

۱۴۵

ههست و سۆز له ژيانی پيغه مبه راندا

دهرخستن و تيرامانی دهروونی

نووسینی: مالیک بهدري

وهرگيترانی: ئيسماعيل بهرزنجی - زانا ناجی

ههست و سۆز
له ژيانى پيغمبهراندا
دهرخستن و تيرامانى دهروونى

ههست و سۆز له ژيانی پيغمبهراندا

دهرخستن و تيرامانی دهروونی

نووسینی: مالیک بهدری

وهرگیپرانی
ئیسماعیل بهرزنجی
زانا ناجی

ههست و سۆز

له ژبانی پتغه مبه راندا

دهرخستن و تیرامانی دهروونی

له بلاوکراوه کانی سهنته ری زه هاوی
بۆ لیکۆلینه وهی فیکریی ژماره (١٤٥)

- نووسینی: مالیک بهدیری
- وهرگیرانی: ئیسماعیل بهرزنجی - زانا ناجی
- بابته: دهروندروستی
- دیزاین: رهوشت محهمه
- چاپ: یه که م - ٢٠٢٤.

له بهرینه به رایه تیی گشتیی کتیبخانه گشتیی کان
ژماره (١٣١) ی سالی ٢٠٢٤ ی پیدراوه.

سهنته ری زه هاوی بۆ لیکۆلینه وهی فیکریی
www.zahawi.org

ناونیشان: عیراق - سلیمانی - شه قامی سالم
ته لاری جه مالی حاجی عه لی - نزیک پردی خه سره و خال

07702422171

ناوەرۇك

- پىنشىككى زانكۆى (ئەستەمبول سەباحەدىن زەعمىم) ۱۰
سەرەتا ۱۹
شىۋازى كىتپەكە ۲۳

بەشى يەككەم: ئايا دەرووناسىي ئوۋ بۇ شىكردنەۋەي پەۋشتى پىنغەمبەران گونجاۋە؟ ۲۵
گرنگىرەن ئەۋ تىۋرانەي دەرووناسىي و پەيرەۋكردىيان، كە دەشىن يان ئەۋانەي
كە پىۋىستىيان بە لەبىژنگدان و ھەلاۋاردن ھەيە پىش ئەۋەي سوۋدىيان

- لىۋەربگرىت بۇ لىكدانەۋەي سۆزى پىنغەمبەران ۲۷
دەروونشىكارىي فرۆيدى ۳۰
شۆرشى پەفتارگەرايى ۳۳
پەرگىرىي بۇچوۋنەكانى فيكىرى بايۇلۇجىي دەروونى لە بارەي سىروشتى مرقۇقەۋە ... ۴۱
ئەۋ تىۋر و پراكتىكە دەروونىيانەي دەكرىت بۇ لىكدانەۋەي لايەنى سۆزدارىي
پىنغەمبەران سوۋدىيان لىۋەربگرىت ۴۲

- بەشى دوۋەم: ھەلچوۋنى عاتىفە لە توۋىنەۋە دەروونى و دەمارىيە نۆپىەكاندا** ۵۷
گرنگىرەن بەشدارىي دەرووناسىي ئوۋ ۵۸
گرنگىرى تىۋرەكانى دەرووناسىي ئوۋ لە بوارى ھەلچوۋنەكاندا ۵۹
لە نىۋان عەقل و مىشكدا ۶۴
ئىعجاز لە دروستكردى مىشك و دەمارەكاندا ۷۴

بەشى سىيەم: ئايا ئىمانى مەسۇلمان تەنھا بەۋە تەۋاۋ دەپىت، كە بەندايەتتىي خودا بكات

- لە لايەنى مەعرىفىيەۋە بەبى بەندايەتلىكردن بە ھەست و سۆزەكانىيەۋە؟** ۸۹
پەيوەندىي نىۋان سۆزى وروژاۋ و پەيداۋونى تامەزروۋىي رۇحى ۱۰۳

بەشى چۈرەم: تىرپامانى دەروونى سەبارەت بە كاردانەۋە عاتىفىيەكانى پىنغەمبەران لە روۋى

- مرۇقۇتتىيەۋە، يان لە دىدى نامانجە بەرزەكەيانەۋە بەۋ پىيەي پىنغەمبەرانىكى مەعسومىن** ۱۱۱

به‌شی پنجم: تیرامانیک سه‌بارت به خواستی خودا بؤ ژینگه و بؤماوه‌یی گونجاوی ههر پیغه‌مبهریک .. ۱۵۷

تیرامان سه‌بارت به بؤماوه‌یی و ژینگه له پیکهاتنی سیفته‌ی پیغه‌مبه‌راندا ۱۶۰

گرنگی هیزی جه‌سته‌یی پیغه‌مبه‌ران ۱۷۲

زیره‌کی و بیرکردنه‌وه‌ی داهینه‌رانه ۱۷۶

به‌شی شه‌شم: تیرامانمان سه‌بارت به ورده‌کاری دانستی خودا له ریخستنی ژینگه و بؤماوه‌یی

له ژبانی پیغه‌مبه‌ر موسا (دروودی خوی لیبیت) ۱۸۳

گرنگی رۆلی دایک له پیغه‌یاندنی مندالدا ۱۸۸

مه‌زنبی ئەسل و بنه‌چه‌ی پیغه‌مبه‌ر موسا (دروودی خوی لیبیت) ۱۹۲

دانستی خودا له به‌خشینی قه‌لافه‌ت (بسطة) و عاتیفه به موسا (دروودی خوی لیبیت) ... ۱۹۳

به‌شی جه‌وتم: تیرامانگه‌لیک له باره‌ی ورده‌کاری دانستی خوداوه له به‌ریوه‌بردنی ژینگه و

بؤماوه‌یی پیغه‌مبه‌ر یوسف (دروودی خوی لیبیت) ۲۰۷

به‌شداری لیکۆلینه‌وه ده‌ماری و ده‌روونیه ئەزموونیه‌کان له مه‌یدانی خه‌وینیندا..... ۲۰۹

ره‌تکرده‌وه‌ی ده‌رووناسی سه‌بارت به لایه‌نی رۆحی و پیشبینه‌یکردنی خه‌وی ناباش و باش ۲۱۱

بیرکردنه‌وه و پۆلینکردنی ئیسلاام سه‌بارت به خه‌و و خه‌وینین ۲۲۵

تیرامانگه‌لیکی ده‌روونی له ژباننامه‌ی یوسف و (دروودی خوی لیبیت)، دانستی خودا

له هه‌لبژاردنی ژینگه و بؤماوه‌یی ۲۳۱

کوتایی ۲۸۷

فه‌ره‌نگۆک ۲۹۵

لیستی سه‌رچاوه‌کان ۲۹۹

به‌ناوی خودای به میهر و دلۆقان

پیشه‌کیی په‌یمانگای جیهانیی فیکری ئیسلامی

په‌یمانگای جیهانیی فیکری ئیسلامی خوش‌حاله که ئەم کتیبه مه‌عریفیه ده‌کاته دیاری به ناو‌نیشانی (هه‌ست و سۆز له ژبانی پیغه‌مبه‌راندا - ئاشکراکردن و تیرامانی ده‌روونی)، هیی زانای ناودار پرۆفیسۆر دکتۆر مالیک به‌دری -خودا لئی خوش بیت-، لیره‌دا که ئەم پیشه‌کییه ده‌نوسین کتیبه نایابه‌که‌ی دیکه‌ی به‌بیرده‌هینینه‌وه، که په‌یمانگا به ناو‌نیشانی (تیفکرین، لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی ده‌روون‌پۆحیی ئیسلامیه) چاپ و بلاویکرده‌وه، که به راستی نمونه‌ی چۆنیه‌تی مامه‌له‌کردن بوو له‌گه‌ل تیۆره رۆژئاوا‌ییه‌کاندا له ده‌روون‌زانیدا، هه‌روه‌ها ده‌رخستن و پیشاندانی گه‌وه‌ری به‌هاداری ئیسلامی له‌م زانسته‌دا، ئەمه‌یش هه‌ولیکی زانستی گرنگ بوو، که په‌یمانگا پیوستی پینبوو بو تیروانینه مه‌عریفیه‌کانی گه‌لاله بکات له باره‌ی چۆنیه‌تی هه‌لسوکه‌ت له‌گه‌ل بنچینه دامه‌زرینه‌ره‌کانی که‌له‌پوور و فیکری رۆژئاوا‌یی، ئەوه ئیستایش جاریکی دیکه زانست و به‌ره‌می مه‌عریفیی دکتۆر به‌دری ره‌نیوده‌هینین بو ده‌رخستنی پۆحی به‌به‌های ئیسلامی له رۆونکرده‌نه‌وه‌ی ده‌روونی پیغه‌مبه‌ران (دروودی خویان لیبیت) به گه‌فتوگۆ له‌گه‌ل فیکری رۆژئاوا‌ییدا به ره‌خنه‌گرتن نه‌ک ره‌تکرده‌وه، ئەمه‌یش له‌گه‌ل روانگه‌ی په‌یمانگای جیهانیی فیکری ئیسلامیدا ده‌گونجیت، که بریتیه له گه‌ران به دوا‌ی حیکمه‌تدا له هه‌ر کوئیه‌ک بیت، چونکه ونبووی که‌سی مسولمانه، هه‌روه‌ها ته‌ماشاکردنی زانست و مه‌عریفه جۆراوجۆره‌کان، که به‌ره‌می مرۆفن له چوارچێوه‌ی

پېودانگ و تيروانيني قورئانی بۆ بوون، که ئەمەيش پوانيني گشتی و
هەموهکیه.

ئەم کتیبەي پيشکەشی دەکەين له چه مکیک، يان بېرۆکه يه کی گرنگ
دەوئیت که له چوارچيۆه ئيسلاميه که دا که م له توئزهران لايان به لايدا
کردوو هته وه، ئەویش تيرامانه، ئيمه دوزانين ئەم چه مکه چەند قوولە له
دەروونی مروّفا بۆئەوهی له قونای ناديارى و هيزه وه بگوازريته وه بۆ
قونای دەرکه وتن و کردار، تيرامان له چه مکی مالیک به دريدا قونایکی
زۆر پيشکە وتوو له وردبوونه وه له رهوتی پروداوه کان بۆ گەيانديان
به ئاکامه کان، بۆ تپه پاندى پرسياره کانی وه کو (چۆن و بۆچی و
له بهرچی و... هتد)، که پرسياره گەلینکن پيوست به هەلگۆلینی مه عريفی
زۆر دهکن، ئەمەيش له بهرئەوهی تيرامان کيمیای زانست و شارەزای
و به خششی خودایه، به لām دکتۆر مالیک له چوارچيۆه زانستيه
دياره که دەرناچیت کاتیک گفتوگۆ دهکات له باره ی تيوور و شیکردنه وه
پۆژئاواييه کان له باره ی ئەم دياردهيه وه که ليده دوا، به لکو له بنچينه ی
بېرۆکه که و پیکهاتن و دريژبوونه وه و ئەنجامه کانی دهکۆلئيه وه به
ئاگاييه کی تهواوه وه به گفتوگو له گەل خاوهن_تيوور و وهرگره کانی له
پۆژئاواييه کان و پسپۆره مسولمانه کان، له مه وه ريبازی دکتۆر مالیک
به دریمان له شیکردنه وه دا بۆ روونده بيته وه، ئەو له نيوان توئزئينه وه و
تيرامان له رهوتی پروداوه کانی ژيانی پيغه مبه ران و گفتوگو و سروشتی
که سياندايه هەر به وه شيوه يه ی قورئان باسيکردوون، ئەمەيش ريبازیکی
سه رنجراکيشه پيوسته له سه ری بوه ستين، که هه ولده دات پارسه نگ
بدات له نيوان ياسا و ريسا عه قلیيه کان و هه ست و تيرامانه کان به هه موو
دەرکه وته و بنچينه کانیانه وه، بۆئەوهی ببن به به شیک له سه رچاوه ی
مه عريفی مروّف چونکه لایه نی شاراه ی مروّف جيهانیکی تهواو و
سه ربه خۆيه، پيوستی به توئزئينه وه ی فراوان هه يه له سه ر بنه مای

تېرۋانینی ھەموەکی (الرؤیة الکلیة) ئیسلامی.

پەیمانگای جیھانی فیکری ئیسلامی ھەولیداو ھەردەوامی چالاکییە فیکری و زانستیەکانی و توژیئەوہکانی بە ھاوکاری لەگەڵ دامەزراوہ ئەکادیمی و زانستیەکاندا بیئت، لەبەرئەوہی ئەم دامەزراوانە پەیوہندیەکی دیار و بەرچاویان لەگەڵ توژیئەوہی زانستیدا ھەیە، ھەر بۆیە پەیمانگا چالاکی و کۆنفرانس و دیدار و وۆرکشۆپی زۆری ھەبووہ لەگەڵ ژماریەک لە زانکۆ تورکییە دیارەکان، بە تاییبەتی لە بواری شەریعە و زانستە مرقایەتیەکاندا، ئەوہتا لەم کتیبەیشدا ئەلقەھەکی دیکە ی ئەم پەیوہندی و ھاوکارییە زانستیە دەردەکەوئیت لە ریگای چاپ و بلاوکردنەوہیەوہ، داواکارین لە خودای گەورە یارمەتیماندا لە جیبەجیکردنی ئەرکی شارستانیمان بۆ خزمەتی ھەموو مرقایەتی.

ئەوہیشی گرنگە لیرەوہ بیئین ئەوہیە کە ئەم کتیبە لە بەرچاوی و بە سەرپەرشتیی خوالخۆشبوو (دکتۆر بەدەری) خۆیدا بەرپۆچووہ، چونکە لە نیوان ئەو و پەیمانگادا نامەگۆرینەوہ ھەبوو، کە وایکرد کتیبە کە بەم شیوہ زانستیە بگات، کە سوود بە فیرخووانی زانست و ئەکادیمیان لە توژیئەوہکانیاندا بگەییەنئیت، بەلام قەدەری خودا وابوو کە ھەوالی وەفاتی دکتۆر مالیک بیستین لەو کاتەدا کە کتیبە کە دەنیردرا بۆ چاپخانە، بۆیە ئەم روونکردنەوہیەمان بە پئویست زانی. داواکارین خودای گەورە لئی خۆش بیئت و ئەم کارەیشی بۆ بخاتە سەر تایی تەرازووی چاکەکانی.

والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته

دکتۆرھیشام تالیب

سەرۆکی پەیمانگای جیھانی فیکری ئیسلامی

پيشه کي زانکوي (ئەستەمبۆل سەباحەدين زەعیم)

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على عبده ورسوله وصفيه
محمد (صلى الله عليه وسلم) المبعوث بالرسالة الهادية والرتبة العالية
وعلى آله الطيبين الميامين وبعد:

دەرووناسی ھاوچەرخ پيشکەوتنی گەرەمی بە خۆوە بینووە، لە
قوناغیکیشدا کاریگەری قوتابخانەییەکی لە سەر بووە تا دواتر گرنگی
ئەو قوتابخانەییە کەمبووەتەو و پووی لە یەکیکی نوێکردوو، کە
پینوایبووە ئەوەی پيشوو پینووستییەکانی پڕناکاتەو و ھەموو ئەو جیھانە
نادیار و چرەمی مڕۆف ناگریتەو، ھەر لەبەر ئەمەیشە دەرووناسان
و توێژەران پوویان لە قوتابخانە جۆراوجۆرەکان کردوو، لەوانە
قوتابخانەیی ھەلسوکەوتخوازەکان کە ناودارترین دامەزرینەرانی (واتسن
و بافلۆف)ن، ھەرودھا قوتابخانەیی شیکردنەو دەروونی کە (فرۆید)
رەبەراییەتیدەکرد، ھەرودھا قوتابخانەکانی تری وەکو ھاوپەییوەستی و
مەبەستگەرایی.

ھەر یەکیک لەم قوتابخانانە لە ھەولێ جیبەجیکردنی ریبازە
ئەزمونییەکان و پینوەرە عەقڵییەکانیاندا بوون لە سەر دەروونی مڕۆف،
بە ئامانجی چارەسەرکردنی کیشەکانی بە پینو ریبازە جیاوازهکانیان لە
شیکردنەو دەروونی و ھەلسوکەوتی مڕۆف، بەلام ئەم قوتابخانانە
ئەگەرچی را و ریبازیان جیاوازه، بەلام ھەموویان لەویدا یەکدەگرنەو
کە تیروانینیان بۆ مڕۆف کورتھەلاتوو لە سەر لایەنە ماددیەکە و

بەس، دوور لە چوونەناو جیهانی رۆح و پەيوەندییە بالاکانی.

زۆریک لە توێژەرە موسولمانەکان بەم قوتابخانانە سەرسامبوون، هەرچی چەمک و تیۆرەکانیان هەیه وەکو خۆی وەریانگرتوو، بە تەتەلەکردن و بنەپەتدۆزی و پەخنە و پێداچوونەوه، هەتا ئیستا زۆریکیان پەیرەویان دەکەن، بەلام لە ناوەرەستی سەدەى بیستەمەوه کۆمەلێک هەولێ گەنگ دەرکەوتن بۆ تیگەیشتن لە دەروونی مرۆف بە دیدیکی جیاواز، کە لە سەر بنەمای قورئانی پیرۆز دامەزراوه و سوننەتی بەپێزی کردوو بە چەتری خۆی، لەگەڵ پێداچوونەوهی پەخنەبیانەى گشتگیر بە دەروونزانی هاوچەرخدا، ئەمەیش سەرەتای دەرکەوتنی دەروونناسی بوو بە تیروانینی ئیسلامی لە سەر دەستی دەستەبژیریکی لە زانایانی دەروونناسی موسولمان، لە پێشەنگی ئەو زانایانەیش پروفیسۆر دکتۆر مالیک بەدرییه (پەزای خوای لیبیت) کە سەرۆکیایەتی کۆمەلەى جیهانی زانایانی دەروونناسی موسولمانی دەکرد، هەرودها ئالاھەلگری گەشەپێدانی دەروونناسی بوو لە میانەیهکی ئیسلامیدا لە زۆرەى زانکۆکانی جیهان، ئەمەیش وایکرد کۆمەلێک خەلاتی جیهانی پێبەخشریت لەو بوارەدا، کە گەواھیدەری هەولە گەرەکانی بن، خوالیخۆشبوو سەردەمانیک بنەوبارگەى لە زانکۆی (ئەستەمبول سەباحەدین زەعیم) خستبوو، کە بووبوو بە مەشخەلێکی درووشاوه و شەرەفیکى گەرە بۆ زانکۆکە و سەرچاوهى زانست بۆ مامۆستاکانی پێش خویندکارەکانی، دکتۆر مالیک لە ناو حەرەمی ئەم زانکۆیەدا تۆوی قوتابخانە تاییەتەکەى خۆی چاند و بیروبۆچوونەکانی بلاوکردەوه، دۆعاخوازين بەروبومەکەى تا رۆژى دواى بچنیتەوه.

مالیک بەدری پەخنەى لەوه دەگرت کە پێوەرە دەروونی و پەرودەبیەکانی بنیاتنراو لە سەر تیروانینی ماددى بۆ مرۆف کۆپی بکرین و بە سەر هەمواندا جیبەجی بکرین، چونکە ئەو پێوەرەنە ناشین

بۆ لیکۆلینه‌وه له لایه‌نی سۆزداری پیغه‌مبه‌ران (دروودی خویان لیبیت)، به‌مه‌یش ده‌یویست تایبه‌تمه‌ندی به‌ ده‌رووناسی له‌ چوارچۆیه‌یه‌کی ئیسلامیدا بدات، به‌ شیوه‌یه‌ک که ده‌کریت مسولمان سوود له‌و ئه‌زموونه ماددیگه‌راییه‌ وه‌ر‌بگرت، به‌لام پیویسته‌ ره‌گ و پیشه‌ و ژینگه‌ی ئیسلامی بۆ فه‌راهه‌مبکرت وا به‌کاربه‌ینیت که له‌گه‌ل روحی ئیسلام و جیهانی وه‌حیدا بگنجیت.

ئهو -خودا لئی خوش بیت- وای ده‌بینیت که پیویسته‌ ده‌رووناسی به‌ پپی تیروانینی ئیسلامی بۆ مرۆف لیکۆلینه‌وه‌بکات ئه‌ویش به‌ په‌یوه‌ستکردنی هه‌ردوو جیهانی ماددی و روحی، به‌مه‌یش ده‌یه‌ویت پردیک له‌ نیوان توپژینه‌وه‌ سایکۆلۆجیه‌کان دروستبکات، که گرنگی به‌ هه‌لسوکه‌وتی مرۆف ده‌دن له‌گه‌ل جیهانی نه‌فس و پله‌کانی له‌ گوتاری قورئانی و هزری ئیسلامیدا بۆ گه‌یشتن به‌ چیه‌تی (ماهیه‌ت)ی نه‌فس و په‌یوه‌ندی به‌ عه‌قلی مرۆف و بونه‌وه‌ره‌وه، ئه‌مه‌یش بۆ ده‌ستخستنی مه‌عریفه‌یه‌کی فراوانتر له‌ باره‌ی هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی کاریگه‌رییان له‌ سه‌ر مرۆف ده‌بیت له‌ ناوه‌کی و ده‌ره‌کی و ماددی و مه‌عنه‌وی و روحی، ئه‌و (ره‌زای خوی لیبیت) تیشکی خستوه‌ته‌سه‌ر کاریگه‌رییه‌ باشه‌کانی ئایینداری و ئیمان و ئه‌زموونی روحی له‌ سه‌ر هه‌لسوکه‌وتی مرۆف و ده‌رووندروستی.

ئه‌وه‌تا ئه‌مرۆ به‌روبومیکی ئه‌و هه‌ولانه‌ی مامۆستا پیده‌گات به‌ ناوینیشانی (لایه‌نه‌ سۆزدارییه‌کان له‌ ژبانی پیغه‌مبه‌راندا، ده‌رخستن و تیپرامانی ده‌روونی)، که به‌ داخه‌وه‌ مه‌رگ نۆره‌بری چاپکردنی لیکرد، ئه‌و -خودا لئی خوش بیت- پپی خوش بوو زاراه‌ی (سۆز) بۆ پیغه‌مبه‌ران به‌کاربه‌ینیت نه‌ک (هه‌لچوون)، چونکه واتای ئیجابی تیدایه، که شایسته‌ی پاکی و به‌رزیی ئه‌و بژاردانه‌ی خودایه.

یەکیک لە باسە گرنگەکانی نووسەر پرسی ئاویتەکردنی مەعریفە و سۆزە بۆ ئیمانی تەواوەتی بە خودا و نزیکبوونەوه لێی، ھەر و ھا چۆن ئەم ئاویتەبوونە دەرکەوتوو لە جوانترین نمونەیدا لە پیغەمبەرانی (دروودی خویان لیبیت)، کە ئەوان باشتترینی مرقایەتی بوون، ئەمەیش لە گرنگی وردەکاریی خودای گەرە بوو لە پیکھاتەیی ئەم پیغەمبەرانی، چونکە تیکەلە یەک بوون لە ژینگە و پەچەلەک لە گەل کارتیکەرە ماددی و مەعنەوی و پۆحییەکان، ھەموو ئەمانە بوونەتە ھۆی بەھیزکردنی سۆزی ئیمانی لە لای پیغەمبەران، کە ئەوان کۆکەرەوھی مرقۆببون و پارێزراوی خودایی و نووری ئیمان بوون بۆ ھەستان بە ئەرکەکانیان و گەیانندی پەيامەکانیان لە خودای ھەقەو بە جوانترین شیوہ.

بۆیە جێی ھۆیەتی بڵیین: ئەم کتیبە بەشدارییەکی بەپێزە لە ناو کتیبخانەیی ئیسلامیدا و خشتیکی سەرھەکییە لە تەلاری دەروونزانیی ئیسلامیدا و سەرچاویەکی تویژەران و خۆبندکاران لەم بوارە گرنگەدا ناتوانن ھۆیانی لیبویین.

لە کۆتاییدا پوودەکەمە خودای بەرز و بێھاوتا، کە پاداشتی خیر و نەبڕاوی مامۆستامان مالیک بەدری بداتەو لە سەر ئەم ھەولە گەرەھی و جیدەستی دیاری لە پەرورەدە و دەروونزانیی ئیسلامیدا و بیکاتە مایەیی خیری نەبڕاوی قیامەتی و ئەوانەیی دەخویننەو و دواي ئەو دین سوودی لێوەر بگرن.

وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين

پ. د. محەمەد بولوت

سەرۆکی زانکۆی ئەستەمبول (سەباحەدین زەعیم)

رېځوشکردن

گرنگيدانم به بڼه پدوؤزى (التأصيل) بؤ دەر وونناسى ده گه رېته وه بؤ شهسته کانى سدهى رابردوو، يه که م موحازهرهى گشتييشم له و بواره دا سالى ۱۹۶۳ بوو کاتيک سهرؤکى به شى دەر وونناسى بووم له زانکوى ئوردوونى، موحازهره که له لايهن ئاماده بوانه وه زور به گهرمى پيشوازي ليکرا، تهنانهت ئه وانه شى که پسپورى دەر وونناسى و زانسته مروفايه تيبه کان نه بوون، به لام هاوړى ماموستاکانم ره خنهى تونديان ليگرتم له بهرئه وهى پييانو ابو دەر وونناسى زانستىکى په تيبه و ناچيته ژير رکيفى فلهسه فه و ئايينه وه.

بیرمه يه کيکيان به سووکايه تيبه وه پيگوتم: (دهته ويټ بمانگيرپته وه بؤ دواوه؟ باشه دهکريت بلنى فيزيای مسولمان و کيمياى کافر؟ ئهى که واته چؤن دهکريت باسى فرؤيد و قوتابخانه شيکاريبه کهى بکهيت له تيروانينى ئيسلاميه وه؟) سهره راي دووباره بوونه وهى ههمان ديمه ن و قسه جاريکى تر له زانکوى رياز له ناوه پراستى حهفتاکاندا دواى پيشکه شکردنى موحازهره يه ک، به لام سووربوون و هوگريم بؤ بڼه پدوؤزى ئيسلامى بؤ دەر وونناسى هيچ که مينه کرد، به تايبه تى دواى په يوه نديکردنم به زانکوى ئيسلامى جيهانى له ماليزيا، که بڼه پدوؤزى بؤ هه موو زانسته په تيبه کان کردبوو به رېياز و مهنه جى خويندن.

من هه ميشه خويندکاره کانم له سهر ئه وه راده هيتا که جياوازي له نيوان تيزى دەر وونزاني پورثاواويدا بکن، که تينکه له يه که له ئه نجام و بهرهمى زانستى ئه زموونى و مه عريفه ي مروفايه تى دروست له گه ل بيروبوچوونى دامه زرينه رانى قوتابخانه کان، که تهنه روانگه يه کى

عەلمانی و باوەڕپێکی لادەر و نەگونجاوە لەگەڵ سروشت و ژیاڵی مەرفۆدا، چونکە ئەوان لە تیروانینی شارستانی ماددیەو دەروان، یان هەندیک جار تەنھا تیروانینی کەسی خۆیانە و هیچ پالپشتییەکی زانستی نییە، بەردەوام باسی گەرنگی هزری دەروونزانی ئیسلامیم بۆ دەکردن و نمونە ی ژیاڵی پیغەمبەری پیشەوا (دروودی خوا ی لیبیت) و رەفتارەکانیم بۆ دەهینانەو، هەرۆهە باسی ژیاڵی هاوہە بەرێزەکانی کە لە کتیبی زانایانی پیشووہە پیمانگە یشتووہ، ئەمە یشم هەموو کورتکردهوہ لە کتیبیکدا بە ناو نیشان ی (تيفكرين خويندەوہ یەکی دەروونپۆحیی ئیسلامییە) کە لە قاهیرە لە هەشتاکانی سەدە ی رابردوودا چاپکرا^۱.

ئەمە بەردەوام بوو تا سەدە ی رابردوو کۆتاییهات، حەزیک ی زۆرم بۆ دروستبوو، کە کتیبیک بنووسم لە بارە ی رەوشتی خۆشەویستمان (دروودی خوا ی لیبیت) لە تیروانینی دەروونی ئیسلامییەو، تیبیدا جەختبکەمەوہ لە سەر لایەنی سۆزدار ی لە ژیاڵیدا و ئەو پەند و وانە دەروونی و پۆحییانە ی لیوہ ی وەر دەگیرین.

ناو نیشانیک ی سەرنجراکیشم بۆ دانا: (سۆز و هۆگری لە ژیاڵی سەرداری پیغەمبەراندا)، کاتیک گەرنگترین سەرچاوەکانم کۆکردهوہ لە بارە ی ژیاڵی پیغەمبەرەوہ و دەستمکرد بە نووسین و چەند باسیکم لیتووسی لە بارە ی چیەتی سۆز و هەلچوون و چوومەناو کرۆکی بابەتە کەوہ، بینیم کەوا پیو یستە بیروبوچوون و تیرامانەکانم لە سۆزی پیغەمبەر (دروودی خوا ی لیبیت) بە هیتزبکەم بەوہ ی کە لە بارە ی پیغەمبەرائی ترەوہ (دروودی خوا یان لیبیت) هاتووہ و گوتراوہ، بە تاییەتی ئەوانە یان کە چیرۆکەکانیان بە وردی لە قورئاندا گێردراوہ تەوہ

۱. سەنتەری زەهاوی وەرگیژراوہ بۆ زمانی کوردی و چاپ و بلاویکردووە تەوہ.

وهكو موسا و يوسف (دروودی خوی لیبیت).

بویه بریارمدا که کتیبه که گشتگیرتر بیت و ژیانی سۆزداریی
هه موو پیغه مبه ران بگریته وه به شیوه یه کی گشت، بوئه وهی بییت به
به رگی یه که م، دواتر به رگی دووه می تایبه ت بییت به ژیانی سۆزداریی
محهمه د پیغه مبه ر (دروودی خوی لیبیت). له به رئه وهی ئەم کتیبه م بو
ئه وه نووسیوه بیته سه رچاوه و خویندکاره کانم سوودی لیوه رگرن
بویه هه ولمداوه به شیوازیکی ئاسان بینووسم وهکو دهرسه کانم و
دووربکه ومه وه له شیوازی توژیینه وهی ئەکادیمی وشک و چر، بویه
رپگه م به خۆم داوه که هه ست و تیرامانی خۆم ده بپریم، ئەمه یشم
هه ر له سه ره تاوه به یانکردووه له ناو نیشانی کتیبه که وه، به هیوای
ئه وهی ناوه رۆکه که ی بو خوینه ری ئاسایی و دهر وهی پسپۆری
دهر وونانییش گونجاو بییت، هه روه ها هه ولمداوه له باسکردنی
ژیاننامه ی پیغه مبه راندا هه ندیک شت روونبکه مه وه که به خه یالمدا
هاتووه له حکمه ت و دانایی خودا له دروستکردنیاندا له رووی
جه سته یی و دهر وونی و رۆحیه وه هه ر له مندالیان وه تا ئاماده بن
بو داهاتوو، که بتوانن تاقیکردنه وهی پیغه مبه رایه تی تیپه رینن.

ماوه ته وه له م رپخۆشکردنه دا بلیم: سوپاس و پیزانیی خۆم
ئاراسته ی هه موو ئەوانه ده که م، که یارمه تیده ر بوون بو سه رپپخستنی
ئه م لیکۆلینه وه یه، له وانه دکتۆر زوله یخا قه مه ره دین سه رۆکی
پیشووی زانکۆی ئیسلامی جیهانی له مالیزیا، هه روه ها ئەنجومه نی
زانکۆ که منیان هه لبژارد سه ره ره شتی کورسی ئیبن خه لدون بکه م
بو توژیینه وهی زانستی، ئەم کاره یارمه تیدام خۆم ته رخانبکه م بو
نووسینی چه ند توژیینه وه یه ک، که گرنگی زۆریان هه بوو بو نووسینی
باسه کانی سه ره تای ئەم کتیبه و تیروانینی دهر وونزانیی رۆژئاوایی
بو هه لچوون.

ههروهها سوپاسی زۆرم بۆ پ. د. محهمەد بولوت سهروۆکی زانکۆی ئەسته مبول سەباحەدین زەعیم، که سەردانیکردم له نووسینگەکەم له زانکۆی ئیسلامی له مالیزیا، ئەو کاتە بوو که خەریک بووم که لوپه‌ل و کتێبه‌کانم کۆدەکرده‌وه که بگه‌رێمه‌وه بۆ سوودان داوی ته‌واو بوونی کاره‌کانم له زانکۆی ئیسلامی، سوپاسیده‌کەم که داوه‌تیکردم بچمه زانکۆ به‌ریزه‌که‌ی و به‌ئینیدا هه‌ندی‌ک بارم سووکبکات تا ئەم کتێبه‌ی به‌رده‌ستتان ته‌واوبکەم، سوپاس که بریاریدا چاپ و وه‌رگێڕانه‌که‌ی بۆ ئینگلیزی و تورکی له‌ئەستۆبگریت. هه‌روه‌ها سوپاسی پ. د. حه‌سه‌ن کامیل یه‌لماز ده‌کەم راگری کۆلیجی خویندنی ئیسلامی له زانکۆی سەباحەدین زەعیم.

جیگای خۆیه‌تی لیزه‌وه زۆر سوپاسی هاوڕێی ئازیزم پ. د. سلیمان ده‌رین مامۆستای ته‌سه‌وف له زانکۆی مه‌رمه‌ره که داوی لیکردم چه‌ند ئەلقه‌یه‌کی قیدیویی تۆماربکەم له سه‌ر کتێبه‌که‌م و ئەو ئەرکی وه‌رگێڕانه‌که‌ی بۆ زمانی تورکی له‌ئەستۆبگریت و له ئینته‌رنیته‌ بڵاو بکریته‌وه، ئەمه وایکرد که بیروه‌وشم رێکبخه‌م و زمانی نووسینی کتێبه‌که ئاسانتربکەم ده‌وله‌مه‌ندیبکەم به نمونه‌هینانه‌وه.

به‌لام هاوڕێی ئازیزم د. خالد ده‌غیم کاره‌که‌ی زۆر جیگای ده‌ستخۆشییه، که پینداچوونه‌وه‌ی زمانه‌وانی بۆ کرد و هه‌میشه ئامۆژگارییه‌کانی و هاندانی کاریگه‌ریی قوولیان له ده‌رووندا دروستده‌کرد، ئەمه‌یش زیاده‌رۆیی نییه، چونکه سه‌ره‌رپای پسیپۆری له زمان و ره‌وانیژی عه‌ره‌بی پسیپۆریش بوو له په‌روه‌رده‌ی ئیسلامی و بنه‌ماکانی په‌روه‌رده‌ی ئایینی، که وایکردبوو له بواری ده‌روونزانی ئیسلامیدا وانه‌بلیته‌وه، بۆیه رینماییه‌کانی بۆ من له‌م ره‌هه‌ندانه‌وه بوو. هه‌روه‌ها سوپاسی یاریده‌ده‌ره‌که‌م له به‌شی ده‌روونناسی (عیسا شاکر) ده‌کەم، که له بریی من زۆرێک له کاروباره کارگێڕیه‌کانمی ده‌کرد،

که به دنیاییه‌وه کاتیکی زۆری منی ده‌برد. له کۆتاییدا ده‌ستخۆشیی زۆرم بۆ په‌یمانگای جیهانیی فیکری ئیسلامی که به شیوه‌یه‌کی گشتی به‌شداریی گه‌وره‌یان له‌ پرووی زانستی و مه‌نه‌ه‌جییه‌وه له‌م کتێبه‌دا هه‌یه به‌گفتوگۆی مه‌عریفی و ده‌وله‌مه‌ندکردنی به‌ بیر و هزر که هه‌ر ئه‌وه‌یان لێچاوه‌پوانده‌کریت و خۆشیان له‌و بواره‌دا کارده‌که‌ن. عوزرخواییشه‌که‌م له‌وانه‌ی یارمه‌تیانداوم و نه‌مه‌توانیوه لێره‌دا ناویانبه‌ینم خودای گه‌وره پاداشتیانبداته‌وه.

والله الأمر من قبل ومن بعد وصلى الله على سيدنا محمد

مالیک به‌دری

ئه‌سته‌مبول حوزه‌ییرانی ۲۰۲۰

سەرەتا

ئەگەرچى زاراۋەى (ھەلچوون) ئىستا كۆدەنگى دەروونناسانى لە سەرە لە بەرانبەر وشەى (Emotion) ئىنگلىزىدا، بەلام ئىمە پىمان باش بوو وشەى (سۆز) بەكاربەينىن كاتىك لە بارەى پىغەمبەرانەو دەدوین، ئەمەيش لەبەر سى ھۆكار: يەكەمیان ئەویە كە وشەى (ھەلچوون) پەھەندىكى نەرىنى وەرگرتوو بە ھۆى گرنىدىانى دەروونناسى ھاوچەرخەو بە لایەنەكانى نەخۆشى مرۆف، ئەمە سەرەپاى ئەوەى وشەكە لە ناو خەلكىدا بووتە نىشانە و ھاوواتاى تورەبوون و ھەلچوونىكى توند، كاتىك دەلىت (فلائەكەس ھەلچوۋە)، خەلكى وا تىدەگەن كە لە حالەتى تورەبوون و تىكچوونى دەروونىدايە و گوۋى لە ئامۇژگارى و دەنگى عەقل ناكرىت، كەس وا تىئاگات كە مەبەست لەم دەربىنە ھەلچوونى خۆشەوىستى و پەحمەت و بەزەبىيە، يان ھەر وەلامىكى دەروونى باش كە سۆز دەجوولىنىت، لەبەرئەو پىمانابوو ئەم زاراۋەى ئەگەرچى پەسەندىتى دەروونناسانى وەرگرتوو، ناكرىت بو وەسفرەدى سۆزى پىغەمبەران بە گشتى و گەرەى ناويان محەمەد (دروودى خاى لىبىت) بەكاربەينىت.

ھۆكارى دووھمىش ئەوہىە زاراۋەى (انفعال) لە زمانى عەرەبىدا زۆر ورد و تايبەت نىبە بە تەنھا ئەو حالەتەو بەلكو گشتىيە، ھەر يەككى لە ھەستەكانى ترس و دلەپراوكى و تورەبى و ئاسودەبى و ھەستەكانى تر كۆمەلىك گۆرانكارى جەستەبى و ھۆرمۆنى و دەمارى جياواز لە مرۆفدا دروستدەكەن، ھەلچوونىش حالەتىكى تىكەلە لە چەند ھەستىك كە چەند گۆرانكارىيەكى جەستەبى بە سەر مرۆفدا دەھىتتە لە ئەنجامى

وہ لامدانہ وہی وروژینہ ریکی دہرہ کی، جا ہیانہ ہہ لچوونی ئہ رینی و ہیشیانہ نہرینیہ، بنہ رتی وشہی (انفعال) یش کرداری (فعل) یہ ئہ ویش و ہکو ئیین مہ نزور دلئت لہ (لسان العرب) دا درکہ (کنایہ) یہ بؤ ہموو کاریکی تینہ پ و تینہ پ، مہ رج نیہ کارہ کہ پھیو ہندی بہ لایہ نی سؤز داریہ وہ ہہ بیت، ہہر و ہکو لہ قورئاندا ہاتوہ لہ باسی ئیبراہیم و بنہ مالہ کہ یدا (دروودی خوی لیبت): (وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ). واتہ: (نیگامان بؤ کردن بؤ ئہ نجامدانی کار و کردوہ چاکہ کان) [الأنبياء: ۷۳]. ہہ روہا لہ و ہسفی برواداراندا خودای گہ ورہ دہ فرمویت: [وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ] واتہ: ہہ روہا ئہ وانہ یشی زہ کاتی مالیان دہرہ کەن (المؤمنون: ۴]. یان لہ سہر زمانی فیرعہ ون بہرانبہر موسادا ہاتوہ (وَفَعَلْتَ فَعَلْتَكَ الَّتِي فَعَلْتَ). واتہ: (ئہ و ہیشت کرد کہ کردت) [الشعراء: ۱۹].

ہہرچی ہوکاری سینیہ مہ ئہوا ئہ وہیہ کہ کومہ لیک واتای جیاوا زمان دؤزیوہ تہ وہ بؤ وشہی (العاطفة سؤز) کہ وا دہ کەن بہرانبہر ریکی گونجاو بیت بؤ ہہ لچوون لای دہرووناسان، ئہ گہرچی ئہم وشہیہ گورانکاری زوری لہ واتادا بہ سہر داہاتوہ و ئیستا زورتر بؤ رحمت و بہ زہی بہ کاردیت، بہ لام راستہ خو پھیو ہندی بہ لایہ نی ئہ رینی دہروونی مروقہ وہ ہہیہ و ئاویش لہ ناو خہ لکیدا چہ سپاؤہ.

لہ راستییدا ہہ لچوون لہ تیگہ یشتنی دہروونزانی ہاؤچہ رخدا خواربوونہ وہ (التواء) و لادانہ بہ شیوہیہ کی گشتی لہ ہہ لسوکہ وتی دہروونی و جہستہیی و کرداری مروقدا، یہ کہم لہ پرووی دہروونیہ وہ لادانہ بہرہ و تورہیی و خفہت و ترس و دلہ راوکی، دوہم لہ پرووی جہستہییہ وہ گورانی شیوہی دہموچاؤ و ئاوسانی دہمارہ کانہ، سینیہم لہ پرووی ہہ لسوکہ وتہ وہ لادانہ بہرہ و ہاوارکردن و قسہ پیگوتن و لیدان، یان راکردن لہ کاتی ترسدا، یان گریان لہ کاتی خفہت و نارہحہ تیدا، بؤیہ ئیمہ لہم کتیبہ دا زاروہی (سؤز - العاطفة) بہ کاردہ ہینین بؤ (Emotion)

کاتیك باسی سۆزی پیغهمبه‌ران (درودی خویان لیبیت) ده‌که‌ین، به‌لام هر کاتیك له میانه‌ی ده‌روونزانی نوئ له سۆز دواين، ئەوا زاراوه‌ی هه‌لچوون به‌کارده‌هینین، یان کاتیك ده‌مانه‌ویت قسه‌ بۆ ده‌روونناسان به‌که‌ین، هه‌روه‌ها دوو وشه‌ی دیکه‌ هه‌ن که‌ نزیکن له‌ چه‌مکی (سۆز)ه‌وه‌ ئەوانیش (ویژدان - وجدان) و (تاسه‌ - حنین)ن، به‌لام ئەم دوو زاراوه‌یه‌ تایبه‌تن به‌ هه‌ندیک لایه‌نی دیاریکراوی سۆزه‌وه‌، بۆ نمونه‌ وشه‌ی ویژدان زیاتر بۆ تورهبی و خه‌م و خۆشه‌ویستی به‌کاردیت، هه‌رچی بیرکردنه‌ ئەوا چه‌ند واتایه‌ک له‌خۆده‌گریت که‌ له‌ ده‌وری رهمه‌ت و دلناسکی و به‌تاسه‌وه‌بوون و گریانی زۆر و هۆگری ده‌سورپینه‌وه‌، ئەمانه‌یش هه‌موویان لایه‌نی ناسک و ئەرینی سۆز و هه‌لچوونه‌کانن، بۆ نمونه‌ له‌ لایه‌نی رهمه‌ته‌وه‌ ده‌بینین (الحنان) یه‌کیکه‌ له‌ ناوه‌ پیرۆزه‌کانی خودای گه‌وره‌، چونکه‌ ئەو به‌زه‌یی هه‌یه‌ بۆ به‌نده‌کانی هه‌ر خۆی له‌ قورئاندا ده‌فه‌رمویت (وَحَٰنًا مِّنْ لَّدُنَّا وَرَکَاةً وَّكَانَ تَقِيًّا). واته‌: (یه‌حیا دل و ده‌روونیک ی پر له‌ سۆز و خۆشه‌ویستی و پاکخواینی هه‌بوو، که‌ له‌لایه‌ن خۆمانه‌وه‌ پیمانبه‌خشیبوو و ئەو زۆر خواناس و پاریزگار بوو) [مریم ۱۳].

زۆر جار بیرکردن هه‌ندیک ده‌نگی له‌گه‌لدا ده‌بیت که‌ گوزارشته‌ له‌ له‌ هۆگری که‌سی موشتاق و خاوه‌ن به‌زه‌یی و دلناسک، ئەگه‌ر سه‌یری هۆگری و بیرکردنی ئافره‌ت بۆ منداله‌که‌ی، یان حوشر بۆ بیچووه‌که‌ی به‌که‌ین ده‌بینین به‌ ده‌نگیک لاواندنه‌وه‌ ده‌که‌ن که‌ دل ده‌کات به‌ ئاو، بۆیه‌ به‌ حوشر گوتراوه‌ (الحاتة)، گوتراویشه‌ لاواندنه‌وه‌ له‌ ده‌نگی حوشره‌وه‌ وه‌رگیراوه‌ بۆ بیچووه‌که‌ی، ئەوه‌یشمان بیستوو که‌ کۆته‌ره‌داره‌که‌ نرکه‌نرک و لاواندنه‌وه‌ی بۆ پیغهمبه‌ری خودا (درودی خوی لیبیت) کردوو، دواي ئەوه‌ی میمه‌ری بۆ دروستکراوه‌ که‌ پیشتر له‌ سه‌ر ئەو کۆته‌ره‌یه‌ وتاری خویندووته‌وه‌ به‌ شیوه‌یه‌ک که‌ هاوه‌لان نرکه‌ و لاواندنه‌وه‌که‌یان بیستوو، دواتر تا پیغهمبه‌ر (درودی خوی لیبیت) له‌

مېمبه ره که ی دانه به زیوه و له باوه شی نه گرتووه بیده ننگه بووه، دوا ی
ئه و پروداوه یه ک پارچه مزگه و ته که بووه به گریان و ناله ی هاوه لانی
به ریز، که واته بیرکردن و لاواندنه وه سۆزیکى خوداییه و تایبه ته به
به زه بیان و خاوه ن_دله ناسکه کان، هیچ تیگه یشتنیکی دیکه ی گشتی نییه
تا له شوینی (هه لچوونه کان) دابنریت له دهرووناسیی نویدا، بویه بو ئه م
مه به سته زاراوه ی (سۆز) به کار ده هینین، که هه موو جوړه کانی هه لچوون
له خویدا کوډه کاته وه.

شېۋازى كىتپەكە

لە نىۋان پەرنىسىپەكانى نووسىنى توۋىژىنەۋەى ئەكادىمى/زانستى و

تىرامانى سۆزدارىدا

دوایی پروونکردنەۋەى ھۆكارى ھەلبژاردنى زاراۋەى سۆز پېمخۆشە لە سەرەتاۋە ئەۋە بە خوینەرى خوشەۋىست بلىم، كە لەم كىتپەمدا شىۋازىكى جىاۋازم گرتوتەبەر لە پەيوەستبوون بە پەرنىسىپەكانى نووسىنى ئەكادىمى تەناتە لە نووسىنم لە بارەى (بەنرەتدۆزى ئىسلامى بۇ دەروونناسى)، كە گوتم پېشتر بابەتى ئەم كىتپەم بوۋە، جىاۋازىپەكەيش ئەۋەى بەشىكى زۆرى قسەكردن لە سەر بىروبۇچوونەكان ھەلقولاولى قوللايى خودى خۆم و ئەزموونى كەسىمە و ھەناسەى تىرامانمە لە دەق و رووداۋەكان، ئەمەيش لەبەرئەۋەى سروشتى بابەتەكە ئەۋ ھىلە مەنھەجىيەى بۇ دىارىكردوم لە توۋىژىنەۋەى بىروبۇچوون و رووداۋەكان، ھەر بەم ھۆيەيشەۋە بوۋ دەستەۋاژەى (تىرامانى دەروونى)م بۇ ناۋنىشانى كىتپەكە زىادكرد ۋەكو ھەۋلىك بۇ پارسەنگى نىۋان (خودى و بابەتى) و زانست و دانايى و رىسا و تىرامان.

بەم شىۋە توۋىژىنەۋەىيەيش ھەۋلمداۋە كە ھەندىك چەمك راستبەكەمەۋە لە پەيوەندى دەروونناسى بەم پىپۆرىپە ئىسلامىيانەۋە كە باسى بابەتە بنەرەتپەكانى ئايىن و عەقىدە و ژيانى پىغەمبەران دەكەن، ھەر ۋەكو ئەۋەى ھەۋلمداۋە دانايى خوداى گەۋرە روونبەكەمەۋە لە ھەلبژاردنى پىغەمبەرانىدا، ئەۋەيش بە ھەلبژاردنى ژىنگەيەكى لەبار و پەچەلەكى گونجاۋ بۇ پەروەردەكردنەيان تا بە ئەركى سەرشانىان ھەستىن، كە ھىندەى كىۋەكان قورسبوۋە، دەروونناسى ھاۋچەرخىش يارمەتيدەرىكى

باشه بۆ کهشفکردنی حکمهتی خودایی لهو ههلبژاردنه‌دا، بۆیه هیوادارم ئەم کتێبه بۆ خویندکارانی دەر وونناسی سوودبه‌خش بیئت.

له‌به‌رئه‌وه‌ی ئەم باسه په‌یوه‌سته به‌ تێرامان له‌ سۆزی پیغه‌مبه‌ران له‌ تێروانی ئیسلامیه‌وه‌ بۆیه نه‌ باسی حوکه‌کانی ئایین ده‌کات نه‌ باسی بابته‌تی فیه‌قی، به‌لکو ده‌چیته‌خانه‌ی خوورپه‌وشت و کرده‌وه‌ی چاکه، بۆیه له‌ پال نمونه‌هینانه‌وه‌ به‌ فهرمووده‌ی سه‌حیح نمونه‌ی فهرمووده‌ی لاوازیشی تێدايه، له‌ ئیمامی ئەحمده‌وه‌ گێردراوه‌ته‌وه‌ کاتیک په‌خه‌یان لیگرتوه‌ له‌ سه‌ر پشتبه‌ستن به‌ فهرمووده‌ی لاواز گوتویه‌تی: (کاتیک له‌ باره‌ی حه‌لال و حه‌رامه‌وه‌ رپویه‌تمان له‌ پیغه‌مبه‌ره‌وه‌ (دروودی خوی لیبت) کردبیئت زۆر توندبووین له‌ سه‌ر سه‌نه‌ده‌کان، به‌لام کاتیک له‌ باره‌ی کرده‌وه‌ی چاک و خوورپه‌وشته‌وه‌ لیمانگێراییته‌وه‌ ئه‌وا هه‌ندیک شلگریمان له‌ سه‌نه‌دا کردوه‌)^(۱). خۆی له‌ راستیشدا ئه‌وه‌ی ناوناوه‌ فهرمووده‌ی لاواز ئه‌وه‌ نییه‌ هیچ بنچینه‌یه‌کی راستی نه‌بیئت، یان هه‌لبه‌ستراو بیئت، به‌لکو ته‌نها ئه‌وه‌یه‌ مه‌رجه قورس و ورده‌کانی فهرمووده‌ی سه‌حیح تێدا نییه‌ که‌ زانیان دایاناون.

۱. سه‌یری ئەم کتێبه‌ بکه: الخطیب البغدادي، أبو بکر أحمد بن علي بن ثابت (توفي ٤٦٣هـ). الجامع لأخلاق الراوي وآداب السامع. تحقيق الدكتور محمد عجاج الخطيب، بيروت: مؤسسة الرسالة، ١، ١٩٨٩م، ج ٢، ص ١٢٢، رقم البقرة ١٣٠١. (ئهم قسه‌یه به‌ ناوی ئیمامی ئەحمده و که‌سانی تریشه‌وه‌ گێردراوه‌ته‌وه‌ وه‌کو عه‌بدولرهمانی کوری مه‌دی و کوری موباره‌ک لیتره‌دا خه‌تیبی به‌غدادی به‌ ناوی عه‌بدولرهمانی کوری مه‌دییه‌وه‌ هیناویه‌تی).

بەشى يەكەم

ئايا دەروونناسىيى نوئى بۇ شىكردنەۋەي دەۋشتى يىغەمبەران گونجاۋە؟

ھەندىك لە زانايانى دەروونناسىيى پۇژئاۋاي سەدەي بىست و يەكيان ناناۋە سەدەي دەروونناسى، چونكە كاريگەرىي زۇرى ھەبوۋە لە سەر داپشتنى چەمكە عەلمانىيەكانى پۇژئاۋا و تىروانىنيان بۇ خودى خۇيان و ژىنگە و داھاتوۋى ژيانيان، ھەندىكى دىكەيان دەللىن: دەروونناسى بوۋە بە ئايىنىكى نوئى بۇ ئەۋروۋىيە پۇژئاۋايەكان و جىگەي كەنىسەي گرتوۋەتەۋە، زاناكانىشى بوون بە كاهىن و پياۋانى ئايىنى لە پەرستگا عەلمانىيەكاندا و بوونەتە ھۆى خودپەرستى^(۱). ئەمەيش لەبەرئەۋەي دەروونناسى ۋەكو سەرجم زانستەكانى تر لە پۇژئاۋا تىروانىنى ماددىي عەلمانى بۇ مروۇف پەيرەۋكردوۋە، تەنانەت پىشتەر و ئىستائىش بەھىزترىن زانست بوۋە بۇ قەناعەتپىكردىنيان بۇ قەبوۋلكردى ئەم تىروانىنە، بە شىۋەيەك بوۋ بە عەقىدە و بىروباۋەر و ئەو بۇشايىيەي پىكردەۋە، كە كەنىسە پاشەكشەي لىكردبوۋ و بوۋبوۋە ھۆى وازھىتان

1. Vitz, P. (1977) Psychology as a religion: The cult of self worship. London: William Eerdmans Publishing). علم النفس بوصفه دينا.

له په پره وکړدنی ئایین.

ئیدی د هروونناسی به هوی پسرپوریه که ی له شیکردنه وه ی رهوشتی
مرؤف و هه لسوکه وتی بیرى عه لمانی ته یارکرد به هه موو پاساوه کانی
بیډینی، له بهر نه وه مرؤقناسی عه لمانی له دواى نه وه هه هیچ کوسپیکی
له بهر دم نه ما، بوئه وه ی تاکه که س بکاته پاشای خودی خو ی و هه موو
دهسه لاته نه خلقی و یاساییه کانی پیببه خشیت که پیشتر هیی که نیسه بو،
به مه یش (تاک/خود) ئایینی پشتگو یخست و زور شتی بو خو ی حه لاکرد،
که ته نانه ت دژی فیره تی بوون، ئیستا ده پرسین: ئایا پسرپوریه ک به و
شیوه یه ده شیت بو لیکدانه وه ی رهوشت و ئاکاری پیغه مبه ران؟ ده کریت
وه لامی نه م پرسیاره به نه خیر، یان به به لئ بدریته وه به پیی نه و لقه ی
دهروونناسی که پرسیارکه ر، یان پرسیار لیکراو هه لیده بژیریت.

گرنگترین ئەو تىۋرانەى دەرووناسى و پەيرەوکردنيان، كە دەشىن يان ئەوانەى كە پىيوستيان بە ئەبىژنگدان و ھەلاۋاردن ھەيە پىش ئەۋەى سووديان ئىۋەرېگرىت بۇ لىكدانەۋەى سۆزى پىغھەمبەران

زانستى دەرووناسى پۇژئاۋايى پسپۆرىيەكى ناۋازەيە، جياۋازە لە ھەموو زانستە مروڤايەتییەكانى دىكە، تەنانەت ئەوانەيشى كە زۆر ديارىكراون ۋەكو مېژوو، ئەم زانستە تىكەلەيەكى عەلمانى تايبەتە لە ھەندىك لايەن كە زانستى ئەزمونىي نوئى پشتراستىدەكاتەۋە لەگەل بىروبۇچوون و راي جياۋاز، كە زۆربەيان پشت بە بەلگەيەكى زانستى نابەستن، نەك ھەر ئەۋە، بەلكو ھەندىك رابوبۇچوون زىادەپۇيى و ناراستى شاز و ماددىيەنەى زۆرى تىدايە كە ئەمانە زۆرىنەى ھەرە زۆرى ناۋەرۆكى ئەم پسپۆرىيە پىكدەھىنن، بۇيە تىۋرەكانى زانستى دەرووناسى و توۋژىنەۋەكان، كە زۆرىنەى لاپەرەكانى كىتیبەكانيان پىكردوۋەتەۋە، بەرھەمى رابوبۇچوون و لىكدانەۋەى زانايانى بۋارەكەن بە قوتابخانە جۇراۋجۆرەكانى لە بارەى سروسىتى مروڤەۋە.

ئەم زانايانە ئەگەرچى بانگەشەى زانستىبوون دەكەن، بەلام ھىچيان نەچۋنەتە تاقىگەى ئەزمونى و مەيدانى و ئەزمون و شىكردەۋەى زانستى بكەن و ئەنجام و دۆزىنەۋەى تايبەتى بەدەستبەھىنن سەبارەت بە سروسىتى مروڤ، بەلكو ھەرچى دەللىن يان بىركردەۋەى تايبەتى خۇيانە، يان كارىگەرىي شارستانىەتى و ژيانى تايبەتى خۇيانە، يان ئەنجامى پەرۋەردەى باۋانىيانە بۇيان، يان جارى وايە بەرھەمى كىشەيەكى دەروونىي خۇيانە، بەلام ئەم تىروانىيانە بۇ سروسىتى مروڤ كە زۆر دوورن لە لۇجىكى دروست و پەوشىتى بەرزەۋە بوون بە سەرچاۋەى سەرەكى زۆر توۋژىنەۋە و لايەنگرانى ھەر قوتابخانە و ئاراستەيەك ھەوليانداۋە قسە و بىروبۇچوونى رابەرەكەيان بسەلمىنن،

بەمەيش ھەر يەككە لەم بىروبوچوونانە بوو بە بنچنە و بونياتى تىۆرى و پراكتىكى دەروونى لە سەر كراوە، لەبەرئەو ھەر لادانىك لە سروشتى مرقوبوون دەبیتە كيشە بۆ ئەو بونياتە دەروونىيەى لە سەرى بىناكراوە، بەمەيش تىۆر و پىادەكردنى ئەمانە بوو بە زانستىكى درۆينە، ئەگەرچى لایەنگرانى زۆر پىداگريكەن كە زانستىكى ئەزمونىيە راستە.

دواى ئەو ھى زانستى دەروونناسى سەدەيەكى تەمەنى تىپەپاند، كۆمەلەى زانايانى دەروونناسىيە ئەمريكى يەككە لە گەورەترين دەروونناسان و بىرمەندانى ئەمريكاي راسپارد، كە ئەم پىسپۆرپىيە ھەلبەسەنگينن لە پرووى پىگەى زانستى و بەرھەمى فيكرىيەو، ئەو ھى پروفىسۆر (سىگمۇند كوخ Sigmund Koch)^(۱) بوو لە زانكۆى بۆستن، ئەم زانايە بەو ھەناسرابوو كە دەروونناسە و شارەزاي فەلسەفە و بىرى پەخنەگرانە، ئەو ھى كارەكەى جىبەجىكرد و راپۆرتىكى تىرۆتەسەلى نووسى، زۆر پىمخۆشە پوختە ئەم راپۆرتە بە كورتى و گوشراوى ھەربگىرم، ئەو دەلەيت: «سەرھەراى ئەو ھى سەد سالى تەواو تىدەپەرىت بە سەر يەكخستنى تواناكان بۆ دامەزراندنى ئەم زانستە، بەلام تەنھا كەمىنەيەكى كەم لە راستى و بىرى داھىنەرانە دەبينن تىيدا، چونكە ئەم پىسپۆرپىيە گىرۆدەى چەندىن زانيارىيە كە بە حساب زانستىن، بەلام لە راستىدا بە ھىچ شىوئەيەك زانستى نىن، بەلكو زانيارىيە ساختەن Pseudo Knowledge»^(۲). ئەم زانيارىيە ساختانە كە زالبوون بە سەر زانستى دەروونناسىدا كارىگەرىيە گەورەيان لە سەر خەلكى ھەيە، زانستى دەروونناسى پرىەتى لە تىروانىنى كرىچوكال لە بارەى سروشتى مرقوئەو، كە تىۆر و رىيازى لىكۆلینەو ھى زۆريان بۆ دارپۆژراو ھەتا

1. och, Sigmund in Brown, S.C. ed. (1979) Philosophy of psychology. millan Press Ltd (فلسفە علم النفس) London: The Mac

۲. ھەمان سەرچاوە.

بیانسه‌لمینن، بۇ نمونه ئەگەر تیۆردارپژھریک پیئوایتت که مروّف سیسرکه، یان مشکه، یان سه‌گه ئەوه بیگومان وادهکات تیۆر و ریئازیک دابریژریت که له‌گه‌ل ئەم بۆچوونه سه‌یره‌دا یه‌کبگریته‌وه، هه‌ر به‌و شیوه‌یه‌یش کاتیک پیشه‌نگانی قوتابخانه جیاوازه‌کان بروایان به‌وه بیت که مروّف ته‌نها گۆره‌ری په‌یوه‌ندییه ته‌له‌فونیه‌کانه (وه‌کو لایه‌نگری تیروانینی بایولۆجی پیانوايه)، یان تینووی پیا‌ه‌ل‌دان و پاداشته‌کردنه، یان ته‌نها هیل و نیشانه‌یه‌که له نیوان وروژینه‌ر و وه‌لامدیره‌وه‌یه‌کدا (وه‌کو هه‌لسوکه‌وتخوازه‌کان ده‌لین)، یان کۆمپیوت‌ره (به پیی په‌یره‌وانی تیۆری مه‌عرفیه)، یان بریتیه له یه‌ک پارچه له توانای سیکسی (به پیی لایه‌نگرانی ده‌روونشیکاری)، ئەوا ئەمانه ریخۆشده‌که‌ن بۆ تیۆری ساخته و نادرست و پراکتیکی ناراست.

ئەم بروبۆچوون و قوتابخانه فیکریانه و تیۆر و پراکتیکیان که پرن له زانستی ساخته زۆرن، به‌لام ئیمه له‌م پیشه‌کییه‌دا ته‌نها باسی سیانیا‌ن ده‌که‌ین که زۆرت‌رین کاریگه‌رییان له سه‌ر دارشتنی ده‌روونناسی هه‌بووه، هه‌روه‌ها پشکی شیریا‌ن هه‌یه له وانه‌کانی زانکۆی ولاتانی عه‌ره‌بی و ئاسیا‌یی‌دا، هه‌ولیشه‌ده‌ین قسه‌کانمان پوون و ئاسانبه‌ک‌ه‌ین بۆ ئەوانه‌ی ده‌ره‌وه‌ی ئەم پسپۆرییه، ئەم سێ لقه‌ی ده‌روونناسییش بریتین له ده‌روونشیکاریی فرۆیدی و ره‌فتارگه‌رایی و ده‌روونناسی بایولۆجی.

دەروونشیکاریی فرۆیدی

با بە کۆنترین و گرنگترین ئەم بۆچوونانە دەستپێکەین، که زۆرتین کاریگەری لە سەر دارشتنی پایەکانی ئەم زانستە هەبوو، ئەویش تیروانینی فرۆیدە که دامەزرینەر و جیبەجیکەری تیۆری دەروونشیکارییە، لە دیدی فرۆیددا مەرۆف تەنها ئاژەلێکی خۆپەسەندە لە سروشتی خۆیدا که غەریزەکانی سینکسی و دوژمنکارانەى نەست زالن بە سەریدا، بەم تیروانینەى فرۆید بیروباوەرى مەسیحی سەرەوژێرکردووە، چونکە لە ئایینی مەسیحیدا مەرۆف که لەدایکەبیت میراتگری هەلەى یەکهەم جارى ئادەمەکه لە دارە حەرەمەکهى خواردوو، بۆیە ئایین فەرمانپێدەکات که خۆی پاکبکاتووە لەو گوناھانەى که خۆی دەیانکات بە کارى خێر و داواى لیخۆشبوون و پەشیمانى و وا تەماشای سینکس بکات که هۆکاری گوناھە.

بەلام فرۆید هات و بە خەلکی گوت: ئیوه هەر بە سروشتی خۆتان خۆدپەسەندن، ئارەزووە سینکسی و دوژمنکارانە کانتان هانتان دەن، هیچ رێگایەکیش نییە بۆ گۆرینی ئەم سروشتە ئاژەلییە داروینییە، ئەگەر بەو شیوەیەى سروشتتان دەیحوازیت سینکستانکرد، ئەوا ئیوه وەلامى ئاسایی ئەو سروشتەتان داوەتووە و هیچ کێشەیهکی تینا نییە، بەلام ئەگەر ئەوەتان نەکرد ئەوا ئەو توانا سینکسییەى سەرکوتتانکردوووە که هەول دەدات بێتە دنیای هەستەو، ئەوا ئیوه بەو رەتکردنەووە و سەرکوتکردنە خۆتان دەخەلەتین، ئەو کاتە ئەو توانا سینکسییە بە هەر شیوەیهک بۆی بلوێت و بگونجیت بە رێگای جۆراوجۆر و ناراستەوخۆ دەتانجولێتیت بە ئاگایی و نائاگایی، یان لە خەونە کانتاندا دەردەکهوێت، ئیوهیش بەم سەرکوتکردنە سینکسییە خۆتان گیرۆدەى چەندین تیکچوونی

دەروونی دەكەنەو، كە چارەسەرەكەى تەنھا دەروونشيكارى دەبیت كە ئەوھى دەیشارنەوھ لە تاريكايیەكانى نائاگايیدا بیهیننەدەرەوھ بۆ ئاگايى ھەست^(۱).

ئەم تیروانینە لادەرە بۆ مرؤف بالى بە سەر دەرووناسى و زانستە كۆمەلايەتییەكان و ھونەر و زۆر بواری ديكەدا كیشا، بەلام كاريگەرىي گەرەى بەجیھیشت لە سەر دەروونشيكارى بە شیۆھىەكى تايبەتى بۆ ماوھى زیاتر لە (شەست) سال، فرۆید و ھاوئاوازەكانى بە ئارەزووى خویان و بەبى ركابەر لیكدانەوھى نادروستیان دەكرد بۆ ھەموو لایەنەكانى ژيانى مرؤفایەتى، ھەموو چالاكییەكانى مرؤفیان ھەر لە بيشكەوھ تا ناو گۆر خستەناو بەرگیكى سیکسى و لیكدانەوھى پیزپەر و بەزۆر سەپینراو، فرۆید بە دریزایی ئەو ماوھى تەنھا بەوھوھ نەوھستا كە لە سەردەمى خۆیدا پوودەدات، بەلكو كەوتە ویزەى میژوو و مرؤفایەتییىش چۆن پىی خۆش بوو، ھەر بەوھیشەوھ نەوھستا، بەلكو كەوتە ناشیرینكردنى ژيانى پیغەمبەران و ئایینەكانیان، ئەگەر ویستت لەوھ زیاتر تیبگەیت كتیبە بەناوبانگەكەى بخوینەرەوھ لە سەر ھونەرمەندى دیار لیوناردۆ داڤینشى خاوەنى مۆنالیزا، یان جیۆكاندا كە بە لای ھونەرمەندانەوھ بەناوبانگترین تابلوی ھونەرییە لە جیھاندا.

فرۆید لە بارەى شیکردنەوھى دەروونی و پالئەرە نەستییەكان (الدوافع اللاشعورية) ی ئەو ھونەرمەندەوھ لە میانەى خویندەنەوھى كارە ھونەرییەكانیەوھ دەلیت: كەوا لە نەستی خۆیدا ئارەزووى ھاوڤرەگەزبازى

۱. انظر بنحوه ما جاء في محلة التجديد، المجلد العشرون، العدد التاسع والثلاثون، ۷۳۴۱ هـ/ ۶۱۰۲ م. المقال للمؤلف نفسه، بعنوان: من قضايا التأصيل الإسلامي لمناهج علم النفس في الجامعات الإسلامية ووقفات مع أبي زيد البلخي، وعزاه إلى: M htebazilE ,notnrohT . (إليزابت ثورنتون: فرويد والكوكايين: مغالطة فرويد) (sggirB.3891)

شاردووه ته وه، ههروهه ها حه زى به لای لادانى سیکسییه وه بووه و پى خوش بووه په یوه ندی له گه ل ره گه زى نیردا هه بیت، ئەمه له کاتیکدا یه که ئەو هونه رمه نده (۳۵۰ سال) پینش له دایکبونی فرۆید مردووه، ههروهه ها شیکاریی دهروونی بۆ پیغه مبه ران (دروودی خویان لیبیت) کردووه له کتیبی (موسا و بیروباوه ری یه کتاپه رستی Moses and Monotheism) دا، که له باره یانه وه ده لیت: (موسا ئیسرائیلی نه بووه به لکو میسری بووه، بیروباوه ری یه کتاپه رستیش ئەو نه یه تئاوه به لکو هیی میسریه کونه کان بووه). ئەم زیاده رۆیییه ی له به رانه ر ناوداران و پیغه مبه راندا بووه هۆی سه رنجرا کیشانی دهروونناسانی عه ره ب و مسولمان که وایلیکردن ئەوانیش شوین رایه کانی بکه ون.

دوای مردنیشی دهروونشیکاره کان هاتن که له رواله تدا له و جیاواز بوون و تیور و تیروانینی خویان هه بوو، به لام له راستیدا جیاوازییه کی ئەو توپان نه بوو له گه لیدا، بۆیه دهروونشیکاریی فرۆیدی به زالی مایه وه به سه ر بیری دهروونناسیدا به تایبه تی له و ولاتانه ی پیانده گوتریت جیهانی سنییه م، به لام له رۆژئاوا و ئەوروپا کاریگه رییه که ی به ره و که مبه و نه وه رۆیشت به هۆی ئەوه ی روه به روه ی ره خنه ی لیکۆله ران بووه وه به تایبه تی ئەوانه یان که تیور و شیکاره چاره سه رییه کانیا ن خسته به ره له سه نگانندی ئەزموونی و کرداری، هه ره وه کو دواتر له باسی شو رپشی هلسوکه و تخوازی دريژه ییته ده ین.

شۆرشى رەفتارگە رايى

رەفتارگە رايى شۆرشىكى فراوانى دەستپىكىرد، كە بۇ ماوەى نيو سەدە دەروونناسىيى رۇژئاوايى خستە ژىر لىكدانەو و تا ئىستا بەشىكى تيۇر و شىكارىيەكانى ھەر لە ژىر كارىگە رايى ئەودان، ئامانجى ئەو بە بوو زانستى دەروونناسى بىكەتە پىسپۇرپىيەكى ئەزمونى، بۇيە بە گالتە پىكىردنەو سەيرى تيۇرى دەروونشىكارىيى فرۇيدى دەكرد، كەوا جەختى زۇرى كر دوو تەو بە لە سەر نەست و ئارەزوو سىكىسى و دوژمنكارانەكان، بەلام ئەوئىش تىروانىيىكى ھىتايەكايە سەبارەت بە سروشتى مروڤ كە لە ئەلمانىبووندا ھىچى كەمتر نىيە لەو ھى فرۇيد بە شىوئەيەك كە ھەلسوكە و تخوازەكان پىشتىگىرىيى بىروباو ھى بىدنىيى رۇژئاوايان كر بە شىوئەيەكى تر، ئەوان گوتيان: مروڤ زىندەو ھىرەكە ھىچ سروشتىكى نىيە، بەلكو سروشتى بە ھى رۇداو ھىكانى ئەو ژىنگەيەو ھى دروستدەبىت كە تىيدا دەژى، ئەو ھىكو پووشوپەلاشى دەم رەشەباي ژىنگەكەيەتى، لاي ئەوان فىترەت يان ھەلسوكەوتى بۇماو ھىي ھىچ رۇلىكى نىيە لە دروستبوونى سروشتى مروڤدا، ئەخلاقىكى جىگىر نىيە، بەلكو ئەو ھى دەگەرپتەو ھى بۇ ئەو گەشەيەي كە مروڤ لە شوئىنىكدا دەيكات، بۇيە لە ھىكوئىدان بە سەر ھەلسوكەوتى تاك و كۇمەلەكاندا ناكرىت پىشت بە ھىچ پىو ھىكى ئەخلاقى و ئايىنى بىستىرت، مروڤ چاك و خراپى نىيە، ھىلال و ھىرام نىيە، ھىر كۇمەلگايەك ياسا و پىو ھىرەكانى بەو شىوئەيە دادەپرىت، كە ھىزى لىيەتى يان لەگەل شارستانىيىتەكەيدا دەگونجىت^(۱). بىگومان ئەم تىروانىيە نائەخلاقىيە ناگونجىت بۇ لىكۇلئىنەو ھى لە سۆزى مروڤ چ بگات بە سۆزى پىغەمبەران.

۱. بۇ نموونە بىروانە: فلوجل، جون كارل، الإنسان والأخلاق والمجتمع: دراسة نفسية تحليلية، بيروت: دار الفكر العربي، ۶۶۹۱.

ئەمە لە كاتىكدايە كە ئەم رەفتارگەرەنە سەرەپراي بوونى كيشە لە فەلسەفەكەياندا- سەرکەوتوو بوون لە گەشەپيدانى چارەسەرى رەفتارى، كە وەكو شۆرشىنك واپوو دژى دەروونشيكارى و چارەسەر و تيۆرىيەكانى كە لە سەر بنەماي پالنهەرى نەستى سىكىسى و دوژمنكارانە دامەزراپوون، ئەمان گەرەنەو بو لوجىكى رايهتەنان لە سەر فيرپوونى هەلسوكەوتى دروست و وازهتەنان لە خووى نارەوا و فيرپوونى خووى باش، ئەم شىوازە هەر لە كۆنیشەو لە لاي مرؤقايتى ئاشناپووه و جيبەجىكاراوه لە پەرودەكردنى مندالدا، هەرودەها لە رايهتەنانى سەگ لە سەر راپوكردن. با نموونەيەكى ئاسان بهينمەووه بو ئەو خوینەرەنەي پسيپۆر نين لەم بوارەدا:

چارەسەرى رەفتارگەرايى لە سەر بنچينەي جيبەجىكردنى تيۆرى فيرپوون دادەمەزريت، هەر وەكو ئەوہى كەسىكى ساغ راديت لە سەر بەكارهتەنانى ئەسانسۆر بو گەيشتن بە نيشتەجيبوونى لە قاتى بيستەم، لەوييشەو لەو بەرزىيەو تەماشاي جوولەي خەلكى و ئوتۆمبيل دەكات، بەلام كەسىكى دەروونەخۆش لە شوينى بەرز دەترسيت و سواری ئەسانسۆر نابيت، بوئەوہى نەگاتە ئەو شوينە بەرزە و لەويو تەماشاي خوارەو دەكات، ئەگەر واىكرد هەست بە هەرەشە و ترسىكى پەكخەر دەكات.

فرۆيد و شوينكەوتوانى پينانوايە ئەم ترسە لە شوينى بەرز بەرئەنجامى مەملاننەيەكى نەستىيە (اللاشعورى) لەوانەيە ھۆكارەكانى سىكىسى بن، يان ئەوہى لە مندالدا شارەزايى پەيداكرديت، بەلام لەبيريچووبيتەو بە ھوى سەرکوكتەردنەو، لەم كاتە نەخۆشەكە دەخرىتە ژير چارەسەر كە لەوانەيە چەند مانگيک يان چەند ساليک بخايەنيت بو دەرھيتەنى بيرەوہرى مندالى، يان ئەو مەملاننە نەستىيە، بەلام لە چارەسەرى رەفتارگەراييدا دەليت: ئەو مەملاننە نەستىيە بوونى نيبە و هيچ پالنهەرىكى سىكىسيش نيبە، بەلكو ترس لە شوينى بەرز خودى نەخۆشيبەكەيە، چارەسەريشى

به‌وه ده‌بیت نه‌خۆشه‌که هه‌ستی ئارامی و ئیسراحه‌تی بۆ دروستبکریت له‌گه‌ل راهیتانی ورده بۆ سه‌رکه‌وتن بۆ شوینی به‌رز تا به‌ ته‌واوی به‌ سه‌ر ئه‌و ترسه‌دا زالدیه‌بیت، ئه‌نجامی ئه‌م چاره‌سه‌ره‌یش زۆر ئه‌رینی بوو به‌ شیوه‌یه‌ک که هه‌موو حاله‌ته‌ هاوشیوه‌کان چاره‌سه‌رکران، که (ولپی Wipe) رابه‌ری چاره‌سه‌ری ره‌فتارگه‌راییی له‌ چهند هه‌فته‌یه‌کدا کردی، ئه‌مه‌ له‌ کاتی‌کدا هه‌ندیک له‌ وه‌خۆشانه‌ سالانیکیان له‌ چاره‌سه‌ری ده‌روونشیکاریدا به‌بج هه‌وده‌ به‌سه‌ربردبوو⁽¹⁾.

به‌م شیوه‌یه‌ چاره‌سه‌ری ره‌فتارگه‌راییی سه‌رکه‌وتنیکی باشی به‌ده‌سته‌هینا له‌ چاره‌ی ئه‌و تیکچوونه‌ ده‌روونیه‌ سادانه‌ی که به‌ شیوه‌ی روژینه‌ر و وه‌لامدانه‌وه‌ روویانده‌دا له‌ ژینگه‌ی تاکه‌کاندا، بۆ نمونه‌ (فۆبیا) که ورده‌ ورده‌ چاره‌سه‌رده‌کرا، به‌لام نه‌یتوانی هه‌مان ئه‌نجام به‌ده‌سته‌وه‌بدات له‌ چاره‌سه‌ری کیشه‌ ده‌روونیه‌ ئالۆزه‌کاندا، که له‌ ئه‌نجامی بیرکردنه‌وه‌ و تیروانینی نادروستی که‌سیکه‌وه‌ دروستده‌بوون و ده‌بوونه‌ هۆی خه‌مۆکی، بۆ ئه‌مه‌ چاره‌سه‌ری مه‌عریفی داهینرا، که ده‌بیته‌ هۆی گۆرینی بیرکردنه‌وه‌ و تیروانینی که‌سه‌که‌ له‌ خۆی و ده‌روربه‌ری، به‌مه‌یش به‌ یارمه‌تی شیوازه‌ره‌کان چاره‌سه‌ری ره‌فتارگه‌راییی مه‌عریفی بووه‌ جیگره‌وه‌ و ئیستا له‌ نۆرینگه‌کانی جیهان و رۆژئاوا‌دا به‌کاره‌ و هه‌ژمونی ده‌روونشیکاری کۆتاییه‌هینا.

به‌مه‌یش ره‌فتارگه‌راکان به‌ره‌یان له‌ ژیرپیی ده‌روونشیکاره‌کان ده‌ره‌ینا و هه‌له‌ و ناته‌واویی بۆچوون و چاره‌سه‌ره‌کانیان ده‌رخست و کاتیک حوشتی فرۆید که‌وته‌ گیانه‌لا‌ چه‌قۆی سه‌ر ملی زۆر بوون، ده‌روونناسان و میژوونووسان که‌وته‌ باسکردنی که‌موکورتیه‌کانی تیوره‌که‌ی، بۆ

1. (1) Wolpe, J. (1958). Psychotherapy by reciprocal inhibition. Stanford: Stanford Univ. Press (العلاج النفسي عن طريق التثبيط المتبادل).

نمونه دەر وونناسی به ریتانی ناسراو (هانز ئیزینک)، توژیینه وهیه کی کرد له سهر (۷۰۰۰) نه خووشی دەر وونیی ئه مریکی، به راوردیکی له نیوان ئه وانیه چاره سهریان وهرگرتوو به ریگی دەر وونشیکاری له گهڵ ئه وانیه دا که هیچ چاره سهریکیان وهرنه گرتوو کرد، بینی که ئه وانیه هیجیان وهرنه گرتوو به ریژهی (۷۲٪) باشتر بوون له ماوهی سالی کدا، به لام ئه وانیه چاره سهریان بو کراره تهنها به ریژهی (۴۴٪) باشبوون^(۱). ئه م توژیینه وهیه وهکو بۆمییک وابوو که به روی دەر وونشیکاریدا تهقییه وه، لانیکه م ئه وهی دهرخست که ئه و چاره سهره هیچ سوودیکی نییه، به لام دواتر توژیینه وهی دیکه کرا له سهر ئه وانیه چاره سهری دەر وونشیکاری وهرده گرن دهریخست، که حالیان خراپتر بووه له جیاتی ئه وهی باشبین^(۲).

ههروهها له ههشتاکانی سهدهی رابردوودا کۆمهلیک توژیینه وهی وردتر بلاوکرانه وه، که گومانیا نخته سههر خودی فرۆید و جهختیان له سهر بیناوه روکی دەر وونشیکاری کرده وه به شیوه باوه که ی، یه کی که له و کاره گرنگانه هه ولی ژنه توژیهری ئه وروپی (Thornton) بو، که ههستا به کۆکردنه وهی ئه و توژیینه وانیه ئه وهیان دهسه لماند که فرۆید کاتیک تیورییه که ی دارشتوو له باره ی چالاکییه کانی مروقه وه، که هه مووی گیراوه ته وه بۆ پالنه ره سیکی و دوژمنکارانه نه ستییه کان خو ی له حاله تیکی دەر وونیی دروستدا نه بووه، ئه وه له کاتیکدا بووه که فرۆید له ژیر کاریگه ریی ماده ی سهرکه ری کۆکایندا بووه، که خووی پیوه گرتوو به هوی زور به کاره ی تانی بو که مکرده وهی ئازاری ده می، که توشی شیرپه نجه ی دهم بووبوو و توانای به رگه گرتنی ئازاره که ی

1. Eysenck (1952). The effects of psychotherapy: an evaluation. Journal of Consult Psycho 16, 319-24 (آثار العلاج النفسي: تقويم).

2. Schmdierberg, Melitta. (1970). Psychotherapy with failures of psychoanalysis. British, Journal of psychiat 116. 195-200.

العلاج النفسي مع فشل التحليل النفسي

نەمابوو، دواتریش بە ھۆی زۆرخواردنی ئەو ماددەییەو ھۆی کوشتبوو. ھەرودھا ئەم ژنە تووژەرە ھەستا بە لیکۆلینەو ھۆی میژوویی لەو نەخۆشانەو کە فرۆید بانگەشەو ئەو ھۆی دەکرد، کە چارەسەر یکردوون بۆی دەرکەوت کە لە راستیدا چاکنەبوونەتەو، بەلکو ھەندیکیان توشی نەخۆشیی تری جەستەیی بووبوون، ئەو ھیشی دووپانکر دەو کە ھەرچی ھەو کی نووسیو ھە بارەو سەرکەوتنە بەرچاوەکانی ھەو لە درۆ و بانگەشەو بیبنەما زیاتر نەبوو، ئەم تووژەرە تووژینەو ھەو کانی لە کتیبیکدا بە ناو نیشانی (فرۆید و کوکاین Freud and Cocain) کوکر دەو^(۱).

ئەم چەند دیرەمان لە بارەو دەر وونشیکاریی فرۆیدەو ھینا، بۆئەو ھۆی بۆ خوینەری روونیکەینەو کە دەر وونناسی کو مەلیک لایەنی ھەو کە ناگونجین بۆ لیکدانەو ھۆی نەک سۆزی پیغەمبەران، بەلکو تەنانەت بۆ رەفتاری مروفی ئاساییش، ھەرودھا دەمانەو ویت ئەو ھیش بە خوینەر بلین کە سەرەرای ئەم تووژینەو ھەو بەلگانە خەلکانیک ھەن لە مسولمانان ھیشتا دەر وونشیکاریی فرۆید بە کەوش و کلاشیەو جیبەجیدەکەن لە کردەو دەر وونناسیاندا، یان لە نۆرینگەکانی ولاتانی عەرەبی و ئیسلامیدا، دەر وونناسەکان لەم شوینانە قەبولیناکەن تاکە رەخنە یەکیش لە دەر وونشیکاری و فرۆید بگریت، بۆیە پشتیان بەستوو بە تیزەکانی بۆ چارەسەری کو مەلایەتی ولاتەکانیان، ئەگەر پیخۆشە برۆ نووسینەکانیان بخوینەر ھەو لە بارەو بەگەرەزانینی فرۆیدەو، تەنانەت یەکیک لەوانە فرۆید بە یەکیک لەو سە کەسە دەزانیت، کە تیروانینی مروقیان گۆرپو ھۆی خودی ھۆی و روانینی بۆ ئەو جیھانەو تیدا دەژی، نموونەو ئەمەیش وتاریکی یەکیک لە دەر وونناسەکانە کە لە پیگەو ئەلیکترۆنی گۆقاری

1. (1) Thornton, Elizabeth M., Freud and Cocaine: The Freudian Fallacy London: Blond & Briggs Publishers, 1983

پایه‌لی دەر وونیی عەرهبی له ژماره (۱۹) ی سالی (۲۰۰۸) دا نووسیویه‌تی به ناو نیشانی (دەر وونشیکاری و تاکی عەرهبی: له تیۆره‌وه بۆ کردار)، دکتۆر عەبدولهادی فەقیر له و تارەدا بەم شیۆه‌یه دەنووسیت:

(سی شۆرشی فیکری مرۆقایه‌تیان هه‌ژاند و گورزی که‌مه‌رشکینیان له دەسه‌لات و خۆبه‌زلزانی دا، یه‌که‌م: شۆری کۆپه‌رنیکۆس بوو که زه‌وی چه‌ند پله‌یه‌ک له پیگه‌ی سینتیرالی نیوان ئاسمانه‌کان هینایه‌خواره‌وه. دووهم: شۆرشی داروینیزم که بالایی درۆینه و بالاده‌ستی مرۆقی به‌سه‌ر هه‌موو دروستکراوه‌کاندا هینایه‌خواره‌وه. سێیه‌م: شۆرشی فرۆیدی که باوه‌ری (منی گه‌وره و بلندی تیکشکاند، ئەو (من)ه‌ی که زۆر پۆچووبوو له بانگه‌شه‌ی سه‌روه‌ریی ئاگایی و به‌رزى به‌سه‌ر هه‌موو به‌ره‌مه‌ فیکریه‌که‌نه‌وه، ئەوه‌تا ئەو خودانه‌گه‌وره و به‌ریزه‌ له ناو مه‌له‌که‌تی بیر و هه‌لسوکه‌وتی مرۆقایه‌تیدا بووه به‌بهنده‌ی نائاگایی، به‌راستی دۆزینه‌وه‌ی میکانیزمه‌کانی نائاگایی و ئەو یاسایانه‌ی ده‌جیوولینن و پیره‌وی بۆ دیاریده‌که‌ن ده‌رگا و په‌نجه‌ریان ئاوه‌لاکرد به‌رووی مرۆقایه‌تیدا و یارمه‌تیاندا و ده‌یدهن بۆ تیروانینی وردتر و قوولتر له پیکهاته‌ ئەنترۆپۆلۆجیه‌که‌ی مرۆف، هه‌روه‌ها درپیکردنیکى فراوانتری توانا ئەقلى داھینه‌رانه‌که‌ی^(۱). دواتر به‌رده‌وامده‌ییت بۆئه‌وه‌ی بلێت پیوستی ئیمه‌ له‌م‌پۆدا به‌فرۆید زیاتره‌ له پیوستی ئەورووپیه‌کان پێی له‌سه‌رده‌می خۆیدا.

هه‌روه‌ها ئەم جۆره‌ که‌سانه‌ له‌ نۆرینگه‌کانیشیان درێغیناکه‌ن له‌وه‌ی که‌ قه‌ناعه‌ت به‌گه‌نجانی مسولمان بکه‌ن هۆکاری سه‌ره‌کیی شله‌ژانی دەر وونیان له‌ نه‌ستی خۆیاندا به‌هۆی سه‌رکوئکردنی سیکسی، بۆیه‌ چه‌ندین دانیشتیان له‌گه‌لدا ده‌که‌ن بۆ شیکاری و ده‌رخستنی پالنه‌ره

۱. المجلة الإلكترونية للشبكة النفسية العربية في عددها التاسع عشر، في علم ۸۰۰۲م، للکاتب عبدالهادی الفقیر، بعنوان (التحليل النفسي والذات العربية: من التنظير إلى الممارسات). انظر

لموقع : mth_52.egap-golb/p/moc.topsgolb.sfan-bara-rikafle//ptth

شاراوه سىكسىيەكان لە نەستياندا وەكو ئەوھى خۆيان بانگەشەى بۆ دەكەن، بەمەيش حالى ھەندىكيان زياتر خراپدەبىت و دەكەونە قەيرانىكى پوھى و ئايىنبىيەو، كە خراپتردەبىت لەو شلەژانە دەروونىيەى كە تىيەوتوون و دەيانەوئىت چارەسەرييەكان، من خۆم ئەزموونى ناخۆشم ھەيە لەگەل چارەسەركردنى ئەم گەنجانەى بە ھۆى ئەم جوړە دەروونشيكارييەو توشى گرفتى گەورە بوون.

تەنھا ئەوھيش نا، بەلكو ھەندىك لەو مسولمانانەى كاريگەرىي بىرى فرۆيدىيان لە سەرە بە ھەمان رېچكەى ئەو و بانگەشەكانىدا رۆيشتوون، كتيبيان نووسيوھ تىيدا كەسايەتى كەسە ديارەكانى ميژوو و تونانەت پىغەمبەرانىش شىدەكەنەوھ لە روانگەى دەروونشيكارييەو. بانموونەيەكتان بۆ بەھىنمەوھ بە كتيبي (شيكارىي دەروونىي پىغەمبەران)^(۱)، لەو كتيبەدا نووسەر فرۆيد بە گەورە دادەنئىت و ھەوليداوھ ھەندىك لە تيۆرەكانى بە سەر پىغەمبەران و گەلەكانياندا جىبەجىبكات، لە ميانەى قسەكردن لە سەر دلەراوكى ھەمان پىناسەى فرۆيد دەكات كە پىيوايە دلەراوكى بابەتییە، ھەروھەا دلەراوكىي دەمار و مئىشك (كاردانەوھى ھەرەشەيەكى غەريزىي دەروونىيە)، ھەر وەكو فرۆيد دەلئىت، بەلام پىناسەى فرۆيدى پووننەكردووھتەوھ بۆ خوینەر بۆ ئەو ھەرەشە غەريزىيە ئەگەرچى بەكارىشپهئىناوھ، فرۆيد دەلئىت: ئەو دلەراوكى دەمارىيە لە ئەنجامى ملمانئىيەكى دەروونىي نەستى دروستدەبىت بە ھۆى چەند پالەنرئىكى سىكسى لە نەست (اللاشعور)دا، كە دەيەوئىت تەعبىر لە خۆى بكات و خۆى خالىبكاتەوھ، ھەروھەا ئاگايى كەسەكە بەو واقعەى تىيدا دەژى لەگەل خەلكى و كۆمەلگا كە وىژدانىكى بۆ دروستكردووھ و لىدەپرسىتەوھ لە سەر كارە ناھەخلاقىيەكانى، باشە ئەگەر ئەو نووسەرە ئەمەى بۆ خوینەر روونبكردايەتەوھ چىيان پىدەگوت لە بارەى ئەو ناماقولبىيانەى بەرانبەر بە

۱. كمال عبداللە، التحليل النفسى للأنبىاء، القاہرە: مطبوعات دار الخيال، ۱۹۹۱، ص ۲۱.

پيغهمبه‌ران كه به‌وه وه‌سفكر دوون كه توشى دل‌پراوكى بوون؟
 يه‌كىكى تر له بيرووييه‌كاني به‌رانبه‌ر به پيغهمبه‌ران ئه‌وه‌يه ده‌ليت:
 كه‌له‌كانيان بويه دژايه‌تياانكر دوون، چونكه ويستوويانه سيستمىكى ديكه
 دابمه‌زرينن، بو نمونه ده‌ليت: (ئهمه‌يش واى له پيغهمبه‌ران كرد كه ببنه
 سه‌ركرده‌ى سياسى و په‌يامه‌كه‌يان ببينه پرژه‌يه‌كى سياسى، به‌لكو
 هه‌ندىكه له پيغهمبه‌ران هه‌وليانداوه فيل و تاكتىكى سياسى به‌كاربه‌ينن،
 ديارترينيان پيغهمبه‌ر ئيبراهيم بووه -سه‌لامى خوداى ليبيت-، كه
 هه‌وليداوه شتىكى ترى پيچه‌وانه‌ى حه‌قيقه‌ت بليت، يان پيغهمبه‌ر محهمه‌د
 (درودى خواى ليبيت) بليت (شه‌ر فيلكردنه)^(۱).

ئهو به‌رده‌وامده‌بيت له باره‌ى وه‌سفى پيغهمبه‌ر ئيبراهيم به‌وه‌ى كه
 يه‌كه‌م هه‌لگه‌راوه و باوكى هه‌لگه‌رانه‌وه بووه، دواتر ده‌ليت: (... ئه‌م باوكه
 له بنه‌رهدا هه‌لگه‌رانه‌وه‌كه‌ى دژى باوك بووه... دژى ده‌سه‌لاتى باوك)^(۲).
 به‌مه‌يش ده‌يه‌ويت ئاماژه به تيوره‌كه‌ى فرويد بكات، كه ده‌ليت كور له
 منداليدا ئاره‌زووى به لاي دايكيدا ده‌چيت كه ئاره‌زوويه‌كى سيكسييه
 و رقى له باوكى ده‌بيت و غيره‌ى ليده‌كات، به‌لام كاتىك چاره‌سه‌رىكى
 ده‌ستناكه‌ويت بو ئه‌م حاله، ئه‌وا له كاتى بالغوونيدا توشى گرفتى ده‌روونى
 ده‌بيت، به‌لام زور سه‌يره عه‌بدوللا كه‌مال ئه‌م كتيبه‌ى له سالى (۱۹۹۶) دا
 نووسيوه، كه زور دواى ئاوابوونى ئه‌ستيره‌ى فرويده له ئه‌وروپا، نازانم
 ئه‌م پسپوره‌ ده‌روونىانه له‌م ولاتانه‌ى ئيمه‌ بوجى ئاوان؟ ته‌نها پشت به
 وه‌رگيترانه عه‌ره‌بى و لوكالييه‌كان ده‌به‌ستن، كه زه‌مانىكه به‌سه‌رچوون و
 هيچ به دواى نويكردنه‌وه‌ى بواره‌كه‌يان ناكه‌ون، دياره به هوى لاوازييانه
 له زمانه ئه‌وروپيه‌كان، يان كتيبختنه‌كانيان سه‌رچاوه‌ى نوئى تيدا نيه‌.

۱. هه‌مان سه‌رچاوه، ل ۷۱.

۲. هه‌مان سه‌رچاوه، ل ۳۴.

په ږگيری بۆچوونه کانی فیکری بايؤلوجی دەررونی

له باره ی سروشتی مرؤفه وه

پیشتر باسی بۆچوونی دەررونشیکارییه کان و رڤفتارگه راکانمان کرد له باره ی سروشتی مرؤفه وه له رپوی تیوری و جیبه جیکردنه وه، لیره ییشدا سییه می سیکوچکه که ته واوده که یین که سروشتی مرؤف ته نها له رپوه بايؤلوجییه که یه وه ته ماشاده کات، دامه زرینه رانی ئەم بۆچوونه تیوری په ره سه ندنی داروینیان کرده بنه ما و وه کو ئایین، یان بیریک لیبانه رپوانی که گومان هه لئاگریت، هه ر له سه ر ئەمه ییش بۆچوونیان په ره پیندا له باره ی سروشتی مرؤفه وه، که دایانمالی له ئازادی هه لئازدن هه ر وه کو چۆن پیشتر دەررونشیکار و رڤفتارگه راکان کردیان، دەررونشیکاره کان پیناوبوو مرؤف کویله ی نه سته تی و ناتوانیت لیریزگار بیت، رڤفتارگه راکان مرؤفیان وه کو کویله ی گورانه ژینگه ییه کان ته ماشاده کرد، لایه نگرانی ئەم بۆچوونی بايؤلوجییه ییش پیناوبوو مرؤف هه ر به سروشتی خوی به نده به کوئه ندای دهمار و هورمونی خوی و ئەو جیناتانه ی له باوانیانه وه وه ریانگرتوو له هۆکاره بايؤلوجییه کان، به شیوه یه ک یه کتیکان ده لیت له پشت هه موو بیرۆکه یه که وه که به میشکی که سیکدا دیت گورانیک هه یه له به شه بچووه که کانی خانه کانی میشکیدا به بی ویستی خوی رپوده دات.

هه روه ها پیناوبوو که ئەگه ر زانسته بايؤلوجی و کیمیا ییه کان پیشبکه ون زانایان ده توانن کۆنترۆلی لایه نه دەررونی و کومه لایه تیه کانی مرؤف بکه ن له رپگای کۆنترۆلکردنی بايۆکیمیای، ئەوه ی وایکرد له م ئاراسته یه که ئەم هه لویسته یان هه بیت به و شیوه حه تمیه په رگیره و وه کو ئەوانه ی پیش خویان داکۆکی له راکانیان بکه ن، دوزینه وه نو ییه کانی بواری پزیشکی بوو که کاریگه ری جینه کان و کرؤمؤسؤمه کان و پیکهاته بؤماوه ییه بايؤلوجییه کانیان سه لماند له سه ر هه ندیک نه خۆشی

و دواکەوتنی عەقلى و کەمئەندامى جەستەيى، بۆ نموونە نەخۆشىي (پارکينسون - لەرزىن)، ھەروھا تويزينه وەھکانى بواری تيشكى بۆ ميشكى مرؤف ئەنجامى سەسورھينەريان پيشکەشکرد کە گۆرانىكى گەورەى دروستکرد لە بواری زانستى دەمارناسى و دەرووناسى، بۆيە ھەوادارانى ئەم ئاراستەيە ئەم پيشکەوتنە بايؤلوجيە مادديانەيان گشتاند بە سەر ھەموو لايەنە دەروونى و کۆمەلايەتییەکانى مرؤفدا، نووسينەکانى (وليم جەيمس) نموونەيەكى ديارى ئەم حالەتەن، ھەروھا زنجيرەى (عالم المعرفة) کتیبىكى گرنكى لەم بواردەدا چاپکرد بە ناوونيشانى (مرؤف و دەرووناسى)، کە خوینەر دەتوانيت بۆي بگەرپیتەو و گفتوگوى زانستىي زۆرى تيدايە^(۱). ليرەدا ئەوئەندە بەسە لە سەر لايەنى بايؤلوجى، چونکە لە بەشەکانى داھاتوودا چەند لاپەرەيەكى بۆ تەرخاندەکەم.

ئەو تیبۆر و پراکتیکە دەروونییانەى دەگریت

بۆ لیکدانەوئە لايەنى سۆزدارىي پینغەمبەران سوودیان لیبەرگيریت

پيشتر باسمانکرد کە دەرووناسى تیکەلەيەكى سيکۆلارە لە پسپۆرپيەکدا چەندین بابەت لە خۆى دەگریت، کە لە رپوکاردا ھيچ پەيوەندىيەکیان بە يەکەوہ نيیە، ئەمەيش لەبەرئەوئەيە کە پيشەنگانى قوتابخانە جياوازەکانى و شوينکەوتوانيان تەنھا جەخت لە سەر بابەتییكى ديارىکراو دەکەن، کە جینگای گرنگيپيدانى خۆيانە و ھەولەدەن ھەموو لايەنەکانى ھەلسوکەوتى مرؤف بەوہ لیکبەدەنەوہ، وەکو ئەوئەي کەسيک لە بۆرپيەكى باریکەوہ تەماشای دنياى فراوانى دەوروبەرى خۆى بکات، يان وەکو ئەوئەي توشى (گلوکوما)ى دەروونى بووبیت، ئەمەيش وای لە

۱. إبراهيم، عبدالستار، الإنسان وعلم النفس، الكويت، سلسلة عالم المعرفة، تصدر عن المجلس الوطني للثقافة والفنون والآداب، العدد ۸۶، فبراير ۱۹۸۵.

دهرووناسی کرد بیته تیکه له یه ک له بیروبوچوون و لیكدانه وه.

ئهمه ییش وای له زانایانی دهرووناسیی رۆژئاوایی کردووه که بلین پسپۆرییه که مان وه کو زه لاته وایه، که هه موو سه وزه یه ک له خۆیده گریت، به لام من وه کو بازاری گشتی دهییمن که تیکه لۆپیکه له، له وانه یه له زه لاته دا هه ندیک شتی هاوبه ش له نیوان پیکهاته کانیدا ببینن وه کو تام و سوود و پرفیتامینی، به لام له بازاردا شتی وا دهیینی به ته نیشته یه که وه که هیچ په یوه ندیییه کیان به یه که وه نییه وه کو سه عات فروش و به ته نیشته قه ساب و جلو به رگ به ته نیشته سی دی کۆمپیوته ره وه.

له بهر ئهمه ییشه جیاوازی له نیوان نووسه رانی کتیبه کانی دهرووناسی گشتیدا هه یه له رووی ریکخستنی به شه کانه وه، هه ندیکیان دوای باسکردنی پسپۆرییه گشتیییه که یه کسه ر دینه سه ر فیربوون دواتر به شیک له باره ی سه ر ژمیرییه وه ئینجا به شیک له سه ر درکردنی هه سته، به لام نووسه ری تر هه یه کتیبه که ی به دهرووناسیی بایۆلۆجی ده سته پیده کات، دواتر دیته سه ر باسی دهرووناسیی مندال و به م شیوه یه، بۆیه خوینهر ده توانیت به شیک له سه ره تاوه و یه کیک له کۆتایی بخوینیته وه لیبتیگات به بی ئه وه ی هیچ کام له به شه کان پشت به وه ی پیش خۆی به سته ی بۆ تیگه یشتن، هه ر له بهر ئهمه ییشه مامۆستایانی دهرووناسی خۆیان نابه ستنه وه به ریزکردنی به شه کانی ناو ئهم کتیبانه له کاتی ده رسگوتنه وه دا، به لکو هه ر یه کیکیان شیوازی تاییه تی خۆی هه یه، ئهمه ییش له زانسته ورد و مه نه ه جیییه کان ناوه شیته وه، به لکو له ئه نجامی که له که بوونی زانیاری فه یک و نادرسته وه دیت، که پیشتر له زمانی (کوخ - Koch) وه گواستمانه وه.

له زانسته توکمه و ورده کاندای دهییته هه موو به شیک کتیبیک په یوه ندی به پیش خۆیه وه هه یه، بۆ نمونه هه موو ئه و کتیبانه ی باسی ئه ندانه کانی جهسته ده که ن، یان لایه نی فسیۆلۆجی سه ره تا به باسی

(خانه) دستپیده‌که‌ن، دوی ئەو شانە و ئەو پیکهاتانە‌ی که کۆمه‌لێک خانه دروستیانده‌که‌ن، ئینجا ئەندامه‌کان که له شانە‌ی له‌یه‌کچوو پیکدین، دواتر کۆئەندامه‌کان وه‌کو هه‌رس و ده‌مار، به‌مه‌یش خوینەر ناتوانیت له به‌شیک تیبگات تا به‌شی پیشووی ره‌وانه‌کردبیت.

بۆیه فیرخوازی به‌ توانا که خاوه‌نی بیرکردنه‌وه‌ی داهینه‌رانه بیت ده‌توانیت له کۆی ئەم (زه‌لاته‌ ده‌روونیه‌) بالفته‌یه‌ک به‌هینیت و تیکه‌لی بۆنوبه‌رامه‌ی (ئیسلامی) بکات تا سوودبه‌خش بیت، ئەمه‌یش بۆئه‌وه‌ی بشیت لیکۆلینه‌وه‌ی پیکات له لایه‌نی سۆزداریی مرو‌ف به‌ گشتی و سۆزی پیغه‌مبه‌ران به‌ تایبه‌تی، چونکه جیاوازی گه‌وره له نیوان پسپۆری و بواره جیاوازه‌کانی ده‌رووناسیدا هه‌یه، چه‌ندیک توێژەر پشتی به‌ بنه‌ما زانستییه ئەزموونیه‌کان به‌ست ئەوه‌نده ئاسان و سوودبه‌خش ده‌بیت و به‌ پیچه‌وانه‌شه‌وه.

له‌وانه‌یه خوینەر ئەوه‌ی له لا دروستبووینت له‌وه‌ی که باسمانکرد که‌وا هیچ لقیتی ده‌رووناسی پشت به‌ به‌لگه‌ی زانستی نابه‌ستیت، یان ناچیته‌وه سه‌ر بیریکی زانستی هه‌لینجراو له زانسته ئەزموونیه‌کان، که‌واته ئەگه‌ر وابیت ئایا زانستیکی له‌م شیوه‌یه گونجاوه بۆ توێژینه‌وه‌ی ره‌وشتی پیغه‌مبه‌ران؟ به‌لێ ده‌گونجیت، چونکه ئیمه له ناو ئەم تیکه‌له‌یه‌دا کۆمه‌لێک زانای ده‌رووناس ده‌بینین که دوورکه‌وتوونه‌ته‌وه له‌و رێبازه باریک و ته‌سکانه و خۆیان ته‌رخانکردوو بۆ توێژینه‌وه‌ی ئەزموونی و مه‌یدانی، که تیندا رێچکه‌ی پێوان و سه‌رژمێریان گرتوو، بۆئه‌وه‌ی فاکته‌ر و پالنه‌ره‌کانی پشت هه‌لسوکه‌وتی مرو‌فیان بۆ پرونبکه‌نه‌وه له ته‌مه‌نه جیاوازه‌کانیدا، هه‌روه‌ها وه‌لامی پرسیا‌ری نه‌وه یه‌ک له دوی یه‌که‌کان بده‌نه‌وه له باره‌ی کاریگه‌ریی ئەو فاکته‌ر و پالنه‌رانه له سه‌ر ره‌فتار، بۆ نمونه ئەو توێژینه‌وه مه‌یدانیانه‌ی کراون له باره‌ی کاریگه‌ریی (بۆماوه‌یی) و کاریگه‌ریی (ژینگه) و به‌راوردکردنیان له سه‌ر

تاک بۆ توشبوون به شله‌ژانی دهررونی و عه‌قلی، لی‌رده‌دا نمونه به‌م ریگا ئاسانه ده‌هینمه‌وه بۆ ئه‌وانه‌ی پسیپوری بواره‌که نین بۆئه‌وه‌ی مه‌به‌سته‌که‌م روونبکه‌مه‌وه:

زانایان به‌راوردیانکردوه له نیوان (دوانه‌ی هاوشیوه) و (دوانه‌ی جیاواز) له مندا‌ل‌اندا، بۆئه‌وه‌ی به وردی وه‌لامی ئه‌و پرسیاره بده‌نه‌وه، که چۆن توشی نه‌خۆشیی (شیزوفرینیای عه‌قلی - الفصام العقلی) ده‌بن؟ وه‌کو ئاشکرایه که هیلکه‌ی ژن دوا‌ی پیتانی ئه‌گه‌ر دابه‌شبوو بۆ دوو به‌ش، ئه‌وا دوانه‌یه‌کی هاوشیوه‌ی ده‌بیته، به‌لام ئه‌گه‌ر له یه‌ک کاتدا دوو هیلکه پیتاند، ئه‌وا دوانه‌یه‌کی جیاوازی ده‌بیته، که هه‌مان تایبه‌تمه‌ندی بۆماوه‌بیان نابیته و وه‌کو خوشک و برا جیاوازه‌کانی تر ده‌بن، به‌لام ئه‌وه‌ی یه‌که‌م هه‌مان سیفه‌تی بۆماوه‌بیان ده‌بیته و له‌یه‌که‌ده‌چن، پسیپورانی بواره‌که ئه‌م ریگا ئه‌زمونییه‌یان به‌کاره‌یناوه بۆ ئه‌گه‌ری توشبوون به‌وه نه‌خۆشییه عه‌قلیه، بۆیان ده‌رکه‌وتوه ئه‌وانه‌ی دوانه‌ی هاوشیوه‌ن ئه‌گه‌ری زیاتریان هه‌یه که هه‌ردووکیان توشیبین له چاو ئه‌وانه‌ی دوانه‌ی جیاوازن، ئه‌مه‌یش رۆلی بۆماوه‌یی ده‌سه‌لمینیت له توشبوون به‌وه نه‌خۆشییه، ئه‌م تو‌یژینه‌وه‌یه و هاوشیوه‌کانی پشتنا‌به‌ستن به‌ بیرکی فه‌لسه‌فی، یان بۆچوونیک‌ی لاری له باره‌ی سروشتی مرۆقه‌وه، بۆیه به‌ به‌کاره‌ینانی ئه‌م شیوازه زانستییه نو‌ییانه و جینه‌جیکردنیان به‌ کرداری ئه‌م زانایانه توانیویانه باشت‌ترین ریگا‌کانی فی‌ربوون و وانه‌گوتنه‌وه و له‌به‌رکردن و ده‌ورکردنه‌وه و کاریگه‌ری نیگه‌تقی ستریشی دهررونی و ریگا‌کانی چاره‌سه‌رمان بۆ روونبکه‌نه‌وه، هه‌روه‌ها بۆ هه‌ر چالاکییه‌کی تری دهررونی و دهررونساغی و نه‌خۆشی گونجاون.

هه‌روه‌ها ئه‌م زانایانه سوودیان وه‌رگرتوه وه‌کو له به‌شی داها‌تو‌دا باسیده‌که‌ین، له تیکه‌لکردنی دهررونناسی له‌گه‌ل زانسته ئه‌زمونییه ورده‌کاندا، وه‌کو کیمیای ئه‌ندامی و تو‌یژینه‌وه‌کان له سه‌ر

میشک و کوئەندامی دەمار و بۆماوەزانی و دەرمانسازی و زۆر زانستی تری نوێ تا پەردەلادان لە سەر زۆر راستی، که چەند سەدەیه‌که لیمان وەن، لەو تووژینه‌وه گەرنگانه ئەو‌هیه که لە بواری فیزیوون و پەیه‌ندی چری نیوان چالاکیی دەروونی و دەماری لە بیستن و بینین و یادگەدا کراوه، یان ئەو بوارانە‌ی تر که تیئاندا فاکتەری دەروونی و جەستەیی کارلیکە‌که‌ن، ئەم جوۆره تووژینه‌وانه وامان لی‌ده‌که‌ن بیر لە دروستکراوه‌کانی خودای گەوره بکه‌ینه‌وه (وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ). واتە: (ئایا بۆ سەر‌نج لە نەفس و دەروونی خۆتان ناده‌ن؟) [الذاریات: ۲۱].

ئەو‌هی مایه‌ی خو‌ش‌حالییه سە‌بارەت بە داها‌تووی دەروون‌ناسی ئەو‌هیه لەم دواییانه‌دا چاک‌سازی لە رێ‌په‌وه عە‌لمانییه پە‌رگیره‌که‌یدا کردووه و که‌متر لایه‌نی رۆ‌حی و ئایینی وه‌لاده‌نیت دوای ئەو‌هی کاریگە‌رییان سە‌لمی‌نرا له‌که‌مکردنه‌وه‌ی گوشاری دەروونی و چاره‌سه‌ری شله‌ژانه‌کان، هه‌روه‌ها ده‌رگا و‌الاکرا بۆ هه‌تانه‌ناوه‌وه‌ی بیر و کرداری ئایینی، که تووژینه‌وه ئە‌زمونییه‌کان کاریگە‌رییه‌که‌یان سە‌لماندووه، وه‌کو تی‌رامانی بالابوون که له‌ بوداییه‌وه وه‌ریانگرت دوای ئەو‌هی له‌ ناوه‌رۆ‌که ئایینییه‌که‌ی به‌تالیانکرده‌وه، هه‌ر وه‌کو له‌ لای ئەو ئاراسته‌یه ده‌یبینین که پێ‌یده‌گوت‌ریت (شه‌پۆ‌لی سێ‌یه‌م) بۆ چاره‌سه‌ری (مه‌عریفی - رە‌فتار) ی سودویان لەم تی‌فکرینه‌ بوداییه وه‌رگرت بۆ یارمه‌تیدانی ئە‌وانه‌ی کیشه‌ی ئە‌وه‌یان هه‌یه واقیعی ژیا‌نی خو‌یان قه‌بو‌لبه‌کن mindfulness and acceptance therapy.

به‌لام گه‌وره‌ترین کاریگه‌ری له‌ سەر دەروون‌ناسیی رۆژ‌ئاوایی که چه‌مکه‌کان ده‌گوریت له‌ سالانی داها‌توودا دروست‌ده‌بیت، ئە‌ویش له‌ لقی (دەروون‌ناسیی ئە‌رینی)یه‌وه سەر‌چاوه‌ده‌گریت، که دژی جە‌ختکردنه‌وه‌ی دەروون‌ناسیی ئیستایه له‌ سەر لایه‌نه‌ نه‌رینی و نه‌خۆشییه‌کانی مرۆ‌ف و چاره‌سه‌ریان، به‌لام لایه‌نی ئە‌رینی تاک‌ی فه‌رامۆش‌کردووه، به‌لام ئە‌م

لقه‌ی دەر ووناسی دهیه‌وئیت پشت به و لایه‌نه ئه‌رئینیانه به‌ستیت که له تاکدا هه‌یه بۆ زالبوون به سهر کئیشه دەر وونیه‌کاندا پیش روودانیان نه‌ک جه‌ختکردنه‌وه له سهر چاره‌سهر دوا‌ی دهرکه‌وتنی نه‌خۆشی، زۆر جار نه‌خۆش هه‌ستده‌کات کئیشه دەر وونیه‌کانی چاره‌سهر بوون، به‌لام هه‌ست به ئاسوده‌یی و رازیبوون و متمانه به خۆی ناکات بۆ رووبه‌روو بوونه‌وه‌ی کئیشه‌کانی داها‌تووی ژیا‌نی تا وایلیت خۆی بتوانیت چاره‌سهری کئیشه و شله‌ژانه دەر وونیه‌کان بکات. به دهرکه‌وتنی ئه‌م پسرپورییه که له کۆتاییه‌کانی سه‌ده‌ی رابردوودا کۆمه‌لیک چه‌مک و زاراوه‌ی وه‌کو ئاسوده‌یی و رازیبوون و هاوکاریی ئه‌وانی ترمان به‌رگۆیکه‌وت، که دەر ووناسی پشتگۆیخستبوون، چونکه سیبه‌ری ئایینیان له سهره، یان له‌گه‌ڵ تیروانینی خودپه‌سه‌ندی سروشتی مرو‌فدا ناگونجین، خو ئه‌گه‌ر ته‌ماشای پیرستی کتیبه‌کانی دەر ووناسی نوی بکه‌یت، زاراوه‌ی وه‌کو ئاسوده‌یی یان قه‌ناعه‌ت نابینیت، به‌لام ئه‌وه‌ی ئه‌م فیکره دەر ووناسییه عه‌لمانییه هه‌لده‌وه‌شینیت‌وه ئه‌وه‌یه که دەر ووناسی ئه‌رئینی ده‌ریخستوه که درئژکردنی ده‌ستی یارمه‌تی بۆ هه‌ژاران له‌لایه‌ن نه‌خۆشانی دەر وونیه‌وه کاریگه‌ری به‌رچاوی هه‌یه له سهر که‌مکردنه‌وه‌ی شله‌ژانه دەر وونیه‌کانیان، ئه‌مه‌یش جه‌ختکردنه‌وه‌یه له سهر گرنگی به‌خشین بۆ ده‌فعی به‌لا له لای مسولمانان، که‌واته هه‌چ رێگرییه‌ک بۆ ئیمه‌ نییه که سوود له‌م جو‌ره توێژینه‌وه مه‌یدانیانه وه‌ربگرین، یان سوود له ئاویته‌کردنی زانسته ئه‌زمونییه ورده‌کان وه‌ربگرین بۆ وردبوونه‌وه له ژیا‌نی پیغه‌مبه‌ران و ده‌رخستنی حکمه‌تی خودای گه‌وره له ته‌کلیفکردنیان و هه‌لبژاردنی ژینگه‌یه‌کی پاک که ئه‌وان تیندا گه‌وره‌بوون بۆ گه‌یاندنی ئه‌و ئه‌رکه‌ی له گه‌یاندنی په‌یامی خوا‌دا پینانسپێردراوه.

پیشتر باسی ئه‌وه‌مان کرد دهرگایان والا کرد بۆ تیوره ساخته‌کانی

دەروونناسی و ئەو بیروبوچوونە لادەرانی سەروشتی مروقیان شیواندوو، ھەروھا بیئەدەبیان بەرانبەر لایەنی دەروونی پیغەمبەران کردوو، نموونە یشمان ھینایەو بە کتیبی عەبدوللا کەمال کە ناوینابوو (شیکاری دەروونی پیغەمبەران).

ئێستا دەپرسین: ئایا زانیانی مسولمان کەسیان پشتیان بەستوو بەو بەشە تری دەروونناسی کە لە سەر بنەمای زانستی ئەزمونی و سەرژمیری دامەزراوە؟ یان تەنانت ئەو تووژینەوانە ی تەنھا پشتیان بە ئەزمونی مروقیایەتی بەستوو بە شیوەیەکی گشتی بو تووژینەو لە لایەنی سۆزداری پیغەمبەران؟ وەلامی ئەمە بەئییە، ھەرچەندە زۆربەیان لە پەرەگرافیک زیاتر نییە لە کتیبەکانی تەفسیر و سیرە و پەوشتی پیغەمبەر (دروودی خوی لیبیت)، جگە لە تووژینەو یەکی بەپیزی (د. ئیبراھیم عەبدولرەحیم مستەفا) بە ناوینشانی (ھەلچوونە دەروونییەکان لە لای پیغەمبەران)^(۱)، کە پیشکەشی زانکۆی (النجاح) ی کردوو بو بە دەستھینانی پروانامە ی دکتورا.

ئەم تووژەرە وردبینە توانیویەتی سوود لە تووژینەو یەکانی بواری دەروونناسی لە بارە ی ھەلچوونەکانەو لە گەل پابەندبوونی بە بنەماکانی ئیسلام و ریزگرتنی مەقامی پیغەمبەران وەر بگریت، ھەروھا دوورکەوتوو تەو لە تەئویە دەروونییە عەلمانییەکان کە زانست و لوجیک پشتگیرییاناکەن، دکتور ئیبراھیم پابەندبوو بە لیکۆلینەو لە ھەلچوونی پیغەمبەران بەو شیوەیە ی لە قورئاندا بە پوونی باسکراو، وەکو ترس و تووڕەیی و خەم و پەشیمانی و بیئومیدی و خەنین و پرووگرژی، بەلام پابەندبوونی زۆری بەو وشە قورئانیانەو کە بە شیوەیەکی دیار و پوون باسی ئەم ھەلچوونانە دەکەن وایکردوو

۱. مصطفی، إبراهيم عبدالرحيم، الانفعالات النفسية عند الأنبياء في القرآن الكريم، رسالة دكتوراه، قدمت لجامعة النجاح الوطنية، نابلس/فلسطين، عام ۲۰۰۹م.

خوینەر بئیه شیبیت لهو حاله تانه که قورئان به شیوهیه کی ناراسته وخو
باسی ئەو هه لچوونانە ی کردوو له میانه ی ئایه ته کانی وه عز و
چیرۆکی پیغه مبه ران، بۆیه توێژینه وه که ی خالییه له باسی هه ندیک له
گرنگترین هه لچوون و سۆزه کانی وه کو خو شه ویستی و ره حمه ت و
دلله راوکی. هه روه ها له باسی ملکه چی که هه ردوو هه لچوونی ترس و
خو شه ویستی خودا و ملکه چی و ته سلیمبوون له خویده گریت، ئەمانه
هه مووی هه لچوون و سۆزگه لیکن که قورئان له میانه ی مه دحی پاکان
و له خواتر سیاندا هیناونی.

هه روه ها ئەوه یشم تیبینیکرد که زۆر پابه نده به دهقی قورئانییه وه
که له باره ی دهر برینه کانی دهموچاوه وه هاتوو وه کو زه رده خه نه
و پووگرژی، که ناکریت ئەمانه ناوبنیین هه لچوون، به لکو دهر بر و
پووکاری هه لچوون، بۆ نمونه توپه ی ده بیته هوی پووگرژی
و زه رده خه نه واتای دلخوشییه، به لام زۆر ده ستخوشی له دکتۆر
ئیبراهیم ده کم له سه ر ئەو هه وه له به نرخه ی داویه تی بۆ کو کردنه وه ی
ئەو فه رمودانه ی پیغه مبه ر (دروودی خوی لیبت)، که په یوه ستن به
بابه ته که یه وه و توانای باشی ئەو بۆ دهره یانی نمونه ی گونجاو له
ژیانی پیغه مبه راندا له باره ی هه لچوونه وه.

به لام قسه کردن له سه ر هه لچوونی پیغه مبه ران به تایبه تی
سه روه ریان (دروودی خوی لیبت) ناکریت به بی دهر برینی هه ست
و سۆز و خو شه ویستی له لایه ن نو سه ره وه، به لام پاساوی دکتۆر
ئیبراهیم له و شیوازه وشکه دا به وه ده بینم که ئەو تیزه ی دکتۆرای
نوسیه که ریوشوین و مه رجی تایبه تی هه یه و ئەو یشمان له
پۆژئاوا وه رگرتوو، یه کیک له مه رجه کانی ئەوه یه دهر خستنی هه ست
و سۆزی توێژه ر له نووسینه که یدا واتای بیه یزی به لگه کانیه تی، له مه دا
توێژه ره ر پۆژئاوا ییه کان سه رکه وتوو بوون له گه یشتن به ئامانجه کانی

تویژینه وه کانیاں به شار دنه وهی سۆز و هه لچوونه کانیاں له پشت ئه وهی ناویانناوه بیلایه نیی زانستی، بۆیه من له م کتیبه مده مه به ستم بوو هه ره له سه ره تاوه بۆ خوینه ری پروونکه مه وه که تیرامانی دهروونیه، به مه ویستوموه خوینه ره هه ست به وه هه ست و سۆزه م بکات، که نرخاندنی سۆزی پیغه مبه رانی تیدایه و له سه رووی هه موویانه وه سه روهری پیغه مبه ران (دروودی خوی لیبت)، هه روها درک به به شیک له حیکمه تی خودای گه وره بکه ن له هه لبژاردن و راسپاردنیاندا.

یه کیکی تر له تویژینه وه ئیسلامیه بلاوکراوه کان که له باره ی ده ربړینی دهروونی و سۆزداری نووسراوه له دیدیکی ئیسلامیه وه ئه و کتیبه به نرخیه که (دکتور سیر ئه خمه د سلیمان) دایناوه به ناویشانی (ره ههنده دهروونیه کانی ده ربړینی ده موچاو له قورئاندا)^(۱). نووسه ره شه رفمه ندیکردم به وهی داوای لیکردم پیشه کی بۆ بنووسم منیش گوتم: ئه م کتیبه (ره سه نایه تی و وردی له تویژینه وه دا و لیکدانه وهی دهروونی قوول به یه که وه کۆده کاته وه له ئایه ته کانی قورئاندا)، بۆیه ئومیدم وایه کتیبخانه ی هیچ دهرووناسیک خالی نه بیت له م کتیبه و تویژینه وه که ی دکتور ئیبراهیم عه بدولر حمان مسته فا.

پیش ئه وهی کۆتایی به م باسه بهیتم، ده مه ویت ئه وهیش بلیم که قسه کردن له سه ر لایه نی سۆزداری پیغه مبه ران له رووی دهروونیه وه ئه گه رچی کورتیش بووبیت له لایه ن پسپۆرانی دهرووناسیه وه نه بووه، به لکو له لایه ن ئه دیبان و زانایانه وه بووه، که هیچ زانیاری و پسپۆرپیان له م زانسته نه بووه، له میانه ی ئه م قسانه دا ئوستاد (سه ید قوتب) ده بینین، که له پیشه نگی ئه م بواره دا بووه، ئه و توانیوه تی سوود له به هره ئه ده بییه که ی و قوولی ئیمانی وه ربگریت له دارشتنی ته فسیره

۱. سلیمان، السر أحمد، الأبعاد النفسية للتعبير بالوجه في القرآن الكريم، الرياض، مكتبة الرشد،

بابه تیبیه که یدا بۆ قورئان (في ظلال القرآن)، که خوینەر تینیدا ههست به ئاماژهی زۆری لایهنی دهروونی و سۆزی مرۆف دهکات، به لام ئەم بههرهیهی زیاتر له کتییی (التصوير الفني في القرآن - وینهی هونهری له قورئاندا) دا دهردهکهویت، له یهکیک له بهشهکانیدا به روونی باسی لایهنی دهروونی و سۆزداری له ژيانی پیغه مبه راندا دهکات وهکو موسا و یوسف و ئیبراهیم -سهلامی خودایان لیبیت- ئەم په رهگرافه م هه لپژارد لیبی به ناو نیشانی (وینا کردنی که سیتییه کان له چیرۆکدا)^(۱)، بۆئه وهی بههره و توانای ئەو دهر بخره م له گونجاندنی ئایه ته قورئانییه کان له گه ل گێرانه وه که یدا له باسی که سیتییه ئەو پیغه مبه ردا که باسیده کات، ئوستاد سهید قوتب ده لیت: (ئەو نموونهی سه رکرده یه کی به هه لپه ی میزاج- توند بوو، ئەو له کۆشکی فیرعه ون و له ژیر چاودیری و گوێزایه لیبی ئەو دا په روه رده بوو بوو، بۆیه بووه گه نجیکی به هین: (وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَى حِينٍ غَفْلَةٍ مِنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَذَا مِنْ شِيعَةِ أَبِيهِ وَهَذَا مِنْ عَدُوِّهِ فَاسْتَعَاثَ الْاِذَى مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الْاِذَى مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَرَهُ مُوسَى فَقَضَى عَلَيْهِ) واته: (موسا له کاتی غه فله تی خه لکی شاردا خوی کرد به شه قام و بازارد، بینی دوو پیاو شه رده کهن، ئەمه یان له تایفه ی خویه تی و ئەمه یشیان له دهسته ی دوژمنه که یه تی -سه ربازی فیرعه ونه-، ئەوهی خزمی خوی بوو موسای بینی هاواری لیکرد که فریاییکه ویت و زالییکات به سه ر دوژمنه که یدا، موسایش به په له چوو به ده میه وه بۆکزیکی به کابرای -قبطیدا- مالی و کوشتی. موسا په شیمان بووه وه له بهر خویه وه گو تی: ئەم کاره شه یتان پییکردم -من نه مده ویست بیکوژم- به راستی شه یتان دوژمنیکی گومراو ئاشکرایه) [القصاص: ۱۵]. لیره دا ده مارگیری خیلایه تی و هه لچوونی دهروونی دهرده که ویت، به لام هه ر زوو ئەم

۱. قطب، سید، خصائص التصور الإسلامي، بیروت، دار الشروق، ط ۱۹، ۲۰۰۰، ص ۲۵ وما بعدها.

دهمارگیرییه خاوده بیته وه و کوئترولی خوی وهرده گریته وه وهکو هه موو که سیکی توره (قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُضِلٌّ مُبِينٌ ﴿١٥﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٦﴾ قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا لِّلْمُجْرِمِينَ). واته: (ئینجا دهسته کانی بهرزکرده وه و گوتی: پهروه دگاره، من به راستی ستمم له خووم کرد کاتی که له دهستم دهرو و نهو کابرایه م کوشت، لیمبور و بمبه خشه، جا خودای میهره بانیش لیخوشبوو. بیگومان نهو زاتیکی لیخوشبوو و میهره بانه. موسا ههستی کرد پهروه دگاری نزای گیرا کرد وه بویه گوتی: پهروه دگاره، ماده م ئاوا ناز و نیعمه تی لیخوشبوونت به سهردا پزاندم، من ئیتر هه رگیز نابمه پشتیوان بو تاوانکاران) [القصص: ۱۵-۱۷].

(فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ). واته: (به هوی نه وه وه ترس و بیم دایگرت و به شاردا ده سوپایه وه و چاودیریده کرد) [القصص: ۱۸]. نه م ده ربرینه وینای شیوهیه کی ناسراوه، شیوهی که سیکی ترساو که ئاور به ملاولادا ده داته وه و له هه موو جووله یه کی ده وروبه ری چاوهروانی شه ری که ده کات، با ته ماشابکه ین چی ده کات؟ نهو ده بینیت: (فَإِذَا الَّذِي اسْتَنْصَرَهُ بِآيَاتِنَا يَسْتَفْرِحُهُ قَالَ لَهُ مُوسَى إِنَّكَ لَعَوِيٌّ مُّبِينٌ). واته: (کو تو پر کابرای که دوینی فریایه کوه، هاواری لیکرد فریامبکه وه! موسا چوو به هاواریه وه و پییگوت: به راستی تو کابرایه کی شه رهنگیز و گیچه لگیری ئاشکرایت) [القصص: ۱۸]. جاریکی تر نهو پیاهوی دوینی پشتیوانی لیکرد نه مرویش له گهل که سیکی تر هه مان داوای هه یه (قَالَ لَهُ مُوسَى إِنَّكَ لَعَوِيٌّ مُّبِينٌ). واته: (پییگوت: به راستی تو کابرایه کی شه رهنگیز و گیچه لگیری ئاشکرایت) [القصص: ۱۸]. به لام دیسانه وه وهکو دوینی پشتگیری نهو پیاهو ده کاته وه و ده مارگیری و هه لپه که ی توبه و په شیمانی و ترس و دلره اوکیکه ی له بیرده باته وه نه گهر بیرخستنه وه ی نهو پیاهوی به رانبر نه بیت به کاره که ی دوینی موسا، له و کاته دا موسایش بیرده کاته وه و

ده ترسیت (فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا قَالَ يَا مُوسَى أَتُرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ إِنَّ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ). واته: (کاتیک موسا ویستی هیترشبکاته سه ر ئەوهی که دوژمی ههردووکیانه - واته قبطیه که، کابرا - گوتی: ئەوی موسا، دهته ویت منیش بکوژیت وهکو ئەو که سهی دوینی کوشتت، دیاره تو هه ر دهته ویت ببینه زوردار له زهویدا ناته ویت بجپته پیزی ئەو که سانه وه که چاکه کارن) [القصص: ۱۹] (۶).

له گه ل پیزی زورم بو قه له می خاوه نی ته فسیره که هه ندیک ره خنه م لینی هه یه، به تایبه تی قسه کانی له باره ی پیغه مبه رانه وه وهکو ئەوه ی کهسانی ئاسایی بن، ئەو به شیوه یه ک باسیانده کات وهکو باسی هاوړی و هاونه ژاده کانی بکات، بو نمونه کاتیک له م باسه ی رابردو ودا باسی پیغه مبه ر موسا - سه لامی خودای لیبیت - ده کات، به و شیوه یه وه سفیده کات که به هه لپه و توړه بووه و ده مارگیری خیالیه تی هه بووه، ئەو کاتیک باسی کرده وه که ی موسا ده کات که به هانای ئیسرا ئیلیه که وه چووه و له کابرای میسری داوه وا وه سفیده کات که تیکه له یه که له ده مارگیری نه ژادی و هه لچوونی ده ماری، به لام قسه کردن له باره ی پیغه مبه رانه وه وهکو ئەوه ی له باره ی هاوړی و کهسانی ئاساییه وه ده دوین ده چپته بواری ئەو ریگریه ی که قورئان له هاوه لانی پیغه مبه ری (دروودی خوی لیبیت) کردووه به رانه ر به خودی پیغه مبه ر (دروودی خوی لیبیت)، به وه ی که وهکو یه کیکی ئاسایی له خویان هه لسوکه وتی له گه ل نه که ن و ریگری لیکردوون ته نانه ت ده نگیان به رزبکه نه وه به سه ریدا له کاتی قسه له گه لکردنیدا.

[يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ

۱. قطب، سید، فی ظلال القرآن، القاهرة، دار الشروق، تفسیر الآیات من (۱۵-۱۹) من سورة القصص، ج ۵، ص ۲۸۸۳، وما بعدها.

كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَنْ تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ]. واته: (ئهى)
 هوانهى باوه پرتانهيناوه، دهنگان به سهر دهنگى پيغه مبه ر (دروودى
 خواى ليبيت) به رزمه كه نه وه له كاتى گف تو گو د، قسهى بي پهرده مه كه ن
 له خزمه تيدا، نه وه كو كرده وه كانتان پو و چي بيته وه و هه ستي پينه كه ن)
 [الحجرات: ۲]، له به رئه وه پيوسته له سهر موفه سيري قورئان يان هر
 كه سيك قسه له سهر ئه م رووداوه بكات، (يان هر رو داويكى ترى
 هاوشيوهى تايهت به پيغه مبه ران) كه بپرسي ت: ئايا موسا مه به ستي
 بووه كابر اى ميسرى بكوژي ت؟ يان لي دانه كهى له شوئيكي كاري گه ر
 بووه كه پي بي مري ت؟ يان ئه و ويستويه تى دوور بي خاته وه هر وه كو
 سه يد له شوئيكي ترى (في ظلال) دا ده لي ت؟ يان سه رجه مى رووداوه كه
 ري كخستنيكي خودايى بووه بو ده رهي نانى موسا له ژي انى ناو كو شي كى
 فيرعه ون بو جي نگايه ك كه خوداي گه وره نامهى په يامبه رى پي سپري ت و
 ئه و ئه مانه ته بدات به سه ري دا كه ئاسمان و زهوى خو يان لي پاراستو وه؟
 ئايا تو په يى موسا به و شي وه به پالنه رى خي لايه تى و نه ژا دى بووه
 وه كو ئوستاد سه يد ده لي ت يان له به رئه وه بووه كه ئه و پيا وه ئيسرا ئيلي ه
 سووكايه تى پي كرا وه يان نازارى جه سته يى درا وه و هاناي بو موسا
 هينا وه؟ دواتر چو ن ده كريت پيغه مبه ريكي خودا به ده مار گيري خي لايه تى
 تو مه تبار بكري ت له كاتي كا قه ومه كهى رووبه رووى چه ندين تا وانكاري
 و هه لسوكه وتى نائه خلاقى بووه ته وه به تايه تى كو شتنى مندا لانيان
 و هه تكرر دنى ژنه كانيان؟ ده كريت بلي ن پيغه مبه ر موسا هر وه كو له
 قورئاندا باسكرا وه ئايه تى پيرو زى (وَاصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي): (جا چاك بزانه
 من تو م دروست كر دو وه بو خو م، - تا په يامى من رابگه يه ني ت-) [طه ۵].
 له لايه ن خودا وه هه لي ژي ر درا وه و خوداي گه وره وا دروستي كر دو وه له
 رووى ده ماري و ده روونيه وه كه نه تواني ت هه روا ده سته وسان دا بنيشي ت
 به رانه ر سته م و زور داري، جا هر كه سيك بيكات، موسا نه يده تواني

ببینیت که سیک به بهرچاوییه وه سته می لیده کریت، ئەو هەر وهکو خۆی له قورئاندا باسی خۆی دهکات دلی تونددهبوو به سته م، به لام زمانی گۆینه دهکرد، به لام خو دهست و پپی له کارنه که وتبوون بۆئه وهی به هیز و بازوو پووبه پووی سته م بیته وه و سته ملیکراو سه ربخات، ته نانه ت ئەگەر ئەو پووداوه چهن د بارهیش بیته وه.

له م به شه دا باسی لایه نی سۆزداریی پیغه مبه رانم کرد، ههروه ها وه لامدانه وهی ئەوان بۆ ئەو لایه نه به شیوه یه کی گشتی، به لام له کتیبی داهاتوودا به پشتیوانیی خودا باسی لایه نی سۆزداریی پیغه مبه رمان محمه د (دروودی خوی لیبت) به تایبه تی ده که م، له بهرئه وهی ئەو تاکه که سه که ژیاننامه کی له پووی سۆزداریییه وه به وردی تۆمارکراوه، که بۆ هیچ که سیکی تر نه پیش خۆی نه دواي خۆی نه کراوه، سه ره پای ئەوهی ژیاننامه ی سۆزداریی ئەو له گه وره ترین موعجیزه کانه بۆ به لگه ی پیغه مبه رایه تی، به لای منه وه گنگتره له موعجیزه ماددییه کان که نووسه رانی به لگه ی پیغه مبه رایه تی جه ختیان له سه ر کردووه ته وه، ئەمه واتای که مکردنه وه نییه له گرنگی ئەو موعجیزه ماددییه نه وهکو هه ندیک ده یکه ن له وانیه ی کاریگه ریی بیری موعته زیله یان له سه ره، به م شیوه یه کۆتایی به م باسه ده یئین تا له باسی داهاتوودا بابه تیک له باره ی هه لچوونه ده روونییه کان پیشکه شبکه م له روانگه ی ده روونناسیی هاوچه رخه وه.

بهشی دووهم

هه لچوونی عاتیفه له تووژینهوه دهروونی و ده مارییه نوییه کاندای

سه ره پای جیاوازییه دیاره کان له نیوان دهروونناساندا سه بارهت به چیه تیی هه لچوونه کان و چالاکیان، به لام تووژهر که به وردی له تووژینهوه کانیاں برونیت به ره میکی ئه رینی و به سوودی ئه مانه ده بینیت، له به رانبه ریشدا تیور و ئه نجامی بیواتا و نامویش ده بینیت، که به ره می بیری زاناکه لیکه که سووربوون له سهر تیروانینی قوتابخانه دهروونییه کانیاں و له بواری هه لچوونه کانیشدا جییه جییا نکر دوون، یه کییک له و به شدارییه گرنگانه ئه وه یه که تووژینهوه مهیدانییه کان سه لماندوو یانه، که ئه و گورانکاریانه ی له رووکاری دهموچاودا رووده دن به هوی هه لچوونه جوراوجوره کانه وه گورانکاری فیتری و بو ماوه ن، هه موو تاکیکی مروف له هه ر ولات و شارستانیه تیک بیت ده توانیت بیاناسیتته وه، ته نانهت خیله سه ره تاییه کانی ناو دارستانه کان، یان دانیشتوانی ره سه نی بیابانه کانی ئوستریالیایش ده توان هه لچوونه جوراوجوره کان جیا بکه نه وه له ناو ئه و وینه و فیلمانه دا که پیشانیانده دریت.

ههستانی دهماری مل و سووره‌لگه‌پانی چاو له تورپیدا و زهره‌لگه‌پانی پوو و له‌رزینی په‌له‌کان و ته‌ته‌له‌کردنی زمان و گۆرانی ده‌نگ له کاتی ترس و بیمدا، به‌رزبوونه‌وه‌ی برۆ و ئه‌بله‌قبوون له کاتی سه‌رسوپماندا، خوارکردنه‌وه‌ی لیئوی سه‌ره‌وه و توندکردنی و فشکردنی لوت به شیوه‌یه‌ک هه‌ردوو چاو بچوو‌کبکاته‌وه به‌لگه‌ی هه‌ستکردنه به بیژ و بۆنی ناخۆش و خواردنی خراپ، یان بینینی کاریکی ناپه‌سه‌ند، یان ته‌نانه‌ت بیستنی شتیکی له‌و شیوانه.

گرنگترین به‌شداریی ده‌روونناسیی نۆی

له گرنگترین به‌شداریه‌کانی ده‌روونناسی ئه‌وه‌یه که هه‌موو هه‌لچوونه‌کانی له یه‌ک ریزدا کۆکرده‌وه -په‌سه‌ند و ناپه‌سه‌نده‌کان-، که پیشتر توێژهرانی بواری سۆزداریی مرۆف باسی هه‌ر یه‌کیک له‌و هه‌لچوون و سۆزانه‌یان به جیا ده‌کرد، ئه‌و کۆکردنه‌وه‌یه‌ی سۆز و هه‌لچوونه‌کان له یه‌ک چوارچۆیه و ریزدا ئه‌وه‌ی ده‌رخست که له‌یه‌کچوونیکێ ده‌روونی و جه‌سته‌یی زۆر له نیوانیاندا هه‌یه، که بریتیه‌ی له وروژانی هه‌ست و تیکچوونی فه‌سه‌له‌جه‌ی جه‌سته و گۆرانی هه‌لسوکه‌وت یه‌ک به‌ دوای یه‌کدا.

توێژینه‌وه‌کان ده‌ریانخست که هه‌ندیک له هه‌لچوونه جیاوازه‌کانی وه‌کو تورپیی و ترس هه‌ستی مرۆف ده‌جوولین و رووکاره‌کانی ده‌موچاوی ده‌گۆرن و هه‌ندیک جار گۆرانی مه‌عریفی و هه‌ستی جیاواز ده‌خولقین، به‌لام له‌وانه‌یه هه‌ردووکیان یه‌ک جۆر گۆرانکاری جه‌سته‌یی دروستبکه‌ن، وه‌کو زیادبوونی لیدانی دل. هه‌روه‌ها ده‌روونناسیی نۆی به‌شداریه‌کی گرنگی کرد له جه‌ختکردنه‌وه له سه‌ر ئه‌م سیانه‌یه‌ی چالاکی هه‌لچوونه‌کان، هه‌لچوون هه‌ر وه‌کو خه‌لکی ده‌بینن و توێژینه‌وه‌کانیش جه‌ختی له سه‌ر ده‌که‌نه‌وه سی شت به یه‌که‌وه

كۆدەكاتەۋە: ھەستى كەسى ۋەكو ھەست بە ترس و تورپەيى و دلخوشى و ھەموو ھەستەكانى تر، يەكسەر بە دواياندا گۆرپانى جەستەيى لە دەرەۋە و ناۋەۋەي جەستەدا دىت ۋەكو گۆرپانى پووكارى دەموچاۋ و چالاكبوونى دەمارى و ھۆرمۇنى، دواتر كەسى ھەلچوو بە ھۆى ئەم كارتىكەرە دەرۋونى و جەستەيىانەۋە ۋەلامى كردارى و دەرەكى دەبىت، بۇ نمونە پاكردن لە ۋ شتەي لىتتساۋە، يان مملانى و جەنگان لەگەل ئەو شتەي تورپەيكردوۋە، يان لەباۋەشكردنى ئەۋەي خۆشيدەۋىت، يان پىكەنين و كرانەۋە بە پووى ئەۋەي دلى خۆشكردوۋە.

گرنگىرى تيۋرەكانى دەرۋونناسىي نۆي لە بوارى ھەلچوونەكاندا

ئەو سى قۇناغە يەك بە دواى يەكە لەلايەن خەلكىيەۋە بە گشتى پەيرەۋدەكرىت، لەبەرئەۋەي زياتر لەگەل لۇجىكدا دەگونجىت، ھەندىك توپزەرى ۋەكو (لازارۇس) پەيرەۋيانكردوۋە و توپزىنەۋەكانى بوارى دەرۋونناسىي مەعريفىش پشتگىرىدەكەن، بەلام زانا (كانون) ھەۋلىداۋە ئەۋە بسەلمىتت كە لايەنى ھەستىي مەعريفى و ۋەلامدانەۋەي جەستەيى بە يەكەۋە پوۋدەدەن، ھەرۋەھا زناى ئەمريكى (ولىم جەيمس) كە بە گەرەترىن دەرۋونناسەكان دادەنرىت، بۇچوونىكى سەيرى ھەيە كە زيادەرۋىيدەكات لە لايەنگىرىي بىرى رەفتارگەرايى كە لە گرنكىي بىرکردنەۋە و لايەنى مەعريفى كەمدەكاتەۋە، ئەو زياد لە پىتويست لايەنى وروژىنەر و ۋەلامدانەۋە دەگرىت.

جەيمس دەلىت: خەلكى پىيانۋايە كە سۆز و ھەلچوونەكان كاتىك دەورۋژىن كە كەسىك درك بە وروژىنەرىكى دەرەكى دەكات و دواتر ئەۋەي ناومانناۋە ھەلچوون پەيدادەبىت، بەلام ئەۋە بۇچوونىكى ھەلەيە، واتە ئەگەر كەسىك ھەستبكات كەۋا شىرىك لىننىزىكە يەكسەر ھەست بە ترس دەكات كە شىرەكە دەبىننىت و دوايى رادەكات بۇ رزگاربوون

ئەو ە راست نىيە، بەلكو بە لاي تيۆرەكەى ئەو ەو ە كە رەفتارگە راکانىش بە گەرمى بە پىر ئەو بۆچون ەو ە چوون ئەو ەيە تۆ يەكەم جار شىرەكە دەبىنىت يەكسەر جەستەت ەللامدەداتەو ە بە كردارى جا راکردن بىت يان لەرزىن، دواتر گۆرانه دەمارى و كىمىيائى و ەۆرمۇنىيەكان پوودەدن و دلەكوتى دروستدەبىت، دواى ئەم گۆرانكارىيانه ەمووى ئىنجا ەست بە ترس دەكەيت، بە پىي تيۆرەكەى ئەو نايىت بلئيت ەوالى مردنى ەاورىيەكى خۆشەويستەم بىست ئىنجا زۆر دلئەنگ بووم دواتر گريام، بەلكو دەبىت بلئيت ەوالە ناخۆشەكەم بىست و گريام ئىنجا ەستەم بە خەم و پەژارە كرد، نايىت بلئيت فلانە كەس تورەيكردم و منىش لىمدا، بەلكو دەبىت بلئيت فلانە كەس خراپەى لەگەل كردم منىش لىمدا و دواى تورەبووم^(۱).

با پىش ئەو ەى باسى ەندىك لايەنى خەتەرناكى ەلچوونەكان بكەم كە لەم تيۆرەو ە سەرچاوەيانگرتو ە، باسىكى ئەو تويژىنەوانە بكەم كە ئەم تيۆرەيان پو ەلكر دو ەتەو ە، بر ەوانەبو ە كە ئەم تيۆرەى جەيمس رەتبكرىتەو ە بە ەوى پىشكەوتن لە بوارى تويژىنەو ەى ئەندامى كە لە بنەرەتەو ە ئەم تيۆرە بۆ پىشتگىرىي ئەم بوارە دانراو ە، باشە ئەگەر گۆرانكارىيەكانى ناو ەو ەى جەستەى مرؤف بە ەوى ەستكردن بە ەلچوونىكى ديارىكراو ەو ە روويانبدايە دەبايە بۆ ەر ەلچوونىك و ەر سۆزىكى ديارىكراو ە گۆرانكارىيەكى تايبەت بە خوى ەبايە، بەلام ئەو ەى بە ئەزمون سەلماو ە ئەو ەيە زيادبوونى لىدانى دل بۆ نمونە نەبەستراو ەتەو ە بە يەك جۆر ەلچوونەو ە، بەلكو مرؤف لە كاتى تورەيى و ترس و عاشقوبوندا ەست بە دلەكوتى دەكات، ەرو ەها

1. James, William. The Varieties of Religious Experience: a study in Human Nature, Penguin American Library, 1982

(أصناف التجربة الدينية: دراسة في الطبيعة البشرية)

کاتیک که سیک وهرز شده کات دلی په له په لى زور ده کات، به لام خو هیچ جوړه هه لچوونیک پروونات، نه وهیش سه لماوه که چند هه لچوونیکى جياواز هه مان هورمون و گوراني ده ماری دروستده کهن.

له کوتاييدا نه زمونه کان ده ريانخستوه که نه گهر که سانیک - به بيئاگاداریی خویان - هورمونی نه درینالین، یان نور نه درینالینان لیبریت که جهستهی مروّف له کاتی هه سترکردن به ترس، یان تورپه یی دهیده دات، نه واهو که سانه نه هه ست به ترس ده کهن نه به تورپه یی، به لکو هه ستيکی وروژاوی ناديارى نادياريان ده بییت، نه گهر خرانه ناو که سانیکى تورپه نه واهو تورپه دهن، خو نه گهر رووبه پرووی شتيکی ترسناک بوونه وه نه واهو زور ده ترسن، که واته هیچ کام له گوراني نه ندامه کانی ناوه وهی مروّف و گورانه کانی پوخسار و جهسته و گورانه کیمیا یی هه کان له خویانه وه نابنه هوی هه سترکردن به هه لچوون به بی بوونی وروژینه ریکى دهره کی و درککردنی مروّف به سروشتی نه و وروژینه ره، کاتیک زانی نه و شته چیه؟ ئینجا وه لامی جهسته یی و کیمیا یی بوى ده بییت.

بویه نه م تیوره ی جهیمس و هاوشیوه کانی ته نها بو لیکدانه وهی هه ندیک وه لامدانه وهی له پر و هه لچوونی توند ده بییت، بو نمونه نه وانه ی توشی توقین (Panic Attacks) بوون یان وه لامدانه وهی توندی شوزدارانه بو نه و وروژینه ره کتوپرانه ی بومان ماوه ته وه که تینیدا درککردنی مه عریفی و وه لامدانه وهی فیتریانه ی خیرا تیکه لده بن وه کو وه لامدانه وهی ترسی مشک له پشيله و مروّف له بومه له رزه.

نه ی مه به ستي جهیمس چی بوو له دارشتنی نه م تیوره؟ بو نه وه بوو به به ردیک چوار نیشانه بشکینیت، یه که میان: نه وه یه بیسه لمینیت که وه لامه سوزداریه کان شوینکه وه ته ی جهسته ن نه ک پیچه وانه، له مه یشدا پشتگیریکردنیکی ریباری مادیه گه رایى تیدایه، دووم: بو نه وه ی هه لچوونه وه لامه کانی مروّف به ستيته وه به نازه له وه که هیچ توانایه کی عه قلی و

درککردنی نییه وهکو مروّف، ئەمەیش بۆ ئشتگیری تیۆرهکەى داروین له بارهى هه‌لچوونه‌کانه‌وه که له کۆتا کتیبیدا به درێژى باسیکردووه به ناوینشانى (ده‌ربړینى هه‌لچوونه‌کان له لای مروّف و ئازهل)^(۱).

خۆ گومان له‌وه‌دا نییه که له زۆر شتدا له‌یه‌کچوون له نیوان ئیمه و ئازهلاندا هه‌یه وهکو کۆئه‌ندامى ده‌مار و هه‌رس و دل و سوپانى خوین و زۆر ئەندامى تری ناو جهسته و له هه‌ندیک لایه‌نى هه‌لچوونیشدا، هه‌ر ئەم له‌یه‌کچوونه‌یش بوو وای له زانایانى (مه‌نتیق/لوژیک)ى کۆن کردووه پیناسه‌ى مروّف بکه‌ن به‌وه‌ى (ئازهلئیکى قسه‌که‌ره، هه‌روه‌ها گومان له دیاره‌ى هه‌لبژاردنى سروشتیدا نییه که به هۆیه‌وه مانه‌وه بۆ گونجاوترینه له ژياندا و به‌وه‌یه‌وه دروستکراوه‌کان له‌گه‌ل ژینگه‌کانیاندا ده‌گونجین، به‌لام داروین ئەمەى بۆ مه‌رامى خۆى به‌کاره‌یناوه).

به‌لام ئەم دانپیانانه به له‌یه‌کچوون له نیوان ئیمه و ئازهلاندا و قه‌بولکردنى بنه‌مای گونجان له‌گه‌ل ژینگه‌دا وا له هه‌چ خاوه‌ن_عه‌قلیک ناکات که بلێت له داها‌توودا کيسه‌ل ده‌توانیت بفریت، یان مه‌یمونیک ده‌بیت به مروّف، هه‌ر له‌وه‌ باره‌یه‌وه پيشکه‌وتنى به‌رچاوى زانستى له بواری کیمیاى ئەندامى و زینده‌زانى ورد (Molecular Biology) و بۆماوه‌بیدا که له‌م په‌نجا سه‌له‌ى دواییدا به‌دیها‌تووه عه‌رشى تیۆره‌کەى داروینى هه‌لته‌کاند و عه‌یبه‌کانى ده‌رخست، لێره‌دا ناکریت به درێژى باسى ئه‌و بابته‌ بکه‌م، به‌لام ده‌مانه‌وێت کۆتایى به‌م بابته‌ به‌ینین به‌وه‌ى بلێین: له‌یه‌کچوونى نیوان ئیمه و ئازهلانى بالا بابته‌تیکه واما‌ن لیده‌کات بێر له دروستکراوه‌کانى خودا بکه‌ینه‌وه، که ئیمه به‌ توانا عه‌قلی و سۆزداریه‌کانمان بووین به مروّف، هه‌روه‌ها هانمانده‌ات بۆ خودا

1. Charles Darwin (9 April 1998). The Expression of the Emotions in Man and Animals. Oxford University Press. Retrieved 4 August 2013.

التعبير عن الانفعالات لدى الإنسان والحيوان).

به يه کناسين، چونکه ئەم له يه کچوونه به لگه‌ی ئەوهيه که دروستکەری هەموومان يه ک خودايه، هەر وهکو چۆن شارەزابوونمان له وهی که هەرچی له بووندايه له‌م جيهانه‌دا له مرۆف و دار و بەرد و پووبار له هەمان گەرديله و مادده دروستبووه، که‌واته پاک و بيگەردی بۆ ئەو خودايه‌ی که ئەم شکل و شیوه جياوازانه‌ی پێبه‌خشیون و مرۆفیشی هيدايه‌تداوه.

سێيه‌م نيشانه که جهيمس ويستی به تيۆره‌که‌ی بيپيکيت بریتيیوو له سه‌رخستنی تيۆروانینی ميکانیکی_ئاسا بۆ سروشتی مرۆف، يان ئەوهی به (وروژينه‌ر و وه‌لامدانه‌وه‌ی) ره‌فتار ناسراوه، که پيشتر باسمانکرد، ئەم تيۆروانينه‌ رۆلی بيرکردنه‌وه‌ی نيوخویي که‌مدەکاته‌وه و جهخت ته‌نها له وروژينه‌ر و وه‌لامدانه‌وه‌کان ده‌کاته‌وه، که ده‌توانين بيانينين و بيانپيۆين، ئەمه‌يش واده‌کات گرنگی زياتر به وه‌لامه‌ جهسته‌يه‌کان بده‌ين که ئاسان تييينيده‌کرین و ده‌پيۆرين.

چاره‌م: پشنگيری ئەو فيکر و فه‌لسه‌فه‌يه‌ی که ده‌روونناسی نوئ په‌يره‌ويه‌ده‌کات، که داننايت به‌وه‌ی مرۆف خي‌ر و شه‌ر له ده‌ستی خویدايه‌تی و ئەوه‌ی ده‌یکات به‌ره‌می هه‌ولی خو‌يه‌تی، به‌لکو پيیوايه که مرۆف ئاژله‌لیکی بيئيراده‌يه و ملکه‌چی ژينگه و بۆماوه‌يه ئازاديه‌کی راسته‌قينه‌ی نييه له‌و شتانه‌دا که ده‌يانکات، ئەمه‌يش ئەو تيۆروانينه کرچوکاله‌يه له ده‌روونناسی نوئ که ده‌چيته‌ خانه‌ی (عه‌لمانبيیون)ه‌وه.

لە نېوان عەقل و مېشكدا

ئەم تېرۋانينە تېرۋانينى ئايىنى بۆ سىروشتى مرۆف دەخاتە خانەى مەملانېيەكى ھەمىشەيىيەو ھەگەل پاشخانى فەلسەفىي ماددىي ئىلھادى، كە بونىياتى دەرۋونىي پۇژئاۋاى لە سەر كراۋە، چۈنكە دىن عەقل بە ھۆكارى تەكلىف دەزانىت كە ھانى مرۆف دەدات ئەو شتەى سوودى پىدەگەيەنىت ھەلبىزىت و دووركەوئىتەو ھەو ھەى زىانى لىدەدات، ئەگەرچى ئەم ھەلبىزاردنە پىچەوانەى ئارەزوۋەكانىشى بىت، بە پىچەوانەى ئازەلەو ھە مرۆف ھەندىك لە ھەلچۈنەكانى كىدەكاتەو ھە چىژوەرگرتن لەو شتەى ھەزى لىيەتى دوادەخات بۆ كاتىكى گونجاو و لەبار بۆ ئەو چىژە، ئەگەر واينەكرد ئەوا خۆى بەرپرسىاردەبىت لەو زىانەى كە توشىدەبىت.

چى رېگرى لە مرۆف دەكات كە ۋەكو ئازەل رەفتارىكات؟ ئايا مېشكەتى كە لە مەيمونەو ھەشەيكردوۋە، يان ئەو عەقلەى كە سىروشتىكى رۆحى ھەيە و ياسا ماددىيەكان بەرپۆدەينا بەن، ئايا ئە عەقلەيە كۆنترۆلىدەكات؟ ئەم جىاوازىيە لە بارەى سىروشتى مرۆفەو ھەكۆلەكەى سەرەكى ھەموو بىروبوچوون و تىۋرە دەرۋونىيەكان و جىبەجىكردىنەنە، بۆيە دەبىت تۈزىك لە سەرى بوەستىن و ھەروا بە سانايى بەرپىنەكەين، ھەر لەبەر ئەمەيش قەسەكانمان سادەدەكەينەو ھە بۆ ئەوانەى پىسپۇرى بوارەكە نىن، ئەوانەيشى پىسپۇرن داوايان لىدەكەم كەمىك ئارامگر بن لەگەل ئەو بابەتە سادانەدا كە بە قوۋلى شارەزاين.

سەرەتا دەلىم ئاسايىيە كە رېيازى ماددىي نادىنى عەقل و دلىك قەبولنەكات كە رەھەندى رۆحانى ھەبىت و تەواو ملكەچى ياسا ماددىيەكان نەبىت، چۈنكە ئەمە لە بنچىنەو ھە بونىياتى ماددىگەرایی نادىنى

و ته لاری داروینی هه لده ته کینیت، چونکه پایه ی سه ره کیی ئەم بونیاته جهخت له وه ده کاته وه که هیچ جیاوازییهک له نیوان مرۆف و ئاژده لدا نییه ته نها ئەوه نه بیت مرۆف می شککی پیشکه و تووی هه یه، ئەمه ئەو بیروباوه ریه که زانستی رۆژئاوایی نوێ برۆای پێیه تی و وهکو ئایینیکی نێردراو لێنده پروانن و دهرووناسیی نوێیش شوینیکه و تووه.

له م تیروانینه وه له زیاده رۆیی (رهفتارگه راکان) و ماددیگه راکان تیدهگهین له باره ی (به ئاژه لکردن) ی مرۆقه وه، بۆیه توند رپه وه کانیان قه بولی زاراوه ی (عه قل) ناکه ن ته نها ئەو کاته نه بیت که مه به ست لێ می شک بیت به رپه هنده ماددییه که ی که له ناو سه رماندا هه لمانگرتوه، نه فسی مرۆف و رۆح و دل به و اتا رۆحییه که ی، یان هه ر شتیکی تر که ماددی به رجه سته نییه به نیسه بت ئەوانه وه بوونیکه راسته قینه نییه، به لکو رووکار و لیکه وته یه کی جه سته یه، به لگه بو ئەم تیگه یشتنه ته سکینه شیان به وه ده هیننه وه که کاتیک جه سته ی مرۆف توشی رووداویک، یان فایرۆسیک ده بیت هه موو هه لچوون و ته وای که سی تی ده گۆریت، له وانه یه رهفتاری هه لچوونی بگۆریت و میزاجی توند بیت به هوی بچووکتین هۆکار تورهبیت که پیشتر که سیکی هیمن بووه، یان توشی شه پله (شلل) بیت، یان توانای قسه کردن له ده سته بتات، یان هه ر کیشه یه کی تر، که واته ئەم تیروانینه ماددییه می شککی به و توژیاله خو له می شیه وه کردوه به پاشایه کی زال به سه ر هه موو چالاکییه جه سته یی و عه قلییه کانی مرۆقه وه، که وای بیت - وهکو ئەوان ده لین- چ پێویستییه کمان به پیکهاته یه کی ده له مه یی، یان رۆحانی تر هه یه که کو تروولی چالاکییه ده روونی و جه سته ییه کانی مرۆف بکات؟

به لام ئەوه ی مایه ی دلخۆشییه توژیینه وه نوینییه کان که به هوی شو رشی مه عریفیی هاوچه رخه وه کراون له باره ی زانستی ده مارناسی له لایه ن زانلگه لیکه وه رپه تیده که نه وه، که کویرانه ملکه چی ده کارگیری فیکری

ئىلحادى بن، سەررەپاي ئەمانەيش توپژىنەوہ بنچىنەبىيەكانى دەرۋونناسى (ئەۋديو ھەستەكان)، يان ئەۋەى پىئىدەگوتريت (پاراسايكولوژيا) بوونە بەرەبەست لە بەردەم فيكرى ماددى تىروانىنە تاك_رەھەندەكەى بۇ سروشتى مرؤف_ھەلچۈنەكانى، بۇيە بە ھاوكارىى شۆرشى مەعرفى دەروونناسيدا لەگەل توپژەرانى زانستى دەمارناسى دووبارە گرنكى بۇ رۆلى عەقل و ھەست و ئاگايى مرؤف گەرايەوہ، لەم بارەيەوہ (جۆن ئىكلز John Eccles) زاناي دەمارناسى و خاۋەنى خەلاتى نوبل جەخت لەوہ دەكاتەوہ كە مرؤف عەقلىكى ناماددى، يان (نەفسىكى دركىپكەرى ھەيە و ناكريت كارى كۆئەندامى دەمار و ئاگايى مرؤف لىكبدرىتەوہ بەبى ھەبوونى عەقلىك، يان پىكھاتەيەك كە كۆنترۆلى مېشكى بكات^(۱). ئەمەيش ئەو و زاناکانى ترى ھاوبۇچۈونى نزيكەكاتەوہ لە قەبولگردنى سروشتى رۆحى مرؤف.

ئەم زانايانە مېشك دەچۈپن بە ئامىرى تەلەفیزیۆن و عەقل بە نووسىنگەى پەخش، كاتىك ئامىرى تەلەفیزیۆنەكە تىكدەچىت، يان وینە باش ناگوازىتەوہ خاۋەنەكەى پەيوەندىناكات بە نووسىنگەى پەخشەوہ بۆئەۋەى گازندەى خۆى پىيانبگەيەنیت، بەلكو ئامىرەكەى دەبات بۇ لای ۋەستايەكى شارەزا بۇ چاككردنەوہ بۆئەۋەى شەپۆلە نىردراۋەكان ۋەربگریت، بۇيە عەقل ۋەكو ئامىرى پەخش كاردەكات، ئەو بریاردەدات كە پىويستە مېشك چى بكات لە رېگاي شەپۆلە نەبىنراۋەكانىەوہ، جا كاتىك مېشك توشى كىشەيەك دەبىت و ئەركەكانى پەكىدەكەۋىت و ناتوانىت شەپۆلە رۆحىيەكانى عەقل ۋەربگریت ۋەكو تەلەفیزیۆنىكى سووتاو وایە، كە تواناي ۋەرگرتنى شەپۆلى نووسىنگەى پەخشى نابىت. كەۋاتە گۆرانى حالەتەكانى ھەلچۈون و جەستەبى مرؤف بە ھۆى

1. Eccles, J. Evolution of the brain, Creation of the self. London: Routledge Publishers, 1991. (تطور الدماغ: خلق الذات)

له کارکه و تنی میشکیه وه ناکریت بیته به لگه له سهر نه بوونی کاریگه ری عه قل و لایه نی رۆحی ناماددی له سهر هه لسوکه وتی، بۆیه نمونه ی ئه و که سانه ی ئینکاری هه بوونی عه قل ده که ن و شوین ئه و فیکره ماددییه ده که ون، که پینوایه ده ماغ خاوه نی هه موو شتیکه وه کو ئه و منداله ساویلکه یه وایه که واده زانیت ئه و که س و ئاژه لانه ی له ته له فیزیۆندا ده یانینیت به راستی له ناو چوارچیوه و ئامیری ته له فیزیۆنه که دان، جا ئه گه رچی زانا ئیکلز و ئه وانه ی له گه لیدا بوون ئه م توژیینه وانه یان بۆ ئه وه نه کردوه پشنگیری فیکری ئایینی بکه ن، به لام ئه نجامی توژیینه وه کانیا ن زیاده رۆی ماددیگه راکانی ره تکرده وه و جه ختی له سهر هه بوونی لایه نی رۆحی له ناو مروّفا کرده وه، ئه مه یش گرنگی خۆی ده بیته له سهر توژیینه وه کانی ئیمه بۆ هه لچوون و سوژه کان له دیدگای ئیسلامیه وه.

ئه م توژیهرانه ته نها به به لگه کانیا نه وه نه وه ستان، به لکو به توژیینه وه ی ئه زمونیش هه ولی ره تکرده وه ی زالبوونی ره های میشکیان دا به سهر ره فتاری مروّفه وه، یه کیک له توژیینه وه کانیا ن ئه وه بوو که ورۆژینه ری کاره بابیا ن بۆ میشک به کاره یتا بۆ به لگه هینانه وه له سهر ئه وه ی هه ندیک جار ده کریت میشک فه رمان به جووله یه ک بکات له له شی مروّفا وه کو ده سته رزکردنه وه له کاتی کدا که سه که نایه ویت ده ستی به رزبکاته وه، واته میشک هه یه و ئاگایه ک (وعی) ی مروّفیش، یان عه قلیک هه یه که نایه ویت فه رمانه کانی ده ماغ جینه جینکات، که واته ئه گه ر ده ماغ به ته نها زال بیت به سهر ره فتاری مروّف و بیر و لایه نی سوژداریدا، ئه وا ئه سته مه فه رمان به شتی ک بکات، به لام ئاگای مروّف به پیچه وانه ی ئه وه وه شتیکی تری بویت.

بۆ سه لماندنی ئه م گریمانه یه یش ئه زمونیکیا ن کرد به وه ی ته وژمی کاره بابیا ن به کاره یتا بۆ ورۆژاندنی ناوچه یه کی دیاریکراو له میشکا

له سەر نه خۆشییکی خۆبهخش که نهشتهرگه‌ری می‌شکی بو ده‌کرا، ئەو کاره‌یان وایکرد ده‌ستی به توندی به‌رزبکاته‌وه، چونکه ئەو ناوچه‌یه‌ی په‌ره‌ی می‌شک به‌رپرسه له جوولاندنی ماسولکه‌کانی ده‌ست، به‌لام دواتر به‌و که‌سه‌یان گوت: ده‌ستت به‌رزمه‌که‌ره‌وه و ئەویش گوتی: باشه. کاتی‌ک دووباره ئەو ناوچه‌یه‌یان وروژانده‌وه دیسانه‌وه ده‌ستی به‌رزبووه‌وه، کاتی‌ک توێژه‌ره‌که پییگوت: من نه‌مگوت ده‌ستت به‌رزمه‌که‌ره‌وه، ئەویش گوتی: ئەوه من نیم ده‌ستم به‌رزمه‌که‌مه‌وه، به‌لکو له خۆیه‌وه ده‌جوولیت. که‌واته می‌شک به‌رزکردنه‌وه‌ی ده‌ویست و ئاگایی نه‌خۆشه‌که‌یش، یان عه‌قلی ئەوه‌ی نه‌ده‌ویست، ئە‌گه‌ر ئەم پرۆسه‌یه‌ چه‌ندباره بکریته‌وه، ئە‌وا ئەو که‌سه به‌ ده‌سته‌که‌ی تری ئەو ده‌سته‌ی ده‌گریت، یان ناهیلیت به‌رزبیته‌وه، ئە‌مه‌یش واتای ئە‌وه‌یه عه‌قل هه‌ولده‌دات ریگری له می‌شک بکات بۆیه می‌شک فه‌رمانداری یه‌که‌م و کۆتایی نییه له مرۆفدا.

یه‌کیکی تر له به‌لگه‌ به‌هیزه‌کان له سەر ئە‌وه‌ی که می‌شک ته‌نها نییه له کاریگه‌ری له سەر بیر و شوۆز و که‌سیتی مرۆف ئەو دیارده‌یه‌یه که زۆریک له زانایان ته‌نانه‌ت ئە‌وانه‌یشی که برۆیان به‌ زال‌بوونی عه‌قل هه‌یه به‌ سەر می‌شکدا زۆر نه‌چوون به‌ لایدا ئە‌ویش دیارده‌ی (دوانه‌ی هاوشیوه) و پیکه‌وه‌لکا‌ون، چونکه دوانه‌ هاوشیوه‌کان وه‌کو پی‌شتر باسمانکرد له یه‌ک هیلکه‌ی دایک و یه‌ک سپی‌رمی باوک دروستبوون و دواتر هیلکه‌که بووه به‌ دوو به‌شه‌وه، راسته هه‌ر به‌شیک له‌و دوانه به‌ سه‌ربه‌خۆ گه‌شه‌ده‌کات به‌لام هه‌مان سیفه‌تی جینی و بۆماوه‌بیان هه‌یه، ئە‌مه‌یش وه‌کو ئە‌وه‌یه که هه‌ردوو منداله دوانه‌که به‌ تایبه‌تمه‌ندی یه‌ک می‌شک بژین.

توێژینه‌وه‌کان له سەر ئە‌م دوانانه ئە‌نجام‌دراون ده‌ریانخستوو که دوانه‌کان له‌ رووی ئە‌ندامییه‌وه وه‌کو رووکاری ده‌موچاو و دریژی و هه‌ندی‌ک سیفه‌تی ده‌روونی وه‌کو زیره‌کی له‌یه‌که‌چن، به‌لام له‌ رووی

كەسىتتییەوہ زۆر جیاوازن، لەوانە یە یەككیان زۆر لەخواترس و ئەوی تر تاوانكار و سەرپنچیکار دەرچیت، بۆیە لەیەكچوونی ژینگە و هاوشیوہی بۆماوہی بەس نییە بۆئەوہی لە پرووی پەوشت و كەسىتتییەوہ لە یەكتر بچن، باشە چۆن دەكریت دوو مێشكى هاوشیوہ ئەم ھەموو جیاوازییە بەھینتەئاراوہ؟

بەلام بەلگە قەناعەتھینەر و تەواوہ تیمان لەو دوانانەوہ دەستدەكەویت، كە بە دوانەى سیامى ناسراون، ئەوان كاتيك لەدايكەبەن بە یەكەوہ نوساون، ھەندىك جار پزىشكەكان دەتوانن لەیەكیانجیاكەنەوہ ھەندىك جار ناتوانن، چونكە لەوانە یە بە ھۆى نەشتەرگەرییەكەوہ یەككیان بمریت، با نمونە بە حالەتیک بەھینتەوہ كە زۆر ناسراوہ، لە سالى (۱۹۶۱)دا دوانە یەك لە ئەمرىكا لەدايكبوون بە دوو لەشى جیا و دوو سەرى بەیەكەوہنوسا و دوو مێشكى تىكەلەوہ، بەلام ئەوہى جىگای سەرسورمان بوو ئەو دوانە لە پرووی سیامى كەسىتى و پەفتارى سۆزدارانەوہ زۆر لەیەكجیابوون، یەككیان زۆر كراوہ بوو ھەزى لە مۆسىقا بوو خەلاتىشى وەرگرت تىیدا، ئەوى تر زۆر گوشەگىر بوو لە نەخۆشخانە یەكدا وەكو پاككەرەوہ كاریدەكرد، باشە یەك مېشك چۆن ئەم ھەموو جیاوازییەى لىكەوتەوہ؟ ھەرەھا لە ھىندستانىش مندالىك لەدايكبوو بە دوو سەر و دوو مېشكەوہ، باشە دەبیت كامیان كۆنترۆلى پەفتارى سۆزدارى بكات كاتيك گەرەدەبیت؟

ھەرەھا یەككى تر لەو ھۆكارانەى برابوون بە لىكدانەوہى ماددى و كاریگەرى لە سەر پەفتارى ھەلچوونی مرؤف لاوازەكات ئەزمونەكان و توژیئەوہكانى (دەرووناسىی ئەودىو ھەستەكان) ھە یان ئەوہى پىئیدەگوتریت (پاراسایكولۆجى Parapsychology)، چونكە ئەگەر مېشك و وروژینەرەكانى دەوروبەر تاكە رىگا بىت بۆ زانىنى ھەلچوون، ئەوا ھىچ لىكدانەوہ یەك نییە بۆ ئەو كەسانەى كە زانىارىی وردیان

دهستدهكه ویت، یان ههست و سۆزبان دهگۆرپیت به ریگاگه لیک که هیچ لیکدانه وهیه کی ماددی هه لئاگرن، بۆ نمونه گواستنه وهی بیروبوچوون و سۆز له که سیکه وه بۆ که سیککی تر که سه دان و هه زاران میل لینه وه دووره به دیاردهیه که پینده گوتریت (به بیرداهاتنی هاوشیوه Telepathy)، که زانست به توژیینه وه ئەزمونییه کانی سه لماندوویه تی مروّف و ئاژه لیشدا به چه ندین ریگا، به لام له گرنگی ئەم ئەنجامانه که مده کریته وه به بیانوی ئەکادیمی و کپکردن و بانگه شه بۆنه کردن له دیداره زانستییه کاندئا، له بهرئه وهی له گه ل فیکری ماددی تیکده گیرین.

ئهو دیاردهیهی میژووی ئیسلامی تو ماریکردوه بۆ ئیمامی عومه ر- په زای خودای لیبت- کاتیک له مه دینه وه له کاتی نوژی هه ییندا هاواریکرد: (ئهی ساریه... بۆ شاخه که، ئهی ساریه... بۆ شاخه که)، ساریه ی مورپی زه نیمی دوئه لیش که فه رمانده ی سوپای ئیسلامی بوو له ولاتی فارس گوپی له دهنگی بوو له کاتیکدا دوژمن کۆبوو بووه وه و ئەوانیش که وتبوونه بهر هه ره شه یه کی مه ترسیدار، کاتیک گوپی له دهنگی عومه ر بوو په نایبرده بهر شاخه که و به سه ر دوژمندا سه رکه وت^(۱).

ههروه ها عه لمانییه کان ناتوانن ته فسیری دیارده ی (چاوتیژی Clairvoyance) بکه ن، که جاری وایه له هه ندیک که سدا هه یه که شتیک ده دۆزنه وه له شوینی نادیاردا، ههروه ها خه ی پیشبینیکار ده چیته ئەم چوارچیوه یه وه که له به شی داهاتوودا به درژی باسیده که یین، له وه خه ودا خه ونه که به هه موو ورده کاریبه وه، یان هه ندیکی دیتهدی، ژنه زانا (جولیا مؤسبریج) که مامۆستای ده مارناسییه (Neuroscience) دوای (۱۵ سال) له توژیینه وه له سه ر کۆمه لیک که س له زانکۆی نۆرس ویسترنی ئەمریکی سه لماندی که توانای خه و بۆ پیشبینی داهاتوو هیچ

۱. الطبری، أبو جعفر محمد بن جریر (توفي ۳۱۰هـ)، تاریخ الرسل والملوک، تحقیق محمد أبو الفضل إبراهيم، مصر: دار المعارف، ج ۲، ص ۵۳۳.

گومانی تیدا نییه، ئەمە سەرەرای ئەوەی زانا و داھینەریکی زۆر ئەوەیان پشتراستکردوووەتەو، کە نەیان دەتوانی ئەوەی بە دەستیان ھێناو بیکەن ئەگەر ھەندیک رێنموونی نەبایە کە لە خەودا بینویانە، لە سەر ووی ھەموو ئەوانەو زانای بەناوبانگی فیزیا (ئەنیشتان) کە تیۆری رێژەییەکی لە خەویکیەو ھەلھێنجاو کە لە گەنجیتیدا بینویەتی بە کۆمەڵیک مانگاوە کە لە تەلی بارگای کارەبا رایانکردوو، ھەر وھا (واتسۆن) کە خەلاتی نۆبلی سال ۱۹۶۲ی وەرگرتوو لە سەر دۆزینەوێ شێوھ لولپێچی کیمیایی ترشی ناوکی (DNA) ئەویش ئەو شێوھییە (دی ئین ئەی) لە خەویدا بینوو، ھەر وھا (ھاو) داھینەری مەکینەیی بەرگدروون شێوھەکی لە خەویکەو بۆ ھاتوو.

ھەر وھا عەلمانییەکان ھیچ لیکدانەوێەکی ماددیان نییە بۆ دیاردە جوولاندنی شت لە دوورەو (Psychokinesis)، کە لە لای ھەندیک کەس ھەیە، یان دیاردەیی ھەستتیزی لای کەسیک کە لە سەر مەرگدا، یان ئەوانەیی توشی نەخۆشییەکی کوشندە بوون تا لیواری مەرگ رۆیشتون و گەراوئەتەو بۆ ژیان (near death phenomenon)، کە دیارترینیان لە ژنیکی رۆویداو کە بە کویری لەدایکبوو، دواتر دواي بەلغبوونی نەخۆشکەوتوو کە بە ھۆیەو ئاگایی لە دەستداو و دکتۆرەکی دواي ھەولیکی زۆر بە ھاوکاری یاریدەدەرەکانی لیبیبئومیدبوو کە بژی، بەلام دواي گەراوئەتەو بۆ ژیان و ئەوەی دکتۆرەکی کردوویەتی بە وردی وەسفیکردوو، یان ئەو قسانەیی لەگەل ھاوکارەکانی کردوویەتی لەو کاتی بیتاگاییەیی ئەودا، ھەر وھا بە ھەلچوونەو بەسی خۆی کردوو کاتیکی لە سەر جینگەیی مردن پالکەوتوو و ئەندامانی خیزانەکی و خەلکی لە دەوری بوون، ئەو لە کاتی ئەو نەخۆشییە کوشندەیدا بەکەم جاری بوو ئەم شتانەیی بینوو، بەلام کاتیکی گەراوئەتەو بۆ ژیان دیسانەو وەکو پێشوو ھەر کویر بوو.

لهوانه يه يه کيک له ديارده سهير و ناموکان که په يوه نديی به م لقه وه هه بيت قسه کردن بيت به زمانیک، که که سه که پيشتر نهيزانيوه، به لام دواى ئه وهى به هوى رووداويکه وه توشى شله قانى ميشک ده بيت قسه ي پنده کات، زانايان به تومارى دهنگى سه لماندوويانه که هه نديک لهوانه ي توشى ئه م جوړه رووداوانه بوون به زمانیک قسه يانکردوه نه يانزانيوه تا پييانگوتون ئه مه فلان زمانه، يان له زمانه که ي خو ياندا به دياليکتیکی تر قسه يانکردوه، تويزه ران ئه م ديارده يه يان له زور شوين بينوه، له ئه وروپا و ئه مريکا و کوريا و ولاتانى روژه لاتی ئاسيا، به لام يه کيک له هره حاله ته قه ناعه ته يته کان له سره ئه م ديارده يه ئافره تیک بوو له ئه مريکا، که هه رگيز شاروچکه که خوى به جينه هيشتبوو، به لام دواى رووداويک ته ماشاده کات به زمانیکی رووسى پاراو قسه ده کات، زانايان ئه م ديارده يه يان ناونا (نه خو شى قسه کردن به زمانیکی بيانى (Foreign Accent Syndrome)، به لام ناوانى ديارده يه کى ديارى کراو که ده رووناسى به تيروانينه مادديه که ي نه يوتوانيوه ته فسيريکی ته و او بکات واتاى ئه وه نيه که کيشه که چاره سه رکراوه، چونکه ئه وه ته نها ناوان و ديارى کرده.

ميژووى ئسلاميمان پريه تى له و جوړه دياردانه ي که ته فسيري ماددى هه لنگرن، به لام وه حى خوايى و فه رموده کانى پيغه مبه رمان (دروودى خواى ليبيت) پشتر استيانده که نه وه، به لام که ئيمه به لگه تويزه ره روژئاو ايبه کانمان هيتا ته نها له بهر ئه وه بوو که له خو يان شايه تيان بو به ينين، بويه پنيويسته تويزه رى مسولمان جياوازي له نيوان ئه م دياردانه و موعجيزه ي پيغه مبه راندا بکات، يه که ميان له رو حانيه تى مروف و نه فحى رو حى خواييه، يان په يوه نديى رو حى مروف به جيهان يکه وه که نازانين چونه، ئه مه يان ده کريت بو مسولمان و نامسولمان رو ويدات، به لام موعجيزه و که راماتى پياوچاگان شتيکی تره، له م بواره دا من

تویژینه وهی مهیدانیم ههیه، که بۆ (رېکخراوی تهنډروستی جیهانی) ئەنجامداوه له ئەسیوپیا و سوودان له چوارچیوهی چارهسەری دەرروونی تەقلیدیدا، ئەوهم به پوونی بۆ دەرکەوت که ئیمه تەنھانین لەم جیهاندا، ئەمه ئەزموونیکه عەقڵی ماددی دانیبیدانانیت که خۆی له چوارچیوهی تیروانینی ماددی بۆ بونەوهر قەتیسکردووه.

ئەم تویژینه وانه ئەوهمان بۆ دەردهخەن که پیشتر باوەرمان پینی هەبووه له نەفخی خوایی له رۆحی خۆی بۆ ئەو قورپە لیدروستبووین، ئەم پیکهاته رۆحییە کۆنترۆلی میشک و بیروبوچوون و سۆزەکانمان دەکات، هەر ئەمیشە واکە مەرۆف دەکات درکی خۆی بکات، لیرەدا جیگای ئەوه نییه گفتوگۆی چیهتی و پیکهاتهی ئەو شەنبای رۆحە بکەین، که دەستدەگریت بە سەر هەموو چالاکییە جەستەیی و دەرروونی و کۆمەلایەتی و سۆزداری و رۆحییەکانماندا، هەر ئەوهیه که قورئان ناویناوه (القلب - ئاوەز) و خەلکی پێیدەلین (عەقل)، که عاقلمەندی گەورەترین ئەرکەکانیەتی، ئەم جوهره گفتوگۆیه دوورماندەخاتەوه له مەبەستی سەرەکی تویژینه وه که مان، بۆیه کاتیک باسی عەقل (Mind) دەکەین، دەمانەویت بەو چەمکانە قسە لەگەڵ دەررووناساندا بکەین که خۆیان دایاننەیناوه، ئەگەرنا ئیمه بروامان بە چەمکە ئایینیەکان ههیه وهکو (القلب - ئاوەز).

دوای ئەوهی قەناعەتمانکرد که میشک تاکە رۆلگێز نییه له دیاریکردنی هەلسوکهوت و چالاکیی جەستەیی و دەرروونی و سۆزداری، بەلکو خزمەتکار و گوێزرایەلی عەقل، یان ئاوەوزی رۆحییە، ماوەتەوه باسی ئەو چۆنیەتییه بکەین، که ئەم میشک و کۆئەندامی دەماره چۆن ئەو شتانه جیبەجیدەکەن که عەقل و ئاوەز به شیوهیهکی گشتی فەرمانیان پێدەکەن؟ به شیوهیهکی تایبەتی به لایەنی سۆزداریی مەرۆف، ئەگەرچی میشک و دەمار پیکهاتهی ماددین و دەتوانین هەندیک لایەنی چالاکیان ببینین، بەلام وهکو دواتر باسیدەکەین ئالۆزترین دروستکراوی خودان.

بِعجاز له دروستکردنی میَشک و دهمارهکانیدا

له م کتیبهدا بوار نییه به دریژی باسی فسیؤلوجیای کؤئه‌ندامی دهمار و هورمونه‌کان و چالاکبونیان بکه‌ین له کاتی هه‌لچوندا، به‌لام هه‌ندیگ زانیاری گشتی کورت و پوخت پیشکه‌شده‌که‌ین تا خوینه‌ریک که پسیور نییه له بوارکه‌دا گه‌وره‌یی خودای بو دهرکه‌ویت له دروستکردنی میَشکی مرؤف و دهماره‌کانیدا، هه‌روه‌ها له چالاکیی هورمونی له له‌شیدا، چونکه به راستی ئەم موعجیزه سه‌رسوره‌ینه‌ی ناوی میَشکه جیگی تیرامان و وردبونه‌وه‌یه، زانایانی بواری شیکاری کؤئه‌ندامی دهمار و ئەرکه‌کانی کۆکن له سه‌ر ئەوه‌ی که ئالۆزترین و نادیارترین شتیگ له م بونه‌وه‌ردا هه‌بیته‌ئەستیره‌یه‌ک نییه که هه‌زاران سالی روناکی لیمانه‌وه دووره، یان ئەو قایروسانه نین که زانسته نه‌یتوانیوه چاره‌سه‌ریک بو نه‌خۆشییه‌کانیان بدۆزیته‌وه، به‌لکو ئالۆزترین و ته‌ماویترین دروستکراو له بونه‌وه‌ردا ئەم پیکهاته بچوکه‌یه که کیشه‌که‌ی (۳ ره‌تل) زیاتر نییه، که هه‌ر یه‌کیگ له ئیمه له ناو که‌لله‌ی سه‌ریدا له شوینیکی مه‌حکه‌م هه‌لیگرتوه.

ده‌یفید ئیگلمان (David Eagleman)^(۱) له کتیبه‌که‌یدا به ناو‌نیشانی (نه‌ینییه‌کانی میَشک) که بووه پرفروشتترین کتیبی سالی ۲۰۱۲ ده‌لیت: میَشکی مرؤف ئالۆزترین بونه‌وه‌ره، چونکه دهماره‌خانه‌کانی که ژماره‌یان سه‌دان بلیون ده‌بیته به شیوه‌یه‌کی موعجیزه‌ئاسا پیکه‌وه‌به‌ستراون، ژماره‌ی دهماره پیکه‌وه‌به‌ستراوه‌کان له ته‌نها ملیمه‌تریگدا له ناو میَشکدا ده‌گاته ژماره‌ی هه‌موو ئەستیره‌کانی ناو گه‌له‌ئەستیره‌ی کاکیشن (مجرة رب التبانة)، که سه‌دان بلیون ئەستیره‌ی تیدایه.

1. Eagleman, David. (2012). Incognito: The secret lives of the brain, Amazon.com.

(التخفي: الحياة السرية للدماغ)

بۆيە ئەگەرچى قەبارەى بچووكە، بەلام سەرپەرشت و جىبەجىكارى ھەموو چالاكىيەكانى مروۋقە لە چالاكىي دەروونى و كۆمەلايەتى و سۆزدارى و رۆحى و رىكخستى جوولەى لەش و دركردن بە بىستن و بىنين، تىفكرين و خەيالکردنەو و تواناى چارەسەرى كىشەكان، ھەلگرتن و پاراستنى زانىارىيەكان لە يادگەدا، بە راستى زانستى سەردەم دەستەوسانە لە تىگەيشتن لىي، چۆن چىژ لە جوانى وەردەگرىت ھەلچوون دروستدەكات لە خۆشەويستى و ترس و تورەيى و دلخۆشى و ھەموو سۆزەكانى تر...، بە كورتى ھەرچىيەك مروۋق ھەستىيىدەكات و دەيكات لەم دنيايەدا، ئەگەرچى قەبارەكەى ۲٪ لەشى مروۋقە، بەلام وزەيەكى زۆرى لەش بەكاردەھىننيت لەبەر ئەو رۆلە گرنگەى كە دەگىرپىت لە ژىر سەرپەرشتى عەقلا، نزيكەى ۲۰٪ گلوگۆز و ئوكسىجىنى لەش بەكاردەھىننيت، خانەكانى ھىچ كاتىك لە كار ناوەستن، شەو و رۆژيان بۆ نىيە، جا خاوەنەكەى بەئاگا بىت يان بىئاگا.

لەگەل ئەو دەدا كە پرومان بە بالايى عەقل ھەيە بە سەر مېشكد، بە تايبەتى لەو چالاكىيانەدا كە پەيوەندىيان بە ئاگايى و ئازادىي مروۋقەو ھەيە لە ھەلبژاردنى خىز و شەر، بەلام لەم باسەدا تىشكدەخەينەسەر چالاكىيە ماددىيەكانى مېشك.

زانايان دواى شۆرشى كۆمپيوتر و ئامىزە ئەلىكترونىيەكان ھەولياندا نەينىيەكانى چالاكىي مېشكى مروۋق بدۆزنەو لە رىگاي كۆمپيوترەو، لەم بارەيەو (دەيفىد ئۆتوسۆن)^(۱) كە يەككە لە ناودارانى بوارى كۆئەندامى دەمار و ژمىرەى ئەلىكترونى، دەلەيت: ئەستەمە زانايانى دەمارناسى پەى بە نەينىيەكانى مېشكى مروۋق بەرن بە وردى، نە لە ئىستا

1.Ottoson, David. Challenges and Perspectives in Neuroscience, Pergamon Pr. 1st edition,

(التحديات ووجهات النظر في علم الأعصاب ۱۹۹۵).

و نه له داهاتوودا، چونکه تهنانهت خودی میشکی مرؤف ناتوانیت په ی به خوی بهریت، ههروهها زانایانی بواری کومپوتهریش نه له ئیستا و نه له داهاتوودا ناتوانن ئامیتریک دروستبکهن بگاته ئاستی میشک، چونکه توانای میشکی مرؤف پیویستی به ملیونیک کومپوتهری پیشکتهتوو ههیه له یهک کاتدا کاربکهن که نزیکهی سهدههزار ئهمپیر کارهبا بهکاردهینن، بهلام میشکی مرؤف ههموو ئهم کاره بیوینهیه دهکات تهنها به دهیهکی ئهمپیریک، باشه ئهگهر زانست دستهوسان بیت له بهرانبر میشکدا ئهی باشه دهبیت بهرانبر عهقل و ئاوهزیک چوئن بیت که هیزیکی رۆحی ههیه و زاله به سهر ئهم میشکدها؟ لیردها مرؤفایهتی له بهرانبر نهینییهکدا دهوهستیت که دهرگاکانی زور مهحکهم داخراون: (قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا). واته: (پرسیارت لیدهکهن له بارهی رۆح که چییه و چونه؟ بلی: رۆح بهشیکه له فهرمانی پهروهردگارم و به دست ئهوه -نازانم چییه و چونه- و هیجتان پیتهبهخشراره له عیلم و زانست تهنها شتیکی کهم نهبیت) [الإسراء ٨٥]. ئیمه نازانین ئهم پهرییه رۆحیه چوئن پهیوهنهدی لهگهل میشکدا دهگریت؟ نایشزانین ئایا دل رۆلی ههیه لهم پهیوهندییهدا؟ بهلام رۆژانه له بارهی دۆزینهوهی نویوه دهخوینینهوه که زیاتر ئهم موعجیزهیهمان بو دهردهکهویت، توژیینهوهکانی بواری چاندنی ئهندهامهکان ئهوهمان بو دووپاتدهکهنهوه که دلی مرؤف تهنها ترومپایهک نییه، بهلکو کوئهندامی دهماری تایبهت و یادگهی خوی ههیه و رۆلیکی تایبهتی ههیه له رهفتاری سۆزداریدا، بویه ئهوه نهخوشهیی دلی کهسیکی تری بو دادهنریت ههلهچوونهکانی کاریگهیری کهسی یهکهمی له سهر دهبیت، ئهگهر خودای گهوره زانیاری پیتهداوین له سهر رۆح که زاله به سهر ئاگایی و سۆزهکانماندا له ریگای بهکارهینانی میشکده، خو ریگای لینهگرتووین که به دواي نهینییهکانی میشکماندا بچین که سهرسورپهینن و قهت تهواوانین، بویه با ههنديک باسی ئهوه بابهته

سەرسۈرھىنەنە بکەين کە تايبەتن بە بابەتى سۆزدارى.

مىشک ملیونان بگرە بلیونان ئاماژە و ھەستى دەمارى لە ئەندامە جياوازەکانى جەستە و ھەستەوەرەکان و ژینگە و دەوروبەرى مەوقفەوہ پیدەگات، ھەرۈھا لە ناوخرى و لە خەيالدانەوہ، ئەم مىشکە موعجيزەئاسا لە مەبەستەکانيان دەگات و رىکیاندەخات و فەرمانى پىويستيان لە بارەوہ دەردەگات و پاريزگارى لە تەندروستى و بالانسى بايۆکيميایان دەگات بە کۆنترۆلکردنى کۆئەندامە جياوازەکان وەکو ھەرس و ھەناسەدان و سورى خوین و خىرايى ليدانى دل و دەرھاويشتن، ھەرۈھا ئەو لايەنانەى پەيوەندیان بە چارەسەرکردنى کيشەکانەوہ ھەيە، يان بىرکردنەوہى ورد بە ھۆى ئەزموونى رابردوہوہ و خەيال والادەگات لە بارەى ئەو رۈوداوانەى دەکريت لە داھاتوودا رۈوبدەن، يان ئەو لايەنانەى پەيوەندیان بە کاردانەوہى خىراى ھەلچۈنەکان و بريارى کۆتايى رۈوبەرۈوبوونەوہى ھەرەشەکان و بەرپەرچدانەوہى دوژمنان ھەيە، يان راکردن يان وروژاندنى سۆزى خۆشەويستى و دارشتنى لە قالبى وتەى جواندا وەکو شيعەر.

بىگومان ئەم چالاکییە جۆراوجۆانە دەبیت بەرپرسیکی لىزان و سەرۆکیکی زانايان ھەبیت، پیکھینەرەکانى کۆئەندامى دەماريشى پىويستە لە ناو خۆياندا ئىش و بەرپرسیارىتى دابەشبکەن لە ژير فەرمانى ئەم سەرۆکەدا، زانايانى رۆژئاوا دەلین (مۆخ Cerebrum) کە ۷۰٪ى رۈوبەرى مىشک پیکدەھىنیت، رىکخەرى سەرەکی ھەموو ئەم چالاکییانەيە، بە تويکل و پیکھاتە چرچولۆچەکەيەوہ کە پىدەگوتريت ماددەى خۆلەمىشى (Gray Matter) ھەلدەستیت بە کۆنترۆلکردنى ھەموو چالاکیەکانى مىشک، بە پىي تويزينەوہکانى ئاراستەى دياردەگەرايى ئەو بەرپۆەبەرى جىبەجىکارى چالاکیى کۆئەندامى دەمار و ھۆرمۇنيە، فەرمانى ئەو بەرپۆەدەجیت لە ھەموو چالاکیەکی جەستەيى و عەقلیدا،

له کاتی هه لچووندا میشک وهکو فهماندهیهکی سوپا له ژووری ئوپه راسیووندا بیت و له هه موو یه که کانی سوپاوه زانیاری پییگات، دواتر فهروانی پیویست دهردهکات بو ماسولکهکان که دهست به جووله بکن، یان پزینهکان مادهی کیمیایی بریژن، یان هه ر ئه ندام و به شیکی تر که پیویستبکات یه کسه ر به کاری خوئی هه لبستییت.

له لایهکی تره وه وهکو ئوستادیکی به توانا که له زانکودا بیت توانای خویندنه وه و نووسین و بیرری داهینه رانه مان پیده به خشیت بو چاره سه ری کیشه کان، ئەم دابه شکردنی پسپورییه له ناو میشک و کوئه ندامی ده ماردا و ئەم هه ماهه نگیه پته وه له نیوان به شه کاندایا به راستی جیگای له سهروه ستانه و وا له هه موو خاوه ن_عه قلیک دهکات بیر له م وته یه ی پهروه ردار بکاته وه، که ده فه رمویت: (هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ). واته: (ئه مه یه دروستکراوانی خودا، وهرن نیشانمبدهن بزانه ئه وانی تر جگه له وه زاته، چیان دروستکردوه، نه خیر هیچیان دروستنه کردوه، به لکو سته مکاران هه میشه له گومراییه کی ئاشکرادان) [لقمان: ۱۱].

تویژینه وه کانی ئەم دوو ده یه ی رابردوو لایه نیکی ئەم ئیعیجازه یان بو دهرخستین، که مروقایه تی هه ر له سه ره تاوه پرسیاری کار و فهروانی میشک/زهینی داگیرکردوه، ئەمه یش به وهی زانایان توانییان به چاوی سهریان و بو یه که م جار له میژووی مروقایه تیدا ببینن چی به سه ر خانه کانی دیت له کاتی چالکی بیرکردنه وه و فیروبوون و خه یالکردنه وه دا، یان له کاتی ئاگایی مروق و له کاتی خه و و له ئارامی و هه لچوونه جوړاو جوړه کانی، ههروه ها ئەم تویژینه وانه چۆنیه تی دابه شبوونی وردی پیکهاته کانی میشکیان دهرخست له چالاکیه جهسته یی و ئه قلی و هونه ری و هه لچوونه کانی.

تویژهران توانییان په ی به م دۆزینه وه سه رسور په یانه بهرن له ریگای

تهکنه لۆژیای سکانی میثک، یان هیلکاری پارچهیی چینهکان وهکو وینهگرتن به له رینه وهی موگناتیسی (MRI)، یان له ره له ری موگناتیسی کرداره کی (fMRI)، که ئەم وینهگرتنه تیشکیه ورده کاری میثکی مروفه کان تۆمار دهکات له کاتیکدا له ژیاندا، باشترین توژیینه وهی نویش له زانکۆی ئیوا (Iowa) ی ئەمریکی کراوه، که توژیهریک له ره له ری موگناتیسی به کارهیناوه بۆ زانیی ئەو شوینانهی میثک که تایبه تن به هه لچونه جوراوجوره کان، ههروه ها بینینی ئەو گورانکاریانهی که له میثکی نه خو شانی هه مۆکییدا رووده دن کاتیک دهرمانی دژه خه مۆکی دهخۆن و حالیان باشده بیت⁽¹⁾.

له م باسه ماندا ده مانه ویت ئەو توژیینه وه دیارده گه رایانه تۆمار به کن که پشت به تیبین کردنی ماددیانه ده به ستن، جهخت له سه ر ئەوه ده که نه وه که له م توژیاله خو له میثیه دا گرنگترین ئه رکه عه قلی و مه عریفیه بالا کان به ریوه ده چن، ئەو ئه رکانه ی به هویانه وه بووین به مروف که خودا کردووینی به جینشین له زه ویدا، به دیاریکراویش جیگای ئەو ئه رکه بالا یانه به شی پشه وهی میثکه که راسته خو ده که ویته پشت نیوچاوانه وه (Perforntal cortex)، له ویدا لیکدانه وه و شیکاری بۆ ئەو زانیاریانه ده کریت که له ژینگه ی هه نووکه ی ژیان و شاره زایی پیشووی مروفه وه دین، هه ر له ویدا توانای بیر کردنه وهی لوجیکییانه و وردی مروف ده رده که ویت، به راورد دهکات له نیوان بژارده کان و بریاری پیویست ده دات جا به خیر بیت یان به شه ر، بویه هه ندیک له راقه کارانی هاوچه رخی قورنان ده لین کاتیک خودای گه وره ته ویلی ئەبو جه هل په سندهکات به وهی ته ویلیکی درۆزن و هه له کاره ئی عجازیکی

1. Driscoll, David Matthew. (The effects of prefrontal cortex damage on the regulation of emotion. (University of Iowa, 2009. vii, p101.

(دیفید دریسکول: آثار ضرر قشرة الفص الجبهي على تنظيم العاطفة)

زانستی پوونی تیدایه، چونکه بهشی پیشهوهی میسک که دهکه ویتته دوی ته ویله وه بهرپرسه له وه، له م بارهیه وه دکتور کیس مور (Keith Moore) ماموستای تویکاری له زانکوی تورنتوی که نه دی ده لیت: به لگه له سهر ئیعجازی قورئان له م بابه ته دا ئه وه یه پزیشکه کان هیچیان له باره ی ئه رکی بهشی پیشه وه ی میسک نه ده زانی تا سالی ۱۸۴۲ز، کاتیک کریکاریکی هیلی شه مه نده فهری ئه مریکی توشی رووداویک بو، که ئاسنیک چوو به نیوچاوانیدا و ته ویلی بری، ئه مه ییش کاری کرده سهر توانا عه قلییه کانی و توانای بریاردانی و که سیتی گوری، به لام کاری نه کرده سهر ئه رکه جه سته ییه کانی تری و زیانی هه لسوکه وتی فیتری نه گه یاند^(۱).

گرنگه بزانی له م تویتز له ی میسکه وه په یامه خیرا و به په له کان له به شیکی که می چرکه یه کدا ده گه نه ئه و شوینانه ی بهرپرسن له کاردانه وه عاتیفیه کان و هه لچوونه کان، بو ئه وه ی جه سته هانبدن که هورمونی ئه درینالین له هه ردوو پزینه (الغده) بهرپرسیاره که وه دهربات، که ده که ونه سه روو گورچیه کانه وه، کاتیک ماده ی ئه درینالین و نور ئه درینالین دهرده دن یه کسه ر حاله تی له ناکاوی هه لچوون له جه سته دا راده گه یه ندریت، ئه مه ییش بو روو به روو بوونه وه ی ئه و شته ی که که سه که ی ترساندوو، یان توپه یکردوو، یان هه ر هه لچوونیکی تری وروژاندوو که هه ره شه بیت بو ی، یان ئه و غه ریزه سروشتیانیه ی که له که سه که دا شاره وه بوون ده یانجوولینیت، ئه و کاته ییش شه کری گلوکوز له جگه ره وه دهر پزیتته خوینه وه و پیژهی ئوکسجین زیاد ده بیت به زیاد بوونی هه ناسه دان و قه باره ی سییه کان گه وره ده بیت، چونکه مروف پیوستیه کی زوری به وزه ده بیت له کاتی هه لچوونی سوژدا.

1. <http://neurophilosophy.wordpress.com/2006/12/04/the-incredible-case-of-phineas-gage/>

ئەم وزەيەيش لە كارلىكى كيميائى ئوكسىجين و شەكرى گلوكوزەو بەرھەمدىت لە لەشدا، يان ئەوئى پىئىدەگوتريت ھەناسەدانى ناوھكى (Internal respiration)، لەم كاتەدا وزەى كۆكراوہ لە شەكرەكەوہ دەردەپەريت بە ھۆى ئەم كارلىكەوہ كە كەسى ھەلچوو پىويستى بە دەردانى دووہم ئوكسىدى كاربۆن و ھەلمى ئاو دەبىت، ئەمەيش بە ھۆى ھەناسەدانى خىراوہ پروودەدات، ھەروہا پىلوى چاوەكان دەكرىنەوہ بۆئەوئى چاوە باشتر ببىت، گوئى بەھىزەبىت، لىدانى دل زيادەكات و خوئىن زۆرتەر دەچىت بۆ لەش، ئەو وزەيە لە ماسولكەكان و مېشكدا چرەبىتەوہ، ئەو چالاككىانەى ترى لەش كە پەيوەندىيان بەم حالەتەوہ نىيە دەوہستن، وەكو ھەرسى خواردن، ھەروہا ھەندىك ماددەى ترى كيميائى دەرژىن كە دەبنە ھۆى خىرا خوئىمەيىن لە كاتى شەردا، بە كورتى مروقى ھەلچوو دەچىتە پلەيەكى بەرزى ئامادەيىيەوہ بۆ شەردان پاكردن، يان ھەر جورىكى ترى ھەلچوونى سۆزدارانە.

ھەموو ئەم گۆرانكارىيە خۆنەويستانە پروودەدەن لە ژىر كۆنترۆلى كۆئەندامى دەمارى سەربەخۆدا بە تايبەتى ئەو بەشەى پىئىدەلەين بەشى سىمپاتىك (Sympathetic branch)، ئەم بەشە لە كۆئەندامى دەماردا بەرپرسە لە بەرپوہبردنى كارەكان لە كاتى لە ناكاودا، ھەروہا لەم كاتەدا كارەكانى ھەرسى خواردن دەوہستىت لەبەرئەوئى كەسەكە لەم حالەتەدا پىويستى بەم كارە ماسولكەيىيە ھىواشە نىيە، بەلام دواى نەمانى حالەتى لە ناكاو بەشىكى تر كە ھاوتائى ئەم سىمپاتىكەيە لە كۆئەندامى دەماردا كارادەبىت، كە پىئىدەگوتريت پاراسىمپاتىك لەش دەگىرپتەوہ حالەتى ئاسايى خۆى، بە كارلىكى ئەم دوو بەشە دژبەيەكە لە كارەكانياندا كۆئەندامى دەمار بالانسى كيميائى و دەروونى لە لەشدا پادەگرىت، ھەر وەكو چۆن يەكەى سىمپاتىك لە كاتى ترس و تورپىيدا چالاكەبىت يەكەى دەمارى پاراسىمپاتىك دژى ئەو كارادەبىت لە كاتى

خۆشى و ئارامى و پالنه‌رى سېكىسى له مروڤدا.

كاتىك ئەم ھەلچونانە زالدهبن به سەر كەسېڭدا ئەم گۆرانكارىيانە بەبى وىستى خۆى روودەدن و به زۆر به سەرىدا دەسەپپن، ھەست به چالاكبوونيان دەكات بەبى ئەوہى بتوانىت كۆنترليانبكات، ھەست به زيادبوونى ليدانى دللى دەكات و ئارەقدەكاتەوہ و دەلەرزىت، بۆ نمونە كاتىك توشى ئەم وروژىنەرانە دەبىت، كە دەبىتە ھوى ھەلچوونى وەكو ترس و دلەراوكى و تورپەبى، يان تەنانەت كاتىك عاشق بە خۆشەويستەكەى دەكات، ئەم وەلامدانەوہ ھەلچونانە كە كەسېڭ ھەستىپدەكات بەلام ناتوانىت بيانوہستىنىت زانايان بەكارىاندەھىنن بۆ ئامىرى دەرخستنى درۆكردن، كاتىك كەسېڭ دەھىنرىت كە تاوانىكى كردوہ دەرووناسىك دىت و كۆمەلىك زانىارى دەداتى كە پەيوەندى بە تاوانەكەوہ نىيە، بەلام له ناوياندا ھەندىك زانىارى ورد دەھىنرىت كە راستەوخۆ پەيوەندى بە تاوانەكەوہ ھەبە، لەم كاتەدا تاوانبار ليدانى دللى زياددەكات و ھەناسەى قول ھەلدەمژىت و ھەردو دەستى ئارەقدەكەنەوہ وەكو وەلامدانەوہىەك بۆ ئەو زانىارىيانەى پەيوەنديان بە تاوانەكەوہ ھەبە، لىرەدا دەرووناسەكە بۆى دەردەكەويت كە ئەو تاوانبارە يان زانىارى تەواوى ھەبە لە بارەى تاوانەكەوہ، يان خۆى تاوانەكەى كردوہ، خۆ ئامىرى دەرخستنى درۆكردن لە راستىدا تەنھا پىوہرىكى ئەلىكترۆنىي وردە بۆ زانىنى رادەى ھەلچوون.

بۆيە كۆئەندامى دەمار وا لە مروڤ دەكات چالاكىي جوراوجۆر ئەنجامىدات، ھەندىك كردهوہى خۆويست ھەبە كە بە ئاگابى و وىستى خۆى دەيانكات، بۆيە بەرپرسىارىتتى ئەو بژاردەبە لەئەستۆدەگرىت، چا كاك يان خراپ بىت، ئەم چالاكىيانەيش لە رېڭاى بەشى پىشەوہى مېشك (تەويل) دەكرىن، بەلام ھەندىك چالاكىي خۆويست روودەدن لە كاتى ھەلچووندا وەكو ئەوانەى باسمانكردن، جۆرى سىيەمى چالاكىيش ھەبە

که به بی و بیست و به بی ناگایی مرؤف رووده‌دهن به هوی هه‌لچوونه‌وه نییه، به‌لام کاریگه‌رییان له سهر هه‌لچوونه‌کان هه‌یه، ئەوانه‌یش ئەو چالاکییە ناوخویانەن که به هوی وردیله ده‌ماره‌کانه‌وه رووده‌دهن وه‌کو چالاکییە ئەندامییە ناوخوییه‌کانی وه‌کو ههرسی خواردن و کاری گورچیلەکان، ئەمه‌یش ره‌حمه‌تی خودایه بو مرؤف که ئەم چالاکییانە‌ی خستوو‌ه‌ته ئەستوی خوی و له ژیر به‌رپرسیاریتی مرؤفا نییه، خو ئەگه‌ر له ژیر کۆنترۆلی مرؤف خویدا بایه، ئەوا ده‌مانییست که‌وا فلانه که‌س مردوو، چونکه بیربچوو ه‌پیش خه‌وتن لیدانی دلی ریکبخت، یان ژه‌راوی بووه، چونکه بیربچوو ه‌هرچه‌ی گورچیلەکانی بکاته‌وه.

من هه‌میشه ئەو نمونه‌یه بو خویندکاره‌کانم ده‌هینمه‌وه له باره‌ی ئەو دوو لایه‌نه‌ی چالاکیی کۆئه‌ندامی ده‌مار که‌وا مرؤف به‌ ئیزنی خودا، به‌لام به‌ ته‌واوی ویستی خوی ئەنجامیانده‌دات بویه خودا لئیده‌پرسیته‌وه، به‌لام ئەوانه‌ی به‌بی ویستی خوی خودا پییداوه و لئیرسینه‌وه‌ی نییه، بو نمونه که‌سیک خودا بیه‌رستی و یارمه‌تی هه‌ژاران بدات پاداشتوره‌ده‌گریت، یان خراپه‌کاریبکات سزاده‌دریت، به‌لام ئەو شوینه‌ی تیندا له‌دایکه‌بیته و پیکهاته جه‌سته‌یی و دایک و باوکی، ئەمانه شتگه‌لیکن خودا بوی دیاریکردوو، له‌به‌ر ئەمه پیویسته زور سوپاسی خودا بکه‌ین که له‌م دنیا‌یه‌دا به‌رپرسیاری چالاکییە ناوخوییه‌کانی جه‌سته‌مانی له‌ سهر لابر دووین و به‌ باشترین شیوه خویان کارده‌که‌ن، له‌ دوا‌پۆریشدا ره‌حم و به‌زه‌یی خودامان زیاتر بو ده‌رده‌که‌ویته له‌ سهر ئەو شتانه‌ی به‌نسیبیکردووین، ههر خودا باشترین به‌لگه‌به‌ده‌سته.

له‌و توژیینه‌وه نوینیانه‌ی تیگه‌یشتنی زوریک له‌ چه‌مکه‌کانی گۆری له‌ لای زانایانی بایولۆجیای هه‌لچوون و سۆزه‌کان ئەوانه بوون که په‌رده‌یان لادا له‌ سهر پۆلی سه‌ره‌کیی بادامه‌ی میثک (Amygdala) و شاخی ئاموون (Hippocampus) له‌ هه‌ستکردنی مرؤف به‌ هه‌لچوونه‌کان و

وهلامدانه و هيان و تومار كردنى پرودانيان له يادگه دا.

زانايانى كوئه ندامى ده مار گه يشتنه ئه و بروايه ي كه بادامه ي ميشك
ئه گه رچى بچو كه و له شوينيكى لچه پدايه له به شى خواره وه ي ميشكدا،
به لام گه وره ترين كاريگه رى له وروژاندى سوز و هه لچوونه كان و
پاراستيان له يادگه ي خويده هه يه، زانايان بويان ده ركه وتوو ه كه
وروزانى بادامه ي ميشك له ئازهلدا كاردانه وه يه كى توندى شه رانى
ليده كه ويته وه، بو نمونه پشيله له كاتى وروژاندىدا هيرشده كاته سه ر
پشيله يه كى تر، يان ته نانه ت خاوه نه كه ي كه خواردينشى ده داتى و خوى
تيه له ده سويت بو ده رخشتنى سوز و هوگرى بو، به لام ئه گه ر به
نه شته رگه رى له ميشكى ئازهل لابر ئه وا ئه و ئازهلله تواناي به رگرى _
له خو كردنى نامينيت، به لكو ته نانه ت هه ست به ترس و هه زى سيكسيش
له ده سته دات، هه ر وه كو چو ن ئه و نه شته رگه ريبانه ي بو مروف كراوه و
تياندا ئه و به شه لابراره سه لماندوويانه كه ئه و كه سانه تواناي گرنگيدان
به كه سانى ده وروبه ريان له هاوړى و خزمان له ده سته ده دن، ته نانه ت
زوړ جار نايانسانسه وه و هه زيان له ته نهايى و گوشه گيرييه سه ره راي
تواناي به هيزى بيركردنه وه يان.

به لام شاخى نامون كه دراوسى بادامه ي ميشكه روليكى گرنگى
هه يه له جيگير كردنى نه زمونه كان له يادگه ي كاتيدا (Short-term
memory)، واته بيركه وتته وه ي ئه و شتانه ي كه له ئيستادا ده يانكه يت،
يان بيربان ليده كه يته وه، ئه و ده يانگوازيته وه بو يادگه ي هه ميشه يي
(Long term memory)، چونكه به هو ي يادگه ي هه ميشه ييه وه خو مان
و كه سوكارمان و ولات و هه موو شتيكى گرنگ ده ناسينه وه، به بى ئه و
ژيانمان ريكنايه ت، بو يه ئه گه ر كه سيك شاخى نامونى تيكچوو، يان
ده ره ينرا له ميشكى تواناي فيربوونى شتى نو ي له ده سته دات، هه ر
شتيكي نو ي بيته به رده مى زو و له ناوده چيت و له يادگه دا نامينيت.

بۆ نموونه ئەگەر كەسئىكى نوئى ناسى كە پئشتر نهئناسيوه دواتر له بهرچاوى نهـما ـئەگەر بۆ كاتئىكى كەمئش بئتـ، دواتر پئئئگهئشتهوه نائناسئتهوه و وهكو ئەوه وائيه يهكهم جارى بئت ببئئئت له ژئانئدا.

بۆئيه ئەركى ئەم بهشه برئئئيه له تۆماركردئئى وردى ئەزمون و فئربون له يادگهئ ههئمئشه بئئدا ئەگەر پئئئست بوو، بهلام بادامهئ مئشك ناوهروكى سۆزدارى و ههئچون بهو ئەزمونكردنه دهبهخشئت، بۆئيه كاتئك شئرئك دهبئئئت دئت و دهچئت شاخى ئامون ئەمه تۆماردهكات به ههموو وردهكارئيهوه، بهلام ئەوه بادامهئ مئشكه برئاردهدات ههست به ئارامى بكهئت كاتئك دهزانئت كه له ناو قهفه سئكدايه، يان ههست به ترس بكهئت و ههولئ راکردن بدهئت كاتئك دهزانئت له ههوشهئى مالهكه تاندايه.

زانائانى كوئهندامى دهمار ههتا ئەم دوائئانه وائاندهزانى كه ئەزمون و زانئارىئ ئاوتته به ههئچون له ههستهوه رهكانهوه دهگوازئنهوه بۆ پهردهى مئشك له رئگائ لانكهوه (Thalamus)، لهوئشهوه بۆ بادامه و بهشهكانى تر كه بهرپرسن له لائهنى ههئچون له مروؤدا، بۆئوهئى به ئەركى خوئان ههستن بهرانبهر به وروژئنه رهكه، بهلام توئژئنهوه نوئئيهكان دهريانخست كه كاتئك كه سئك له پر رووبهرووى ههئوئستئى سۆزدارى و ههئچونى بهرز دهبئتهوه، ئەوا بادامهئ مئشك به تهنئا ههئدهستئت به وروژاندى رژئنهكانى ئەدرئئالئن و ئامادهكردنى جهسته بۆ وهلامدانهوهئ خئرا، ئەمهئش تهنئا له بهشئى كه مى چركه يهكدا، ئەم كاتهئش كه مئتره له وهئى ئامازه بچئت بۆ پهردهى مئشك و بگه رئتهوه بۆ بادامه.

ئەم بابتهئش سوودئىكى گهورهئ ههئيه بۆ كاردانهوهئ سروسئتى بۆماوهئى وهكو ترسى پشئله له سهگ و مشك له پشئله و مروؤ له

مار^(۱) و بوومه له رزه، له م کاتانه دا کاردانه وهی که سه که زور خیرا ده بیت ته نها له چاوترو کانیدا ده بیت، ئەمه ئەو حاله ته ده گمه نانه یه که تیندا جهسته کاردانه وهی ده بیت ته نها به هه سترکردن به وروژینه ره که پیش ئەوهی وینه که پیش پوونبیته وه و زانیاری ته وای ده سترکه ویت، ئەمه پیش لهو حاله ته له ناکاوانه ده چیت جهیمس باسیکردوون و پیشتر ئاماژه مانپیداون، قورئانیش باسی هاوه لانی ئەشکهوت دهکات، که چون خودای گه وره پاراستوونی له خه لکی بو ماوهی زیاتر له سیسه د سال، ئەویش به وه ترسیکی کتوپری خستووته دلی ئەوانه وه که ته ماشایانکردوون (لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا وَلَمُلِئْتَ مِنْهُمْ رُعبًا) واته: (تو ئەگه ر چووبایت بندیان، به قاچاندن به ره و دوا ده گه پرایه وه و سه رتایات ترس دایده گرت) [الکھف: ۱۸].

به لام ئەم خیرایی و کتوپری به بی بیرکردنه وه له ئەنجامه که ی ده بیته هوی ئەوهی که سه که دواتر په شیمانبیته وه، یان هه ست به خه جاله تی بکات لهو هه لچوونه زوره، بو نمونه شه رمدهکات له هه لشاخان و توره بوونه که ی، یان راکردن له شتیکی ترسینه ر به به رچاوی که سه ناسراوه کانیه وه، یان قاقالیدانی به رانبه ر هاوپریه کی که له ئەسپ ده که ویته خواره وه، ئیتر که سه که دوا ی ماوه یه کی کورت خویشی سه ری سو رده مینیت لهو هه لچوونه ده موده سته، شتیکی خوش لهو باره یه وه پرویداوه، ده لین پیاویک مندالیکی بچوکی بینوه که وتووته چه وزیکی مه له کردنه وه، ئەویش یه کسه ر به جله وه خوی هه لداوه ته ناو چه وزه که وه به حساب منداله که رزگار بکات، دواتر بیریکه وتووته وه که مه له نازانیت و ده بیت خه لک ئەو و منداله که پیش رزگار بکن.

۱. هه ندیک له زانایان بروایان وایه که ترسی مروژ له مار ترسیکی خورسکی بو ماوه یه، بو نمونه بروانه:

Benson. H. (1996). Timeless Healing. London: Simon & Schuster

ھەروھەا تووژھەران ئەوھەشەیان بۆ دەرکەوتووھە کە ئەو گورزە دەمارەى لە ھەستەوھەرەکانەوھە دەچن بۆ پەردەى مەشک، لەقەیکیان لیدەبەتەوھە و راستەخۆ دەچن بۆ بادامەى مەشک، بۆئەوھەى ئەو کاردانەوھە خەیرایەى لێبکەوئیتەوھە، بەلام دەمارە سەرەکییەکان دەچن بۆ پەردەى مەشک، لەمەوھە بۆمان دەرەکەوئیت کە بادامەى مەشک پۆلى لە کردارە کتوپرەکاندا ھەبە بە شەوھەیک کە ھالەتەى لە ناکاو لە ناو جەستەدا رادەگەبەنەت، ھەروھەا ھەلوئەستە کتوپرەکان یەکلایدەکاتەوھە پەش ئەوھەى بگوازەنەوھە بۆ تووژالی پەشەوھەى تەوئیل و لەوئوھە بریاریان بۆ بەدریت، بەلام بابەتە سۆزدارییە ئاساییەکان دەنێردەن بۆ پەردەى مەشک تا بە ھەواشى لێیانبکۆلدەیتەوھە، ئەم بابەتە پەبوھەندەبەکی گەنگى بە کاردانەوھەى سۆزداری و پۆحەى پەغەمبەرەنەوھە ھەبە، کە لە بەشى داھاتوودا گەتوگۆى لە بارەوھە دەکەین.

ئەم بەشە و بەشى پەشوومان نووسى، بۆئەوھەى پەووى دەممان لە خۆئەدکارانى دەرەوئەناسى بێت و ئاسانىشمانکرد بۆئەوھەى خەلکى ئاسایى سوودى لێوھەرگەن، ئەمەبەش بۆئەوھەى لە بەشەکانى داھاتوودا ئامازە بە ھەندەیک لەو زانیارییانە بکەینەوھە کە لێرەدا ھاتوون، بۆبە داواى لێبوردن لە پەسپۆرانى بوارەکە دەکەم، کە باسەکەم زۆر سادەکردەوھە کە خۆیان بابەتگەلێکن قوول و چەرن، ھەروھەا داواى لێبوردن لەو خۆئەرانەبەش دەکەم کە پەسپۆر نەن ئەگەر لە شوئەنەکاندا ناپوونەبەکە بێنەت، لە داواى ئەم دوو بەشەبەشەوھە تەپرامانەکانمان دەخەینەپەو و لە ھەلسووکەوتى سۆزداری پەغەمبەرەن و ھەیکمەتەى خودا لە ھەلبەزاردنیاندا، ئەمەبەش لە چوار بەشدا، ئێستە بەرەو بەشى سەبەم.

به‌شی سییهم

ئایا ئیمان ته‌نھا به‌وه ته‌واوده‌بیت، که به‌ندایه‌تی خودا بکات له لایه‌نی مه‌عریفیه‌وه به‌بن به‌ندایه‌تیکردن به‌هه‌ست و سۆزه‌کانیه‌وه؟

له به‌شی پینشودا هه‌ولماندا زانیاری گشتی پیشکه‌شبه‌کین له باره‌ی هه‌لچوونه‌وه له روانگه‌ی تویژینه‌وه نوییه‌کان که ره‌گ و ریشه‌یه‌کی ماددی عه‌لمانیان هه‌بوو به‌ه‌راورد به‌تیروانینی ئیسلامی، ئەم به‌ش‌ه‌یش تاییه‌تده‌که‌ین به‌باسوخواسی گرنگی لایه‌نی سۆزداری له ته‌واوکردنی ئیمان و قوولکردنه‌وه‌ی په‌یوه‌ندی به‌خوداوه، چونکه به‌بن سۆز ئیمان وشک و لاوازه‌بیت، بۆیه لایه‌نی هه‌لچوون و سۆزداری سییه‌می سی ته‌وه‌ره، ته‌وه‌ری چواره‌میشی لایه‌نی رۆحیه‌که ده‌رووناسی ماددی هاوچه‌رخ نکۆلی لیده‌کات، یان په‌راویزی ده‌خات، ته‌نها سی ته‌وه‌ره‌که‌ی تر به‌هه‌ندوده‌گریت.

ته‌وه‌ری یه‌که‌م: لایه‌نی مه‌عریفیه (Cognitive) که لینه‌وه مرۆف هه‌ولی به‌ده‌سته‌هینانی زانیاری نوی ده‌دات، که له‌وانه‌یه تیروانینی بگۆریت به‌رانبه‌ر خۆی و ژینگه‌ی ده‌وربه‌ری، یان له‌وانه‌یه بیروباوه‌ری بگۆریت.

تەوھرى دووھم: لايەنى رەفتارکردن (Behavioral)، يان لايەنى کردارى، كە تىيدا مرؤف رەفتارگەلىك دەكات كە زادەى ئەو زانىارىيانەيە كە بەدەستىھىنانون.

تەوھرى سىيەم: لايەنى ھەلچوون و سۆزدارى (Emotional) وەكو ھەستکردنى بە دلخۆشى و پىشەنگى كە ئەو کردارەى ئەنجامداو، دەروونناسى جەخت لەو دەكاتەوھ كە ھەموو چالاكییە دەروونى و دەروون-جەستەییەكانى مرؤف و پەيوەندى و كارىگەرىيان لە سەر يەكترى تەنھا لە دەورى ئەم سى تەوھرىە دەخولینەوھ.

بۆيە رىزکردنى لۇجىكىيانەى ئەم سى كارتىكەرە بە لايەنى مەعريفى دەستپىدەكات، دواتر رەفتار و ئىنجا ھەلچوونى سۆزدارى، بەلام لە راستىدا ھەندىك جار ئەم كارتىكەرە تىكەلدەبن و رىزبەندىيەكەيان دەگۆرپت بە شىوھىەك جىاكردەنەوھىان قورسەدەبىت، ھەندىك جار كارىگەرىي مەعريفى لە سەرەتاوھ دىت، بەلام شەپۆلىكى توندى لايەنى سۆزدارى لەگەلدایە كە خۆى بە سەر بىر و ئاگایى مرؤفدا دەسەپىنىت، بەمەيش لايەنى رەفتار و کردار دوا دەخات، يان بەھىزىدەكات، يان دەبىتە دەستپىكى رەفتار، وەكو ئەوھى كەسىك خۆى لە بارودۇخىكدا دەبىنىتەوھ كە ناچار دەبىت كۆمەلىك كار و چالاكى بكات كە بە خەيالیدا نەھاتوھ بىكات، ئەمە مەعريفەيەكى نوپى پىدەبەخشىت لە بارەى توانا و ئارەزووكانى خۆيەوھ كە پىشتر نەيزانىوھ، بەمەيش تىروانىنى بۆ خودى خۆى و ژىنگەكەى و ھەستى سۆزدارانەى لە بارەى ئەو كارەوھ دەگۆرپت، ئەمە كورتهى ئەو سى فاكتەرەيە لە دەروونناسى نویدا، ئىستائىش با بزائىن تىروانىنى ئىسلامى بۆ ئەم چالاكى و تەوھرانە و پەيوەندى نىوانىان چۆنە؟

بەو فەرموودە پىرۆزە مەشھورە دەستپىدەكەم كە موسلىم گىزراوئەتەوھ لە عومەرى كورپى خەتابەوھ (رەزای خواى لىبىت) كە

دهلیت: رۆژیک که ئیمه له لای پیغمبه‌ری خودا (دروودی خوای لیبت) دانیشتبووین، له ویدا پیاویک ده‌رکه‌وت که جلیکی زۆر سپی له‌به‌ردابوو و قژیکی ره‌شی قه‌ترانی هه‌بوو، هه‌چ ره‌نگ و پووی سه‌فه‌ری پڼوه دیارنه‌بوو، که‌سێش له ئیمه نه‌یده‌ناسی، هات تا لای پیغمبه‌ر (دروودی خوای لیبت) دانیشت، ئه‌ژنۆی نا به ئه‌ژنۆیه‌وه و هه‌ردوو ده‌ستی له سه‌ر رانه‌کانی خۆی دانا، گو‌تی: ئه‌ی محمه‌د (دروودی خوای لیبت)، له باره‌ی ئیسلامه‌وه بۆم بدو، ئه‌ویش فه‌رمووی: ئیسلام ئه‌وه‌یه که شایه‌تیبه‌دیت که جگه له خودا هه‌چ په‌رستراویکی دیکه نییه و محمه‌دیش پیغمبه‌ری خودایه، نوێژبکه‌یت و رۆژووبگریت و زه‌کاتبه‌دیت و ئه‌گه‌ر توانای چوونت هه‌بوو هه‌جی مالی خودا بکه‌یت، ئه‌ویش گو‌تی: راسته‌که‌یت، پیمان سه‌یر بوو په‌رسیاریشی لیده‌کات و پڼشیده‌لیت راسته‌که‌یت، دواتر گو‌تی: له باره‌ی ئیمان‌وه بۆم بدو، فه‌رمووی: ئه‌وه‌یه بڕوابه‌ینتت به خودا و فره‌شته‌کانی و په‌یامه‌کانی و پڼه‌به‌رانی و به رۆژی دوا‌یی و ئیمان‌ت به قه‌ده‌ر هه‌بیت به هه‌ردوو باری خێر و شه‌ریدا، گو‌تی: راسته‌که‌یت، ئینجا گو‌تی: ده له باره‌ی چاکه‌کردنه‌وه بۆم بدو، فه‌رمووی: چاکه ئه‌وه‌یه که خودا به‌و شیوه‌یه په‌رستیت وه‌کو ئه‌وه‌ی چاوت لیبتت خۆ ئه‌گه‌ر تۆیش چاوت له‌و نه‌بیت ئه‌و تو ده‌بینیت، دواتر پیغمبه‌ر (دروودی خوای لیبت) فه‌رمووی: ئه‌ری عومه‌ر، ده‌زانی ئه‌م په‌رسیاره‌که‌یه کێیه؟ گو‌تم: خودا و پیغمبه‌ره‌که‌ی زاناتر، فه‌رمووی ئه‌وه جو‌برائیل بوو هاتبوو دینه‌که‌تان فره‌بکات^(۱). له گێرانه‌وه‌یه‌کی تری موسلیمدا هاتوه له ئه‌بوهوره‌یره‌وه که جو‌برائیل ده‌ستی‌کردوه به په‌رسیار له پیغمبه‌ر (دروودی خوای لیبت) له باره‌ی

۱. مسلم، أبو الحسين مسلم بن الحجاج القشيري (توفي ۲۶۱هـ)، صحيح مسلم، اعتنی به أبو صهيب الكرمي، الرياض: بيت الأفكار الدولية، ط ۱، ۱۹۹۸م، كتاب الإيمان، باب بيان أن الإيمان والإسلام والإحسان ووجوب الإيمان بإثبات قدر الله سبحانه وتعالى، حديث رقم (۸)، ص ۳۶.

ئیمانەوہ دواتر لە بارەى ئیسلامەوہ ئینجا چاکەکردن.

لەم فەرموودانەوہ ئەوہمان بۆ دەردەکەوێت کە بپروابوون بە خودا و پێغەمبەرەکەى (دروودى خواى لیبیت) و فریشتەکان و پێغەمبەران و پوژى دواى بناغەى مەعریفى ئیمانیکى پتەوہ، کە دواتر بونیاتى کردارى عیبادەتەکانى لە سەر دەکریت وەکو نوێژ و پوژوو و حج، بەلام فاکتەرى سینیەم کە ئەم فەرموودەى جەختى لیدەکاتەوہ هەستى سۆزدارانەى، ئەوہى کە خودای گەورە بە بەرزى و بلندی خویەوہ ئاگادارى بەندەکەىەتى لە کاتیکدا سەرقالى عیبادەتکردنە بۆى، لەم کاتەدا حالەتیک بە سەر مروڤدا زالدەیبیت کە تیکەلەىەکە لە سۆز و پوچوونى پوچى، ئەمەیش واتای ئەوہىە کە خودا تەنیا بەندایەتى بە مەعریفە و ئیمانى عەقلى و عیبادەتەکان قەبول نییە، بەلکو بەندایەتیکردنى بە لایەنى هەلچوونى سۆزدارانەیشەوہ دەوێت کە لە ئیمانەوہ هەلقولایبیت، بۆیە گوتمان تیروانینى ئیسلامى بۆ لایەنى دەروونى چوار رەگەزى هەىە، کە بریتین لە: مەعریفى (ناسەىى) و پەفتارى و سۆزدارانە و پوچى.

گوڤگە بە لامەوہ کە جەخت لە گرنگى ئەم لایەنە سۆزدارىیە ئیسلامیە بەکەمەوہ کە بەبى ئەو لەوانەىە ئیمان لاواز بێت، یان هەر نەمینیت، لە نمونەى تری ئەم راستیە ئەوہىە کە ئیمانى مسولمان تەواونابیت بەبى سۆزى خۆشویستنى پێغەمبەر (دروودى خواى لیبیت)، خۆشەویستىیەک بالتر بێت لە خۆشویستنى خود و مندال و هەموو خەلکى، لە ئەنەسى کورپى مالیکەوہ گێردراوہتەوہ (پەزای خواى لیبیت) دەلێت: پێغەمبەر (دروودى خواى لیبیت) فەرمووى: (هیچ کامتان ئیمانتان تەواونابیت تاکو منى لە خۆى و مندال و دایک و باوک و هەموو خەلکى خۆشترنەوێت)^(۱).

۱. البخارى، أبو عبدالله محمد بن إسماعيل (توفي ۲۵۶هـ) صحيح البخاري، اعنتى به أبو صهيب الكرمي، الرياض: بيت الأفكار الدولية، ط ۱، ۱۹۹۸م، كتاب الإيمان، باب حب الرسول من الإيمان، حديث رقم (۱۵) ص ۲۶.

له سه‌حیحی بوخارییشدا هاتووہ که عومہری کورپی خه‌تاب (رہزای خوای لیبیت) بهو راشکاویبیہی پیناسراوه گوتوویہ‌تی: (ئەئە پیغەمبەری خودا، توم له هەموو کەس خۆشتر دەوێت تەنھا له خۆم نەبیت)، پیغەمبەریش (دروودی خوای لیبیت) فەرموویہ‌تی: (نەخیر، سویند بهو کەسەئە گیانی منی بە دەستە، نابیت تا منت له خۆشت خۆشتر نەوێت). عومەرش گوتوویہ‌تی: (دە سویند بە خودا، ئیستا له خۆم خۆشتر دەوێت). پیغەمبەر (دروودی خوای لیبیت) فەرموویہ‌تی: (ئیستا تەواوہ عومەر)^(۱).

هەر له بەرئەمە متمانە پیکراوانی گێرانه‌وه‌ی ژیاننامەئە پیغەمبەر (دروودی خوای لیبیت) جوانترین نمونەئە ئەم خۆشەویستیەیان بۆ گێراوینەتەوہ، که له ژیانئە خەلکی تردا نییە، ئەوہ ئەبۆبەکرئە سدیقە خۆئە دەکاتە قوربانی پیغەمبەر (دروودی خوای لیبیت) و دەچیتە ئەشکەوتی (سەر) هەو پێش ئەو، بۆئەوہئە تەماشابکات نەوہ کو ئازەلێکی دێرندە، یان ماریکی کوشندەئە لیبیت، دوائە ئەوہئە دانیادەبیت له‌وہئە ئەشکەوتە که ئارامە دەپۆنە ژوورەوہ، بەلام ماریکی نادیدە پیویدەدات له کاتی کدا پیغەمبەر (دروودی خوای لیبیت) له سەر پانی نوستووہ، ئەبۆبەکر هەول دەدات له سەر ئازاری پیویدانە کهئە ئارامبگرت بۆئەوہئە پیغەمبەر (دروودی خوای لیبیت) خەبەرینەبیتەوہ تا ئازار زۆری بۆ دەهینیت و دلۆپیک فرمیسکی دەکەوێتە سەر پومەتی پیغەمبەر (دروودی خوای لیبیت) و خەبەریدەکاتەوہ^(۲). یان سەبارەت بە سەوادئە کورپی غیزیە کاتیک پیغەمبەر (دروودی خوای لیبیت) داریک بە سکی دەکیشیت تا

۱. المرجع السابق، کتاب الإيمان والنذور، باب کیف کانت یمین النبی (د. خ) حدیث رقم (۶۶۳۲) ص ۱۲۶۷.

۲. تەماشای درێژئە ئەم چیرۆکە بکە لای ژیاننامەنوسان، بۆ نمونە: ابن کثیر، أبو الفداء إسماعیل ابن کثیر القرشی (توفي ۷۷۴هـ) في البداية والنهاية، بیروت، دار المعرفة، ۱۹۹۷م، ج ۴، ص ۴۸.

له ناو پریزه که دا ریک بوه ستیت له گه ل سه حابه کان له کاتی ناماده کاری بو جه نگی ئو خود و پییده فه رمویت: ریک بوه سته سه واد، به لام ئه و وا خوئی پیشانده دات که لیدانه که نازاری پیگه یاندوو و داوای ئه وه دهکات پیغه مبه ر (دروودی خوای لیبت) سکی پوو تبات بو توله کردنه وه، کاتیک پیغه مبه ر (دروودی خوای لیبت) واده کات ئه ویش باوه شی پیداده کات و سکی موباره کی ماچده کات. (۱) ئه م نواندنه ی کرد تا کوتا کاری له دنیا دا -له شه ره که دا شه هیدبوو- ئه وه بیت پیستی بهر پیستی پیغه مبه ری خودا (دروودی خوای لیبت) بکه ویت.

ههروه ها خوبه یی کوری عه دی کاتیک کافره کانی قوه ره ویش له خاچاندا بوو بوئه وه ی بیکورژن یه کتیک له سه رانی قوره ویش لیید پر سیٹ: پیته خو شه ئیستا محمه د له شوینه که ی تو بایه؟ تویش ساغ و سه لمه ت له ناو که سوکارت بوو یته؟ ئه ویش به نار ه زاییه وه ده لیت: سویند به خودا، قه ت ه زم له وه نییه من له ناو که سوکارم بم و له خو شی دنیا دا بم ته نانه ت در کیکیش بچیت به پی پیغه مبه ردا (دروودی خوای لیبت) (۲).

کاتیک عه بدوللای کوری ئوبه ی کوری سه لولول سه روکی دوور ووه کان ناماقولیکرد به رانه ر پیغه مبه ر (دروودی خوای لیبت) که گو تی: که گه راینه وه بو مه دینه ده بیت سه ره بزه کان سه رشوره کان وه ده رنین، حه بابی کوری شمشیره که ی هه لگیتشا لینی و ریگای لیگرت بچیته ناو مه دینه، تا پیغه مبه ری خودا (دروودی خوای لیبت) ئیزنی هاتنه ژووره وه ی دا و بوی ده رخست که خوئی سه رشوره و مسولمانان

۱. البیهقی، أبوبکر أحمد بن الحسین بن علی البیهقی (توفي ۴۵۸هـ)، السنن الکبری، تحقیق عبدالله عبدالمحسن التركي، مرکز هجر للبحوث والدراسات العربیة والإسلامیة، ط ۱، ۲۰۱۱م، ج ۸، ص ۴۸.

۲. ابن کثیر، البدایة والنهایة، مرجع سابق، ج ۴، ص ۴۴.

سەرلندن^(۱).

ئەم خۆشویستنه‌ی پیغه‌مبەر (دروودی خوای لیبیت) تهنه‌ها تاییه‌تنبه‌بووه به سه‌حابه‌ پیاوه‌کان، به‌لکو ئافره‌تانی سه‌حابه‌یش هه‌روا بوون، ئەوه‌تا (ئافره‌تیک له‌ ئەنسار که له‌ خییلی به‌نودینار بوو له‌ غه‌زای ئوحوود می‌رده‌که‌ی و برایه‌کی برینداربوون، به‌لام ئەو به‌ دوا‌ی پیغه‌مبهردا (دروودی خوای لیبیت) ده‌گه‌را و ده‌یگوت: پیغه‌مبەر (دروودی خوای لیبیت) چی به‌سه‌ره‌اتووه؟ ئەوانیش گوتیان: سه‌لامه‌ته، گوتی: کوا پیشانمبده‌ن با خۆم بیبینم، کاتیک بردیانه‌لای بینی سه‌لامه‌ته گوتی: هه‌موو موسیبه‌تیک دوا‌ی تو بچووکه^(۲).

ئەم سۆزی خۆشه‌ویستییه‌ که وینه‌ی نیه‌ هۆکاری سه‌ره‌کی بووه‌ بۆئوه‌ی خاوه‌نه‌که‌ی به‌ کافر له‌قه‌له‌منه‌دریت ئەگه‌رچی گوناھی گه‌وره‌یشی کردیبت، چونکه‌ پیغه‌مبەر (دروودی خوای لیبیت) ریگریکردووه‌ له‌وه‌ی له‌عنه‌تی لیبکریت و داوا‌ی لیخۆشبوونی بۆ کردووه، ئەوه‌تا ئەو سه‌حابه‌یه‌ی ناوی عه‌بدو‌للا بووه‌ و به‌ (گویدریژ) ناسراوه، که شۆخی له‌گه‌ل پیغه‌مبەر خودا (دروودی خوای لیبیت) ده‌کرد و ده‌یخسته‌ پیکه‌نین خوی به‌ مه‌یخواردنه‌وه‌وه‌ گرتبوو، چه‌ند جاریک هه‌دی لیده‌رکرا‌بوو، له‌ یه‌کێک له‌ جاره‌کاندا هینایانه‌ لای پیغه‌مبەر (دروودی خوای لیبیت) بۆئوه‌ی هه‌دی لیده‌ربکات، له‌و کاته‌دا پیاویک گوتی: له‌عنه‌تی خودای لیبیت ئەمه‌ چه‌ند جار بیهینن، پیغه‌مبەر(دروودی خوای لیبیت) فه‌رمووی: له‌عنه‌تی لیمه‌که‌ن، سویند به‌ خودا ده‌زانم خودا و پیغه‌مبهره‌که‌ی (دروودی خوای لیبیت) خۆشده‌ویت، مه‌بنه‌ هاوکاری شه‌یتان له‌ دژی براکه‌ی خۆتان، به‌لکو بلین: خودایه‌ لیخۆشبه، ئەم فه‌رموده‌یه‌مان له‌ عومه‌ری کورپی خه‌تابه‌وه‌ پینگه‌یشتوووه‌ و بوخارییش

۱. المرجع السابق، ج ۴، ص ۵۴۵.

۲. الطبری، تاریخ الرسل والملوک، مرجع سابق، ج ۲، ص ۵۳۳.

له سه‌حیحه که‌یدا هیناویه‌تی^(۱).

دیاره ئه‌م عه‌بدو لّالایه به راده‌یه‌کی زور ئالووده‌ی مه‌یخواردنه‌وه بووه، ئه‌مه‌یشمان له‌وه‌وه بو دهرده‌که‌وئیت که‌ توانای به‌ سهر خویدا نه‌شکاوه به‌رانبه‌ر مه‌ی ته‌نانه‌ت له‌ ناو سه‌حابه‌کانیشدا، ئه‌و کاته‌ی فه‌تخی قه‌لای خه‌یبه‌ر کراوه‌ ئه‌و له‌گه‌ل سه‌حابه‌کاندا بووه کاتیک مه‌ی و عاره‌قیکی زوری لیبووه سه‌حابه‌کانیش رشتووینه‌، به‌لام ئه‌و خو‌ی بو‌ نه‌گیراوه و تیری لیخواردوو ته‌وه، دوایی بردووینه‌ بو‌ لای پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوای لیبت) فه‌رمانیکردوو داری هه‌دی لیبدن، دیاره ئه‌م ئالووده‌بوونه‌ی له‌ کاتی ژیا‌نی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوای لیبت) بووه تا سه‌رده‌می خه‌لافه‌تی عومه‌ریش درێژه‌یکیشاوه، چونکه‌ ئیبن‌ حه‌جر له‌ کتیبی (الإصابة) دا هیناویه‌تی که‌ له‌ سه‌رده‌می عومه‌ریشدا خواردوو یه‌تیه‌وه و ئه‌ویش هه‌دی لیده‌رکردوو^(۲).

نموونه‌یه‌کی تری ئه‌م ره‌حمه‌ته‌ بو‌ ئه‌وانه‌ی توشی گونا‌هی گه‌وره‌ بوون ئه‌و سه‌حابه‌یه‌ بوو که‌ هات بو‌ لای پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوای لیبت) و گوتی: تیاچووم پیغه‌مبه‌ری خودا (دروودی خوای لیبت)، له‌به‌رئه‌وه‌ بوو که‌ چوو بووه‌ لای ژنه‌که‌ی له‌ روژی ره‌مه‌زاند، پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوای لیبت) پرسیا‌ری لیکرد که‌ ئایا پا‌ره‌ی هه‌یه‌ تا به‌نده‌یه‌ک ئازادبکات؟ گوتی: نه‌خیز، لیپرسی که‌ ده‌توانیت دوو مانگ به‌سه‌ریه‌که‌وه به‌روژوو بیت؟ گوتی: نه‌خیز، لیپرسی که‌ ده‌توانیت خواردنی شه‌ست هه‌ژار بدات؟ هه‌ر وه‌لامی نه‌خیز بوو، له‌و کاته‌دا که‌سیک هات بو‌ لای پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوای لیبت) و سه‌به‌ته‌یه‌ک خو‌رمای پیبوو،

۱. البخاری، صحیح البخاری، مرجع سابق، کتاب الحدود، باب ما یکره من لعن شارب الخمر، حدیث رقم (۶۷۸۰)، ص ۱۲۹۴.

۲. ابن حجر، أبو الفضل أحمد علی بن حجر العسقلانی (توفي ۸۵۲هـ) الإصابة فی تمييز الصحابة، تحقیق علی محمد البجاوی، بیروت: دار الجیل، ط ۱، ۱۴۱۲هـ، ج ۲، ص ۱۱۷.

پیغهمبر (دروودی خوی لیبیت) لیوه رگرت و بهو سه حابه یه ی فهرموو برؤ ئه مه دابه شبکه به سهر هه ژاراند، پیاهو که گوتی: خو له مه دینه دا له من هه ژارتی تیدا نییه، پیغهمبر (دروودی خوی لیبیت) به شیوه یه ک پیکنی که کاکله کانی ده رکه وتن، دوی پیغهمبرموو: برؤ بیده به مال و منداله که ت، ئیتر پیاهو که به لیخوشبون و سه به ته یه ک خورمایشه وه گه رایه وه^(۱).

ئه م سوژ و خوشه ویستییه چه ند جوانه که چی که سانیک دین و له به های که مده که نه وه، که ده لین ته نها به شوینکه وتنی سونه ت ده بیت به پی ئه م ئایه ته [قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ]. واته: (بیژه: ده بیت به فرمانی خودا و پیغهمبره که ی بن. جا ئه گه ر له فرمان ده رچوون، ئیتر خودا له خوانه ناسان هه زناکات) [آل عمران: ۳۲]، که ته به ری له باره یه وه ده لیت ئه مه له باره ی قه ومیکه وه دابه زیوه که بانگه شه ی خوشویستنی خودایان ده کرد، به لام له وه ده چوو درؤبکن، بویه پییانگوترا ئه گه ر راستده که ن شوینی پیغهمبر (دروودی خوی لیبیت) بکه ون با خودا خوشیبوین، ته به ری زیاتر ئه وه ی به لاهه په سنده که ئه م ئایه ته له باره ی نه سرانییه کانه وه دابه زبیت کاتیک هاتن بو گفتوگو له گه ل پیغهمبر (دروودی خوی لیبیت) دا، ده یانگوت گوایه خودایان خوشده ویت، ئیتر ئه م ئایه ته دابه زی^(۲).

به لام ئه مپرو ده بینین که سانیک له گرنگی ئه م خوشه ویستییه که مده که نه وه و ده یانه ویت ئه م تیروانینه یشیان به سهر خه لکیدا بگشتین، بویه ده بینیت شوینکه وتوانیان به لاقرتیوه به وانه که باسی خوشه ویستی

۱. مسلم، صحیح مسلم، مرجع سابق، کتاب الصیام، باب تغلیظ تحریم الجماع فی نهار رمضان، حدیث رقم (۱۱۱۱)، ص ۴۳۰.

۲. الطبری، أبو جعفر محمد بن جریر (توفی ۳۱۰)، جامع البیان فی تفسیر القرآن، دارهجر، ط ۱، تفسیر الآیه رقم ۳۱ من سورة آل عمران.

پيغهمبەر (دروودی خوای لیبیت) ده‌کن ده‌لین: خوښه‌ویستی چی؟
 ئەوه تو باسی چی ده‌کەیت؟ خوښویستن تەنها بە شوینکەوتنە، ئەم
 جیاکردنەوه‌یه‌ی خوښویستن لە شوینکەوتنە بە‌لگە‌یه‌کی ڕوونە لە سەر
 وشک و برینگی دل‌ئەو کە‌سانە و خالیوونی لەم سۆزە ناسکە کە ئیسلام
 هیناویەتی و پيغهمبەر (دروودی خوای لیبیت) بە‌رجە‌سته‌یکردووه، باشە
 ئە‌گەر ئیمان تیر و تەواو نە‌بیت تا ئیماندار پيغهمبەر (دروودی خوای
 لیبیت)ی لە خوای و کە‌سوکاری و هە‌موو خە‌لکی خوښترنە‌ویت و ه‌کو لە
 فەر‌مووده‌کە‌دا هاتوو، کە‌واتە شوینکە‌وتن فەرمان‌پیکراوه و ناکریت لە
 یە‌کیان جیا‌بکە‌ینه‌وه.

لێ‌ره‌دا دە‌مه‌وێت زیاتر لە‌م بابە‌ته‌ بدویم لە‌بەر گرنگی‌یه‌کە‌ی بە‌ تایە‌به‌تی
 بۆ تازە‌پيگە‌یشتوان، یان ئە‌و گە‌ورانە‌ی قە‌ناعە‌تیا‌ن بە‌و بابە‌ته‌ هە‌یه‌ کە
 چۆن کیشە‌ی دە‌روونیا‌ن بۆ دروستدە‌بیت، بە‌لای پە‌یوه‌ندی هە‌یه‌ لە
 نێوان خوښه‌ویستی و شوینکە‌وتندا، بە‌لام دوو سیفە‌تی پیکە‌وه‌لکا‌و‌نین،
 بە‌لکو وە‌کو هە‌ردوو سیفە‌تی (کیش) و (بالا‌یه‌) لە‌ مرۆ‌فدا، ئە‌گەر کیش
 و بالا‌ی کۆ‌مه‌لیکت پێ‌وه‌ دە‌بینی پە‌یوه‌ندی هە‌یه‌ لە‌ نێوانیا‌ندا، کیشی
 ئاسایی بالا‌بە‌رزیک زیاترە‌ لە‌ هێی بالا‌کورتیک، بە‌لام ناتوانین ئە‌م
 ئە‌نجامە‌ بگشتینین بە‌ سەر هە‌مواندا، چونکە‌ خە‌لکی بالا‌بە‌رز هە‌یه‌ لا‌واز
 و کیش کە‌مه، هە‌یشە‌ بالا‌کورت و خرپنە‌ و کیشی زۆ‌ره، خوښویستن و
 شوینکە‌وتنیش هەر وایە.

هە‌ندیک جار کە‌سێک دە‌بینیت پيغهمبە‌ری (دروودی خوای لیبیت)
 خوښدە‌وێت، بە‌لام عیبادە‌تی کە‌مترە‌ لە‌ عابیدی‌ک کە‌ شه‌و و ڕۆژ بە‌ندا‌یه‌تی
 و کاری چاکە‌یه، بە‌لام لە‌ لایە‌نی ڕۆ‌حی و سۆزدا‌ری و ئیمانی‌یه‌وه‌ کە‌مترە
 لە‌ ها‌ورپیکە‌ی، هەر وە‌کو پيغهمبەر فەر‌موویە‌تی و دا‌یکی ئی‌مانداران
 عایشە‌ دە‌یگێ‌رتی‌ته‌وه: (ئە‌بۆ‌به‌کر بە‌ نوێژ و ڕۆژوو پیش ئێ‌وه‌ نە‌کە‌وتوو،

به لکو به شتیکی تره که له سنگیدایه^(۱). بۆیه پیمانوايه په روه رده کردنی تازه لاوان له سهر گالته کردن به سۆزی خوښه ویستی و په حمهت دلیان په قده کات به شیوهیه که ئیستا وایانلیها تووه ببنه پاروویه کی ئاسانی بانگه شه کارانی ته کفیر و هاوشیوه کانی خه واریج.

من پیمسهیره خه لکانیک عهلامه ئیبن قهیمی جهوزی به ئیمامی خوښان دهران، به لام خوښان گیلده کهن له و پۆله گه وره و زۆره ی ئه و زانایان دهیدات به خوښه ویستی له ئاییندا، گوئیگره له و نووسینه پر له خوښه ویستییه ی که له پیشه کیی کتیبی (روضه المحبین ونزهة المشتاقین)، که ده لیت: (زهوی و ئاسمان له پیناو خوښه ویستی دروستکراون، دروستکراوه کانی له سهری به دیهینراون، به ره و خوښه ویستی ئه ستیره و خولگه کان دهرپون، به هوی ئه وه وه جووله به ره و ئامانجه کان ده کریت و سهره تا و کو تاییه کان به یه کده گهن، به خوښه ویستی نه فسه کان ویسته کانیان به ده سته دهینن، به مرادیانده گهن و له نارحه تیه کانیان پرگار یانده بییت، ههر به خوښه ویستی ده گهن به خدا و به بی ئه و روو له ریگا و ئامانجی تر ده کهن، نه فسه کان ههر به خوښه ویستی ژیانیکی خوښ به ده سته دهینن و تامی ئیمان ده کهن، کاتیک رازیده بن به خوایه تیی خدا و ئیسلام وه کو ئایین^(۲)).

ئهمه ییش له بهر ئه وه یه ئه و که سانه ئه و بابه تانه ناخویننه وه که باسی خوښه ویستی و په حمهت و سۆزی ناسک و زوهد و له خواترسی ده کهن، به لکو ته نها ئه و شتانه ده خویننه وه که توپه یی و پر ق زیاده کهن به رانبه ر

۱. آورده صاحب المنار المنيف في الصحيح والضعيف، انظر: ابن قيم الجوزية، أبو عبدالله محمد بن أبي بكر الدمشقي (توفي ۷۵۱هـ)، المنار المنيف في الصحيح والضعيف، تحقيق عبدالفتاح أبو غدة، حلب، مكتب المطبوعات الإسلامية، ط ۱، ۱۴۰۳هـ، ص ۱۱۵، رقم (۲۴۶).

۲. ابن قيم الجوزية، أبو عبدالله محمد بن أبو بكر الدمشقي (توفي ۷۵۱هـ)، روضة المحبين ونزهة المشتاقين، بيروت: دار الكتب العلمية، ۱۹۹۲، ص ۳.

ئەوانەى لە شوپىنكەوتن كەمىك تەمبەلن ئەگەرچى بلين مسولمانن و
خودا و پىغەمبەرىشيان (دروودى خواى لىبىت) خوشدەوئەت.

سەرەراى ئەم بابەتە لايەنىكى پەرودەبىي ترههيه كە وەكو ئەمە وایە،
بەلكو بەربلاوترىشه لە ولاتى مسولماناندا، ئەویش دارپشتنى تىروانىنى
مندالانە لە بارەى خوداى گەورە بەوہى لىبىترسن لە ئازاردانىان و
كەمكردنەوہى لايەنى رەحمەت، ئىمە ھەر لە مندالییەوہ نەوہكانمان وا
پەرودەدەكەين كە خودا وا بىتە پىشچاويان كە ترسىنەرە و ئەگەر
ھەلەيانكرد سزای دنيا و دواروژيان دەدات، بەلام جەختناكەينەوہ لە
رەحمەت و خوشەويستى بۆ بەندەكانى و لىبوردهيى و لە گوناحـ
خوشبوونيان، زۆر جار دايكان بۆ تەربىتدانى مندالەكانيان بە جنۆكە و
دئو و درنج دەيانترسىنن، دوايى مندالەكە ترس لەم شتانە و ترسى لە
خودا و سزای دۆزەخ تىكەلدەكات لە مئشكى خۇيدا.

زۆر جار دايك بە مندالە ھارەكەى دەلئەت: ئەگەر بە قسەى من
نەكەيت خودا غەزەبت لىدەگرئەت و دەتخاتە دۆزەخەوہ، ئەو نازائىت
كە لای مندالان ھىزئىكى گەورەى خەيالكردنەوہ ھەيه كە لای گەورەكان
نىيە، ھەرودەها كارىگەرييە گەورەكەى ئەم قسەيه ھەستىپىناكات، لەوانەيه
ئەو وئىنەيهى لە خەيالى مندالەكەدا دروستدەبئەت داھاتووى ديارىبىكات
لە رووى سۆز و لايەنى رۇحىيەوہ، وئىنەيهكى ترسىنەر لە سزا و
تورەيى بە ئازارى تىدايە، مندال لە تەمەنى سەرەتادا ناتوانئەت لە شتە
ئەبستراكتەكان (الأشياء المجردة) تىبگات، كە بە زەين لىئىتدەگەين نەك
بە ھەستەكان، لەوانەيه خوداى گەورەى وەكو مروؤفئىكى گەورەى بەھىز
بئە پىشچاوى كە بە قەدەر منارەى مزگەوتىك بئەت و ئاگرئىكى گەورەى
لە بەردەمدا بئەت.

لەوانەيه بئە پىشچاوى ئەو كەسە زەبەلاحە (بىگەردى و گەورەيى
بۆ خودا) دەيگرئەت و دەيخاتە ناو ئەو ئاگرەوہ لەبەرئەوہى بە قسەى

دايك و باوكى نه كرده وه، يان له خوشكه بچو كه كهى داوه، كاتيک ئەم مندالە گه وره ده بێت له پرووى عه قلییه وه و له شته نه بېرناوه كان تینه گات بهم ههسته مندالانه یه ی پیده كه نیت له باره ی خودای گه وره وه، به لام ناتوانیت له وه ههسته ناخۆشه رزگار بێت له باره ی ترسی سزادان له دنیا و دوا پۆژدا، به مهیش له رحمة و خۆشه و یستی بۆ بهنده كانی كه مده بێته وه.

به لى، وینه كه ی مندالی ده روات و نامینیت، به لام کاریگه ر بیه كه ی به رده و امده بێت به درێژایى ژيانى، ئەگه رچى رۆژانه (۱۷) جار ئەم په روه رده یه بهر سیفه تی په حمان و په حیمی خودای گه وره ده كه ویت، ته نها له نوێزه فه رزه كاندا به بی شه ونوێژ و سوننه ته كان، يان سه ره رپای گوێگرتن له وتار له باره ی خۆشه و یستی خودای گه وره بۆ بهنده كانی و نزیکه كانی به لام ئەوه ی له مندالییه وه له دلیدا جیگه ر بووه بهم په رسته شانه ناسر دریتته وه.

ئیتیر ئەم په روه رده بوونه له سه ر ترس له سزای خودای گه وره به بی باسکردنی په حمة و لیخۆشبوونی یه كده گرن له گه ل ئەو بۆچوونه ی كه گالته ی به خۆشه و یستی و ناسکی هه لچوونه كان دیت، نه وه یه ك له گه نچ و پیر په روه رده ده كات كه حه زیان له گرووپه په رگیر و تونده كان بێت و ئەگه ر توانییان ده سه لات بگرنه ده ست له ولاته كانیاندا ئەوا ده سته ده كن به جیبه جیكردنی قورستری سزا به بی ئاماده كاری و په روه رده و به بێرهمی، له مه یشدا قورستری سزاكان هه لده بژیرن و به چه ندین شیوه جیبه جیيانده كن.

به لام ئەوانه یشى برۆیان به چوونه پال ئەو گرووپ و تا قمانه نییه زۆر جار سه لامه تنابن له کاریگه ر بیه كان ئەم تیکه له یه له په روه رده ی خراب، چونكه عیباده تکردن و ناسینی خودا به ترسان لى به بی ئومیدی په حمة ده بێته هوی بیئومیدبوون، هه روه ها بیه شبوون له سۆزی

خۆشەويىستى و بەزەيى دەبىتتە ھۆى لە دەستدانى چىژى ملکہ چى و دلىيايى، ئەم حالەتى بىبە شىبونە سەردەكىشىت بۇ تىكچوونى دەروونى ئەگەر گوشارەکانى ژيانى سەردەم لە سەرى زياتر بىن.

زياتر لە کاریگەرىي ئەم دياردەيە تىگەيشتم لە سەر پەفتارى تاکەکان دواى دانىشتنى بەردەوامى چارەسەرى دەروونى لەگەل نەخۆشەکانم، کە بوونەتە نيچىرى حالەتى دلەراوکى و خەمۆكى، زۆرىنەي ئەو کەسانە لە سەر ئەم تىروانىنە ناھاسەنگە پەرودەدەبوون، ھەندىکیان توشى گوناھىكى گەرە بوون بۆيە بىئومىدبوون لە پەحمەت و ليخۆشبوونى خودا و توشى دلەراوکى و تىكچوونى دەروونى بوون، چاوەروانى ئەوین لە ھەر کات و ساتىکدا سزای خودا و تۆلەى ببارىت بە سەرياندا، ھەندىكى تریان توشى بىئومىدى بوون و دانىشتوون دەستەوئەژنۆ و خۆيان بە ھەموو شتىک تاوانباردەکەن و بىروبوچوونى پەشبینى بالى بە سەرياندا کىشاو، ھەست بە تاوانبارى دەکەن لە سەر شتانىک لە پابردووى نزيک و دووردا کە کردوویانە، يان پىيانوایە ئەوان ھۆکارى پوودانىان بوون بە ھۆى ھەستى خۆبەکەمزانیئەو.

زۆرىک لەم حالەتە نەخۆشيانەى نىردراون بۇ لام نەيانتوانیوہ چارەسەرى حالەتەکەيان بە خواردنى حەب و دەرمان بکەن، ھەرەھا بە چارەسەرى دەروونى عەلمانىيش باشبوونىکیان بە خۆيانەوہ نەبىنیوہ تا تىروانىيان نەگۆراوہ بۇ خۆيان و دەوروہەريان، من بۆم دەرکەوتووہ لە پشتى زۆرىک لەم دياردانەوہ تىروانىنى دەروونى لادەر و بىئومىدبوون ھەيە لە پەحمەت و خۆشەويست خودای گەرە و ئاسانى ليخۆشبوونى ھەرچەند گوناھەکە گەرەيش بىت، لەم کاتەدا من چارەسەرى دەروونى مەعريفى و پەفتارى و مروقانىم ئاراستەى لایەنى پۆحى و سۆزدارىي ئەوان کردووہ، بىنیومە کە تارىکى بىئومىدى و دلەراوکى پەويوہتەوہ و مژدەى گەشبینى لە پوخسارى زۆرىکیاندا

دەرکەوتوو، ھەر وەھا کاردانە وەھى باشیان ھەبوو بۆ چارەسەرى دەروونى و چارەسەرەکانى تریش کە پىشتەر تىیدا سەرکەوتوو نەبوون، ئەمەيش بە زۆرى لە کاتىكى کەمدا پوویداو، بە روونى ھەندىکیانم لەبیرە کە چۆن دەروونیان ھەلچوو و فرمىسکیان رشتوو بەرانبەر خۆشەویستى خودا و دەرپرینى ھەستى دۆستایەتى و نزىكى خودا کە یەكەم جار بوو لە ژياناندا ھەستىيەكەن، ئەو ژيانە تالەى تىیدا خویان دابریو لە دەروونىكى ئارام سەرەرای ئەوھى خودای گەرە مال و پلە و پایەيشى پىداون.

پەيوەندى نىوان سۆزى وروژاو و پەيدا بوونى تامەرزۆيى رۆحى

لەو باسەى رابردوو و لە ناو نىشانى بەشەكەو ئەو دەردەكەوئىت كە سۆز رۆلىكى بنەرەتى ھەيە لە تەواكارى لایەنى رۆحیدا، كە زالدەبىت بە سەر مسولماندا لە كاتىكدا پەرستشى خودا دەكات وەكو ئەوھى چاوى لىبىت، ئەمەيش واملىدەكات بپرسم لە پەيوەندى شاراوە نىوان سۆزى وروژاو و پاكى رۆح، بپرووى نىيە ئەگەر بلىم سەرەتای بابەتەكە بە سۆزىك دەستپىدەكات وەكو سۆزى خۆشویستى پىغەمبەر (دروودى خاى لىبىت)، یان ھەلچوونى ترس لە خودا و ھەستکردن بە ئاگادار بوونى لە بەندەكەى، ئەم سۆزە حالەتى دەروونى و جەستەى مسولمان دەگورپىت، بە دواى خۆیدا ھەستىكى رۆحى پىر لەم بەرزبوونەو ھە رۆحىيە دەھىت، ئەویش ئەم سۆزە زیاتر دەورژىت تا تىكەل بە پاكى و روونى رۆح دەبىت، ئەو كاتە ھەر یەكەیان ئەوى تر تەواودەكات. تەنھا ھەر ئەمەش نا، بەلكو وروژاندنى سۆز بە ھەلچوونىكى خورسك لە سروشتى مرۆفەو پەيوەندىيەكى راستەوخوى نىيە بە لایەنى ئاینىيەو، بۆ نمونە گوگرتن لە شىعرىكى كارىگەر، یان سرودىك كەسىكى دەنگخۆش بىلەت دەكرىت وىژدانى مسولمان

بجوولینیت به رهو ئەو شوینەى تییدا ئەم سۆزه ئاوینەى لایەنى رۆحى دەبیت، ئەوسا هەستکردن بەو سۆزه له کاتى گوینگرتن له شیعەرەکه دەگوریت بۆ ویناکردنى گەرەبى خودا و دەسەلاتى بە سەر هەموو بچووک و گەرەبە کدا لەم دنیا فانییەدا، بۆیه له بارەى گرنگى سۆزەوه که ملکه چى به دواى خۆیدا دەهینیت گوتراوه: خوینەرى قورئان ئەگەر نەگرى پىویستە خۆى بگرینیت، چونکه له وانهیه ئەم زۆرله خۆکردنه بپیتە گریانى راسته قینه، ئەمەيش ئەو فەرموودەیهى پینغەمبەر (دروودى خواى لىبیت) جهختى لیدە کاتەوه که تەبەرانی گێراویە تیه وه و ئەلبانى به هەسەنى داناوە (بینگومان زانست به فیزبوون دەبیت و نەرمونیايش به خۆراھینان له سەرى - إنما العلم بالتعلم وإنما الحلم بالتحلم)^(۱).

بەلام هەندیک جار کارەکه بهو شیوەیه دەبیت که سەرەتاکەى به حالەتیکى رۆحى له ناکاو دەبیت به گوینگرتن له چەند ئایەتیکى قورئان، یان بیستنى وتاریکی ئایینی له لایەن مرووفى مسولمانەوه، ئینجا دلێ نەرم دەبیت و تەسلیم به خودا دەبیت و ملکه چیدەبیت، ئەمەيش دەبیتە هۆى وروژاندنى خۆشەویستى بۆى، دواتر ئەم سۆزى خۆشەویستییه لایەنه رۆحییه که بههیزدەکات، لەم حالەتەدا ملکه چى پینش وروژاندنى سۆز دەکهویت.

کاتیک سۆزیش دەوروزیت ملکه چى زیاددەکات، دیاره ئەم کارلیکه له نیوان ئەم دوانەدا ئەوهیه که ئایەتى ژماره (۱۰۹) ی سورەتى ئیسرا ئاماژەى بۆ دەکات (وَيَخْرُونَ لِلأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشوعًا). (دەمه وپوو خو تخیل دەکەن و دەگرین و ئەمەيش خۆبەکه مزانییان پتردەکات). واتە: کاتیک ئەم کارلیککردنه له نیوان سۆز و لایەنى رۆحیدا دەگاتە لوتکه دل و عەقل و پەلهکانى بەنده دەکهویتە لەرزین، به دوایدا حالەتیک له ملکه چى

۱. الطبرانى، أبو القاسم سليمان بن أحمد (توفي ۳۶۰هـ)، المعجم الأوسط، تحقيق: طارق عوض الله، القاهرة، دار الحرمين، ج ۳، ص ۱۱۸، حديث رقم (۲۶۶۳).

و سوکنایی و له خواترسانیکی هیمن دیت، وهکو ئه وهیه که ئه م سوکنایی و ملکه چیه وهکو خوریک وایت که به ره و ئاوابونه دوی رژیکی زور گرم له بهر گورهیی و دسه لات و زالبونی خدای گوره: (الله نَزَلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُتَشَابِهًا مَثَانِي تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ). واته: (خودا چاکترین قسهی هه نار دۆته خوارئ: کتیبی که) [قسه کانی له جوانیدا [وهکو به کن و هر دووپا تیشده کرینه وه. ئه و که سانهی ترسی په روه رندهی خویان له دلدایه، له بیستنی مچورکیان به له شیندا دیت و پاشان دل و که له خیان - به یادی خودا - ئوقرده گریته. ئه مه رینوینی خدایه. کی پی خوش بیته، به ره و خوی شاره زایده کات؛ هر که سیش خودا گومرایبکات، که سی تر شاره زاینکات) [الزمر: ۲۳].

به داوی ئه م حاله له سوکنایی و دلنایی دهر وونی و رۆحی و جهسته ییه دا ههستیکی خوش و ئاسوده دروستده بیته، که وشه ناتوانیته و هسفیبات، له وانیه ئوستاد محمه د غه زالی باشترین که س بیته که و هسفی ئه م حاله ته سۆزداریه رۆحیهی کرد بیته له کاتی وروژانیدا که جهسته تیندا ئارامده گریته، ئوستاد غه زالی له کتیبه کهیدا (لایه نه سۆزداریه کهی ئیسلام - الجانب العاطفی من الاسلام) به م شیوهیه دهنوسیت: (که سانیک له پیاوچاکان هه ن که نیه تیان پاکده بیته وه و دهر وونیان بیگه رده بیته و په یوه ندیان به خودا وه به هیزده بیته، خوشه ویستی خودا له په ره ی دلایندا جیگیرده بیته، ههستیکی یادکر نه وه له نه فسیاندا کلپه دهستی نیته به هوی بروسکه یه که وه که له و په ری بلندی ئاسمانه وه دیت، هر وهکو تروسکه ی ئاگریک که پشوو به یه ک لیبیدات و بیکاته بلێسه ی ئاگر، ئه مانه به چرکه ساتیکدا تیده په رن که هیچی له ژیا نی خه لکی تر ناچیت، شاگه شکه ده بن و له گه ل خودای خویاندا ئاویته ده بن یو ماوه یه ک جا که م بیته یان زور، ئه مه چی تیدایه جیگای سه رسورمان

بیت؟ ئیمان زیاددەكات و شەپۆلدەدات وەكو دەریا دوایی بە ھیمنی دەگەرپیتەو شوینی خۆی وەكو ئەوھی هیچ رووینەدابیت^(۱).

ھەندیک جار ھەلچوونی سۆزداری ھەر لە سەرەتاوہ تیکەلی یادی خودا و ھەستی رۆحی دەبیت و ھەردووکیان دەچنە یەك چوارچێوہی رۆحییەوہ، بۆ نموونە تاکی مسولمان کەمەندکیشدەبیت بۆ بیستنی دەنگی کەسیکی دەنگخۆش کە ئایەتەکانی قورئان دەخوینیتەوہ، دەنگی خۆش و لاواندەوہ بە تەرتیلیکی جوان سۆز دەوروزینین و واتای ئایەتەکانی قورئان دل دەھینیتەجۆش، ئەم تیکەلە پیرۆزە لەوانە یە لە ناغافل کەسە کە بگوازیتەوہ بۆ بەرزترین پلەکانی ملکہچی، خودای گەرە نیعمەتی دەنگیکی خۆشی بە پیغەمبەر داود -سەلامی خودای لیبیت- بەخشیبوو، کاتیک دەنگی تەسیحاتی ھەلدەبری شاخ و بالندەکان لەگەڵیدا دەنگیان دەدایەوہ بە ملکہچی کی قولەوہ (وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُودَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ). واتە: (کێوہکان و مەلانیشمان کەویکرد کە ویرای داود، ھەر پەسندی خودا بدەن؛ ئەم کارەیش لە ئیمە رابوو) [الانبیاء ﴿۷۶﴾].

لە ھەندیک حالەتی دەگمەنیشدا لایەنی سۆزداری تیکەلی تاسە ی نیشتمان، یان ئەو لادییە کی کەسیک تیبدا لەدایکبووہ دەبیت بە تاییەتی کە لەویدا خۆشترین سالەکانی ژیا نی بەسەربردبیت و لە سەرەتای ژیا نیدا چەمکە سەرەتاییەکانی ئایین لەویدا فیربووبیت، ئەمە وایلدەکات بە تاسەوہ بیت بۆ ژیا نی لادی و تیکەلی سۆزی رۆحی بکات.

ئەم نموونە یەیشم لە خۆمەوہ نەھیناوتەوہ، بەلکو بەرمەبنا ی ئەزموونیکی راستەقینە یە، یەکیک لە ھاوړیکانم دەیگوت ھەر کاتیک بیر لە لادیکەمان و خەلکەکە ی دەکەمەوہ ھەستیکی رۆحی خۆش

۱. الغزالي، محمد، الجانب العنفي من الإسلام، بحث في الخلق والسلوك والتصوف، الإسكندرية: دار الدعوة، ط ۱، ۱۹۹۰م، ص ۸۷.

دامده گريٽ، كه دلم نهرمده كات و ملكه چى و سوكناييم پيټه به خشيت، ههروه ها هر كاتيک له نوټزه كانمدا ملكه چى زياتر دنوټم يادگاري منداليم بيرده كه ويته وه له لادى، ئه و ده لټ خوم سهركونه ده كرد و ده مگوت: (پيوسته كه ويستت دلت نهرم بيت بير له كاتى حه جكردن و كه عبه و مه دينه ي پيرو ز بكه يته وه كه گورى پيغه مبه ر (دروودى خواى ليټ) ي ليټيه، نه ك يادگاري منداليت كه له لاديه كي دورده سته له و بيابانه وشكه ي سوودان)، به لام ئه م خه ياله سوزداريانه له باره ي مندالييه وه به زهينى مروټدا ده مينيت به به هيزى و زيندوويى، هر كاتيک روو به رووى ئه زمون و حاله تيك بووه وه كه شوزيكي له و شيويه ي وروژاند دووباره ده وروژيټه وه.

برايه كي به ريزم هه بوو (ره زاي خواى ليټ) سهره تاي مندالى له ديټه ك بوو له باكوورى سوودان له سهر كه ناري نيل، باخيكي گوره و سه وزاي ليټوو، كاتيک خستيانه مه كتبه له ته مه ني پينج ساليڊا له گه ل مندالانى دى ماموستا به شيويه كي كاريگه ر باسى شه رى به درى بو كردبوون، ئه م هاو رپيه م وا به خه ياليدا هاتبوو كه ئه م شه ره له شويټيكي ئاوا سه وزدا روويداوه، ئه م تيروانينه ي لكاندبوو به خو شه ويستى پيغه مبه ر (دروودى خواى ليټ) و هاوه لانى، ئه مه هر له خه ياليدا بوو تا چووبوو بو عه ره بستانى سعوديه و به چاوى خو ئه و بيابانه ي بينيوو كه شه رى به در تييدا روويدابوو، به لام سهره راي ئه وه يش هر ده يگوت هر كاتيک سوزى ئاييى زيادده بيت ويټه ي شه رى به در هر له و باخ و سه وزاييه دا ديټه به رچاوى.

ئيتر ئه م په يوه ندييه به ريگايه كي شاراوه و له دهره وه ي نه سته وه له لاي زوربه ي خه لكى دروستده بيت له كاتيكا سوز و خو شه ويستى و سوكنايى له كات و شويټيكي دياريكراودا تيكه لى رو حانيه تي ئاييى ده بيت، مه رد ئه وه يه ئه و وروژانه سوزداريه بكا ته مايه ي ملكه چي

خودای گهوره و ستایشی له سهر به خششهکانی و دوورخستنه وهی وهسودهسهی شهیتان له دهروونی لهو یادگاربیانهی ریگری لیدهکن له یادکردنه وهی راسته قینه.

ئهو گهردنکه چیهی (خشوع) باسیده کهین زاراوهیه کی ئیسلامی ناوازهیه، ژمارهیهک سۆزی تیکه ل به ههستی پوچی ئاسمانی ملکه چ بۆ خودای گهوره کۆده کاته وه، بۆیه له زمانهکانی دیکه دا هاوتایه کی گونجای نییه، تو سهیری وهرگیزانی وشهی (خشوع) بکه له فهرههنگه ئه ورووپیه کاندای دهینی به ته سلیمبون و ملکه چی (Humbleness and Submission) وهریده گیزن، به لام ته سلیمبون ته نها یه ک به شی گهردنکه چیه نه ک پر به پیستی بیت، ده کریت که سیک فهرانبه ردار و ته سلیمی سه روکی کاره که ی بیت، به لام رقیشی لیبیت، ههرکات بارودوخ گورا و داشی سوار بوو لیبه لده گه رپته وه و ملکه چیه که ده بیته هه لگه رانه وه، به لام بهنده ی گهردنکه چ بۆ خودای گهوره ملکه چی و ترس و شهرم له خودا به یه که وه کۆده کاته وه، له به رانبه ردا خو شه ویستی و تاسه و هه ستردن به که مته رخمی به رانبه ر به خودا له دلیدا زیاد ده کات، هه موو ئه م سۆزانه دهینی تیکه لی هه ستردن به چیژیکی پوچی ده بن، هیژیکی زور زالده بیت به سهر ئه م هه موو سۆزه جورا و جورانه دا که ناتوانین پیناسه یه کی وردی ته نانه ت له زمانی عه ره بییشدا بۆ بکه ین، که واته ئه مه (کاری خودایه)، ئه مه یه که هه موو حاله ته دهروونی و جهسته یی و هه لچونه کان ده گوریت به شیوه یه ک که دهرووناسیکی پورژئاوایی بینی واده زانیت توشی خه مۆکییه کی زور بووه و ده رمانی دژه خه مۆکی بۆ ده نووسیت، له وانه یه له خه سته خانه بیخه وینیت نه با دا خو ی بکوژیت، ئه م داماو ه نازانیت که ئه و که سه له و چرکه یه دا هه ست به ئاسوده ییه کی بیکو تا ده کات.

له م باره یه وه گوی له شیخولئیسلام ئه حمده بن ته میه بگره باسی

ئاسودەیی سۆزداری و رۆحیی ھەندیک لە شیخەکانی ئەھلی زیکر و فیکر دەکات، لە یەکیکیانەو دەگیریتەو و دەلیت: (بە راستی لە حالئیکدا بووم دەمگوت ئەگەر ئەھلی بەھەشت لەم حالەتەدا بژین بە راستی ژیانیکی خۆشە)^(۱). یەکیکی تریان دەیگوت: (کاتگەلیک بە سەر دلدایا تێدەپەرن کە دل سەمادەکات تێیاندا)^(۲). یەکیکی تر دەیگوت: (بۆ ئەھلی شەو لە شەوگاردایا چیژی زیاتر ھەبە وەکو لە رابواردن بۆ ئەھلی کەیف و سەفا)^(۳).

ئەوھێ گوتمان لە بارەھێ سۆزی خۆشەوئستیئەو بە سەر ھەموو جۆرەکانی تری سۆزدا جیبەجیبەئیت، نەبوونی کاردانەو بە سۆزی تۆرەھیی و بەگژداچوونەو بەرانبەر ئەوانەھێ سنوورەکانی خودا دەشکینن لەوانەھێ مەرووف بەرەو لە دەستدانی ئیمانەکەھێ بەریت بە تەواوی، ئەوھتا لە فەرموودەھێ پیرۆزدا ھاتووە، کە موسلیم گێراویەتییەو لە ئیبن مەسعود کە پیغەمبەر (دروودی خوی لیئیت) فەرموویەتی: (ھەر پیغەمبەرێک پیش من کە خودا ناردوویەتی لە ئوممەتان کۆمەلێک ھاوبەند و ھاوئ لە دەوری ھەبوون شوئینیکەوتوون و سوننەتی ئەویان جیبەجیکردووە، دواتر لە دواي ئەوان کەسانیک ھاتوون وتە و کرداریان یەک نەبوو، ئەوھێ گوتوویانە نەیانکردووە و شتانیکیان کردووە مە فرمانیانپینەکراوە، ھەر کەسیک بە پەلەکانی دژیان وەستابیت ئەوھێ مسوئمان بوو، ئەوھێ بە زمان لە دژیان بووبیت ئەوھێ مسوئمان بوو، ئەوھێ بە دل دژیان بووبیت ئەوھێ مسوئمان بوو، بەلام لە دواي ئەمەوھێ

۱. ابن تیمیة، تقي الدين أبو العباس، أحمد بن عبدالحليم الحراني (توفي ۷۲۸ھ)، مجموع الفتاوى، تحقيق: أنور الباز وعامر الجزار، ط ۳، ۲۰۰۵م، دار الوفاء، ج ۱۰، ص ۶۴۷.

۲. من كتابي بعنوان (التفكر من المشاهدة إلى الشهود)، طبعة المعهد العالمي للفكر الإسلامي، ط ۴، ۱۹۹۵م.

۳. ابن تیمیة، مجموع الفتاوى، مرجع سابق، ج ۱۰، ص ۶۴۷.

به قەدەر دەنكە خەرتەلەیهك ئیمان نییه^(۱). ئەمە واتا ئەگەر سۆزى رەقلىبوونەوه لەبەر خودا و دژایەتیی خراپە لە دڵدا نەبوو ئەوا ئیمانیشی تیدا نییه، ھەر بۆ زیاتر جەختکردنەوه لەمە فەرموودەیهکی تر ھەیه کە تەبەپانی لە جابەرەوه گێراویەتیپەوه دەلیت: پێغەمبەر (دروودی خواى لیبت) فەرموویەتی: (خودای گەرە وەحی بۆ فریشتەیهك لە فریشتەکان نارووه، کە فلانە شار و فیسار شار ژیرەوژووربکەرەوه بە سەر خەلکەکید، ئەویش گوتوویەتی: بەلام فلانە بەندەتی لێتە کە بۆ چاوتروکانیکیش بیفەرمانیی تۆی نەکردووه، ئەویش پێیفەرمووه: ژیرەوژووریبکە بە سەر ئەو و ئەوانی دیکەیشدا، خو بۆ سەعاتیکیش لەبەر من رەنگی سوورھەلنەگەراوه^(۲)).

بەم شیوہیە کۆتایی بەم بەشە دەھینین لە بارەى گرنگیی سۆز لە تەواکردنی ئیماندا، ئەگەرچی زۆرتر جەختمان لە سۆزى خوێشەویستی کردووه لەبەر گرنگییەکەى لە ژيانى ئیمەدا و کەمیکیش لە بارەى ترس و تورپییەوه دواين، بەلام ھەموو سۆز و ھەلچوونەکانی تر کە خودا بە مەرووفی بەخشیووه وەکو رِق و کینە و دلگەرمی و تاسە و خوێشى و ئیرەیی و ھەموو ھەلچوونەکانی تر رۆلێکی کاریگەریان ھەیه لە بەھیزکردنی لایەنى مەعریفی و ئیمانیی مەرووفدا و ئەو کردارانەى بە دواياندا دین لە پەلەکاندا.

۱. مسلم، صحیح مسلم، مرجع سابق، کتاب الإیمان، باب بیان کون النهی عن المنکر من الإیمان وأن الإیمان یزید وینقص، حدیث رقم (۵۰)، ص ۵۱.

۲. الطبرانی، المعجم الأوسط، مرجع سابق، ج ۷، ص ۳۳۶، حدیث رقم (۷۶۶۱).

بەشى چوارەم

تېرامانى دەروونى سەبارەت بە كاردانەوہ عاتىفییەكانى پىغەمبەران لە
رووى مروقبوونەوہ، یان لە دیدى ئامانجە بەرزەكەیانەوہ بەو پىیەى
پىغەمبەرانىكى مەعسومن

بە تېرامانم لەو پرسانى لە ژيانى پوژانەماندا جۆشخواردن و
عاتىفەى مروّف دەوروژینن و توشى ھەلچوونى دەكەن، پىم باش بوو
بە چوار جور پۆلینىانكەم. چەندان بابەتى وروژینەرىش ھەن كە بە
شیوہیەكى خیرا و خۆنەویست (اللاىرادى) وەلامیاندەدەینەوہ؛ ئەوہش
لەبەرئەوہیە كە مروّفین و ئەو بابەتانەیش لە ئامیزەكانى مېشك و دەماردا
پەگیانداكوتاوہ و ھەن؛ بۆ نموونە پووبەپووبوونەوہى مروّف بۆ
دەپەندەھىەك، یان ھەر شتىكى بەسام و توقینەر لە سروشتى مروییدا، یان
ئەو شتە وروژینەرانەى بە ھوى ھیز و توانستەكەيەوہ زەفەر بە مروّف
دەھینیت، وەكو دەنگى بەرن، یان ئەو شتەى توشى ھەلوپستىكى ناساز
و شەرمەندەيى ئەوتۆمان دەكات، كە بەبى بىرکردنەوہیەكى ھوشیار
ناچارماندەكات خیرا وەلامیبەدەینەوہ، وەكو ئەوہى زانایانى مېشك و
دەمار دەلین لە بادامەى مېشك (لوزة الدماغ)ەوہ سەرچاوەیگرتووە؛ كە

خودی مروف تیايدا ده‌که‌ویته ته‌لزگه‌وه و ده‌بیټ دستبه‌جی به‌ده‌می‌ه‌وه
 بچیت، یان ده‌بیټ وه‌لامگوکه‌ی په‌رچه‌کرداریکی وه‌ها بیټ شته په‌رجوو
 و له‌ناکاوه‌کانی ژینگه‌که‌ی بگوړیت.

له‌وه‌یه سه‌رجه‌م ئه‌و وه‌لامگو خونه‌ویستانه چهنه په‌رچه‌کرداریکی
 په‌نگدانه‌روه‌مان (ردود الأفعال المنعکسة) وه‌بیربه‌یټته‌وه که له‌ نامیره
 ده‌ماریبه‌که‌ماندا هه‌یه، وه‌کو خیرا ده‌ستکیشانه‌وه له‌ شتیکی زور گهرم،
 یان داخستنی چاو له‌ کاتی بوونی وروژمی هه‌وایه‌کی له‌ ناکاو، یان
 رو‌شناپیه‌کی له‌را‌ده‌به‌ده‌ر، [یان چه‌مینه‌وه له‌ کاتی بیستنی ده‌نگیکی
 به‌رزی له‌ پرتاو].

له‌م حاله‌تانه‌دا وه‌لامگو پیغه‌مبه‌ریش وه‌کو تیکرای وه‌لامگوی
 مروفه. نمونه‌که‌یشی به‌ روونی سبارت به‌ ترسه به‌سامه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر
 (دروودی خوی لیټت) داود له‌ سوورته‌ی (ص) دا ده‌بینین، کاتیک دوو
 که‌س، یان دوو دادبه‌ر (خصمان) که کیشه‌یه‌کیان هه‌بوو به‌ دیواردا
 سه‌رکه‌وتن و خویان گه‌یاند هه‌و میحرابه‌ی که هیچ که‌س نه‌ده‌بوو
 بچیتته‌وه و میحرابه‌ی که‌ داودی تیدا بیټ، وه‌کو خودا ده‌فه‌رمویت: (وَهَلْ
 أَتَاكَ نَبَأُ الْخُسْمِ إِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ إِذْ دَخَلُوا عَلَى دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا
 تَخَفْ خَصْمَانِ بَغَى بَعْضُنَا عَلَى بَعْضٍ فَاحْكُم بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَا
 إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعَجَةً وَإِي نَعَجَةً وَاحِدَةً فَقَالَ
 أَكْفُلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعَجَتِكَ إِلَى نِعَاجِهِ وَإِنَّ
 كَثِيرًا مِنَ الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ
 مَا هُمْ وَظَنَّ دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَتَاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ فَغَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ وَإِنَّ
 لَهُ عِندَنَا لُزْقِي وَحُسْنَ مَآبٍ يَا دَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم
 بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَى فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنِ

۱ له‌ هه‌ر شوینیکی ئه‌م کتیبه‌دا بینیت وشه‌ی (وه‌لامگو) پاتبوویه‌وه، بزانه مه‌به‌ست لینی
 په‌رچه‌کردار، یان هه‌لویتست، یان رووداو و واقعیکه. وه‌رگیز

سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ) واته: (ئهتو دهنگوباسی ئه و دادبه رانهت بیست، که له شوورهی نوێژگه که یه وه سه رکه وتن؛ که له داود وه ژوورکه وتن، لیانترسا. گوتیان: نیگه رانیت نه بیته، دوو دادبه رین؛ یهک له ئیمه غه دری له وی تر کردوه؛ چۆن ره وایه ئاوا به ناومان رابگه و له دهستووری خودا لامه ده و راسته ریمان پیشاننده. ئهم برایه م نه وه دونو په زی هیه و من ته نیا په زیکم هیه. گوتی: به منی بسپیتره و له کیشه دا من ده روستی ئه و نه هاتم. گوتی: ئه و که په زه که ی تو ده خاته ناو په زه کانی، غه درده کات. زور شه ریکه مالی تریش فیل له یه کتری ده که ن؛ مه گین ئه وی باوه ریان به خودا هیه و ئاکارچاکن؛ ئه ویش که من. داود زانی ئه زموومانه؛ ئیتر توشی په شیمانی هات؛ سوژده ی برد و له په روه رنده ی پاراوه که بیبه خشیت. ئیمه له وه له ی به خشیمان؛ له نزیکانی خۆمانه و گه رانه وه ی چاکی هیه. ئه ی داود، جینشینیمان له سه ر زه مین داوه به تو؛ به ته رزیکی خودا په سند، به کاری مه ردم رابگه و شوین ئاره زوی خۆت مه که وه؛ که له ری خودا لاتبدات. ئه و که سانه ی له ری خودا درده که ون، چونکه قیامه تیان له بیرچوو، جه زه به ی توندوتیژیان هه س) [ص: ۲۱_۲۶]. به هه مان چه شن پیغه مبه ریش (دروودی خوی لیبت) له ئانوساتی دیتنی جبریل له شیوه ی مه لائیکه ی خۆیدا ترسا. له هه ردوو سه حیخی بوخاری و موسلیمدا، له جابری کوری عه بدوللاوه ده یگیره وه که پیغه مبه ر (دروودی خوی لیبت) فه رموویه تی: (هه ر که جبریل دی به و چه شنه خۆم پیراگیرنه کرا و که وتمه سه ر ئه ژنو و به زه ویدا که وتم). هه مان دیارده له ترسی موسا پیغه مبه ردا (دروودی خوی لیبت) ده بینین، کاتیک بینی گوچانه که ی ده له ریته وه و وه کو مار

۱ بروانه: صحیح البخاری، سه رچاوه ی پیشوو، کتاب بدء الخلق، باب إذا قال أحدکم أمین، حدیث رقم ۲۲۲۸ (ص ۶۲۱.. مسلم، صحیح مسلم، سه رچاوه ی پیشوو، کتاب الإیمان، باب بدء الوحي، حدیث رقم ۱۶۱، ص ۸۹.

پېچده خوات. ترس له م کاتاندا، يان له ناکاو و پرتاو په يدا ده بيت، يان له ديتنی شتيکی ترسناک و غه ريب و عه جيب.

هاوکات وينه ی ئەم وه لآمگۆ خۆنه ويستانه ی عاتيفه کانی دیکه يش به ديدده که ين وه کو تورپه یی و دلخوشي، يان ئەوانه ی ده بنه هوی نازاریکی ئيشگه ين ئەگه ر بيت و له ناوکاو، يان زور توند بيت. به روونی شوينه واری ئەم هه لچوونانه له لای پيغه مبه ران ده بينين که په رچه کردار و وه لآمی ئەوان (دروودی خوايان ليتيت) هه مان وه لآمی مروقه کانه، به لآم له وه يه له لای پيغه مبه ران کاریگه ریی که متر بيت و خيرا خاموشبيت و هيوربيتته وه. ده سا رابمينه له هه لويستی تورپه ييه ی پاش جهنگی ئوحد توشی پيغه مبه ر (دروودی خوی ليتيت) بوو، که له ناکاو ديمه نی مامی خو شه ويست و برا شيرپيه که ی هه مزه ی کورپی عه بدولموته ليبي بيینی، که شه هيدکراوه و جهسته يشی شيونراوه و سکی هه لدراره و جگه ر ی ده رکراوه، له و کاته دا به ده سته واژه يه کی سه رنجراکيش گوزارشتی له تورپه ييه که ی کرد و فه رموی: (هيچ هه لويستیکم توشنه هاتوه هينده ی ئەم هه لويسته ناهه موارتر). دواتر فه رموی: (مامه گیان، خودا ره حمت پيکات. له راستيدا تو سيله ی ره حمت به کارده هينا، زور چاکه کار بوويت، ئەمه سویندی بيت ئەگه ر ده ستم پينانگات له بری تو حه ق له حه فتایان ده که مه وه، به لآم ئارامده گرین [هه تا بزاین خودا چ ده کات]). له وه يه ئەم وه لآمه ده سوده مه تورپه ئاميزه له سروشتی مروقتیبي هه زره ته وه (دروودی خوی ليتيت) سه رچاوه يگرتبيت، وه لی خودا که به باشتري ناکار و ره وشت ئەده بيداره هينده ی نه بردووه ئەم سروشته مروقتیبيه ی

۱ الطبرانی، المعجم الأوسط، سه رچاوه ی پيشوو، ج ۳، ص ۲۳۳، حديث رقم ۲۸۶۸. (وهذا إسناده ضعيف بسبب صالح بن بشير المري، القاص العابد، قال ابن المديني : ضعيف جدا. وقال ابن معين : ليس بشيء. وقال البخاري: منكر الحديث. وقال النسائي: ضعيف الحديث، له أحاديث مناكير. وقال ابن عدي: عامة أحاديثه منكرات. وهكذا كان عامة المحدثين على ضعف حديثه ونكارتة. تهذيب التهذيب (۳۸۳/۴). وه رگير

گه پړاندووه ته وه بۆ مه قامی پیغه مبه ریټی بهرن، هه تا قورئان دابه زی نه ویش (دروودی خوی لیبت) له شوینی خوی وه ستابوو و هیشتا جووله ی نه کردبوو، (وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ) واته: (ئه گه توله ده ستیننه وه، داربه دار بیت و پترنه بیت؛ خو ئه گه خوراگریش بن، دیاره بۆ خوراگره کان زور باشتره) [النحل: ۱۲۶]. پیغه مبه ری خودا (دروودی خوی لیبت) ده سته جی ملکه چ بوو، به هه لباردنی سه ختیرینی هه لویست له نیوان دوو هه لویستدا دانی به خویدا گرت، که ئارامگرتنه و فهرمووی: (به لکو ئارامده گرین) و نه هیکرد له شیواندنی جه سته ی مروف.

نمونه یه کی دیکه ی لیکچووی ئه مه له جهنگی ئو خودا ده بینین، که جیاوازی سروشتی مروفتی سۆزداریی پیغه مبه ر (دروودی خوی لیبت) به راورد به عاتیفه و سۆزی وهکو پیغه مبه ریک به لکو وهکو گه وره ی پیغه مبه ران بۆ به یانده کات، کاتیک ئه و جهنگه کوتاییهات که پیغه مبه ر (دروودی خوی لیبت) پوخساری پیروزی بریندار بوو، ددانه چوارینه کانی شکا، دوو ئه لقه ی کلاوپوشه که ی چوو به پوومه تی پیروزیدا، بیباوه ران ئه وهنده سه نگبارانیا نکرده تا که وته به لادا، ته به رانی ده یگریته وه که پیغه مبه ر (دروودی خوی لیبت) به تورهی فهرموویه تی: (توره یی خودا ده باریت به سه ر ئه و قه ومه ی که پوخساری پیغه مبه ره که یان بریندار کردوه)، به لام دوی ئه وه ی ساتیک له شوینی خوی مایه وه فهرمووی: (خودایه، تو له قه ومه که م خوشببه، چونکه نازان). وهکو ئه وه ی فهرمایشت و وه لامگوی یه که می به عاتیفه مروفتییه که وه مامه له یکردوه، دواتر به هاتنه پیشی عاتیفه پیغه مبه ریټییه که به رزه که، کاریگه ری وه لامگوی یه که می پووچه لکرده وه.

۱ الطبرانی، أبو القاسم سليمان بن أحمد (ت ۳۶۰ هـ) المعجم الكبير، تحقيق: حمدي بن عبدالمجيد، القاهرة: مكتبة ابن تيمية، ج ۵، ص ۴۶۶، حديث رقم. ۲۵۲۹.

هەرچی پەرچە کرداریکی خۆنەویستی ئیژیکی توندوتیژی،
 نمونەکەى لەو ئازارە زۆرەى قاچی پیغەمبەردایە (دروودی خۆای لیبیت)،
 کە پاش سەرکەوتنی مسولمانان لە حونەین و کیشمەکیشى لەشکرە
 سەرکەوتووەکانیان؛ بەر لیواری پیلاوی یەکیک لە هاوەلەکان کەوت.
 ئیبن کەسیر لە کتیبی سیرەکەیدا و لە عەبدوللای کورپی ئەبوبەکرەو
 دەیگێرتەو، کە ئەو هاوەلەى پیلاوێکەى بەر قاچی پیروزی حەزەرەت
 کەوت گوتی: (سویند بە خۆدا، من لە سەر پشتی حوشترەکەم بە لای
 پیغەمبەردا (دروودی خۆای لیبیت) ریندەکرد، جووتیک پیلاوی قایم لە
 پێدا بوو؛ حوشترەکەم تەنگی بە حوشترەکەى پیغەمبەر (دروودی خۆای
 لیبیت) هەلچنی، لیواری پیلاوێکەم بەر لاقی پیغەمبەر (دروودی خۆای
 لیبیت) کەوت و ئازاریدا، ئەویش قامچیەکی کیشا بە قاچمدا، فەرموی:
 ئازارت پیگەیاندم، دووربکەوێم. (ئیدی پشتمه لکرد و رۆیشتم، بۆ
 بەیانیه کەى پیغەمبەر (دروودی خۆای لیبیت) هات و داواییکردم. گوتی:
 ئەمە سویندی بیت کاتیک ئەو رۆژە ئەو ئازارەم بە پیغەمبەر (دروودی
 خۆای لیبیت) گەیاندم، رۆیشتمە لای و چاوەرێمکرد بزانم چ دەفەرمویت.
 پیغەمبەر (دروودی خۆای لیبیت) فەرموی: (تۆ ئەو رۆژە کیشات بە
 قاچمدا و ئازارت پیگەیاندم و منیش بە قامچی کیشام بە قاچتدا، ئیستا بۆ
 ئەو بانگمکردوویت بۆئەوێ بۆت قەرەبووبکەمەو). ئەو هاوەلە دەلیت:
 لە بری ئەو لیدانەدا هەشتا پەزی پێدام'.

بە هەمان چەشن زۆر جاریش مەرف هەمان پەرچە کرداری
 خۆنەویستی هاوشیوێ دەکات. تەنانەت ئەگەر بگاتە عاتیفەى کەیف و
 خۆشیش، ئەگەر بیت و ئەو (قومە) خۆشیهی لە ناکاو بیت، یان لە
 سەرۆی شیانی (احتمال)یش بیت. هەندیک کات لەگەڵ ئەم حالەتەدا

۱ ابن کثیر، أبو الفداء إسماعیل بن کثیر القرشي (توفي ۷۷۴ هـ) السيرة النبوية، بيروت: دار
 المعرفة للطباعة والنشر، ۱۹۷۶ م، ص. ۴۶۶.

مرؤف دووچاری ترپه‌یه‌کی عاتیفی، یان جوول‌یه‌کی جه‌سته‌یی و قسه‌یه‌کی ناهاوسه‌نگ ده‌بیت‌ه‌وه، که له ورپنه‌وه نزیکه. به‌رائی کورپی عازیب ئەو فه‌رمایشته‌ی پیغه‌مبه‌رمان (دروودی خوای لیبیت) بۆ ده‌گیریت‌ه‌وه، که به جه‌عفری کورپی ئە‌بوتالیبی فه‌رمووه: (له ره‌فتار و روخساردا له من ده‌چیت)!. هینده دلخۆش بوو خۆی بۆ رانه‌گیرا هه‌تا هه‌لگه‌شه‌لینیکرد (حجل)؛ واته وه‌کو حه‌به‌شیه‌کان له سه‌ر یه‌ک قاچ هه‌لبه‌زودابه‌زی بوو. ئە‌مه‌یش ئەو فه‌رمووده‌یه‌م وه‌بیرده‌هینیت‌ه‌وه که له باره‌ی ئەو پیاوه‌یه له زه‌وییه‌کی چۆلی کاکی به‌کاکیدا و‌لاخه‌که‌ی لیگمبووه و هه‌رچی پیخۆر و شتومه‌کیه‌تی به سه‌ر و‌لاخه‌که‌وه‌یه، زۆیش به‌دویدا ویلده‌بیت و هه‌رچی ده‌کۆشیت نایدۆزیت‌ه‌وه و نائومیدده‌بیت، ده‌لایت: ده‌گه‌ریمه‌وه بۆ ئەو شوینه‌ی لیوه‌هاتووم، ده‌خه‌وم هه‌تا ده‌مرم، سه‌ری له سه‌ر قۆلی داده‌نیت بۆ ئەوه‌ی بخه‌ویت، هه‌ر که خه‌به‌ریده‌بیت‌ه‌وه ده‌بینیت وا و‌لاخه‌که به‌پیتاک و خواردن و خواردنه‌وه‌وه له به‌رده‌میدا ر‌اوه‌ستاوه، ئە‌ویش له خۆشییاندا ده‌لایت: (خودایه، تو به‌نده‌ی منیت و منیش خودای توّم). [له خۆشییاندا به‌هه‌له‌داده‌چیت، ئە‌میش هه‌ر حاله و جیاوازییه‌کی نییه]. موسلیم گێراویه‌تییه‌وه. پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوای لیبیت) هه‌ر به‌خۆی تیچین له سه‌ر ئەم چیرۆکه‌ ده‌دات که گه‌شبینی و خۆشه‌ویستی زیاترمان له هه‌مبه‌ر خودا پیده‌به‌خشیت، ده‌فه‌رموویت: (خودا زۆر له‌م به‌نده‌یه‌ی و‌لاخه‌که‌ی دۆزیوه‌ته‌وه، به‌تۆبه و گه‌رانه‌وه‌ی به‌نده‌کانی دلخۆشتره)؟.

ئە‌مه‌ چه‌ند نمونه‌یه‌کن بۆ گرووپی یه‌که‌می ئەو په‌رچه‌کرده‌اره

١ صحیح البخاری، سه‌رچاوه‌ی پیشوو، کتاب الصلح، باب کیف یکتب هذا ما صالح فلان بن فلان، حدیث رقم (٢٦٩٩) ص ٥١٤.

٢ مسلم، صحیح مسلم، سه‌رچاوه‌ی پیشوو، کتاب التوبه، باب في الحز علي التوبة، حدیث رقم (٢٧٤٤) ص ١٠٩٨.

خۆنەویستانەى كە لەو سەروشتە مەروۇقتىيەى لە سەرى بەدیهینراوین، دەيوروزئیت و ئیسارەیدەكات. بەو پێیەى پێغەمبەران سەربارى مەروۇقتىيان كەچى خۇدا چەندین تايبەتمەندى و جىاوازى لە خەلكى پێبەخشىون، كە بە ھىز و توانستە بېسەر و حسابەكەيان دەتوانن ھەم بەرگرى لەو ھىزە جوولینەرە، یان وروژینەرە بکەن، ھەمیش زۆر بە خیرایى بگەرینەو ھە بۆ خاترجەمى و ھيوربوونەو ھەتتە سەرخۆ. بۆ نمونە لە جەنگى حونەیندا ۱۲ ھەزار مەسولمان لە مەككەو ھە پریكەوتن بۆ جەنگى ھەوازن، مەسولمانان مەتەمانەى كە زۆریان بەسەر كەوتن ھەبوو، چونكە ئەو ھە جارى یەكەم بوو مەسولمانان دارای و ھە ھىز و ژمارەى كە لە رادەبەدەرى جەنگاوەر بن و دیمەنى سوپاكەیش زیاتر خاترجەمى و مەتەمانەى بە سەر كەوتنىكى زۆر ئاسان پێبەخشین. كاتىك سوپاكە كەوتتە تارىكایى ئەنگوستەچاوى كۆتایى شەو لەو وادى حونەینەى كە ھەوازن بۆسەیان بۆ دانابوون، لە ناكاو زەفەریان پێھێنان و دارژان بە سەر مەسولماناندا و تیربارانىان كردن و دایانەبەر شیر. ئەو غافلگیرى زۆر لەو ھە سەختتر و گەورەتر بوو، كە بەرگەبىگىریت، كۆمەلى مەسولمانان وەكو وەلامگۆى سەروشتە مەروۇقتىيەكەيان تىیانقووچان و راپیانكرد، جگە لە ژمارەى كەم نەبیت كەسىكى وا بە دەورى پێغەمبەر ھە (دروودى خۆای لىبیت)، نەما. پێغەمبەر بە سەنگىنى ماى ھەو، ئەو جۆرە ھىرشە غافلگیرانە جگە لە پەرچە كەردارىكى سەروشتى لە سەر ھەتای رەودانیدا ھىچ شوینەوارىكى دى نەبوو، بەلام ھىندەى نەبرد ھىمنى و ئارامى بالى بە سەردا كێشان و خۆدى رەوداوەكە بوو بە ھۆى پەرۆشى و مەتەمانەى زیاتر بە یارمەتى و نەسرى خۇدا.

پێغەمبەر (دروودى خۆای لىبیت) بە سواری قاترە رەنگ خۆلەمیشىيەكە ھەو دەچوو بە قورگى دۆژمندا، بە ناو ھە پیرۆزەكەى ئاگادارى دەچرىكاند و داواى كەرد مەسولمانان بگەرینەو ھە و رانەكەن، ئىدى

سه‌رجه‌میان‌گه‌رانه‌وه و بیباوه‌رانیان تیکشکاند. قورئان ئەم وینه‌یه‌مان بۆ دوکیۆمینت ده‌کات، پووداو و شله‌ژانه‌ی جه‌نگه‌که به چه‌ند ئایه‌تیک ده‌خاته‌پوو: (لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُم مُّدْبِرِينَ ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ حُبُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَعَدَّ بَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ) واته: (خودا له گه‌لیک شویناندا ده‌هاناو هات؛ پوژی حونه‌ینیش هه‌روه‌ها؛ که هه‌رچه‌نده به زوری خو‌تان ده‌نازین، که چی هیچ به‌هره‌ی بۆ نه‌دان؛ ئەم زه‌مینه‌ گو‌شاده‌تان لیته‌نگه‌لات. له دواییدا هه‌موو پاشه‌کشه‌تانکرد و به‌ره‌ودوا گه‌رانه‌وه. پاشان خودا دلنایایی بۆ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی خو‌ی و برواداران به‌پیکرد و زور پیشمه‌رگه‌یشی دابه‌زاند که نه‌وده‌دین. خو‌انه‌ناسانی سزادا و سزای خودانه‌ناسه‌کان هه‌ر ئەمه‌یه) [التوبة: ۲۵_۲۶].

هه‌رچی گروپی دووه‌می وه‌لامگو شله‌ژاوییه‌کانه، گروپ و تاقمیکن ئەو هه‌لو‌یستانه ده‌یان‌بزوینن که مرۆ بوئه‌وه‌ی ره‌دییداته‌وه، ئاتاجی به بریاری گونجاو هه‌یه، له به‌شی پیشو‌ویشدا قسه‌مان له باره‌ی ئەم کار و گوتاره خو‌ویستانه کرد، گوتمان مرۆف ته‌نها به ئاره‌زوو و ئیختیاری خو‌ی هه‌رچی بیه‌ویت ده‌یکات و ده‌یلت، دواتریش به‌رپر‌سیاریتی و ده‌رئه‌نجامی ئەو ئاره‌زوومه‌ندییه‌یش له‌ئسته‌وده‌گریت، ئیدی دوا‌جار به خیر بشکیتته‌وه یان به شه‌ر و دو‌ران. زانستی نو‌ییش جه‌خت له‌وه ده‌کاته‌وه که تو‌یکلی پیشه‌وه، یان ته‌ویلی می‌شکی مرۆف به‌رپرسه‌له‌و وه‌لامگو‌یانه، به‌لام ئەوه‌یش ده‌زانین -وه‌کو له پیشدا با‌سمان‌کرد-، که زانست به‌سرو‌شته ماددییه‌ نو‌ییه‌که‌ی زیاده‌ره‌ویده‌کات له به‌سنته‌وه‌ی سه‌رجه‌م ئەو چالاکییه مرۆفیتیانه به‌می‌شکه‌وه، ئیدی هه‌ر خودا ده‌زانیت له‌ داهاتو‌دا زانست چ زانیارییه‌کی دی که‌شفه‌کات له باره‌ی موع‌جیزه و ده‌راسای می‌شکی مرۆف و ئەم یه‌قینه‌ی ئیستامان ده‌گو‌ریت، یان

دهرکه وتنه زانستیه کان لایه نداری و پالپشتی له برّوای ئه وه زانایانه ی وهکو ئیکلیز Eccles و پیرسال Pearsall دهکن، که پینانویه عقل به سروشته نامادیه که ی چالاکیه کانی میشک به ریوده بات. ئم ته سه ور و بیرکردنه وهیه وهکو باسمانکرد فیکری ئه و زانایانه له بیروباوه ری ئیسلامیمان زیاتر نزدیکه خاته وه به وهی دل دارای سروشتیکی رّوحیه و هر ئه ویشه میشکمان به ریوده بات و بهرپرسیاریتی هه لباردن و ئیختیاره کانیشمان هه لده گریت و نیعمه تی هوشمندی و وشیری و هه ستردن به وهی له ژیانماندا پرووده دات consciousness. پیده به خشیت.

که واته ئه گهر تا قمی یه که م ئه و په رچه کردارانه ده ورژینیت که ئیمه وهکو مرؤف هیچ ده ستیکمان تیندا نییه له وهرگرتن، یان وه لامدانه وه مان بوی پاشبکه ویت، یان دانوسان له پینا و سانا و ئاسانکردنیدا، ئه و تا قمی دووهم نوینه رایه تی سه رجه م وه لامگو خوویسته کان ده کات، به راده یه ک بابای ورژاو ده بیته که سیکی جو شخوراوی په یبه ر (مدرک) به وه هلو یسته عاتیفیه ی رووبه روویده بیته وه، ئه وه وه لامگو و ئیستیجا به و به ده مه وه هاتنه هه لده بژیریت، که له گه ل ئاستی شیدده تی ورژینه ره جو شخورا و حاله ته ده روونی و رّوحی و بیروباوه رییه کانی و تایبه تمه ندیه کانی پیکه اتنی که سایه تیدا دیته وه. له م باره عاتیفیه دا ده بینین لایه نه که له نیوان وه لامگوی پیغه مبه ران و ئیستیجا به ی سه رجه می خه لگدا، فراوانتره دیت هر به و گویره ییش بهرپرسیاریتییه که یان جیاوازده بیت. بۆ زیاتر به یانکردن و ساده کردنه وهی ئم قسه یه نمونه به عاتیفه ی ترس ده هینینه وه؛ چونکه له پیشترینی ئه و عاتیفانه یه که ئم بابه ته رّوشنده کاته وه، له هه مان کاتدا سه خترینی ئه و هه لو یستانه ییش هه لده بژیرین که ورژینه ری ترسن، که ئه ویش ترسه له کوشتن!

۱ له راستیدا خو ی ترس له کوشتن، مردن، ترسیکی وجودی و بوونگه راییه و

قورئانی پیرۆز په‌رچه‌کرداره عاتفیه‌کانی پیغه‌مبه‌رانمان بۆ ده‌گیریتته‌وه، که چییان کردوو له‌گه‌ل ئه‌وانه‌ی هه‌ره‌شه و گوره‌شه‌ی کوشتن، یان سزادانیان لیکردوون، که‌چی ملکه‌چنه‌بوون، گالته‌یان به‌ مه‌رگ ده‌کرد، چونکه زۆر باش ده‌یانزانی ئه‌م گه‌ردوونه له‌ بچووکتترین گه‌ردیله‌وه هه‌تا که‌شکه‌شه‌کان له‌ ده‌ستی توانستی خودایه و چۆنی بویت وده‌ها هه‌لیده‌سوړینیت، ئه‌وه‌ی بیه‌ویت ده‌یمرینیت و ئه‌وه‌یشی بیه‌ویت زیندوویده‌کاته‌وه، هه‌ر ئه‌ویشه به‌ سهر سه‌رجه‌م شته‌کاندا به‌توانایه. نموونه‌ی ئه‌م بیباوه‌رانه له‌ چاو پیغه‌مبه‌راندا چه‌شنی شیتیکه ده‌یه‌ویت له‌ باخچه‌یه‌کی ئازهلاندا له‌ هیرشی شیریک ئاگادارتبکاته‌وه. تو‌خه‌نیت له‌م ئاگادارییه‌ی وی دیت، چونکه باش ده‌زانیت شیرکه‌که له‌ قه‌فه‌زه‌که‌یدا ده‌رگای له‌ سهر حه‌لقه‌ریز کراوه و توانای ده‌رچوونی نییه [ئه‌دی ئاگادارکردنه‌وه یان نا، هیچ سوودیکی نییه].

پیغه‌مبه‌ران گوی له‌ هه‌ره‌شه‌ی بیباوه‌ران ده‌گرن و گالته‌یان به‌ قسه‌کانیان دیت، متمانه‌یان به‌ سه‌رکه‌وتنی خودایی هه‌یه؛ گوی له‌ فه‌رمایشی نوح (دروودی خوی لیبیت) بگه‌ر له‌ سوره‌تی یونسدا، که‌ گه‌مه‌ی به‌ هه‌ره‌شه‌ی قه‌ومه‌که‌ی دیت و به‌ره‌و‌پوویان ده‌وستیتته‌وه و پینانه‌لیت: ئه‌گه‌ر ئازان با هه‌موویان به‌ هاوبه‌شه‌کانیشیانه‌وه کۆبینه‌وه و به‌ پوونی بریاری خویان بدن، دواتر ئه‌وه‌ی پینانده‌کریت له‌ کوشتن و شاربه‌ده‌رکردنی با دریغینه‌که‌ن، ئه‌وه ئه‌وپه‌ری متمانه‌ی به‌ خودایه و پشتیبیه‌ستوه، که‌ ناهیلیت هیچ ریگه‌یه‌ک بۆ له‌ناوبردنی نوح ده‌ستگیربخه‌ن: (وَأَنْتَلْ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذْكِيرِي بِآيَاتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرَكُمْ عَلَيْكُمْ عُمَّةً ثُمَّ أَضْوا إِلَيَّ وَلَا تُنظِرُونِ فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ

ئه‌سته‌مه‌ مروف له‌ پووه و جودیه‌که‌یه‌وه ده‌ستبه‌رداریبیت و په‌بجوورینه‌بیت. وه‌رگیر

مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ فَكَذَّبُوهُ فَجَبْنَاهُ
 وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلِكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلَائِفَ وَأَعْرَفْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَانظُرْ كَيْفَ
 كَانَ عَاقِبَةُ الْمُتَدْرِبِينَ) واته: (تو به سهرهاته که ی نوحیان بو وه خوینه، که به
 هوزه که ی خوی گوت: گهلو، نه گهر مانه وه م و بیرهیتانی پیشانانی خودا
 له منرا لاتانگرانه، من خوم به خودا سپارد و نیوهیش ده گهل شه ریکانتان
 کاری خوتان بکنه یه ک و کارسازیبه کی وها بکن هیچ دوودلی تیدا
 نه بیت. نهوسا په لامارمبدن و ماوهم مه دن. نه گهر نه شها تنه په دایه،
 من داوای هیچ پاداشتی کم لینه کردون؛ پاداشتم له خودارایه. من فه رمانم
 پیدراوه ملکه چی بهر باره گای بم. ههر به دروزنیان درینا، نهوسا خوی
 و نهوانه ی که ده گهلیدا بوون له گه میه دا نه جاتماندان و کردمانن به
 جینشین له سهر زه مین. نهوانه ی شمان ژیرئاو خست که نیشانانی نیمه یان
 باوهرنه کرد. ده پروانه نهوانه ی ترسیندرابوون، چییان به سهرهات)
 [یونس: ۷۱-۷۳].

ههروه ها قورئان باسی هودمان بو دهکات؛ که به ئاشکرا به هه موو
 نهوانه ی کوکبوون له سهر کوشتنی رایگه یاند، که نهو له فیل و ته له که
 و گوره شه ی نهوان ناترسیت، له بهر نه وه ی ههر زینده وه ریگ له عه رزدا
 ته فگه په تی و ههر مه لیک به بالان ده فریت، یان نه وه ی به چوارپی
 ده روات، هه موویان کومه لانیکن وه کو به نی ئادم، ملکه چی ژیردهستی
 توانستی خودان، جله وی سهرجه م بونه وه رانیش به دهستی نه وه و
 ته ویلیانده گریت وه کو بو خوی ده فرمویت: (إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ
 مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَّتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ) واته: (من خوم
 سپارد به و خودایه که منی په روه راندوه و په روه رنده ی نیوهیش نه وه.
 ههر شتیک ده جو لیته وه، ژین و ژیری له سهر نه وه و دیاره ریگه ی
 په روه رنده م راسته ریبه) [هود: ۵۶].

ههر دوور نه رپوین، نه وه پیغه مبه ری پیشه وامانه (دروودی خوی

لَيْبِيتُ) که له ئەشکەوتی (ثەور) له گەڵ پێشەوا ئەبۆبە کردا خۆیان له و بێباوەرانی مهککه که دهیانویست بیکوژن ههشاردا، ئەبۆبە کر به ترس و لهرزیکه وه که بێباوەرانی له بهردهم ئەشکەوته کهدا بینی، گوتی: (ئەوی پیغه مبهری خودا، (دروودی خوی لیبیت) ئەگەر یهکیکیان سهیری پئی بکات، ئیمه دهیبینیت)، پیغه مبهری خودایش (دروودی خوی لیبیت) به و په پری هیمنی و ئوقرهیی و خاترجه مییه وه فه رموی: (گومان ت چیه به دوو کهس که خودا سیهه میانه).^۱ قورئانی پیرۆزیش چهخت له هه مان پروداو دهکاته وه: (إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَى وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ) واته: (ئەگەر ئیوه یاریده یینادهن، خودا بۆ خوی دههانی دیت: وهختیک خودانه ناسه کان ئهویان دهرکرد، ئەو دهمهیش که له ئەشکەوته کهدا بوون و هر یهکیک بوو له دوو کهسان، ئەوی کاتیش به هاوه له کهی خوی دهگوت: خهمت نه بیت، ئیمه خودامان دهگه له؛ ئوقرهی له خودا وه بۆ هات و چه ن دین پێشمه رگه ییشی بۆ نارد یاری بکه ن؛ که ئیوه نه تانده دیتن. قسهی خودانه ناسه کان وه بنکه وت و هر قسهی خودا له سه ره. خودا خاوه ن_ده سه لات و له کارزانه) [التوبة: ۴۰].

له م پرودا وه وه ئه و جیاوازییه پرونه ی نیوان کاردانه وه ی پیغه مبه ران و مرو قمان بۆ دهرده که ویت، که له م جو ره هه لویسته هه لچوونیا نه دا به دیده کری ن، ته نانه ت با له پروی ئیمان و پشتبه ستن به خودا وه له ئاستی که سیکی وه کو چه زرته ی ئەبۆبە کریشدا (په زای خوی لیبیت) بیت [دوا جار مرو ق؛ مرو قه ئیدی]. دهیبینیت ئەبۆبە کر - با ترسه که ییشی به هو کاری ژیا نی پیغه مبه ری خودا وه (دروودی خوی لیبیت) بوو بیت -

۱ صحیح البخاری، سه رچا وه ی پێشو و، کتاب فضائل الصحابه، باب مناقب المهاجرین و فضلهم، حدیث رقم ۳۶۵۳، ص ۶۹۸.

له بهرانبه ریه وه خاترجه می پیغمبهری خودا (دروودی خوی لیبیت) هیه، که هر دوا به دوی هاتنه ژوره وه یان بوئه شکه وتی ثور سهری پیروزی له سهر رانی ئه و (رهزای خوی لیبیت) دانا، خودایه ئه وه ده بیت چ ئارامی و خاترجه میهک بووبیت؟ پیغمبهریک قه ومه که ی به گاوباره وه گه مارو یاندابیت و بیانه ویت بیکوژن، ئه ویش چووبیته خه ویکو قول قول وه!

که و ابو کاتیک پالنه ری هه لچوون ئاتاجی به بریاردانیکی به ئیراده هیه، ئه واکریت و نابیت پیغمبهران تیایدا نه بترسن و نه دلخورتیشیان هه بیت، وه لی پرواداریکی ئاسایی ریگه پییدراوه خوی له و که سه قوتاریکات که دهی ویت به هر فرتوفیلک بووه بیکوژیت، ئانی موشریکه کانی قوره یش ئاماده نه بوون دهست له سزادانی عهماری کوپی یاسر (رهزای خوی لیبیت) هه لبرگن هه تا له پرواهیتان به محهمه د (دروودی خوی لیبیت) پاشگه زده بیته وه، به زور رهزانه ندیده ربری، دواتر هات و داوی لیبورنی له کن پیغمبهری خودا (دروودی خوی لیبیت) کرد: ((ان عادوا، فعد)). واته: ئه گه ر جاریکی دی ویستیان هه مان سزانتبدن، تویش هه ولبده هه رچییهک ده بیته هوی دهر بازبونت ئه وه بکه). ده سوده م ئه م ئایه ته دابه زی که ده فره مویت: (مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ) واته: (هر که س پروای به خودا بووبیت و له پاشان حاشای لیبیکات، [سزاده دریت]، مه گین که سیک ناچار بکریت و له باوه ری دنیا بیت، به لام که سیک به حاشاکه ی دلی خوش بیت، بهر تورپی خودا که وتووه و ئازاری زور دژوار ده دریت)

۱ البیهقی، السنن الکبری، سه رچاوه ی پیشوو، ج ۱۷، ص ۱۴۰، رقم ۱۶۹۷۹. (ئه م فره مووده یه و ئایه ته که ی سوره تی نه حلش، ئه و یاسا ئوسولییه ی له سهر دامه زراوه، که ده لیت: (الضروریات تبع المحظورات). وه رگیر

[النحل: ۱۰۶].

به لأم میژووی گهورهی ئیسلام و تهنانهت ههندیگ له نمونه دهگمه نهکانی ئەم سهردهمه‌یش، چه‌ندین گه‌واهی و نمونه‌ی به‌رزی که له‌زانایان و پیاوباشان و ژنچاکانی تێدایه، که سزا و مه‌رگیان به سه‌ر سازشکردن له بیروباوه‌ریان هه‌لبژاردوو، له‌وانه پێشه‌وا ئیمام ئەحمه‌دی کوری هه‌نبه‌ل، ئەوزاعی، پێشه‌وای شه‌هید سه‌عیدی کوری جوبه‌یر که هه‌جای کوری یوسف کوشتی، ئیبن ته‌یمیه، سه‌عیدی نه‌وره‌سی و چه‌ندی دیکه‌یش، که کتێبه‌کانی میژووی ئیسلامی سیخناخ و تزییه له باسوخواسی ئەو جووره مه‌ردانه.

وه‌بیر خوینه‌ری به‌رپێز ده‌هینینه‌وه که ئیمه له‌م به‌شه‌دا باس له ته‌سه‌وری خو‌مان ده‌که‌ین سه‌باره‌ت به‌ چوار شیوه‌ی وروژینه‌ره‌کانی هه‌لچوون و عاتیفه له ژیانماندا و هاوکات کاردانه‌وه‌ی پێغه‌مبه‌ران له هه‌مبه‌ریان. ئەوه‌مان پوونکرده‌وه که تا قمی یه‌که‌می ئەم وروژینه‌رانه تیا‌دا کاردانه‌وه‌ی پێغه‌مبه‌ران چه‌شنی مرو‌فن و جیاوازییه‌که‌ی ئەوتویان نییه؛ چونکه له‌و پووه‌وه ئەوانیش مرو‌فن ئەوا هه‌مان شتیش له ئامیری می‌شک و ده‌ماریانه‌وه هه‌یه و خودا به‌دییه‌ناوه.

هه‌رچی تا قمی دووه‌می ئەم وه‌لامگو، یان کاردانه‌وه هه‌لچوونیه‌یه که گه‌توگو‌مان له سه‌ر کرد، ئەو هه‌لو‌یستانه ده‌یانبزوینن که مرو‌ف بو‌ئوه‌ی ره‌دیانبدا‌ته‌وه، ئاتاجی به‌ بریاری گونجاو هه‌یه و به‌و کار و گوتاره خو‌یستانه هه‌لده‌ستیت که مرو‌ف ته‌نها به‌ ئاره‌زوو و ئیختیاری خو‌ی هه‌رچی بیه‌ویت ده‌یکات و ده‌یلت، دواتریش به‌رپرسیاریتی و ده‌رئه‌نجامی ئەو ئاره‌زوومه‌ندییه‌یش له‌ئسته‌وده‌گریت، ئیدی دوا‌جار به‌ خیر بشکێته‌وه یان به‌ شه‌ر. بۆ ساده‌کردنه‌وه‌ی زیاتری ئەم باب‌ه‌ته‌ پشتمان به‌ هینانه‌وه‌ی چه‌ند نمونه‌یه‌کی کرداری به‌ستوه و خو‌مان بواردوو له‌ گێرانه‌وه‌ی ئەو تیورییه هه‌لچوونیه‌یه‌ی پسپو‌رانی

دەروونناسى بايەخيان پيداۋە.

وھلى تاقىمى سىيەم وروژىنەرانى عاتىفە، كاردانەۋە ھەلچوونىيەكانى دەروونى خراپەكارمان و ۋەسۋەسەى شەيتان و ھاۋەلانى جنۆكە و مروّف، نوينەرايەتيدەكەن. ئەم وروژانە خراپەكارانە ئەگەر كەسەكە بە چاكى زانى، لە كۆتاييدا مروّف دووچارى خراپترين نەريته ھەلچوونىيەكان دەكەن ۋەكو ئيرەيبىردن و كينەلەدى و لەخۇبايىبون، كە ئەمانە چەندىن ھەستىن لە ناو دەروونى ھەموو بابايەكى مسولماندا ھەيە، بەلام پىغەمبەران لەم شتانە بەرى و مەعصومن، لەو بارەۋە ئىبن مەسعود بۆمان دەگىرپتەۋە، كە پىغەمبەرى خودا (دروودى خۋاى لىبىت) فەرموويەتى: (ھىچ كەسنىكتان نىيە كە ھاۋەلىكى جنۆكەى نەبىت و فەرمانىپىنەكات بە خراپە، (گوتيان تەنانەت جەنايىشت؟ فەرمووى: (بەلى؛ ۋەلى خودا يارمەتيدام و سەر كەۋتم بە سەرىدا و مسولمان بو، ھەر فەرمانى چاكەيشم پىدەكات).^۱ دواتر و لە پەرەكانى پاشتري ئەم بەشەدا بە شىۋەيەكى دورودرېژ باس لە بابەتى پارىزبەندىي (عصمة) پىغەمبەران دەكەين.

ماۋەتەۋە ھەندىك سەرنجى خۆمان لە بارەى بەشى چوارەمى وروژىنەرانى عاتىفە بخەينەروو بە گوڭرەى ئەۋەى لە پۆلىنە چوارىنەكەكاندا پىشنىيازمانكرد، خوازيارىن تىشكبخەينەسەر ھەندىك لەو تايبەتمەندىيانەى پىغەمبەران كە لە خەلكى دىكەيان جىادەكاتەۋە.

ئەۋەيش كۆمەلىك عاتىفەن كە ئەۋ ھەلچوونانە دەيورۇژىنن كە داخۋازىي ئاكار و ئەخلاقى چاك و ھەست و سۆزى زۆر باشن ۋەكو بەزەيى و ميھر و ئارامگرتن و نەبەردى و كىكردنى ھەوا و ئارەزوو. ھەندىك لەو عاتىفە زۆر باشانەى كە تياماندا ۋەكو مروّف بەدپەنراۋە بە

۱ مسلم، صحيح مسلم، سەرچاۋەى پىشوو، كتاب الجنة والنار، باب تحريش الشيطان وبعثه سراياہ لفته الناس، وإن مع كل إنسان قرینا، حدیث رقم (۲۸۱۴) ص ۱۱۳۲.

هه مان جوړ له پهفتاری گیاندارانیشدا ههیه. سوژ و بهزهیی و قوربانیدان له پیناو بیچووهکانیان؛ فیترهتیکه و خودا له پهفتاری ئهوانیشدا خولفاندوویهتی ئهویش له بهر گرنگی پاریزگاریکردن له مانهوهیان. له و بارهیهوه ئهبوهورهیره (پهزای خوی لیبت) له پیغهمبهری خوداوه (دروودی خوی لیبت) بومان دهگیریتتهوه که فهرموویهتی: (خودا سوژ و بهزهیی خوی کردووه به سهد بهشهوه، نهوهدونوی لای خوی هیتستووتهوه و یهک بهشی خستووتهسه زهوی، هر لهوه بهشهوهیه که سهرجهمی بونهواران ویکرا سوژ و میهر و بهزهیی کهوتووته نیوانیان، تهنانهت گیانداریک بوئهوهی بیچووهکهی شیرتیربکات ههردوو لاقهکانی پاندهکاتهوه بوئهوهی له کاتی خواردنهوهی شیرهکهدا ئازاری پینهگات)!

کاتیک سهرنج له م بابهته ددهین جیاوازییهکی پوون له نیوان دهروونزانی خورئاوایی عیلمانی بهدیدهکهین، که پهچاوی بیلیهینی ئهخلق، یان تهنانهت ئهوهی پییدهلیت لایهنی نه رینی له مروّدا دهکات؛ ئهویش له و پیناوهدا که خوی له ریزی پسپورییهکانی پزیشکی چارهسهیری نویدا حساببکات ئهوهیش وهکو پهیرهویک له دیراسهکانی له بارهی پهفتار، که وا گوماندهبات بهم کارهی ورده ورده نزیکدهبیتتهوه له و زانسته ئهزموونییانهی دارای ههلوئیستیکی ئهخلاق بیلیهینن. بهراورد له نیوان ئهم تهسهوره و ئاراسته ئیسلامییهکهی دهروونناسی بکه، که زور به پوونی جیاوازی له نیوان خیر و شهړ دهکات له پهفتاری مروّدا و پهی به گرنگی سوودوهرگرتن له زانسته دهروونییهکان دهبات له پیناو هاندانی تاکهکانی کومه لگه بو ئهجامدانی کاری خیر و راهینانان له سهر ئهخلاقی جوان و خووقتارکردن له خراپه.

۱ صحیح البخاری، سهراوهی پینشو، کتاب الأدب، باب جعل الله الرحمة مائة جزء، حدیث رقم ۶۰۰۰ (ص: ۱۱۶۳).

ئاشكرايه كه برّوابوون، يان بېباوهرې به وەي عاتيفه زور چاكه كان
 كراوه به موركى مروّقه، ئەوه بابەتيكه و له كن زانايانى ئايين و فەلسەفە
 كارىكى فرە مەزنە، بە تايبەت لەو هەدا كه پەيوەستە بە تەسەور كەردن يان بۆ
 سەروشتى مروّف. واتە ئايا مروّف بە سەروشتى خۆى چاكە كارە و دواتر
 لە ميانەى پەروەردە و ژينگە كه يەو هەدا شەپ يە خەيدە گریت، يان خيّر و
 شەپ لە بونياتيدا چيندراوه، يان وەكو ئەو هەي كه نيسەى كاتوليكي دەليّت
 هەر بە سەروشتى خۆى خراپە كارە؛ چونكه ميراتگري گوناھى ئادەم و
 حەوايە كه لەو درەختەى خودانە هيليكردن، خوارديان؟

پروونە كه پوشتنە ناو دالان (دەليز) يكي تاريك و تونەك و
 سەرليشيوينەرى وەها بابەتيكى فەلسەفى، يان دالانى زانستى كه لام/
 ئيولوجيا، بەم كتيبەى ئيمە ناشيت و ئەو بابەتانە لەگەلیدا نايەنەو،
 با تەنھا بايى لەو بيركردنەو و تەسەورە پروونە ئيسلامىيە بكەين كه
 پشتنەستوورە بە سەنەد و فەرموودەى دروست.

لە راستيدا ئەو برّوابوونەى لەگەل دەقە ئايينىيە چەسپاوە كاندا
 ديتهو، وامانليدەكات بگەينە ئەو باوهرەى كه مروّف هەر بە سەروشتى
 خۆى بە كه سىكى چاكە كار و چاكە خواز لە داىكبوو؛ واتە بەو فيترەتە
 پاكەى كه خودا هەر ئەو دەمەى لە پشتى باوكدا بوو، هيناويە تىه بوون و
 دوابەدواى ئەو پەيمانە مەزنەى خودا ليئوهرگرتن شايبە تىياندا، كه (الله)
 خودايانە: (وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ
 أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ)
 واتە: (ئەوسايش كه پەروەردنەى تو لە پشتى عەولادى ئادەم زاروزيچى
 بەرھەمەينا، لە سەر خويان شايبە تى هەر بە خويان دا. گوتى: من
 پەروەرينتان نيم؟ گوتيان: بەلى، ئيمە لەو هەدا ئاگادارين. نەكا پوژى سەلا
 بيژن: نەمانزانی) [الأعراف: ۱۷۲]. هەر ئەو فيترەتە يە بانگهيشتمانەكات
 بۆ برّوابوون بە خوداى مەزن، وەكو چۆن داخوازي ئەنجامدانى باشتري

و جوانترین ئەخلاقە لیمان. پاشان لەم ئایەتە پیرۆزە وردبەرەوه: (فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ) واتە: (تو ھەر ڕوو لەم دینە بکە و ھەر بەرەو ھەق ھەنگاوبنی؛ دینیکی بنەرەتییە و لە سروشتدا خودا ئەو خەلکە ی ھەر بۆ یەکتاپەرستی و ھدیھیناوە. کاری خودایش گۆرانی بەسەرداناوەت. دینی پتەو و پایەدار ھەر ئەمەییە؛ بەلام زۆری ئاپۆرە ی مەردم نەزانن) [الروم: ۳۰]. پاشان رابمێنە لەم فەرموودە شیرینەیش: (ھەموو مندالیک لە سەر فیترەتی پاکی خۆی لەدایکدەبێت، ئیدی دواتر ئەو ھەبوو و دایکە دەیکەن بە جوو، گاورا، یان ئاورپەرست، و ھەکو

۱ پیمباشە لێزەدا ڕوونکردنەو لەسەر ریشە ی ھەردوو وشە ی گاور و فەل بەدەم، کە زۆر جار لە دەقەکاندا بەرچاومان دەکەوێت، ریشە ی (گاورا)، مشتومپی زۆری لەسەرە. ئیستە لە کوردیدا (گاورا) بە واتای (مەسیحی) بەکار دێت و ھەکوو ریشە ناسییەکی تەقلیدی وای لێکەدریتەو کە لە (کافر)ی عەرەبییەو ھاتوو. ریشە ناسیی تری کوردیانە ی دەستکرد ھەبە کە ھەول دەدات بلیت بەشی یەکەمی وشە کە (گا) یان (گاوا)، کە شتیکی ببێلگە و نەگونجاو: بەلام بنجینە ی وشە کە (گەور) یان (گەفر) و کۆنتر (گەبر) بوو، بە زەردەشتی و تراو. یەکەم جار لە فارسی (دەری) دا دەرکەوتوو. و دوا یی (گور) (گەفر) ھەر لە فارسیدا شیو ی (گاورا) (گافور=گافور) لێ دەرکەوتوو. ئیتر ئەمەیش لیکۆلینەو ی زیاتر دەرخیستوو کە دەچیتەو سەر (گبر) (گەبرا) ئارامی، بە واتای (پیاو)، کە وشە یەکی سامیی ھاوبەشە و لە عەرەبییدا ھەبە، و ھەکوو وشە ی (جبر) (جەبر) ی عەرەبی بە واتای (پیاو) و (پیاوی کۆیلە). جا چۆن ئەم وشە یە کە بە واتای (پیاو) بیت؛ واتای (زەردەشتی) گە یاندوو؟ توێژەرەکان دەلین: مەسەلە کە ئەو یە ئەم وشە یە سەرەتا بۆ ئاماژە کردن بۆ کەسانیکی زەردەشتی بەکارھاتوو لە عیراقی (پیش ئیسلام) دا، یانی لە کۆمەلگایە کدا کە زمانی ئارامیی بەسەردا زالە و ئارامی یان ئاخویری ئارامیی زۆری لێ بوون. یانی ئاماژە بوو بۆ (پیاو) انیکی زەردەشتی لە ژینگە یەکی زمانی ئارامیدا، بۆیە ئەو وشە ئارامیە بەکارھاتوو کە بە واتای (پیاو) ە. جا وشە ی پەھلەوی (مەرد) بە واتای (پیاو)، ھەر بەو چەند پیتە نووسراو، کە پیتشتەر لە ئارامیدا وشە ی (گەبرا) ی پینووسراو، واتە پیتەکانی (گبر) ە، کە ئەم جوړە نووسینە ی لە بنەرەتا ریک نووسینی وشە یەکی ئارامییە و ھەکو خۆی ماو تەو ە بۆ نووسینی پەھلەوی؛ پیتدەگوتریت (ھوزواریش). (د. مەنصور شەکی) (۱۹۱۹-۲۰۰۰)، لە ماددە ی GABR لە (ئیرانیکا)، (۲۰۰۰). لێزەو ھەندیک لە توێژەرەکان (لە ھەولیکدا بۆ دۆزینەو ی بنجینە ی پەھلەوی بۆ وشە کە، گریمانە ی ئەو یان کردوو کە دەستەواژە یەکی

چون گیانله بهر هر گیانله بهریکی ساغ و سهلامت به ره مده هینیت، که هست به هیچ ناساغی و که موکووریه کی تیدا ناکهیت).^۱ له م لیکچواندنه پیغهمبه ریتیه دا ده بینین ئه و فیتره ته له بونیاتی مروّفا هر له ده می له دایکبوونیه وه و به شیوهیه کی ته واو و بیکه موکوووری چیندراوه وه کو ئه وهی مندالکی له شساغ بیت، به لام دواتر باوک و دایک و ژینگه که ی و شهیتانه کان، کار له سهر شیواندن و لاوازدنی شوینه واری ئه و له شساغیه ده کن.

خودا له وپه ری دانستی خوئی ریگه ی به و هیزی شه پانه داوه له میانه ی بیروباوه ری لادهر و ئاره زووبازییه وه، کییه رکیی فیتره تی مروّفا بکن و دلایان داگیر بکن؛ چونکه خودا ئه م دانیایه ی کردووه به مه لبه ندی تاقیکردنه وه و تالانه وه به نازاره وه، له گه ل ئه وه یشدا ناسینه وه ی جار و بانگه وازی فیتره تی خیری به گوئی دهروونی مروّفا داوه و نازادی ئیختیاریشی پیبه خشیون ته نانه ت له وه یشدا که ئه گهر یاخی بوون و

په هله وی به شیوه ی بیناکراوه ی (موغ-مهرد) له پشتی وشه که وه هیه، که ئه مه یش به واتای (پیاوی موغ) ه، واته پیاویک که موغی زهرده شتییه. ئه م دهسته واژه یه یش چاوه ریده کریت به پیته کانی (مگ و-گبره) نووسرایت، واته به شی دووه می دهسته واژه که، واته وشه ی (مهرد)، وه کو گوتم به هوزواریشی (گبره) نووسراوه، بویه وشه که دواپی کورتبووه ته وه بو (گبره) و به م شیوه یه روشتووه و به پیاوانیکی زهرده شتی گوتراوه.

هه رچی ریشه ی وشه ی (فهل) یش، وادیاره له هه مان وشه ی (پاله) و (په للاح) و (پوللاح) ی ئارامیه وه هاتووه، به واتای (ئیشکه ر) و (ره نجبه ر)، که به شیوه ی (پاله) یش هاتووه ته کوردیه وه. یان (فهل) له ریگه ی (فلاح) [فهللاح] عه ره بیه وه هاتووه، که سه ره تا بووه ته (فهل) و (فهلح)، ئینجا (فهله ه) و (فهل). ئه ویش به و پییه ی ئه مانه له چینی جووتیار و ره نجبه ر بوون، یان خاوه نی زه ویوزار نه بوون و به ره نجبه ری کاربانکردووه، یان ئیشکه ر بوون و سه رمایه دار نه بوون. یان ره نگه له واتای (په رسته شکار) ی وشه ئارامیه که وه هاتیت، که ئه مه یش جوړیکه له خزمه تی دینی و خزمه تکاری پی رستگا و سه ره تا وشه که به ره به نه کانیا ن گوترا بیت که خو یان ته رخانکردووه بو په رستش. وه ریگی

۱ صحیح البخاری، سه رچاوه ی پیشوو، کتاب الجنائز، باب ما قیل فی اولاد المشرکین، حدیث رقم ۱۳۸۵ (ص ۲۶۸).

ويستيان بؤ شه ر هه بوو: (وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا) واته: (به گيانی مرو سوينده که و به و هيش که ريکيخستوه، ئەوسا هه موو تاوانباری و پاريزگاری ده ويژدانی گه ياندوه) [الشمس: ۷-۸]، يان ئەوهيه که که سه که وهلامی بانگه وازی فیتره ت بداته وه، يان پيشيلیده کات و له خوی ده شاریتته وه. وهلی سه رباری خراپه و ياخيیوونی، يان تهنانه ت بيباوه پيشی، فیتره ته چاکه خوازده کی له بونیاته رۆحی و دهروونییه که یدا به شاراوه یی ده مینیتته وه، ئەگه ر توبه یکرد و گه پرايه وه، ئەوا فیتره ته پاکه که ی کتومت وه کو ئەو نووره ی تاریکی و نوته ک له ناوده بات، ده گه ریتته وه. له رووی زمانه وانیششه وه بيباوه رپی، يان کوفر بریتیه له داپوشینی شتیک، ئەگه ر بابایه ک گوتی: (کفرت الإناء). واته: ده فره که، يان قاپوقاچاخه که ی داپوشیوه، کافریش ئەو که سه یه دللی له نووری فیتره ت داپوشراوه و به ره سه ته له به رده م ده رکه وتی ئەوه نوورده ا، بۆیه له تاریکستاندا ده ژی: (اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أُولِيَاءُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُم مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ) واته: (خودا یاری گه لی خاوه ن_باوه رانه و له ناو تاریکستانه وه ده یانبات به ره و پرووناکی. دۆستی خودانه ناسانیش هه ر تاغووته؛ له پۆشنی ده ریاندخه ن؛ به ره و رووی تاریکستانیان به ریده که ن. ده بیت بچنه ناو ئاگر و هه تا سه ر هه ر ده ویدا بن) [البقرة: ۲۵۷].

ده مه ویت به م بینه و بگره پوخته دووباره جهخت له وه بکه مه وه که خودا به هره یه کی بؤماوه یی به مروف به خشیوه، که ده توانیت خیر و شه ر له لایه ک و عاتیفه ی باش و هه لچوونی خراپ له لایه کی دیکه له یه کتر جیابکاته وه. خیر له ناخی مروفا چینه راوه و شه ریش به ریده که ویت. تهنانه ت پیغه مبه ری خودا (دروودی خوی لیتیت) باسی ئەو هه سه ته هه لچوو و ده روونه وشیارانه مان بؤ ده کات، که مروف

له ناخیدا کاریگه‌ری فیتره‌ته‌که‌ی له بونیاته رۆحی و ده‌روونییه‌که‌یدا به‌دیده‌کات.

هاوه‌لی به‌ریژ، وایسه‌ی کوری مه‌عه‌د (ره‌زای خوای لیبیت) له پیغه‌مبه‌ری خوداوه (دروودی خوای لیبیت) بۆمان ده‌یگێریته و ده‌لیت: (رۆشتمه‌ خزمه‌تی (دروودی خوای لیبیت)، فه‌رمووی: هاتوویت له‌ باره‌ی چاکه‌ لیمپرسیت؟ گوتم: به‌لی ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا (دروودی خوای لیبیت)، فه‌رمووی: راپوێژ به‌ دل‌ت بکه، چاکه‌ ئه‌وه‌یه‌ ده‌روون و دل‌ی مه‌ردم خاترجه‌مبکات، گوناھیش ئه‌وه‌یه‌ که‌ له‌ نه‌فس و سینه‌دا عارناگیریت و هاتوچۆیه‌تی، ئه‌دی با خه‌لکی ده‌ره‌قی لیتپرسن و راپوێژت پێبکه‌ن).^۱ نه‌واسی کوری سه‌معان (ره‌زای خوای لیبیت) له‌ پیغه‌مبه‌ری خوداوه (دروودی خوای لیبیت) بۆمان ده‌یگێریته‌وه‌ که‌ فه‌رموویه‌تی: (چاکه‌کردن بریتیه‌ له‌ ئاکاری جوان، گوناھ ئه‌وه‌یه‌ که‌ دل‌خورتیته‌ و له‌ ده‌رووندا دیتوده‌چیت و پیت خو‌ش نییه‌ خه‌لکی پیتبزانیت).^۲ که‌واته‌ فیتره‌تی مرو‌ف به‌ وه‌سته‌ بۆماوه‌یه‌ی جیاوازی له‌ نیوان شته‌کاندا ده‌کات، رامکراوه‌ به‌ په‌بیردنی به‌ جیاوازیکردن له‌ نیوان خیر و شه‌ردا.

سینه‌ی مرو‌ف به‌م ته‌سه‌وره‌ گوشادده‌بیت؛ چونکه‌ له‌گه‌ل فه‌زل و که‌ره‌می خودای مه‌زندا دیته‌وه‌. خودا مرو‌ف هینده‌ فه‌رامۆشناکات هه‌تا وه‌چه‌بخاته‌وه‌ و پالنه‌ره‌کانی خیر و شه‌ریش له‌ بونیاته‌ ده‌روونی و رۆحیه‌یه‌که‌یدا هاوتا بیت، وه‌کو چۆن بازیک له‌ راقیاره‌ دیرین و نوییه‌کان له‌ راقه‌ی ئایه‌تی (وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ: رینگه‌ی هات و نه‌هاتیشمان پيشاندا) [البلد: ۱۰] و ئایه‌تی (وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا) واته‌: (به‌

۱ ابن حنبل، أبو عبد الله أحمد بن محمد (توفي ۲۴۱ هـ). مسند الإمام أحمد، تحقيق شعيب الأرنؤوط وآخرون، بيروت: مؤسسة الرسالة، ط ۱، ۲۰۰۱ م، حديث رقم (۱۸۰۰۱ ج ۲۹، ص ۵۲۸.

۲ مسلم، صحيح مسلم، سه‌رچاوه‌ی پیشوو، کتاب البر والصلة والآداب، باب تفسير البر والإثم، حديث رقم ۲۵۵۳ ص ۱۰۳۲..

گیانی مرؤ سویند به‌ویش که ریکیخستوو، ئەوسا هەموو تاوانباری و پارێزگاری دە وێژدانی گەیاندوو (الشمس: ۷_۸] دا؛ دەلێن: وەکو ئەوەیە پالنه‌ره‌کانی خێر و شەر هاوتا بن (۵۰٪ به‌رانبه‌ر به ۵۰٪) بیت، به‌لام هەمیشه ئیمه‌مانان دەلێن خودای مەزن فیتره‌تیکی ئەوتوی به‌ مرؤف به‌خشیوه هەم خودای پێدەناسییت هەمیشه ئەو عاتیفه و کردوه چاکانه‌ی که له خودای نزیکه‌کاته‌وه. خودای پاک و چاک هەردەم پەند و فەزلی به‌ سەر به‌نده‌کانه‌وه‌یه، چاکه‌یه‌ک به‌ دە هینده‌یه و خراپه‌ش یه‌ک به‌ یه‌که، یان هەر لیخۆشده‌بیت. ئەگەر له‌م به‌خششه‌ خوداییه‌ ته‌را و یاخی بوو، خو هەر وه‌ها فه‌رامۆشیناکات و وازیلیناهێنیت، به‌لکو توشی چه‌ندین گریوگۆل و چه‌رمه‌سه‌ری و کوژانی ده‌کات سا به‌لکه‌ بگه‌رپته‌وه: (وَلَنذِيقَنَّهُم مِّنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ) واته: (بیگومانه‌ ئیمه‌ به‌ جگه‌ ئازاره‌ هه‌ره‌ گه‌وره‌که، ئازاری ئەم دنیا‌یه‌شیان پێدەچیژین؛ شایه‌ت بگه‌رپنه‌وه) [السجده: ۲۱].

ئەگەر هەر نه‌گه‌رانه‌وه و سلێانه‌کرد، ئەوا چه‌ندین پیغه‌مبه‌ریان بو‌ په‌وانه‌ده‌کات و ئەوه‌ فیتره‌ته‌ خوداییه‌یان بیریانده‌خاته‌وه و بیداریانده‌کاته‌وه که نکۆلییان لێده‌کرد و له‌ بیرى خو‌یان ده‌برده‌وه. ئەم ته‌سه‌وره‌ له‌ رافه‌کاری زۆر نزیکتره‌ له‌ پاکوبیگه‌رددانانی خودای مەزن هه‌تا شەر، بۆیه ئەوه‌ی جنۆکه‌ گوتی ئیمه‌یش ده‌لێن: (وَأَنَّا لَا نَدْرِي أَشَرٌّ أُرِيدُ بِمَنْ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا) واته: (تینه‌گه‌یوین ئاخۆ له‌ باره‌ی ئەوانه‌ی له‌ زه‌مێندان، بریاری خراپ دراوه، یان په‌روه‌رێنیان ویستوو‌یه راسته‌رێیان پیشانبدات) [الجن: ۱۰]. ئەوان شه‌ریان دایه‌پال نادیاریک، خێر و چاکه‌یشیان دایه‌پال خودای مەزن. له‌ قورئانی پیرۆزدا چه‌ندین نمونه‌ی به‌رز هەن له‌ باره‌ی پاکوبیگه‌ردیی خودا له‌ شەر و ئەوه‌یشی دووچاری خه‌لکی ده‌بیته‌وه له‌ ئازار و ئیشونیش و بیباوه‌ری.

له‌مه‌وه‌ ده‌گه‌ین به‌و ده‌رئه‌نجامه‌ی که کاردانه‌وه‌مان بو‌ میراتی

ئەو عاتىفانەى بانگه‌يشتمانده‌كات بۆ ئيمان و ئەخلاق و ئاكارى چاك،
 ھەولە بىچانە‌كانمان لە كپكردنه‌وهى ئەو ئارەزوو خراپانە‌مان، دەبىتە
 ھۆى ئاكارى نابەجئ و خراپ، ھەموو ئەوانە‌يش لە سەرە‌تاوہ لەو
 فېترە‌تە‌وہ سەرچاوە‌يانگرتووە كە خودا لە سەرى بە‌ديهىناوين، وەلى
 بازىك جار شوينە‌وار، يان كاريگە‌رىي ئەو فېترە‌تە وەكو ئەوہى پېشتر
 پېغە‌مبەرمان (درودى خواى لىبىت) لەو فەرمودە‌دا ئاگادارىكردىنە‌وہ
 و پېشتر ئاماژە‌مانپىدا، لاوازە يان ھەر بە‌گشتى كاريگە‌رىيەكى ئەوتۆى
 نىيە، ئەوہيش لە كاتىكدايە كە ئەو فېترە‌تە لەلايەن ژىنگە خراپە‌كە‌وہ،
 يان ھەژموونى داىك و باوك و خاوە‌ندە‌سە‌لاتە‌كانە‌وہ، پووبە‌رووى
 شىواندن و گورپىن بوويە‌وہ، بە تايبەت لە قوناغى مندالىيدا. وەكو چۆن
 شوينە‌وارى ئەو فېترە‌تە بە ھۆى تىكە‌لبوون بە كەسانى خراپ و ھاوہلى
 خراپە‌كار و خووگرتن بە تەماشاكردنى كارە ناپەسە‌ند و خراپە‌كارىيە‌كانى
 وەكو ئەو فىلم و فيديويانەى لەم سەرمە‌دە‌دا لە كەنالە‌كانى راگە‌ياندن
 بلاودە‌كرىتە‌وہ، لاواز دەبىت.

كەواتە؛ شوينە‌وار و كارگەرى باشى فېترەت لە سەر رەفتارى
 مسولمان و دەستگرتنى بە ئايينە‌كە‌يە‌وہ، بەرھەمى ئەو كارلىكەى نىوان
 ھاندەرە خىرە‌كان و خاوكەرە‌وہ (مئبط) خراپە‌كانى ئەو ژىنگە‌يە‌يە كە تىايدا
 دەژى، ھاوړى لەگە‌ل لەبەرچاوكرتنى تايبەتمە‌ندىيە كەسىيە بۆماوہىي
 و بەدەستھاتووە‌كانى، كە چەشنى پلەى ھەلچوون و مەيلە چەتە‌يى و
 توانستە‌كە‌يە‌تى بە سەر بەرگە‌گرتنى ھەواوئارە‌زووييدا، لە سەرووى
 ھەر ھەموويە‌وہ ئيمانە‌كە‌ى. لە دنيادا ھىچ ژىنگە‌يە‌ك نىيە لە ھەموو
 پوويە‌كە‌وہ گونجاو بىت، ھاوكات لە ناو خەلكە ئاساييە‌كە‌يشدا كەسىك
 نابىنيتە‌وہ داراى سەرچەم ئامادە‌گىيە بۆماوہىي و بەدەستھاتووى ئەوتۆ
 بىت، كە بە تەواوى ملكە‌چى ئەو فېترە‌تە‌ي بىت كە لە سەرى بە‌ديهاتووە،
 بۆيە دەبوو ھەرگىز دەستبە‌ردارى داواى ليخوشبوون لە خودا نەبين؛

چونکہ خودا وەکو مرقیکی ھەلەکار بەدھیناوین بوئەوہی کاتیکی داوای لیخۆشبوونمان لیکرد دەسو دەم لیمانخۆشبیت، ئەو لە خۆمان زانتر بە دەروونمان، ھەر وہا زانایشە بەو جەنگە جاویدانییەش لە نیوان ئەو فیترەتە باشە لە سەری دروستکراوین و ئەوہیشی کہ لە کاروباری دنیا دا توشماندەبیت، ئەبوھورەیرە لە پیغەمبەری خوداوە (دروودی خوای لیبت) بو مان دەگیریتەوہ کہ بە ھەندیک لە ھاوہلەکانی فەرموہ: (ئەگەر ئەنگۆ ھەلەتەنەکردبا؛ ئەوا خودا قەومیکی دیکە لە دەھینا کہ ھەلەبەن و داوای لیخۆشبوون بکەن و ئەویش بیانوریت).

ئەگەر شوینەواری ئەو خیرە بو ماوہییە فیترەت بەرھەمی ئەو کارلیکە نیوان ئەو کەسە و ژینگەکی بیت، ئەوا شوینەوار و کاریگەری ئەو فیترەتە بە گویرە ی تاییەتمەندی ئەو ژینگەیی تیایا دەژی، زیادو کەمدەکات. ھەرگا ژینگەکە گونجاو بو ئەوا کاریگەری فیترەتەکە زیاتر و باشتر دەبیت، بە پیچەوانەیشەوہ. لەوہیە ئەم کارلیکە لە نیوان جەنگی خیر و شەر لە دلی برواداراندا کاریکی پوون و ئاشکرا بیت و ئاسان پە ی بە رھەندەکانی ببردیت، ھەر لەبەرئەمەیشە بازیک لە گەوجە پسیورەکانی دەروونناسی لەم سەر وختەدا، ریگە بە خویان دەدن و ھەول دەدن چەند پیوہریکی لیدەربھینن و بە قیاسی دەروونی بیپیون و قیاسیبکەن؛ وەلی لە حەقیقەتدا ئەمە بابەتیکی زور ئالۆزە و خودا نەبیت کەس پەبیینابا، با بو ئەم قسەییەش نموونە یە ک بەینمەوہ: دوو کەس لە مزگەوتی گوندەکە ی خویاندا بە یە ک مەوادی دووری لە مزگەوتە کە یانەوہ نیشتیویون، ھەردووکیش مکورن لە سەر ئەوہی نوێژ لە مزگەوتدا بکەن، وەلی کەسیکیان بە ریگایەکی تەختەلانی

١ الحاکم النیسابوری، أبو عبدالله محمد بن عبدالله (توفي ٤٠٥ هـ). المستدرک علی الصحیحین، تحقیق: مصطفی عبدالقادر عطا، بیروت: دار الکتب العلمیة، ط ١، ١٩٩٠ م، رقم الحدیث (٧٦٢٢)، ج ٤، ص ٢٧٤.

بیهه لبه زودابه زدا ده چیت و ئهوی دی ده بیت به سهر ته پۆلکه یه کدا بروات و ریگه که ی هه لبه زودابه زی تیدایه، وهکو چۆن یه کینکیشیان به نازاری پتیه کانیه وه دنالینیت، سه رباری ئه وه یش یه کتیکان هه لچووه و زوو توپه ده بیت و به نار هحه ته هیورده بیته وه، ئه گهر توپه یش بوو به ئه سته م بیری له لای نوپزه که ی ده میتیت بوئه وه ی تیایدا بیر له هه موو ئه و رازه جوانانه بکاته وه، که خودا تیایدا به ده پیناوه و خولقاندوویه تی. ئه دی کن هه یه بتوانیت به راورد له نیوانیاندا بکات و هه ری که یان به گوپره ی چاکه کانی پاداشتیان بداته وه؟ کامه یان براوه ی ئه م کتیه رکئ و پینشپرکئ گریمان هه له چاکه کاری و چاکه خوازیدا؟ زانینی ئه مه زور ئه سته مه مروف ده رکبکات! به تاییه ت ئه گهر باب ته که په یوه ندی به پرسیکئ رۆحیه وه هه بیت وهکو زانینی پله ی ئیمانی هه ری که یان. ئه و خودایه ی هه میشه چاوه ناپاکه کان دناسیت و ده زانیت چی له دل و ده روون و سینه کانداه شار دراوه، خو ی به م توانسته مه زنه جیا کردووه ته وه کاتیک له کتیبه پیرو زه که یدا ده فه رمویت: (وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَىٰ بِنَا حَاسِبِينَ) واته: (رۆژی قیامه ت چه ندین ته رازووی به رانه بر وه کار ده خه ین، ئه وسا به قه د سه نگی تومی وردیله ی دانه خه رده لیش ده خه ینه روو، ناهه قی له که س نا کریت، ئه وسا به سه که هه ر خو مان پیراده گه ین) [الانبیاء: ۴۷].

له م سه رووه خته دا له ژینگه یه کدا ده ژین که باش بووه به خراپ و خراپیش به باشه، هه رچییش له چوارده ورمان هه یه بو ئه وه تیرامانده چنیت بوئه وه ی ئه و فیتره ته جوانه ی خودا تیندا خه لقیکردووه له بیخه پینین. که واته به ره نگار بوونه وه ی ئه م ته وژمه زور خراپه پاداشتیکی گه لیک مه زنی له کن خودا هه یه به راورد به ژیان له ژینگه یه کی باش و ته ندروستدا. هه ر لیره وه یه ده رک به و فه رمووده یه ی پیغه مبه ر (دروودی

خوای لیبیت) ده‌کین که به هندی‌ک له هاوه‌لانی فہرمووه: (پروژیک دیت، نارامگرتن تیایدا وه‌کو ئه‌وه‌یه سکل/ژیله‌موت له مشتدا بیت، که‌سی چاکه‌کار له و دهم‌دا هینده‌ی په‌نجای وه‌کو ئیوه پاداشتیده‌دریته‌وه گوترا: (ئهی پیغهمبهری خودا (دروودی خوای لیبیت)، پاداشتی په‌نجا له ئیمه، یان خودی ئه‌وان، فہرمووی: (به‌لکو په‌نجای وه‌کو ئیوه)۔^۱ له فہرمووده‌که‌دا زیاده‌یه‌کی به‌ربلاویش هه‌یه: (ئیوه بو کردنی کاری چاکه چه‌ندین هاریکار و یارمه‌تیده‌رتان هه‌یه، که‌چی ئه‌وان به پیچه‌وانه‌وه)۔^۲

له ئیستا به دوا دیننه‌ سهر باسیکی گرنگی ئه‌م به‌شه، ئه‌ویش فہزلدانی پیغهمبهرانه به سهر مسولمانانی دیکه‌دا، هاوکات چونچونیش وه‌لامی ئه‌و وروژینه‌ره باشه عاتیفیانه دهنه‌وه که فیتره‌تی ناو دهروونی مروّف ده‌بیزوینیت؟ ده‌لین خودا به‌هره‌یه‌کی بو‌ماوه‌یی به‌خشیوه به مروّفی بروادار، به هویه‌وه جیاوازیده‌کات له نیوان ئه‌و وروژینه‌ره ژینگه‌یانه‌ی داخوازی خیر و چاکه‌ن و یارمه‌تیده‌دن پشت له هه‌ست و ئاره‌زووه خراپه‌کان بکات، ئه‌گه‌ر بو مروّفه‌کی ئیماندار وه‌ها بیت، ده‌بیت بو پیغهمبهرانی خودا که هه‌لبژیردرا و سه‌فه‌وی بونه‌وه‌رانن چون بیت! که ئه‌وان دارای پاکترین دل و کاملترین عقل و جوانترین ئاکار و قه‌شه‌نگترین شیوه‌ن، ئه‌وان بو‌یه هه‌لبژیردراون؛ بو‌ئه‌وه‌ی خه‌لکی له تیکرای وته و کردار و ئه‌وه‌یشی به مؤله‌تی خودا به دروستی داده‌نین، یان حه‌رامیده‌که‌ن، شوینیانکه‌ون و بیانکه‌ن به سه‌رمه‌شقی خو‌یان. ئه‌وان به‌رگه‌ی قورسیی سرووش و نار‌ه‌حه‌تی و گریوگولی بانگه‌واز ده‌گرن.

۱ الترمذی، أبو عیسیٰ محمد بن عیسیٰ بن سورة الترمذی (ت ۲۷۹ هـ). جامع الترمذی، الریاض: بیت الأفكار الدولیة، ط ۱، ۱۹۹۹ م، کتاب تفسیر القرآن، باب ومن سورة المائدة، حدیث رقم ۳۰۵۸ ص ۴۸۷..

۲ ئه‌م زیاده‌یه ئین ئه‌لعه‌ره‌بی مالیکی هیناویه‌تی، القاضي أبو بکر محمد بن عبدالله العربی المعافری الإشبیلی المالکی (توفي ۵۴۳ هـ). أحكام القرآن، علق علیه: محمد عبد القادر عطا، بیروت: دار الکتب العلمیة، ۲۰۰۳ م، ج ۳، ص ۳۸۸.

ئەو عاتىفە و خرۇشانەى لە بونىاتە دەروونى و رۇحىيەكەياندا چىنراو، بۆسەى خىز و چاكە دەوروژىن و بەبى وشىيارى و زۆرلەخۆكردن كاردانەوهدىان لە ھەمبەرىدا ھەيە، بەلام ئەو فىترەت و زكماكيەى كە خودا مرقۇى لە سەر بەدپەنناو، بەس نىيە بۆ بۆ ھەلگرتنى بەرپرسىيارىتى قورسى ئەو پىغەمبەرىتىيەى خراوۋتە سەر شانيان.

بۆيە خودا دووربوون لە گوناھ داوینپاكي (العصمة)ى پىئەخشيون، عىصمەتەتەش لە زماندا واتە: داوینپاكي و پارىزگارى و پاراستن و رىگەگرتن لە ئەنجاندانى گوناھ. زانايان يەكدەنگن لە سەر ئەوھى پىغەمبەران پارىزراون لە گەياندن ئايىندا، ھىچ شتىك لە وھى/سرووش ناشارنەو، ئەوھىشى لە سرووش بۆيان ھاتوو لە بىرىناناچىتەو و لە خۆيانەو ھىچىشى لى زىادوكەم ناكەن. (لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ثُمَّ لَقَطْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ وَإِنَّهُ لَتَذَكَّرٌ لِّلْمُتَّقِينَ) واتە: (ئەگەر ھىندىك لە قسەكانى بە دەم ئىوھو كەردبا، گومان نىيە، بە ھەموو توانا دەمانگرت. ئەوسا رەگى لاملىشىمان ھەلدەبرى. كەسىش لە ئەنگو نەيدەتوانى لەمپەرى بىت) [الحاقە: ٤٤_٤٧]، بە ھەمان چەشن ئەوان لە كردنى تاوانە گەورە، پارىزراون.

وھلى پاش ئەو راجىايى ھەيە لە سەر كردنى گوناھى بچووك. زۆرىنەيان دەلەن گوناھى بچووك ناچىتە ژىر ركىفى بابەتى عىصمەتەو، لەوھى پىغەمبەران، يان ھەندىكيان بكەونە ناو ئەو گوناھەو، ئەوا تۆبەدەكەن، خودايش سەربارى لىخۆشبوونيان پتر چاكەيان لە بارەو دەكات، بەلگەى ئەم قسەيەيش لە چەندىن ئايەتى قورئانى پىرۆزدا ھاتوو، وھكو دەرچوونى ئادەم (دروودى خواى لىبىت) لە فەرمانى خودا، (ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَى قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَلَمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى) واتە: (ئەوسا ھەر دووك لەبەرى دارەكەيان خوارد. شەرمى خۆيان

بۆ دەرکهوت؛ خه ریکبون به گه لای به ههشت خۆ داپۆشن. ئادهم له فرمانی پهروه رندهی لایدا و له ریده رچوو، پاشان پهروه رندهی، ئهوی هه لبژارد و په ژیوانی قه بولکرد و رپی پيشاندا) [طه: ۱۲۱_۱۲۲]. ههروه ها ئه وهیشی له باره ی موسا (دروودی خوی لیبیت) هاتوه کاتیک دانینا به گونا هه کهیدا و داوای لیخوشبوونی له خودا کرد، ئه وهیش دوا به دوا ی کوشتنی پیاگه میسر ییه که. له به رانبه ردا به شیک له زانایان و زوریک له زانایانی مه غریبیش له پیتی هه موویانه وه قازی عیاز خاوه نی کتیبی (الشفاء)، پنیانوایه پیغه مبه ران له گونا هه بچووک پاریزراون، وه لی له م باره وه تیکرای قسه کانایان له عیصمه تی پیغه مبه ردا (دروودی خوی لیبیت) له پیش و پاش بوونی به پیغه مبه ر، قه تیسکردوه.

چلۆن ده کریت سازان (التوفیق) له نیوان ئه م دوو هه لویسته دا بکریت؟ به بی ترس و به دووردریژی تیجین له سه ر ئه م بابه ته له باره ی تیرامان و سه رنجمان سه باره ت به پیغه مبه ران، ده دهین و ده پرسین: ئایا ئه وه ی ده ره ق به کاریگه ری ئالوگوری نیوان ژینگه و بو ماوه بی و که سیتی تاک با سمانکردوه و هاوړی له گه ل کارلیکی ئه م تیکه لکردنه ده روونییه ی که له گه ل فیتره تدا هه ولده دات ئاره زووی مسولمانی ئاسایی له کردنی تاوانه گه وره کاند کیکاته وه، جیبه جینابیت به سه ر کاریگه ری و شوینه واری عیصمه ت له رووی ریگه گرتن له کردنی گونا هه بچووک له لای پیغه مبه ران؟ بۆ خوینه ری پاتده کهینه وه که ئیهمه مانان ده رک به راده ی نه زانی و وه ستانمان ده کهین له به رده م که ناری ده ریای بیسه رو حسابی ئه و زانسته له دوننی و پو حیه ی خودا به پیغه مبه رانی خوی به خشیوه، وه لی له به رانبه ریشدا له په سه ندکردنی دلیری و ئازایه تیماندا پالپشتیک به دیده کهین له وه ی که قورئانی مه زن ئه وه مان بۆ باسده کات، که خودا فه زلی هه ندیکانی داوه به سه ر هه ندیکی دیکه یاندا: (وَرُبُّكَ أَعْلَمُ بِمَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ

التَّيَّبِينَ عَلَى بَعْضٍ وَآتَيْنَا دَاوُودَ زُبُورًا) واته: (پهروه رندهت بهو شتانهی له ئاسمانان و زهمیندان زاناتره. له ناو پیغهمبه ره کانیش هیندیگمان له هیندیگی دی به ریتر گرت، زه بووریشمان دا به داود) [الإسراء: ۵۵].

هه روهها ده فهرمویت: (تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلُوا وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ) واته: (ئیمه له ناو پیغهمبه رانی خو ماندا هیندیگیانمان له هیندیگان به ریتر گرت؛ جا له واندا هیی وا هه بووه که خودا ئه وی دواندووه؛ پله وپایه ی بریکیشی بردووه ته سه ر. چه ند نیشانه ی به عیسای کورپی مه ریهم دا؛ به گیانی پیروزی خویشمان یاریده مدا. ئهم خه لکانه له دوا ی ئهمه ی ئه و گشت پیغهمبه ره هاتن، سه ره رای ئه و نیشانانه ی بو ئه وان هات ئه گهر خودا مه یلی لیبیا شه ری یه کتریان نه ده کرد؛ به لام ئه وان له ناو خودا پیکنه هاتن؛ بازیگ بوونه خاوه ن_باوهر، بازیکی تر که وتنه سه ر باری خوانه ناسی. ئه گهر خودا مه یلی لیبیا، نه ییده هیشت ده گز یه ک راجن؛ به لام خودا به خواستی خو ی کاران ده کات) [البقرة: ۲۵۳].

له وهیه له پشت ئهم فه زلذانه جیاوازی هه بیته له نیوان پیغهمبه راندا له پرووی هه ژموونی عیصمهت به سه ر رهفتار و سلوکیاندا. پیغهمبه رمان محهمه د (دروودی خوا ی لیبیت) خودا فه زلیداوه به سه ر تیکرای پیغهمبه راندا، ته نانهت به سه ر سه رجه م بونه وه ران له ئینسان و جنوکه و فریشته کان، ئه وه یشی که ئیمه نایزانین سه بارهت به بونه وه ران که ده مانگه یه نیت به و بروایه ی له گه ل زانایانی دیرینی خو رئاوادا یه کده نگ بین له سه ر ئه وه ی پیغهمبه ر (دروودی خوا ی لیبیت)، فه زلی دراوه به سه ر پیغهمبه راندا له وه ی له کردنی گونا هه گوره کان پاریزراوه، هاوکات له میانه ی چه ندین ئایه تی میعراجه وه دارای به خششی رو حییشه

وهكو پيشه وايه تيكردنى سه رجه م پيغه مبه ران له شه وره وييه كه يدا، كه هيچ كام له وان و فريشته كانيش نه ده گه شتن به و فزل و مه قامه ي وى، له وه يشه داراي چه ندين به هره و به خششى ديكه يش بيت و ئيمه ده ركاماننه كرد بيت، نه گه ر بمانه و يت مافى خوى بدين به م تويزينه وه يه نه وا له بابته ي تويزينه وه كه مان ده رده چين، بويه ته نها به سه نه و فرمايشته ي پيغه مبه رى خودا (دروودى خواى لي بيت) به ينينه وه، كه باسى له رهند و فزلى هه نديك له و گو فتار و ر هفتارانه ي پيغه مبه رانى پيش خوى كردو وه و نه گه ر نه و يش (دروودى خواى لي بيت) له شوين نه وان با نه وه ي نه ده گوت نه وان گوتو ويانه و نه وه ي نه ده كرد كه نه وان كردو ويانه، له مه وه بو مان ده رده كه و يت كه عيصمه ت و پاريزبه ندى له گونا هه بچو و كه كان ريگر نه بو وه له وه ي گوتو ويانه، يان كردو ويانه.

كاتيك قه ومى لوت هوروزميان كرده سه ر پيغه مبه ر لوت (دروودى خواى لي بيت) و داواى كارى بيشه رمى و نابه جتيان له ميوانه كانى ده كرد، نه و يش بيئومي د بوو له كار دانه وه ي هه مو و نه و پيشه اتانه ي رو به رو وى نه ويان (دروودى خواى لي بيت) ده كرده وه، بويه فرموى: (قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةٌ أَوْ آوَى إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ) واته: (گوتى: بريا هي زم به ئيوه بشكايه؛ يا خو په نامبردايه به جيپه نايه كى هسته م) [هود: ۸۰] واته ئاواته خواز بوو كه تيره/هوزيكي به هي زي هه با و له ده ستى نه وان بيپاريزيت، پيغه مبه رى مه زن (دروودى خواى لي بيت) تيچيني له سه ر نه م په ناگرييه ي لوت كردو وه و فرمويه تى: (خودا روحم به لوت بكات، په نايب رده بهر گوشه يه كى به هيز [هه تا توله يان لي بكات وه و ته مبيتيان بكات])^۱. بوچى په نايب رده؟ پيغه مبه رى خودا (دروودى خواى لي بيت) باسى موساى كردو وه (دروودى خواى لي بيت) كه نه يتوانيوه

۱ صحيح البخاري، سه رچاوه ي پيشوو، كتاب احاديث الأنبياء، باب قول الله عز وجل: ونبئهم عن ضيف إبراهيم، حديث رقم (۳۳۷۲) ص ۶۶.

له گه ل حه زره تی خدری زینده دا دان به خویدا بگریت و ئارامبگریت، وهکو له سوره تی که هفدا باسکراوه، پیغه مبهری خودا (دروودی خوی لیبیت) فهرمووی: (په حمه تی خودا له من و موسا، بریا ئارامبگریتایه هه تا چیرۆکی زیاتریان بۆ گێر باینه وه). نا ئارامگریتی و بیسه بریه که ی، بیسه شیکردین له موعجیزه کانی خدری زینده، وهکو ئه وه ی له سوره تی که هفدا هاتووه. ئه گهر پیغه مبه ره که مان له بریی ئه و با ئارامیده گرت و دانی به خویدا دهنه. ههروه ها پیغه مبهری خودا (دروودی خوی لیبیت) باس له وه لامنه دانه وه ی یوسف پیغه مبه ر (دروودی خوی لیبیت) دهکات که قه بولینه کرد به دم داواکاری پاشای میسره وه بروت و قوتاری بییت له به ندیخانه؛ بۆیه پیغه مبهری خودا (دروودی خوی لیبیت) فهرمووی: (هینده ی یوسف له به ندیخانه دا بام، ئه وا به دم داوا ی قوتار بوون له زیندانه وه ده چوم).^۱ واته ئه وه دهر چوون له به ندیخانه ی په سه نده کرد و کاری پاکداوینی و پاکیتییه که ی ده دایه دست ئه و خودایه ی سالانیک به به ندیخانه تاقیکرده وه و دواتر به خششی دهر باز بوونیشی پیسه خششی. به دهر له و سه رنجانه ده لئین: کردنی تاوانی بچووک له لایه ن هه ندیک له پیغه مبه رانه وه، سه رباری ئه وه ی خودا چهند به هره و به خششی پوچیشتی پیره و ابینیون، له راستیدا به هوی کاریگه ری هۆکاره ژینگه یی و بۆماوه یی تایبه تمه ندیانه وه بووه وهکو مروثیک، که هه م دارای هیزه هه میش لاوازی، ئه م بابته یش زیاتر له میانه ی ئه و ئایه تانه وه پرونده بیته وه، که خودا تاییدا له سه ر هه ندیک کار و په فتار گله یی^۲ له پیغه مبه ران دهکات، بابای خوینه ریش ده توانیت زیاتر قوولبیتته وه و

۱ سه رچاوه ی پیشوو.

۲ پیم باشتر بوو له به رانه ر وشه ی (تأنیب و عتاب)، وشه ی گله یی له بریی سه رزه نشت له کوردیه که دا به کاربه نین، به هوی پله وپایه و مه قامی به زری پیغه مبه ران، چونکه له پرووی سیمانتیکه وه به کاره ینانی سه رزه نشت، دهرخه ری کاری نادرست و شتی زور خراپه، پیم وا نییه بۆ ئیره کانی گونجاو بیت، بۆیه گله ییه که دروستتره. وه رگێر

به‌راوردی له نیوان گوفتاری ئه‌وان (دروودی خوی لیبت) و پیغه‌مبهری
خومان (دروودی خوی لیبت) بکات.

ئه‌وه نوحه و له که شتییه‌که‌یدا و بروداران به ناو شه‌پولی سه‌رکیشی
چه‌شنی چیا ری‌ده‌کات، گاز له کور‌ه‌که بی‌گویییه‌که‌ی ده‌کات هه‌تا ده‌گه‌لیان
سه‌ربکه‌ویت و بیته ریزی برودارانه‌وه، که‌چی هه‌تا به بی‌او‌هری و
کافری نه‌مرد وازینه‌هینا. سۆز و به‌زه‌یی و عاتیفه‌ی باوکایه‌تی
کاره‌ساتبار به سه‌ر نوح پیغه‌مبهردا (دروودی خوی لیبت)، زالبوو، له
خودا لالا‌یه‌وه: (وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ
أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ) واته: (نوحیش له‌به‌ر په‌روه‌رنده‌ی پاراپه‌وه، گو‌تی: ئه‌ی
په‌روه‌رینی من، کورم که‌سوکاری منه؛ به‌لینی تویش هه‌ر دیته‌جی و تو
له‌گشت فه‌رمان‌ره‌وه‌ایه‌ک لیزان‌تریت) [هود: ۴۵]، که‌چی به‌ره‌چی خودای
توندناژۆ؛ ده‌سوده‌م بوو وه‌کو ئه‌وه‌ی هه‌رشه و گله‌یی لیبتکات: (قَالَ يَا
نُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَسْأَلِنِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي
أَعِظُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ) واته: (گو‌تی: ئه‌ی نوح، ئه‌م کور‌ه‌ت که‌سی
تو نییه؛ ئاکاری ناپه‌سندی هه‌س؛ هه‌ر شتییک چی لینه‌زانی، داوامه‌که؛
من ئامۆژگاریت لیده‌که‌م که نه‌چیه ری‌زه‌ی نه‌زانان) [هود: ۴۶]. ئیدی
نوح پیغه‌مبهر (دروودی خوی لیبت) هه‌ستی به‌ئاستی مه‌ترسی نزا
و پارانه‌وه‌که‌ی له خودا کرد و په‌نایپیگرت: (وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ
ابْنِي مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ قَالَ يَا نُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ
أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَسْأَلِنِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعِظُكَ أَنْ تَكُونَ
مِنَ الْجَاهِلِينَ قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي
وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ) واته: (گو‌تی: ئه‌ی په‌روه‌رنده‌که‌م، هه‌ر خو به
تو ده‌پاریزم؛ داوای شتیکت لیبکه‌م که نایزانم؛ ئه‌گه‌ر به‌زه‌ت پیمدا نه‌یه
و لیمنه‌بوریت، یه‌کیکم له زیانباران) [هود: ۴۵-۴۷].

ئه‌مه به‌راوردبکه به هه‌لو‌یستی پیغه‌مبهری خودا (دروودی خوی

لیبیت) له گه‌ل ټو خزمانه‌ی به کافری مرد وه‌کو ټه‌بوله‌ه‌بی مامی، ته‌نانه‌ت سه‌باره‌ت به هه‌ندی‌ک باسو‌خواس و ږووداو که له‌و باره‌وه هه‌بوون، وه‌کو تو‌ږه‌بوونی له ټوسامه‌ی کوږی زه‌ید که هاتبوو تکا بو ټافره‌ته مه‌خزوومیی‌ه‌که بکات؛ هه‌تاوه‌کو هه‌ددی دزینی که به سه‌ریدا ساغبوویه‌وه، جیبه‌جی‌نه‌کات [واته واسیته‌ی بو بکات]، پیغه‌مبه‌ری خودا (دروودی خوی لیبیت) فه‌رموی: (تکا له هه‌ددیک له هه‌دده‌کانی خودا ده‌که‌یت؟ ټه‌مه سویندی بیت فاتیمه‌ی کچم دزیبکات ده‌ستی ده‌ږم).

شایه‌ت بابه‌تی فه‌زلدانی پیغه‌مبه‌رمان به سه‌ر تی‌کرای پیغه‌مبه‌رانی دیکه‌دا به باشی ږوونبوویته‌وه، ټو ده‌مه‌ی قورټانی خاوه‌ن_ټی‌عجازی مه‌زن باسی هه‌ندی‌ک گوفتار و ږه‌فتار و هه‌ست و نه‌ستی ټه‌وانمان بو ده‌کات، که له سه‌ر کردنیان خودا تانوتی لیداون، دواتر له‌به‌ر ږوشنایی ژیاننامه و سیفا‌ته به‌رزه‌کانی؛ به‌راوردی ټو تانوت و گله‌بیانه‌ی ږووبه‌ږوی ټه‌وان و ټه‌م (دروودی خوی لیبیت) کراونه‌ته‌وه، ده‌که‌ین. ده‌بینین پیغه‌مبه‌ر یونس/زونون (دروودی خوی لیبیت) که به تو‌ږه‌بییه‌وه قه‌ومه‌که‌ی جی‌هیش‌ت و فه‌راموشی‌کردن، ټه‌وه‌یش دوا‌به‌دوای ټه‌وه‌ی خودا په‌یمانی سزای سه‌ختی به سه‌ردا دان، که چی ټو به‌جی‌هیش‌ستن پیش ټه‌وه‌ی مؤله‌تی جی‌هیش‌تنیان له خودا بخوازی‌ت، ته‌به‌ری له ږافه‌که‌یدا پیمانده‌لیت پیغه‌مبه‌ر یونس (دروودی خوی لیبیت) جوړیک سیفه‌تی وه‌ږه‌سی و ته‌نگی له ټه‌خلاقیدا هه‌بوو، شایه‌ت هه‌ر ټو سیفه‌ته‌یش بوویته‌هوی زووتو‌ږه‌بوون و شپ‌رزه‌بییه‌که‌ی [ټه‌گه‌ر دروست بیت وابلیم و بیته‌ده‌بی نه‌بیت]. دواتر تو‌بیر له گونا‌هه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر داود (دروودی خوی لیبیت) بکه‌ره‌وه، که خیرا حوکمیدا بو ټو که‌سه‌ی گوتی

۱ ږروانه: صحیح البخاری، سه‌رچاوه‌ی پیشوو، کتاب أحادیث الأنبياء، باب، حدیث رقم (۳۴۷۵) ص ۶۶۹.

- مسلم، صحیح مسلم، سه‌رچاوه‌ی پیشوو، کتاب الحدود، باب قطع السارق الشریف، رقم (۱۶۸۸)، ص ۷۰۰.

براکه‌ی پارینه‌که‌ی بردووه ئیدی به‌بی ئه‌وه‌ی گوئ له به‌لگه‌ی براکه‌ی تری بگریت، بویه داوای لیخوشبوونی له خودا کرد و کرنوشیبرد و توبه‌یکرد.

به‌راوردی ئهم گله‌ییه خوداییه بو پیغه‌مبه‌ران بکه به‌و بابته و پرسانه‌ی که تیایدا گله‌ییشی له پیغه‌مبه‌رمان (دروودی خوی لیبت) کردووه. ده‌بینیت گله‌یی خودا له پیغه‌مبه‌ر به کورتی و کرمانجی ته‌نی به هوی هه‌ولی بیوچانی پیغه‌مبه‌ره‌وه (دروودی خوی لیبت) بووه بو رینوینیکردنی زیاتری قه‌ومه‌که‌ی، حهرص و به‌ته‌نگه‌وه‌هاتنیک که کاریگه‌ری له سهر جه‌سته‌ی پیروزی دانابوو، له سه‌رووی هه‌موو بیرکردنه‌وه‌کانی به‌شه‌ره‌وه بوو له پرووی سوژ و میهر و ئه‌وین و شه‌فه‌قه‌ته‌وه، ته‌نانه‌ت خودا ههر به خوی به‌چهن‌دین ئایه‌ت دایده‌دایه‌وه: (فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَّفْسَكَ عَلَىٰ آثَارِهِمْ إِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِهَذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا) واته: (په‌نگه تو بو ئه‌و که‌سانه‌ی بروا به‌م کتیبه‌ناکه‌ن، خه‌می وا بخویت، تبیچیت [باخع، واته: هینده خه‌می بخویت زیانی بو ته‌ندروستیت هه‌بیت، نه‌ک ئه‌وه‌ی خوت له ناو به‌هیت، یان خوت بکوژیت]) [الکھف: ۶]. هاوکات ده‌فه‌رمویت: (أَقَمَنَ زَيْنَ لَهُ سُوءَ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَاتٍ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ) واته: (ئاخو که‌سیک خراپه‌ی بو جوانکراوه و بو خوی په‌سندیکردووه [وه‌کو که‌سیکه وا نه‌بیت؟] خودا هه‌زبکات ههر که‌سیک گومراده‌کات و هه‌زیشبکات شاره‌زای به‌ره‌و خوی ده‌کات. نه‌کا له‌به‌ر خه‌می ئه‌وان، تیدابچیت؛ خودا ده‌زانیت ئه‌وانه‌چ کاریک ده‌که‌ن) [فاطر: ۸]. هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: (لَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَّفْسَكَ أَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ) واته: (له‌وانه‌یه به‌و خه‌مه خوت له‌به‌ینه‌به‌ریت [زیان به‌خوت بگه‌یه‌نیت]، که ئه‌وانه‌نایانه‌ویت بروابه‌ینن) [الشعراء: ۳].

له‌م ئایه‌تانه‌دا خودا به‌خوی گوزارشت له شه‌فه‌قه‌ت و میهر و

خوشه‌ویستییه‌ک‌هی بۆ پیغه‌مبه‌ری ئه‌کرهم (دروودی خوی لیبیت) ده‌کات، به‌زه‌یی پینیدا‌یت‌ه‌وه له‌وه‌ی هینده‌ خۆی بیتاقه‌تده‌کات بۆ که‌سانیک که‌ ئه‌سله‌ن شی‌اوی ئه‌و عاتیفه‌ به‌رزانه‌ی نین، به‌ راده‌یه‌ک خه‌ریکه‌ ته‌واو کاریگه‌ری له‌ سه‌ر باری ته‌ندروس‌تییه‌که‌ی بکات، ته‌نانه‌ت له‌ ژیا‌ننامه‌ی گولا‌ور‌یژه‌که‌یدا ئه‌وه‌ به‌دی‌ده‌که‌ین که‌ سو‌ز و می‌ه‌ریشی بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی قه‌ومه‌که‌یشی به‌وه‌ی برو‌اينه‌هیناوه و دوو‌چاری گو‌م‌پ‌رای بو‌وه‌ جو‌ولا‌وه، له‌ کاتی‌کدا هه‌ر خودی ئه‌و که‌سه‌ ئازاری‌داوه.

زۆر جار سه‌باره‌ت به‌ توانای پیغه‌مبه‌ری مه‌زن (دروودی خوی لیبیت) پرسیموه له‌ پووی شیانی و بوونی ئه‌م عاتیفه‌ خوداییه‌ ناسک و نیا‌نانه‌وه، پیتستر دیمان که‌ چۆن عاتیفه‌ی هاوه‌لی به‌رزی پیغه‌مبه‌ر جه‌عفه‌ری کور‌ی ئه‌بو‌تالیب فری، ئه‌و ده‌مه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا (دروودی خوی لیبیت) پیغه‌رموو: (له‌ ره‌فتار و پوخساردا له‌ من ده‌چیت)، هینده‌ دل‌خۆش بوو خۆی بۆ رانه‌گیرا و هه‌لگه‌شه‌ لی‌یکرد؛ واته‌ وه‌کو حه‌به‌شییه‌کان له‌ سه‌ر یه‌ک قاچ هه‌لبه‌ز و دابه‌زی بوو، ئه‌دی ده‌بی‌ت چی لی‌بیت که‌ خودایه‌کی مه‌زن به‌و سه‌ره‌وه‌ وه‌ها فه‌رمایش‌تیک که‌ شی‌اوی سام و جه‌لالی و مه‌زنی‌تی وی بی‌ت وه‌ها شتیکی پی‌بلی‌ت؟ سا برو‌انه‌ چلۆن هاوه‌لیکی دی به‌ ته‌نها (سووکه‌قومیک (جرعه‌ مخففه‌) (له‌ بابه‌تیکی هاوشی‌وه‌ی ئه‌وه‌ی جه‌عفه‌ر (ره‌زای خوی لی‌بیت)، کاردا‌نه‌وه‌ی ده‌بی‌ت؟ ئوبه‌ی کور‌ی که‌عب (ره‌زای خوی لی‌بیت) ده‌لی‌ت: پیغه‌مبه‌ری خودا هه‌والیدا به‌ هاوه‌لیکی به‌ر‌یز که‌ خودا فه‌رمانی‌کردوه‌ قورئانی به‌ سه‌ردا بخوینی‌ته‌وه، هاوه‌له‌که‌یش فه‌رمووی: (ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا (دروودی خوی لی‌بیت) واته‌ خودا باسی‌کردم و ناوی هینام؟ فه‌رمووی: (به‌لی).^۲

۱ صحیح البخاری، سه‌رچاوه‌ی پینشو، کتاب الصلح، باب کیف یکتب هذا ما صالح فلان بن فلان، حدیث رقم ۲۶۹۹ ص ۵۱۴.

۲ سه‌رچاوه‌ی پینشو، کتاب مناقب الأنصار، باب مناقب أبي بن کعب حدیث رقم ۲۸۰۹ ص ۷۲۴.

دەسودەم ھاوولەكە خۆی پېرانه گىرا و عاتىفەى جۆشدر، وایلیهات وەكو ئەوەى عەقلی لە سەر خۆی نەمايیت، لە یەك كاتدا هەم دەگريا و هەمیش پیدەكەنى. [خۆمان دەلیین: كەوتە حالەو].

ئەم گواستنهوہ لە ناکاوہ مەزن بە سەختترین حالەتەکانی خەم و پەژارە دادەنریت بۆ كەسێك برۆای پیننەبیٹ، كە كەسەكە توشی خەم و ناسۆری دەكات، كەچی بە ھۆی دلنەوایی خودای مەزنەوہ بۆ بەرزترین پلەى ھەستکردن بە خۆشى و بزواویی پۆچی بڵندەدەبیٹەوہ، ئەدى چۆن پیغەمبەرى خودا (دروودی خۆای لیبيٹ) بەرگەى ئەم گۆرانە عاتىفییەى گرتوہ؟ بیگومان ھەر خودا بە خۆی دەزانیت چۆن پەيامی خۆی بلاودەكاتەوہ بەرزەفتیدەكات. لە راستیدا ئەوہى پیغەمبەرى خودا (دروودی خۆای لیبيٹ) باسیدەكات لە توانستە عاتقى و رۆحییەكەى و شیانیکردنى ئەوہیشى کردوہ كە ئیئە لیینازانین، دەخریتە پیزی ئەو جۆرە ئەركانەوہ كە لە ئیئە شاراوہیە و لەویش ئاشكرا، وەكو دەفەرمویٹ: (ئەوہى من دەیزانم ئیوہ بتانزانیا، زۆر دەگریان و كەم پیدەكەنین).^۱ لە گێرانەوہیەكى دیکەدا لە لای تۆرموزى دەفەرمویٹ: (سویند بیٹ بە خودا، ئەوہى من دەیزانم ئیوہ بتانزانیا، زۆر دەگریان و كەم پیدەكەنین و ھەرگیزیش بۆ چیژ سەر جییبیتان لەگەل ئافرەتاندا نەدەكرد، دەچوونە بەرزاییەكان و پەناتان بە خودا دەدا).^۲

تەنانەت ئەو گلەییە توندەى پووبەرووی پیغەمبەرى خودا (دروودی خۆای لیبيٹ) كرا لە سورەى (عبس)دا، ھەندیک لەوانەیش كە گوتوویانە كردنى گوناھى بچووكى لەلایەن پیغەمبەرانەوہ بەلگەىە لە سەر

۱ سەرچاوەى پینشو، كتاب التفسیر، باب قولہ: [لا تسألوا عن أشياء إن تبد لكم تسؤكم: لە شتانیک مەپرسن كە زانیان زیانتان پیدەكەینەنیت] حدیث رقم ۴۶۲۱ ص ۸۷۹.

۲ الترمذی، جامع الترمذی، سەرچاوی پینشو، كتاب الزهد، باب في قول النبي: لو تعلمون ما أعلم لضحكتم قليلا، حدیث رقم ۲۳۱۲ ص ۳۸۲.

ئەو ھەي پيغەمبەري خودايش (دروودي خواي ليبييت) كروويەتي، ئەم
 ئايەتەي سورەتي (عبس) ە دەكەن بە بەلگە، ناوكوي ئەمەيش بەلگەي
 پەرۆشي و سووربووني پيغەمبەري خودايە (دروودي خواي ليبييت)
 بۆ بلاوكردەنەو ھەي بانگەوازەكەي لە ميانەي پيادەكردني ئاكار و
 ئەخلاقى بەرزىەو ھەي كە ھيچ كەس جگە لە پيغەمبەري خودا (دروودي
 خواي ليبييت) ناتوانيت بەو چەشنە بە ئاكارى بەرز خوي برازينيتەو ھەي.
 پيغەمبەري خودا (دروودي خواي ليبييت) ھەموو بايەخيكي دابوو بە
 ھەليدي كورپى موغيرە و سەراني قورەيش بەو ئوميدەي مسولمانبييت،
 ھاوھلي بەرزيش ەبدوللاي كورپى ئوم مەكتومي ھەژار و نابينا ھات و
 قسەكەي بە پيغەمبەري خودا (دروودي خواي ليبييت) برپى و دووبارە
 و سييارەي كردهو ھەي و ھەا سوور بوو لە سەر پرسياركردنەكەي، كە
 پيغەمبەري خودا (دروودي خواي ليبييت) بيزار بوو و داواي ليكرد ئەو ھەي
 خودا فيريكردوو ھەي ئەويش فيربكات، بۆيە پيغەمبەري خودا (دروودي
 خواي ليبييت) روي گرژكرد و پشتيتيكرد، دەسو دەم سورەتي (عبس)
 دابەزي، لە سەر ئەو رەفتارە گلەيي لە پيغەمبەري خودا (دروودي
 خواي ليبييت) كرد. خوينەري ھيژا لەم جۆرە ھەلوستان وردبەرەو ھەي
 ئيمە كاردانەو ھەمان چ دەبيت، بۆ نمونە تۆ ھەموو بايەخيكي فيكري و
 عاتفيت بخەيتە سەر پرس و بابەتيكي زۆر گەرەي ئەوتۆ كە بزانيت
 گرنگي و سەرئەنجاميكي زۆر باشي بۆ تۆ دەبيت، ئەو پرسەيش لەگەل
 خاوەن برياردا گەنگەشەبكەيت، لەم ئانوساتەدا كەسيكي لاواز بيت و
 قسەكەت پيبرپيت و داواي كاريكي زۆر بە پەلەت ليبيكات، كە دەكریت
 داواي ئەو ھەي لە قسە گرنگەكەت بوويتەو ھەي يارەمەتيبەيت، بەلام ئەو ھەر
 سوورە لە سەر داواكەي، ئەدي داواي ئەو ھەي ئەو كەسانەي گفتوگوت
 لەگەلدا كردن رۆشتن، دەبيت چ بکەيت؟ تورەيي و ھاواركردن بە سەر
 ئەو كەسەدا شايت لە داخاند ھەر بيەشيبيكەيت لەو ھيشي داوايكردوو ھەي،

زۆر جار ھەموو ئەمانە لە کۆمەلگاکانی ئییمەدا وەکو کاردانە و ھەیکە پەسەند قەبول دەکرێت و لە ھەمبەر ئەو کەسە لاوازەدا ماف بە تۆ دەدەن. ئەدی پێغەمبەری خودا (دروودی خۆای لیبیت) چی کرد؟ تەنھا پشتی لێھەلکرد و رووی گرزکرد لە بەردەم کەسێک کە ئەسڵەن ھەر نازانیت کە بەرانبەرەکە ی و ھا شتیکی کردووە، چونکە نابینایە! پێغەمبەری خودا (دروودی خۆای لیبیت) ھیچ وشەیک، یان دەنگیکی بیزاری لە بەرانبەر سووربوونی عەبدوللای کۆری ئوم مەکتوم دەرنبەری، چونکە کەر نەبوو، ھەر وشەیکە ناساز و شەرمەندە کرابایە گوئی لیدەبوو، نایشکریت و ھا کاریک لە پێغەمبەری بەسۆز و میھربانەو (دروودی خۆای لیبیت)، بکریت.

ئەو بە بیر خۆینەر دەھینینەو کە ئیمە پیش ئەم ھەمگە بینەوبگرە (الاسترارد)، سەبارەت بە تاقدی سێھەم کە باسکردنە لە و وروژینەرە عاتیفیانە ی داخوایی ئاکار و رەفتاری پەسەند و نیانن دواوین و گوتمان ئەم جوړە عاتیفانە بەبێ ھیچ گریوگۆل و ناسۆریک لە ناو بونیاتی پێغەمبەراندایە، وەلی سەبارەت بە تیکرای مسوڵمانان جگە لە بەرھەستیی فیسقوفجور و خۆبەزلانینی ئەو نەفسە نەبیت کە خودا تیندا خولقاندووویەتی، ھیچ دەرچەیکە دیکەیان نییە، ئەو ھیش لە بەرئەو ھە تاقیانبکاتەو کە کامەیان کاری باشتەر ئەنجامدەدات. بۆیە وایدەبینم کەمیک ھەلویتە لەم گرووپ/تاقمە ی وروژینەری عاتیفەکاندا بکەم، لە بەرئەو ھە گرنگییەکی زۆری لە سەر رەفتاری ئەخلاق جیھانە ماددیە نووییە کەمان ھەیکە، چونکە ئاشی ئاکارە جوانەکانی مەرف ناگەریت ھەتا جەوی شلەژان و ھەلچوونەکانی نەکات؛ ئەویش بە کپکردنەو ھەوا و ئارەزوو و لایەنە خراپەکانی ھەلچوون و ھەکو: تورپیی و لەچەری/ئیریی و ترس و خۆبەزلانین، خۆرازدنەو بەو ئاکارانە ی عەقل و شەرع پێیان جوان و نیانە، و ھەکو: سۆز و میھر و شەفەقەت و سەخاوەتمەندی

و ریز و قوربانیدان و نازایه‌تی/دلیری و خوځواردنه‌وه له توه‌په‌یی،
نهم سیفه‌تانه‌ئو پتوه‌رانه‌ن که کانگاکانی پیاوی پتیده‌پتورین، هه‌تا له‌و
ولات و شوینه‌ی ریزی مروقی تیدا پاریزراوه، جله‌وی سه‌رمه‌شقی و
سه‌رکرده‌یی بگریته‌ده‌ست.

چ که‌سیک هینده‌ی عومهری کوری خه‌تاب پیگه و ریزی مروقی له
لایه؟ هه‌رگا بیویستایه‌ئهرکی ویلایه‌ت به‌هاوله‌یک بسپیریت، په‌روش
و سوور بوو له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی به‌سه‌رجه‌م سیفاته‌به‌رزه‌جوانه‌کان
خوی برازینیت‌ه‌وه و بتوانیت به‌سه‌ر ئاره‌زووه‌کانی زالبیت و توره‌یی
خوی بخواته‌وه، له‌باره‌ی ئه‌و که‌سه‌له‌خه‌لکانیک که‌گومانی چاکی
پتیا‌ه‌بوو و باشیش ئه‌و که‌سه‌ی ده‌ناسی، ده‌پرسی هه‌تا بزانی‌ت
چونه، کاتیک به‌ئیرینی وه‌لامیده‌دایه‌وه، ئه‌مجا عومه‌ر (ره‌زای‌خوای
لبیت) له‌دراوسیکانی ده‌پرسی، یان ئایا له‌مامه‌له‌ی دینار و دراودا
چونه، یان ئایا ئه‌و که‌سه‌گه‌شت و سه‌فه‌ره‌ی له‌گه‌لدا کردووه. کاتیک
پرسیارلیک‌راوه‌که‌به‌نه‌ری وه‌لامیده‌دایه‌وه، عومه‌ر پتیده‌فه‌رموو: (برۆ،
تو نایناسیت)، پتیده‌گوت: (شایه‌ت له‌مزگه‌وتدا دبیتت، ئه‌ویش سه‌ریکی
بو ده‌له‌قاند)، عومه‌ر به‌جووله‌ی کړنوش/چه‌مانه‌وه‌ی ده‌کرد. واته
ئو دیویه‌تی نویتزیکردووه و له‌سه‌ر نویتزه‌که‌یشی حوکمه‌دات به
ویلایه‌تکردنه‌که‌ی. نهم چیرۆکه‌به‌لگه‌ی راده‌ی مه‌عریفه‌ی فیتری و
قوولیی عومه‌ر ده‌گه‌یه‌نیت، که‌چه‌ند ئه‌و سیفاتی خرۆشان و هه‌لچوونانه
گرنگی هه‌یه‌له‌ناسینی جه‌وه‌هر و کانگای مروقه‌کان، ئه‌و (ره‌زای‌خوای
لبیت) وه‌کو پیغه‌مبه‌ری خودا (دروودی‌خوای لبیت) وه‌سفیکردبوو، که
قسه‌که‌ریکی باش و به‌خشنده‌بوو.

۱ حه‌کیمی تیرمزی نهم چیرۆکه‌ی گنراوه‌ته‌وه، الترمذی، أبو عبدالله محمد بن علی بن الحسن
بن بشر ت ۳۲۰ هـ أدب النفس، تحقیق: أحمد عبدالرحیم السائح، مصر: الدار المصریة اللبنانیة،
ط ۱، ۱۹۹۳ م، ص ۷۹.

له بهرئوه مروّف ئه گهر توانی ئه م لایه نه عاتفیهی که سایه تیی
 خوی جله و بکات، ئه وه ده بیته سهنگی مهحکک بۆ ناسینی، ئه وهیش
 تهنها به له گه لیبوون و هاورییه تیکردنی نه بیته دهرناکه ویت، بۆ نمونه
 به دراوسیتیکردنی ئه و سیفته تهت بۆ دهرده که ویت به وهی کاتیک تو له
 ماله که تدایت گویت له هاتوهاواری خوی و خیزانی و مال و مندالی ده بیته،
 یان هه ندیک قسه ی پاراو و شیرینی لیوه ده بیستیت، له مامه له ی جوانی
 ئه وه وه له گه ل خاوخیزان و منداله کانتدا باشتر ده یناسیت و زور جاریش
 له رهفتاری جوانی ئه وه وه کاری باش فیرده بیته. ههروهها له گه شتی
 دوورودریژدا که له سهردهمانی زوو زیاتر مروّف توشی تهنگوچه له مه
 و کوژان ده بوویه وه، سیفته ی راده ی تورپی و ئارامگرییه که یته ده زانی
 و ئاشناده بوویت به سه خاوه تمهندی و ترسی له و مه ترسییه راسته قینه،
 یان گومانو بیانه ی له میانه ی گه شته که توشتانده بوون. چۆنیه تیی
 مامه له کردنی له گه ل پاره و دراوه ئه وهت بۆ دهرده که ویت که ئایا ئه و
 پاره خۆشه ویسته یان نا، هه ر وهکو دهرک به وهیش ده که یته هه تا چه ند
 زیرهک و وریایه به وهی پاره کان ساخته ن، یان نا. بیگومان مامه له ی
 راستگو یانه به مال و سامانه وه به شیوه یه کی سروشتی پشت به توانای
 که سه که ده به ستیت له کپکردن و دامرکاندنه وهی عاتیفه و هه لچونه
 پیس و خراپه کانیدا.

له راستیدا ناکریت هه لچوون، یان خرۆشان و عاتیفه قیزه ونه کان
 له و که سانه بشارینه وه، که له گه ل ئه م بیته وای و به دبه ختیانه دا ده ژین.
 ئه مه هه ر به ته نی به رقلیبونی خه لک له دنیا و سزای له دواروژ نییه
 به وهی خه یالده کات ئه و جوړه سیفته تانه به خته وهری و خۆشی و چیژی
 بۆ ده هینن، چونکه ئاره زووه خۆبه زلزانیه کانی که له سه ر گو شکراوه
 و ئه سپی شه هوه تیشی داوه ته دهستی، ورده ورده له گه ل تییه ریپوونی
 کاتدا زیاده کات، وه لی جله وی دامرکاندنه وهی ئاره زووه کانی هینده

لاوازدهبیت ههتا دهبیته بهندی داخوازی و مهترسیگه لیکی ئهوتو که ئهسته مه ودهستبین و خوتی لیبپاریزیت، ئیدی ههچهنده دهسه لاتیشته به سهر کهسانی ههژار و لاوازیشدا بشکیت و دارای سهرهوت و سامانیکی زوریش بیت، به لکو ههر خودی مال و دهسه لات دهبنه ئاگری به دهبختی و شرۆکییه کهی: (فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ) واته: (سهیرت نهیه له دارای و زاروزیچیک که هه یانه؛ خودا دهیه ویت له دنیاا به مانه ئازاریانبات و ههر به خوانه ناسی بمرن) [التوبة: ۵۵].

بویه هه همیشه پیغه مبهری خودا (دروودی خوی لیبیت) په نای به خودا دهگرت له م سیفه ته قیزه ون و خراپانه و نزایه کی گشتگیری دهکرد، وهکو ئه نهس بۆمان دهگپیته وه که فهرموویه تی (دروودی خوی لیبیت): (خودایه پانات پیده گرم له خه م و خه فهت، کلۆلی و ته مبه لی، ترس و ره زیلی، قهرزباری و ته نگپیه له چین و دهسه لاتی ناهه قی پیاوان).

بیگومان وتهی واتاکیش (جوامع الکلم)^۲ به پیغه مبهری خودا (دروودی خوی لیبیت) به خشراوه، له میانهی ئه م چه ند وشه که مه ی نزا که یه وه، گرنگترین ئه و عاتیفه و هه لچوونه خراپانه ی کورتر دووه ته وه که زالدهبیت به سهر مروفا ئه گهر ئه و زالنه بیت به سه ریدا. له زمانی دهروونی نویماندا، ده لیت: په ژاره (الهم)؛ زاراه ی دوودلی/خوتخوته یان Anxiety به سه ردا سه پاندووه، که بریتییه له هه سترکردن به ترس و

۱ صحیح البخاری، سه رچاوه ی پیشوو، کتاب الدعوات، باب التعوذ من المأثم والمغرم، حدیث رقم ۶۳۶۷ ص ۱۲۲۳.

۲ وشه ی جوامع الکلم: واتایه کی تیدایه که شتی دیکه له خویده گریت، واته واتای کۆکه ره وه ی له خوگر تروه وهکو موگناتیس، به و واتایه ی ئه م وشه یه یان سیفه تی راکیشانی تیدایه، یان ههر خوی قووله و زور دهکشیت، وهکو چون دهگوتریت ئه م قسه ئا و زور دهکشیت، واته قسه که قووله. وهگر.

شلەژانیکى ئەوتۆ لە داھاتوودا گرفت و کارەسات بە دواى خۆیدا بەھینیت، بەلام سوئ، خەفەت (الْحَزَن)؛ بریتىیە لە ھەستکردن بە دادووبىدادى، بېھومىدى و دژوارىیە لە ھەوى لە رابردوودا ڕوویداو، ئەویش بە ھوى لە دەستدانى ئازىزىک، یان خۆشەویستىکى ھەو بەیت، دیارترینى ئەو نالەبارى و بارقورسىیەى پەژارە و خەفەت و خەمۆکى لەگەڵ خۆیدا دەبھینیت، ھەستکردنى مروڤە بە کلۆلى و سستیە Retardation، کە پزىشکە دەروونىیەکان بە یەکیک لە گرنگترین نیشانەکانى خەمۆکى ھەژماردەکن.

شایەنى باسە زۆریەنەى ھەرەزۆرى ئەوانەى لەمپۆدا سەردانى دیدەنگە (العیادە) دەروونىیەکان دەکن بە دەست ئەم دوو نیشانەو ھە نالینن: پەژارە و خەفەت. واتە یان دوودلى و خوتخوتە یە بۆ داھاتوو، یان پەژارە و خەمۆکیە لە ڕووداوەکانى رابردوو، ھەلى ئەو ھە بڕوادارەى کە لە زالبوونى ئەم دوو نیشانە یە و نیشانەکانى دیکەیش پشت بە خۆدا دەبەستیت، ئەوا بڕووبوونى بە قەدەر ئازارە دەروونىیەکانى لە ھەوى لە رابردوودا لە دەستیداو ھە دەبیتەو ھە و دەرھوتتەو، ھەکو چۆن ئەو پەرى یە قىنىشى ھە یە کە داھاتوو بە دەستى خۆدا یە و خۆى ھیچ توانایەکی بە سەر گۆرینیدا نییە، بۆ یە ئەم چەشنە بىرکردنەو یە زیاتر دەیحەوینتەو ھە لە ھەوى بارى خەم و خەفەت و پەژارە بالبکیشیت بە سەر فیکر و بىر و دلیدا، ھەکو گوتراو ھە: (ئەو ھە رابورد نەما، ئەو ھەیشى ئومىدى بۆ دەخوازیت ونە، بۆ یە ھەموو غەمىکت ئیستا بىت و بىر لە ئیستای خۆت بکەر ھەو)

بۆ یە دەبىنن چارەسەرى دەروونى بۆ ئەو بڕوادارانەى توشى شلەژانى دەروونى بوون لە ماو ھەکی زۆر کەمدا دەرنەجامىکى باشى دەبیت، ئەگەر چارەسەرکارە کە توانى بە تىروانىنیکى ئىسلامىیانە

چاره سەربىيەكەى بۇ دارپىژىت. بە پىي شارەزايى و ئەزمونى كەسىي خۆم كە لە ماوەى شەست و ئەوەندە سالى رابردودا لەگەل ئەو نەخۆشە مسولمانانەى توشى شلەژانى دەروونى و خوتخوتى و خەمۆكى بووبون، قايلىكردم بە سەرىپىيى و سادەيى چارەسەرى دەروونىي خۆرئاوایى، بەراورد بە چارەسەرە ئىسلامىيە مەعريفىيەكە Behavior Cognitive Therapy Islamic سوودە بەردەوامەكەى كەمترە، چەندىن توپىژىنەوہى بلاوكر اوەيشم سەبارەت بەو بابەتە لە خولەكانى دەروونناسى و پزىشكىي دەروونىي خۆرئاوا و عەرەبىدا ھەيە، كە لەم كىتەبەدا بوارى ئەوہ نىيە درىژەى پىيدرىت.

ھەرچى ترس و چرووكىيشە دوو سىفەتى پەيوەستن بە يەكەوہ و دوو پرووى يەك دراون، ترسنۆك كەسىكە ئامادە نىيە سوود بە خەلك بەگەيەنىت بە بەخشىنى نەفسى خۆى، وەلى چرووك كەسىكە ئامادە نىيە سوود بە خەلك بەگەيەنىت بە بەخشىنى پارەى خۆى. ھەردووكان نەخۆشىيەكە لە نەخۆشىيەكانى زالبوونى خودخۆشەويستى و لەخۆپازىبوونى ئەو كەسەى كە ئەم دوو سىفەتەى (ترس و چرووكى) تىدايە، بەلام زالبوون و توپزى مرؤف/پياو بە ھۆى كەلەكەبوونى قەرز، يان ھەر شتىكى دىكەوہ، شلەژانى ترسم لە ھەلوپىستە كۆمەلايەتتىيەكان وەبىردەھىتتەوہ، بە تايبەت ئەو كەسە لاوازانەى چوارپەليان وەكو بىي ناو ئاو دەلەرزىت، يان ئەوانەى لە بەردەم پياوانىكى دەسەلاتدار و ستەمكاردا گرگنى و لاوازى قەبولدەكەن. ئەو ترسە لە پووبەرووبوونەوہى ھەلوپىستە كۆمەلايەتتىيەكان بەربلاوترىن شلەژانى دەروونىيە لەمپروماندا.

وەلى ئەوانەى خاوەنى عاتىفەى باشن، كەسانىكن ئاكار و ئەخلاقى بەرزىان پىتەخسراوہ. ئەوانەى شى دواى وىرد و زىكرى خودا گەشتوون بە رىزى پياوباشان، تەنھا بە ھۆى سووربوون و خۆپراھىتانيان

بووه له سەر عاتیفه و هه‌لچوونه باشه‌کان و کپکردنه‌وهی سیفه‌ته خراپه‌کانی وه‌کو شه‌هوه‌ت و ئاره‌زوای نه‌فسی فه‌رمان‌که‌ر به خراپه و به‌خودانازین، به شی‌وه‌ک هینده زالبوون به سەر نه‌فسیاندا وه‌کو گیاندارێکی ده‌سته‌مۆیان لی‌کردوه، تو‌ره‌یی خۆیشیان ده‌خۆنه‌وه و له خه‌لکی خۆشده‌بن و سۆز و به‌زه‌ییان به‌رانه‌ر خه‌لکانی نه‌دار و مندا‌لانی بی‌ده‌سه‌لات ده‌نوین، یارمه‌تی ئه‌وانه ده‌دن که ئاتاج و پتو‌یستی‌یان به یارمه‌تی هه‌یه و یارمه‌تی که‌سی سته‌مدیده ده‌دن. سه‌باره‌ت به‌م باب‌ه‌ته گو‌ی له قسه‌ی دایکمان خاتوو خه‌دیجه‌ی کچی خوه‌یلید بگ‌ره، که پاش یه‌که‌م دیتنی سامناکی جبریلی ئه‌مین دلی پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خوی لیبیت) ده‌داته‌وه و خۆراگری پی‌ده‌به‌خشیت؛ که هه‌رده‌م پی‌ده‌فه‌رموه‌: (نه‌خیر ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خوی لیبیت)، سویند به‌ خودا هه‌رگیز خودا شه‌رمه‌زارتناکات و ده‌ستت لی‌به‌رنادات؛ چونکه تو سیله‌ی ره‌حمت به‌کارده‌خه‌یت و قسه‌ی راست ده‌که‌یت و ده‌ستی ماندوو ده‌گریت و له مالی خۆت یارمه‌تی نه‌بوو ده‌ده‌یت و ریز له میوان ده‌گریت و به‌لا و کاره‌سات خیر بیت، یان شه‌ر به‌ دم خه‌لکیه‌وه‌یت).

ئه‌مانه سیفات و ره‌فتاری پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خوی لیبیت) بوون پیش ئه‌وه‌ی ببیته پی‌غه‌مبه‌ر، به‌لام پاش ئه‌وه‌ی بوو به پی‌غه‌مبه‌ر؛ هه‌موو ئاکار و ره‌فتاره‌کانی وه‌کو قورئان بوو، خۆشنوودی و تو‌ره‌ییه‌که‌ی له هه‌ر ساتیکدا با، له‌به‌ر خودا بوو، کاتیک سه‌باره‌ت به‌ ئه‌خلاق پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خوی لیبیت) له خاتوو عائیشه‌یان پرسی؛ گو‌تی: سورته‌ی (المؤمنون) تان خویندوو‌ته‌وه؟ گو‌ترا: به‌لی. گو‌تی: بیخویننه‌وه، به سه‌ریدا له (قد أفلح المؤمنون) خویندرا به سه‌ریدا، هه‌تا گه‌یشتن به

١ صحیح البخاری، سه‌رچاوه‌ی پیشوو، کتاب بدء الوحي، باب، حدی، رقم ٣، ص ٢١.

ثایه تی (یحافظون)؛ که واتای ثایه ته که به م چه شنه یه: (قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ
الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ وَالَّذِينَ هُمْ
لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ) واته: (بیگومانه باوهداران،
پزگاران. ئەو که سانه ی له نویژاندا خویان به گه وره نازانن؛ ئەوانه یش
که له قسه ی پووچ دووریده کهن؛ ئەوانه یش که زه کاتده دن؛ هه ر
ئەوانه یش که شه رمی خو ده پاریزن) [المؤمنون: ۱-۵].

۱ القرطبي، أبو عبدالله محمد بن أحمد (ت ۶۷۱هـ) الجامع لاحكام القرآن، تحقيق سمري
البخاري، الرياض: دار عامل الكتب، ط ۱، ۲۰۰۳م، ج ۱۲، ص ۱۰۲.

بەشى پىنچەم

تېرامانىك سەبارەت بە خواستى خودا بۇ ژىنگە و
بۇماوهىي گونجاوى ھەر پىنچەمبەرىك

پىشەكى

ئەم بەشە باس لە بابەتتىكى گرنگ و ئالۆز دەكات، سالانىكى زۆرە
زانايانى دەرووناسى بە خۆيەوہ سەرقالکردوہ، ئەمىستايىشى لەگەل
بىت چەندىن توژىنەوہى مەيدانى و ژمىريارى سەبارەت بەم بابەتە
ئەنجامدراوہ و ئەوپەرى ھەوليان خستووہتەگەر بۇ كەشفکردنى
ھەندىك لە پوخسارەكانى، ئەوہيش برىتییە لە باسى كاريگەرىي ژىنگە و
بۇماوهىي لە بونياتنانى تايبەتمەندىي كەسىتى و دەرھاويشتە عاتىفەكانى.

لە بەشەكانى پىنشووڧا ئاماژەمان بەم بابەتە كرد، لەم بەشەيشدا
سەرنج لە حىكمەتى خودايى دەكەين سەبارەت بە خواستى ژىنگە و
بۇماوهىي گونجاو لە بارەى ئەو پىنچەمبەرانەى بۇ گەياندىنى پەيامەكەى
ھەلىبژاردوون، ھەموو ھەولىكمان دەخەينەگەر بۇ ئاسانکردنى لايەنى
زانستىي ئەم مەيدانە و بە شىوہىەكى سادەى پوونىش دەيانخەينەپوو،
چونكە ئەم بابەتە چەندىن قسەى ھەلىتوپەلىت و زيادەرەوىي ئەوتوى
لەخۇگرتووہ، كە پشت بە چەسپاندىنى حەقىقى نابەستىت. تەنانەت

له دەرۋونناسىي نويدا ئەم جۆره زىادەپرەۋىيەى كه سنوورى واقعى تىپەپراندوۋە بەدىدەكەين، بە تايبەت له كىتتەكانى ئەوانەى بۇ قوتابخانەكانيان پەرۋىش، كه يان پاىەى ژىنگە بەرزپادەگرىت، يان كارىگەرىي بۇماۋەيى شىكۆمەندەكات.

ۋاتسون Watson ۋەكو دامەزرىنەرى قوتابخانەى رەفتارىي مەعريفى؛ بە ھۆى دەمارگىرى بۇ ژىنگە، شانازىدەكرد ۋ دەيگوت: ئەگەر مىندالىكى جەستەساغى پىندىرەت، بەبى خوتخوتە ۋ يەقىنى ھەيە كه دەتوانىت ھەموو تۋانا رەفتارىيە ژىنگەيىەكانى بەكاربەيىت، بۇئەۋەى پەرۋەردەيىكات ۋ بىت بە پزىشك، يان پارىزەر، يان ھونەرماند، يان بازگان، يان تەنانت دەرۋزەكەر، يان تاۋانكارىش. ئەمە سەربارى بەھرە ۋ تۋانكانى، يان بنەما رىشەيىەكەى. ئەم بانگەشەيەيش له كىتتەكەيدا له بارەى رەفتارىيتى Behaviorism بەدىدەكەيت. له بەرانبەردا؛ نمونەى ئەم زىدەپرەۋىيانە له نووسىنى ئەوانەى دەمارگىرن بۇ لايەنى بۇماۋەيى له بونياتى رەفتارى مرقۇايەتيدا بەدىدەكەين، چونكە له خول ۋ گوڤارە خۇرئاوايىەكان پوختەيەكى ناساز سەبارەت بە تويژىنەۋەى ئەو دەمارگىرانە دەخوئىنەۋە، كه گوايە جىنىك، يان مىراتىكىان بۇ بەختەۋەرى، يان رەفتارى تاۋانكارى، يان وىنە ۋ شىۋازەكانى دىكەى رەفتارى مرقۇايەتى كەشفكردوۋە، كه تويژىنەۋە زانستىيەكان ئەۋەيان پىشتراستكردوۋەتەۋە كه ئەو ژىنگەيەى نكۆلى لىدەكەن پىشكى شىرى له بونيات ۋ ھاتنەكايەيدا بەردەكەۋىت، لەم بابەتەيشدا بۇماۋەيى رۆلى دواناۋەندى ھەيە. ئەو خويئەرەيشى كەمتازۇر مژوولى ۋەھا بابەتتىكە دەتوانىت چاۋىك بە كىتتەكانى زانستى بايۇلوجىيائى كۆمەلايەتى ۋ Sociobiology زانستى لىكۆلىنەۋەى رەفتارىي گيانداران له ژىنگە سروسىتتەكەيدا ۋ Ethology دەرۋونناسىي پەرەسەندنى بخشىنىت، كه

ئەمانە تژی و سیخناخن لەم جۆرە زیدەپرەویانە و قەبەکردنی رۆلی بۆماوویی، زانایانی ئەم تاقمە لە زیندەوهرناسانیش قوتاییی داروینی مامۆستا و گەوهرەکهیانن، که هەردەم لە روانین بۆ دەرئەنجامی لیکۆلینەوهکانی لە سەر گیانداران، راقەهی رەفتاری مرۆقایەتییشی دەکرد. تاقم و گرۆهیکی دی لەو زیدەپرەوانە هەن که ئەو دەمارگیرانە رابەراییەتیدەکن، که بڕوایان بە سەرکەوتنی بۆماوویی جیناتی رەگەزی ئەورووپی هەیه، بە بەراورد بە کۆی مرۆقایەتی لە ئەفریقیەکان و ئاسیاییەکان. بە گوێرەیی بێرکردنەوهی ئەوان پیاوی سپییست لە رەشپییستیک لە پێشترە، یان لە سەرۆی ئەووهیه؛ نە لەبەرئەوهی لە ژینگەیهکدا دەژی لە سەر بەرهمهینان و پەرەسەندنی زانستە ئەزموونی و تەکنەلۆژیایان هانیدەدات؛ نا، بەلکو لەبەرئەوهیه که دارای جیناتیکی پەرەسەندووی ئەوتۆیه که ئەفریقە رەشپییستەکان لێییبەشن! دەبینیت هەرچی شیوه و شکلی فیلوفرتە زیرەکییەکان هەیه بەکاردهینن، بۆئەوهی ئەو لە لای ئەو کەسەیی شارەزای فیلوفرەکه یانە بسەلمینن که درۆودەلهسەکه یان لە سەر بنەمایەکی زانستی بەندە.

ئەگەر لە زیدەپرەوی و فیلوفرتی بۆماوویی و ژینگەییەکان دووربکهوینەوه و زانستیانە و ورد لە بابەتەکه بکۆلینەوه، ئەو دەم دەبینین که کاریگەریی بۆماوویی یەکلاکەرەوهی راستەخۆ لە سەر رەفتاری مرۆف، بە شیوهیهکی گشتی لە لایەن ئەندامییەکاندا قەتیسبووه، نمونەیی ناسیستەمی و شلەژانی ئەو کرۆسۆماتانەیی دەبیتە هۆی توشبوون بە دواکهوتوویی عەقڵی که بە سیندرۆمی داوون 'Dawn's Syndrome' وەلئ جگە لەوه دەبینین هەر یەک لە ژینگە و بۆماوویی رۆلیان لە بونیاتی رەفتاردا هەیه و زۆر جاریش ئەم رۆلانە لیکنالاون هەتا ئەستەم بیت

١ سیندرۆم واتە: کۆمەله نیشانەیهکی هاوکات یان نیشانەکانی بارودۆخ یاخوود بوودانیکی ناله‌بار و ناپه‌سەند. وەرگیتر

بابای توڙهر/ليکڙهر له وه دلنيا بيټه وه که ټو سيفه ته ی ليځده کولځته وه له و ژينگه يه وه هاتو وه که تاکه کان تيځدا ده ژين، يان له باوو باپيرانه وه بويانماو ده ته وه. له بهر ټو وه زانايان چه ندين شيواز و فرتوفلي سهر يان ريکخستو وه هه تا ئاشنا بن به را ده ی کاریگه ري ژينگه، يان بوماو هي له سهر ټو تايبه تمه ندييه دهروونيانه ی ليځده کولځته وه. له وانه ټو بوو که له پيشتر باسما نکر د له باره ی ټو ليکځلځنه وه ټو زمونځيانه ی که دهرووناسه کان تياځدا به راوردی جمکی چونيه ک و جمکی ناچونيه ک ده که ن، ټو وه يش له پيناو په رده لادان له سهر کاریگه ري بوماو هي له توشبوون به نه خو شبي شيزو فريناي عه قلی، وه کو زانايان ته که نه لوژيای نو ی و ويځه گرتن و ئاميره کانی کو مپيو ته ر له ليکځلځنه وه ټو زمونځيانه کان ياندا به کاریده هيځن، به تايبه ت ټو وانه ی که له سهر منځاله تازه بو وه کان پراکتيز و جيځه جيځده که ن.

ټو ليکځلځنه وانه ټو وه يان پشتر استکر دو وه ته وه ټو دهمه ی بوماو هي به ر ژينگه ده که ويټ، رځليکی گرنکی - که م بيټ، يان زور - ده بيټ له بونياتنای زيره کي گشتی و چه مينه وه و ره فتاری هه لچوونی مروځ.

تيرامان سه باره ت به بوماو هي و ژينگه له پيځه اتنی سيفه تي پيځه مبه راندا

سهرباری ټو وه ی بابته ی به راوردی نيوان ژينگه و بوماو هي وه ها دياره که زانستی نو ی وروژان دو ويه تي، وه لی ټو وه نده هه يه ټو باسه ره گو ريشه يه کی ميژو وي ئيسلامي ديړيني هه يه. گو يرا ديړه له سهر گوزه شته ی ها وه لی به ريژ ټو شجي کو ري عه بده قيس کاتيک له که ل هه نديک ها وه لدا چو وه مه دينه بو ټو وه ی سه لام له پيځه مبه ري خودا (درودی خوی ليټ) بکه ن. کاتيگ که يشتن هه موان کيځه رکيځانده کرد له سلاو کردن له پيځه مبه ري خودا (درودی خوی ليټ)، به لام ټو شج چاو ه ريکړد هه تا خو ی ته کاند و له خو لی ريگای له خو يکرده وه

و پۆشاکه کهی داکنند و خستیه ناو توره که که یه وه و پۆشاکیکي پاکی دهرهینا و له بهریکرد، دواتر زۆر له سه رخۆی چوو ه خزمه تی پیغه مبه ری خودا (دروودی خوی لیبیت). پیغه مبه ری خودا (دروودی خوی لیبیت) ههر سه رنجی ئەم کاره ی ئەشجی دها و خنده به سه ر پوخساری پیروزیه وه نمایانبوو، فه رمووی: (له راستیدا تو دوو ره وشتت تیدایه که خودا خۆشیده ویت: ئارامی و هیمنی/له سه رخۆی). ئەشجیش گوئی: (ئهو دوو ره وشته خۆم له سه ر راهیناوه و بووه به ئەخلاق تیمادا، یان ههر خودا وه های به دیهیناوم؟ پیغه مبه ری خودا (دروودی خوی لیبیت) فه رمووی: به لکو خودا ههر به خۆی تیدا خولقاندوویه تی). گوئی: سوپاس بو ئەو خودایه ی دوو ره وشتی وها تیدا دروستکردووم که خودا و پیغه مبه ری خودا (دروودی خوی لیبیت) خۆشیانده ویت).^۱ ديقه ت له و پرسیاره ده: ئەو دوو ره وشته خۆم له سه ر راهیناوه و بووه به ئەخلاق تیمادا، یان ههر خودا وه های به دیهیناوم؟ به زمانی ئەمپرو ئەشج گوئوویه تی: ئایا من ئەو دوو ره وشت و ئەخلاقه م له میانه ی وهکو میرات بۆم ماوه ته وه/بۆ ماوه یی، یان له ریگه ی ژینگه وه؟

پاش ئەم پيشه کبیه دهگه ریینه وه بو سه رنجمان سه باره ت به ویستی خودای کارساز دهره ق به ژینگه ی گونجاو و بۆ ماوه یی شیاو، به مه به ستی په روه ده ی ئەوانه ی هه لیبژاردوون بۆئه وه ی بینه پیغه مبه ر و فروستاده ی خۆی بو لای ته واوی خه لکی، بۆئه وه ی تیرامانه کانیشمان پروون و ره وان بیت خۆمان له به کارهینانی زمانی وشک و پرووت و پسپۆری ئاوکیش بواردووه. سه رباری جیاوازی جهسته یی و دهروونی

۱ مسلم، صحیح مسلم، سه رچاوه ی پیشوو، کتاب الایمان، باب الأمر بالایمان باهل تعالی ورسوله، حدیث رقم (۱۷) ص. ۴۱

۲ أبو داود، سلیمان بن الأشعث السجستانی (تویف ۲۷۵هـ). سنن أبی داود، الریاض: بیت الأفكار الدولیه، ط. ۱، ۱۹۹۹م، کتاب الأدب، باب قبله الرجل، حدیث رقم ۵۲۵، ص ۵۶۱

له نیوان پیغه مبه رانی خودا وهکو مروّف، به لام ئه وهنده هه یه دارای چه ندین ره وشت و ئه خالقی ئه وتون که خودا پیپره و ابینیون و زانایانیش له چوار سیفه تدا کورتیانکردو وه ته وه، که هر له تاوی مندالیمان وه له قوتابخانه پاتمانده کردنه وه، ئه وانیش بریتین له: راستگویی و ئه مانه تپاریزی و پیگه یانندن (التبلیغ) و زرنگی. ئه گهر توزیک له م سیفه تانه وردبینه وه و هه ولی شیکاریکردن بدهین، ده بینین یه که م: چه ندین به خششی خودایی چه سپاوی تیدایه، وهکو عیصمهت و توانا له سهر بهرگه گرتنی قورسیی په یامی خودا، دووهم: به خششی بؤماوه ییش وهکو شیوه و له شولار و هه ندیک لایه نی که سایه تییه بؤماوه ییه که یان، سنیهم: به خششیکی ئه وتون که کاریگه ریی بؤماوه یی هاوړی له گه ل ئه و ژینگه یه ی تیدا تیکه لبووه، که خودای تاقانه بؤ په روهرده ی پیغه مبه ران هه لیژاردون.

له رووی بؤماوه ییه وه ئه سته مه پیغه مبه رانی خودا سیفاتی سروشتی / زکماکی و دهروونی پاسفنده و ناجوړیان هه بیته وهکو به له کی و شیته ی و پاسفنده یی روخسار و کوله بنه یی، یان قووج / دریزییان هه بیته، هاوکات ده بیته پیغه مبه ران دنگ و روخساریکی جوانیان هه بیته. دواتر گفتوگوده که یان له سهر گرنگترین ئه و به خششه گشتییه خوداییانه ی به خششیویه تی به سهرجه م پیغه مبه رانه کی، که به شیوه یه کی ساده و به چه ند چه مک و زاراوه یه کی نویوه خستو مانه ته روو. له گه ل ئه وه ی ئه و سیفاته نیان و جوانانه ی پشتاوپشت له پیغه مبه راندا هه یه، به لامانه وه باشتربوو قسه له سهر به خششی روّی و هیزی جه سته یی و زیره کی و بیرکردنه وه ی داهینه رانه (الخالق) و گه وره یی نه سه بی بنه رته ی بکه ین، ئه وه ییش وهکو پیشه کییه ک بؤ تیرامانه کانمان - به شیوه یه کی دوو رو دریزتر له باره ی ژیاننامه ی دوو پیغه مبه ر (دروودی خوی لیبیت) - له به شی پیشوودا سه بارهت به حکمهت و دانستی خودا له هه لبراردنی دانستانه ی ژینگه و بؤماوه ی، ئه و دوانه ییش: پیغه مبه ر موسا

و یوسفن (دروودی خوی لیبت)، له بهرئه وهی به دریژی له قورئانی پیرۆزدا باسی ژانیان کراوه، له وهیه ئه و بابته و اما نلیبکات زیاتر له حیکمه تی خودا قوولبینه وه و له هه موو ئه وانه ی دیته پیمان و خوی ئه ندا زه گیری بو کردوه، گومانی باشی پینه رین.

بۆ ماوه یی رۆحی

کاتیک فه رمووده ی خودا ده خوینینه وه، که ده فه رمویت: (إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ) واته: (ئاده م و نوح و نه ته وهی ئیبراهیم و به ره ی عیمران، له خودا وه له ناو خه لکی هه موو جیهان هه لبژاردن؛ خودا پتر ریژی له وان نا. هه موو لا هه ر سه ر به یه کن و خودا بیسه ر و ئاگاداره) [آل عمران: ۳۳، ۳۴]. هه روه ها فه رمایشتی ده ره ق به گه وره مان ئیبراهیم (دروودی خوی لیبت): (وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَىٰ وَهَارُونَ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِلْيَاسَ كُلٌّ مِنَ الصَّالِحِينَ وَإِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَيُونُسَ وَلُوطًا وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ وَمِنْ آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ أُولَئِكَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ فَإِنْ يَكْفُرْ بِهَا هَؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَلْنَا بِهَا قَوْمًا لَيَسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ) واته: (ئیمه ئیسحاق و یه عقووبمان هه ر به و به خشی و هه موو لاما ن شاره زای رای خومان کرد و له پیش ئه واندانوحیشمان به ره و خومان رینیشاندا و له ناو زاروزیچی ئه ودا و داود و سوله یمانیش و ئه یوب و یوسف و موسا و هاروونمان خسته سه ر ریگا. ئیمه ئاوا پاداشتی باش به کارچاکان ده دهینه وه. هه روه ها زه که ریایش و یه حیا و عیسا و یزای ئه لیاس؛ هه موویان له میرخاسان بوون. ئیسماعیل و یه سه ع و یونس و لوتیش هه روه ها؛ سه ره له به ریانمان له خه لکی سه ر زه مینی زیده تر قه در لیناوه.

له باب و كال و عه‌و‌لد و برايانيان، برپيكيانمان سه‌رخستن و شاره‌زاي رپي راستمان كردن؛ ئەم شاره‌زاييكردنه له لاي خودايه. له هەر كه‌سيك له عه‌بداني مه‌يلي لينييت، به‌ره‌و خوي رپي پيشانده‌دات. خو ئەگه‌ر شه‌ريكيان بو خودا په‌يداكرديا، كرده‌وه‌يان سه‌رپاكي به‌فيروده‌چوو) [الأنعام: ٨٤-٨٨]. ئەوا تي‌رامانگه‌ليك ده‌ستمده‌گرئيت بو پرسياركردن له باره‌ي شياويي هه‌بووني بوماوه‌يي (جينات) روحي، وه‌كو جيناتي بايه‌لوژي كه‌ سيفه‌ته‌ جه‌ستيه‌كان و بازيك سيفه‌تي ده‌روونيشمان بو ده‌گوازيته‌وه، ئەو جيناته‌ روحييانه‌يش له به‌ديهيتان و خه‌لق و پيكهاته‌ي پيغه‌مبه‌رانداندا چينراوه و سيفه‌تي بوماوه‌يشيان بو نه‌وه‌كانيان هه‌يه، ئەگه‌ر وا نه‌با ئەدي حيكمه‌ت له‌م هه‌لبژاردنه‌ي چيه‌يه؟

جيناته بايه‌لوژيه‌كان له دايك و باوك و پيشينه و باپيرانمانه‌وه سه‌رچاوه‌يگرتوو، سه‌باره‌ت به‌ ئەمه‌ سيفاتي جه‌سته‌يي وه‌كو دريژي و شيوه‌ي روخسار و ره‌نگي پيست و تاييه‌تمه‌ندييه مادديه‌كاني ديكه‌يش بوماوه‌يين، وه‌كو چون ژينگه‌ كارليكه‌كات بوئه‌وه‌ي هه‌نديك تاييه‌تمه‌ندي ده‌رووني وه‌كو زيره‌كي و چه‌مينه‌وه و زوه‌ه‌لچوونمان تيدا به‌هيليته‌وه، كه زور جار گوزارشت له بوماوه‌يي ئەو كاردانه‌وه تونده‌ي ئامي‌ره ده‌مارييه سه‌ربه‌خوكانمان ده‌كات وه‌كو ئەوه‌ي له به‌شي پيشوودا روونمانكرده‌وه. ئەسل وايه تيكراي ئەم سيفه‌ته بوماوه‌يبانه زانستي نوي بومان راقه‌بكه‌ن.

به‌لام پيتوايه خودا خانه‌ي بوماوه‌ي و جيناتي روحي كه له باوك و دايكه‌وه بو زاروك ده‌گوازيته‌وه به هەر كه‌سي بيه‌ويت ده‌بيه‌خشيت، به‌شي شه‌يتان له دلدا ده‌رده‌هينرئيت و ئاماده‌يانده‌كات بو وه‌رگرنتي وه‌حي و به‌رگه‌گرنتي كوژان و ناهه‌موارييه‌كان، كه به سه‌روشته روحيه‌كه‌ي زور دووره له‌وه‌ي ماده‌ و هه‌ستپيكراره و تويژينه‌وه‌ي زانستي مادديش هيج ريگه‌يه‌كي پيشكنايه‌ت هه‌تا په‌ي به حه‌قيقه‌ته‌كه‌ي

بیات؟ ئایا پیتوایه ئەم جیناتانە پۆلیان هەیه لە فەزڵ و رەندی پێغەمبەریک بە سەر ئەوی دیکەدا؟ ئایا لاتوایه وەکو ئەو جیناتە ئاویتە ماددیەن کە درێژی و رەنگی پێست، بەرھەمدینیت تەورسەدەکات و بە چەندیتییەکی جیاجیا لە ھەموو خەڵکدا ھەیه، بە رادەیک ھەر کات ژمارەکە ی زیادیکرد کاریگەراییە جەستەییە کەیشی بە دیاردە کەوێت، ھەر بە گوێرە ی ئەم بیرکردنە وەھیه ھەر گاہ ژمارە ی جیناتە پۆحییەکانی مەووف پتر بوو، زیاتر نیاتر و پۆحانیتر دەبیت؟ یان ئایا ئەم تیۆرە جیاوازی خەلکیمان لە پووی توانستە تیلپاسیکییە وە (دلراز/التخاطر) وەکو خەولێخستنی پێشبینکراو بۆ دەخاتە پوو، کە کەسی خەوتوو دەبیینیت، دواتر کتومت لە داھاتوودا ھەمان ئەو شتە بۆ کەسی خوداپێداو (موھوب)، پوودەدات وەکو ئەوھ ی لە خەو کەدا دیویەتی، یان خیراحالییون (حدس) و ئیلام، یان پوو کەشزانی (فراستە) و توانستە ناماددیەکانی دیکە ی، وەر استەدگەریت؟ ئایا ئەم توانستە نەیش سەرباری ئەوھ ی بەخششن و خودا بە چەندین ئەندازە ی جیاجیا دەیبەخشیت بە سەر جەم خەلکی، بە پەرسشتش و بیرکردنە وە زیادەدە کات؟

ئەم بۆ ماوہییە گریمانکراوانە بە گرنگترین سیفەتەکانی پێغەمبەران دیتە ھەژمار، کە توانای وەرگرتنی وەحییان پێدە بەخشیت، لە بەر ئەوھ ھەندیک پالپشتی ئەم بیرکردنە وەھیه لە ژیا نی پێغەمبەری خودایدا (دروودی خوی لییت) بە دیدە کەم، کە لە بارە ی عومەر فەرموویە تی.

١ بیر، ھزرخوێندنە وە، پە یوہندی بیرو ھەست لە دوورە وە، دلخە بەردان، پە یوہندی نیوان دوو کەس و پاگە یاندنی بیرورا لە نیوانیاندا لە میانە ی نادیار و ھەستی ئاساییبە دەر. یان باشترە بلین وشە ی دلراز (التخاطر) پروسە ی گە یاندنی ھزر و فیکرە کانە بە شێوہەکی راستە و خۆ لە کەسیکە وە بۆ کەسیکی تر، لە میانە ی بە کارھینانی پە ییبیردنی (الإدراک) دەرەکییە وە، بە بی بە کارھینانی رینگا ھەستەکییەکانی پە یوہندی نیوان کەسە کان. ئەم تاییە تمەندییە ییش زۆرینە ی مەووف ھەیانە، بە رادەیک مەووف دەتوانیت پە یامە کە ی بۆ کەسیکی تر بنیریت جگە لە عەقل ناتوانیت ھێچ نیوہندگیریکی (وسیط) دی بە کاربھینیت. وەرگێر

بیرکردنه وه و تهسهوری من بۆ بوونی بۆ ماوهییه رۆحیییهکان وهه‌هایه که ئەو بۆ ماوهییانه به‌خششییکی خودایه و زه‌روور نییه په‌یوه‌ندی به قوولایی ئایینداری و به‌رزییی پله‌ی ئایینییه‌وه هه‌بیّت، ئەمه سه‌رباری ئەوه‌ی په‌رستش و به‌رده‌وامی دەم به‌یاد و زیکری خودا کاریگه‌رییه رۆحیییه‌که هه‌تا بیّت زیاترده‌کات.

ئەو مسوولمانه‌ی رێژه‌یه‌کی زۆری له‌م جیناته رۆحیییه بۆ ماوه‌ته‌وه، یان له‌ میانه‌ی به‌خششی خوداوه به‌ده‌ستییه‌ناوه، چه‌شنی (پاداری) رۆحی توانای به‌سه‌ر وه‌رگرتن و به‌ده‌مه‌وه‌چوونی چالاکیه رۆحیییه‌کان زیاترده‌بیّت، ئەوه‌یش زاراوه‌ی ئیلهامدار (المُحَدَّث) به‌سه‌ردا دا‌پراوه. پاش ئەمه گوێ‌پادێره بۆ ئەو فه‌رمایشته شیرینه‌ی چه‌زهرت (دروودی خوای لیبیّت) که وه‌سف و په‌سنی توانا رۆحیییه‌کانی عومه‌ری کوری خه‌تاب (په‌زای خوای لیبیّت) ده‌کات: (له ئومه‌ته پیشووه‌کاندا کاسانی ئیلهامدار هه‌بوون، ئەگه‌ر که‌سێک هه‌بیّت له‌ ناو ئومه‌ته‌ی مندا ئەوه عومه‌ره)². له‌ فه‌رمووده‌یه‌کی دیکه‌دا که ئەبوهورهیره له‌ پیغه‌مبه‌ری خوداوه (دروودی خوای لیبیّت) گێراویه‌تی‌وه باس له‌ ئیلهامدارانی به‌نی ئیسرائیل ده‌کات به‌وه‌ی پیاوانیکن (ئیلهامیان بۆ دیت به‌بی ئەوه‌ی پیغه‌مبه‌ریش بن)³. هه‌ر ئەوه‌ نا، به‌لکو ئیمامی ئەحمه‌د و تورموزی له‌ عوقبه‌ی کوری عامیره‌وه (په‌زای خوای لیبیّت) ده‌یگێرێته‌وه که گوئی له‌ پیغه‌مبه‌ری خودا (دروودی خوای لیبیّت) بووه فه‌رموویه‌تی: (ئه‌گه‌ر

١ که‌سێکه رایه‌کی پیشوخته‌ی له‌ شتیکیا هه‌یه، یان گومان و زهنیکی باش له‌ باره‌ی شتیکی ده‌خاته‌روو، دواتر کتومت را یان زهنه‌که‌ی وی ده‌رده‌چیت، که ده‌کریت له‌گه‌ل به‌کاره‌ینانی وشه‌ی ئیلهامدار، وشه‌ی خاوه‌ن‌پیشگویی یان خاوه‌ن‌پیشینی بۆی ده‌بیّت. وه‌رگێر

٢ صحیح البخاری، سه‌رچاوه‌ی پیشوو، کتاب أحادیث الأنبياء، باب، حدیث رقم (٣٤٦٩) ص ٦٦٨

٣ سه‌رچاوه‌ی پیشوو، کتاب فضائل الصحابة، باب مناقب عمر بن الخطاب، حدیث رقم (٣٦٨٩)

پاش من پیغهمبەر هه با ئەوا عومەر دهبوو).^۱ ئەم فەرمووده پیرۆزانه زۆرینهی زانایان و تیکرای توێژەرانیاں و روژاند، به ئەندازیهک ههوان دهیانپرسی: چۆن دهبیت عومەری کوری خەتاب لهو پایه‌دا بیت کهچی ئەبوبه‌کری صدیقی تیدا نه‌بیت، سه‌رباری ئەوهی زۆربهی فەرمووده‌کان باسی فەزلی ئەبوبه‌کریان کردوو به‌ سه‌ر عومەر و سه‌رجه‌م هاوه‌ل‌اندا (په‌زای خوای لیبت)، وه‌کو ئەو فەرمووده پیرۆزه‌ی که پیغهمبەری خودا ده‌فەرمووت: (ئەمیندارترین که‌س له‌ لای من له‌ هاوه‌لیتی و مالدا ئەبوبه‌کره، ئەگەر من جگه‌ له‌ خودا خۆشه‌ویست/دۆستیکی دیم هه‌لب‌ژاردايه ئەوا ئەبوبه‌کر بوو).^۲

هەر وه‌کو خودی چه‌زرتی عومەر (دروودی خوای لیبت) جه‌خت له‌م فه‌زلدانه ده‌کاته‌وه و ده‌لیت: (ئەبوبه‌کر گه‌وره و باشترین و خۆشه‌ویست‌ترینمانه له‌ پیغهمبەری خوداوه (دروودی خوای لیبت)).^۳ کاتیک نه‌خۆشیی سه‌ره‌مه‌رگ له‌ سه‌ر پیغهمبەری خودا هینده‌ گران بوو که نه‌یده‌توانی بروات بۆ مزگه‌وت، فەرمووی: (به‌ ئەبوبه‌کر بلین با به‌رنوێژی بۆ خه‌لکی بکات).^۴ ئەمه واتای ئەوه‌سانی که فه‌زلی‌دراوه به‌ سه‌ر عومەر و تیکرای هاوه‌ل‌انیشدا (په‌زای خوای لیبت).

له‌ راستیدا زۆری به‌لگه‌ی به‌رزیی پیگه‌ی ئەبوبه‌کر -که هاوه‌لی پیغهمبەر بووه له‌ غاردا و یه‌که‌مین پیاوه‌کانیشه که مسوڵمانبووه- وه‌کو چه‌قیقه‌تیکی ئایینی چه‌سپاو و به‌لگه‌نه‌ویستی لیها‌توووه. هەر

۱ الترمذی، جامع الترمذی، سه‌رچاوه‌ی پیشوو، کتاب المناقب، باب، حدیث رقم (۳۶۸۶) ص. ۵۷۷

۲ صحیح البخاری، سه‌رچاوه‌ی پیشوو، کتاب فضائل الصحابة، باب سدوا الأبواب إلا باب أبي بكر، حدیث رقم (۳۶۵۴) ص. ۶۹۸

۳ الترمذی، جامع الترمذی، سه‌رچاوه‌ی پیشوو، کتاب المناقب، باب مناقب أبي بكر الصديق، حدیث رقم (۳۶۵۶) ص. ۵۷۳

۴ صحیح البخاری، سه‌رچاوه‌ی پیشوو، کتاب الأذان، باب أهل العلم والفضل أحق بالإمامة، حدیث رقم (۶۷۸) ص. ۱۴۴

بۆیە پرسىيار له بارهى ئەم بابەته وروژينراوه، تەنانەت له لای هەندىك وەكو له يەكئەنجامى Cognitive Dissonance لىهاتوو، كه پرسىيگه و وەختى خۆى له له دەرووناسيدا دەمانخويند، ئەو وەيش برىتييه له و شلەژانەى دووچارى تاك دەبىتەو و ئەو دەمەى ناچار و سەرگەردانە له نىوان دوو هەلوئىستى هاوژدا. لەم حالەتەدا كەسەكە هەلەدەدات نكۆلى له دروستى و يەكلاکردنەو وەى يەككىيان كەمىك شلەژانەكەى كەمبكاتەو، يان تانە له راستى و دروستىيەكەى بدات، يان چەند فرتوفىلىكى دەروونى ئەوتو بەكاربەهيتت كە هاوژىيى/هاوسكى (التواؤم) له نىواناندا بەهيتتەئاراوه.

بۆیە دەبين هەندىك تانە له دروستى، يان لاوازى ئىسنادى فرمودە دەدەن، سەربارى ئەو وەى دروستىيەكەى له پىنگەى راوييه كانى وەكو ئەحمەدى كورپى حەنبەل و تورموزىيەو سەرچاوەديگرتوو، وەكو چۆن (گەرەزاناىانى فرمودەى وەكو ئەلبانىيش بە سەحىحيان دانابىت. هەندىكى وەكو ئىبن حەجەر هەوليانداوه (شلەژانەكە سووك/ئاسان) بكن ئەو وەيش بە دۆزىنەو وەى چەند بيانوويهك له هەلبژاردنى عومەردا، سەربارى فەزلى ئەبوبەكرىش كە لىرەدا عومەر (پەزای خواى لىبىت) له چەسپاندن و بەدیهيتانى حەقدا بەهيز و پىتۆل و لىوئەشاو بوو، بە رادەيهك جارى وا هەبوو راي له سەر رووداويك دەربريوه دەسودەم له سەر رايەكەى ئەو ئايەت دابەزىو. ئىبن عومەر و تەيهكى باوكى دەگىزىتەو كە فرمودەى تى: (خودا له سى هەلوئىستدا راي پەسەندكردم: له ئايەتى حىجاب، له دىلەكانى بەدر، له مەقامى ئىبراهيم).

لىرەويه كە دنياىينى ئىمە له مەر جىناتى رۆحى بايى ئەو وەيه، كە راقەى هەلبژاردنى پىغەمبەرى (دروودى خواى لىبىت) بۆ عومەر

١ مسلم، صحيح مسلم، مرجع سابق، كتاب فضائل الصحابة، باب من فضائل عمر، حديث رقم (٢٣٩٩) ص ٩٧٦

سه‌رباری فه‌زلی ئه‌بو به‌کریش به‌سه‌ریدا. عومه‌ر (ره‌زای خوای لیبیت) به‌هوی ئه‌و جیناته‌ر وُحیییه‌ی خودا تیایدا خولقاندوووه و به‌خششیتیکی خودایی بووه‌ بو ئه‌و، بووه‌ به‌که‌سیکی ئیلهامدار، هه‌ر وه‌کو بالابه‌رزی و جه‌سته‌ی به‌هیزیشی پیبه‌خشیوه. ئه‌م به‌خششه‌ خوداییه‌ به‌لگه‌ نییه‌ له‌ سه‌ر پیگه‌ ئایینبیه‌که‌ی، چونکه‌ هه‌مان شتیش له‌وانه‌ ده‌بینیت که‌ ئایینداریکی نه‌رم‌ن و توند دینیان نه‌گرتوووه، که‌ ئه‌وه‌یش له‌ توانسته‌ هه‌سته‌وه‌ره‌کانیدا کتومت چه‌شنی راداری وُحی کارده‌کات. خو ئیمه‌ ته‌نها زینده‌وه‌ری سه‌ر ئه‌م زه‌وییه‌ نین، ئه‌م گه‌ردوووه‌ مه‌وجه‌دات به‌ فریشته‌ و جنوکه‌ هه‌زاران بونه‌وه‌ری دیکه‌ی وُحی که‌ ئیمه‌ پئیاننازانین. بوونی بونه‌وه‌رانی وُحییی ئه‌وتو که‌ له‌گه‌ل ئیمه‌دا بژین له‌ هه‌موو دنیا و له‌ کن زوریک له‌ زانیان و بیرمه‌ندان، په‌سه‌ند و جیی قه‌بو له‌.

ئه‌و به‌خششه‌ خوداییه‌ی درا به‌ عومه‌ر هه‌ر ئه‌وه‌یش بوو توانی په‌رده‌کانی شوین و کات/زه‌مان، بدپینیت، ئه‌و (ره‌زای خوای لیبیت) هینده‌ ئیلهامدار بوو به‌ راده‌یه‌ک هه‌رچی گوته‌با وه‌راسته‌ده‌گه‌را، وه‌کو ئه‌وه‌ی فریشته‌کان له‌گه‌لی دوابن. هه‌ر له‌ باره‌ی ئه‌و بابه‌ته‌ چیرۆکه‌ به‌ناوبانگه‌که‌ی ده‌ره‌ق به‌ ساریه‌ی کورپی زه‌نیم هه‌یه، که‌ ئه‌میری سوپای ئه‌و مسولمانانه‌ بوو که‌ له‌گه‌ل موشریکه‌کانی فارس ده‌جه‌نگان، که‌ لیژده‌دا به‌ کورتی تیشکیده‌خه‌ینه‌سه‌ر. فارسه‌کان زوریان به‌ مسولمانان هینابوو و له‌ زه‌وییه‌کی نزماییدا گه‌مارویندا بوون، له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشدا فارسه‌کان له‌ سه‌ر لوتکه‌ی شاخه‌که‌ قه‌لایه‌کی به‌هیزیان هه‌بوو. کاتیک ساریه‌ دلنیاوو له‌ لاوازی خوی و هیچ پلانیکی بو‌ ده‌ربازبوون پیشکنه‌ده‌هات و سوپاکه‌یشی له‌م هه‌لوسته‌ ناهه‌مواره‌دا بوو، له‌و کاته‌دا ئه‌میری ئیمانداران عومه‌ری کورپی خه‌تاب له‌ مزگه‌وتی پیغه‌مبه‌ری خودا (دروودی خوای لیبیت) له‌ مه‌دینه‌ی مونه‌وه‌ره‌ وتاری هه‌ینی دده‌ا، ده‌سوده‌م هاواریکرد و به‌ ده‌نگی به‌رز فه‌رمووی: (ئه‌ی

ساریه‌ی کوری زهنیم، ئاگات له کیوه‌که بیټ، ئە‌ی ساریه ئاگاداری شاخه‌که به). ساریه گویی له هاواره‌که‌ی عومه‌ر بوو، سه‌ربازه‌کانی ڕووکرده‌ سه‌ر کیوه‌که و به‌و هۆیه‌وه سه‌رکه‌وتن. هاواری عومه‌ر له ساریه ده‌کریت به‌وه لیک‌دروسته‌وه که که‌سیکی ئیله‌هامبو‌هاتوو و پیشگویی ڕووداو‌ه‌که‌ی کردوو، وه‌لی گواستنه‌وه‌ی ده‌نگی بو ساریه [له‌و دووری دووره‌وه] بریتیه له ڕیزلینانیکی خودایی بو ه‌ر یه‌که‌یان به سوپای مسولمانانیشه‌وه.^۱

تیرامانه‌کانمان له‌م به‌شه‌دا به‌پایانده‌هینین به‌وه‌ی پیمانوايه به‌بی زو‌ری ئە‌م جیناته ڕو‌حییانه‌ی له لای پیغه‌مبه‌ران هه‌یه، ئە‌وا ئە‌سته‌م بوو وه‌حییان بو بیټ. ده‌کریت ئە‌و بو‌ماوه‌ییانه‌یش که دارای تایبه‌تمه‌ندی جیناتی ڕو‌حین بو نه‌وه‌کانیشیان وه‌کو میراتیک سیفه‌تی بو‌ماوه‌ی هه‌بیټ، له‌به‌رئ‌وه‌ له‌وانه‌یه ئە‌وه هۆکاریک بیټ بو قه‌تیسبوونی پیغه‌مبه‌ریتی له ئالی عیمران و ئیبراهیم و نه‌وه‌کانیدا. خودای پاک و چاک ده‌فه‌رمو‌یت: (وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَى وَهَارُونَ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَى وَعِيسَى وَإِلْيَاسَ كُلٌّ مِنَ الصَّالِحِينَ وَإِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَيُونُسَ وَلُوطًا وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ وَمِنْ آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ أُولَئِكَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ فَإِنْ يَكْفُرْ بِهَا هُولَاءَ فَقَدْ وَكَلْنَا بِهَا قَوْمًا لَيْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ) واته: (ئیمه ئیسحاق و یه‌عقوبمان ه‌ر به‌و به‌خشی و هه‌موو لمان شاره‌زای رای خو‌مان کرد و له پیش ئە‌واندا نوح‌یشمان به‌ره‌و خو‌مان ڕینیشاندا و له ناو زارو‌زیچی ئە‌ودا داود و سوله‌یمانیش و ئە‌یوب و یوسف و موسا و هاروونمان خسته‌سه‌ر ڕیگا. ئیمه ئاوا پادا‌شتی

۱ پیشتر دۆکیۆمینتکرا، ص ۴۹

باش به کارچاکان ددهینه‌وه. هه‌روه‌ها زه‌که‌ریایش و یه‌حیا و عیسا، ویرای ئه‌لیاس؛ هه‌موویان له میرخاسان بوون. ئیسماعیل و یه‌سه‌ع و یونس و لوتیش هه‌روه‌ها؛ سه‌رله‌به‌ریانمان له خه‌لکی سه‌ر زه‌مین، زیاتر قه‌در لیتاوه. له باب و کال و عه‌ولاد و بریانیان، بریکیانمان سه‌رخستن و شاره‌زای رای راستمان کردن؛ ئه‌م شاره‌زاییکردنه له لای خودایه. له هه‌ر که‌سیک له عه‌بدانی مه‌یلی لیبیت، به‌ره‌و خوی ری پیشانده‌دات. خو ئه‌گه‌ر شه‌ریکیان بو خودا په‌یداکردبا، کرده‌وه‌یان سه‌رپاکی به‌فیرۆده‌چوو) [الأنعام: ۸۴-۸۸].

هه‌روه‌ها زۆریک له پیغه‌مبه‌ران هه‌م به‌تیبینیکردن و په‌یوه‌یستبوون/هاوده‌می نه‌وه‌کان ده‌گه‌لیان؛ هه‌ندیک کاروباریان له باووباپیرانه‌وه که‌سبکردوو و بو ماوه‌ته‌وه، سه‌رباری ئه‌و توانست و ئاماده‌سازییه خوداییه‌ی بو به‌رگه‌گرتتی کاری پیغه‌مبه‌ریتی و گه‌یاندنی په‌یامه‌که‌ی پییه‌خشیون، وینه‌ قورئانییه‌کانیش سیخناخن له‌م بابه‌ته، هه‌ر وه‌کو له هه‌ردوو که‌سیتی ئیبراهیم و ئیسماعیل، یه‌عقوب و یوسف، موسا و هاروون، هاوکات داود و سوله‌یماندا (دروودی خوی لیبیت)، به‌دیده‌که‌ین.

گرنگی هیزی جهستهیی پیغه مبه ران

هیزی جهستهی بؤماوهیی له پیغه مبه راندا گرنگی خوی ههیه له بابتهی گه یاندنی په یامی خودا و ئارامگرتن به رانبه ر ئه و ئازار و کۆژانانهای له لایهن قه و ماکانیانه وه روه به روه و یانده بیته وه، وهکو چۆن له روهی ماددی و مه عنه وه بییه وه زه روره تی خوی ههیه له بهرگه گرتنی قورسیی وه حی: (إِنَّا سَأَلْنَا عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا) واته: (به م زوانه ئیمه و تاریک/قه ولیک گرانته ده خهینه سه ر) [المزمل: ۵]. له و باره وه ژیاننامه ی پیغه به ری خودا (دروودی خوی لیبیت) بؤمان باسده کات که کاتیک وه حی بؤ دابه زیوه کیشی به شیوه کی بهرچاو زیادیکردوه، بوخاری ده یگیریته وه که رۆژیک پیغه به ری خودا (دروودی خوی لیبیت) وه حی بؤ دابه زی، رانی پیروزی له سه ر رانی هاوه لی به ریز زهیدی کوری ثابت بو، زهید گوتی: رانی پیغه به ری خودا (دروودی خوی لیبیت) هینده قورسبو له سه ر رانم ترسام بیهاریت. وهکو له چه ندین سه رچاوه وه هاتوه که کاتیک وه حی بؤ دابه زیوه و له سه ر وشتره که ی بووه، خوی به پیوه نه ده گرت و یخیده دا و ملی به زهوییه که دا داده ژه ند، ته نانه ت هینده دابه زینی وه حییه که قورسبو ده می وشتره که که فی ده کرد.

یه کیک له و به لگانه ی نیشانه ی هیزی پیغه مبه ری خودان (دروودی خوی لیبیت) هه لگشان و داکشانی چه ندباره ی بووه بؤ غاری حیرا له سه ر کیوی نوور، که نزیکه ی ۶۵۰ مه تر به رزه، بؤئه وه ی مروث پیبیکات ئه وه پیویستی به به رزبوونه وه ی ستوونی ههیه به ره و کتوه که! ئه مه

۱ صحیح البخاری، مرجع سابق، کتاب الصالاة، باب ما یذکر یف الفخذ، قبل حدیث رقم (۳۷۱) ص ۹۴.
۲ البیهقی، أبو بکر أحمد بن الحسین (توفی ۴۵۸هـ دلائل النبوة، تحقیق: عبد المعطی قلجی، بیروت: دار الکتب العلمیة ودار الریان، ط ۱، ۹۸۸م، ج ۷، ص ۵۳. عائشهی دایکی ئیمانداران ده فهرمویت: هه رگا وه حی بؤ پیغه مبه ری خودا (د.خ) به اتبا و به سه ر وشتره وه با، هینده له سه ری قورسبو له حه بییه تا ده یکیشا به بیچوه که یدا.

وايکرد دەسەلاتدارانى سعوودىيە ريڭگە بە کۆمپانیاکانى حەج و عومرە نەدەن خەلگ بىنە ئەشكەوتەكە، وەكو خۆپاريزىيەك لە ھەر مەترسىيەك پووبەروويانبيتەو، لە سەرکەوتن و ھەلئووتان و ماندووبوونيان و كەمى ئۆكسجين. وەكو خۆم ئەزموونىكم لەو بارەو ھەيە و بۆ خوينەرى دەگيرمەو.

خودا ريزيلينام و توانيم سالى (۱۹۵۹ى عيسايى) سەردانى ئەشكەوتەكە بكەم و ئەودەم تەمەنم ۲۷ سال بوو، لاويكى بەخۆو بووم و چەندن وەرزشى جوراوجۆرم دەکرد، زۆريش پەرۆشبووم بۆ سەرکەوتن بۆ غارى حيراي پيرۆن، بۆئەوى پييهكانم بنيم بەو خاكەدا كە باشترينى مرؤفايەتى پيى پيداناو. ئەوپەرى متمانەم بە توانا جەستەيەكەم ھەبوو كە سەردەكەم بۆ غارەكە، وەلى لە پرتاو ھەستم بە لاوازي كرد و ناچار چەند جاريك دانيشتم، بۆئەوى ھەناسەيەك ھەلمژم و بحەويمەو بۆئەوى ھەرچى ھيزم ھەيە كوييكەمەو بۆئەوى بەردەوام بم لە سەرکەوتن بۆ غارەكە، لەگەل ئەویشدا ئەودەم ريڭگى سەرکەوتن بۆ لوتكەى كيۆكە فراوانتر و ئاسانتر كرابوو، بە رادەيەك بە ئاسانى و بە ھوى دروستكردىن پليكانەو دەچووئە ناو ھەلدیز و سەرەوژيرەكانەو. ئەو كات ھيزى جەستەيى پيغەمبەرى خودام (دروودى خواى ليبيت) بۆ دەرکەوت، كە پۆژانە و چەندين جار بە سەريدا ھەلدەكشا و دادەكشا كە ئاتاجى بەو خواردن و پيتاكە ھەبايە كە دايكمان خاتو خەديجە بوى ئامادەدەكرد.

ژمارەى حاجيەكان لە پەنجاكاندا بەراورد بە حاجيەكانى ئەمرو كەم بوو، ھيچ بيئا و بالەخانە و تەلارىكى ئەوتويش نەبوو رى لە ديتنى كەعبەى پيرۆن بگريت لە ناو غارەكەو. وەھا لەو غارى يارەو [وەكو نالى دەليت] كەعبەم ليۆە دياربوو، وەكو ئەوى لە فرۆكەيەكەو تەماشاييكەم، سەرمسورما لەوى چلۆن پيغەمبەرى خودا (دروودى خواى ليبيت) ئەو ئەشكەوت و كيۆەى ئيختياركردوو، كە خودا بە

سەردانى جبريل و دابەزىنى يەكەم ئايەتى قورئان پىرۆزىكىردووه.

يەككىكى تر له بەلگەكانى بەهيزىي جەستەي پىغەمبەرى خدا (دروودى خاوى لىبىت)، ئەو پووداوهى رەكانەى كورى عەبدىەزىد بوو، كه له ناو مەككەدا بە بەهيزىيە لەراده بەدەر جەستەي و كەتەبىيەكەى بەناوبانگ بوو، هېچ كات زۆرانى لەگەل كەس نەگرتوو و نەيداىت بە زەويىدا، نەك ئەو تەنانەت هېچ كەس لە ژيانىدا نەبىيەزانددووه. ئىبن ئىسحاق دەلىت: كە ئەم كەسە كە ئەو دەم بىئاوەر بوو، پىش كۆچ رۆژىك پىغەمبەرى خوداى (دروودى خاوى لىبىت) لە يەككىك لە شىوہەكانى مەككە دىوہ، لە ناو كۆى جىاوازى گىرەنەوہكانەوہ وام بۆ دەركەوت كە رەكانە دلى پىتگوتووہ زۆرانىك لەگەل پىغەمبەرى خدا (دروودى خاوى لىبىت) بگرىت و بىدات بە زەويىدا، بەوہىش لە پىگەى پىغەمبەرى خدا (دروودى خاوى لىبىت) بەهىتەخوارەوہ و دلى سەرانى قورەيش خۆشبكات. وەلى پىغەمبەرى خدا (دروودى خاوى لىبىت) زۆرانى لەگەل گرتووہ و داويەتى بە زەويىدا. رەكانە زۆر سەرى بەمە سورماوہ و برواينەكردووہ كە چى پوويىداوہ، شاىت لە دەروونىدا گوتبىتى: (لەوہىە بۆى هەلكەوتبىت و ئەوہ نەبىت كە زۆرانبازيكى باش بووبىت)، بە پىغەمبەرى خوداى (دروودى خاوى لىبىت) گوتووہ: (ئادەى ئەى محەمەد، با زۆرانىكى دى بگرىنەوہ)، ئەم جارەيان پىغەمبەرى خدا (دروودى خاوى لىبىت) زۆر بە قورسى كىشای بە زەويىدا و جەزەبەيدا، دەگوترىت: سى جارىيان دووبارەكردوہ. رەكانە هەرچى دەكرد بپرواى بە وەها شتىك نەدەكرد! بۆيە وەكو جادوو لەقەلەمىدا.

قورئانى پىرۆز ئەم هیزە جەستەبىيەى ژمارەيەك پىغەمبەرانمان بۆ وىنادەكات، لەوانە موسا (دروودى خاوى لىبىت)، كە ئايەتەكان سەربارى

١ ابن إسحاق، محمد بن إسحاق بن يسار (توفي ١٥١هـ سيرة ابن إسحاق، تحقيق: محمد حميد الله، المغرب: معهد الدراسات والأبحاث والتعريب، ١٩٧٦م، ج ٥، ص ٢٥٦.

وینای هیزی چه قویستییه که ی گوزارشتیش له هیزه جهسته ییه که ی دهکن، ئەوه موسا پیغه مبه ره (دروودی خوی لیبت) و به یه ک زله (مشته کۆله ی بیچهک) یه کیک له شه رکه ران ته ختی زهوی دهکات: (وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَى حِينِ غَفْلَةٍ مِنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَذَا مِنْ شِيعَتِهِ وَهَذَا مِنْ عَدُوِّهِ فَاسْتَعَاثَهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَرَهُ مُوسَى فَقَضَى عَلَيْهِ قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُضِلٌّ مُبِينٌ) واته: [جاریک] پروویکرده شار و به بی ئەوه ی خه لکه که ی ئاگیان لیبت. له وی توشی دوو پیاوان هات، پیکه وه مشتومریان بوو؛ یه کیان له ره گهزی خوی و ئەوی تریان سهر به دوژمنه کانی بوو. ئەوی هاو ره گهزی خوی بوو، دژی کاورا نه یاره که هانا پییرد؛ موسا مستیکی تیسره واند و مرخه ی بری. گوتی: ئەو کاره دیاره شه یتان پیمیکرد؛ که ئاشکرا دوژمنه و ریگاده گورپت) [القصص: ۱۵]. ئەوه ییش کچه که ی شوعه ییه (دروودی خوی لیبت)، که له دپریکی تژی له ره وان بیژیدا؛ هیزی و بازوی موسا بو باوکی ده گپریته وه و ده لیت: (قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ) واته: (یه کیک له وان گوتی: باوه، به کریی بگره؛ چاترین ره نجبه ره ئەوه یه به تاقهت و جی_باوه ر بیت) [القصص: ۲۶]. له پرووی بهرگریکردن له بیروباوه ر و یه کتاپه رستییه وه، هیزی رۆحی له گه ل هیزی جهسته یی؛ له گوتاری موسا بو ئەو سامیرییه ی گویره که یه کی دروستکرد هه تا قه ومه که ی موسا بیه رستن یه کده گرن: (قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِنْ أَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذَلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي) واته: (... ده بیشره وان، ئەو شته ی تو ده تپه رست و ده گوت: قهت به جینا هیلم، ده بیت ئاگری تپه ربه دین و خۆله که یشی له ده ریا ده پرژنین، به پرژاندن) [طه: ۹۶]. له وه یه نیشانه کانی ئەم هیزه جهسته ییه له کتیبه میژووی و ئایینییه کاند، گه شتیبته هدی ته واتور، ئەوه یشی له گه ل ئەم وینه یه دا هاوته ربه، ئەو په یکه ره ی مایکل ئانجلویه؛ که یه کیک له به ناو بانگترین نیگار کیشه کانی چه رخی رینسانسه؛

که بؤ پیغهمبهر موسا (دروودی خوی لیبیت) کیشاویه‌تی، که نیشانه‌ی هیز و بازووی به شیوه‌یه‌کی به‌رچاو دهرخستووه. قسه له سهر هیزی جه‌سته‌یی پیغهمبهران ئاوکیشه، تویره‌ران ده‌توانن به شوینیدا برؤن و گرنگیه‌که‌ی له پرووی بانگه‌وازه‌وه وه‌دیخه‌ن، ئه‌گهر وابکه‌ن ئه‌وا له کن تویره‌ران/لیکۆله‌ران چه‌ندین کاشی و مه‌رمه‌ری ره‌نگاله و جوراوجور له چۆنیه‌تی دروستکردنی که‌شتیه‌که‌ی نوحدا (دروودی خوی لیبیت)، نمایانده‌بیت، که کاریکی وه‌ها ئاتاجی به‌توانایه‌کی جه‌سته‌یه‌به‌تایبه‌ت له ه‌ردوو ده‌ستیدا، هاوکات دروستکردنی بینای که‌عبه‌یش له‌لایه‌ن ئیبراهیم و ئیسماعیل پیغهمبهره‌وه (دروودی خوی لیبیت)، که داخوازی توانایه‌کی جه‌سته‌یی زوره، ه‌روه‌ها داود (دروودی خوی لیبیت) ئاسنگه‌ر بووه و قه‌لغانی دروستکردووه، که دروستکردنی وه‌ها ئامیتریکیش داخوازی هیزی جه‌سته‌یه‌به‌سهرباری زه‌که‌ریا پیغهمبهر (دروودی خوی لیبیت) که دارتاش بووه و... هتد.

زیره‌کی و بیرکردنه‌وی داهینه‌رانه

یه‌کینک له‌و تایبه‌تمه‌ندیانه‌ی تیایدا بؤماوه‌یی له‌گه‌ل ژینگه‌دا هاوبه‌شه، توانسته‌عه‌قلیه‌کانی پیغهمبهرانن که بریتین له‌سیفه‌ته‌په‌یوه‌سته‌کانی زرنگی، چونکه‌خودا پیغهمبهریکی بؤ ه‌هر نه‌ته‌وه‌یه‌ک ناردیبت به‌بی چه‌ندوچوون ئه‌و له‌قه‌ومه‌که‌زیره‌کتر و به‌تواناتر بووه له‌پرووی بیرکردنه‌وی داهینه‌رانه و چاره‌سه‌رکردنی گرفته‌کان، ئه‌گهر توانسته‌عه‌قلیه‌کانیان به‌گویره‌ی ئه‌م زه‌مه‌نه‌ی ئیمه‌بیپوریت، ئه‌وا به‌رزترین نمره‌یان وه‌رده‌گرت. نموونه‌یش له‌قورئاندا له‌باره‌ی زیره‌کی و توانسته‌عه‌قلی و داهینکاربیانه‌ی پیغهمبهران بیسه‌روحساین، به‌تایبه‌ت دهره‌ق به‌ره‌خنه‌گرتن له‌هزری موشریکه‌کان و گیرانه‌وه‌ی به‌لگه و گه‌واهییه‌به‌هیزه‌کانی گومراپوونیان.

سه‌رنج له زیره‌کی و توانسته داهینکار بییه‌کانی گه‌وره‌مان پیغه‌مبه‌ر ئیبراهیم (دروودی خوی لیبیت) بده، که به‌لگه و به‌لگه‌کاریده‌کات له‌گه‌ل بت و ئەستیره و هه‌ساره‌په‌رستان و ته‌نانه‌ت به‌لگه بۆ باوکی بیباوهریشی ده‌هینیت‌ه‌وه، دواتر هه‌ر له قورئاندا ته‌ماشابکه چلۆن بیانووی نه‌مروودی پاشای بری و به‌لگه‌ی بۆ هینایه‌وه، نه‌مروودیک که بانگه‌شه‌ی خواجه‌تی ده‌کرد. قورئان هه‌والی ئەوه‌مان پیده‌دات که کاتی‌ک نه‌مروود بانگه‌شه‌ی ئەوه‌ی کرد، که ئەو چه‌شنی خودا مرو دهمرینیت و زیندوویشیده‌کاته‌وه، ئیبراهیم پیغه‌مبه‌ر ده‌مکو‌تیکرد، وه‌کو خودا ده‌فه‌رمو‌یت: (أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ حَاجَّ إِبرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا أَحْيِي وَأُمِيتُ قَالَ إِبرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ) واته: (تو ئەو کابریات نه‌دیوو که چۆن خودا هیز و ده‌سته‌لاتی پیندا، جوابه‌جنگی ده‌گه‌ل ئیبراهیمدا ده‌کرد، سه‌باره‌ت به‌ په‌روه‌رنده‌ی؟ ئەو دهمه ئیبراهیم گوتی: په‌روه‌رنده‌ی من که‌سیکه ژینی ده‌دات و ده‌یشمرینیت. گوتی: منیش زیندوو ده‌هیلمه‌وه و دهمرینم. ئیبراهیم گوتی: په‌روه‌رنده‌م خۆر له خۆره‌لات رادینیت، [داده‌ی] ئەتۆ له خۆرنشینه‌وه‌ی بیهینه. کاو‌رای خوانه‌ناس چه‌په‌سا. خودا ده‌سته‌ی ناهه‌قیکاران له رینگه‌ شاره‌زانا‌کات) [البقرة: ۲۵۸]. نه‌مروود دهمی قوفل بوو، توانای وه‌لامدانه‌وه‌ی نه‌بوو. دواتر به‌ زیره‌کی و بیرکرده‌وه داهینه‌رانه‌که‌ی بیریکرده‌وه له‌وه‌ی چۆن پیلانه‌که‌ی بۆ قایلکردنی قه‌ومه‌که‌ی خسته‌پوو به‌وه‌ی بته‌کانیان خودا‌نین؛ هات و ده‌ستیکرد به‌ شکاندنی سه‌رله‌به‌ریان جگه له بته‌گه‌وره‌که‌یان نه‌بیت. کاتی‌ک هینایانه به‌رچاوی خه‌لگه‌که، ده‌سته‌جی به‌ لا‌قرتیوه گوتی ئەها، دیاره‌گه‌وره‌که‌یان بته‌کانی دیکه‌ی تیکشکاندوو، ده‌سا لیبیرسن ئەگه‌ر توانای قسه‌یان هه‌یه. ئیبراهیم به‌م کاره‌ ده‌راسایه‌ی سه‌رکه‌وتوو بوو له‌له‌رزان‌دنی باوهری قه‌ومه‌که‌ی به‌رانبه‌ر بته‌کان، ئیدی هاتنه‌وه سه‌ر عه‌قل

و بیرو هوش و فیتره ته که یان، و هلی هینده ی نه برد گه رانه وه بو بیباوه ری و نکولییان. قورئانیش ئەم دیمه نه ی بو تو مار کردووین و ده فه رمویت: (قَالُوا أَأَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِالْهَيْتِنَا يَا إِبْرَاهِيمُ قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا فَاسْأَلُوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْظِقُونَ فَرَجَعُوا إِلَى أَنْفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ ثُمَّ نَكِسُوا عَلَى رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هَؤُلَاءِ يَنْظِقُونَ قَالَ أَفَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ أَفِ لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ) واته: (گوتیان: بیهینن با خه لکییش چاویان لیبت، شایهت ئەوانیش شایهت بن. گوتیان: ناخۆ ئە ی ئیبراهیم، تو ئەم کارهت له باره ی بته کانمان کرد؟ گوتی: نه خیر، گه وره که یان ئە و کاره ی کرد؛ ده ئە وه تانی لیپیرسن، ئە گه ر ده توانن په رسقتان بنده نه وه. زور به خۆدا شکانه وه و ئەوسا گوتیان: دیاره خۆتان سته مکارن. پاشان سه ری خۆیان داخست: خۆت ده تزانی که ئەمانه قسه ناکن. گوتی: ناخۆ -غهیره ز خودا- ئیوه شتیکی ده په رستن که نه هیچ به هره تان پیده دهن، نه زیانیشان لیده دهن! بیزم له ئیوه هه ستاوه و له و شتانه ییش که به غهیره ز خودان و ده یان په رستن. بو تیناگه ن؟) [الأنبیاء: ۶۱-۶۷].

نامه ویت ئەم باسه به بی قسه کردن له باره ی زرنگییه عه قلبیه که ی پیغه مبه ری خودا (دروودی خوی لیبت)، به کوتابینم، ئەدی چۆن توانی ته نانهت پیش بوون به پیغه مبه ریش به زیره کییه له راده به دهر و بیرکردنه وه داهینه رانه که ی، کیشمه کیشی نیوان هۆزه کانی قوره ییش هیوربکاته وه و چاره سه ریانبکات! که هینده ی نه مابوو بته قیته وه و جهنگیکی خویناوی به دوا ی خۆیدا بهینیت. دواتر دهستیانکرد به دووباره بنیاتنانه وه ی که عبه ی پیروز، هه ر که بینا که گه یشته شوینی به رده ره شه که، هه مدیس گرفت که وته نیوانیانه وه، ته نانهت پیاهه ژیره کانیا ن ده ترسان هه مان ده ستوو ره جهنگی به سوس که له بهر هۆکاریکی پووچ به رپابوو پاتبیته وه، که ئە و جهنگه بو ماوه ی چل سال له نیوان هه ردوو هۆزی به کر و ته غله بدا

به رده و امبو، سه رباری ئه وهی هه ردو لایش برازی یه کتر بوون.
 کاتیک بو ماوهی چه ند رۆژیک و به بی چاره سه ر ناکۆکی که وه ته
 نیوانیانه وه، یه کیک له ژیره کانیا ن پیشنیازی ئه وهی کرد که هه ر که س یه که م
 جار له ده رگای مزگه وتی هه رامه وه هاته ژووری، ئه و دادوهری له نیوانیا ندا
 بگات، خودا کردی و ئه و که سه پیغه مبه ری خودا (دروودی خوای لیبیت)
 بوو، ئه وانیش به حوکمی وی (دروودی خوای لیبیت) گه شان وه و پی
 خۆشنوو د بوون. جبه/رۆبۆیکی له زه و بیه که دا راخت و به رده ره شه که ی
 له ناوه راستیدا دانا و داوای له گه وره ی هۆزه دژبه ره کان (الخصم) کرد که
 هه ر که سه یان چمکی جبه که هه ل بگرن و تیکرا به رزیبکه نه وه هه تا شوینی
 مه به سستی خۆی، هه ر به خۆی (دروودی خوای لیبیت) هه لیگرت و له شوینی
 خۆیدا داینا، ئه وه ییش چاره سه رکیک بوو که هه موان پی رازی بوون^۱.

ئه و پرودا وه پینج سال پیش بوونی به پیغه مبه ر بوو، که ئه مه به وه حی
 دانانریت، به لکو به زیره کی و توانسته داهینه راکه ی هه ژمارده کریت،
 که خودا سه رکه و توویکرد له چۆنیه تی به کاره یانی زیره کییه که یدا.
 ژیاننامه ی پیغه مبه ری خودا (دروودی خوای لیبیت) جه خت له وه
 ده کاته وه که هه ندیک رووداو و پیشه اتدا پشتی به زیره کی و زرنگیه که ی
 به ستوه له چۆنیه تی بریاردانی دروست سه باره ت به و پرودا وه.
 له وانه هه لاکردنی (غیلة)، پاش ئه وه ی نیازی بوو نه هی لیبیکات، (غیلة)
 ش بریتیه له سه رجیبیکردن له گه ل ئافره ت له کاتی شیردانا، ئه وه ییش
 وه کو دووره په ریزییه ک له وه ی نه وه ک زیان به مندا له شیرخۆره که بگات.
 پیغه مبه ری خودا (دروودی خوای لیبیت) فه رمووی: (وا نیازم بوو نه هی
 له (غیلة) بکه م، هه تا وه بیره اته وه که فارس و رۆمیش وه ها شتیکیان
 کردوه و هیچ زیانیکیش به نه وه کانیا ن نه گه یشتوه)^۲.

۱ ابن کثیر، البداية والنهاية، مرجع سابق، ج ۲، ص ۷۰۵.

۲ مسلم، صحيح مسلم، مرجع سابق، كتاب النكاح باب جواز الغيلة وهي وطء الموضع وكراهة

وہ جاخزادہیی / ئہ سلزادہیی (نبل النسب)

زیرہکی و بیرکردنہوی داہینہرانہ و ہیزی جہستہ لہو سیفاتہ بوماوہیی، یان سیفاتگہ لیکن کہ تیایدا بوماوہیی لہ گہل ژینگہدا تیکلاودہبن، تیکرایشی لہ دیدی دہرووناسییہوہ لہ دہوری ئہو دوو پیکہاتہوہ دہخولیتہوہ، وہلی چہندین لایہنی کومہ لایہتی و ژیاریی دیکہ ہہیہ کاریگہری لہ پیکہاتہی کہ سایہتی پیغہمبہراندا دہکات، گرنگترینیان ریزی وہ جاخزادہیی و ئہ سلزادہییہ، کہ بریتین لہو سیفاتہ کومہ لایہتی و ژیارییانہی ئہوتو کہ خودا لہ پیگہشتنی پیغہمبہراندا ہہ لیبژاردوہ. سہرجہم پیغہمبہران لہ ہوزیکی بہرز و بہریز و گہورہ و خانہوادہگہ لیککی مہزن لہ پرووی نہسہبہوہ سہریانہلداوہ، چونکہ ئہستہمہ کہسیک لہ بریی خودا رہنومایی و ناگاداری بہ گویی خہ لکیدا بدات لہ ولایشہوہ خہ لکی بہ چاوی سووکہوہ تہ ماشاییکہن! یان ئہو پہری زہحمہ تبکیشتیت و لہ ناوہوہی دہروونیدا تیکوشیت تہنہا لہ بہرئہوہی لہ کن نہیارہکانی ہہست بہ سووکسہیرکردن نہکات!

سہرنج لہ نہسہبی پیغہمبہری خودا (دروودی خوی لیبیت) و ریز و پلہویپاہی لہ ناو قہومہکہی بدہ، ئہو لہ قورہیشہ، کہ بہرزترین ہوزی ناو عہرہبہ و بہریزترین مالہکانی ئہو ہوزہیش مالی نہوہی ہاشمن، وہکو ئہوہی پیغہمبہری خودا (دروودی خوی لیبیت) فہرمووی: (خودا کینانہی لہ نہوہی ئیسماعیل ہہ لیژارد، قورہیشیش لہ کینانہ و لہ قورہیشیش بہنی ہاشم و منیشی لہ بہنی ہاشم ہہ لیژارد). توپژہر ئہم جوڑہ ہہ لیژاردن و پالفتہکردنہ لہ نہسہبی سہرجہم پیغہمبہران و فروستادانی خودا بہ دیدہکات، ئہوانہی لہ سہدہہایہکدا ژیان کہ

العزل، حدیث رقم (۱۴۴۲) ص ۵۷۳.

۱ المرجع السابق، کتاب الفضائل، باب فضل نسب النبي (د. خ) وتسلم الحجر عليه قبل النبوة، حدیث رقم (۲۲۷۶)، ص ۹۳۵.

میژوو سه‌رله‌به‌ری ژیانانی تو‌مارکردوو، وه‌لی ئه‌و پیغه‌مبه‌رانه‌ی پاش ئیبراهیم (دروودی خوای لیبت) هاتوون و ناسناوی گه‌ورده‌ی پیغه‌مبه‌رانی لینراوه: (ذُرِّيَّةٌ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ: هه‌موو لا هه‌ر سه‌ر به‌یه‌کن) [آل عمران: ۳۴].

وه‌کو تو‌زیک له‌مه‌وبه‌ر باس‌مانکرد که تی‌رامانه‌کانمان و هه‌موو ئه‌و بنه‌ما ده‌روونی و ده‌قه ئیسلامیانه، هه‌ر له‌ده‌می مندالییه‌وه ئاتاجیان به‌به‌رجه‌سته‌کردن و پالپشتیکردنی دوورودریژ و خویندنه‌وه‌ی زۆر هه‌یه له‌ژیانی پیغه‌مبه‌رانا، بوئه‌وه‌ی له‌چۆنیه‌تی گه‌شه‌کردنیاندا هه‌تا ده‌گه‌نه‌ته‌مه‌نی بوون به‌پیغه‌مبه‌ر؛ تیشک‌بخه‌ینه‌سه‌ر هه‌ندی‌ک له‌و دانستانه‌ی خودا که له‌ماوه‌ی گه‌شه‌کردنه‌کانیاندا شاراوه‌بووه. کاریگه‌ریی سالانی مندالی و گرنگیی چاودیری دایک و باوک -دایک به‌شیوه‌یه‌کی تایبه‌ت- گرنگترین کاریگه‌ری هه‌یه له‌پیکه‌اته‌ی که‌سایه‌تی مرؤفا. بو‌یه هه‌ر یه‌ک له‌پیغه‌مبه‌ر موسا و یوسف‌مان (دروودی خوای لیبت) هه‌لبژارد، له‌به‌ره‌ئه‌وه‌ی قورئانی پیروژ به‌دوورودریژی باس له‌گه‌شه‌کردنی ژیانان ده‌کات، شایه‌ت به‌و هۆیه‌وه‌په‌ی به‌به‌شیکه‌ی که‌م له‌دانستی مه‌زنی خودا به‌رین، چونکه خودا چه‌ندین سیفاتی جه‌سته‌یی و په‌روه‌رده‌یی ژینگه‌یی پینه‌خشیون. ده‌سا فه‌رموون ئیوه و به‌شی شه‌شه‌م و چه‌وته‌م له‌ژیانی ئه‌و دوو پیغه‌مبه‌ره (دروودی خوای لیبت).

بەشى شەشەم

تېرپامان سەبارەت بە وردەكارى دانايى خودا لە رېكخستنى ژىنگە و
بۆماوەيى لە ژيانى پىغەمبەر موسا (دروودى خاى لىبىت)

بىرکردنەو لەو كارسازى و دانستانەى خودا، كە لە قورئاندا بە درىژى
سەبارەت بە پىگەياندن و سەرپىخستنى گەورەمان موسا (دروودى
خاى لىبىت) لە جىبەجىكردى ئەركى بوون بە پىغەمبەر، باسكراو
و تىشكىخراو تەسەر، پرونترىنى نموونەكانى قورئانن سەبارەت بە
وردەكارى ئەم ئىختيارە خودايىيە بۆ ژىنگەى و بۆماوەيى گونجاو؛
هەتاو كە پىغەمبەرەكانى بەو شىوہەيەى دەيەويت و پىپرازىيە پىبگەيەنيت،
بۆئەوہى ھىندە پىبگەن و سەرپىبگەون ھەتا بتوانن بە باشى ئەو پابەندى
و تە قورسەى -كە خودى پەيامە خودايىيەكەيە-، جىبەجىبگەن. ئەركى
موسا پىغەمبەر (دروودى خاى لىبىت) لە جۆرى قورسترىنى ئەركى
پىغەمبەرانى لىبىراو و نەبەز (أولو العزم) بوو؛ چونكە ئەم راسپىردراو
پرووبە پرووى فىرعەونىكى ئەوتۆ بىتەوہ، كە گەردوون و مرؤفايەتى
و ھا ستمكار و بىباوہر و نكۆلىكارىيان بە خۆوہ نەدیتووہ. قورئانى
پىرۆز ھەموو ئەو سىفاتە خراپانەى گوفتار و رەوتارىمان بۆ تۆماردەكا،
دەبىنين گاز لە قەومەكەى دەكات و دەلەيت: (فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى: گوتى

من خدا هه‌ره مه‌زنی ئیوهم) [النازعات: ۲۴] له سوره‌تی قه‌صه‌صدا به ده‌نگی بروسکه‌ئاسا رابده‌گه‌یاند و ده‌یگوت: (وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَا هَامَانَ عَلَى الطِّينِ فَاجْعَلْ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أُطْعَمُ إِلَىٰ إِلَهٍ مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ) واته: (هۆ دیوه‌خاننشینه‌کان/گه‌لو، وانازانم غه‌یر له من خودایه‌کتان هه‌بیته؛ سا هامان، تو خشته کالم له کدا بو بخارینه، قه‌لایه‌کم بو دروستبکه، تا له‌وی‌را پروانه خوداکه‌ی موسا؛ که من ته‌واو له قه‌ر بیژانی ده‌زانم) [القصص: ۳۸]. وه‌لی ئه‌وه سته‌م و چه‌وساندنه‌وه‌که‌ی هه‌ر باسه‌که؛ چونکه ئه‌وه نییه‌ قورئان بو‌ی تو‌مارکردوین که مندالی به‌نی ئیسرایلی ده‌کوشت و ئافره‌ته‌کانیشی حه‌لالده‌کردن: (إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضِعُّ طَائِفَةً مِنْهُمْ يُدَّبِحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ: بئسو فیرعه‌ون له زه‌میندا بالاده‌س بوو؛ خه‌لکی ئه‌وی کردبوونه چه‌ند ده‌سته‌یه‌که؛ هیندیکی هه‌ر زه‌بوونده‌کرد، کوره‌کانی سه‌رده‌برین و ژنه‌کانی راده‌گرتن. له به‌دغه‌ر و به‌زه‌ران بوو) [القصص: ۴].

با به ئه‌ندیشه‌مان مه‌له‌بکه‌ین و خو‌مان بخه‌ینه ئه‌وه ده‌مه‌وه و بیژین؛ چه‌وساوه و زه‌بوونییه‌وه ژیا‌با؟ ده‌بیته هه‌ر سوپاسگوزاری خودا بیته که ژیا‌نی پاراست؛ چونکه له‌وه بوو هه‌ر به مندالی سه‌ربرایه، با سه‌رنج له کردار و ره‌فتاری بده‌ین ئه‌وه ده‌مه‌ی ده‌چینه کوشکه بیسه‌رو‌حسابه‌که‌ی فیرعه‌ونه‌وه و له به‌رده‌م سته‌م‌کارترین و سامناکترین مرو‌قه‌وه وه‌ستاوه و به سه‌رباز و ره‌شه‌خه‌لک ته‌وقدراوه، ئه‌ویش ده‌سوده‌م پیبیلی من پاسپارده و نیردراوی خودام؟ ئه‌م قسه‌یه ده‌کات و شایه‌ت له‌وکاته‌یشدا له باری مرو‌قیتییه‌ لاوازه‌که‌یه‌وه له سامناکی ئه‌وه دیمه‌نه‌دا وه‌کو بیی ناو ئاو ده‌له‌رزیت، چاوه‌کانی به سه‌رسامی له مه‌زنی کوشکه‌که ئه‌بله‌ق و ئه‌حوهل بووه، وه‌لی خودای مه‌زن شتیکی دی له

پیغهمبەر موسا (دروودی خوای لیبیت) دهویست، به لکو به پیچه وانه وه ئەم دیمه نه سامناکه ی بهردهم پیغهمبەر موسا (دروودی خوای لیبیت) بو ئەوه بوو -وهکو گوتمان- ههتا گرنگی مه زینتی هیزی له بنه هاتووی پیغهمبهران دهسته به ربیته، که خودا چه ندین تایه تمه ندی بو ماوهی ئەوتوی پییه خشیون، که وایلیکرد بتوانیت له کۆشی کۆشی فیرعه وندا نه شو نما بکات و گه وره بیته. کۆشک بوو به مالی خۆی، فیرعه ونیش له ماله کهیدا به جلی ژیره وه دهحه وایه وه، وهکو ئەوهی بیبیتت وهکو هه ره که سیکی دی نه خو شده که ویت و کاتیک دهخه ویت پرخه ی لیبه رزده بیته وه، ئەدی ئەو خودا ترسینه ره نییه که سهردانکاران لییده ترسین و دوور و نزیکي خه لکی میسر زهنده قیان لیچووه.

ئەو پیغهمبهری خودا بو وها سته مکاریکی نار دووه، پیویسته هینده ی تایه تمه ندی بو ماوهی و ژینگه بیشی پیبه خشیته، که بتوانیت له بهردهم قه هر و هیزی وها چه وسینه ره وه یه کدا خۆی رابگریته. خودای پاک و چاک هه ره به خۆی سه ره رشتی سه ره له به ری ژیا نی پیغهمبەر موسای (دروودی خوای لیبیت) کردووه و ئاراسته یکردووه؛ چونکه وهکو خودا خۆی ده فهرمویت له ژیر چاودیری خۆیدا په روه رده یکردووه و بو خۆی دروستیکردووه (اصطنعه لنفسه)، [ههتا په یامی خودا رابگه یه نیت]. وهکو له ئایه ته کانی ۳۸ و ۴۰ ی سورته تی (طه) دا هاتووه، که ئەم به ری وه بردنه ژینگه ییه خوداییه ی له پیکه یانی ژیا نی پیغهمبەر موسادا (دروودی خوای لیبیت)، کورتر کردووه ته وه. به ته نی سی ئایه تی وه حیی ده راسا و موعجیزی خودا، سه ره له به ری ژیا نی پیغهمبەر موسامان (دروودی خوای لیبیت) هه ره له تاوی مندالییه وه هه تا بوونی به پیغهمبەر، بو پوخته دکاته وه:

(إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمَمِكَ مَا يُوحَىٰ ۚ أَنْ أَقْذِفِيهِ فِي التَّابُوتِ فَآقْذِفِيهِ فِي الْيَمِّ فَأُلْقِهِ اليمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِي وَعَدُوٌّ لَهُ ۗ وَأَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِنِّي وَلِئُضَمَّ عَلَىٰ عَيْنِي ۖ إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ ۖ فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمَمِكَ كَيْ تَفَرَّ

عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَقَتَلْتَ نَفْسًا فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتَنَّاكَ فُتُونًا فَلَبِثْتَ سِنِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ يَا مُوسَىٰ) واته: (کاتی ئەوەی که پێویست بوو ئاویتمانه دای داکت؛ که: بیخه‌ره داربه‌سته‌وه و بیهاوێژهره ناو زیوه؛ با زبیش بیخاته که‌ناری و دژیکی من – که دژمنیکی ئەویشه – بیگریته‌وه. قیانی خۆم خسته سهر تو، تا له ژیر چاوه‌دییری خۆم بپه‌روه‌ریی. کاتیک خوشکت ده‌چوو ده‌یگوت: گه‌ره‌کتانه که‌سیکتان بۆ بدۆزمه‌وه که بۆتانی به‌خێوبکات؟ تا به‌م جووره هینامانیه‌وه لای داکت، که چاوی پیت روونبیته‌وه و خه‌می نه‌خوات. ئە‌ی موسا، ئە‌مه‌یش ده‌زانی یه‌کیش به‌ ده‌ستت زایه‌بوو؛ له‌و خه‌مه‌یش پزگارمانکردیت، چه‌ند جاری دبیش ئە‌زمومانی. چه‌ند سالیکیش له‌ ناو خه‌لکی مه‌دیهندا مایت؛ پاشان له‌ سهر بریاری خۆن ئە‌وا هاتیت) [طه: ۳۸-۴۰].

بروانه؛ چه‌نده ئە‌و وشانه‌ی خودا ئا‌راسته‌ی به‌نده‌ی خۆی موسای ده‌کات جوانه، ئای چه‌نده واتای سۆز و میهری له‌ خۆیدا هه‌لگرتوه که ده‌فه‌رمویت: (ئە‌وینی خۆم خسته‌سهر تو، تا له‌ ژیر چاوه‌دییری خۆم په‌روه‌رده‌بیت). واته له‌ خۆمرا خۆشه‌ویستی و ئە‌وینم رشتوو به‌ سه‌رتدا و هینده‌یش شیرینم ئە‌فراندوویت هه‌ر که‌س بتبینیت، خۆشیبویت، ته‌نانه‌ت با ئە‌و که‌سه فیرعه‌ونی دابه‌رد بیت، خیزانه به‌رێزه‌که‌ی فیرعه‌ونیش (ره‌زای خوای لیبیت) قایل بوو بیکات به‌ کوری خۆی، سۆز و عاتیفه‌ی خۆشه‌ویستی خودایی چه‌شنی چه‌کیک بوو، که بری به‌ هه‌موو رق و قینیکی به‌نی ئیسرائیل دا و به‌رگری له‌ موسا ده‌کرد. لێره‌دا ئە‌فراندنی بۆماوه‌یی و ژینگه‌یی له‌ سه‌روسیمای موسادا به‌دیده‌که‌ین، که خودا به‌و هۆیه‌وه ریزی لیگرت بۆئه‌وه‌ی وه‌ها گه‌وره‌بیت و ده‌کو ئە‌وه‌ی ئە‌میریکی بیت له‌ کۆشکی فیرعه‌وندا.

بیسۆ؛ فیرعه‌ونیش خۆشیده‌ویست، عاشقی ئە‌و زیره‌کی و زرنگیه له‌را‌ده‌به‌ده‌ری بوو، رینگه‌ی بۆ خوشکرد له‌و ژینگه‌ ژیاریه‌هه‌ زانستییه‌دا

بژی، که شیاو به پیگه‌ی دانیشتوانی کۆشک و بژارده‌ی کۆمه‌لگاوه، خودا هم دانست و هه‌میش زانستی پیغه‌خشیبوو، وه‌کو ده‌فه‌رمویت: (وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ) واته: (وهختیک گه‌ییه تافی جوانی و پیاوئی ته‌واوی لیده‌رچوو، زانست و کارزانیمان دایه و ئیمه ئاوا پاداشتی کارچاکان ده‌ده‌ین) [القصص: ۱۴].

ئه‌میستا به شیوه‌یه‌کی گشتی ته‌ماشای پیغه‌مبه‌ریک ده‌که‌ین، که خودا هه‌رچی نیعمه‌تی زانست و دانست و گه‌وره‌بوونی گونجاوه پییبه‌خشوه؛ بوئه‌وه‌ی په‌یام و په‌یکی خودا بدات به گویی فیرعه‌ون و داروده‌سته‌که‌یدا، وه‌لئ هه‌ر له لیواری که‌شفکردنی به‌پیره‌بردنی ژینگه‌یی و بو‌ماوه‌یی خودایی گه‌وره‌مان موسادا (دروودی خوی لیبتت)، واقورماوین، دسا با له‌مه‌به‌دوا سه‌رنجه ده‌روونییه‌کانمان به‌و ئاقاره بیت، که هه‌ولیک بیت بو کئه‌وپشکنین به دووی وردودرشتی ئه‌م دانسته خوداییه‌ی ناو ژینگه‌ی موسا سه‌رباری سیفات و په‌سنانه‌یشی که خودا پییعه‌تا‌کردوو.

که‌واته ته‌نها و ته‌نها ئه‌و باسکردنه دوورودریژه‌ی قورئانی پیروژ سه‌باره‌ت به ژیانی پیغه‌مبه‌ر موسا (دروودی خوی لیبتت)، گه‌وره‌ترین گه‌واهی و به‌لگه‌یه له سه‌ر دارشتنه‌وه سه‌نگینه خوداییه‌که‌ی ژیانی تیکرای پیغه‌مبه‌ران، ته‌نانه‌ت با به شیوه‌یه‌کی دوورودریژیش له قورئانی پیروژدا باسیشنه‌کرایبت. بوئه‌وه‌ی به‌رده‌وام بین له سه‌ر سه‌رنجه‌کانمان، ئه‌وا دواتر سه‌رنج له‌و شیوازه قورئانییه ده‌ده‌ین، که هیچ وابه‌سته و کوشته‌ی ده‌ستی ریزکردن (ترتیب‌ی کاتی و شوینی نییه. با چاو له گرنگی په‌روه‌رده و گه‌وره‌کردنی پیغه‌مبه‌ران بکه‌ین له رووی متمانه‌به‌خوبوون و چاندنی ئاکار و په‌فتاری جوان له خه‌لقیاندا، هه‌تاوه‌کو به‌وپه‌ری ئه‌مانه‌ت و راستگویییه‌وه په‌یامه خوداییه‌که‌ بگه‌یه‌نن.

گرنگی رۆنی دایک له پیڤه یاندنی مندالدا

له راستیدا خه لکی ئاشنای کاریگه ریی ژینگه و بۆماوه یین له سه ره که سیتی تاک و جهخت له دروستی ئه و ئاشنا بوونه ییش ده که نه وه به و پییه ی له رهفتاری مندالان و تازه پیڤه شتواندا تیبینان کردوه، ته نانه ت بووه به بابته به لگه نه ویسته کانی مه عریفه، وه لی دهرووناسی نوئ به شیوازیکی زانستی و ئه زمونی، ده رکی به م چه مکانه کردوه و ئه و شتانه که ئه سلهن له م مهیدانه دا بیریمان لینه کردوه ته وه، بۆمانی که شفکردوه، که هر سه رهتا له رهفتاری مندال له زکی دایکیدا و شیره خۆر له رۆژانی سه رهتای ژیانیدا نمایانده بیت، هر وه کو گرنگی بوونی دایکی بۆ که شفکردووین له چۆنیه تی چاندنی عاتیفه کانی ئه وین و سۆز و سیفه ته دهروونییه جیاوازه کانی دهروونی مندال.

بۆ نمونه له ناو خه لکیدا ئه وه باوه ره باو بوو، که کاریگه ریی ژینگه چه ند سالیک پاش له دایک بوون ده ستپیده کات، ئه و دهمه ی درک به هه ندیک رهفتاری دایک و باوک و ژینگه که یان ده کات، به لام تویرینه وه زانستییه نوئییه کان ئه وه ی بۆ ده رخستووین که کاریگه ریی ژینگه به شیوه یه کی راسته وخۆ پاش پیتانی هیلکوکه ی دایک له گه ل تومی پیاو دا ده ستپیده کات. ته نانه ت له تاریکایی ژینگه ی مندال دانی دایکیشدا؛ منداله که ی ناو سکی له رۆی جهسته یی و دهروونییه وه کاریگه رده بیت به باره دهروونییه که ی دایکی، نه ک ئه وه ته نانه ت کاریگه رده بیت به و خواردن و ده رمانانه یشی ده یخوات. هر وه کو دهرووناسی به لیکولینه وه ئه زمونییه کانی له سه ره تازه له دایکبوان، ئه وه یان ده رخستوه که مندالی شیره خۆر دارای توانستیکی عه لاجه ویی وه هایه که ئه گه ر به لگه و گه واهی ی رۆن ده رهق به و توانایه ی نه با، برۆا پیکردنی ئه سته م بوو. وه کو خودا ده فه رمو بیت:

(هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشْدَّكُمْ ثُمَّ لِيَكُونُوا شُيُوخًا وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفَّى مِنْ قَبْلٍ وَلِتَبْلُغُوا أَجَلًا

مُسَمِّي وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ) واته: (ئەو خودايە لە خاك ئىوھى دروستکردوو، لەوھودوا لە نوتفە -كە بریتىيە لە بەيەگگەيشتنى سەرھەمىكوتەيەك كە بە چاۋ نابىرنىت بە ھىلكۆكەيەك كە بەقەدەر خالىكى بچووكە- لەوھودوا دەبىتە خۆھەلۋاسەرىك پاشان دەرئاندىھىنىت كە مندالىكى ساوان، بەرھ بەرھ گەورەئاندىھەكات بۆئەوھى بگەنە ئەوپەرى ھىز و توانا و ژىرىتان، پاشان بۆئەوھى ببە پىر و پەككەوتە، ھەشتانە پىش ئەوھى بگاتە يەككە لەو قونانغانە دەمرىت، ھەتەنە دەمىنىتەوھ بۆئەوھى بگاتە كاتىكى ديارىكراۋ، -خوداي گەورە ئەم ھەموو راستىيانەتان دەخاتەبەرچاۋ- بۆئەوھى عەقل و ژىرىتان بخەنەكار) [غافر: ۶۷]. تەنەت كە ھىشتا لە سكى دايكىدایە و جەند مانگانىشە، دەتوانىت دەنگى دايكى بناسىتەوھ، وھكو چەسپاۋە كە مندالى شىرەخۆر لە چەند ھەفتەى سەرھەتايدا بۆنى شىرى دايكى دەناسىتەوھ و جىاۋازى لە نىۋان شىرى دايكى و شىرى ئافرەتانى دىكە دەكات! چونكە چەند جارىك لادەكاتەوھ بە لای پارچە لۆكەيەكى تەركراۋ بە شىرى دايكى لە بەرانبەر شىرى ھەر ئافرەتىكى دى.

ھەر وھكو لە توژىنەوھەكاندا چەسپاۋە؛ زانايان ھاتون كۆمپىوتەرىكىيان بەكارھىناۋە تىايدا وىنەيەكى ناديار و زۆر ناروونى دايك پىشاندىدات، كە لە ميانەى تەوژمىكى كارەبايى لاۋازوھ بە شىۋەيەكى رۋون وىنەكەى دەر دەخات، كە شىرەخۆرەكە دەتوانىت بە مژىنى مژمژەيەكى (مصاصة) تايبەتەوھ ئەو وزىە دروستبكات. بۆيان دەر كەوت مندالەكە مەمكەخۆرەكە دەتوانىت بە شىۋەيەكى رۋون و بىگريوگول و بە ھوى تەزوۋە كارەبايەكى گونجاۋ و بە مژىنىكى گونجاۋوھ، وىنەى دايكەكە دەر بخات. ئەو توژىنەوھىە لايەنى عاتفى و دەرۋونى ئەو شىرەخۆرانەمان بۆ دەگوازىتەوھ كە جەخت لە كاريگەرى و شۋىنەۋارى پەيوەندى مندال بە دايكەوھ دەكاتەوھ.

له ههفته و مانگه كانی سه ره تاي ته مه نيدا، منداله كه يه كه مين په يوه نديي عاتفي له ژيانيدا له گه ل دايكيدا به ريده كات. هر ئه و په يوه ندييه شيه ده بيته بنه مايه كي پته و بو دروست كردني په يوه نديي هه لچوون و كومه لايه تي له گه ل ئه واني دي هه تا كو تايي ژياني. زاناياني ده رووناس به م په يوه ندييه ده لين په يوه ستيوون، يان دل به سته گيي بنه ره تي هه لچووني، ئه گه ر ئه و په يوه ندييه به دوور خستنه وه ي منداله كه، يان بي به شكر دني له دايكي بيچر ييت؛ ئه و شيره خو ره كه دوو چاري خه مو كي ده بيته وه، نه ك ته ني ئه وه؛ به لكو له وه يه جاري كي دي نه تواني ت په يوه نديي دو ستايه تي و ئه فيني له گه ل تا كه كان له داهاتوودا به سستيت، چونكه دايك له دروست كردني په يوه نديي و دل به سته گيي عاتيفه مر و فايه تيبه كاندا، ر و ليكي كارا و گرنگي هه س؛ چونكه هه ر ئه وه له باوه شيد ه گري ت و شيري پيد ه دات و لايه لايه و (هدهد) ستراني بو ده چر ييت، وه ختايه ك ده ني ت به سنگيه وه گو يي له لي داني ئه و دل ه يه تي كه هه ر ده م له تاري كايي مندال دانيدا گو يي لي بو وه و هه ستي به هيوري و خاترجه مي كردو وه، وه لي ر و لي باوك له م باره وه لاوه كي و دوانا وه ندييه.

بيسو؛ ئه وه ي ده رووناسي مندال له گرنگي ر و لي دايك پي نكي هيشتو وه، بو ئه وه يه ئا گاداري دانستي خوداي مه ز نمان بكا ته وه كه بو چي خودا پي نجه مبه راني له نازي دايك بي به شنه كردو وه، به لام سه باره ت به باوكيان، باب ه ته كه زور جياوازه. پي نجه مبه ري خو شه ويست (دروودي خواي لي ي ت) پيش ئه وه ي خوي له دايك بي ت دايكي مرد، وه لي خودا چوار دايكي پي به خشي؛ ئامينه ي كچي وه ب دايكي گه وره ي بوو له مه ككه، حه ليمه ي سه عديه له تائف، ئه وي به و ئوم ئه يمه ن؛ ئه و دايه نه ي هه ر ده م پي نجه مبه ري خو شه ويست (دروودي خواي لي ي ت) به (ئه ي دايكه) له گه لي ده دوا، هه ر وه كو دايكي خاتو ئامينه ي كچي وه هبي بو هي شته وه هه تا گه يشته ته مه ني شه ش سالي و له رووي عاتفيه وه پي نكي هيشت، به لام باپيري

که پیغمبر ئیبراهیمه (دروودی خوی لیبت) فه رمانیپیکرا ئیسماعیلی کورپی له شیویکی وشکی قاقردا (واد غیر نى زرع)، له ژیر چاودیری دایکیدا جیبهیلیت و خەمی نه بیئت.

هەرچی پیغمبر موسایه (دروودی خوی لیبت) خودا هەرچی ئافرهتی شیردهره لیحه رامکرد ههتا گه راندیه وه بۆ لای دایکی، پاشان به دایکیکی برواداری دیکه ی شادکرد که ئاسیای خیزانی فیرعه ون بوو (پهزای خوی لیبت). واته دارای دوو دایکی تامه زرو بوون بۆ دیتنی. یه کیکیان دایکه سروشتیه که یه تی، ئەوی دی شازنیکه و خودا بیبه شیکردوه له مندال، ئەویش جام و دۆلچه ی سۆز و میهری بۆ پیغمبر موسا (دروودی خوی لیبت)، پڑاندوه، ئەگه ر چاویک بخشینیه وه به سه رنجه کانماندا ده بینین موسای مندال نهک ته نه نا نازدارانه به دوو دایک ده وره دراوه، به لکو به سه رجه م ئافره تان و که نه زه که کانی کوشکی فیرعه ونیش چوارده وریدراوه، ئەو ئەمیستا؛ مندالی نازداری شازنه، که سیکه خودا پڑنه ی ئەقینی خوی به سه ردا باراندوه. کاتیک گه یشته ته مه نی پیگه شتن و روشدیکرد و دلنیا بوو له وهی خودا له کوشتن ده یپاریزیت، گه رایه وه میسر بۆئه وهی به وه پیری عیززه ت و متمانه به خۆبوونیکه ئەوتو که تیکه ل به چاکه خوازییه عاتیفه کانی ئەوین و سۆز و میهر و ئارامگرتن له سه ر ئەو ناهه مواری و کوژانانه ی توشیاری پیغمبرانی لیبراو و نه به ز ده بیته وه، به ره نگاری فیرعه ون بیته وه. که واته دایک یان ئەوهی له بری دایک به کاری دایکایه تی هه لده ستیت، رۆلیکی بنه په تی هه یه له دروستکردن و پیکهیتانی ئەم سیفاتانه ی که پاش له دایکبوون، ده ست به چاندی ده کریت.

مهزنیی ئەسل و بنه‌چهی پینغه‌مبه‌ر موسا (دروودی خوای لیبیت)

وه‌لی چاندنی متمانه‌به‌خۆبوون ته‌نی به‌ لایه‌نی ده‌روونی کاملنابیت، به‌لکو ئاتاجی به‌ لایه‌نی کۆمه‌لایه‌تی و ژیاربیش هه‌یه وه‌کو له‌ به‌شی پیشوودا باسمانکرد. هه‌ستکردنی مندال به‌ سووکی و بیئه‌رزشی له‌به‌رئه‌وه‌ی سه‌ر به‌ هۆزیکێ سووکه، ناکریت نه‌ به‌ سۆزی دایک و هاندانی باوک قه‌ره‌بووبکریته‌وه. وه‌کو گوتمان خودای گه‌وره‌ نیعه‌مه‌تی مه‌زنیی و گه‌وره‌یی ئەسل و وه‌چه‌ی به‌ پینغه‌مبه‌رانی به‌خشیه‌وه، ئەوان له‌ پووی نه‌سه‌به‌وه، سه‌ر به‌ گه‌وره‌ترین و به‌پزترینی قه‌ومه‌که‌ی خۆیان، هه‌تا به‌م پینغه‌ کۆمه‌لگه‌کان بتوانن قه‌بولیانکه‌ن و هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه ئەسته‌م بیت هیچ کیماسیه‌کی کۆمه‌لایه‌تی ببیته‌ هۆی پلارگرتن له‌ که‌سیتی پینغه‌مبه‌ر. سه‌باره‌ت به‌ پینغه‌مبه‌ری ئیسرائیل ئەوا موسای کورپی عیمران له‌ به‌پزترینی ماله‌کانیان بووه، له‌و مالانه‌ی پینغه‌مبه‌ریتی بووه که‌ خودا بۆ خۆی ریزیلیناون و ده‌فه‌رمویت: (إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ) واته: (به‌ راستی خودا ئاده‌م و نوح و نه‌وه‌کانی ئیبراهیم و نه‌وه‌کانی عیمرانی هه‌لبژاردوه و ریزی به‌ سه‌ر خه‌لکی هه‌موو جیهاندا داو. ئەوانه‌ نه‌وه‌ی یه‌ک په‌چه‌لکن و هه‌ندیکیان له‌ هه‌ندیکی تریان بوون، خودا خۆی بیسه‌ر و بینایه‌ -چاک ده‌یزانی که‌ شایسته‌ن بۆ ئەو کاره‌ (پیرۆزه-) [آل عمران: ۳۳-۳۴]؛ چونکه‌ ئەو له‌ تۆرهمه‌ی (نسل) یه‌عقوبه‌ (دروودی خوای لیبیت) وه‌کو ئەوه‌ی له‌ کۆمه‌لیک پاره‌ی قورئاندا هاتوه‌. میسریه‌کانیش بۆ ئەوه‌ ریزی موسایان لابوو، چونکه‌ له‌ کن فیرعه‌ون و خیزانه‌که‌ی خاوه‌نی پینغه‌یه‌کی تاییه‌ت بوو، ئەو کورپیکێ نازداری خودا و شازنه‌ ویرای بنه‌چه‌ ئیسرائیلییه‌که‌ی.

دانایی خودا له به خشینی قه لافهت (بسطة) و عاتیفه به موسا (درودی خوای لیبیت)

هیزی له راده به دهری جهسته و دهسودهم و خیرا کاردانه وهی عاتیفی، دوو تایبه تمه ندیی بؤماوهیی ئه وتون که خودا به موسای (درودی خوای لیبیت) به خشیون، ههتا زیاتر متمانه و هیزی له گه یاندنی په یامه که ی خودا له لا گه لاله بییت به رانبه رسته مکارترین که سی سهر زهوی که فیرعه ونه. هیزی پیکهاته ی جهسته یی - وهکو باسمانکرد- به خششیکی خودایه بؤ سهر جهم پیغه مبه ران، وهلی به بهرگیکی تر و به چه شنیکی مهزنتر که دانسته که ی له لای خودایه، دهیبه خشیت به پیغه مبه ریکی دیاریکراو که کتوکت چه شنی نیشانه (وسامة) ی سهرشانی گشت پیغه مبه رانه، به لام پیغه مبه ر یوسف (درودی خوای لیبیت) جوانیبه کی سهیری پیغه خشرابوو، که دواتریش ههر بهو جوانیبه^۱ تا قیکرایه وه. ههرچی پیغه مبه ر موسایه (درودی خوای لیبیت) خودا دهسه لات و هیزیکی له راده به دهری پیغه خشیبوو ئه وهیش له بهر دانست و حکمه تیک بوو، که ویستی خودای له سهر بوو. له شه و په ویی و میعراجه که یدا پیغه مبه ر (درودی خوای لیبیت)، موسای بینی و دهیفرموو پیاویکی گه نمرهنگی به قه لافهت بووه،^۲ هاوکات به دوورودریژی سیفاته جهسته یی و رووخساریبه که ی لهو تابلو شوینه واریبانه دا به دیده که ی، که بؤ خودی پیغه مبه ران کیشراون، وهکو ئیین که شیر له تهفسیره که یدا باس

۱ له راستیدا - له کتیبه کانی دیکه مدا هه مان ئه م شته م پاتکردوو هته وه- که له ژیار و شارستانیته یی ئیسلامیدا جوانی پیاو مانیفیستیده کات، له پیاوانیشدا پیغه مبه ر یوسف (د. خ) ده رخری ئه و جوانیبه یه که سینبه ری سیفه تی جه مالی خودایه. وه رگیر

۲ بروانه: صحیح البخاری، مرجع سابق، کتاب بدء الخلق، باب ذکر الملائكة، حدیث رقم (۳۲۰۷) ص ۶۱۶. صحیح مسلم، مرجع سابق، کتاب الإیمان، باب الإسرائ برسول الله ﷺ إلى السماوات وفرض الصلوات، الحدیث (۱۶۸).

له وه دهكات كه هيره قلى پاشاي روم؛ پاريزگاري له وينه ي پيغه مبه ران كرده وه، له وه يه نه وه وينه و تابلويانه يشى له ريزى نه وه موعجيزانه بيت كه له پيغه مبه ر سوله يمانه وه (دروودى خواى ليبيت)، بو ما بيته وه.

نه وينانه موسا (دروودى خواى ليبيت) له شي وه ي پياويكى قزئالساكواى چاوبه قوولاچووى چاوتيزه^۲ (حديد النظر) و مروموجه كه ته ماشاده كات وه كو تورپه كه دهرده كه ويته. نه گهر چاو كه لابه كه ين له لاوازيى نه م گيرانه وانه و زور سر له لايه نى لاوازيه كه ي نه كه ينه وه، ده بينين سه ربارى لاوازيه كه ي به رجه سته ي هه مان نه وه سيفاتانه ي موسا (دروودى خواى ليبيت) ده كات، كه له قورئان و فه رمووده دا هاتوون. بالا به رزيى و قه لافه ت و هيزه جه سته ييه كه ي كه له ماسولكه تيكسمر او هكانى و تيژيى رو خساريدا به رجه سته ده بن، وا يكرد وه داراي كه سايه تيبه كي به سام و هه يبه ت بيت و سه ركرده يه كي گويلي گيراو بيت له ناو كه له كه يدا.

هه رچي لايه نى بو ما وه ييه نه وه لايه نيكه و داراي سروشتيكي ده روونيه. خودا ئاميريكي ميشكيى سه ربه خوى توند له كاردانه وه دا به پيغه مبه ر موسا (دروودى خواى ليبيت)، به خشيوه. موسا هه ر به خوى و به جوانترين شي وه گوزارشت له وه زوو كاردانه وه و شله ژانه ده روونيه ده كات و ده ليته: (دلّم ته نگ و زمانم گوناكات؛ راسپيره بو لاي هاروون، يان ته نگه نه فه س و سينه نه نگيش بيم و زمانم پاراونه بيت، به لكو په يام بو هاروونى برايشم بنيريته - تا هاوكاريمبكات و ياريدده رم بيت -)

۱ بړوانه: ابن كثير في البداية والنهاية، مرجع سابق، (۷۳۶/۲)، نه مه يش به لگه ي نه وه يه كه تابلو و وينه گرفتي نه بو وه ته نانه ت له لاي ئيبين كه ثير كه خوى قوتايي ئيبين ته يميه يش بو وه. وه رگير

۲ واته چاويك كه زور بربكات و له دووره وه شتان ببينته، وا مه شهووره هه ر كه س چاوى بچوك، يان به قوولاچووبيت زور برده كات شته يه كي زور ده بينته.

[الشعراء: ۱۳]. به لام هەر ئەم تايبه تهندييه وايلىکرد له پرووى عاتيفه وه بههيز بيته و بهرگهئى ئەو ستهم و زوردارى و شيرک و بيته رزشييهى فيرعهون و دارودهسته کهئى نهگریت. قورئان به دوورودريژئى له سورتهئى که هفدا باسى ئەم سيفه ته مان بو دهکات، وهکو دهفه رمويته: (جاريک موسا به لاوى بهردهستى خوئى گوت: من ليبراوم سهفه ربکه م تا دهگه مه جه مسهري ههردوو دهرياکان؛ يان له وييش ويوه تر بچم. وهختيک گه بيينه ئەو جه مسهره، ماساوه که يان له بيرکرد؛ ئەويش به ههلبزوقيني خوئى گه يانده وه دهرياکه، که ده ربازبوون موسا به بهردهسته کهئى گوت: لهو سهفه ره زور شه کهت بووين، کاني تاشتيا مه، وهرينه. گوتى: ئەوسا که له پهنا بهرده کهدا ده ساينه وه، ديتت چلۆن من ماساوه که م له بيرچوو؟ دياره شه يتان نه يهيشته وه بيرميته وه. ئەميش وهکو شتى سه مه ره ريگهئى دهرياي گرت به ري. گوتى: ئەميش هه ر شتيکي وامان ده ويست. ئيتر به شوپي خو ياندا به چاوگيزان گه رانه وه. ئەوسا توشيانهات به توشى عه بدیک له عه بدانى ئەمه که بهر به زه يي خو ن خستبو زانياريشمان له خو مانه وه پيدا بوو. موسا پينگوت: ئاخو ده توانم دواتبکه وم و له و زانسته ي فيرکراويت منيش وهکو خو ت رابينيت؟ گوتى: تو هه رگيز ناتانى ده گه ل مندا ده ريبه ري. نه مازه ئەگه ر ئاگادارى کاريش نه بيت، چون ده رده به يت؟ گوتى: ئەگه ر خودا چه زبکات به خو راکرم ده بيینی و هيچ نافه رمانيه کت ناکه م. گوتى: ئەگه ر شوينمکه وتيت، هيچ شتيکم لي مه پرسه هه تا بو خو م له باره ي باست بو ده که م. سا رويشتن تا هه ردوو سواری گه ميه بوون؛ کونيتيکرد. گوتى: هه ر بو يه کونتکرد خه لکه کهئى له ئاودا نقومبکه يت؟ کاریکی ناشيرينت کرد. گوتى: ئاخو به تو م نه گوت تو ناتوانيت له گه ل مندا خو رابگريت؟ گوتى: له مه ي له بيرمچوو لي ميبوره و گه ليکم سه خت لي مه گره. وه ريکه وتن، توشى کوريزگه يه ک هاتن، کوشتي. گوتى: چون

گیانی پاکت زایه کرد که به بی ئه وهی که سی کوشتییت؟ کاریکی زور نابه جیت کرد. گوتی: نه مگوت ناتوانیت له گه ل مندا هه ل بکهیت؟ گوتی: ئه گهر پاش ئه م جاره هیج شتیکم له تو پرسی، هاوړیم مه به و هیج گله بیشت لیناکه م. دیسان پوین، هه تا گه یینه خه لکی شاری. زه وادیان لیداواکردن؛ پازینه بوون رایانگرن. دیواریکیان له وینده ری چاوپیکه وت، خه ریک بوو به لاداده هات؛ راستیکرده وه. گوتی: ئه گهر بتویستیا کرای ئه م کارهت وهرده گرت. گوتی: ئه وا له یه کتر جیاده بیینه وه؛ وا ئیسته کی نهینی ئه و پووداوانهت بو باسده که م، که نه تده توانی خو بگریت) [الکھف: ۶۰-۷۹].

خودا فه رمانیکرد له و شوینه ی که دوو ده ریا که یه کده گرن چاوی به خزی زینده بکه ویت؛ بو ئه وهی لیه وه هه ندیک زانستی پو حانی و له دونی فیربیت، به لام ئه و سیفه تی کاردانه وه و هه لچوونه ی وایکرد ئارامنه گریت له سه ر ئه وهی به چاوی خو ی ئه و هه موو کارانه ی له پو اله تدا تاوان و گوناهن و له ناوه وه و باتیندا سو ز و میهن ببینیت، وه کو کونکردنی که شتییه که و کوشتنی مندا له که و راستکردنه وهی ئه و دیواره ی خه ریک بوو به لاداده هات و خه لکه که ی خراپهی شیان ده ره ق کردن. نه یتوانی جله وی عاتیفه ی خو ی بکات، سه رباری ئه وهی خزر ئاگاداریشیکرده وه و پیگوت که ئارامگریت له سه ر ئه وهی که دیویه تی، هه تا ئاشناییکات به و پالنه ره خیرانه ی که کردویه تی.

کاتیک خودا به دارستن و به ریوه بردنی خو ی ئه و دوو سیفه ته جه سته یی و ده روونیه له موسادا (دروودی خوی لیتیت) کو کردوه ته وه، بو ئه وه بووه به سه ربلدانه و عزیزه تی خودا و پرواداران و لوژیک و فه رمایشتییک که که س ده ره قه تینایهت، پووبه پرووی سته م و زورداری فیرعه ون ببیته وه. ئه دی کی هه س جگه له موسا که به هیز و نه به ردی و عاتیفه جو شخواردوه که ی بتوانیت به پرووی فیرعه وندا بوه ستیته وه

و دهمکوتیبکات؟ قورئانی پیروژیش له سورتهی شوعه‌را ئه‌و گفتوگو ناوازه‌یه‌مان بۆ ده‌گوازیته‌وه، که له نیوان فیرعه‌ون و موسا پوویداوه: (فیرعه‌ون] گوتی: تۆ هەر منداله‌که نه‌بوویت که ئیمه پهره‌رده‌مانکردیت و چه‌ند سالیکیش له ناومان مایت؟ ئه‌و کاره‌یشت کرد که کردت؛ دیاره ئه‌تۆ له ریزه‌ی ناسوپاسانی. گوتی: ئه‌و کات که ئه‌وهم له ده‌ست قه‌وما له گومرایان بووم. له ترسی ئیوه بازمدا؛ دوایه پهره‌رنده‌ی من، له کارزانی پیبه‌خشیم و منی خسته ریزه‌ی پیغه‌مبه‌رانه‌وه. تۆ منه‌تی ئه‌و چاکه‌یه‌م له سه‌ر ده‌نییت، که توره‌مه‌ی ئیسرائیلت -هه‌موو- کردووته عه‌بدی خو‌ت؟) [الشعراء: ۱۸-۲۲]. فیرعه‌ون ویستی له به‌رده‌م هه‌ماندا موسا شه‌رمه‌زار و ده‌سته‌وسانبکات و ئه‌و هه‌سته‌ی له لا دروستبکات که ئه‌و به‌سه‌رپیچی فیرعه‌ون و کوشتنی کاورا میسرینه‌که، پهره‌رده‌کردنه‌که‌ی ناو کۆشکی له‌به‌رچاونه‌گرتوووه و نکۆلی لیکردوووه و گوتی: (گوتی: تۆ هەر منداله‌که نه‌بوویت که ئیمه پهره‌رده‌مانکردیت و چه‌ند سالیکیش له ناومان مایت؟ ئه‌و کاره‌یشت کرد که کردت؛ دیاره ئه‌تۆ له ریزه‌ی ناسوپاسانی) [الشعراء: ۱۸-۱۹]. سه‌رنج له قسه‌که‌ی بده که ده‌لیت: (ئه‌و کاره‌یشت کرد که کردت)، بۆ گه‌وره‌کردن و قه‌به‌کردنی جووری ره‌فتاره‌که‌ی. دواتر موسا دانینا به‌و هه‌له‌یه‌ی دهره‌ق به‌کابرای میسر کردی و کوشتبووی، بۆئه‌وه‌ی ئه‌و دهرگایه‌ دابخات: (گوتی: ئه‌و کات که ئه‌وهم له ده‌ست قه‌وما له گومرایان بووم)، دوا‌ی ئه‌وه ره‌تدانه‌وه‌یه‌کی دهمکوتکه‌ری وه‌های دایه‌وه، که فیرعه‌ون جگه له دهمه‌دمی هیچی تری له‌ده‌ستنه‌هات. موسا گوتی: (تۆ منه‌تی ئه‌و چاکه‌یه‌م له سه‌ر ده‌نییت، که توره‌مه‌ی ئیسرائیلت -هه‌موو- کردووته عه‌بدی خو‌ت؟) واته؛ پهره‌رده‌کردنی من له کۆشکه‌که‌تدا به‌ پالنه‌ری ئه‌وه نه‌بووه که چاکه دهره‌ق به‌ به‌نی ئیسرائیل بکه‌یت، به‌لکو به‌ هۆی سته‌م و

کوشتنی نه وه کانپانه وه بووه. لیره دا عاتیفه جو شخړاوه که ی موسا له گه ل زیره کییه بوماوه یییه که یدا کار لیکي کرد، هه تا بتوانیت ودها ره دیکی دهمکو تکه ری بداته وه.

وه کو پیشتر سه بارهت به سیفاته جهسته یییه کانی پیغه مبه ران دواين، قورئانی پیروژ به وه حییه ئاسان و ئیعجازه ره وانپیژییه که ی هه موو ئه وه چیرو کانه مان بو ده گپرتیه وه، له سورته ی قه صه صدا ئایه تی (۱۵) ئه وه ده خوینینه وه که موسا (دروودی خوی لیبیت) خوی پیراگیر نه کرا بابایه کی میسری هیرشبکاته سهر ئیسرائیلییه ک، بویه یه ک شه پازله ی توندی به میسرییه که دا کیشا و ته ختی زهوی کرد و کوشتی. وشه ی (الوکزة) یش وه کو هه موو راقیارانی قورئان باسیان کردوه لیدانه به هه موو هیزی ده ستت وه کو ئه وه ی بوکسینه ره کانی ئه م سهرده مه ده یکه ن. له م چهرخه ی ئیستادا نه مان دیوه و نه مان بیستوه بوکسینه ریک هه ر له سهره تای رووبه رووبونه وه یان به یه ک بوکس خه په خره له نه یاره که ی بخت، ته نانه ت با ئه و که سه محمه د عه لی کلایش بیت! ئه وه یش به لگه ی به هیزی له راده به ده ری موسامان پیشانده دات.

موسا (دروودی خوی لیبیت) په شیمانی دهر بری و داوای لیخوشبوونی له خودا کرد، به لام له روژی دواتردا کابرای ئیسرائیلی په نای بو برد له دژی میسرییه که، هینده عاتیفه بوماوه یییه که ی گریگرتبوو بیرچووبوو دوینی په شیمانی دهر بریوه. له و ئایه تانه ی سورته ی قه صه صدا به روونی له باره ی ئه م دوو تاییه تمه ندیییه وه ده دویت، هیزی له راده به دهر و عاتیفه یه کی بیسه رو حساب.

ده سا با بیر له دانستی خودا بکه ینه وه که چون ئه م لایه نه بوماوه بیانه ی به موسا (دروودی خوی لیبیت) به خشيوه. ژینگه ی میسر له و دهمه دا کاریگه ر بوو به ده سه لاتی فیرعه ونه کان، له ودها ژیاریکیشدا

جگه له كه سێكى به سام و هه بیهت و دلیر كه خهلكی بتۆقینیت، هیچ كهس سهركه وتوونه ده بوو. هه ر ئه مهیشه به شیوهیهکی تایهت به سه ر بهنی ئیسرائیلدا جێبه جێده بیئت. ئه وان وهكو ئه وهی قورئان له چه ندین شویندا باسیانده کات، گه لیکن له سه ر کلۆلی و دامایی و سه رکزى و ژێرده سته یی ده سه لاتداران راهاتوون، دلایان به بته رسته یی میسریهییه کان گوشبووه، بایه خه کانیا ن له چه ند داخوازییه کی ماددی وهكو خواردن و خواردنه وه و پاللیدانه وه و (الدعة) ده سترتن به کلاره که ی (ایثار السلامه) خۆیا نه وه قه تیسبووه.

خودا ویستی به هۆی ئه و موعجیزه یه ی به موسای (دروودی خوای لیبیت) به خشیوه بو ئه وهی خۆیا ن بو په رستش یه کلایبکه نه وه؛ گه زۆ و مه لی شیلقه و ئاوی زۆریان ده ر خوار دبات، به موسایان گوت: (ئه و ده مه یشتان له بیربیت كه گوتتان: موسا، ئیمه به یه ك جو ره خو راک هه داناده ین؛ له په ره رنده ت بخوازه له وهی زه وی ده پروینیت، وهكو سه وزه وات و خه یار و نیسك و سیر و پیواز، بو مان به ره مه ببینیت. گوتی: ئیوه خراب به چاك ده گۆر نه وه؟ سه ره ره ژیر بچه شاریک دلخوازی ئیوه له ویه، به لام چونكه له نیشانانی خودا حاشایانده کرد، هه ر له ناهه ق پیغه مبه ره کانیا ن ده كوشت، یاغیوون و ملیان له ده ستریزێی دهن، وه بهر غه زه بی خودا كه وتن و چاره ره شی و زه بوونیان بو بریار درا) [البقرة: ٦١]. موسا ویستی هانیا نبات كه زه ویه پیرو زه که یان رزگار بکه ن، پینانگوت: (خۆت و په ره رنده ت بچن ده گزیان رابچن و چاریان بکه ن؛ ئه و ئیمه لیزه دانیش تووین و چاوه نۆرین) [المائدة: ٢٤]. له به ره ئه وه پاش ئه وهی موسا (دروودی خوای لیبیت) ما وهی ژوانی كه ٤٠ شه و بوو ته واو کرد، ئه وه یش دوا ی ئه وه بوو كه ئیسرا ئیلیه کان به چاوی خۆیا ن موعجیزه ی هه ره به رزیان له موسا (دروودی خوای لیبیت) دیت، كه

دهریاکه‌ی کرد به دوو که‌رت‌ه‌وه و ئاژدادوئابایانی رزگارکرد، فیرعه‌ون و داروده‌سته‌که‌ی نغروبوون و خنکان، دواتر داوای له هاروونی برای کرد که ببیته جیگه‌داری و به شوین چاکه‌کاراندا بروات، وه‌لی هاروون وه‌کو موسای (دروودی خوای لیبت) برای نه‌بوو. له‌وه‌یشه له‌پووی جه‌سته‌یی‌ه‌وه هینده‌ی موسا (دروودی خوای لیبت) نه‌به‌هیز و قه‌لافه‌ت بووبیت و نه‌که‌سایه‌تییه‌کی وه‌ها به‌سام و سه‌رکرده‌یی ئه‌وتوی هه‌بووبیت، که دارای هیزی عاتیفه و توند بیت له‌کاردانه‌وه‌دا. بویه ئیسرائیلییه‌کان به سووک ته‌ماشای هاروونیان ده‌کرد، ئه‌و دهمه‌ی نه‌هیلکردن گوئله‌مستی سه‌رۆکه‌که‌یان بن که سامرییه و بو کوفر و بیباوه‌پی و په‌رستنی گویره‌که‌یه‌ک بانگیانده‌کات که به خشل و زی‌پی ژنه‌کانیان دروستیانکردوه، بویه هه‌ره‌شه‌ی کوشتنیشیان لیکرد.

ئایه‌ته پیروژه‌کانی سوره‌تی ئه‌عراف و تاها ئه‌م دیمه‌نانه‌مان بو به‌یاندکه‌کات و به‌پوونی ئه‌و جیاوازییه ده‌خاته‌پوو، که له‌نیوان موسا و براهیدا (دروودی خوای لیبت) هه‌یه، سه‌رباری ئه‌وه‌ی که گومانی تیدا نییه وه‌کو برا له‌پووی بایه‌لۆژییه‌وه خالی لیکچوونیشیان هه‌بیت. دانستی خودا ده‌رخه‌ری ئه‌و بو‌ماوه‌ییه کاریگه‌رییه ژینگه‌یی‌ه‌ی تیدا ژیا‌بوو له‌موسادا (دروودی خوای لیبت) ره‌نگیدا‌بوویه‌وه، هه‌تا وایلیهات خوی گورجکرده‌وه و عاتیفه‌یشی فری و بوو به سه‌رمه‌شقیکی گوئیلیگراو له‌ناو قه‌ومه‌که‌یدا.

قورئان ئه‌وه‌مان بو ده‌گێرته‌وه که خودا له‌تابلۆ پیروژه‌کاندا چه‌ند مۆچیاریه‌ک که له‌ته‌وراتدا هاتوه؛ بو موسا (دروودی خوای لیبت) نووسیوه، وه‌لی خودای پاک و چاک هه‌والی به‌موسا (دروودی خوای لیبت) دا، که سامیری قه‌ومه‌که‌ی به‌فه‌تاره‌ندا بردوه و گویره‌که‌یان پیده‌په‌رستیت. شایه‌ت خودا بیه‌ویت ئه‌و گورزه‌ده‌روونییه له‌سه‌ر

موسا (دروودی خوای لیبیت) سووکبکات، بوئه وهی هر گاه گه رایه وه کن قه ومه که هی توشی په رجوو نه بیت و له ناکاو نه که ویت به سهر وه زعه که دا و بیانبینیت چه میونه ته وه و گویره که ده په رستن، به لام هه هی هو! عاتیفه ی تونده مارانه ی موسا (دروودی خوای لیبیت) دوو وروژان و هه لچوونی تیدا کو بووه ته وه، که تورپه ی و هه ناسه ساردییه (الأسف)، سه رباری ئه وه ی له ریگه ی وه حیی خوداوه پیشبینی ئه وه ی کردبوو که سامیری چ به لایه کی توشکردوون، وه لی هر که به چاوی خو ی ئه و دیمه نه ی دیت؛ خو ی پیرانه گیرا و هه تا دهستی بیگریت تابلوکانه فریدا و هیرشیهینا بو هاروونی برای و هه موو به رپرسیاریتییه که ی خسته سه ر شانی وی، توند سه ر و ریشی گرت و رایکیتشا، ئه گه ر ئه و سیله ی رحم و به زه بییه ی نه با بو براکه ی، هیچ شتیک له دهستی قوتارینه ده کرد، ده سودم وازی له براکه ی هینا و به و قه لافه ت و جهسته تیکسمراوه و به سیمایه کی تورپه ی و ترسناک و به دهنگیکی سامناکه وه، پوویکرده سامیری، ده بیت سامیری چه نده ترسایت! که پیش هاتنه وه ی موسا (دروودی خوای لیبیت) خو ی به سه رمه شقی گویلیگیرا و ده زانی و ئیسراییلییه کان هانده دا گویره که بپه رستن و هه ره شه ی کوشتنیشی له هاروون ده کرد ئه گه ر به گویاننه کات. لیره کان دانست و حکمه تی خودا له به دیهینانی سیفا ته جهسته یی و عاتیفیه کانی موسا (دروودی خوای لیبیت)، ته جه لاده کات و ده دره وشیتته وه.

ئیسراییلییه کان گه وره که یان له دوخیکی شه رمهیندا بینی، که بینیان موسا (دروودی خوای لیبیت) ئه و گویره که ی ده یانپه رست و خو یان بو ده چه مانده وه، سووتاندی و هه پرون هه پرونیکرد و فرییدایه ناو ده رایاوه، به مهیش ئازاوه ی سامیری کوتاییهات و دانستی خودا له هه لبراردنی بو ماوه یی و ژینگه ی پیویستی موسا (دروودی خوای لیبیت) ده رکه وت،

هه تاوهكو ئەو بەرپرسياريتتیهى وهكو پيغه مبهريک که خودا پييسپاردوه و هەر بۆ خويشى دروستيکردوه، به جوانترين شيوه ئەنجاميادات. ئەگەر دته وييت به دوورودريژى چيروک و سەرگوزەشته کهى له هەردوو سورەتى پيرۆزى ئەعراف و تاھادا، وهخوينه وه.

بيگومان سەرنجدانمان سەبارەت بە رەگى بۆماوهيى که خودا له پيغه مبهريکى ديارىکراودا و به شيوهيه کهى ديارىکراو دهچينيت، بۆئەوهى له ناو گەله کهيدا به ئەرکى بانگەواز هەستيت، ناکاته ئەوهى له گشت لايەنهکانى ژيانى مروقيتتیه وه بۆ ئەو پيغه مبهره ستايشکراو و به سوود بييت؛ چونکه له وهيه ئەم لايەنه عاتيفيهيى موسى (دروودى خواى ليبييت) له ژيانى رۆژانهيدا وهكو مروف؛ هۆکارى هەندىک گرفت و سەرئيشه بووييت، به لام خوداى مەزن له بەر کارىکى گەوره ئەم تايبه تمەندييهى بۆ ئيختيارکردوه، که پيشتر پوونمان کردوه، به هوى ئەو تايبه تمەندييهيشه وه که خودا له بونياته مروقيتتیه کهيدا چاندويهتى، له و کارانهيشى خوشده بييت که له ژيانى رۆژانهيدا توشيهاتوه، شايهت پاداشتىکى گەورهيشى پيره و ابينيت. بۆيه له کوشتنى کابرا ميسرييه کهدا لى خوش بوو، هەر کاتيکيش جلەوى لايەنه عاتيفيه کهى بۆ نه کرابا و لاوازا؛ خودا به سۆز و ميهره وه مامەلەى له گەل ده کرد و ده لاوانده وه.

لەم بابەتەدا بەراوردی موسا (دروودی خواى ليبييت) بکه ده گەل پيغه مبهرى خودا محەمەد (دروودی خواى ليبييت). ئەوهى که باسمانکرد خودا به موساى به خشيپوو، چونکه گرنگى هەبوو و هاوکات دۆخه کهيش وايدەخوانى. دانستى خودا داخوانى هەلبژاردنى ژينگه و بۆماوهيه بۆ هەر پيغه مبهريک، بۆئەوهى له گەل تايبه تمەندييه سنوورداره کهى قەومە کهيدا بگونجيت، وهلى پيغه مبهرمان محەمەد (دروودی خواى ليبييت) بۆ سەرجه م گروهى سەر گيتى نيردراوه له ئينسان و جنۆکه.

خودا پله و پایه یه کی پیغه خشیوه، که نه هیچ پیغه مبه ریکی نزیککراوه و نه هیچ فریشته یه کی ریزلنگیراو لینی زیکنا بنه وه، به باشترین شیوه ته ربیه تدراره، نیردراوه بوئه وهی ئه خلاق و رهفتاره به رزهکان ته و اوبکات و ببیته کو تا خستی بینای پیغه مبه ریته، توانستیکی سهیری له گفتوگو کردن له گه ل ئینسان و جنوکه دا پیغه خشیوه، سه رباری جیاوازی ژیار و دابونه ریتیشیان، هر که گازیان لیده کات ده سودم دین به دم بانگه وازه که یه وه و پول پول ده چنه ریزی ئایینه که یه وه.

ئه م پله ده گمه نه که هیچ پیغه مبه ر و فریشته یه ک به لایشیدا نارون، به پیغه مبه ر محمه مد (دروودی خوی لیبیت) به خشراره و بوی دابه زیوه، که به پرسیاری تیبیه کی زور قورسه و تاقیکردنه وه یه کی دژواره. له به ره وه یه ده بینین له قورئاندا پله ی ئه وی به سه ره موو پیغه مبه راندا به رزترکردوه ته وه. له هه ندیک بابته و هه لوئیتدا سه رکونه یکردوه که له وه یه بو پیغه مبه رانی دی - وه کو گوتمان - چاوپوشی لیکرابیت، چونکه خودا فه زلی هه ندیک پیغه مبه ری داوه به سه ره هه ندیکی دیکه دا، وه کو ده فه رمویت: (ئیمه له ناو پیغه مبه رانی خوماندا هیندیکیمان له هیندیکان به ریزتر گرت؛ جا له واندا هیی وا هه بووه که خودا ئه وی دواندوه؛ پله و پایه ی بریکیشی بردوه ته سه ره. چهند نیشانه مان به عیسای کوری مه ریهم دا؛ به گیانی پیروزی خویشمان یاریده ماندا. ئه م خه لکانه له دوی ئه مه ی ئه و گشت پیغه مبه ره هاتن، سه ره رای ئه و نیشانه نه ی بو ئه وان هات - ئه گه ر خودا مه یلی لیبا - شه ری یه کترین نه ده کرد؛ به لام ئه وان له ناو خودا پیکنه هاتن؛ بازیگ بوونه خاوه ن - باوه ر، بازیکی تر که وتنه سه ره باری خوانه ناسی. ئه گه ر خودا مه یلی لیبا، نه یده هیشت ده گز یه ک راجن؛ به لام خودا به خواستی خوی کاران ده کات) [البقرة: ۲۵۳].

ئه وه موسایه و گشت ئه و تابلو پیروزانه ی خودا بو خوی له سه ری

نووسیوه فریډهدات، ئاماده نییه گوی له خدری زینده بگریت سهرباری
 ئهوهی چه ندین جار لیپیاتده کاته وه که وس/بیده نگ بیت، له گه ل
 ئه وهیش که خودا فه رمانییکردووه لئیه وه فی ربییت، که چی له دوا ی ئه م
 هه مگه شته خودا نه ک سهرکونه و سهرزه نشتی ناکات، به لکو له کاره
 ناسروشتییه کانیشی خو شده بیت، که چی له به رانه ر ئه وه دا که سورته ی
 (عبس) ده خوینی نه وه، ده بینین خودای مه زن سهرکونه ی دوست و
 خو شه ویستی خو ی ده کات ته نها له به ر ئه وه ی پرووی پیروزی له هه مبه ر
 عه بدوللای کوری ئوم مه کتومی نابینا دا گرژکردووه، که چه ندین جار
 کولینه دا و داوای کرد ئه وه ی خودا فی ریکردووه ئه ویش فی ربکات، له کاتی کدا
 پیغه مبه ر (دروودی خوای لی بییت) سهرقالی قسه کردن و گفتوگویه له گه ل
 سهرانی قورپهیش به هومی دی ئه وه ی مسولمان بن و هی دایه ت وه ر بگرن.
 ئوم مه کتوم له داخوازییه که یدا ره چاوی کاتی گونجاو و بارودوخی
 گونجاوی نه کرد، به لکو هر به به رده وامی قسه ی به پیغه مبه ری خودا
 (دروودی خوای لی بییت) ده بری و ده ویست وه لامی وی بداته وه، ئیدی
 ئه م ره فتاره ی ته نگ ی به پیغه مبه ری خودا (دروودی خوای لی بییت)
 هه لچنی و پشتی لی کرد و پرووی گرژکرد، خودایش به هو ی گورپنی
 جوانی و نیانییه کانی پرووی وه له هه مبه ر نابینایه ک که ئه و پروو گرژییه
 نابینیت، گله یی لی کرد و سهرکونه ی کرد! وه کو خودا ده فه رمویت: (گرژ
 بو، پروویشی وه رگیز! که بیچاوه که/نابینا هاته لای. تو چوزانیت به شکه
 ویستی پاکبیته وه، یان په ند بگریت و ئه و په نده به هره ی پییدا، که چی ئه وی
 خو ی بی نیاز ده زانیت، هر به وه وه خجلده بیت. ئه گه ر پاکیشنه بیته وه،
 گونا ه ی له سهر تو نییه، به لام که سیک به هه له داوان دیته لات، هر
 ئه ویشه ترسی هه یه، تو خو تی لی ده خا فلینیت. قه ت وا مه که، چونکه ئه م
 نیشانانه په ندن. کئ حه زبکات ئاموژگاری لی وه رده گریت) [عبس: ۱-۱۳].

به م هیندهیه دههستین سه بارهت به دانستی خودا له گه وره کردن
و پیگه یاندنی موسا (دروودی خوی لیبیت). له خودا ده پارینه وه
سو پاسگوزاریی خویمان له سهر ئه و نیعه مهت و به خششه به زانه ی
تیایدا چاندووین و ئیمه یش له دایک و باوکمانه وه بۆمان ماوه ته وه له
ژینگه که ماندا چیژمان لیبینیوه پیبیه خشیت، ههر به لا و دهر دیسه ری و
ناهه موارییه ک دیته ریمان، یارمه تیمانبدات و به هه سترکردن به دانستی
خو؛ تییبه پرینین.

بەشى جەوتەم

تېرامانگە ليك لە بارەى وردەكارىي دانايى خوداوه ئە بەرپووەبردنى
ژينگە و بۆماوھىي پينگەمبەر يوسف (دروودى خواى ليبييت)

سەرئىنجەر لە دانستى خوداى مەزن لە چۆنەتیی پەرورەردەکردن و پيگەياندى يوسف (دروودى خواى ليبييت)، ئاتاجى بە كۆكردنەوھى سەرجهم سورەتە جياجياكانى قورئانى پيرۆز نيبە، بۆئەوھى زانيارىي پيويست لە سەر كەسايەتى جەمبكات؛ لەبەرئەوھى ھەمووى لە تاقە سورەتيكدا بە ناوى يوسفوھە كۆكراوھتەوھ، كە لە لاي تويزدەرانى دەروونناسىي ئيسلامى و ليكۆلەرانى مەيدانى دەروونناسىي نەست و پۆحانى بە تايبەتى بە گرنگترين سورەتى قورئانى پيرۆز لەقەلەمدەدرىت. ئەم سورەتە پيرۆزە جەخت لە بابەتى خەوى ئالۆز و (الأحلام المنامية) خەوى دروست (الرؤيا)^۱

۱ لە زۆر شوينى ئەم باسەدا؛ نووسەر ئاماژەى بە زاراوھى (الأحلام المنامية و رؤيا) کردووه، كە لە حەقىقەتدا حلم و رؤيا؛ جياوازن لە يەكترى، بەوھى حلم/خەونە لە شەيتانەوھى وەكو خودايش فەرمووى (أضغاث أحلام). بەلام بۆ رؤيا ئەوھى نەفەرمووه؛ بۆيە ئەمەمان بە خەونى ئالۆز و رؤيا بە خەوى دروست، ليكداوھتەوھ و وەرمانگيژاوه، چونكە ھەردەم حلم لە شەيتانەوھى و رؤيايش لە خوداوھى، وەكو ئەوھى يوسف (د.خ). بۆيە ھەر كات گوتمان خەوى ئالۆز مەبەستمان حلمە و گوتيشمان خەوى دروست رؤيايە. يان دەكرىت بليين خەوى ناباش و باش. وەرگيژ

و تهفسیره رۆحی و رهمزی و غهیره رهمزییهکان دهکاتهوه، سورهتهکه به شیوهیهکی کورت و پوخت ئاماژه به لایهنه رۆحیهیهکانی دیکه دهکات، وهکو ئیلهام و پهیوهندیی ئهودیو ههست، یان نهست وهکو تیلپاسی (التخاطر). هاوکات باس له کاریگهیری چاو و نهخۆشییهکانی دهروون- جهستهیی (النفسجسمیه) دهکات، واته ئهوه نهخۆشییه جهستهیهانی به هۆی ههلهچوونیکی زۆری پهنگخواردوهوه توشی مرۆف دهییت.

دهسا با له خهوه و خهواندن و ئهوه بهههرهیهیشی پهیوهسته به یوسف پیغهمهبرهوه (دروودی خوی لیبیت) له روهی لیكدانهوهی خهونهکانهوه دهستیپهکهین، ئهوه بابهتی بنههتی سورهتهکهیه؛ چونکه به راستی ئهوه سورهتی خهوه و ئهحلامه، وهکو ئهوهی ههندیك ناوی سورهتی خهویان لیناوه. سورهتهکه بهوه خهوهی یوسف (دروودی خوی لیبیت) دهستیپهدهکات که له تافی مندالیدا دیویهتی، لیكدانهوهی خهوهکهیشی له تهههنی پیریدا کوتاییهات، ئهوهیش دواي ئهوهی گرنگترین روهداوهکانی ژیانی دهگیرپهتهوه، بهلام پیهش ئهوهی ههندیك سهرنجی رۆحیی خۆمان له سهه بابهتهکه بههینههروهو، باشتره باس له گۆشه نیگای دهروونناسیی نوئ بکهین بۆ خهواندن به شیوهیهکی گشتی و خهوه پیهشبینیکراوهکان به شیوهیهکی تاییهتی. داواي لیئوردن له خوینه دهکهم، که ئهگه درییژدادریم لهم پیهسهکییهدا کردییت، تهنی له بهر گرنگی بابهتهکه بووه بۆ فیرخوزان و لیئۆله رانی دهرووناسیی نوئ و مهترسیی ئهوه سههچاوه خۆرئاواییانهی ههه به فیکر و دنیابینی پیهسهکه شمانیدهکهن، که تیایدا زانستی ئهزموونی دروست له گهه ئهوه فیکر و دنیابینیه تیکه له دهکهن که نه ئایین و نه عهقل پیهستی پینابهستیت. ههوله دههین خستهه پروهه که مان ساده بکهینهوه بۆ ئهوهی ئهوه فیرخواز و خوینه ره ناپسه پورهانهی دهروونناسیمان سوودی لیبینن.

١ له بهشی دووهمی ئهه کتیهه دا له پهرازویزی باسی (بۆماوهیی رۆحی) دا، باسمانلیکردوه. وهرگێر

بەشدارى لىكۆلىنەۋە دەمارى و دەروونىيە ئەزمونىيەكان لە مەيدانى خەوبىنىندا

لىكۆلىنەۋە دەروونى و دەمارىيە نوپىيەكان لە ميانەى بەكارهينانى تەكنىكى رووپىنوى مېشكىيەۋە؛ زۆرىك لەو چالاكىيە دەمارىيەنى لە كاتى خەوتن و خەوبىنىندا روودەدات خستوونەتەرۋو، سەربارى ئەۋەى ئەمىستايشى لەگەل بېت زانستى نوپى بە وردەكارى نازانېت بوچى مرؤف دەخەۋىت و بوچى خەۋدەبىنېت، ۋەلى دەتوانېت پەى بە قولايى ئەو رووداۋانە ببات كە لە كاتى خەوتن و خەوبىنىندا روودەدەن. ۋەكو چۆن دەتوانن خەۋەكانمان بو چەند شىۋەيەك پۆلىنېكەن ۋەكو كابووسەكان Nightmares ترسناكىي شەۋ Nite terror و ئەۋ خەۋە سەيرووسەمارەنەيش كە كەسەكە لە كاتى خەۋەكەيدا دەبىنېت، بەۋەى ئەۋەى دەبىنېت خەۋنە و حەقىقەت نىيە Lucid dreams.

بە ھۆى ئەۋ لىكۆلىنەۋانەۋە توانىمان پەى بەۋە بىەين كە كاتىك كەسى خەۋتوو خەۋدەبىنېت چاۋەكانى بە شىۋەيەكى خىرا دەجوۋلېت و بە چەند لەرەيەكى تايبەتى ئەۋتۆ كە پىۋەرەكانى چالاكىي مېشكى تۆمارىدەكەن، ھاۋكات ئەۋەيش دەزانىن كە دياردەى جوۋلەى خىراى چاۋەكان لە ئانى خەۋدا ھەموو ۹۰ خولەك جارىك پاندەبىتەۋە، خەۋدېتن سەبارەت بە تەندروستىي مرؤف و گياندارە دەروونىيەكان، گەلىك سوۋدبەخشە، ھەرگاھ كەسەكە يان بازىك لە گياندارانى ۋەكو پشيلە لەۋ پرۆسەى خەوتن و خەوبىنېنە بىيەشېكرېن بەۋەى ھەر كە كۆمپىوتەرەكە دەرىخست خەۋندەبىنېت، دەسودەم خەبەرىيەكاتەۋە، ئەۋا ھەرچەندە خەۋەكەيشى قورس بېت/خەۋقورس ھەر دوۋچارى شلەژانى دەروونى دەبىتەۋە.

كەۋاتە خەۋ و خەۋدېتن يەكىكە لە بەخششەكانى خودا بو مرؤفەكان ھەتاۋەكو گرفت و شلەژانەكانى ژيانى رۆژانەى لە سەر سووكبېت. ھەرۋەھا لىكۆلىنەۋەكان ئەۋەيان خستووتەرۋو كە خەوتن سەبارەت

به و که سانه‌ی به دست شله‌ژان و دلخورتی و ترسی نه‌خوشی و خوتخوته‌ی دهر و ونیه‌وه ده‌نالینن، زور به‌سووده، به تاییهت دهره‌ق به‌وانه‌ی توشی پووداوگه‌لیکی وها ده‌بن که بونیاته دهر و ونیه‌کانیان تیکده‌شکینیت و هکو پووداوی فرۆکه و سووتان و لاقه‌کردن - Post-traumatic stress disorder.

له هه‌موو ئەم حاله‌تانه‌دا زور به ناربه‌حەت پووداوه ئازار به‌خشه‌کان له‌خه‌ونی شله‌ژاوی دهر و ونیدا دووباره‌ده‌بنه‌وه، بوئه‌وه‌ی هینده‌ پابیت له‌سه‌ر خودی ئەو راهاتنه‌هۆکاری چاره‌سه‌رکردنی بیت، و هکو ئەوه‌ی هه‌موو ئەو خه‌ونه‌پاتبوانه‌ به‌ پۆلی چاره‌سه‌رکاریکی دهر و ونیی په‌فتاریی ئەوتۆ ببینن، که داوا له‌ نه‌خۆش بکات ئەوه‌ی توشیهاتووه‌ سه‌ره‌له‌نووی و دووباره‌ئەندیشه‌ی بکاته‌وه‌ و خه‌یالی لیبکاته‌وه‌ ئەم خه‌یالی‌یکردنه‌وه‌یه‌یش له‌ ئانی هینمی و ئارامیی دهر و ونی و جه‌سته‌بیدا بیت؛ هه‌تاوه‌کو به‌ شیوه‌یه‌کی په‌له‌به‌ندی کاردانه‌وه‌ و هه‌لچوونه‌ زیانبه‌خشه‌که‌ی له‌ سه‌ر سووک و ئاسانبیت. له‌گه‌ل ئەوه‌یشدا گومانی تیدا نییه‌ بابته‌ی خه‌وتن و خه‌ونبینین پۆلیکی به‌سوودی له‌ ژیا‌نی عه‌ق‌لی مه‌عریفیماندا هه‌یه‌. خه‌وتن به‌ خه‌ونبینینه‌کانیه‌وه‌ یارمه‌تیمانده‌دات قوتارمانبیت له‌و کاره‌ بیه‌سوودانه‌ی پۆژانه‌ توشمانده‌بن و بیره‌وه‌مان پاریزگاری پیوده‌کات، هاوکات یارمه‌تیده‌ریکی باشی کاملکردن و پوختکردنه‌وه‌ی بیر و ئاوه‌ز و ئەو چه‌مکانه‌ی که ناتوانین له‌ چالاکیی پۆژه‌کانماندا بیده‌ین له‌ هه‌سان و نوێبکه‌ینه‌وه‌. هاو‌پۆی له‌گه‌ل چه‌سپاندنی ئەو زانیاری و کارامه‌بیه‌ نوێیانه‌ی که ده‌مانه‌ویت پاریزگارییان لیبکه‌ین و باشتریان بکه‌ین. لیکۆله‌ران ئەوه‌یان دیتوته‌وه‌ که ئەو که‌سانه‌ی دوا‌ی راهیتان له‌ سه‌ر له‌به‌رکردن، یان کارامه‌بیی راسته‌وخۆ ده‌چنه‌ خه‌ویکی قووله‌وه‌، نمره‌ی باشت‌ر و به‌رزتر به‌ده‌ستده‌هینن له‌وانه‌ی ئەو پڕۆسه‌یه‌ ناکه‌ن.

رەتکردنەوہی دەروونناسی سەبارەت بە لایەنی رۆحی و پیشبینیکردنی خەوی ناباش و باش

ئەوہی لە بارەى بەشداریی دەروونناسی و تووژینەوہ دەمارییەکان لە مەیدانی خەوتن و خەوندا خستماننەرۆو، نوینەراییەتی لایەنیکی پرشنگذاری ئەم زانستانە دەکەن؛ چونکە لە سەر چەندین لیکۆلینەوہی ماددی رۆوت بەندن؛ ھەتاوہکو ئاشنامانکەن بەو گۆرانکارییە جەستەیی و دەمارییەیی ئەوتۆ کە دەکریت لە میانەیی ھەستەکانمانەوہ بیانینین، یان پاش بەکارھینانی ھەندیک پیوہری دەروونی و دەماری دەرکیانکەین. ئەوہیش بە شیوہیەکی ھەمەکی پشت بە ئەو شتە دەبەستیت کە دەکریت بە ھەستەکان تیبیینیکرین، بەمەیش بەرجەستەیی ئەو وەلامە دەکات کە لەو پرسیارە سادانەوہ سەرچاوەیانگرتووە کە دەوروخولی چۆنیەتی چالاکی دیاردەکانیانداوہ، وەلئ وەختایەک ئەم زانستە سیکۆلارانە و ئەوانەیشی بە شوین ئەمدا دەرۆن لە زانستە کۆمەلایەتی و دەروونییەکان؛ ھەولەدات وەلامی پرسیارە قوولە گەرەکان بداتەوہ، کە راقە و لیکدانەوہی ئامانجەکانی ئەو دیاردە و سوودە قوولانەیی کردووە و لە حکمەتی بەدیهینانی لیکۆلیونەتەوہ، ئەوا ئەو دەم تەنکاو (ضحالة) مان بۆ رۆوندەبیتەوہ، بەلکو فیکرە پەرگیر و زیادەرۆکەیمان بۆ نمایاندەبیت دەرھەق بە رەتکردنەوہی لایەنی رۆحی و تیکرای ئەو شتانەیی ھەستەکانیش ھەر لە مەعریفەوہ بگرە ھەتا دەکاتە پلەیی خۆجگەوکردنی (التحامل) رۆون، پەپیتابەن و دەرکیانکەن.

ئەوانە سەرچەم ئەو گەواھی و بەلگانە سەبارەت بە راستی و دروستی خەو پیشبینیکراو و شارەزا رۆحییەکان، رەتدەکەنەوہ کە لەلایەن سەدان کەسەوہ خراونەتەرۆو، ئەوانەیی بە ھۆی خەوینینەکانیانەوہ بۆیان دەرکەوتووە لە داھاتوودا چی رۆودەدات، دواتر ئەوہی بە دووردریژی بینویانە کتومت ئەوہ رۆودەدات. وەھا

وہسفی ئەم خەوبینینە پێشبینی کراوانەیان کردوو بەوەی درۆیەکە و دەکریت بە (لیکۆلینەوہی زانستی) کہ شەفبکریت. یەکیک لە مەرجهکانی ئەو لیکۆلینەوہی ئەوان دەیانەوێت بریتیە لە دووبارەبوونەوہی خودی ڕووداوەکان بە ھەمان ڕیگە، بۆئەوہی سەرنجدەین ئایا ھەمان ئەو دەرئەنجامیە کہ بابای بانگەشەکار بانگەشەیدەکات یان نا Repeatability. واتە داوا لە کہسەکە دەکەین لە ژیر چاودیری پشکنەرێکدا لە ھەمان بارودۆخدا بخەوێتەوہ ھەتا ببینین کہ ئایا ھەمان خەودەبیینتەوہ! وەکو ئەوہی ببینی خەویکی دیاریکراو لە ژیر ڕاپەراندن و (تصرف) ویستی ئازادی کہسی خەوتوودا بیت! بەلام ئەگەر کہسیک کہ خەوی لیکەوتووہ؛ خەویکی سەبارەت بە کۆمەلیک گێرپایەوہ کہ لە خەوہکەدا دیویەتی و دواتر کتومت ئەوہی لە خەوہکەدا دیووی ڕوویدا، لە بەرانبەردا دەلێن ئەمە بە ڕیککەوت (الصدفة) ی ڕووت ڕوویداوہ.

وہلی کہ ناتوانن ڕەتیبیکەنەوہ لەبەرئەوہی خەوہکە لە کہسانی ناودار و گەورہی ئەنووہ بینراوہ، کہ ناکریت تانە لە گێرپانەوہیان بدریت، پشنگوییانخستووہ ھەتا لیکۆلەرانی زانستی دەروونناسی بیریانبجیتەوہ. لەوانە ئەو خەوہی ئابراھام لینکۆلنی سەرۆکی ولاتە یەکگرتووہکانی ئەمریکا و زانای ئەلمانی لیقییە. لینکۆلن لە خەویدا ڕووداوی تیرۆرکردنەکە ی خۆی دی، جەستەکە ی پێچرابوو بە ئالای ئەمریکاوہ و لە ژووریکی دیاریکراوی کۆشکی سپیدا بە سەرباز تەوقدراوو، خەوہکە ی بۆ ھەندیک لە خۆشەویستانی گێرپایەوہ، ھیندە ی نەبرد کتومت ئەوہی لە خەوہکەدا دیووی ھاتەدی. ھەرچی زانای ئەلمانی ئوتو لیقییە ویستی بەلگە بەوہ بەینیتەوہ کہ پەيوەندی لە نیوان خانە دەمارییەکاندا تەنھا لە میانە ی ئامرازە کیمیاییەکانەوہ دەبیت. چەند تاقیکردنەوہیکی بۆ سەلماندنێ ئەو گریمانە ی خستە ڕوو، بەلام دواتر ھەموو ھەولە جیاجیاکانی سەرباری دووبارەکردنەوہی

به چەندین شیوه و شکل، شکستیھینا تەنانەتە ھێندە ناھومید بوو، بابەتەکی بیرچووێوە. پاش ۱۷ سال نائومیدی لە پرتاو خەویکی دی، کە تیایدا لیکدانەوی تاقیکردنەوێھەکی ئەوتوی بۆ ئەنجامدەدریت کە گرتەکەکی ئەوی چارەسەرکرد، ھەر کە خەبەر یووێوە و ھەنگاوێکانی تاقیکردنەوێھەکی تۆمارکرد، ھەر ئەو بەیانییە دەسودەم ھەستا بە جیبەجیکردنی ھەمان ئەو شتەکی کە لە خەوێکەیدا دیووێ و بوو بە بەلگەکی دروستی گریمانەکە، بە ھۆی ئەو دۆزینەوێھە سالی (۱۹۳۸ع) خەلاتی نۆبلی وەرگرت. لەوێھە زۆریک لە زانایان ھەمان ئەو خەوێان دیبیت، بەلام فەزەلەکە بۆ ھەول و کۆششە ھۆشمەندییەکە خۆی دەگەراندەو! زۆریک لە زانایان و پۆناکبیران و ھونەرماندە ئەورووپییەکان چەندین چیرۆکی ھاوشیوێیان تۆمارکردووە، کە لەم توێژینەوێھەدا شوینی باسکردنی نییە.

تکادەکەم ئەو قسەییە دووبارەبکەمەو، کە ئەو زانایانە -بە تاییبەت توندپەرۆکانیان- پێیانوایە ئەو سەلماندنەکی ملکەچی مەرج و داخوایی زانستە ئەزمونییەکان نابیت، نە راستی ھەییە و نە بەھای زانستییش، وەکو ئەوێ سەلماندن لە پێگەیی ھەستەکانەوێ تاکە پێگەیی بەدەستھێنانی مەعریفە بیت. ئەوان بەو وتەییە دەستپێدەکن کە گواہی: (ئەوێ ناکریت لە پێگەیی ھەستەکانەوێ بەلگە لە سەر دروستییەکەیی بەھینریتەو، زانستی نییە)، دواتر ئەو گومانە گەشەیکرد بەوێ دەگوترات: (ئەوێ ناکریت بە ھەستەکان سەلماندنەکەیی بسەلمینریت؛ لە حەقیقەتدا ھیچ بوونیکە نییە). سەرباری ئەوێش دەبینین خۆدی ئەو زانایانە سەبارەت بەو تیۆر و ھزرانەیی، کە ناکریت لە میانەیی ھەستەکانەوێ

۱ بە زۆری ئەم چیرۆک و رووداوانە لە نووسین و پێگە ئەلیکترۆنییەکاندا بلاوکراوەتەو، ھەر بۆ نمونە، بڕوانە ئەم وتارە بە ناوینیشانی: (تفسیر أحلام ومنامات العلماء خیرا رأیت، دکتۆر أحمد بن حامد الغامدي (جامعة الملك سعود في الرياض)، پێگەیی ریکخراوی: المجتمع العلمي العربي -۸-۶۸۸-۸-۰-۰-<https://arsco.org/article-detail>

حه قیقه ته که یان سه لمینریت و هه ندیکیشیان دارای بیرکردنه وهی عه قلی و لۆژیکی دروست و چیژی ساغ (الدوق السلیم) نین، چاویان له و مهرجانه ده پۆشن که باسکران، ئه ویش ته نها له به ره ئه وهی پشتی هزری ئیلحادی پیقایمبکات؛ وهکو تیورییه جنسییه کانی فرۆید له رافه کردنی ئه و خه ونانه ی دواتر به دووردریژی باسیده که یین، هاوکات تیوره که ییشی له باره ی ره فتاری جنسی مندال و شیره خو ره کان.

له م پیودانگه وه گه وره لیکۆله ران و زانایانی ئه زمونی و ئه وانه ییشی چه شنی ئه و پیړهن وهکو ره فتارگه راکان، ره تی بوونی هه ر لایه نیکی رۆحی، یان پیشبینی کراوی خه ونه کان ده که نه وه. خه و، به لای ئه وانه وه ته نها چه ند تر په یه کی کیمۆکاره باییه که به ریککه وتی رپوت له چه ند شوینیکی جیا جیای میشکی که سی خه وتوودا رپووده دن، میشکیش هه ولده دات وینه یه کی قه بولکراوی ئه وتوی پیندات که له و شیرزه یی و شله ژانه قوتاریبکات، که ئه و یاده وه ریانه ی که هیچ په یوه ندییه ک له نیواندا نییه بیانهنیته کایه وه. بۆ نمونه ئه گه ر چه ند تر په یه کی ده ماری له هه ر شوینیکی میشکی که سی خه وتوودا به ژیت، له زه ییندا په یوه ندی به یه کیک له هاوړیکانییه وه هه یه، هه ر ئه وه ییش له زه ییندا - به ریککه وت - به رکه وتنی له گه ل چالاکیی ده ماری دیکه وه ده بیت سه باره ت به رپووداویکی ئه و له گه ل سه گه گازگره که ییدا هه یبووه، چونکه میشک هه ردو و لایه نه که کۆده کاته وه، که له خه ودا هاوړیکه ی ده بینیت وهکو سه گ ده وه رپیت! ئیدی خه و سه باره ت به و تیوره ته نی درئه نجامی ئه و پرۆسه فسیؤلۆژییه ی میشکه و هیچی تر، هه مو ئه وه ییش سه باره ت به واتا یان په یامه که ی ده گوتریت، ئه وه له ریزی ئه و وه مانه یه که هیچ پالپشتیکی راسته قینه یان نییه. ماددیگه راکان پیشوازی له وه ها تیورییه ک ده که ن که ناویانلیئاوه تیوری کارای ده سترکد؛ چونکه ته سه وریکی وه های پیبه خشیون که له گه ل بیروباوه ره فه لسه فیه ماددییه که یاندا

ويكديتهوه، ئىدى بە ھۆيەوۋە ھېچ ئاتاجيكيان بە سەرفكردىنى ھەول نىيە بۆ وەلامدانەوۋەى ئەو پىرسىيارە گەورانەى لە بارەى حەقىقەتى خەوۋەكانە، يان بەدروختنەوۋەى بەلگە قەبەكانى لايىنە رۇحىيەكانى.

وہلى ئەو تيۋرپىيەى كارىگەرىى گەورەى لە سەر دەرووناسەكان ھەيە لەلايەن فرۆيدەوۋە تيۋرپىيەگراوۋە؛ چونكە سەربارى ناسازى و زيئەپروۋى لە راقە جنسىيەكانى لە بارەى چالاكىيەكانى مروڤ لە لەدايكبوونىەوۋە بگرە ھەتا مردن، ئەوا تەسەورىكى وەھاي پيشكەشكردوۋە كە بەلى بابايەكى عەوامەوۋە كاملە و پىيوايە وەلامى چەند پىرسىيارىكى گەورە دەداتەوۋە سەبارەت بە حەقىقەت و ئامانجەكانى خەو ھاوكات ئەو واتا شاراوۋە و پەمزىيەى كە لەئەستۆيگرتوۋە. نامەويت بە دريژى باس لە تيۋرەكانى شيكارىى دەروونىى فرۆيدى بكەم، چونكە بوارى ئەوۋەمان نىيە، دەكرىت بۆ ئەو مەبەستە بگەرىننەوۋە بۆ كىتئەكەى (تفسىر الأحلام)، وەلى لەگەل ئەوۋەيشدا خوڤشالم ھزرەكانى دەرھەق بە خەو بۆ خوینەران و قوتابيان بە شيۋەيەكى تايبەت بخەمەرو؛ چونكە وەھا ئەو تيۋرپىيانە دەخوينن وەكو ئەوۋەى زانستىكە و لىئىكوئرابىتەوۋە.

بىنم ئەو تيۋرە لەبەر دوو ھۆكار -كاتىك فرۆيد لە ئاخروئوخرى سەدەى ۱۹د ئەم تيۋرەى پيشنيزاكرد و لە سالى (۱۹۰۰ع) لە دووتويى كىتئىكدا بە ناوى لە بارەى راقەى خەوۋەكانەوۋە، چاپىكرد- لە لاي زورىك لە زانايانى دەرووناسىى خوئناوا و گەلانى ئەورووپا پەسەندە. يەكەمىان: تيۋرەكانى فرۆيد لە گونجاوترىن كاتدا خرايەروو كە يارمەتىى فىكرى ئازادىى عىلمانى و بە تايبەت شوپشى جنسى دەدا، كە ئەو دەم ئەورووپا پاش شكستى كەنيسە، سەركەوت و كوتەداى بە سەردا كىرد و توندئاژويانە بە سەرياندا زال بوو و خواستى جنسى قەلاچۆكرد. لە ميژووى كەنيسەدا كە ئەورووپا لە سەدەكانى ناوہراستدا بە خۇيەوۋە بىنى، دادگاي پشكنين ھەبوو كە بە بىرپارەكانى رۇحى سەدان ھەزار

خه‌لکی کرده قوربانی، که زۆرینه‌یان ئافرهت بوون و به تۆمه‌تی داوینپییسی له‌گه‌ل شه‌یتاندا ده‌کوژران! له‌و کاته‌دا ئه‌و رووپا ئاتاجی به‌ فیکریکی ئازادیگه‌رای دلێز هه‌بوو هه‌تا ئه‌و بۆشاییه‌ی شکست و رووخانی که‌نیه‌ هه‌تا بووه‌کایه‌وه‌ پرېکاته‌وه‌، پێوستان به‌ هزریکی ئازادخوازی به‌جه‌رگ هه‌یه‌، که‌ وه‌کو ئایینیکی ئیلحادی نوێ بیه‌ته‌کایه‌وه‌. ئیدی شیکاریی ده‌روونی فرۆیدی به‌ پالپشتی هزری فه‌یله‌سوفه‌ ئاتایسته‌کان هاته‌ مه‌یدانه‌که‌وه‌؛ هه‌تا ئه‌و بۆشاییه‌ پرېکاته‌وه‌.

هه‌رچی هۆکاری دوومه‌: له‌ توانستی فرۆید سه‌باره‌ت به‌ دامه‌زراندنی تیۆرییه‌کانی له‌ سه‌ر ئه‌و بیر و ته‌سه‌ورانیه‌ی که‌ له‌ لای خه‌لک ئاشنا و په‌سه‌نده‌ خۆی مه‌لسداوه‌، به‌لام دواتر هه‌موو ئه‌و بیرکردنه‌وه‌ و چه‌مکه‌نه‌ی له‌ لایه‌نه‌ پۆچی و ئایینی و ئه‌خلاقییه‌کانی دامالی و به‌رگیکی عیلمانی تینوو به‌ هه‌ژمونی خواستی جنسی به‌ نه‌ست و هه‌سته‌یه‌وه‌ له‌ سه‌ر ره‌فتاری مرۆفیتی کرد به‌ به‌ردا. بوونی ئه‌و پالنه‌رانیه‌ی کاریگه‌ری له‌ سه‌ر ره‌فتاری مرۆف ده‌کات به‌بێ ئه‌وه‌ی هه‌سته‌ییبکات ئه‌وه‌ی ناومانلیناوه‌ زاراوه‌ی (نه‌ست)، باه‌تیکی ئاشنا و ئاوه‌لای ئه‌وتویه‌ که‌ له‌ سه‌رده‌مه‌کانی زۆر پیش فرۆیدا؛ زانایان و فه‌یله‌سوفه‌کان له‌ سه‌ری داوان.

فرۆید په‌زنامه‌ندی له‌ سه‌ر ئه‌م چه‌مکه‌ ده‌ربری و کردیه‌ ئه‌ستوونیکێ بیه‌ره‌تی بۆ تیۆرییه‌کانی، دواتر له‌ هه‌ر لایه‌نیکێ پۆچی یان ئه‌خلاقی دایمالی و به‌ ته‌واوی به‌ خواستی جنسی په‌نگرێژیکرد، هه‌تا ئه‌و پالنه‌ره‌ جنسییه‌ی له‌ نه‌سته‌وه‌ سه‌باره‌ت به‌ بیرکردنه‌وه‌ی له‌ په‌هه‌ندی هه‌ر چالاکییه‌ک که‌ مرۆف له‌ ساتی له‌ دایکبوونه‌وه‌ هه‌تا مردن ئه‌نجامیده‌دات، هه‌لبقولیت و سه‌رچاوه‌بگریت، ته‌نانه‌ت با هیچ په‌یوه‌ندییه‌کیشی نه‌ نزیک نه‌ دوور به‌ چالاکیی جنسی و ته‌سه‌وره‌کانیه‌وه‌ نه‌بووبیت.

فرۆید هه‌مان شیوازی له‌ راقه‌ی خه‌وه‌کاندا په‌چاوکرد، برابووون

به‌وهی خه و اتا و په‌یامی بۆ بابای خه‌وبین تیدایه، ئەو په‌یامانه‌یش چه‌ندین شیوه‌ی رهمزی تیدایه، که له ریزی ئەو بابه‌تانه‌یه ژیاره‌کانی مرۆفایه‌تی به کۆن و نوێیه‌وه، له سه‌ری هاوده‌نگ بوون. فرۆید هات بۆئەوه‌ی جه‌خت له دروستی ئەو بیروباوه‌ره بکاته‌وه به‌وه‌ی خه و دارای په‌یامی خۆی هه‌یه له کن خه‌وبین؛ بۆئەوه‌ی ئەم جه‌خت‌کردنه‌وه‌یه وه‌کو سه‌کۆ و ده‌روازه‌یه‌ک بیټ و له میانه‌یه‌وه ده‌ستی به بیرکردنه‌وه جنسییه‌کانی رابگات.

تیکرای ئەو په‌یامه رهمزیانه‌ی خه‌وبین له خه‌وه‌که‌یدا دیویه‌تی به یه‌ک شت رافه‌ده‌کات، ئەویش هه‌ولی خه‌وه‌که‌یه بۆ به‌دیه‌ینانی ئاره‌زووه جنسی و دوژمنکارییه کپکراوه‌کان له نه‌ستدا؛ چونکه ئەو ده‌مه‌ی بیدار و هۆشیاره؛ ئەم خه‌وه له‌گه‌ل ئەخلاق و ئاکاری خه‌وبین و نموونه بالاکانیدا یه‌کناگریته‌وه. فرۆید ده‌لێت کاتیک که‌سیک ده‌خه‌وێت هه‌یزه‌کانی (خودی هۆشپاری ego) واته هه‌ستی تاک به خودی خۆی و ئەوه‌ی له ده‌وروبه‌ریدایه لاوازه‌بیټ، هاوکات بابای خه‌وتوو هه‌ستناکات به‌و پالنه‌ره ئەخلاق و بیرکردنه‌وه‌یه له خوده میسالی و ترسی له سه‌رزهنشتکردنی ویژدانی که (خودی بالایه superego) هه‌یه، یان ئەو پالنه‌رانه به راده‌یه‌کی زۆر لاوازه‌بن و ئەو خه‌یاله کپکراوانه‌ی له خوده ئازهلێیه‌که‌یدایه (id) هه‌لێک ده‌قوازنه‌وه بۆئەوه‌ی گوزارشت له پالنه‌ره جنسی و شه‌رپانگیزه‌کانیان بکه‌ن، به‌لام به‌و پێیه‌ی که‌سی خه‌وتوو به ته‌واوی چاودێر و ئاگای له خۆی نییه له سه‌ر ئەوه‌ی چه‌شتیک ناکۆک و دژه به ئەخلاق و ئاکار و بیروباوه‌ری نه‌ک هه‌ر ئەوه‌یش، به‌لکو به شیوه‌یه‌کی به‌رچاوه‌وه چاودێرییه‌ی له‌ده‌سته‌ده‌ات، ئەوا گوزارشتکردن له‌و خه‌یاله جنسییه‌ی رینگه‌ی چاره‌سه‌ریکی مامناوه‌ندی گرتووته‌به‌ر به‌وه‌ی به شیوه‌یه‌کی رهمزی له خه‌وه‌کاندا ده‌ربکه‌وێت، به هه‌یچ جۆریک نه بابای خه‌وبین هه‌راسانده‌کات نه دودلێیش.

به گویره‌ی ئه‌وه‌ی ئامانج له سه‌رجه‌م خه‌وه‌كان بریتیه له رېگه‌یه‌کی لاکولۆ بۆ گوزارشتکردن له پالنه‌ره جنسییه نه‌ستییه‌کانی، ئه‌وا هه‌موو ئه‌وه‌ی خه‌وبین له خه‌وه‌کانیدا ده‌یبینیت به گویره‌ی ئه‌وه‌ی فرۆید بانگه‌ش‌ه‌ی بۆ ده‌کات، رهمزیکه له رهمزه‌کانی ئه‌و پالنه‌ره جنسیانه نه‌ک شتیکی تر، به پێی ئه‌م ته‌سه‌وره لاده‌ره‌یش، فرۆید لیستی ئه‌و شته سادانه‌ی داناوه، که خه‌لکی له خه‌وه‌کانیدا ده‌یانبین، درێژه به‌وه‌یش ده‌دات که چه‌شنی رهمزگه‌لیکی جنسی ویناکراون. هه‌موو ئه‌و شته ستوونی (الأسطوانی)، یان فوتیکراو، یان تیکشان (الإنسیابیة)انه‌ی وه‌کو پینووس و جگه‌ره و مارن، یان ئه‌وانه‌ی بۆ ته‌قاندنی موشه‌که‌یک وه‌کو چه‌ک و ده‌مانچه به‌کارده‌یت، یان ئه‌وانه‌ی کونده‌که‌نه شته‌کان، یان وه‌کو گاسن شته‌کان شه‌قار شه‌قارده‌که‌ن، رهمزی نیرینه‌ن، یان ئه‌ندامی نیرینه‌ی پیاون. هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی خرن، یان بۆشن وه‌کو سندووق و ژوور و ئه‌و قاپوقاچاخانه‌ی که‌سه‌که له خه‌ودا ده‌یبینیت، رهمزی ئه‌ندامی مینیه‌ی ئافه‌رتن.

فرۆید به‌هه‌نین (تدهین) و رهنگرپژکردنی جنسی خه‌ونه‌کانمانه‌وه نه‌وه‌ستاوه؛ به‌لکو هه‌ر به‌م رهنگرپژکردنه په‌رییه‌وه بۆ پیسکردنی ره‌فتاری مندال و نوێژ و پارانه‌وه په‌روژه‌کانمان له‌گه‌ل دایک و باوک، وه‌کو ئه‌وه‌ی فرۆید پشپویه هه‌موو مندالانی دنیا به قوناغیکدا تیده‌په‌رن که پییده‌گوتریت (گرپی ئودیپ Oedipus complex) که تیایدا مندالی نیرینه په‌یوه‌ندی جنسی هۆگری دایکی کردووه و غیره له باوکی ده‌کات و بیزاره لیتی. هاوکات (گرپی ره‌فتاری ئیلیکتره Feminine Oedipus attitude) که سه‌باره‌ت به مندالی مینیه‌یه و له به‌رانبه‌ر گرپی ئودیپه‌وه‌یه؛ که پشپویه مندالی مینیه په‌یوه‌سته به باوکیه‌وه و غیره له دایکی ده‌کات و لیبیزاره. فرۆید گرنگیه‌کی زۆری به‌م گرپی داوه که ناوه‌که‌ی له ئه‌فسانه‌ی یونانییه کۆنه‌کانه‌وه وه‌رگرتووه، به تایبه‌ت

له سه‌ره‌تای نووسینه‌کانیه‌وه؛ چونکه به هۆیه‌کی بنه‌ره‌تی توشبوونی خه‌لگی به نه‌خۆشییی ده‌روونی هه‌ژمارکردوو، هه‌روه‌ها پێی‌وايه ئەم هه‌سته جنسییه مندالییه‌مان هه‌ر به کپکراوی ده‌مینیتیه‌وه به‌بی ئه‌وه‌ی هه‌ستیپێکه‌ین، وه‌لی نه‌ له‌بیرده‌کریت و نه‌ ده‌یشسرپێته‌وه. له‌به‌رئه‌وه کاتیک که‌سیک ده‌خه‌وێت و چاودی‌ری به‌ سه‌ر خۆیه‌وه لاوازه‌بیته‌، ئه‌و‌ده‌م ئه‌م گرێبه‌ به‌ شیوه‌یه‌کی ره‌مزی له‌ خه‌ویدا ده‌رده‌که‌وێت، ئیدی گرنگی دامرکاندن و کپکردنه‌وه‌ی زیاده‌کات ئه‌و کاته‌ی گوزارشت بیته‌ له‌ هۆکاره‌ راسته‌قینه‌کانی شله‌ژانی ده‌روونی.

یه‌کیک له‌ ده‌روونناسه‌کان نمونه‌یه‌ک بۆ ئەم گومانه‌ی فرۆید ده‌هینیتیه‌وه و ده‌لێت: (ئه‌گه‌ر خۆت له‌ خه‌ودا دی که‌ پووش و به‌لم ده‌رخواردی مانگایه‌کی شیرده‌ر ده‌ده‌یت، ئه‌وا ره‌مزه‌ بۆ دایکت، ده‌رخواردانی پووشیش، گوزارشته‌ له‌ هه‌سته جنسییه کپکراوه‌کانت هه‌ر له‌ تاوی مندالییه‌وه به‌رانبه‌ر دایکت). ئه‌و خۆینه‌ره‌یشی ده‌یه‌وێت زیاتر له‌ باره‌ی ئه‌و بابه‌تانه‌ بخوینیتیه‌وه که‌ فرۆید نووسیونی، پێی‌سته‌ چاویک بخشیتیت به‌ سه‌ر نووسینه‌کانی خۆی و قوتابییه سه‌ره‌تاییه‌کانیدا، که‌ سیخناخه‌ له‌م جو‌ره‌ شیکاریانه‌ی دژه‌ به‌ لۆژیک و فیتره‌تی مرۆف.

گه‌شتانن به‌وه‌ی هه‌موو خه‌وه‌کانمان چه‌ند ره‌مزیکێ ئه‌وتۆن و له‌ نه‌ستماندا کپمانکردوون له‌به‌رئه‌وه‌ی له‌گه‌ل ئه‌خلاق و به‌هاکانماندا نایه‌ته‌وه، گه‌شتاندنیک له‌ خه‌وه جنسییه‌کانماندا ده‌یبینن به‌وه‌ی پێچه‌وانه‌ی ئه‌خلاق و به‌هاکانمانه‌ به‌درۆده‌خاته‌وه. بۆچی له‌ خه‌وماندا چه‌ندین خه‌وی شه‌یتانی ده‌بینن و تیایدا بیزراوترینی ئه‌و کاره‌ حه‌رامکراوانه‌ ده‌که‌ین که‌ خراپترینی ئه‌وانه‌ی له‌ کۆمه‌لگه‌دان نایکه‌ن. ئه‌دی کامه‌سانێ ئه‌و هیزه‌ چاودی‌رییه‌ی ئه‌وتۆ که‌ رێگه‌ له‌ دیتنی وه‌ها خه‌ویگه‌لێکی بیزراوی پاسفنده‌، یان رێگه‌ بیته‌ له‌وه‌ی به‌ ره‌مزیش گوزارشتی لێبکریته‌؟

سه‌رباری ئه‌وه‌یش، ئه‌گه‌ر وه‌کو فرۆید خه‌یالده‌کات هه‌موو

خه وه كانمان بریتی بیت له چه ند ره مزیکي کپکراوی ناو نه ستمان، ئه وا به شیوه یه کی (سه ره به ست) بیته شده بین له بینینی هر شتیک که له ژیانی ساده ماندا هه یه! بۆ نمونه ئه گهر که سیک له ساتی گه رانه وه ی له کار چیلکی دی دله وه را، ئایا ئه مه بایی ئه وه نییه شه و چیلک له خه ویدا ببینیت به بی ئه وه ی ئه و دیتنه به هوی ههسته جنسییه کپکراوه ی بو بیت به رانه ر دایکی؟ به به لگه ی زانستی ئه وه چه سپاوه که زورینه ی ئه و شتانه ی شه و له خه ودا ده یانبینین گوزارشته له و ئه زمونانه ی رۆژانه به ریانده که وین. ئه م دیارده یه سوودیکی مه زنی هه یه له گواستنه وه ی بیره وه ری چالاکیه کانی رۆژ و پاکتاوکردنی له و ئه زمون و پروداوانه ی که گرنگ نین، پاشان گواستنه وه ی له زهینی کورتمه وداوه، یان کاتییه وه Short-term memory بۆ زهینی به رده وام و دریزمه ودا Long-Term Memory. ئایا ده کریت له م پیودانگه وه ئه م تیوری جنسی کپکراوه به سه ر پزیشکیکی فیرتیرنه ریدا جیبه جیکه ین، که شه و و رۆژ سه ره پرشتی ئازه لان ده کات بۆئه وه ی دلنیا بیت له تهنروسستی چیله کان پیش سه ربینیان، یان به سه ر شوانیک که رۆژانه مامه له له گه ل مه رومالاتدا ده کات؟ به بۆنه ی قسه کردنمان سه به رت به مانگا/چیل هه مان ئه و شته ی له به شی یه که مدا باسمانکرد لی ره کانی پاتیده که ینه وه، به وه ی زانای به ناوبانگی فیزی ئه لیرت ئه نیشتان له خه ویکه وه له لاویدا له باره ی مانگا دیوووی که له ته لیکي کاره بایی راده کات و لیئیشیده ته کیته وه، بیرۆکه ی تیوری ریژه یی بۆ هات!

هه ر به ته نی ئه وه نا، به لکو ئه و لایه نه ره مزیه ی جنسی که فرۆید ده لییت و له میانه ی چه ند شتیکي ساده وه به جنسی نه سه وه ی ره نگر ریژکردوه، ئیدی به وشیاریه وه بیت یان نا؛ چه ندین نیشانه و به لگه ی له خوگرتوه، ئه وه ییش له پینا و خو به دوورگرتن له باسکردنی ئه ندانه جنسییه کانی جه سه ته که له لای خه لکی ئاشنایه، خودی خو مان

چەندىن ناۋى ئاژەلان و شتگەلىك كە ھىچ پەيوەندىيەكى بە جنسەوہ نىيە، بە سەر ئەندامە جنسىيەكاندا دادەبىرىن، وەكو ھەندىكىان وشەى (وشتەر) بۇ ئەندامى مېنىنە بەكار دەھىنن. ھەرگاھ كەسىك ئەو ئاژەلانە، يان ئەو شتانەى لە خەويدا بەرچاوكەوت، دواچار ئەوہى لە لا گەلالەدەبىت كە لەوہىە لەم بابەتەدا لايەنىكى جنسى ھەبىت و ئاتاجى بە راڤەكردنى شىكارىي دەروونىي ئالۆز نەبىت.

لە راستىدا زۆر درىژەم بە سادەكردنەوہى تيۆرى فرۆيد دا سەبارەت بە شىكارىي دەروونىي خەوہكان؛ چونكە تاكە شتە كە دانەرانى كتېبى دەرووناسى لە خۆرئاوادا پشتى پىدەبەستن و دەرووناسە عەرەبەكان و مسولمانانىش بەبى ھىچ رەخنە و بنكولگارىيەك، بۆمانى دەگوازنەوہ و دواترىش وەكو ئەوہى فيزيای دەروونى بىت بە قوتابىيەكانمانى دەلینەوہ. دەرووناسە خۆرئاوايىەكان دواى ئەوہى ئايىن و پۇحانەتيان وەلانا، ھىچ بژاردەيەكى دىكەيان بۇ راڤەكردنى خەوہكان نەبوو جگە لە تيۆرياي كاراكردنى پىكھاتن و تيۆرىي فرۆيد. يەكەمىان -وەكو باسمانكرد- رەتى ھەر واتا، يان گرنگىيەكى خەوہكان دەكاتەوہ؛ چونكە لە خەيالى ئەواندا برىتېيە لەو چالاكيە دەماریيانەى مېشك، كە بە شىوہىەكى ھەرەمەكىي بىواتا پوودەدات، وەلى ئەم تيۆرە بە ھۆى زۆرىي بەلگە لە سەر حەقىقەتى بوونى خەوہ پىشېبنىكراوہكان و ئەوانەيشى لەو دەچن لە دياردە و پووداوەكانى ئەودىو ھەست، وەكو بلقى سەر ئاوى ليھات، ئىدى جگە لە تيۆرەكەى فرۆيد نەبىت ھىچى دىكەيان بەدەستەوہنەما. ئىتر ھەموو تيۆرەكانى دىكەى وەكو ئەوہى يۇنغ و غەيرى ئەو لە تيۆرسازەكان ھىتايان، ھىندەى تيۆرەكەى فرۆيد پەسەند و بەناوبانگ نەبوو و ھىندەى وى برەوى پىنەدەدرا.

بۆيە دەبىنيت كتېبە دەروونىيەكانى ئەمريكا و ئەوروپا بەبى رەخنە و پلارگرتنىكى ئەوتو، بىرکردنەوہ و تەسەورى فرۆيد لە بارەى خەوہكان

دەگوزنەو، دواتر لە بەشەکانی دیکەى خودى ئەو کتیبانەدا دەیانینیت ھێرشىكى بېرەحمانە دەکەنەسەر ھزرە شىکارىيەكەى لە چارەسەرى دەروونىدا، بە ھۆى شکستە گەرەكەى لە بوارە پراکتىكىيەکانى تردا، لەگەڵ ئەوھى لە سەر ھەمان ئەو بىرکردنەوھىيەش بەندە، كە لە دارشتنەوھى تەسەورى فرۆيد لە بارەى خەوھەکان پششى پىبەستووھ.

وھكو لە بەشى پىشوویدا باسمانکرد، لەم سالانەى دواییدا ئاوابوونىكى ديار بە ئەستىزە و شىكارى دەروونى فرۆيدەوھ بەدەكرىت، دواى ئەوھى چەندىن تووژىنەوھى كالكورچ و گرىوگولى زورىان وھكو چارەسەرى دەروونى بەديارخست، كە واى لە دىرۆكنووسانى دەرووناسى كرد، چاوىك بە خەيالەكانى دەرھەق بە سەرکەوتنە گومانلىكراوھەكانى و ئەو تىورىيانەى نە زانستى ئەزموونى و نە لۆژىكى ساغ پالپششى لىناكات بخشىننەوھ، تەنانەت بابەتەكە گەيشت بە تۆمەتباركردنى بە درۆودەلەسە و ئالوودەبوونى بە ماددەى ھۆشبەرى كوكايىنەوھ. تووژەرىكى وھكو خانمە ئورنتون Thornton لە كتیبە بەناوبانگەكەیدا بە ناونىشانى (فرۆيد و ماددەى ھۆشبەرى كوكايىن Freud and Cocain: The Freudian Fallacy)، ئەوھى چەسپاندووھ كە ئەوھى نووسىويەتى لە ھەوا و ئارەزوو و زىادەپروويىكردن لە تىورىيە جنسىيەكانى، كارىگەرى ئالوودەبوونى بووھ بە ماددەى ھۆشبەرەوھ.

وھلى سەربارى ھەموو ئەوانە، بە شىوھىەكى تايبەتى تىورىيەكەى لە بارەى راھەى خەوھەكان لە لای دانەرانى كتیبى دەرووناسى و ئەورووپىيەكان بە گشتى، پەسەند بوو يان لانىكەم تانەى لىنەدەدرا؛ تىورەكەى لەگەڵ چىژى خورئاوايىدا دىتەوھ و داراى كەمەندكىش و قوولى تەسەورکردن و ئارەزوو جنسىيە لە راھەى خەوھەكاندا. بە شكستى يۇنغ و ئەدلېز و غەبرى ئەوانىش لە گەرە دەرووناسەكان لەوھى تىورىك بەننن كە كتیبەركى فرۆيد بكات، خودى ئەورووپىيەكانى

خسته به ردهم دوو بژارده: يان په سەندکردنی فیکری فرۆید، يان په سەندکردنی ږاڅه ږوڅی و تیلیباسبه کان/پازونیا زی ئه و خه وانە ی، له م دوایاندا به شیوه یه کی به رچاو په سەند و قه بولکراو بوو، که ده بوو به شیوه یه کی پله به ندی خو یان و زاروکه کان یان بگه ږینه وه بو فیکره ئایینییه که، بویه فه زلی ده سترگرتیان به فرۆیده وه به سەر هەر شتیکی دیکه دا دا. شایه ت ئه مه نه نگییه ک بیټ له نه نگییه کانی بیرکردنه وه ی کو ږانه ی ږه شه خه لک، که له گه ل هه موو عه بیوعاره کانی؛ مکوره له سەر شوینکه وتنی هەر تیورییه ک و ده سترگرتن پییه وه ی، هه تا په نانه با ته به ر دانان به تیوره کانی دیکه، لیږه کانه وه هه موان جار ی شوینکه وتن و ده سترگرتیان دا به تیوری داروینه وه سهرباری نه نگییه دیار و ئاشکراکانی؛ چونکه هېچ جیگره وه یه کی نه بوو جگه له دانان به بوونی خودایه کی به دیهینه ر.

که واته هەر ئه مه ئه و بیروباوه ږه بوو که ته ئویل و ږاڅه ی ږوڅی و ئایینی خه ونه کانی له لایه ن نه وه ی ژیاره خوړئاواییه نو بییه که وه ږه تنده کرده وه، بیروباوه ږیک؛ وه کو ئه و ئایینه سیکولاره له دلایاندا ږه گیدا کوتابوو، که له شوږشی باوبا پیرانیان به سەر کاتولیکیی سده کانی ناوه ږاست و مامه له ی ئیکلیرو سدا بویان مابوویه وه، ئیدی له میانه یه وه هزر و بیرکردنه وه ی خو یان بو گه ردوون و ژیان دارشته وه. ئه م دیارده یه یش ته نها په رچه کرداری ئه و کو مه لگایانه بوون، که گرفتاری دهستی توندئاژوی هزر یان بیروباوه ږیکي ئه وتو بوون که زالبوو به سهریاندا، بویه توانییان به گرته به ری بیریکي دژبه ر و به هه مان ئه و توندئاژویه ی ئه وان، کوده تا به سه ری دا بکه ن.

ئه مه ږاڅه یه کی کو مه لایه تی و ژیاریه نه ک ږه قه به رایه تی فیکری ئه وروپی سه باره ت به ږاڅه ی ږوڅی شته کان و پیشوازیلیکردنی به تیور و مامه له ی دژه وانه. ئه مه بوو هوکاره میژووی و ئایدولوژییه کان،

ئەدى چما بابايانى دەروونى و مامۆستايانى مسولمانى دەروونناس، ئەم
بىر و ھزرە خۆرئاوايىە بەبى ھىچ بىرکردنەوہىەكى لۆژىكى يان ئەخلاقى،
پەسەنددەكەن و لە بەرانبەردا ميژووه ئىسلاميەكەيان ھەرگىزاوہەرگىز
نەك ناتەبايى و سمرسمرپىكى لە نيوان زانست و ئايىندا بە خۆوہ
نەديتووه، بەلكو بە پىچەوانەوہ بووہ؛ ئىسلام بە ميژووه بيگەردەكەى
چاوى سەر و دللى بە پرووى تىكراى زانستە تيورى و ئەزمونىيەكاندا
کردوونەتەوہ. ئەمىستا بە كۆتايى ئەم پيشەكییە دەچينە ناوجەرگەى
بابەتەكەمان و دەستدەكەين بە تيشكخستتەسەر تيورى ئىسلام لە بارەى
خەو و خەودىتنەوہ.

بیرکردنه‌وه و پۆلینکردنی ئیسلام سه‌بارت به خه‌و و خه‌وینین

بابه‌تی خه‌و دارای پیگه‌یه‌کی به‌رزه له ئیسلامدا. ته‌سه‌وره ئیسلامیه‌که‌یش له‌به‌رئه‌وه‌ی دارای حه‌قیقه‌ت و جوړه‌کانیه‌تی نه له زانایه‌که‌وه پینئاشنا‌بووین نه له که‌سی‌کیشه‌وه که بانگه‌ش‌ه‌ی زانست بکات، به‌لکو له مه‌زنترین و پیرۆزترین سه‌رچاوه‌ی ئیسلامه‌وه؛ که له خۆرا قسه‌ناکات (دروودی خوای لیبیت)، وه‌رمانگرتووه. له‌وه‌رمووده‌یه‌ی که ئه‌بوهوره‌یره گپراویه‌تیه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خودا (دروودی خوای لیبیت) فرموویه‌تی: (خه‌و سی شته: مژده‌یه‌که له خوداوه، قسه‌ی ده‌روونه، ترساندنه له‌لایهن شه‌یتانه‌وه) ۱. ده‌سا با به شیوه‌یه‌کی ده‌روونی باس له (قسه‌ی ده‌روون) بکه‌ین؛ چونکه پیشتتر به کورتی له سه‌ری دواين.

له شیوه‌یه‌کی دیکه‌ی ئه‌م فرمووده گشتگیره‌ی له باره‌ی خه‌وه‌وه، ئه‌و فرمووده‌یه که ئیبن ماجه گپراویه‌تیه‌وه و ده‌لیت پیغه‌مبه‌ری خودا (دروودی خوای لیبیت) فرموویه‌تی: (خه‌ون سی جوړه: هه‌یه ته‌نها هه‌راوزه‌نا و ترسه، که شه‌یتان دل‌ی به‌نی ئاده‌می پیغه‌مبارده‌کات، هه‌یشه که‌سه‌که له بیداریدا دل‌ی له لای شتی‌که و هه‌مان شت له خه‌وه‌که‌یدا ده‌بینیت، جوړی سه‌یه‌میش به‌شیکه له چلوشه‌ش به‌شه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ریتی) ۲. له‌م فرمووده‌یه‌دا پیغه‌مبه‌رمان (دروودی خوای لیبیت) قسه و حه‌دیه‌سی ده‌روونمان بو لیکنه‌داته‌وه، به‌وه‌ی (که‌سه‌که له بیداریدا دل‌ی له لای شتی‌که و هه‌مان شت له خه‌وه‌که‌یدا ده‌بینیت)، ئه‌مه‌یش هه‌م بیره‌وه‌ری و هه‌م ئه‌و خه‌یالاته‌یشی که له ئومید و ترس و ئه‌وه‌ی خو‌شیده‌ویت و توڤه‌یه لی‌ی به دل‌یدا دیت ده‌گریته‌وه، سه‌رباری ئه‌و ږووداوه ئاسایی و نا ئاسایی و

۱ البخاری، صحیح البخاری، مرجع سابق، کتاب‌التعبیر، باب‌القید فی‌المنام، حدیث رقم (۷۰۱۷) ص ۱۳۴۱

۲ ابن‌ماجه أبو‌عبدالله محمد بن‌یزید (ت ۲۷۳هـ). سنن ابن‌ماجه‌الریاض‌بیت‌الأفکار‌الدولیه، ط ۱، ۱۹۹۹م، کتاب‌تعبیر‌الرؤیا، باب‌الرؤیا‌ثلاث‌حدیث‌رقم (۳۹۰۷) ص ۴۱۹.

پروتینیانەیش دەگریتەو، که له ژيانی پوژانەماندا بەریان دەکەوین. وەکو توژیک لەمەوبەر جەختمان لیکردەو، که زۆربەى خەوەکانى شەو، بە ئەنجام و کاریگەرن بە رووداوەکانى پوژەکە، که ئەمە بە لای هەموانەو، ئاشنایە و لیکۆلینەو، ئەزموونییەکانیش هەمان شتیان سەلماندووە -وەکو باسمانکرد-. ئەوەیشی کەسەکە بیری لیدەکاتەو، یان بە لایەو، گرنگە؛ لەوێهە چەند شتیکی ئارەزووبازى، یان بایه‌لۆژى، یان دەروونى بن. ئارەزووی جنسی یەکیکە لەو بابەتانەى که لە بیداریدا گرنگی پێدەدات و بیری لیدەکاتەو، نەک تاکە شتیکی بیت بە تەواوی زالبیبت بە سەر هەموو خەونەکانیدا وەکو ئەوێ فرۆید دەگوت.

وەلى هەردوو جۆرى دووهم و سێهەم که دژبەیه‌کن، وینای لایەنە پوچی و پەمزییەکانى خەو و خەودیتن. بۆ زیاتر پوونکردنەو، ئەم دوو جۆرە لە خەوی پەمزی و پوچی، نمونەیه‌ک لە ژيانی پوژانەمان بۆ خوینەرى هیژا دەگێرەو. ئەم جیهانەى تیایدا دەژین شەپۆلدەدات بە جۆرەها لەرەلەر و ئەو شەپۆلانەى ئامیڕەکانى وەکو سەتەلایت و موبایل و... هتد، دەینێرن بۆئەوێ ئامیڕەکانى چەشنى تەلەفزیۆن و موبایل و شتەکانى دیکە لە پێگەى ئەو شەپۆلانەو، وەرپیگرن، هەیانە تەنها چەند نامە و لەرەلەریکی خێر و چاکەیه و خویندنى قورئانى پیرۆز بە جۆرەها دەنگ و چەشن بۆلاودەکاتەو، و خەلکی بۆ کارى چاکە و چاکەخوای هاندەدات، هەیشە خراپترینى ئەوێ تاوانکاریک کردوویەتى لە فیلمى بێئابرووی و پەگەزبازى و گوتنى درۆ و چەواشەکارى و هەلکوتانەسەر ئابروو و نامووسى خەلک بۆلاودەکاتەو. هاوکات ئەم جیهانەى ئێمە سیخناخە بە فریشت و پوچه چاکەکان وەکو چۆن تژیشتە لە جنۆکە و شەیاتینى و پوچه خراپەکان، خودایش دل و هوش و عەقلى پێبەخشیوین بۆئەوێ بتوانین ئەو پەيامە پوچی و ماددە ئەتیرییه خێرە، یان خراپەیه لە دەمى وشيارى و خەوتنماندا وەرپیگرن، وەکو ئەوێ

ئەو دل و عەقلانە (راداریک)ی پۆحی بن -وہکو پیشتر باسمانکرد۔

ئەم جیاوازی و دژیەکییە کردەى دەستی توانستی خودایە، ھەر ئەویشە شەوی بەدیھیناوە بۆئەوہى لە بەرانبەرى پۆژەوہ رابوہستیت، بەختەوہرى و نەگبەتى (الشقاء)، خیر و شەر، مینە و نیرینە، مرۆف و جنۆکە، ھیدایەت و گومرایی، بە ھەمان چەشنن. خودا لە ھەموو شتیک دوو جۆرى پوولەییەکی بەدیھیناوە، وەکو دەفەرمویت: (لە ھەر شتیک جووتیکمان وەدیھیناوە؛ بەلکو بیرلیتیکەنەوہ) [الذاریات: ۴۹].

وہختایەک مرۆف خەوی لیدەکەویت و بەرەبەرە وشیارى لە دەستدەدات، خودا مۆلەتدەدات بە پۆحەکەى لە مەلەکووتى پۆحیدا بکەویتە مەلە و خەونەکانى کاریگەر بە بونەوہرە پۆحییە چاکەکارەکانى وەکو فریشە، یان خراپەکارى وەکو جنۆکە و شەیاتینى خۆى رەنگرێژبکات. ئەگەر ئەو کاریگەرییە لە پۆحە خراپەکانەوہ بیت ئەوا لە خەوہکەیدا شتھایەک دەبینیت، کە غەمبار و بیحەوسەلەیدەکات، یان شتیک دەبینیت کە شەرمەزاریدەکات، وەکو ئەوہى بە رێگایەکدا بە بەردەم خەلکیدا ریدەکات بەبى شەرۆال و کراس و بە پینخاوسى، یان ھەر شتیکى دیکەى وەھا کە شیاونەبیت بە ئەو. ئەمە لەو جۆریە کە پینغەمبەرى خودا (دروودى خواى لیبیت) رەخنەى لیگرتووە و بە (ھەر اوژەنای شەیتان)، یان (یاریبیکردنى شەیتان) ناویبردووە. دەشتەکییەک لە خەویدا بینی سەربیراوەتەوہ، جەستەیشى بەبى سەر بە شوین سەرەبیراوەکەوہ دەپوات. خەوہکەى بۆ پینغەمبەرى خودا (دروودى خواى لیبیت) گێراییەوہ، بەو ئومیدەى لیکدانەوہى بۆ بکات، وەلى پینغەمبەرى خودا (دروودى خواى لیبیت) رێگەینەدا درێژەى پیندات و فەرمووی: (خەویک مەگێرەوہ کە شەیتان تیايدا یاریبیکردوویت)!

۱ مسلم صحیح مسلم مرجع سابق، کتاب الرؤیا، باب لا یخبر بتلعب الشیطان به فی المنام، رقم (۲۲۶۸) ص ۹۳۲.

که واته بۆی ههیه ههندیك جار خهوبینین؛ به کاریگه ریی شاره زایی و گرنگی پیدانی کاری پوژانه ی کهسی خهوتوو بیت، یان کاریگه ر بیت به شه یاتینی و پوچه خراپه کاره کان، [که ئەمانه ش هه ر یه ک بۆ خۆیان جیهانیکن]، ماوه ته وه جووری سیهه می خه و، که تیایدا خهوی خۆش و مژده به دیده کهین، وه کو چۆن تیایدا چه ندین خهوی پیشبینیکراو ده بینین، ئیمه هه موو ئەو جیهانانه ده بینین له کاتی کدا له ناو پیخه فه که مان له قوولایی خه و داین، سه رجه م ئەوهی شی دیومانه له داها تودا پرووده دات. ئەمه گرووی سیهه می ئەو خه وانه یه که پیغه مبه ری خودا (دروودی خوای لیبت) په سنیده کات به وه ی له خودا وه یه، یان مژده یه که له خودا وه. کاتیک ده روونه پاک و دلله ملکه چه کان له گه ل توانسته به رزه که ی بابای بروادار، له میانه ی وه رگرتنی شه پۆل و ئاماژه پوحویه کانه وه (راداری پوحو) ، به یه کتریده گن، ئەوا خه ودیتنه که ی له پرووی ورده کاری و فه پ و به ره که ته وه له وهی و سه روشی پیغه مبه ران ده چیت، ئەمه ی ش به به رچا وگرتنی ئەو جیاوازییه زۆره ی له نیوان پیغه مبه ران و پیاو باشاندا هه یه.

بۆیه پیغه مبه ری خودا (دروودی خوای لیبت) ئەم جوړه ی خه وه راسته ی به به شیک له چلوشه ش به شه که ی پیغه مبه ریتی هه ژمار کردوه. (فه رمووده که بوخاری گپراویه تیه وه)!. له به رئه وه پیغه مبه ری خودا (دروودی خوای لیبت) هه ندیک له بریاره ئایینییه کانی به رمه بنای خه و بینینی راستگۆی یه کیک له هاوه لانه وه ده رکردوه، بریاره که ی شی ئیعتیباری زیاتر ده بیت ئەگه ر خه وه که له گه ل خهوی هاوه لیک ی دی لیکچوونیان هه بیت.

هه ر یه ک له پیشه وایان ئەحمه د و تورموزی و ئیبن ماجه له

١ البخاری، صحیح البخاری، مرجع سابق، کتاب التبعیر باب القید فی المنام، حدیث رقم (٧٠١٧) ١٣٤١ ص

پیغهمبهری خوداوه (دروودی خوای لیبیت)، دهیگیرنه وه که ویستوویه تی بانگی مسولمانان بو نویتز له مزگه وتدا بکات له ریگهی زهنگیکی وه کو زهنگه کانی مه سیحیه وه بیت، وهلی هاوهلی بهرز عه بدوللای کوری زهیدی کوری عه بدره ببه؛ له خه ودا بینی پیاویک زهنگیکی به دسته وهیه و دهیه ویت بیکریت هه تا به هویه وه مسولمانان بو نویتز بانگبکات، پیاوه که پییگوت: (ئایا ده ته ویت شتیکی له مه باشترت پیئاشنا بکه م؟) هه موو ئه و وشانه ی له بانگدا هه تا ئیستایش ده گوتریته وه بو گیزایه وه. ئه وه ی ئه م گیزانه وه ی له لای پیغهمبهری خودا (دروودی خوای لیبیت) به هیزترکرد، خه وه که ی عه بدوللای کوری عومه ری کوری خه تاب بوو، که هه مان خه وی له یه کچووی ئه و خه وه و به هه مان وشه کانی بانگ بوو. ئه گهر ئه م دوو خه و بینینه نه با، ده بوو له مرودا له بریی بانگدان؛ زهنگی به یانی و نیوه رۆ و ده سترگرتنه وه له خواردن له مانگی ره مه زاندا لییدا با!

گه وره ترین به لگه و گه واهی له سه ر پییگهی خه وی راسته قینه و باش له ئیسلامدا، ئه وه بوو که ئه میری مسولمانان ئه بو به کری صیدیق پشتبه ست به خه وی یه کیک له هاوه لان له دوای مردنی، وه سیه تی شه هیدیکی به جیهینا. ئه وه یه که مین وه سیه ت بوو له میانه ی خه ویکه وه و پاش مردنی خاوه نه که ی، جیه جیه کیریت. هاوهلی بهرز قه یسی کوری ثابت له جهنگی هه لگه راوه کاندا شه هیدکرا، هه ر ئه و شه وه یه کیک له مو جا هیده کان له خه ویدا هاوه له شه هیده که ی بینی و پییگوت: وریابه ئه گهر وه ها گومان به بیت که ئه وه ی دیوته خه ویکه ئاساییه، به لگو وه سیه تیکه له لایه ن منه وه بو ئه وه ی بیگه یه نیت به خالیدی کوری وه لید ئه میری سو پای مسولمانانه. پیاویکی مسولمان به لامدا تییه ری، قه لغانه که ی له بهر

۱ الترمذی، جامع الترمذی، مرجع سابق، کتاب الصلاة، باب ما جاء فی بدء الأذان حدیث رقم (۱۹۰) ص ۵۰، وابن ماجه، سنن ابن ماجه مرجع سابق، کتاب الأذان والسنة فیه، باب بدء الأذان، حدیث رقم (۷۰۶)، ص ۸۶.

داکه ندم و له ژیر قابله مه یه کی مس (برمة) له مالّه که یدا شار دیه وه، کتومت
 ئەو شوینه ی تیایدا شار دبوویه وه له خه وه که دا پنیگوت، فه رمانیکرد که
 داوابکات له خالد که سیک بنیریت و قه لغانه که بگه پینیته وه و ئەویش
 به ئەمیری مسولمانان ئەبو به کری صیدیق رابگه یه نیت، که بفرۆشیت و
 قه رزه کانمی لیداته وه. ئەو هاوه له ی که خالد نار دبووی بۆ شوینه که،
 قه لغانه که ی دیته وه و خالیدیش نار دی بۆ حه زره تی ئەبو به کر، ئەویش
 وه سیه تی شه هیده که ی جیبه جیکرد و قه رزه که ی بۆ دایه وه.

ئەگەر ئەمانه بریتی بن له خه وی مسولمانه ئاساییه کان، ده بیت
 خه وی پیغه مبه ران چلۆن بیت؟ ئەوانه ی وه کو چۆن له رۆژدا مه عصومن
 به هه مان چه شن له خه وه کانی شه ویشیاندا مه عصومن، هیچ رۆحیکی
 خراپ بویری ئەوه ی نییه ده ست له مه شخه لی خه وه کانیا ن بوه شینیت،
 یان ته نانه ت لییاننزیکیبیته وه. خه وی پیغه مبه ران به سه ربازه کانی خودا
 گه مارۆدراوه؛ چونکه یه کیکه له ئامرازه کانی وه رگرتنی وه حی و سه روش
 له ئاسمانه وه. تکام وایه خوینه ری هیژا؛ به راوردبکات له نیوان راقه
 جنسی، یان ئەو تیوره فیسئولۆژییه ی واتا له خه وه کان داده مالیت، له
 نیوان ئەو ته سه ور و بیرکردنه وه سیانه ییه ی پیغه مبه ریتی بۆ خه وه کان
 و ئەو واتا به رزانه ییشی که جه وهه ری خه وه راسته کانی له خویدا
 هه لگرتوه. له م روانگه یه وه به دوورودیژی باس له پیغه مبه ر یوسف و
 (دروودی خوی لیبیت) لیکدانه وه ی قسه و خه وه کانی ده که ی ن.

۱ وینه ی ئەمانه ش له لای زهه بی ته ماشا بکه ن: الذهبی؛ شمس الدین محمد بن أحمد بن عثمان
 (ت ۷۴۸هـ). سیر اعلام النبلاء، تحقیق شعیب الأرنؤوط، بیروت: مؤسسة الرسالة، ط ۱، ۹۸۲ م،
 (۳۱۱/۱)، ترجمة ثابت بن قیس بن شماس.

تیرامانگه لیکی دهروونی له ژباننامه‌ی یوسف (دروودی خوای لیبیت)، دانایی خودا له هه لَبژاردنی ژینگه و بۆماوویی

سه‌بارت به سه‌رنجدانمان له م برگه‌یه، وه‌ستانه له به‌ردهم پیغه‌مبه‌ریک که پیغه‌مبه‌رمان (دروودی خوای لیبیت) به‌وه وه‌سفیده‌کات، که به‌ریزترینی خه‌لکه. ئیبن عومەر (ره‌زای خوای لیبیت) له باوکیه‌وه ده‌یگی‌رپتیه‌وه که پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوای لیبیت) فه‌رموویه‌تی: (یوسفی کوپی یه‌عقوبی کوپی ئیسحاقی کوپی ئیبراهیم؛ به‌ریزی کوپی به‌ریزی کوپی به‌ریزی کوپی به‌ریزه)¹. له گیزانه‌وه‌یه‌کی دیکه‌دا ده‌فه‌رموویت (دروودی خوای لیبیت): (به‌ریزترینی خه‌لگ پیغه‌مبه‌ر یوسفه (دروودی خوای لیبیت)، که کوپی پیغه‌مبه‌ری خودای (دروودی خوای لیبیت)، کوپی پیغه‌مبه‌ری خودای (دروودی خوای لیبیت)، کوپی دۆستی خودایه (دروودی خوای لیبیت))². شایه‌ت خودا ئه‌وه‌ی له پووی بۆماوویی جیناتی رۆحیییه‌وه -که پیشتر باسمانکرد- بۆ ئه‌و خانه‌واده پیرۆزه‌ی کردبیت، بۆ زۆریک له پیغه‌مبه‌رانی خودای نه‌کردبیت، له‌وه‌یشه خودا تیکرای ئه‌و بۆماوویییه رۆحیییه‌ی له ناو باووباپیرانی که له چینی پیغه‌مبه‌رانن به‌خشیوه، له پیکه‌تیه‌ی به‌دیهینانی ویدا کۆکردبیته‌وه، به‌را‌ده‌یه‌ک له رووی نیانی و جوانییشه‌وه چه‌شنی فریشه‌کانه، وه‌کو به‌راسته‌گه‌رانی قسه‌ی ژناتی میسرئ که شه‌یدیای جوانییه‌که‌ی بووبوون و هه‌ر که دیتیان گوتیان: (له پاش ئه‌وه‌ی تیزوتانه‌ی ئه‌وانی بیست، له‌دوویناردن؛ گه‌لیک به‌لگه و [خوارده‌مه‌نی] لا دانان و هه‌ر یه‌که‌ی چه‌قۆیه‌کیشی پئیسپاردن. گوتی: بۆیان وه‌ره‌ ده‌ری. هه‌ر که دیتیان چه‌په‌سان و ده‌سته‌کانی خۆیان بری و گوتیان: ئه‌ی نامه‌خوا! ئه‌مه‌ مرۆ

۱ البخاری، صحیح البخاری، مرجع سابق، کتاب أحادیث الأنبياء، باب أم كنتم شهداء إذ حضر يعقوب الموت، حدیث رقم (۳۳۸۲) ص ۶۴۸.

۲ البخاری، صحیح البخاری، مرجع سابق، کتاب أحادیث الأنبياء، باب (واتخذ الله إبراهيم خلیلاً، واته: خودا ئیبراهیمی کرد به دۆستی خۆی)، حدیث رقم (۳۳۵۳) ص ۶۴۱.

نبیه و بیسو فرشته‌ی خوشه‌ویسته) [یوسف: ۳۱].

سهرنج له مه‌زنیتی دانستی خودا بده له به‌دیھتانا و پیگه‌یاندنی که‌سایه‌تیی پیغه‌مبه‌ران هه‌تا وه‌کو ئه‌وه‌ی پئیانگو‌تراوه، په‌یامه‌که‌ی خودا بگه‌یه‌نن و بچنه مه‌یدانی ئه‌و پیشهات و تاقیکردنه‌وانه‌ی دیته‌پیشیان. سورته‌ی یوسف ئه‌و هه‌سته‌مان له لا دروستده‌کات، که یوسف که‌سیکی نهرمونیان و ئارامگر بووه له به‌رانبه‌ر هه‌ر که‌س هه‌ولبدات ئازاریبدات، یان بیکوژیت، یان شه‌رمه‌زاریبکات، یان سته‌می لیبکات، ئه‌م (دروودی خوای لیبیت) به‌ وشه‌یه‌کیش نه‌ ئازاریده‌دات و نه‌ ته‌نگیشییی‌ه‌له‌چنیت. ئه‌مه‌ سویندی بیت ئه‌وه‌یش سه‌ختترینی ئه‌و تاقیکردنه‌وانه‌یه‌ که‌ یه‌کیک له پیغه‌مبه‌رانی خودا رووبه‌روویبوونه‌ته‌وه. ئیعجاز و ده‌راسا له به‌دیھتانی روخساریکی وه‌ها جوان له‌گه‌ل ئیعجازی نهرمونیانیی ره‌فتاره‌که‌یدا، له‌یه‌کده‌چن.

سهرنجبده ئه‌گه‌ر ئه‌و هه‌لویتست و رووداوانه‌ی به‌ سهر یوسف (دروودی خوای لیبیت) دا‌هات، موسا (دروودی خوای لیبیت) بایه؛ ئیدی هه‌ر له‌ سته‌م براکانی و هه‌ولی کوشتنی و سووکایه‌تییکردنه‌وه بگره هه‌تا ده‌گاته‌ خستنه‌ناو بیری که‌نعانه‌وه، دواتر و پاش چه‌ندین سال به‌ نه‌داریی بیژیوی و که‌له‌لابوون و به‌ دراویکی که‌مه‌وه (بضاعة مزجاة)، هاتبان و داوای یارمه‌تییان له‌و بکه‌ن که‌ ئیستا پاشایه؟ چ روویده‌دا ئه‌گه‌ر ئه‌و که‌سه‌ی هاتنه‌لای له‌ بریی یوسف؛ موسا (دروودی خوای لیبیت) با؟ ئه‌دی موسا چی ده‌کرد له‌و کاته‌ی هاوسه‌ری عه‌زیزی میسر هه‌موو ده‌رگاکانی لیگاله‌بکرادیه و پئیگوتبا: وه‌ره‌پیشه‌وه و خوت ئاماده‌بکه (هیت لک). بیسو یه‌ک شه‌پازله‌ی لیده‌دا، یان وه‌کو کاورا میسرییه‌که‌ به‌ یه‌ک بوکزه‌ناسه‌ی له‌ قورتمی ده‌بری، ئه‌وه‌یش به‌ هو‌ی ئه‌و هیز و خیراییه‌ له‌را‌ده‌به‌ده‌ری خودا له‌ کاردانه‌وه عاتیفییه‌که‌یدا، به‌دیھتاناوه.

تیرامانگه لیك سه بارهت به یه که مین خهوی یوسف (دروودی خوای لیبیت)

سوره تی یوسف سی، یان چوار خهومان به دریژی بو ده گپرتته وه، پیتشمانده لیت که چندین خهوی دیکه هه ن؛ یوسف بو به ندیبه کانی لیکدا وه ته وه، که چی سوره ته که بو ی باسنه کردوین. خهوی یه که می یوسف له دمی مندالیدا بوو، که گوتی به باوکی: (وهختیک یوسف به باوکی گوت: بابو، من یازده ئه سستیره و خور و هه یثم به خه و دیتن، که سهر بو من ده چه مینن) [یوسف: ۴]. ده بیت ئه و کپنووشه رهمزییه ی بیگیانیک بو مروفتیک چون بوو بیت؟ خه و هه لگری چندین رهمزه و یوسف به و مندالییه ی خویه وه لیبتیگه یشتووه، یان شایهت چند و شه یه کی رهمزییه ی له لیکدانه وه ی خه وه کانداه کارهینا بیت و قورئان بو ی نه گپراوینه ته وه.

با پرسین ته مهنی یوسف (دروودی خوای لیبیت) چند بووه که خه وه که دیوه؟ هه ندیک له راقیاری قورئان ده فهرموون: ته مهنی ۱۲ سال، یان زیاتر بووه، هه یه ده لیت ۹ سال بووه، هه یشیا نه ده لیت ۷ سالان بووه. ئه گهر سهرنج له روودا وه کانی دیکه ی ئه و چیرو که بده ی، که براکانی هه رچونیک بیت باوکیان قایل کرد که یوسف (دروودی خوای لیبیت) ده گهل خویان بخه ن، بوئه وه ی (با ی بالی بدات و یاریبکات: لیرتع و یلعب)، هه ر خودی به کارهینانی ئه م و شه یه له ئایه ته که دا، له وه دنیا مانده کاته وه که ته مهنی یوسف (دروودی خوای لیبیت) ۵ یان ۶ سالان بووه، سهرنج له م دوو ئایه ته بده، که ده فهرمویت: (گوتیان: بابو، چونه که تو له مه ر یوسف له ئیمه ئارخه یاننا بیت؟ خو ئیمه خو شمانگه ره که. سوو ده گهل ئیمه ی بنیره، گه شتبات و گه پیدات و خو مان پاریزگاری ده بین) [یوسف: ۱۱-۱۲].

ئه و لاوه ی ته مهنی زیاتر بیت له ۱۲ سال ریگه به خوی نادات یاری و گالته و گه پ بکات، یان ببیته پاسه وانی کول و باری براکانی و ئه وانیش

پیشبرکبکهن، به لکو کبهرکیانبات له پیشبرکبکهدا. نه گهر له تهمه نی تازه پیگه شتواندا با، هرچونیک با فیلیکی دیکه یان بو باوکیان پیوه دانا نهک تومه تبارکردنی به وهی گورگواردکراوه. هرگیز گورگ ناتوانیت که سیکی تازه پیگه شتووی تهمه ن ۱۲ یان ۱۳ سال بکاته پاروویه کی چه ور بو خوی، گهنج/لاو؛ ده توانیت لانیکه م به ره لهستی و سه نگبارانی گورگ بکات، یان به گوچان و داره که ی دهستی تییسره وینیت.

دواتر هر خودی قورئان پیمانده لیت یه عقوب (دروودی خوی لیبت) به یوسفی (دروودی خوی لیبت) کوری فهرمووه، که خه وه که ی بو براکانی نه گیز پیته وه هه تا رقی لیله نه گرن. تییرامانمان سه بارهت به م ناگادارکردنه پیغه مبه رییه، دهرخه ری نه وه یه که خه وچ بایه خیکی به رزی له مالی پیغه مبه ریتیدا هه یه! نه گهر مندالیک له مالوچکه یه کی ساده دا خه وی دی به وهی هه ساره و هه یف و خور کړنووشی بو ده بن، نه وهی گوئی له م قسه یه ده بیت پیکه نینی دیت. وه لی براکانی یوسف (دروودی خوی لیبت) له نه وهی نه و تییراهیمه ن (دروودی خوی لیبت)، که له میانه ی خه ویکه وه فهرمانی خودای له ئاسمانه وه به جیهینا سه بارهت به سه ربړینی کوره که ی.

خه وه که ی یوسف (دروودی خوی لیبت) مژده یه ک بو له لایه ن خوداوه، لیکدانه وهی شی بو یان له وه یه دلایان پر بکات له رق و کینه و گه ریکی پیبکهن (فیکیدوا له). نه وهی تای تهرازووی نه م گه رپیکردنه به یوسف (دروودی خوی لیبت) زیاترده کات بریتیه له بیرکردنه وه مان دهره ق به بو ماوه یه رو حیه کان. شایهت براکانی یوسف (دروودی خوی لیبت) سه رباری نیاز و کرده وه خراپه که یان، خو دواچار له نه وهی پیغه مبه رانن، له وانه یشه هینده یان له و بو ماوه یه رو حیه تیدا بیت، که بیانخاته ریزی ئیلهام بو کراوانه وه (المحدثون).^۱ نه م به خششه ی

۱ که سیکه رایه کی پیشوخته ی له شتیکدا هه یه، یان گومان و زهنیکی باش له باره ی شتیک

-وهكو گوتمان- به هيچ جوړيک په يوه ندى به نايينداريپه وه نيه. نه و به خشه بوماوه يپه وها نامادهى دهکات، که بتوانيت نه وى يوسف (درودى خواى لبيت) بينى، بيبي نيت، با منداليش بيت.

به رده و امده بين له سهر تيرامانمان سه بارهت به يوسفى مندال، کاتيک براکانى برپارياندا بيخه نه ناو بيره وه. روونه که چنده مندال بووه و نه يتوانيوه به ره لستيان بکات، يان هه تا هيژى تيدايه له ده ستيان رابکات و خوى قوتار بکات، يان به هوى هيژى گه نجيتيه که يه وه به بيره که دا هه لزنيت و خوى دهر باز بکات. له وانه يه گريا بيت و عه تف و سوژى راکيشابن، به لام به هه رچى هيژيان هه ليانگرتووه و فره يانداو ته تاريکايى بيره که وه، که له و کاته دا زور ناتاجى به وه بووه که سيک ترسى بره وينيته وه. خدا ده فهرمويت: (کاتيک که برديانه دهرى و به گه له کومه گى ويستيان بيخه نه بن بيره که وه، [ئيتر کاريان ته واوکرد و] ئيمه يش نه ومان تيگه ياند که: تو له م کاره ناگاداريانده که يه وه؛ که خو يان هه ستيپينا که ن) [يوسف: ۱۵]. چلون نه م وه حى و ترس و سامناکيه هه يه و دواتر يش مژدهى و هراستگه پانى خه ونه که ي پيدهدات به وهى خدا به سهر نه واندا سه ريده خاته هه رچه ند کاتيشى بويت، پاشان به وه حى خودايى بو مندال يکى بچووک مژدهى سه رکه وتتى بو هات؟ هه نديک له راقياران و ليکده ره وهى خه ونان ده لیت: شيوهى وه حيه له چه شنى خه ويک بووه که له قوولايى سامناکى بيره که دا ديويه تى. نه گهر نه و عيش به خه و حساب بکريت، نه وه ژماره ي خه وه کان له و سوره ته دا ده بنه چوار خه و، نه گهر خه و نه بيت و وه کو وه حى مامه له ي له گه لدا بکريت، نه وا به روونى سى خه و له سوره ته که دا باسکراون.

ده خاته روو، دواتر کتومت را، يان زه نه که ي وى دهر ده چيت، که ده کريت له گه ل به کاره ينانى وشه ي ئيلهامدار، وشه ي خاوه ن پيشگويى، يان خاوه ن پيشبيني بوى ده بيت. وهرگير

دانستی نیلاهی له گواستنهوهی یوسف (دروودی خوای لیبیتا) بۆ پایتهختی میسر (أم القرى)

کاتیک کاروانییه که هات بۆئوهی ئاو له بیره که هه لگوزیت، یوسف خوئی به دۆلچه که دا هه لواسی، پیاوه که هاواریکرد (گوتی: مژده ئەمه کورپیکه) [یوسف: ۱۹] ده ریهینا له بیره که. هه ندیک ده لین پیاوه که له بهر تاریکی بیره که نه یزانیوه چی له بیره که دایه، به رده وامبوو له هه لکیشانی گوریه که و یوسفیش خوئی پیندا هه لواسیبوو، بۆی ده رنه که وت ئه و کیشه قورسه ی دۆلچه که هیه مندالیکه نه وه ک ئاوه که! ئەمه پیش له وه ده مه دا به لگه ی بچوکی ته مه نی یوسفه. پیتوایه حکمه ت چیه له وه ی خودا ئەم منداله پیرۆزه رووبه رووی ئەم هه موو ئاسته نگه ده کاته وه؟ به دلنیا ییه وه له به رئه وه ی وه کو پیغه مبه ریکی نیردراو ئاماده یبکات، به لام خودا پیغه مبه ریک نانیریت بۆ دانیشتوانی گوندیکی دووره ده ست له زه ویی که نعاندا، قورئانی پیرۆز هه ولمان پینده دات که خودا پیغه مبه رانی خوئی بۆ پایتهختی شاره کان (أمهات القرى) ده نیریت: (پهروه رنده ت ئه و شارانه ی قرنه کردن، تا له ناوه ندی ئه واندا پیغه مبه ری بۆ هه ناردن، نیشانه کانی ئیمه یان به سه ردا بخوینیته وه. هه رگیز ئیمه هیه چ شاریکمان به قرنه دا، مه گه ر خه لکه که ی نا هه قبووبن) [القصص: ۵۹].

ئوم لقوری له سه رده می یوسف (دروودی خوای لیبیتا) به پایتهختی میسر نیوده برا، که له وهیشه ئه و ده مه پایتهختی هه موو جیهان بووبیت. حکمه ت و کارسازی خودای گه وره داخوازی ئه وه بوو، شه یتان براکانی فریو بدات هه تا بیخه نه ئه و چاله وه، هه تا که سیک به ویستی خودا له گه ل خویدا بیبات بۆ میسر، زۆرینه ی جار دانستی خودا ئه و تاوانکار و شه یتانانه به کارده هیئت؛ که بۆ ئه رکیکی شاراوهی ئه وتو که چاکه یه کی گه وره ی تیدایه فریویداون. ئەگه ر ده ته ویت ئایه ته کانی ۶۲ هه تا ۶۵ سورته ی الکهف وه خوینه، کاتیک موسا فه رمان به به رده سه ته که ی کرد: ئاده ی خواردنمان بۆ بهینه، چونکه له م سه فه ردا زۆر ماندوو بووین،

خواردنه که یش له گوشتی ئه و نه ههنگه بیټ، که کورپه لاره که ی هه لگرتبوو، به لام نه ههنگه که گه راپه وه بو ژیان و هه لبرو قوی و ریگی ناو ده ریای بو خوی گرت بهر. ده بوو به ردهسته که ی له و باره وه هه والی به موسا دابا، به لام شهیتان له بیربرده وه: (گوتی: ئه وسا که له په نابهرده که دا دهحه ساینه وه، دیتت چلون من نه ههنگه که م له بیرچوو؟ دیاره شهیتان نه یهیشته وه بیرمبیته وه. ئه میش وه کو شتی سه مه ره ریگی ده ریای گرت به ری) [الکف: ۶۳]. وه لی ئه وه ی نه ههنگه که کردی نیشانه یه ک بوو که وایکرد گه شته که یان دووردریژتر بیټ: (گوتی: ئیمه یش هه ر شتیکی ومان ده ویست)، گه رانه وه بو شوینه که و چه زرده تی خریان دی، که چاوه ریئانه. شهیتان هه موو شتیکی له بیرى به ردهسته که ی موسا برده وه، هه تا موسا چاوی به و که سه بکه ویټ که فه رمانیپیکراوه بیبیت، چاوی که وت به خدر، خودایش کارسه رخره و به هه ژمونه، هه ر ئه ویش ئه و خیره ده هینیتته ریمان که ئیمه پیمانوایه که شه ره، ئه وه یشی پیمانوایه که خهیره دواتر شه ری به دوادادیت.

ئه وانه ی یوسفی مندالیان به چهند دراویکی که م کری، گه شته شاری (به ر په مسیس) پایته ختی هه کسوس له میسر، یوسفیان خسته مه زاده وه، هه موو بازرگانانی کویله کر کتیه رکی کرینی یوسفیان ده کرد، به لام وه زیری یه که می میسر که ناسناوی عه زیزی میسری هه بوو، هاته ناو کتیه رکتیه که وه و یوسفی کری. مندالیک هه تا بیژی جوان، چونکه عه زیزی میسر مندالی نه بوو، زور عه تفی بو ئه م ده جوولا، له به رانه ریدا هه ستی باوکایه تی که لئی ببه ش بوو بو دهرده بری، ئه مه یش دهرخری ئه وه بوو که ئه م ده م یوسف زور مندال بووه، به هاوسه ره که ی گوت: قه دری بگره، به لکو قازانجی لیکه یان بیکه ینه مندالی خومان. لیردا دانست و حکمه تی خودا به دیده که ین که چون -چه شنی مندالی موسا- ژینگه یه کی گونجاوی بو پیغه مبه ره که ی هه لبارد. یوسف

به‌وپه‌په‌ری ریز و نازوهه سالانی مندالی خوی به‌پیکرد، هه‌ر وه‌کو خودا شازنیکي (ئاسیا خاتوننی هاوسه‌ری فیرعه‌ون) بیبه‌ش له مندالی بو موسا فه‌راهه‌مکرد و موسا هات و ئەو بو‌شاییه‌ی پیپرکرده‌وه و ئەو خو‌شه‌ویست و ئەوین و سۆزه‌ی، که پیویستبوو بو‌ده‌روونی موسا وه‌کو پیغه‌مبه‌ریک پییبه‌خشی، به‌هه‌مان چه‌شن ئەو هه‌مان بارودوخه ژینگه‌یه‌یشی بو‌یوسف فه‌راهه‌مکرد، ئەمه‌سه‌رباری گه‌وره‌کردن و به‌خێوکردنیان له‌کو‌شکی میسردا و هه‌ستکردنیان به‌و خاترجه‌می و دلنیا‌یه‌ی کۆمه‌لایه‌تییه‌ی، که راده‌ی مه‌عریفه‌یان به‌گه‌وره‌یی وه‌چه و بنه‌چه‌یان (محتد) به‌هیزتریا‌نده‌کات.

دانستی خودا له‌بیبه‌شکردنی مندالی یوسف (دروودی خوی لیبتیت) له‌نازی دایک و باوک

سه‌رنجم سه‌باره‌ت به‌دوورخستنه‌وه‌ی یوسف له‌و ته‌مه‌ن بچووکهدا، که پینج یان شه‌ش سالان بووه، له‌ئامیز و کۆشی پر جۆشی باوکی و سۆزی به‌هیزی ئەو خالۆژنه‌ی که به‌خێویده‌کرد، ئاتاجی به‌بیرکردنه‌وه‌یه‌ له‌حیکمه‌ت و دانستی خودای گه‌وره‌له‌م بابه‌ته. خودا یوسفی وه‌کو پیغه‌مبه‌ر بو‌خه‌لکی میسر نارد. نا‌کریت هیچ پیغه‌مبه‌ریک بو‌نه‌ته‌وه‌یه‌ک بنیردریت و له‌بری خودا په‌یامیان پیبگه‌یه‌نیت، که‌چی زمانی نه‌ته‌وه‌که‌یان به‌باشی نه‌زانیت: (هیچ پیغه‌مبه‌ریکمان نه‌نارد، مه‌گین به‌زوان گه‌له‌که‌ی خوی؛ تا هه‌قیان بو‌روونبکاته‌وه. خودا هه‌ر که‌سێک چه‌زبکات گومرایده‌کات و کیشی بویت شاره‌زای راسته‌ری ده‌کات و هه‌ر خوی خاوه‌ن ده‌سته‌لاتی له‌کارزانه) [ابراهیم: ٤]. یوسف به‌زمانی عیبری ده‌دوا که‌ زمانی به‌ربلاوی ئەو وه‌خته‌ی شاری که‌نعان بوو، وه‌لی کاتیک عه‌زیزی میسر برديه‌ کۆشکه‌وه، پیویستبوو زمانی میسری کۆنیش فیربیت، هه‌ر خودی ئەو زمانه‌یش بوو، که خودا ویستی یوسف به‌ جوانی

فیریبییت؛ بۆئوهی دواتر له بانگه‌واز بۆ لای خودا به‌کاربیهییت. ئاشکرایه که مندالەکان توانایه‌کی له‌را‌ده‌به‌ده‌ریان هه‌یه له چۆنیه‌تی فیربوونی زمانی نویدا و چۆنیه‌تی دروست‌ده‌برینی پیت و وشه‌ی ئه‌و زمانه. ئه‌گه‌ر مندال گه‌یشته‌ته‌مه‌نی بالغ‌بوون، یان ۱۲ سال وه‌کو ئه‌وه‌ی هه‌ندیک له‌ را‌قیاران ده‌یڵین: ئه‌وا ئه‌سته‌مه به‌ باشی فیری ده‌برینی پیت و وشه و پیته‌ زه‌نه‌دار و بزوینه‌کان بییت. خودا ویستی به‌ باشی فیری زمانه‌که‌یان بییت، له‌به‌رئه‌وه‌ی بیشتوانیت به‌ باشی په‌یامه‌که‌ی بگه‌یه‌نییت. ته‌نانه‌ت هه‌موو پایته‌ختیک به‌شی خۆی خاوه‌نی شیوه‌زاری تایبه‌ت به‌ خۆیه‌تی، که‌ خه‌لکی ریزیده‌گرن و ئه‌ده‌بیاته‌که‌یانی پیده‌نوسنه‌وه، له‌ به‌رانه‌ریشدا له‌ گوند و لادیکان چه‌ندین شیوه‌زار هه‌یه، که‌ جیاوازه له‌ شیوه‌زاری شار. دانستی خودا داخواری ئه‌وه بوو، یوسف به‌ مندالی زۆر به‌ باشی فیری زمانی پاراوی میسر بییت و وه‌کو خه‌لکه‌که‌ی قسه‌پییبات.

له‌ سۆزی دایکایه‌تییه‌وه بۆ لاقه‌کردنی جنسی

به‌ سه‌رنجه‌کانمان جاریکی دیننه‌وه خزمه‌ت یوسف (دروودی خوای لیبت)، که‌ ده‌بینین گه‌شه‌ده‌کات و وه‌کو خونچه‌ی گولیک ده‌مه‌ده‌کاته‌وه؛ هه‌تا بیته‌ جوانتر و نیانتریش ده‌بیته‌، هینده‌ی نه‌برد زردایکه‌که‌ی که‌وته‌ داوی ئه‌وینیه‌وه و هه‌ولیدا یوسف (دروودی خوای لیبت) له‌خشته‌به‌ریت و دلی رابکیشیت، که‌چی ئه‌و خۆی راگرت و بۆی تاونه‌را چه‌شنی خۆراگری پیغه‌مبه‌ره‌ بیگونا‌هه‌کان، ته‌کییه‌وه له‌و کاره‌ نابه‌جینه‌ چه‌شنی ته‌کینه‌وه‌ی پیاوه‌ ئه‌مین و به‌جه‌رگه‌کان که‌ که‌سانیک ده‌یانه‌ویت فریوانبده‌ن، له‌ سه‌رووی هه‌موو ئه‌وانه‌وه ئه‌و به‌رزراگرتنه‌ی خودای عه‌زیز و به‌رز و به‌ریز، که‌ رزگاریکرد و کالای ئه‌میر و پاشاکانی به‌ به‌ر ژیانیدا کرد. وه‌حیی خودا وینه‌ی ئافره‌تیکمان بۆ ده‌کیشیت،

که دارای ناره زوویه کی جنسیی ئەوتۆیه که گه ورهیی و مه زینتییه که ی له بیر بردوووه ته وه، که به هیچ کلۆجیک ههستی دایکایه تی له هه مبهری دهرنه برپوه، ئەو دهمه ی عه زیزی میسر هینایه لای بۆئه وه ی بیکاته کوپی. کاتیگ خۆی به دهسته وه نه دا و به هه له داوان به ره و دهرگا که رایکرد بۆئه وه ی بیکاته وه، که وته شوینی و وه کو هه وه سبازیک دهستی بۆ راکیشا و دهستیگرت به کراسه که یه وه هه تا دراندی. قورئان وه ها ئەم رووداوه مان وه کو لوتکه یه ک بۆ باسده کات، که هاوسه ری عه زیزی میسر هه ولی لاقه کردنی یوسفی (دروودی خوی لیبیت) داوه و هاوکات بینه و بگره ی سه رجه م رووداوه که بۆ خومان به جیده هیلت هه تا بتوانین ئەندیشه بیکه یین و زیاتر بیریل بیکه یینه وه، که هه ر ئەو رووداوه بوو به دیمه نیکه سه رنجراکیش.

سه رجه کان پیمانده لێن؛ ئەوه ی روویدا به ئەگه ریکی زۆره وه له پیشتردا چه ندین هه ولی زۆری له م چه شنه یش هه بووه بۆ فریودانی یوسف. شایه ت به چه ندین شیوه و ئامرازی میننه ی تینوو، خۆی رازاند بینه وه و هه ولی فریودانی دابیت ته نها له پیناو تیرکردنی لایه نه جنسییه که ی، وه ها گومان ببردوو که وه ها کاریک یوسف لاواز ده کات و وه لامدانه وه ی ئەرینی بۆی ده بیت، کاتیکیش بیهیوا بوو؛ ئیدی دهستی به هیرشی زه فه ربردن به یوسف کرد. هه موو ئەم رووداوه یش بۆ ئەو تاقیکردنه وه ده گمه نه بوو، که یه کیگ له پیغه مبه رانی خودا توشیانها تووه که یوسفه و خودا ئەخلاقیکی به رز و نه رمونیانییه کی ئەوتۆی پیبه خشیوه، که ریگره له وه بخورپیت به سه ر ئەو که سه ی سته می لیکردوو، یان به وته، یان دهست تۆله ی لیبسه نیته وه. ئەوه سه ختترینی ئەو تاقیکردنه وانه بوو، که پیغه مبه ریک له پیغه مبه رانی خودا پیندا تیه پری.

نہینیی (مۆگناتیس)

لەوہیە جوانی و نەرمونیانی یوسف (دروودی خۆی لیبت) ھەلگری راز و نھینییەکی خۆدایی ئەوتۆ بیت، کە دەسودەم دلی ئەو کەسە تەماشایدەکات وەکو مۆگناتیس کە مەندکیشبکات. سورەتی یوسف (دروودی خۆی لیبت) ئەوەمان پێدەلێت ھەر کە ھاوسەری عەزیزی میسر بیستی -لەبەر ئەو کە یەنوبەینە بلابووویەو لەگەڵ یوسفدا (دروودی خۆی لیبت) کردوویەتی- کە چۆن لەلایەن ئافرەتانی چینی خوشگوزەرانی میسرەوہ بیژراوکران و رەخنەباراندەکریت، تەلەپەکی وەھای بۆ نەوہ کە جوانی و رادە کاربەگەری بەھیزی دیتی یوسفی (دروودی خۆی لیبت) تێدا بەکاربھینیت، چونکە ئەو وەختە بە ھۆی ئەزموونە کەسییەکی خۆی لەگەڵ یوسف بە باشی ھەست بەو رازە شاراوہیەدا دەکات، کە خۆدا بە دەستی توانستی خۆی لە کەسایەتی یوسفدا (دروودی خۆی لیبت)، دایناوہ. زولەیا ھەر لە تاوی مندالیی یوسفەوہ کە لە مالا کەیدا گەرەیکرد؛ رۆژانە چاوی لە جوانی یوسف کلانەدەکرد و ھەردەم لە رۆخسار و بەژنوبالای وی دەروانی، کاتیک گەرەبوو، بوو بە لاویکی ھەلکەوتووی فرە جوان، ئیدی لە پرتاوی خۆی پێراگیرنەکرا و ھەلکەوتایە سەر یوسف (دروودی خۆی لیبت). ھەر لەبەرئەوھیش بوو کە فیل و تەلەپەکی وەھای بۆ خانمانی میسر نایەوہ ھەتا بیکاتە بیانووی ھەولێ لاقەکردنی لاویکی وەکو یوسف (دروودی خۆی لیبت).

بۆیە خۆدا فەرمووی: (پاشان ژنانیک لە ئافرەتانی ناو شار ئەم دەنگوباسەیان بیست، گوتمان: سەیرە! ژنەکی عەزیزی میسر دەیەوئیت بە نەرمونیانی سەرنجی لاوہکی خۆی رابکیشیت بۆ لای خۆی، بە راستی ئەویندارییەکی بۆی ھەموو پەرەکانی دلی داگیرکردووە، بیگومان ئیمە ئەو ژنە لە سەرگردانیک ئاشکرا دەبینین. جا کاتیک

ژنه‌که‌ی عه‌زیزی میسر توانج و پلاره‌که‌ی ئه‌وانی بیست، ئه‌ویش ناردی به شویناندا و جیگه‌یه‌کی خۆشی بۆ ئاماده‌کردن، چه‌قۆیشی دایه‌ده‌ستی هه‌ریه‌که‌یان، ئینجا فه‌رمانیدا به یوسف و گوتی: ئاده‌ی وهره دهره‌وه بۆ لایان (با بتبینن) و جا کاتیک بینیان به گه‌وره و گرنگیان زانی و (الله أكبر)یان بۆ کرد و به بیئاگایی ده‌ستی خۆیان بری گوتیشیان: پاکي و بیگه‌ردی و دووری له هه‌موو ناته‌واویه‌ک شایسته‌ی خودایه، که ئه‌مه‌ی دروستکردوه! ئه‌مه به‌شهر نییه، ته‌نها فریشته‌یه‌کی جوان و به‌پزیه و هیچی تر نییه. ئینجا ژنه‌که‌ گوتی: ئه‌وه ئه‌و که‌سه‌یه که ئیوه لومه و سه‌رزهنشتی منتان ده‌کرد له باره‌یه‌وه، سویند به خودا بیگومان من هه‌ولمدا له‌خشته‌بیه‌رم، که‌چی ئه‌و هه‌ر خۆی گرت و پاکوخواینی ویست، سویند به خودا ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی من فه‌رمانی پیده‌ده‌م نه‌یکات، ئه‌وه به راستی به‌ندده‌کریت و زه‌لیلده‌بیت و به‌که‌م ته‌ماشاده‌کریت) [یوسف: ۳۰-۳۲]. به جوانییه ده‌راسا‌که‌ی و کاریگه‌رییه موگناتیسناسا‌که‌ی، ئافره‌تانی میسر هۆشیان له لای خۆ نه‌ما و وه‌کو ئه‌و که‌سه‌یان لی‌هات که به هۆی خه‌واندنی موگناتیسسییه‌وه دووچارای دۆخیکی ئه‌وتو بووه‌ته‌وه، که هۆشیاری له‌ده‌ستداوه.

به‌رده‌وامبوون له برینی میوه‌کان و به‌بێ ئه‌وه‌ی هه‌ست به ئازار بکه‌ن ده‌ستی خۆیان ده‌برێ و میوه‌کانیش به هۆی ئه‌بله‌قی و چاوتی‌برینیان بۆ یوسف و چۆراوی خوینه‌که‌وه، له ده‌ستیان ده‌خزا. پسپۆره‌ ده‌روونناسه‌کانی هونه‌ری خه‌واندن، ده‌توانن زۆر به ئاسانی ده‌ستی ئه‌و که‌سه‌ی که خه‌وینراوه بخه‌نه به‌ر پوویه‌کی گه‌رم و وه‌ه‌ایش رابینن که سارده و هیچ ئازاریکی پیوه دیارنه‌بیت، هه‌مان شتیش بۆ ده‌ستدان له پوویه‌کی سارده به‌وه‌ی گه‌رمه، دروسته! ئه‌وه‌یش به لایانه‌وه کاریکی ئاسانه. پیش دۆزینه‌وه‌ی ده‌رمانی به‌نج، برینکاره‌کان (الجراحون) خه‌واندنی موگناتیسسییان بۆ نه‌شته‌رگه‌ری به‌کارده‌هێنا.

به تهنها جوانیی ږوخساری یوسف ئه و هه موو کاریگه ریبیه ی نییه، به لام یوسف ئه و رازه ی به هوی سهختی تاقیکردنه وه که ی له لایه ن خودا پیښه خشرابوو؛ خو یوسف (دروودی خوی لیبیت) به جهنگان له گه ل موشریکه کاندئا تاقینه کرایه وه، دوچاری عه زیت و نازار و نه خو شیش نه بوویه وه وهکو ئه وه ی بو ږوویه ږووی زوریک له پیغه مبه ران بوویه وه؛ به لکو تاقیکردنه وه قورسه که ی به رهنگار بوونه وه ی فیل و کهیدی ژنانی میسر بوو، هاوکات لیخو شیبونی ئه وانیشی که سته میان لیکردبوو. لیره دا هه ست به وه ده که ی که خودای گوره ئه م رازه فریشته ئاسایه ی پیښه خشیبوو، بوئه وه ی مه قامی به رزبکاته وه بو پیغه مبه ریکی نیردرا و په یامبو هاتوو. هه روه ها به شیک له و راز و نه پنییه ش به خشرابوو به ژنانی میسر کاتیک گوتیان (ئه مه جگه له فریشته یه کی به ریز هیچی تر نییه) [یوسف: ۳۱].

کاتیک هاوسه ری عه زیزی میسر بینی ژنانی میسر چپیان له ده ستوپه نجه ی خویان کرد، هه ستیکرد جوړیک له جوړه کان ږیزی بو گه راو ته وه، ئینجا به پیخو شحالی (تبجح) و دهنگی که به رزه وه گوتیان؛ ئا ئه مه ئه و که سه بوو که ته مای تیکردبوو و ویستی له خشته یبه ریته، هه ر زوله یخایشه زوری لیده کات هه تا بیدات به فه تاره تدا و توشی فاحیشه ی بکات، ئه گه ر یوسف ره تیشیبکاته وه؛ ئه وا کونجی زیندا تونیده کات: (گوتی: ئه مه ئه و که سه یه که له سه ر ئه و سه رزه نشی منتان ده کرد؛ ویستم ببیته دوستم و دهستم ده گه ل تیکه لبکات، خوی ږاگرت و بو م تاونه کرا؛ ئه گه ر ئه وه ی له وم ده ویت که بیکات نه یکات، زه لیلده کریت و به که م ته ماشاده کریت) [یوسف: ۳۲].

له و کاته دا هه موو ئا فره تان کوکبوون له سه ر ئه وه ی به هه ر ئامرازی که بووه فریو بیده ن، به لام خو ږاگر بوو. ئه ی خوینه ری هیژا، سه رنج له نار هه تیی ئه م تاقیکردنه وه یه بده. ئه بوهوره یره (ږه زای

خوای لیبیت) دهلیت: پیغهمبهری خودا (دروودی خوای لیبیت) مژدهی بههشتی داوه به هوت کهس، که له رۆژی دوایدا دهیانخاته بهر سایه‌ی خویه‌وه ئه‌و رۆژه‌ی که هیچ سایه و سینه‌ریک نییه: (پیاویک ئافره‌تیکی قه‌شه‌نگ و جوان و خاوه‌ن‌پیگه داوای کاری نار‌ه‌وای لیبکات و ئه‌ویش بلیت من شه‌رمی له خودای ده‌که‌م).^۱ ئه‌دی ده‌بیت پاداشتی بۆ‌گه‌نجیک چۆن بیت، که ئافره‌تیکی خاوه‌ن‌پایه و هاوسه‌ری عه‌زیزی میسر بیت، که دارای جوانیه‌کی سه‌یر بووه، ئافره‌تیکی له‌و چه‌شنه‌یش به لای یوسف‌ه‌وه هر ئافره‌تیک خاوه‌ن‌پایه و پیگه نه‌بووه و به‌س، به‌لکو گه‌وره‌ی بووه و ده‌سه‌لاتی به سه‌ر چۆنیه‌تی ژیا‌نی یوسف‌دا هه‌بووه؛ نه‌ک ئه‌وه به‌لکو ده‌سه‌لاتی به سه‌ر پیاوه‌که‌یشیدا شکاوه که پوتیقاره و هاوسه‌ری زوله‌یخایه، یوسف‌یش بو‌یری ئه‌وه‌ی نییه له فه‌رمانی ده‌ربجیت، چونکه هر ئه‌ویش هه‌ره‌شه‌ی خراب‌مامه‌له‌کردن و له‌به‌نیکردنی لیده‌کات، ته‌نانه‌ت پیاوه‌که‌یشی گو‌یرایه‌لی فه‌رمانه‌کانی ئه‌م زوله‌یخایه، وه‌کو چۆن ژیرده‌سته‌کانی پوتیقاریش فه‌رمانبه‌رداری له خودی خو‌ی ده‌که‌ن.

بیسۆ: یوسف (دروودی خوای لیبیت) یه‌کیک بووه له‌و پیغهمبهرانه‌ی دووچاری سه‌ختترین به‌لا و ژانکو (معانات) بووه‌ته‌وه، که پیغهمبهر نه‌بیت هیچ که‌س توانای به سه‌ر ئه‌م جو‌ره فریودانه‌دا ناشکیت، به‌لام که ئه‌م تا‌قیکردنه‌وه قورسه زۆری بۆ هینا و له‌ولایشه‌وه هه‌ره‌شه و گو‌ره‌شه‌ی زوله‌یخا به‌وه‌ی له کونجی زیندان توندیده‌کات، ده‌ستی له هه‌موو لایه‌ک بووه و رووی له خودا کرد و لالایه‌وه و فه‌رمووی: (ئه‌ی په‌روه‌رنده‌ی من، زیندانه‌که‌م پینخۆشتره له‌وه‌ی ئه‌وان لیمده‌خوازن؛ ئه‌گه‌ر تو گه‌ری ئه‌وانه‌م لی‌لانده‌یت، دلم ده‌چیت بۆ لایان و یه‌کیک

۱ البخاری، صحیح البخاری، مرجع سابق، کتاب الأذان، باب من جلس في المسجد ينتظر الصلاة وفضل المساجد، حدیث رقم (۶۶۰) ص ۱۴۱.

دەبىم لە نەزانان) [يوسف: ۳۳]. خودا بە دانست و بەرپۆەبەرييه سەنگينه كەى (المحكّم) هەموو ئەو هۆكارانهى بۆ سازاند، كە ببیتە هۆى گيرابوونى نزاكەى. گومانى تيدا نيبه كە ئافره ته كان له دەرەوه و ئەملاولا باسوخواسى بەهيزى و خۆراگريى يوسفيان كردبوو له بەردەم فریودان و لەخشته بردنه كانى زولەيخا و ئافره تانى داروده ستهى فریوده رى، هەتا هەوالەكە بلاوبوو يه وه و عەزىزى ميسر و خاوخيزانه كەى ترسيان لينيشت له ئابروو چوونيك كە شتى زۆر خراپتر به دواى خۆيدا دەهينيت. له و كاته دا ئەوان قسه يان هاته سه ر ئەوهى بيخه نه به نديخانه وه هەتا هيچ نه بيت توزيك دهنگۆكان كپينه وه و ميسرييه كان ئەو ئابروو چوونهى هاوسه رى عەزىزى ميسريان بيربچيته وه، ئەوه يش خودا بۆى سازاند هەتا يوسف رزگار بكات و نزاكە يشى قەبول بكات و بەم له به نديكردنه (له كه يد و فيلى ئەوان پاراستى).

یوسف (دروودی خوی لیبت) له به ندیخانه دا

ئەگەر وهی، یان خەو هەلاوێردەبکەین له یوسف که به مندالی له بنی بیرەکهی که نعاندا دیبوی، ئەوا قورئانی پیرۆز هەتا ئەو کاتە ی دەچیتە به ندیخانه وه؛ نه باسی پیغەمبەریتییە که یمان بۆ دەکات، نه ئەو تاییه تمەندییه معجزه یه یشی که خودا له لیکدانه وهی خودا پیبە خشیبوو. به ندیخانه بۆ که سیک که تاقیکردووه ته وه و به ریکه وتوو، شوینیکه تیایدا ههسته کان تیژده کریت و عاتیفه کانیش نه رمدەبن و بابای به ندرکاو کاتیکی به تالی زوری له به ردهسته بۆئەوهی زیاتر له بیرە شله ژانی و کاردانه وه ییه کانی و ئەو خهوانه ی رابردوویشی که بیرى لیده کاته وه، قوولبیته وه.

بۆیه ئەو دوو به ندرکاو وهی له گەل یوسفدا خزانە به ندیخانه وه، له یوسفدا (دروودی خوی لیبت) راستگویی و به ره که تکیان به دیده کرد، که زۆرینه ی ئەو خهوانه ی بۆ لیکدەدانه وه، که قورئان به دوورودریژی و به لیکدانه وهی یوسف بۆی نه گیرا وینه ته وه، به لکو له سه ر زمانى یوسف ئەو هه والە ی پیداوین، که ئەوهی یوسف بۆی لیکدانه ته وه له واقعی رۆژانه ی ژیاندا پرویانداوه. گوتی: (به ر له ژه مه نانیک که بۆتان دیت و پیش خواردنی، واتای خه وه که تان پیده لیم؛ که ئەمه ییش له وه به هرا نه یه په روهرنده م فیڕیکردووم. من ئایینی ئەو که سانه م وه لاناوه، که نه برۆیان به خودایه و لایانوايه قیامه ت نایه ت) [یوسف: ۳۷].

یوسف (دروودی خوی لیبت) سوپاسی هه ردووکیانى کرد که هاتوونه لای و ده یانه ویت ئەو خه وهی که به ستراوه به داها تو یانه وه ئەو بۆیان لیکداته وه. ئەمه ی به هه ل زانی بۆئەوهی بۆ یه کتاپه رستی بانگیان بکات و پشته له بکه ن له ئەو خودایانه ی که هه یج ده سه لاتیکیان نییه. به وه نه رمونیا نییه ی که خودا تیایدا به دیه ئناوه، بانگه یشتیان ده کات و به (هاوه لانی زیندانم) قسه یان له گەل ده کات، که هه ردووکیان

خزمه تکاری کۆشکی پاشای میسر بوون، یوسفیش (دروودی خوی لیبیت) له کۆشکی عهزیزی میسر دا وهکو ئه میر وابوو. له م ئایه ته دا: (ئه ری ئیوهی دوو هاوبه ند، ئاخۆ چه ندین پهروه رنده و پنباشتره، یان خۆ خودای تاک و ته نیای زال به سه ره هه موو شتی کدا؟) [یوسف: ٤٠] وانه یه کی مه زن هه یه بۆ بانگخوازه کانی ئه م زه مه نه مان. یه کیکیان له خه ویدا بینی به دهستی خۆی ترئ دهگوشیت بۆ ئه وهی شه راب بۆ پاشا دروستبکات، ئه وی دیکه یان بینی به سه ره سه ری وهی نانی هه لگرتوو و بالنده لییده خۆن. وهکو ئه وهی له ئایه ته پیروژه که دا ئاماژه به وه دهکات، که یوسف (دروودی خوی لیبیت) لیکدانه وهی بۆ خه وه که یان کردوو. گوته به وهی له خه ویدا دیویه ته شه رابی بۆ پاشا دروستکردوو، که ده بیت به مه یگێری پاشا، به وهیشی که نانه که به سه ری وه بوو و بالنده لیخواردوو، که دواتر له چوارمیخه ده ریته و بالنده که لله ی سه ری ده خۆن. ئه وهی گوته وه ها ده رچوو، ئه وهی شه رابی بۆ پاشا دروستده کرد و دواتر بوو به مه یگێر، پزگاریبوو، ئه وی دیکه ییش له چوارمیخه درا.

خه وی راست

به لامانه وه گرنگه ئه وهیه بزانی، که هه ندیک له خه وه کان له داهاتو دا کتومت وهکو ئه وهی خه و بین دیویه ته ی رووده دن. نمونه ی ئه م خه وانه ییش پنیوستی به لیکدانه وهیه کی ساده هه یه، یان هه ر پنیوستی به لیکدانه وه نییه. خودا له قورئاندا نمونه ی ئه م جوړه خه وه مان به لیکدانه وهی یوسف بۆ ده هی نیته وه، که خه وه که ی بۆ هه ردوو زیندانی کرا وه که لیکدایه وه، که یه کیکیان قوتاریبوو، ئه وی دیکه ییش بوو به مه یگێری پاشا.

له میژووی ئیسلامیماندا ده رک به وه ده که یین که هه رکات رو حانیه ته مسو لمان زیاتر بیت، خه وه کانی شی وه راسته ده گه ریته، ژیاننامه ی پیاو باشان

و زانایانمان سیخناخه بهم جوړه خهوانه، به لکو هه نديک ژيانيان به هوۍ خهوه راسته که یه وه که بينويه تی، یان که سیکي تر خهوی پیوه بینویه گوړاوه. وهکو ئه وهی پښتر باسکران ده کریت ئه م جوړه خهوانه یش بو که سائیک که پابه نديی ئایینیان نییه روو بدات، ته نانه ت بو ئه وانه یشی که نامسو لمانیشن، وهلی به ده گمهن روو ده دات. هه نديک جار که سیکي نامسو لمان خه وه که ده بینیت بو کاریک، یان بابه تیک که لیشاراوه یه و خیریکي گه وره ی مرو قایه تیی ئه وتوی تیدایه، که خودا ئه ندازه گیری بو کردووه.

له وانه یش ئه و خهوه دوو باره بووه ی که باپیری پیغه مبه ر (دروودی خوای لیبت) ده بینیی و فه رمانی پنده کرا به هه لکه ندنی بیری زه مزه م له بیابانیکي کاکیه کاکيي ئه وتودا، که له خه وه که یدا بو ی دیاریکرابوو، بیره که ی هه لکه ند و ئاوه که ته قی، ئه وه بوو ئه میستایشی له گه ل بیت به ملیونان حاجی و عومره کار و خه لکی مه ککه و دهره وه ی مه ککه یش، ئاوی لیده به ن و تینویتیان ده شکینن، هه موانیش ئاوی زه مزه م له مپه ری دنیا هه تا ده گاته ئه وپه ری دینا به ئاوه سازگار که ی به هر مه ندده بن. ئاوی زه مزه م یه کیکه له موعجیزه به رده وامه کانی حه رهمی مه ککه، به لام پیغه مبه ران هه رچی له خه ودا بیینن وهکو مژده یه ک وه هایه و ده راسته ده گه ریت، ئه وه ش به هوۍ پیغه مبه ریتیه که یانه وه که بینیی خه و وهکو یه کیک له ئامرازه کانی وهی مامه له ی له گه ل ده کریت. عائیشه ی دایکمان ده لیت: (یه که مین ئامرازی وهی بو پیغه مبه ری خودا (دروودی خوای لیبت) خه و بینیی راستگو یانه بوو، هه چ خه ویکیشی ده بینیی چه شنی رو شنایی به ره به یان بو ی ده هات).^۲

۱ وهکو به لقیس، یان ئافره ته حیمه ریبه به مانیه که، که قورئان به دوو رو دریزی باسیده کات. وهرگیز
 ۲ البخاری، صحیح البخاری، مرجع سابق، کتاب بدء الوحي، باب کیف کان بدء الوحي إلی رسول الله ﷺ، حدیث رقم (۳) ص ۲۱.

ئەو خەوانەى بە شىۋەيەكى رەمزىن، كە ئايا خەون، يان قسە و گوقتار؟

قورئانى پىرۆز باس ئەو نىعمەتانەمان بۇ دەكات، كە خودا بە يوسفى راستگۆى بەخشيۋە لە لىكدانەوہى خەوہكاندا، وەلى سوردەتەكە تەنھا جەخت لە لىكدانەوہى خەوہكان دەكات. چما قورئان ئەوہ موعجىزەيە بە لىكدانەوہى فەرمودەكان (تأويل الأحاديث) گوزارشت لىدەكات، نەك بە لىكدانەوہى خەوہكان؟ بىگومان ئەو خەوانەى شىۋەى رەمزيان لەخۆگرتوۋە وەكو خەوى ئەو كەسەى بىنى لە سەر سەرى سوزگىيەك نان ھەبوو و بالندە لىدەخوارد، پىويستى بە كەسىك ھەيە، كە خودا نىعمەتى بەصىرەت و بىنىنى دلى پىيەخشيبيت و بتوانىت بە ھۆيەوہ جياوازيكات لە نىوان گفتوگۆى دەرۋون، فرىودانەكانى شەيتان و مژدە ئىلاھىيەكان.

لەبەرئەوہى ئەو سى پىكھاتەيەى خەونەكان ھەندىكىان لەگەل ھەندەكەى دىكەيان تىكەلدەبن. سەربارى ئەوہى توپزىنەوہ ئەزمونىيە نوپىيەكان لە مەيدانى خەوہكاندا، بە بەلگەى زانستى سەلماندوويانە ئەو كەسەى ھەر بە بىداربوونەوہى، خەوہكەى تۆمارىنەكات و لەبەرىنەبيت، ئەوا گومانى تىدا نىيە و بە تىپەربوونى كات؛ يادگە و ئەو رۋوداوانەيشى لە زەينىدا ھەلىگرتوۋە و پەيوەندى بە خەوہكەيەوہ ھەيە - بە شىۋەيەكى سادە، يان گەورە- خۇيان لە دووبارە پىكھاتنى شتىكى ئەوتوى پەيوەست بە رۋوداۋەكانى خەوہكەيەوہ ھەلدەقورتىن. ھەروەھا ھەندىك لەو كەسانەى يادگەيان لاوازە و شتەكانيان بىرنايەتەوہ، يان ھەندىك لەو ھەوالانەى كە خەوہكە لە پىشتىدا ھەموارىكردوونەتەوہ، لەگەل خەوہكەيدا يەكدەگرن، واتە خەوہكەيان تىكەلوپىكەلن. زۆرىنەى ئەو خەوانە بەدەر نىن لە گفتوگۆى دەرۋون و ئەو يادگانەيشى پەيوەستە پىيانەوہ، كەوابوو تىكرا قسە و گفتوگۆن و لە خەودا دەبىرنىت، كە زۆرىنەى جار تىكەل بە ئەزمونەكانى ژيانى پۆژانە دەبن، كە سەرچەم

ئەمانە ھېندەى قسە و گوڧتارى دەروون نيوھىندە حەقىقەت نىن و بە خەويكى راستەقىنە دانانرىن.

ئەوھى زياتر لىكدانەوھە سەختتەدەكات و خەودىتنەكە وەكو گڧتوگۆى دەروون لىدەكات، ئەوھىيە كە ھەندىك لەو شتانەى لە خەوھەكانماندا دەيانىبنىن لەوھىيە بە ھۆى خۆتىھەلقورتانى ھەندىك لە پۇھەكانەوھە بىت، كە لە دەورى ئەو دەروون و نەفسەمان مەلەدەكات كە لە كاتى خەوتنماندا خودا مرادوونى. خوداى مەزن لە قورئانى پىرۇزدا بەئاگاماندەھىننىتەوھە بەوھى خەو ھالەتتەكە و چەشنى مردنە، كە پىيگوتراوھە (مردنى بچووك) بەراورد بە مردنە گەورەكە، يان مەرگ، چونكە خەو مردنىكى كاتىيە و و تىايدا خەوھەكانمان لەگەلىدا رەنگدەگرىت: (ھەر خودايە كە گىانەكان دەكىشىت لە كاتى مردنياندا، ھەرۇھە ئەو گىانەيش كە نەمرد لە خەوھەكەيدا ھەر خودا بۆى دەنيرىتەوھە، جا ئەو كەسەى كە خودا برىارى مردنى داىتت رۇھەكەى دەگرىتەوھە و ناگەرىتەوھە بۆ لاشەى، ئەو كەسەيش كە رۇژى تەواونەبووىت دەنيرىتەوھە بۆى تا كاتىكى دىارىكراو، بە راستى ئا لەو دىاردانەدا چەندىن بەلگە و نىشانەى زۆر ھەيە بۆ كەسانىك كە تىبفكرن و بىربكەنەوھە. [لەم سالانەى دوايىدا ئارسەر ئەلىسۇن زاناي فىزياي ناوكى لە كۆنگرەيەكدا لە قاھىرە بابەتىكى لە بارەى مردن و خەو پىشكەشكرد، تىايدا گوتبووى: دواى نزيكەى ۲۵ سال لىكۆلىنەوھە و وردبوونەوھە بۆم دەركەوتووه، كە خەو جۆرە مردنىكە، ئەو كاتە زانايەكى موسلمان ئامازھى بۆ ئەم ئايەتە كرد، ئىتر ئارسەر سەرىسورما و سەرئەنجام شاىەتومانى ھىئا، ئىستا موسلمانىكى ئىنگلىزى تىكۆشەرە]) [الزمر: ۴۲].

جىھانى رۇھەكان كە دەروونى كەسى خەوتووى تىدەچىت، جىھانىكى قەرەبالغە، بە چەندىن بونەوهر و بەدىھاتووى رۇھى شەو پۆلدەدات،

لهویندەر مهلائیکه و رۆحی پیغه مبهران و رۆحی ئهوانه ییشی له چاکه کاران و خراپه کاران و شه یاتینه کان و جگه له وانیش که چه ندین جیهانن خودا نه بیت کهس په بیینابات، بوونیان ههیه. رۆحی کهسه خه وتوو هکان لهویندەر دهگات به رۆحه کانی دیکه و بیان شاد دهن، وهکو ئه وهی له رستهی گه وره ی (السنن الکبری) نه سائیدا هاتوو و ده لیت: (... خوزهیمه ی کور ی ثابت گیارویه تیه وه و ده لیت: له خه ومدا بینیم له سه ر ناوچاوی پیغه مبهری خودا (دروودی خوی لیتیت)، کړنووشمده برد، دواتر خه وه که ی بۆ گیارویه وه، فه رمووی (دروودی خوی لیتیت): رۆح به رۆح شاد ده بیت، پیغه مبهری خودا (دروودی خوی لیتیت) سه ر بیرد به ناو پۆشاکه کهیدا). ئیبن قه ییم له کتیبی (رۆح دا ده لیت: زۆر جار خه وه کان له میانه ی ئه و کار لیکه رۆحیه ی نیوان کهسی خه و بین و رۆح و بونه وه ره ئه تیرییه کانی دیکه وه، رهنگ و شکلی یه کتر ده گرن. هه رکات بابای خه وتوو بیدار بوویه وه، له که متر له چرکه یان چاوترووکانیدا نه فسه که ی بۆ ده گه ریته وه، وه لی هه ر که مرد رۆحی ده چیته جیهانی به رزه خه وه.

یوسف (دروودی خوی لیتیت)، که به هرهیه کی رۆحیه ی مه زنی له لیکدانه وه ی خه و ناندای پییه خشراره، ئه مه وایلێکردوو به فه زلی خودا بتوانیت جیاوازیبکات له نیوان ره مز و ئه و بابه تانه ی په یوه سته به یادگه و قسه ی ده روون و بیته و بگره ی جیهانی رۆحه وه، هاوکات ئه و کاریگه رییانه ییشی له سه ر ده روونی بابای خه و بین له کاتی گیارانه وه ی خه وه کهیدا و شار دنه وه ی ئه و شتانه ییشی که له خه وه کهیدا دیویه تی

١ النسائي، أبو عبد الرحمن أحمد بن شعيب (ت ٣٠٣هـ). السنن الكبرى تحقيق حسن عبد المنعم شلبي، إشراف شعيب الأرنؤوط، بيروت: مؤسسة الرسالة، ٢٠٠١م، كتاب التعبير، باب من رأى النبي، حديث ٧٥٨٤.

٢ ابن قيم الجوزية، أبو عبدالله محمد بن أبي بكر (ت ٧٥١هـ). الروح، بيروت: دار الكتب العلمية، ١٩٧٥م، ص ١٨٠.

لەبەر شەرم، یان ترسەووە ناتوانیٔ بیانگیریتەووە. باری دەروونی و
 ڕۆحیی خەو بین لە کاتی گیرانەووەی خەو هەکی و هەستکردنی کەسی
 خەوزان لە کاتی بیستنی خەو هەکی، ڕۆلی گرنگیان هەیه لە پڕۆسەی
 لیکدانەووەی خەو و هەلۆه شاندنەووەی ڕەمزی خەو هەکان. لەبەرئەووەی
 نەریتی خەو هەکان و اسانی کە خەو هەکی پەییو هندی بە چەند دۆخیکی
 شلەژانی سەختەووە هەیه، هەرکات کە سەکی بە خەبەر هاتەووە، یان
 بیدار بوویووە؛ ئەو کاردانەووە و شلەژانەیش باردەهکات، کە هۆکاری ترس
 و خۆشیی مرۆفەکی بوو، خەو هەکی و هەکی چیرۆک، یان گفتوگۆیەکی
 ئەوتۆ بگیردیریتەووە دەمینیتەووە. ئەو هیش بە شیو هەکی تایبەت بە سەر
 ئەو خەو ترسناکانەدا جیبەجیدەبیت، کە دوا ی خەو هەکی بیدار دەبیتەووە؛
 بۆئەووەی دەروونی هێمنبیتەووە لەو شلەژانە سەختەی توشی هاتووە،
 دواتریش خەو هەکی و هەکی چیرۆک و گیرانەووە و سەرگوزەشتە ی لیدیت.
 پیموایە خەوی ڕەمزی کاتی کارلینکی لە گەل جیهانی ڕۆح و بونەووەرە
 ئەئیرەکانی دیکەدا دەبیت، ئەوا دوو چاری مەملانییەکی ڕۆحی دەبیتەووە،
 هەندیکیان هەرچۆنیک بیت هەولدادات خۆی لیبە دووربگریٔ، هەندیکی
 دی ویکدیت لە گەلیدا و هانیدەدات و دەرگای بۆ دەکاتەووە، هاوکات
 خەو هەکی بەرئەنجامی ئەو مەملانی سەختە، وینە ی ئەو وەر دەگریٔ
 و ڕەنگرێژ دەبیت. وای بۆ دەچم لە گشتاندنی ئەو فەرموودەیه: (پۆحەکان
 سەربازگەلیکی پڕچەکن) پالپشتی ئەم بیرکردنەو هیه بکات. عائیشە
 دەفەرمویت، پیغەمبەری خودا فەرمووی: (پۆحەکان سەربازگەلیکی
 پڕچەکن، هەر کامیان یەکی بناسن هۆگری یەکتەر دەبن، ئەوانەیشیان لە
 یەکتەری بخوینن و دووربگرن، ناکۆک و ناتەبادەبن و پیکەووە نایانکریٔ).
 لەو هیه ئەم مەملانییە خەویکی ئاسایی لە سادەییەکی ڕوون و ئاشکراو

١ البخاری، صحیح البخاری، مرجع سابق، کتاب أحادیث الأنبياء، باب الأرواح جنود مجندة،
 حدیث رقم (٣٣٣٦) ص ٦٣٦.

بگوریت بو چه ند رهمزیکي ئالون، ئیدی با هه لگری چه ندین پرسی خیریش بیت، وهلی پوچه خراپه کان، یان شه یاتینه کان له خه وه که دا زالبون، ئەوا خه و بینینه که ده گوریت و ئاو و ژو و ده بیته وه بو خه و یکی ئەوتو، که پره له ترس و هه والی هه راسانکه ر و غه مگین و شه رمه زاری، به لام ئەگه ر خه وه که له لایه ن خودا وه بو و خودایش ویستی پارێزگاری لیبکات، ئەوا به هیچ کلۆجیک شه یتان و شه یاتینی، یان هیچ پوچیکی خراپه کار ناتوانن لیتنیزیکبینه وه. بو نمونه ئەگه ر خه و بینینه که په یامیکی بو بابای خه و بین تیدا بو به وهی له خه وه که یدا بینویه تی شتیک له داهاتو و دا پو و ده دات، ئەوه هه مان ئەو پو و دا وه زور به پو و نی ده بینیت وه کو ئەوهی قیدیویه کی وردی وینه گرتن بیت و هه مووی دیته به رچاوی. هه رکات خودا مؤله تیدا بو ئەو پو و دا وانه ی له خه وه که یدا بینویه تی که پو و بدات، ئەوا کتومت وه کو ئەوهی دیویه تی پو و ده دات.

که واته ئەگه ر خه و نه توانیت پارێزگاری له خو ی بکات له وهی پوچه کانی دیکه بینه ناویه وه و سنوور بیه زینن، ئەوا ئەو کات په رژین و سنوور ده کی ده به زینن و هه ندیک تایبه تمه ندیی خو یان به به ر خه وه که دا ده که ن، هه تا وایلیدیت خه وه که ده بیته رهمزی و پیویستی به که سیک هه یه لیکدانه وهی بو بکات. ئەگه ر ئیمه مانان ئەو خه وهی راسته قینه ی که سه رچا وه که ی له خودا وه یه، چواند به قیدیویه کی پو و نه وه، ده سا با ئەم جو ره خه وه رهمزیانه یش به تابلویه کی هونه ری سوریالی بچوینن، که هونه رمه ندیکی به ناوبانگی وه کو پیکاسو دایه پناوه، که تابلو کانی وه ها نمایشده کات و ده کیشیت وه کو ئەوهی کومه له رهمزیکي ئەوتو بن، که ئاتاجیان به که سیک هه یه واتا ورده کانی بخاته پوو.

خه ولیکده ره وهی به هرده ر ئەو که سه یه ده توانیت به هوی پوچه کانه ته که یه وه، جیاوازی له نیوان خه وه راسته قینه که و پاشکوی ئەو کاریگه رییانه ی دیکه بکات که ده ورخولی خه وه راسته قینه که یان داوه.

ئەو خەوئى لە سورەتى يوسفدا باسكرا لەم جۆرەيانە، كە خەويكى پاتبووئە و چەندجارە بوو، كە پاشا ديبوو. شەويك پاشا خەوينكى سەيرى بينى و بوو بە مەراقى و لە كۆبوونەوئەيه كدا گوتى: بە راستى من لە خەومدا بينيم كە حەوت مانگاي قەلەو لەلايەن حەوت مەنگاي لەر و لاوازەو خوران، حەوت گولەگەنمى سەوز و جوان و حەوتى وشكيشم لە شوئى ئەواندا بينى. خەوئە كە راست بوو، يوسف هەر بە خوى لە بەنديخانەدا بوى ليكدايهو، بۆئەوئە گەلى ميسر بە گشتى لە سالانىكى قاتوقرى و برسيتى كە تەر و وشك پيكةوئە لەناوئەبات و لە داهاوئودا توشيانئەبىت، رزگاربات.

زانايان و خەونزانان و جادووبازانى ميسر نەيانئوانى خەوئە كە بۆ پاشا ليكئەنەوئە و گوتيان ئەمە خەوى بيئەروبن و هەلەجوبەلەجە، وئەلى مەيگيرەكەى پاشا كە يوسف پيش رزگاربوونى لە بەنديخانە مژدەى ئەوئە پيئادبوو، كە دەگەرئيتەوئە سەر ئەركى خوى و قوتاريدەبىت، بىرى بەهرەى يوسفى لە ليكئەنەوئەى خەودا كەوتەوئە، هەمان چيروكى خويانى بۆ پاشا گيرايەوئە كە چۆن ئەو كات لە بەنديخانەدا بە جوانى و دروستى خەوئەكەى بۆ هەردووك لەو هاورئيبە ليكئەوئەوئە. خەوئە كە لە بەنديخانە بۆ يوسفيان گيرايەوئە، ئەويش دەسوئەم و بەبى سستى خەوئەكەى بۆ ليكدايهوئە، هەتا گەلى ميسر لە برسيتيئەكە، كە بەريان پيئەگرئيت پيارئيت، ئەمە سەربارى ئەو هەموو ئەشكەنجە و ئازار و سئەمەى زولەيخا و داروئەستەكەى، رووبەروويانكردبووئەوئە، بەلام ئەمانە هيچ ريزگرنەبوو لە بەردەم ئەو سۆز و ميهر و شەفەقەتەى لە هەمبەر خەلكى ميسرەوئە بۆئەوئەى رزگاربانكات. مانگاكانى بە سال ليكدايهوئە، حەوت گولەگەنمە سەوزەكەيشى بە حەوت سالى باراناويى ليكدايهوئە، كە حەوت سالى قاتوقرى و بيئارانى بە دوای خويئە دەهيئيت، حەوت گولەگەنمە وشكەكان رەمزى قاتى و گرانى و بيئارانى بوون، دوای ئەم چەند سالە،

سالیکی باراناوی و پر به ره که ت دیت، که خه لکی به روبومی زوریان
پیده به خشریت و میوه دهگوشن و شه به تی لیدر سته ده کن.

پاشا سه ریسورما له لیكدانه وهی یوسف، هر مه یگیره که که گوتی
که سیك ده ناسم که سه رتویی خه و نزانانه و هر ئه ویش بو وه و الیدا
به پاشا که خیزانی عه زیزی میسر، ئم گه نجهی له به ندی کردووه و
ویستوو یانه فریو بیده، هه روه ها پییگوت که چهنده خوپاریز و داوینپاک
بووه و دارای ئاکار و ئه خلاقیتی به رز بووه، به رادهیه ک خودا به هره
و نیعمه تی جوانیه کی و هها پییه خشیوه، که ئافره تانی مه زنی میسر هه ر
به دیتنی دهستی خویان به چه قو بری و ئه سلن هه سستی شیان به برین
نه کرد. بویه یوسف هیچ تور نه بووه له وهی ره تیکر دوو ته وه بیته دهره وه
له به نیدخانه، هه تا پاکیتی و بیتاوانی ئه و نه سه لمینریت. پاشا به و په ری
سام و هه بیه تی پاشایه تییه وه ئافره ته کانی بانگ کرد و لیپر سینه وهی له گه ل
کردن و دهرکی به و هیش کرد، که چییان به ران به ر یوسف کردووه: (ئه و
کاره گرنگه تان چی بوو کاتیک ئیوه ویستتان یوسف له خشته به رن؟)
[یوسف: ۵۱]. ئافره ته کان له سه رووی هه موویانه وه خیزانی عه زیزی
میسر، جگه له دانان به راستیه کی تال و بیتاوانی یوسف (دروودی
خوای لیبیت)، هیچ دهر چه یه کیان بو نه مایه وه له وهی کرد بوویان
به ران به ری.

بویه ئایه ته که ده فهرمویت: (پییگوتن: ئه و کاره گرنگه تان چی بوو
کاتیک ئیوه ویستتان یوسف له خشته به رن - ئایا ئه و هیچ تاوانیکی
هه بووه؟ - هه موو گوتیان: په نا به خودا - ئیمه بوختانی بو بکه ین. ئیمه
هیچ جو ره هه له و ناشرینییه کمان لینه دیوه و نه زانیوه، - ژنه که ی عه زیزی
میسر - گوتی: ئا ئیسته ئیر راستی روون و ئاشکرا بوو - دان به راستیدا
ده نیم - خه تای من بوو، ده مو یست له خشته یبه رم و به راستی یوسف
یه کیکه له راستگویان) [یوسف: ۵۱].

بیگومان تەفسیرە رەمزییەکی یوسف بۆ خەوەکە ی پاشا بەوەی مانگا = سالە، سەرنجی زۆریک لەوانە ی ئەوسا و ئیستای بە لای خۆیدا ڕاکێشاوە، کە خاوەنی ناو و ناوبانگ بوون لە لیکدانەوەی خەوندان، بەوەی چەند نەخشە و لیستیکی چەسپاوی ئەوتۆ دابنن، رەمز بیت بۆ ئەو شتانە ی بابای خەوبین لە خەوەکەیدا دەیانبنیت، وەکو ئەوەی ھەرچی لە خەوەکەیدا دەیبینیت وەکو نیشانە و پەتایەک بیت بۆ چەند نەخۆشییەکی دیاریکراو، چەشنی ئەوەی کابرای خەونزان پزیشکیک بیت و لە نیشانەکانی نەخۆشەکە، دنیابیت لە جووری نەخۆشییەکی.

لە کتییی لیکدانەوەی خەوەکاندا ئەوە دەبینن، کە ھەر کەس بینی لە خەویدا بازرگانە و دوکانەکی کەوتوو بە سەریدا، ئەو ژیانەکی تەلاقدەدات، ئەگەر نەخۆشیش بیت ئەوا دەسودەم دەمریت، وەلی ئەگەر دوکانەکی جوان بیت و پربیت لە شتومەک؛ ئەو مژدەییە بۆی. ئەگەر سەلتیش بیت ئەوا ھاوسەرگیریدەکات و دەبیتە خاوەنی مال و داراییەکی زۆر، وەلی ئەگەر لە خەویدا بینی زەماوەندیکردوو کەچی بووکی نەبینی، ئەو دەمریت، ئەگەر دوپشک/کوژدمیکی بینی ئەوا یەکیک لە خزمە نزیکەکانی کاریکی بۆ تیچاندوو و دەیەویت ئازاریبەدات، ئەگەر کەسیک بینی یەکیک لە ددانەکانی کەوتنەخوار، ئەو یەکیک لە خزمانی دەمریت. بەم چەشنە لیکدانەوەی خەوەکان لەو کتیبانەدا بەدیدیەکەین، کە ھەرچی ھاتوو بە خەیاڵ و ئەندیشە و ھەست و نەستماندا و خودایش نەخستوو تە دلمان، نووسیومانە و لیکدانەومان بۆ کردوو.

لەبەرئەوە لیکدانەوەی دروست لە کەسیکی بەھردارەو بۆئەوەی کە خەوەکە ی دیو، پشت بە چەند بابەتیکی جیاواز دەبەستیت، وەکو کەسایەتی خەوبین، زۆرینە ی جار کەسی خەونزان ڕاقەییەکی جیاواز بۆ خەوی دوو کەس لیکدەداتەو، کە یەک خەویان دیو، وەکو ئەوەی ئیبن سیرین کردی، کە کەسیک گۆتی لە خەودا بینیومە دەنگم بەرزکردوو تەو

و بانگمداوه، پییگوت: (خودا یاریت دهچیت بۆ چهج).^۱ یه کیکی دیکه هات و هه مان خهوی دیبوو، که چی بهوی گوت: دزیده کهیت و دهستت دهبرن! له سه ر ئاستی پیغه مبه رانی خودا (دروودی خوی لیبت)، ده بین له سورته یوسفدا و له لیکدانه وهی خه وه که ی پاشادا، مانگای به سال لیکدا وه ته وه، به لام پیغه مبه رمان (دروودی خوی لیبت) کاتیک پیش جهنگی ئو خود له خه ویدا بینی مانگایه ک سه بر دراوه، به وه لیکدایه وه که چند که سیک له ها وه له کانی له جهنگه که دا شه هیدد بن، هه مان شتیش روویدا. وه کو ئه وهی خودا ویستوو یه تی به خه و به شیوه یه کی ره مزی هه والی شه هیدبوونی ها وه له کانی بدات به گوئی دا، هه تا له ناکا و له پرتا ودا بهر کاره ساتی شه هیدبوونی ۷۰ ها وه له که ی نه که ویت.^۲ لیره دا ده بین که خودی ره مز واته (مانگا)، به دوو شیوه ی جیاواز لیکدرا وه ته وه. به م چند په ره یه وه له باره ی تیرامان و سه ر نه کانه مان له باره ی خه و له سورته ی یوسفدا ده وه ستین، بو ئه وه ی باسی ئه و چند ویستگه و بابه ته لیکچوانه ی دیکه بکه ی ن، که ده رووناسان له مه یان ئیلهام و بو هاتنه وه و ده رووناسی نه ست له م سورته دا دیراسه یان کردوه و لیان کولیوه ته وه.

بوچی یوسف (دروودی خوی لیبت) ناسنامه ی خوی بو براکانی و باوکی ئاشکرانه کرد؟

ئیمه له گه ل یوسفدا ی ئه و وه خته ی له به ندیخانه ئازادده کریت و پاشا هینایه کن خوی و ریزیکی زوری لینا و کردی به عه زیزی میسر. یوسف (دروودی خوی لیبت) له وه دلنیا بوو، که ئه و هه وت ساله ی داها توو

۱ به گویره ی ئه و ئایه ته ی ده فه رمویت: (وأذن في الناس بالحج يأتوك رجالا وعلى كل ضامر يأتين من كل فج عميق) [الحج: ۲۷] وهرگیز

۲ له باره ی ئه م بابه ته وه بپروانه: البخاري، صحيح البخاري، مرجع سابق، كتاب التعبير، باب إذا رأى بقرا تنحر، حديث رقم (۷۰۳۵) ص ۱۳۴۴.

سالانگی به‌فهر و بهره‌ک‌ت و باراناوی ده‌بیت، تیایدا گ‌نم ده‌رندریته‌وه و عه‌مباریشده‌کریت بؤئه‌وهی له سالانی داهاتووی قاتوقری و بیبارانیدا، که دواى ئه‌و حه‌وت ساله‌ دیت، خه‌لکی میسر به‌شى پیویست خواردنیان هه‌بیت، وه‌لی به‌ هوی ئه‌و شاره‌زا و کارامه‌بییه‌ی ئه‌و چه‌ند ساله‌ له میسری هه‌کسوسیدا به‌سه‌ریبردبوو، ده‌رکی به‌وه‌ کرد، که گ‌نده‌لی و خراپه‌کاره‌ینانی سامانی ولات و خزمزمینه، به‌ هوی پاراستنی بری گ‌نم و دابه‌شکردنی به‌ شیوه‌یه‌کی دادپه‌روه‌رانه و یه‌کسانی له‌و چه‌ند ساله‌ی داهاتوودا، شکسته‌هینیت و ئه‌و گ‌نده‌لییه‌ ده‌ره‌ویتیه‌وه، که هه‌ر خودی ئه‌و گ‌نده‌لییه‌ برستی له‌ خه‌لکه‌ پله‌ دووه‌که‌ی میسر بریبوو، توشی برسیتی کردبوون. بویه‌ پیویستبوو هه‌ر به‌ خوی سه‌ره‌رشتنی ئه‌و ئه‌رکه‌ بکات، داواى له‌ پاشا کرد له‌ ماوه‌ی ئه‌و چه‌ند ساله‌ سامناکه‌ی داهاتوودا بیکات به‌ سه‌ره‌رشتی عه‌مبارکردنی دانه‌ویلّه، ئه‌و بوو به‌ ئه‌مبنداری گ‌نم و دادپه‌روه‌ر له‌ دابه‌شکردنیدا: (إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ إِنِّي فَتَوَقَّيْكَ وَرَافِعُكَ إِلَىٰ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ) واته: (یوسف گوتی: پیماشه‌ بمکه‌یت به‌ لیپرسراو به‌ سه‌ر گ‌نجه‌کان و سامانی سه‌ر زه‌وی ئه‌م ولاته، (میسر) به‌ راستی من پاریزه‌ریکی زانام -له‌ خوم راده‌بینم که شت بپاریزم و زانایشم که چون ده‌پاریزم-) [یوسف: ۵۵].

سالانی به‌پیت و باراناوی و سه‌وزایی تپه‌ری، به‌ دوایدا سالانی قاتوقری و بیبارانی و وشکه‌سالی هات، بریانی یوسف (دروودی خواى لیبیت) ئه‌وانه‌ی خسته‌یانه‌واو بیره‌که‌وه‌ هاتته‌ میسری، بؤئه‌وه‌ی هه‌رچی بووه‌ ئه‌وانیش پشکی خویان به‌ن، که‌چی یوسف (دروودی خواى لیبیت) سه‌رباری تپه‌رینی چه‌ندین سال به‌ سه‌ر ته‌مه‌نیاندا و گورانی روخساریان و ماندوووبونیان به‌ هوی دورودریژی سه‌فه‌ره‌که‌یانه‌وه،

یهک به یه کیانی ناسیییه وه، وه لئی یوسف (دروودی خوی لیبیت) بووبوو به پیاو و هه تا بیت جوانترده بوو، به هوی خواردنی پاشایانهی کوشکوه و خزمه تگوزارانه وه - سه رباری زوهد و دنیانه ویستییه که هی و پرووکردنه دواپوژی - گه شاهوتر بوو، ئه مه سه رباری ئه و شان و شکو و هه بییه ته ی پیگه و مه قامی عه زیزیه تیی میسر پیبیه خشیبوو. ئه سته م بوو بتوانن ئه و په یوه ندیبیه وه دیبیه ننه وه له نیوان ئه م که سه ی که ئه میستا عه زیزی میسره و ئه و منداللهی به هانایه وه نه چوون و سو زیان به رانبه ری نه بوو و چاویان به فرمیسه که کانی نه که وت و له گه ل هه موو ئه وان هیشدا خستیانه ناو قوولایی ئه و بیره تاریکه ی که نعان ه وه. یوسف (دروودی خوی لیبیت) هه ر چوونیک بیت و به هوی زیره کی و زرنگیه که وه، توانی ناچار یان بکات که برا بچوو که که یان له گه ل خو یان بهینن که بنیامینه، هاوکات توانی بنیامینیش له لای خوی بهیلته وه ویرای ئه وه ی براکانی په یمانیان له باوکی وه رگرتبوو، که له گه ل خو یاندا بنیامین بهیننه وه بو لای باوکه دلبرینداره که یان.

وه کو خودا باسیده کات: (ها أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ حَاجَجْتُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ فَلِمَ تُحَاجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ) واته: (گوتی: له گه لتانی ناخه م تا په یمانم به ناوی خودا نه ده نی، که هه ر ده بیت بو م بهیننه وه؛ مه گین گشت دهره تانیکتان لیگیرابیت. کاتیک که په یمانیاندا یه، گوتی: خودا له م بناره ئاگاداره) [یوسف: ۶۶]. ئه و دهمه ی ئایه ته کانی سورته ی یوسفم گوئیده بوو، یان دهمخویندنه وه، له خو م ده پرس ی؛ چما یوسف هه والدان ی به باوکی و براکانی به وه ی ماوه و ته ندروستییشی باشه و له کوشکی میسر دا بووه به عه زیز دواخست؟ دواتر خودای مه زن نیعمه تی بوون به عه زیزی میسری پیبیه خشیه وه و هه ر ئه ویش به رپرسی ده کریت بلین وه زاره تی کشتوکال و داراییه و گهنم به فه رمانی ئه و به سه ر تیکرای خه لک و خه لکانی شاره کانی دیکه ی دهره وه ی میسریش

دابەشەدەكریت.

ئەگەر پەيوەندىكردن پىئانەوہ سەختىوہ بەو پىئەى ئەو لە كۆشكى مىسردا بووہ و ئەوانىش لە دۆلىك لە دۆلەكانى كەنعانىيەكان يان حەرانداندا بوون، چۆن راقەى ئەوہ بكەين كە هېچ ھەوالىكى خۇناساندنى بەو برايانەى نەداوہ كە ھاتوون بۆ وەرگرتنى بەشە گەنى خۇيان؟ ئەدى بۆچى خۆى كەشفنەكرد بەوہى يوسفە ھەتا ئەو پىرەپىاوہى باوكى كە ئازارى دوورى زۆرى پىئەناوہ و چاوكانى سىپەھلەگەرپاوہ رزگاربات؟ حكەمەت لەم دواخستنە چىيە؟

يوسفى پىغەمبەر (دروودى خاى لىئىت) هېچ شتىك بەبى فەرمانى خۇدا ناكات. ئەو بە هېچ شىئوہىەك بۆى نەبوو بەبى مۆلەتى خۇدا حەقىقەتەكەيان پىئىلت. دەسا با بىر لە حكەمەتى ئەم دواخستنە بكەينەوہ. لە پىئشەوا شافىعيەوہ گىردراوہتەوہ كە فەرموہىەتى: ھەركات مرؤف ھىندە پەيوەست و وابەستە بوو بە كەسىكەوہ، خۇدا تالىى ئەو پەيوەستىيەى پىدەچىئىت؛ لەبەرئەوہى خۇدا ئىرەى بە دلىك دەبات كە بە غەبرى ئەوہوہ پەيوەستىت، ئىدى بەرى ئەو پەيوەستبوونەى لىدەگرىت بۆئەوہى بىگەرپىئىتەوہ بۆ لای خۆى ئەگەر ئەم قسەى شافىعى بۆ سەرجم مسولمانان بىت، ئەدى دەبىت بۆ پىغەمبەران چۆن بىت؟

خۆشەويستىى يەعقوب بۆ يوسف و وابەستەيىەكەى بۆى؛ لە سەرووى ھەموو ئەو شەيدايى و تامەزرۆيىەى باوك بوو بۆ كورەكەى، كە لە كىئىانداندا خوئىندوومانەتەوہ. خۆشەويستىيەك كە سال لە دواى سال خۇرپاگرىيەكەى زىاتر و زۇرتتر كىردبوو. ببىنە چۆن يەعقوب وەلامى ئەو كورپانەى داہوہ، كە بىستى عەزىزى مىسر دەستىگرتوہ بە سەر بنىامىنى كورپە بچووكىدا، كە يوسف بە بىئانوى بردنى شەرەبە/جامۆلكەى (صواع) پاشاوہ، بنىامىنى لە لای خۆى گىلدابووہوہ، بە ھەمان جۆر ئەو كاتەيشى بە گرىانەوہ ھاتنەلاى باوكيان بەوہى يوسف گورگخواردىكراوہ

و کراسه‌که‌یان ژه‌ندبوو له خویندا، به‌چ‌ه‌ند وشه‌یه‌ک هه‌مان ئه‌و وه‌لامه‌یدانه‌وه، که ئه‌و کات پیتی‌گوتبوون: (قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ) واته: (نه‌خیر وانیه، به‌لکو خۆتان بۆ خۆتان ئه‌م کاره‌تان سازداوه) [یوسف: ۱۸]، وه‌لی دوا‌به‌دوای ئه‌وه ئه‌وه‌نده‌ی بۆ یوسف کاری‌گه‌ر و دل‌گران بوو، هه‌نده بۆ بنیامین کاری‌گه‌ر نه‌بوو، ئه‌گه‌رچی ئه‌مه‌یشیان هه‌ر هه‌مان ئه‌و پیلانه بووبیت که پیشتر بۆ یوسفیان چاندبوو؛ وا دیاربوو برۆی به‌هیچ قسه‌یه‌کیان نه‌مابیت، هه‌یچ گوزارشتیکی ئازاری له‌به‌ران‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌سه‌ر بنیامیندا هه‌ینابوو‌یان ده‌ر نه‌ب‌ری، له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشدا که که‌سه به‌ته‌مه‌نه‌کان زیاتر وا‌به‌سته‌ی من‌داله‌ بچو‌وکه‌کانیان، ئیدی که هه‌واله‌که‌یان پێدا پشته‌ی تیکردن و حه‌سه‌ره‌ت و مه‌راقی دووری چه‌ند سه‌اله‌ی یوسفی حه‌شاردراوی که سو‌مای چاو و هه‌یزی دلی بوو بیرکه‌وته‌وه، کتومت ئه‌وه‌ی به‌سه‌ر بنیامیندا هات زیاتر برینی دووری یوسفی کولانده‌وه و یادی پۆله‌ی سته‌ملیکراوی که‌وته‌وه، وه‌کو خودا بۆمان باسه‌ه‌کات: (وَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا أَسْفَىٰ عَلَىٰ يَٰسُفَٰ وَانْبِضَتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتَأُ تَذُكُرُ يَٰسُفَٰ حَتَّىٰ تَكُونَ حَرَضًا أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ قَالَ إِنَّمَا أَشْكُو بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ) واته: (ئیت‌ر پووی له‌وان وه‌رگه‌یرا و گوتی: ئای، ئاخ و داخ بۆ یوسفی جوان و نازدارم، هه‌نده گریا هه‌تا چاوه‌کانی سپه‌هه‌لگه‌را و ئاوی سپی تیزا و هه‌روا پیشیده‌خوارد‌وه. گوتیان: سویند بیت به‌خودا، تو‌قه‌ت یوسف له‌بیرناکه‌یت؛ له‌وانه‌یه نه‌خۆشتبخات یان بئکوژیت. گوتی: گازنده و دل‌مه‌ندیم هه‌ر بۆ خودا ده‌درکینم و من له‌خوداوه‌گه‌لیک شتی وا ده‌زانم که ئیوه لیی ئاگادار نین) [یوسف: ۸۴-۸۶].

ئه‌مه پێغه‌مبه‌ریکه و خۆشه‌ویستی کوره‌که‌ی دلی داگیرکرد‌وه، هه‌تا خودای مه‌زن ئیره‌یه‌کی وه‌ها که شیایوی پایه و به‌رزیی ئه‌و بیت پێبرد‌وه، یوسفی لیبییه‌شکرد؛ بۆئه‌وه‌ی عاتیفه و سوژیک که دنیای

تيكه لَبووه دلی پیغه مبه ریکی وهها به ریز لیلنه کات. باپیره گه وره ی وی ئیبراهیمه (دروودی خوی لیبیت)، وهکو ئه وهی ئیین عه جیبه له کتیبه که ی (البحر المدید فی تفسیر القرآن المجید) دا ده لیت: (که ئیبراهیم (دروودی خوی لیبیت) به گه وره تر له وهه تاقیکرایه وه، که سه رپرینی ئه و کورپی بوو، که خودا دوا ی ئه وهی پیر و که له لا و په ککه وته بیوو پیبیه خشی، به راده یه ک خۆشه ویستی ئه و دلی ئیبراهیمی داگیر کرد بوو).^۱

که واته خودا به حکمه تی خوی نه بهیشت ناسنامه ی یوسف ده ریکه ویت. ئه گه ر تاقیکردنه وهی یوسف به هوی جوانی و دل به ندی ئافره تانه وه بوی و ئارامگرتنه که ی و مامه له باشه که له به رانبه ر ئه وهی به خراپه و ئه و په ری دل ره قی و ئازاردان و ئه شکه نجه و له به ندیکردنیه وه مامه له ی له گه لدا ده کات بوو بیت، ئه و له به رانبه ردا باوکی که یه عقوبه؛ به بیبه شکردنی چه ندین ساله ی خۆشه ویستترین که سی که یوسفه (دروودی خوی لیبیت)، تاقیکرده وه. پیوستبوو ئه م بیبه شکردنه به رده وام بیت، هه تا پیغه مبه ریکی وهها به ریز خوراکر بیت له به رانبه ر ئه و نارچه تی و ئازاره ی خودا به هوی ئه و بیبه شکردنه یه وه توشیکردوه، بوئه وهی شیاوی ئه و پیگه به رز و بلنده بیت که له لای خودا بوی ئاماده کراوه. دواتر به کۆیله کردنی بچوو کترین کورپی و نه فیکردن و ونکردنی کورپه گه وره کهیشی، ئه و په ری تاقیکردنه وهی سه خت و دژواری ئه و تو بوو، که خۆشی به دوا ی خۆیدا ده هیئت.

له لایه کی تره وه، ئه م دواخسته حکمه تیکی ئیلاهی بوو، تاییدا سوژ و به زهیی پر ته وژمی خودای به سه ر براکانی یوسفدا که شفکرد، سه رباری ئه و هه موو سته م و کاره نابه جییه ی له هه مبه ر ئه و و

۱ ابن عجبیه أبو العباس أحمد بن محمد بن عجبیه (ت ۱۲۲۲هـ)، البحر المدید فی تفسیر القرآن المجید، تحقیق: أحمد عبدالله القرشی، القاهرة، طبع علی نفقة حسن عباس زکی، ط ۱، ۱۹۹۹م، ئایه تی ۸۴ له ته فسیری سوره تی یوسفدا.

باوکیاندا (دروودی خوی لیبیت)، کردیان. بویه پیویستبوو لیوردن و
 عه فووبکرین له وها کاریکی نه شیوا، بۆئوه دی په شیمانبنه وه و ههست
 به شهرمه ندهیی و حه یا بکه ن له هه مبه ر خودا و یوسف و باوکیاندا.
 کاربه ریوه به ری خودا له پاش ئه و ته له وه دهستییکرد، که یوسف له
 گلدانه وه ی بنیامینی برایدا به کاریهینا، به چه ندین ریگی جیاواز هه ولیاندا
 یوسف قایل بکه ن - پیانوابوو عه زیزه - که بنیامین ببه خشیت، زانیان
 سوودی نییه، گوتیان دسا با یه کیکمان له شوینی ئه و بیت، به لام
 ئه ومان بده نه وه، له به ره ئه وه ی باوکی پیاوکی گوره و نه خو شه و
 په کیکه وتوووه. سه رنجیده چۆن خودا وه های لیکردن مامه له و رهفتار و
 بیرکردنه وه یان به ههست و نهسته وه ئالوگور بکه ن به وه ی له گه ل یوسف
 کردیان، هه تا په شیمانبنه وه و لیانخو شیبیت. کاتیک ویستیان براکه یان
 له ئه وینی باوکیان بینه شبکه ن بۆئوه ی سوژ و عاتیفه ی باوکیان روو
 له وان بکات نه ک یوسف، خستیانه ناو تاریکایی بیره که وه و بانگه شه ی
 ئه وه یشیان کرد که گورگ خوار دوویه تی. که چی ئیستا ئه و په ری زور له
 عه زیزی میسر ده که ن که بنیامین به ربدات و یه کیک له بریی ئه و بخاته
 شوینی، له به ره ئه وه ی به سه لامه تی بگه ری نه وه بۆ کن باوکیان. گومانی تیدا
 نییه ئه م گورانکارییه په شیمانی تیدا دروستکردون له به رانه ر ئه وه ی
 له گه ل یوسف کردیان، سه رباری ئه وه ی ئه نجامیاندا، ئه وان له مالی
 پیغه مبه رایه تیشدا گوره و په روه رده ببوون و باش ده یانزانی که وها
 کاریکی نابه جی و نه شیوا، له دواړوژدا سزای سهخت چاوه ریاند هکات.
 کاتیک بیئومیدبوون له به زهی و سوژی عه زیزی میسر، که ناریانگرت
 و پیکه وه راویژیانکرد که چی بکه ن، قورئان باسی ئه وه مان بۆ دهکات،
 که ئه وه ی دهره ق به یوسف کردوویانه ئه و ا دوا ی چه ندین سال له
 به رده میاندا یه و خاوه ن پیگه و مه قامه. هه یانبوو ههستی په شیمانی
 له وه ی کردوویه تی و له باوکی شار دووه ته وه دهره بری، هه یانبوو

وهكو گه وره كه يان [هه نديك ده لئين لاوى بوو] زورى بو هات و به
 ناشكرا ئه وهى به يوسفى كردبوو ده رپه پراند و رووینه بوو دیسانه وه به
 كاره ساتيكي ديكه وه بگه رپته وه بو لای باوكى.

خوينه رى هيژا، بير له مه زنى و وردى كارى خودا بكه وه و رابمینه.
 كاتيک له به ردهم باوكيان به كراسى خويناو بيه وه وهستان و دلخوشبوو
 به نه مانى يوسف له ژياناندا، خودا ئه م جار هيان و له هه مان شوين توشى
 هه لويستيكى ژانكوى ديكهى كردن، كه وهستان بوو له به ردهم باوكى
 دلبرينداريدا، ئه وهى به سه ر بنياميندا هات بويان گيزايه وه و گوتيشيان كه
 لاوى رووینه بووه بيته وه به ردهمت. ئه م جار هيان له په شيمانى و خه م و
 خه فته كه يان راستگو بوون، وه لى باوكيان برواى پينه كردن، له به رئه وهى
 ئه و دهمه يشى گوتيان يوسف گورگانخوار دكراوه، هه ر برواى پينه كردن،
 ئه دى چلون ئيستا بروا به وه دهكات بنيامين له به رئه وهى جامولكهى
 پاشاى دزيوه، گيراوه و كراوه به كويله! به ردهوام سوينديانده خوارد و
 ئه وانه يشى له كاروانيه كهى ميسر له گه لياندا بوون و پيكه وه گه نيمان
 هينايه وه، كردنى به شايهت له سه ر راست و دروستى قسه كه يان: (وَأَسْأَلُ
 الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعَيْرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا وَإِنَّا لَصَادِقُونَ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ
 أَنْفُسُكُمْ أَمْراً فَصَبْرٌ جَمِيلٌ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعاً إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ
 وَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا أَسْفَى عَلَى يَوْسَفَ وَابْيَضَّتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ قَالُوا
 تَاللَّهِ تَفْتَأُ تَذْكُرُ يَوْسَفَ حَتَّى تَكُونَ حَرَضًا أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ قَالَ إِنَّمَا أَشْكُو
 بَدْنِيَ وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ يَا بَنِيَّ اذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يَوْسَفَ
 وَأَخِيهِ وَلَا تَيَسَّسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَيَسُّسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ) واته:
 (له مه ردمى ئه و شاره كه ئيمه لى لىبووين له و كاروانه يش كه ده گه ليان
 هاتينه وه، پرسياربكه؛ ئيمه بيسو راسته بيژين. گوتى: نه خير، هه واى دلنان
 كاره كهى له بهر خه ملاندوون. [ديسانه كه] خوڤاگرى بيناشكورى؛ به لكو
 ئه مه خودايه گشتيان به نيتته وه بو لای من. خودا بو خوڤى ئاگادار و

له کارزانه. ئیتر پرووی له وان وه رگیڤا و گوتی: ئەوی داخم بۆ یوسف له خهفتهدا چاوهکانی سپییه لگه ران و پیشیده خوارده وه. گوتیان: به خودا سویند، تۆ قهت یوسف له بیرناکهیت؛ له وانیه نه خوشتبخات، یان بتکوژیت. گوتی: گازنده و دلمه ندیم هه ر بۆ خودا دهرکینم و من له خودا وه گه لیک شتی وا ده زانم که ئیوه لێ ئاگادار نین. پۆله کانم، پرۆن به لکو سۆراغیکی یوسف و براهکی بکه ن؛ ناهومیدیش مه بن له به زهیی خودا؛ هه ر ئەوانه ی خوانه ناسن، له به زهیی خودا ناهومیدن. له دوا ی ئەوه ی گه یشتنه لای، گوتیان: ئەوی عه زیز، هه م خۆمان هه م خیزانمان له بیژوی که له لاین؛ که میکمان دراو هینا وه، بیکه سه ده قه ی سه ری خۆت، پێوانه ی ته واومان ده یه؛ خودا پاداشتی خیره ومه ندان له بیرناکات) [یوسف: ۸۲-۸۷]. خودا ویستی هه ست به په شیمانی بکه ن له سه ر بچووکتین تا گه وه ره ترین کاریک که کردوویانه ده گه ل یوسف.

دوا ی ئەو پروودا وه، ئەو چه ند پۆژه ی له گه ل باوکیاندا مانه وه له نیوان هه ردوو کاروانیه که یان بۆ میسر؛ ناخۆشترین و ناهه موارترینی پۆژه کانیا ن به ڕیده کرد. له لایه ک باوکی غه مبار که چاوی له ده ستدا بوو، له لایه کی دی فه قیری و نه داری و بیژوی کۆلی کوتیبوون و مالیش هیه چ زایه له و دهنگی بنیامین و رینماییه کانی (لاوی) ی برا گه وه ریهانی تیدا نابیستریت و چۆله وانیه. وهختی سه فه رکردن بۆ میسر هاته پیشی به ئومیدی هینانه وه ی ده سته که وت (غله) و هه ندیک گه نم، به لام به هوی ئەو ده سته کورتی و نه دارییه ی توشیهاتبوون، ئەم جاره یان کۆل و باره که یشیان هیه چ له بارانه بوو و بینازا پ بوو، پوخساریان له پرووی ده روونی و پۆحی و جه سته ییه وه و به هوی ژانکو و په ژاره و هه سته کردن به په شیمانی له وه ی کردبوویان، په نگدانه وه ی کۆل و باره کانیا ن بوو. ئەم جاره به که لوپه لیک ی بینرخه وه (مزجاة) هاتنه وه بۆ خزمه ت یوسف... به جه سته یه کی ماندوو و باریک و زه لیل و هه ژاره وه، هاتوون و داوا ی خیری

لیده‌کن، شوینه‌واری برسیتی و ماندویتی و خه‌فت و نه‌داریی بالی به
 سه‌ر پوخساریاندا کیشابوو. یوسف به‌زه‌یی به‌حالیاندا هات و چه‌زیکرد
 چه‌قیقه‌ته‌که‌یان بؤ بدرکینیت، شایه‌ت ئەم چه‌زه‌ی، وه‌حیی ئیلاهییش
 پالپشتی لیکات، به‌وه‌ی ئیدی ئەوان په‌شیمانبوونه‌ته‌وه و به‌رگه‌ی
 هه‌رچی ئازار و سه‌ختیی ده‌روونی و رۆحی هه‌یه‌ گرتوو‌یانه، به‌لکو ئەمه
 خودایه‌ که‌ عه‌فوو و لیخۆشبوونی خودایش بیانگریته‌وه، ئیستایش کاتی
 ئەوه‌ هاتوو به‌وپه‌ری هیمنی و سیکنیه‌وه‌ ناسنامه‌ی خۆی ئاشکراکات،
 گو‌تی: (قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ) واته: (ئایا
 هه‌ست به‌وه‌ ده‌کن به‌ هۆی نه‌زانینتانه‌وه؛ چیتان به‌ سه‌ر یوسف و
 براکه‌ی هیناوه؟) [یوسف: ۸۹]. بروانه ئەم هیمنی و له‌سه‌رخۆیه‌ له‌گه‌ل
 که‌سانیکدا، که‌ خراپه‌یان له‌گه‌ل کردوو و ئازاریانداوه و خستوو‌یه‌تیانه
 ناو چالی که‌نعانه‌وه و براکه‌یشیان به‌ دز تۆمه‌تبارکردوو. وته شیرین
 و ناسکه‌کانی به‌م چه‌شنه‌ کۆتاییییه‌ینا: (ئێوه‌ نه‌زان بوون). هه‌موو لۆمه
 و تاوانه‌که‌یانی خسته‌ سه‌ر ئەوه‌ی نه‌زان و گه‌نج بوون، وه‌لی ئەگه‌ر
 ئەو کات که‌سیکی ئاسایی ئاگاداریبکردنایه‌ته‌وه که‌ چ کاریکی خراپیان
 به‌رانبه‌ر یوسف کردوو، ئەو کات ده‌یگوت: (ئێوه‌ تاوانکارن) یان: (ئێوه
 خوینمژن)، یان: (ئێوه‌ درۆزان)، به‌لام تاقیکردنه‌وه‌که‌ی یوسف ئەوه‌ بوو
 که‌ له‌ به‌رانبه‌ر سته‌م و دوژمنکاریدا، هیمنی و نه‌رمی و له‌سه‌رخۆیی
 به‌کاربه‌ییت. که‌واته‌ بروانه‌ نزا و پارانه‌وه‌ و سوپاسگوزاریی یوسف له
 سه‌ر ئەو هه‌مگه‌ نیعمه‌ت و به‌خششه‌ی خودا پڕاندوو‌یه‌تی به‌ سه‌ریدا،
 به‌وه‌ی چاویکه‌وت به‌ برا و خزم و که‌سوکاری و ئاشته‌واتییش که‌وته
 نیوان ئەو و براکانیه‌وه؛ که‌ له‌ مونا‌جاته‌کانیدا ده‌یفه‌رموو: (وَرَفَعَ أَبَوَيْهِ
 عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ يَا أَبَتِ هَذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا
 رَبِّي حَقًّا وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُم مِّنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ أَنْ
 نَزَغَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِّمَا يَشَاءُ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ)

واته: (دایک و بابی وه بان ته خته وه نیشاندا و هه موویان کړنووشیان بؤ برد. گوتی: بابه، ئه مه خه ونه که ی پینشوومه؛ په روه رینم ئاکامه که ی وده هیئا و له پاش ئه وه ی شهیتان له نیوانی من و براکانم به دغه ریکرد، خودا زور چاکه ی له باره وه کردووم؛ له زیندانی دهره نیام و ئیو دیشی له و سارایه وه هاورده وه. په روه رینم، بؤ هر که سیکی خوی حه زبکات دلواویه و بؤ خوی زانای له کارزانه) [یوسف: ۱۰۰].

له پای هه موو ئه وانیه ی به سهر یوسفدا هات، که چی ئه و تاوانه که ی خسته سهر شانی شهیتان و خوی و ئه وانی هاوه لویست پیشاندا: (له نیوان من و له نیوان براکانمدا). سبحان الله! هیچ که س توانای به سهر ودها هه ولویستی کدا ناشکیت پیغه مبه ر نه بیئت (دروودی خوی لبیئت)، که گهره ی مروّف و جنوکه یه؛ چونکه خودا بؤ خوی وه سفیده کات و دغه رمویت: (وَلَا تَسْتَوِی الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ اَحْسَنُ فَاِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَاَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ) واته: (چاکه و خراپه هه مبه ر نین؛ تو هه میشه وهرامی چاکتر بده وه، ئه وسا که سیک که له گهل تودا دوژمنه، ده بیته دوستی نزیکت) [فصلت: ۳۴].

هر به دهر خستنی ناسنامه که ی په رده له سهر چه ند تافیکردنه وه یه که لادرا:

یه که م له باره ی ئه و برایانه ی یوسف، که مژده ی لیخوشبوونیان له و کاره ناشیاوه یان پیدرا. دوا ی ئه وه زانیان یوسف عه زیزی میسره؛ خودا هه موو تالیی ئه و کرده وانیه یانی پیچه شتن و دانیشیان به هه له ی خویاندا نا و گوتیان: (قَالُوا تَاللّٰهِ لَقَدْ اٰتٰرَكَ اللّٰهُ عَلَيْنَا وَاِنْ كُنَّا لَخٰطِطِيْنَ قَالَ لَا تُثْرِبَ عَلَيْنٰكُمُ الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللّٰهُ لَكُمْ وَهُوَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِيْنَ) واته: (به خودا سویند بیئت، خودا توی - به رانبه ر به ئیمه - سهر خستوه و ئیمه له خه تاکاران بووین. گوتی: ئه مروّف گازنده تان له سهر نه ماوه؛ خودا خه تاتان ده پووشیت و هر خوی له گشت به به زه ییه ک دلسوزتره) [یوسف: ۹۱-۹۲].

دووم: په رده له سهر تاقيکردنه وه کاني پيغه مبه ر يه عقوب (دروودى خواى لىبىت) لادرا. دواهه مین رږوژى تاقيکردنه وه که ى سه ختترین نازار به دلې گه یشته؛ که نازارى دوورې یوسف و بنیامین و گوره ى کورپه کاني که لاوییه ده چه شته، له گه ل ټه وه مگه ناساغي و له ده ستداني چاوى و هه لکشاني ته مهنى و ناهه مواری و بیدره تاني و هه ژاری ټه و ډول و شوینه ى تیايدا ده ژيان. بویه دواتر خدا به فزل و رهند و موعجيزه ى خو ى چاوه کاني بډ گه رانده وه و هه موو منداله کانیشى به یوسف وه که عه زیزی میسره پيشاد کرده وه، ټه و یوسفه ى هه موو خزم و که سوکاره که ى بانگه یشته کرد بډ میسرې، بډه وه ى به نارامى له وینده ر ژيان بگوزهرینن و له ناسازى و سه ختې ژيانى بادیه و ډول، رزگار یان بىت.

سینه م: به هه مان چه شن په رده له سهر ټه و تاقيکردنه وه یه ى یوسف لادرا، که چه ندين سال به رگه ى نازارى دوورى له خزمانى به تابه تى باوکى گرت، له وه یه خو شه ویستى و شه یدایى یوسف بډ دیتنى باوکى، که مترنه بوو له هه سته کاني يه عقوب بډ ټه و، وه لى یوسف (دروودى خواى لىبىت) بویه تامه زرږو ى زیاتر بوو، له به رټه وه هه م له ته مهنه وه بچو وکتر بوو هه مېش ئىحتیمال و شیانى زیاتر بوو. که م راقیاری قورئان هه یه باس له م تاقيکردنه وه و تامه زرږو یه ى یوسف بکات، چونکه هه م یوسف ده رینه بریوه و هه مېش قورئانى پېروژ به دوورودرېژى باسینه کردو وه.

بیگومان نازار دلې یوسفى گوشیبوو، ټه و کاته ى گو ى له براکاني بوو -وايانده زانى عه زیزی میسره نه یانده زانى یوسفه -، چون به زه بیان به بنیامیندا ده هاته وه و داویان لیده کرد لىخو ش بىت؛ له به رټه وه ى باوکى که په ککه و ته ى هه یه و به رگه ى ټه م هه واله ناگرېت. له وانه یه قورئانى پېروژ ته نها به هینانى وشه ى (پیره پیاو/شېخ کبیر) وه کیفایه تیکرد بىت، به لام براکاني به دوورودرېژى باسیان له بارودوخى ناهه موار و خه مهینى باوکيان ده کرد، که چون چاوى له ده ستداوه، بډه وه ى شه فه قه ت و

سۆزی عەزیزی میسر بە لای خۆیاندا رابکیشن، که ئەم وتانەى ئەوان زیاتر و زۆرتر دلی یوسفیان لە خەفەت و مەراقدا و لە تامەزرۆیی بینینی باوکیدا دەگوشی. ئەگەر فەرمانی خودای مەزنی لە سەر نەبیت بەوەى ناییت ناسنامەى خۆى کە شەفکات، ئەوا بە هیچ جۆریک لێنەدەشاردنەوه، بە لکو لەوانەى ئەگەر شەویش با هەر کە دەرچوو لە بەندیخانە، بێتوانیبایە سەر لە باوکی بدات، بۆ ئەو کارەیشی پاشا یارمەتیدەدات، بەلام بە هۆى فەرمانبەردارى و گۆیراهەلى بۆ دانستی خودای مەزن ئارامیگرت، هەتا ئەوه بوو لە کۆتاییدا خودا هەموویانى لە ژێر سایەى یوسفدا پیکرا شادکردەوه، کە هیچ کەس بە ئەندێشەىش وەها رووداویکی بەبیردانەدەهات.

بارودۆخ چۆن دەبوو ئەگەر یوسف شوپن هەستەکانى بکەوتایە و هەر لە یەكەم دیتنى براکانیدا خۆى ئاشکرا بکردایە؟ ئەوهیش لە سەرەتای رۆژەکانى قاتى و بێبارانیدا بوو. براکانى توندوتیژ بوون و عیززەتى نەفسیان هەبوو. ئەگەر لەو کاتەدا کە لەو بارودۆخەدان؛ هەوالیان پێدرا با کە یوسف عەزیزی میسرە، زیاتر حەسوودییان پێدەبرد، بە تاییەت کاتیک دەبینن باوکیان فەزلى ئەو دەدات بە سەر ئەوانى دیکەدا و ئەوین و بارشى مەحەبەتى زیاترى پێدەبەخشیت و شانازى پێو دەدەکات کە عەزیزی میسرە، بەلام کارسازى خودای مەزن ئەوه بوو کە یوسف تاقیبکریتەوه و گیرۆدەى بەلا بێت، هەر ئەویش بێت تەلەى دزین بۆ براکەى بنیتەوه، هەتاوەکو قەدەرى خودا بە باشترین شیوه بۆ ئەو و براکانى بێتەجى، فسبحان الله و جلت حکمتە/ پاک و بێگەردى بۆ خودا و هەر بلند بێت دانستی خودای مەزن. ئەم سورەتە گەورەیه بە لیکدانەوهى خەویکی یوسف کە لە مندالیدا دیبووى کۆتاییهات، کە قورئان خۆى گوزارشتى لێدەکات و دەفەرمووت: (إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ: وهختیک

یوسف به باوکی گوت: بابؤ، من یازده ئهستیره و خور و مانگم به خه و دیون، که سهر بؤ من دهچهمینن)، له کۆتاییدا دهفرمویت: (وَرَفَعَ أَبَوِيهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ يَا أَبَتِ هَذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُم مِّنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَغَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِّمَا يَشَاءُ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ) واته: (ئهوسا دایک و باوکی بهرزکردهوه بؤ سهر تهختی پاشایهتی و حوکمرانیی خوئی، ههموان کړنووشیان بؤ برد -دیاره که ئهوسا دروستبوه و نیشانهی ریز و پیزانین بووه- یوسف که ئهمه ی دی، گوتی: باوکی بهرپیزم، ئهمه لیکدانهوهی خهوهکهی ئهوسامه که به مندالی بینیم، ئهوهتا بیگومان پهروهردگارم هینایه دی و به راست دهرچوو، به راستی ئه و زاته چاکه ی له گه لدا کردم و بهسۆز بوو بؤم، کاتیک له زیندان رزگاریکردم، ئهوهتا ئیوهی له بیابانهوه هینایه وه و -به یه کتر شادیکردینهوه- دوا ی ئهوهی شهیتان نیوانی من و براکانمی تیکدا بوو، به راستی پهروهردگارم بهسۆز و بهلوتفه بؤ ههر شتیک که دهیهویت -په له ی نییه و ریگه ی بهشینه یی بؤ خوشدهکات-، بیگومان ئه و زاته زانایه -به نهینی و ناشکرای دروستکراوانی- و دانایه -به نه خشه ی ورد، ههرچی بیهویت ئهجامیدهات- [یوسف: ۴، ۱۰۰]. کهواته دهستپیک سورهته که به خهویکه و کۆتاییه کهیشی به خهویک.

به کۆتاییهاتنی ئهم سورهته سه رنج و تیرامانهکانی منیش سه بارهت به یوسف (دروودی خوای لیبیت)، به پایاندهگات و به وهیش گه یه شتمه کۆتا ویستگه ی کتیوه کهم، وهلی پیش ئهوهی پینووسه کهم دابنیم، دهمهویت تیشکبخه مه سهر سی دیاردهی دهررونی و پوچی، که له م سورهته دا هاتوو و به شیوهیه کی تایبهت بایه خیکی زوری ههیه له مهیدانی پزیشکی دهررون -جهسته یی و پاراسایکولوژی، یان دهرووناسیی پشت ههست/ئهست، له گوشه نیگای دهرووناسیی ئیسلامیه وه.

دلّراز (التخاطر) و نه خوشی دهر وون_جهستهی و چاو له سورهتی یوسفدا

کاتیک یه کهم وانهی دهر وونناسی گشتیم گوتته وه، که سالی یه که مم بوو له زانکوی ئەمریکی له بهیروت له سه ره تایی په نجاکانی سه دهی رابردوودا، له و کتیبه ئەمریکیه ی بریاربوو بگوتریتته وه - که له و کاته دا وه کو هر کتیبیکی دی له دهر وونناسی ده خویندرا - به شیکی تیدابوو، به اوردی له نیوان ئەو زانسته ئەزمونییه ده کرد که به ندبوو له سه ر تیبینیکردنی ورد و ئەو هزارانهی تهنه پشتیان به بیرکردنه وهی کومه لگا جیاوازه کان و خورافیاته ئایینه بیه کان ده به ست. له ناوه ندی ئەو هزارانهی که دانه ری کتیبه که وه کو دانه رانی تر پیوابوو فیکر گه لیکی ئەوتون که زانست پشتی پینابه ستیت، بریتییه له و زانستانه ی له ژیر ناوی دهر وونناسی نه ستدا جییکراوه ته وه، که ئیستا به زانسته کانی پاراسایکولوژی وه کو دلّراز Telepathy و هه ستیژی (الاستبصار) Clairvoyance و چاوپسی Evil eye. هه روه ها کتیبه که لیستیکی تیدابوو پینده گوترا (خورافیات)، که ئەم لیسته هه موو ئەو بیروباوهره ئایینی و غه بیبانه ی وه کو نه مری رۆح و زیندوو بوونه وه، له خۆده گرت. بیرمه دانه ره که ی باسی ئەوه ی کرد که توژیینه وه یه کی له سه ر پرؤفیسور هکانی دهر وونناسی ئەمریکی ئەنجامداوه و ئەوه ی پوونکردوو ته وه که تهنه له (۱٪) یان بروایان به راستی ته سه وره کانی نه ست، یان ئەودیه هه ست هه بووه.

ئیستا و پاش زیاتر له ۶۰ سال، ده بینین زورینه ی زانکو ئەورووی و ئەمریکیه کان، چه ندین کتیبی دهر وونناسی نه ست به قوتابییه کانیان ده خوینن، نه ک هر ئەوه یش؛ به لکو هه ندیکان پیشوازی له و ماموستا و پرؤفیسورانه ده که ن که پسپوری وردیان له یه کی که له لقه کانی ئەم پسپورییه دا هه یه، سه رباری په یوه ندی به هیزی به غه بیباتی ئایینه وه وه کو شاره زاییه رۆحییه کانی تایبه ت به و که سه ی، که نزیکبووه ته وه له مهرگ یان توانای ته رکیز/ته فره نجه ی دهر وونی تاکه کان له بزواندن

و جوولاندنی شتهکان. ههروهها ئه‌م‌پۆ ده‌بینین هه‌ندی‌ک له زانکۆ خۆرئاواییه‌کان به‌رزترین نمره‌ی زانکۆیی له‌و پ‌سپۆرپیه‌دا به‌ قوتابیان ده‌به‌خشن. پاک و بی‌گه‌ردی بۆ ئه‌و خودایه‌ی گۆرانکاری به‌ بارودۆخه‌کان ده‌کات، سوپاسی ب‌نیایان بۆ خودا له‌ سه‌ر ئه‌و ئایینه‌مان، که ئیمان به‌ غه‌یبی پ‌ی‌به‌خشین، هاو‌پۆ له‌گه‌ل ته‌سه‌ور و بیرکردنه‌وه‌یه‌کی راست و دروست بۆ نه‌ست و پشت هه‌ست له‌ دو‌تو‌پۆی لۆژیک و فیکریکی دروستدا، له‌به‌رئ‌ه‌وه‌ سوهرتی یوسف باشترین وینای گ‌رنگ‌ترین لایه‌نه‌کانی ئه‌م زانسته‌ ده‌کات، به‌ راده‌یه‌ک ویکرا بابه‌تی دل‌پاز و خه‌وه پ‌یش‌بینیکراوه‌کان و چاوپ‌یسی و شله‌ژانه‌ ده‌روون_جه‌ستییه‌کانی کۆکردووه‌ته‌وه‌.

دل‌پاز

دل‌پاز، یان تیلپاشی وه‌کو پ‌یشتر باسکرا، بریتیه‌ له‌ توانستیکی رۆحی، که مرۆف به‌ هۆی هه‌سته‌وه‌ هه‌سته‌کانی، یان فیکر و بیرکردنه‌وه‌کانی بۆ که‌سیکی تر ده‌گوازیت‌ه‌وه‌، ئه‌وه‌یش به‌بێ هیچ ئامرازیک له‌ ئامرازه‌کانی په‌یوه‌ندی. له‌ راستیدا له‌ کاتی باسکردنی چیرۆکی عومه‌ری کورپی خه‌تاب له‌گه‌ل ساریه‌ی کوری زهنیم (په‌زای خ‌وای ل‌یب‌یت)، به‌ دوورودریژی باسی ئه‌م دیارده‌یه‌مان کردووه‌، کاتیک عومه‌ر له‌ مه‌دینه‌ی منه‌وره‌وه‌ هاواریکرد: «هۆ ساریه‌، ئاگات له‌ کێوه‌که‌ ب‌یت»، ساریه‌یش که‌ ئه‌و سه‌روه‌خته‌ مژوولی جه‌نگ بوو له‌ دژی فارسه‌کان، له‌ دووری ۱۵۰ میله‌وه‌ گو‌پۆی له‌و بانگه‌ی پ‌یشه‌وا عومه‌ر (په‌زای خ‌وای ل‌یب‌یت) بوو، ده‌سته‌ب‌جی ساریه‌ په‌نایبرده‌به‌ر کێوه‌که‌ و به‌ سه‌ر ئاگرپه‌رسته‌کاندا سه‌رکه‌وت. تو‌یژینه‌وه‌کان ئه‌وه‌یان سه‌لماندووه‌، که چه‌ندین که‌سی به‌هره‌دار ه‌ن، ده‌توانن چه‌ندین په‌یامی زه‌ینی بۆ وه‌رگره‌کان ب‌نێرن، هه‌روه‌ها ئه‌وه‌یش سه‌لماوه‌ که‌ دل‌پاز زیاتر له‌ ناو تاکه‌کاندا به‌ه‌یزده‌ب‌یت، کاتیک عاتیفه‌ی خۆشه‌ویستی پ‌یکه‌وه‌یاند به‌ستیت، وه‌کو عاتیفه‌ی دایک و باوک بۆ نه‌وه‌کانی و عاتیفه‌ی عاشقه‌کان له‌ نیوان یه‌کترا.

وهلی ئه وهی چه شنی بابه تی دلرازانه یه له سورته ی یوسفدا له لایه نی
 یه عقوبه وه، نمایانبوو. به راده یه ک پاش ئه وه موو ژانکو (المعانة) و
 چورتم (مصیبة) و به لایه ی، که له که بوو به سه ریدا و غم و په ژاره
 زوری بو هینابوو، به دوورکه و تنه وه ی یوسفیش غمه که ی بوو به دوو
 هینده، پاش ئه وه یش به لایه کی نوئی به سه رداها ت به وه ی له بچوو کترین
 نه وه کانی، که بنیامینه بیبه شکرا، ئه وه یش چه شنی کولانه وه ی برینیکه که
 قه تماخه ی به ستبیت. هینده خه فه تبار بوو هه تا به هوی خو خوار دنه وه ی
 له و غم و هه مه دا چاوه کانی شی له ده ستدا، به راده یه ک هینده ی دلنه واز
 و خه فه تبار ی دووری یوسف بوو، خاوو خیزانه که یشی به زه بیان پیندا
 ده هاته وه، به م چه شنه یش گوزارشتیان لیده کرد، که خودا باسیده کات
 و ده فه رمویت: (قَالُوا تَاللّٰهِ تَفْتًا تَذَكُرُ يٰسُفَّ حَتّٰی تَكُوْنَ حَرَصًا اَوْ تَكُوْنَ
 مِّنَ الْهَالِكِيْنَ) واته: (گوتیان: به خودا سویند بیت، تو قه ت یوسف
 له بیرنا که یت؛ له وانه یه نه خو شتبخات، یان بتکوژی ت) [یوسف: ۸۵]. له و
 کاته دا خودا مؤله تیدا که په رده له سه ر تا قیکردنه وه کانی لابدریت، وه کو
 چو ن ریگه ی به یوسف دا، حه قیقه تی خو ی بو براکانی بخاته پروو و
 کراسه که ی خو یشی پیدان بو ئه وه ی بیه ینن به روخساری باوکیدا، هه تا
 به موعجیزه ی خودا چاوه کانی بو بگه ریته وه. حوشره که به دوو مژده ی
 خو شه وه له پایته ختی میسره وه به ره و بادیه به ریکه وت. هه ر ئه وه نده ی
 که و تنه ری که سه فه ره که یان هه شت روژی خایاند، ئیدی هه ستیکی
 قوول و به هیز بالی به سه ر ئه م پیره پیاوه په که وه ته یه دا کیشا به وه ی
 یوسف ماوه و زوریش لئی وه نزیکه: (وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيْرُ قَالَ اَبُوْهُمْ اِنّٰی
 لِاَجْدُ رِيْحُ يٰسُفَّ لَوْلَا اَنْ تُفَيِّدُوْنَ) (وهختیک کاروانه که به ریکه وت، بابیان
 گوتی: ئه گه ر نه یه ژن هاته ران پاته رانی وت -لولا ان تفندونی- من بو نی
 یوسفم بو دیت) [یوسف: ۹۴]. پیشبینیه که ی راست بوو له وه دا، که گوتی
 ئه گه ر پیمنه لین قسه ی هه لیتوپه لیت ده که یت؛ چونکه پینانگوت: (قَالُوا تَاللّٰهِ

إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ) (ئەمە سویند بیت، تو ھەر لە سەر ڕۆی نەزانینی پیشوونیت) [یوسف: ۹۵].

یەعقوب چۆن ھەستی بە بۆنی یوسف کرد؟ کتیبە کۆنەکانی ڕاڤە، تەفسیری «الریح» بە بۆنی ئەو کراسە ی دەکەن کە با بۆ یەعقوبی بردبوو. نمونە ی ئەویش گوتە ی ئیبن کەثیرە لە تەفسیرە کەیدا دەلیت: بایەکی توند ھات و بۆنی کراسە کە ی یوسفی برد بۆ یەعقوب، تەنانەت ھەندیک لە ڕاڤیارانی ئەم سەرودختە مان ھەمان ڕاڤەیان وەرگرتوو بەوە ی یەعقوب بۆنی کراسە کە ی کردوو، وەلی ئەو ماوە یە نیوان میسر و زەوی کەنعانیان بە زۆر زانیو. سەید قوتب لە «ظلال» کەیدا دەلیت؛ بۆنی کراسە کە ی لە مەسافە یەکی کە می زەوی کەنعانەو، گەیشتە لای یەعقوب. ھەموو ئەو ڕاڤیارانە ھەوڵدەدن تەفسیریکی ھەستەکی بۆ بابەتیکی دەروونی پۆحیی سەر و ھەستەو بەکن؛ چونکە چۆن بۆنیکی وەھا لە دووری ماوە و مەسافە یەکی دووردیژی نیوان میسر و کەنعانەو، دەگاتە یەعقوب (دروودی خوی لیبیت)؟ ئەگەر با بتوانیت [بە ویستی خودا] مەسافە ی یەک میل تیبە پینیت، ئەوا بە موعجیزە دیتە ھەژمار، ئەدی ئەگەر دووری نیوان یوسف و یەعقوب ئەوئەندە بیت چۆن نابیتە موعجیزە! ئەگەر وەکو ھەندیک ھەر بەووە بوەستانایە و بیانگوتبا ئەو تەنھا موعجیزە ی پیغەمبەرە و ھیچی تر، دەحەسانەو و خاترجەمدەبوون.

ھەرچی سەبارەت بە تیرامانەکانی ئیمە یە، ئەوا دەلیین یەعقوب (دروودی خوی لیبیت) کاتیک گوتی بۆنی یوسف بۆ دیت، لەو وەکو میتافۆر و مەجازیک، یان لە گوشە نیگای واتاکانی دیکە ی وشە ی «الریح» ھو، گوتیبیتی و مەبەستی بۆنی یوسف نەبوو بیت. وشە ی «الریح» چەندین واتای جیاوازی ھە یە وەکو سەرکەوتن و زالیون، لە ھەرھەنگی واتاکاندا دەلیت؛ ئەگەر بە کەسیکت گوت «ھبت ریحە» واتە

دۆخه‌که به دلی ئه‌وه. شایه‌ت یه‌عقوبیش ویستبیتی بلیت: هه‌ستیکی وه‌هام بۆ دروستبووه که هه‌ست به بوونی یوسف بکه‌م، وه‌کو ئه‌وه‌ی هه‌ست به نزیکی وی ده‌که‌م له خۆمه‌وه، هه‌ست به جه‌سته و هه‌ناسه‌کانی ده‌که‌م، به‌لام چۆن ئه‌م هه‌سته بالی به سه‌ریدا کیشا له هه‌مان ئه‌و کاته‌ی وشتره‌که له میسه‌روه به‌ره‌و که‌نعان به‌ریکه‌وت؟ (وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا أَنْ تُفَيِّدُونِ) (وه‌ختیک کاروانه‌که به‌ریکه‌وت، بابیان گوتی: ئه‌گه‌ر نه‌یه‌ژن هاته‌ران و پاته‌رانی وت، من بۆنی یوسفم بۆ دیت) [یوسف: ۹۴]. له‌وه‌یه ئه‌و هه‌ستکردنه به هۆی په‌یامیکی ده‌روونی و پۆحییه‌وه بووبیت، که یوسف له دووره‌وه بۆی ناردووه، چه‌شنی ئه‌و په‌یامه تیلپاشی و دل‌رازییه‌ی عومه‌ر بۆ ساریه‌ی نارد، واته ئه‌وه‌یش جو‌ریکه له دل‌راز (التخاطر).

پیموایه یوسف دوا‌ی ئه‌وه‌ی حه‌قیقه‌تی خۆی بۆ برا‌کانی ده‌رخست و کراسه‌که‌ی پیدان و خوداحافیزی لی‌کردن، سۆزیک‌ی سه‌یر بوون و جوودی دا‌گرتبیت بۆ دیتنی باوکی، چه‌شنی ئه‌و وه‌کو ئه‌و ئه‌وینداره وه‌هایه که بارودۆخیک‌ی دژواری ژیان ناچاریک‌ردبیت لی‌دووربکه‌وئته‌وه، ئه‌گه‌ر بارودۆخه‌که نه‌ما، ئه‌وا له سۆز و شه‌وق و ئه‌وینیدا به هه‌له‌داوان ده‌چیت بۆ دیتنی. ئه‌گه‌ر ئه‌م هه‌سته به‌هیزه‌ی بالی به سه‌ر یه‌عقوبدا کیشاوه، دل‌رازیکی پۆحی و ده‌روونی یوسف نه‌بیت، یان ئه‌و نه‌بیت بۆ یوسف ده‌بیت چ بی‌ت؟ جگه له موعجیزه‌یه‌کی خودایی بۆ یوسف، یان بۆ باوکی (دروودی خوی لی‌بیت)، وه‌لی ئه‌گه‌ر وه‌حییه‌ک بووبیت له‌لایه‌ن خوداوه ئه‌وا یه‌عقوب به‌و دا‌رشته‌ لاوزه با‌سیناکات: (ئه‌گه‌ر نه‌یه‌ژن هاته‌ران و پاته‌رانی وت، من بۆنی یوسفم بۆ دیت)، به‌لکو به شیوه‌یه‌کی دل‌نیا به خا‌ووخیزانه‌که‌ی ده‌گوت: ئه‌وه من وه‌حیم بۆ هاتووه، که یوسف له ژیاندا ماوه و منیش پاش چه‌ند پۆژیک ده‌بینم».

شلەژانه سیکۆسۆماتییه‌کان

له راستیدا چاکبوونه‌وه‌ی چاوی یه‌عقوب هه‌ر به هینانی کراسه‌که‌ی یوسف به چاوه‌کانیدا، به‌شیکه‌ له موعجیزه‌ی پیغه‌مبه‌ریتی ئه‌وتۆ که ئیمه‌ ناویرین راقه‌یه‌کی ده‌روونی بو بکه‌ین، به‌لام ده‌توانین هه‌لوێسته‌یه‌کی کورت له باره‌ی هۆی له‌ده‌ستدانی چاوانی بکه‌ین، که قورئانی پیرۆز به‌ ته‌نها ئایه‌تیک بۆی به‌یانکردوین، که چۆن مرۆف به‌ هۆی کاریگه‌ری شله‌ژانی ده‌روونی عاتیفییه‌وه‌ توشی پیکانی جه‌سته‌یی ده‌بیت، وه‌کو خ‌ودا ده‌فه‌رمویت: (وَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا أَسْفَىٰ عَلَىٰ يَؤُسْفَٰ وَابْيَضَّتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ) واته: (ئیتتر رووی له‌وان وه‌رگێرا و گوتی: ئه‌ی داخه‌م بو یوسف و له‌ سووی ئه‌و تانه‌ په‌رییه‌ سه‌ر چاوانی و [سپیه‌ه‌لگه‌را] هه‌روا پیشیده‌خواردوه) [یوسف: ۸۴].

بیگومان پۆلی هۆکاری ده‌روونی و عاتیفی له‌ روودانی نه‌خۆشیه‌ک، یان شله‌ژانیه‌کی ئه‌ندامی له‌ جه‌سته‌دا، به‌و کۆله‌که‌یه‌ داده‌نریت، که پزیشکی ده‌روون_جه‌سته‌یی سیکۆسۆماتی نوێ، پشته‌ پیده‌به‌ستیت. ته‌نانه‌ت میژووی پزیشکی باس له‌وه‌ ده‌کات که پزیشکه‌کان به‌ درێژایی چه‌ندین سه‌ده‌ نه‌ک ئه‌م لایه‌نه‌ گرنگه‌ی ده‌روونییان له‌ رووی پیکهاتنی نه‌خۆشی ئه‌ندامیه‌وه‌ فه‌رامۆشکردوه، به‌لکو په‌تیشیانکردوه‌ته‌وه‌ و لا‌قرتییان پیکردوه، مه‌زنه‌ زانای پزیشکی سیکۆسۆماتی نوێ بینسۆن Benson له‌ کتیه‌که‌یدا به‌ ناوینشانی: Timeless Healing جه‌خت له‌وه‌ ده‌کاته‌وه، که ته‌نانه‌ت پزیشکه‌کانی ئه‌مرویش ئه‌و لایه‌نه‌ ده‌روونیه‌یان فه‌رامۆشکردوه و هه‌موو بایه‌خیکیان داوه‌ به‌ دیاریکردنی نیشانه‌ی نه‌خۆشیه‌ ئه‌ندامیه‌کان و چۆنیه‌تی چاره‌سه‌رکردنی به‌ چه‌پ و درمان و نه‌شته‌رگه‌ری و هه‌موو ئه‌و شیوازه‌ ماددیانه‌ی تر که له‌ نه‌شته‌رگه‌ریدا به‌کارده‌هینریت. له‌م خاله‌یشدا بیانوی هه‌ر یه‌ک له‌ بینسۆن و ئه‌بو زه‌یدی به‌لخی یه‌کانگر و هاوتایه، که پزیشک و زانایه‌کی مسولمانه

و زیاتر له ۱۲ سدهیه له دستنوسه بهرخه کهیدا به ناویشانی «بهژده وندییه کانی لهش و دهر وون - مصالح ال ابدان وال أنفس» دا باسی ئه و بابه تهی کردووه. ئه و دوو زانایه ده لاین: شیوازه کانی گوته وهی وانهی پزیشکی و تاقیکردنه وهی قوتابیان پزیشکی، ته نها پشت به نیشانه کانی نه خوشیی جهستهیی و چاره سه رکردنی به چه پ و دهرمان و نه شته رگه ریی و هه لدرینی جهسته ده به ستیت، وه کو ئه وهی مروّف مینا به لخی له دستنوسه کهیدا ده یلیت: «جهسته یه کی بیروخ، یان بینه فس بیت».

ته نانه ت پزیشکه کانی ئه م سه رده مه ییش که بایه خیاندا به لایه نی دهر وونی و عاتیفی له پیکه اتن و دروستبوونی نه خوشییه کاندا، که چی کاریگه ریه که یان له چه ند نه خوشییه کی دیاریکراودا قه تیسکرد. و یزای ئه وه ییش له شهسته کانی سه دهی رابردوودا ئه و کتیه دهر وونیا نه ی ئیمه له پزیشکی ده مانخویندن، ته نها و ته نها باسیان له چه ند نه خوشییه کی چه شنی قورحه ی گه ده و ریخو له و به رزبوونه وهی گوشاری خوین و شله ژان و تیکچوونی سیسته می هه رسکردن و ئه و بابه تانه ده کرد، وه لی ئه میستا گوړاوه و پیتانوایه هه ر نه خوشییه ک که له جهسته دا روودهدات، په یوندی به لایه ن و هوکاری دهر وونیه وه هه یه، وه کو روونیشکرایه وه که هوکاره دهر وونی و عاتیفییه کان شوینه وار و کاریگه ریه کی گشتگیرتری هه یه، وه کو لاوازیی به رگریی جهسته له هه مبه ر رووبه رووبوونه وهی میکروّب، یان ئه و نه خوشییه نه ی تر که توشی مروّف ده بیته وه وه کو شیرپه نجه، ئه م گشتگیریه ییش به شوړشی سیته م له زانستی پزیشکیدا هه ژمارکرا، چونکه شوړشی یه کهه م له باره ی داهینان له چاره سه رکردی مروّف به نه شته رگه ریی بوو، هه رچی شوړشی دو هه میشه سه باره ت به دژه زینده کان - دژه میکروبی antibiotic وه کو په نسلین بوو، سیته مییش دهره ق به کاریگه ریی دهر وون و عه قل بوو له سه ر جهسته ی مروّف.

له بهرئەوه ئەم دیاریکردنە بەشیکیە لە موعجیزەکانی قورئانی پیرۆز. هەلچوون و کاردانەوهی خەم و پەژارە وای لە چاوهکانی یەعقوب کرد سپیبنەوه. نەک تەنها ئەوه؛ بەلکو تووژینەوه زانستییه نووینەکان ئەو هۆکارانەهی بۆ دەرکەوتوووە کە دەبنە هۆی خیراکردن و بەهیزکردنی کەسیک، کە توشی نەخۆشیی دەرروون_جەستەیی بوو، گرنگترینیان هەلچوونی زۆر و پیشخواردنەوه، یان نەدۆزینەوهی دەرچەیهک ئیدی بە تورەییی بیت، یان هەر شتیکی دیکە ی عاتیفی، بۆ دەر بازبوون لەو هەلچوون و ئینفیعالە. لەم سنی هۆکارە وردبەرەوه کە قورئانی پیرۆز لە چەند وشەیه کدا کورتیکردوووەتەوه: (لە سوئی ئەو تانە پەڕییه سەر چاوانی و [سپیبه لگەر] هەر وای پیشیدەخواردووە) [یوسف: ۸۴]. لە راستیدا ئەم سنی هۆکارە بە سەر یەعقوبدا (دروودی خوی لیبیت) چینه جیدەبیت. سوئی و خەم و خەفەتە کە ی قورستین باریک بوو کە پیرەپیاویکی نەخۆش کە لە گەل ئەوهیشدا هەردوو چاوی لە دەستداو، بتوانیت بەرگە ی وەها شتیک بگریت، کەچی هەر خۆراگری بیناشکور بوو (صبر جمیل)، بەبێ ئەوهی هاوار و زەنا بکات، یان بە هیچ جۆریک قسەیهک بکات هەتا لە ئازارەکانی کەمبکاتەوه، هەر پیشیخواردووە و دلی خوی دەدایەوه. سینه مینیش ئەو بە هۆی پیرییه کە یهوه و سپیبوونەوهی چاوهکانی، هیچ توانایه کی هەتا بتوانیت لەم دلتنگی و تەنگەبەرییه قوتاریبیت، ئیدی ئەو لە ناو مندالەکانیدا وەکو بەندییه کی ئەوتوی لیتاتبوو، کە بییه شیانکردوووە لە یوسف، لە بەرانبەر دا قسەیه کی زۆر کاریگەری پیگوتن، گوتی: (دیاره دلی خوتان کاریکی لەبەر خەم لاندوون. خۆراگری بیناشوگری [چاری منه]؛ لەمەر ئەوانەیش کە ئیژن، خودا دەهانا مەوه دیت) [یوسف: ۱۸]. لەبەرئەوه هەموو ئەم رووداوانە هۆکار بوون بۆ سپیبوونی چاوی و لە دەستدانی بینینی.

چاوپىسى

له سورەتى يوسفدا ئۇوھ دەخوئىننەوھ كه پىغەمبەرى خودا يەعقوب (دروودى خواى لىبىت)، كاتىك كورەكانى ويستيان سەفەرىكەن بۇ مىسر بۇئەوھى خواردن و گەنم بۇ كه نعان بهيننەوھ، راسپاردەى پىدان كه له يەك دەرگاوه نەچنەژوورەوھ، بەلكو له چەند دەرگاىه كهوھ بچنەژوورى، راقيارانى قورئان دەفەرموون يەعقوب له چاوترساوه؛ چونكه بۇ ئۇوھ دەم سەيربوو ۱۱ كەس كورپى يەك پىاوبن و داراى سام و ھەببەت و جوانى و ھىزىش بن، ئىدى ترسا ئەگەر له يەك دەرگاوه بچنەژوورى؛ چاوكارىگەرىيان لىبكات. پىغەمبەرى خودا (دروودى خواى لىبىت) بۇمان باسدەكات و دەفەرمووت: «چاوپىسى راستە، ئەگەر شتىك ھەباىه و پىش قەدەرى خودا كەوتباىه، ئۇو چاوپىسى دەبوو». با ھەولبدەين بە كورتى و سانايى ئاشناى ھەقىقەت و ماھىەتى چاوبىن و رادەى پەيوەندى چاوبە ھەسوودى و ئىرەبىردن و جادووه بزائىن، كه خودا له سورەتى فەلەقدا ھەردوو ئۇو زاراوھى پىكەوھ كوكردووتەوھ. ھەسەد/ئىرەبىردن، برىتىيە له ھەلچوونىكى دەروونى خراب و پىس، كه باباى ھەسوود ھەزەكات و ھىواخوازە ئۇو نىعمەتەى

۱ مسلم، صحیح مسلم، مرجع سابق کتاب السلام باب الطب والمرض والرقي، حدیث رقم (۲۱۸۸) ص ۹۰۰.

۲ (بلى: من حق دپاريزم، به و دپهينى زا له ماك (الفلق)، له وەزەنى ھەرچى دروستىكردووه؛ له روشەى شەو، كاتىك تارىكايى دادىت؛ له توشى جادووگەرانى پفدەكەنە چەند گرىبەك؛ له گىچەلى ئىرەبىر، وەختىك كه ئىرەبى دەبات). يان دەتوانىن له وەرگىرانى سورەتەكەدا بلىن: (ئەى محەمەد - د - خ - ئەى ئىماندار) بلى: پەنادەگرم بەو پەروەردگارەى كه بەرەبەيان پىنشەھىنىت. له شەپ و خراپەى ھەرچى كه دروستىكردووه (له پەرى و ئادەمىزاد و مار و مىروو). له شەپ و خراپەى شەو كاتىك كه دادىت و دنيا تاركەدبىت و دەبىتە شەو زەنگ. له شەپ و خراپەى ئۇو كەسانەى كه جادوودەكەن و پەت و دەزوو گرىدەدەن و فووى پىادەكەن (به فىل و جادوو نىوانى خەلكى تىكەدەن). له شەپ و خراپەى ھەسوود و بەخىل، كاتىك كه ھەسوودى و بەخىلى دەبات). وەرگىر

خوینه‌ریک که پسیور نییه له و بواردنا، ئاسان ساده‌بیکه‌مه‌وه، ئه‌ویش پیش ئه‌وه‌ی به دوورودریژی و له پووی زانست و توژیینه‌وه ده‌روونییه نوییه‌کانه‌وه، بچینه‌ناو لیکۆلینه‌وه له باره‌ی بابه‌تی چاوپیسی له سورته‌ی یوسفدا.

پرسیاره ته‌وه‌ره‌بیه‌که له باره‌ی ئه‌م باسه ئه‌وه‌یه که: ئایا ده‌کریت توانستی ده‌روونی له دووره‌وه کاریگه‌ری له سه‌ر ماده‌ زیندوو یان نازیندوو و بیگیانه‌که هه‌بیت؟ له ده‌می قسه‌کردنمان سه‌باره‌ت به پیکهاتنی خه‌ونه‌کانمان، باسی ئه‌وه‌مان کرد که ده‌روونی مروقیتی دارای وزه‌یه‌کی ده‌روونی و رۆحیی ئه‌وتویه، که کاتیک جه‌سته‌ی که‌سه‌که ده‌خه‌ویت؛ به‌ره‌للاده‌کریت و هیزی زیاترده‌بیت، هه‌تا له‌گه‌ل ئه‌و بونه‌وه‌ره رۆحیه‌ چاکه‌کار و خراپه‌کارانه‌ی جیهانی ئیمه‌یان ته‌نیوه کارلیکبه‌کن، بۆئه‌وه‌ی له میانه‌ی ئه‌م کارلیکه‌وه خه‌ونه‌ رهمزی و شه‌یتانی و رهمانییه‌کانمان، ویکرا رهنگینبین یان باشتره‌ بلین رهنگی یه‌ک بگرن.

لێرده‌دا جه‌خت له‌وه ده‌که‌ینه‌وه، که ئه‌م کارلیکه له ساتی هۆشیاریی مروقیتی به شینوه‌یه‌کی که‌متر له نیوان ده‌روونی مروقیتی و ئه‌و رۆحه چاکه‌خواز و خراپه‌کارانه‌ی یه‌کتری که‌مه‌ندکیشده‌که‌ن رپوده‌دات، که گومانی تیندا نییه له کاتی خوتخوته‌ی شه‌یتان و ئاره‌زوو و شه‌هوه‌تی ده‌روونی فه‌رمانکه‌ر به خراپه‌مان هه‌ستییده‌که‌ین، وه‌کو چۆن هه‌ست به شوینه‌واری پاک و بیگه‌رده‌که‌یشی ده‌که‌ین، کاتیک نه‌فسی لۆمه‌کار زالدیه‌بیت به سه‌رماندا، یان ئه‌و کاته‌ی خۆشیه‌کی رۆحیی ئه‌وتۆ جه‌سته‌مان داده‌گریت، که رۆحه چاکه‌خواز و مه‌لائیکیه‌که به‌هیزیده‌کات و زور باش ده‌بیزوینیت. بیگومان کاریگه‌ری ئه‌و چالاکیه ئالوگۆره‌یش ته‌نها له لایه‌نه ده‌روونی و رۆحیه‌کاندا قه‌تیسنا‌بیت، به‌لکو لایه‌نه ماددیه‌کانیش ده‌گریته‌وه، له‌به‌رئه‌وه‌ی جیاکاریی چه‌قه‌ستووی نیوان ده‌روون و جه‌سته، رۆشتووته‌ ریزی ئه‌و بابه‌تانه‌ی زانسته‌ فیزیایی و

پزیشکی و سایکولوژییہ کان ہیلیان بو کیشاوه.

له راستیدا کاریگه‌ریی هه‌لچوون و کاردانه‌وه و حاله‌تی دهروونی له سهر جه‌سته -وه‌کو باسمانکرد- ده‌بیته هوی شله‌ژان و نه‌خوشییه دهروون_جه‌ستییه‌کان. ئەم کارلیکه‌ی نیوان دهروون و جه‌سته که بووه به‌بابه‌ته به‌لگه‌نه‌ویسته‌کانی پزیشکی، به‌لگه‌ن له سهر کاریگه‌ری و شوینه‌واری لایه‌نی دهروونی له سهر ئەندامه‌ ماددییه‌کان؛ واته جه‌خت له گونجانی هیزه‌کانی دهروونه ناماددییه‌کان ده‌کاته‌وه سه‌باره‌ت به‌روودانی گۆرانکاری له جه‌سته زیندوو و بیگیانه‌کاندا، وه‌لی نابیته به‌لگه له باره‌ی کاریگه‌ریی وزه‌ی دهروونی له سهر غه‌یری ئەوانی تر وه‌کو ئەوه‌ی له‌بابه‌تی چاوپیسیدا پرووده‌دات.

له راستیدا ئەم کاریگه‌رییه‌ی دهروون له سهر جه‌سته ئەو دهمه به‌شیوه‌یه‌کی قایلکه‌ر دهرده‌که‌ویت، که له سهر ئەنته‌رنیت سه‌رقالین به‌وه‌رگرنتی زانیاری، بوئه‌وه‌ی له باره‌ی ریتشارد بینسون که له زانکوی هارقاردی ئەمریکی سه‌ره‌پرستی په‌یمانگای عه‌قل و جه‌سته Mind and body Institute بووه بخوینینه‌وه، که چون توانیویه‌تی به‌لگه له سهر توانستی ئەو که‌سانه به‌یئیته‌وه که خه‌ریکی یاریی یوگا بوون له چیاکانی هیمالایا هه‌تا زالبین به سهر چالاکیه‌ی خو‌نه‌ویستییه‌کانی جه‌سته‌یاند، به‌را‌ده‌یه‌ک ئەو یارییه‌ی یوگا وایلنکردن پله‌ی گه‌رمیی پنیه‌کانیانی به‌رزکرده‌وه و خیرایی لیدان و ترپه‌ی دلایانی که‌مکرده‌وه، به‌م چه‌شنه‌ توانییان وزه دهروونی و رۆحیه‌یه‌که‌یان رامبکه‌ن، بوئه‌وه‌ی به سهر ئەو چالاکیه‌یانه‌دا زالبین، که ئەم‌یستایشی له‌گه‌ل بیت زانست پییوایه چالاکیه‌ی خو‌نه‌ویسته و نائیرادییه و ملکه‌چی ئاره‌زووه‌کانی مرؤف. ئەوانیش ئەم کاره‌یان له میانه‌ی ته‌رکیز/ته‌فره‌نجه‌ی دهروونی و رۆحی و حه‌وانه‌وه‌وه به‌ئه‌نجامده‌گه‌یاند. ئایا ده‌توانن ئەم وزه رۆحی و دهروونیه‌ به‌هیزه وه‌ها ئاراسته‌بکه‌ن؛ که گۆرانکارییه‌کی ئەوتۆ

بهینیته کایه وه که بکریت له دیاردهی چاوپیسیدا به سهر جهسته کانی
تردا بکریته پیوهر؟

ئه گهر چاو کاریگهری له سهر وزه ی دهر وونی و رۆحیی سهر
جهسته ی زیندوو و مادده کانیس هه بیته، ئه وا هه ندیک پالپشتی ئه م
کاریگهرییه ناراسته خۆیه ی زانستی فیزیای نوی به دیده کین، ئه نیشتاین
به هۆی تیوریا ریژه ییه که ی و ئه و ته قینه وه گهر دیله یه ییش که به دوا ی
خۆیدا هینا، ئه و بیروکه یه ی تیکشکاند که وزه و مادده، یان بارستای
(الکتله)؛ ته نها دوو رۆوی یه ک دراون. ئه مه ویرای ئه وه ی فیزیای
بان گهر دیله subatomic physics ئه وه ی چه سپاندوو، که بوونی
که سیک له بهرده م ئامیزی بزواندن ی ئه و ته نوچکانه ی گهر دیله کان
پیکده هینن، گۆرانکاری له جووله و بزواندنیدا دهکات. واته هۆشیاری
مرۆیی consciousness ته نانه ت ده توانیت له دووریشه وه جووله ی
ئه لیکترۆنه کانی غهیری ئه وانیش که پیکهینه ری گهر دیله ن، ریکبخاته وه
و هه مواریانبکات! هه موو ئه م تویرینه وانه ئه وه ده چه سپینن، که لایه نی
دهر وونی و رۆحی و جه ختکردن له هۆشیاری مرۆیی سه باره ت به
ههر شتیک، دواتر جوړیک له گۆرانی تیدا دروستده کات، ئیدی ئه و
کاریگهرییه له که سه وه بو سهر دهر وونی خۆی سه رچاوه یگرتیت، یان
بو سهر که سانی دیکه.

وله ی له دهر وونزانیدا و به تایبه ت له پاراسایکۆلوژیدا چه ندین
به لگه ی به هیز هه ن، که له باره ی جوولاندنی شته کان له میانه ی وزه
دهر وونییه په تیبه کانه وه Psychokinesis، یان Telekinesis

1 Capra, Fritjof, The Tao of physics (1992). In his Forward to Valle, R.
S. & Eckartsberg, R. (1981). The metaphors of consciousness. New York:
Plenum Press.

کابرا فریتیف تاو الفیزیاء: (استکشاف أوجه التشابه بين الفيزياء الحديثة والتصوف الشرقي)

دهكۆلنه وه. ئه و تويزينه وانه ئه وه مان بۆ ده خاته روو كه هه ندېك له و كه سه به هره دارانه، ده توانن كاريگه ريبان له سه ر ماده هه بيت ئه و يش به جه ختكر دنه وه و ته ركيز خسته سه ر ويست و ئيراده يان بۆ جو و لاندني ئه و ماده يه، ئيدي به هۆي ئه و ته ركيزه وه ماده كه يش ده جو و لايته وه. سه رباري ئه وه ي هه ندېك له گو مانگه راكان قسه يان له باره ي راست و دروستي ئه م ليكۆلينه وانه هه يه، به لام ئه وه نده هه يه كه زۆريك له و ئه زمونه به و و سه نگينه ي له م دو اييه دا ئه نجام درا ون، دروستي و راستي ئه م ديار ده يه ي سه لم اندو وه، كه گرنگ ترين يان تويزينه وه كاني زانكۆي پرستونه كه به سه ره ره شتي دكتور پۆبېرت جان Robert Jahn كه سه رو كي تاقېگه ي تويزينه وه بان هه سه ته كانه ئه نجام درا ون. به راده يه ك تويزينه وه كاني هينده ئاماده كرا و و وردن، ده رگا به رووي قسه و خۆتيه ه لقورتاني هېچ كه سدا و الا ناكهن، واته چه ندين به لگه له سه ر توانستي هه ندېك له و كه سانه ده هينتيته وه، كه به هۆي وزه ده رووني و ته نانه ت وزه رۆحيه كانيانه وه، ده توانن شته مادديه كان بچو و لينن. سه دان كه سيش له تويزينه وه ئه زمونكار يه كانيدا به شداري كر دو وه و هه زاران تاقېكر دنه وه ي به سه ردا جتيه جيكر دو ون و به دلنيا بو ونه وه ي ژمي رياريش، راستي و دروستي گرمانه كه ي سه لم اندو وه، به لام هېچ ريگه يه ك نيه بۆ قايلكر دني عيلمانيه كان و ئه وانه يشي ئيلحاد و بيناوه ريبان كر دو وه ته ئاييني خۆيان؛ چونكه پينا نوايه له و تاقېكر دنه وانه دا هه م ليكچو ون هه يه له گه ل بيري ئاييني و رۆحيدا، هه ميش دژيه كي هه يه له گه ل بيركر دنه وه مادديه كانياندا.

دو اي ئه م خيرا يه زانستيه؛ ده گه ريينه وه بۆ بابته ي چا و پيسي و ده لينن كه: حه قه و راسته وه كو ئه وه ي پيغه مبه رمان (دروودي خواي لي بيت) فه رموويه تي، به لكو حه قيقه تيكي وه هاي هه يه كه رو ودا و و ليكۆلينه وه نو ييه كانيش پالپشتي لينده كهن. ئه گه ر چه ند كه سانېك هه بن

و ته‌ماشا و سه‌یرکردن و وزه دەر وونیه‌کانیان له سه‌ر جوولاندنی شته‌کان چه‌سپاند، هه‌ر که وه‌ها کاریکیشیان کرد کتومت شته‌که بکه‌ویته جووله، ده‌بیت چ سه‌راسیمه و سه‌رسورمانیک له‌و کاره‌یاندا هه‌بیت، چونکه دارای هیزیکی دەر وونی و رۆحیی وه‌هان که ده‌توانن جووله‌بخه‌نه ناو شته‌کانه‌وه؟ من زۆر سه‌یرم له دەر وونناسیکی مسولمانه، که له لایدا باسی چاوپیسی و کاریگه‌رییه‌کانی له فه‌رموده‌ی پیغه‌مبه‌ردا بکریت، به‌گالته‌وه بزه‌بکات و به‌خورافه و ئەندیشه‌ی هه‌لیتوپه‌لیتی عه‌ره‌ب و کۆنی بزانیته، که‌چی کاتیک گۆی له لیکۆلینه‌وه‌کانی که‌سیکی وه‌کو رۆبیرت جان ده‌بیت، که هه‌م توێژینه‌وه‌ی له باره‌ی هیزه له‌را‌ده‌به‌ده‌ره‌کانی دەر وون و نه‌فسی مرۆف کردوه و هه‌میش ده‌ره‌ق به‌دل‌راز و مه‌یدانی دەر وونزانی پشت هه‌سته‌کان کردوه، که مرۆقه‌که ده‌توانیت به‌هۆیانه‌وه له‌دوره‌وه شته‌کان بخاته‌جووله، سه‌رباب‌دات و سه‌رسام بیت!

تکام وایه هه‌لپ‌پروژاندنی (العجالة) ئەم چه‌ند تیرامانه به‌ئەزموونیکی خودیی خۆم به‌پایانگه‌یه‌نم، که برۆای ره‌هامی به‌بوونی ئەم هیزه دەر وونی و رۆحییی وه‌کو چاوپیسی و دل‌راز و رۆشنبوونه‌وه‌ی بینینی چاوبته‌وترکرد. ئەمه‌یش نه‌ک ته‌نها به‌هۆی ئەوه‌ی چه‌ند فه‌رموده‌یه‌ک له باره‌یه‌وه هاتوه، وه‌کو فه‌رموده‌کانی چاوپیسی و ئەو ئایه‌تانه‌یشی قورئانی پیرۆز سه‌باره‌ت به‌جادوو و جادووکاران باسیکردوون؛ به‌لکو له‌به‌رئه‌وه‌یه که سویند به‌خودا به‌چاوی سه‌ر ئەو دیاردانه‌م دیوه، ئەویش ئەو وه‌خته بوو که له هه‌شتاکانی سه‌ده‌ی رابوردوو له‌لایه‌ن ده‌سته‌ی ته‌ندروستی جیهانییه‌وه راسپێردرام، سه‌باره‌ت به‌چاره‌سه‌ری دەر وونی میلی لیکۆلینه و توێژینه‌وه له ولاته‌کانی ئەسیویا و سو‌دان ئەنجام‌ده‌م؛ له‌و ده‌مه‌دا به‌چاوی خۆم ده‌مبینی که چۆن چاره‌سه‌رکار و شیخ و جادووکار و ئەوانه‌یشی هه‌ره‌وه‌زییان له‌گه‌ل رۆحه‌شیتانییه‌کاندا

هه‌بوو، کارگه‌لیکی وه‌هایان ده‌کرد و ئه‌نجامیانده‌دا، که مه‌گین که‌سیک له
به‌ندیخانه‌ی بیری ماددیدا قفلی له عه‌قلی دابیت، بر‌وای پینه‌کات.

فاله خیر حافظا وهو أرحم الراحمین
والحمد لله رب العالمین

كۆتايى

مروّف ھەر لە چركەساتەكانى تەمەنيەو، لە لايەك جياوازيكردووه
لە نيوان ئەو ھزرەى بەندە لە سەر لوژيک و شينەيى (التروي) عەقلى،
لە لايەكى تريشەوہ لە سەر عاتيفە و كاردانەوہ و شلەژانى سەرکەشى.
لەبەرئەوہى ئەو دەمەى عەقل بۆ لەسەرخۆيى و شينەيى عەقلى
بانگەيشتمانەدەكات، كەچى دەسودەم لەولاوہ شلەژان و كاردانەوہ بەرەو
پەلەكردن و كردنى كاريك پالمانپيوەدەنيّت كە تينوئيى كاردانەوہكەمان
بشكينيّت. ويّاي جياوازيى ئاشكرايش لە نيوان ئەم دوو لايەنەى
ئامازەپيئەرا بەوہى بە واتا زمانىيە گشتىيەكەى ھەم لە عەقل و ھەميش
دل مەيلى بۆ دەكات پەيدادەبن، كەچى لەگەل ئەوہيشدا بەختەوہريى
مروّف و كەمالى ئەفراندنى، بەو ھاوسەنگى و ھەرەوہزىيەى نيوانيان
نەبيّت، ھيچ ئەنجاميكي ئەوتوى نايّت. ژيان بەبى ھەستى سۆزدارى كە
بريتين لە ئەوين و شەفەقەت و خۆشى، ھيچ تاميكي نىيە و مروّفيش
بەبى ھەستكردن بە ترس و دلخورتى و خوتخوتەى دل، لە گريوگول و
مەترسييەكانى ژيان قوتارى نايّت؛ بەبى تورەبوونيش ناتوانيت سنوور
و پەرژيني خوى قايمبكات و بپاريزيت.

وہلى زۆرينەى جار مروّف مروّفيتيى خوى لەدەستدەدات و دەبيتە
گيانلەبەر، ئەگەر بەرەستىكى عەقلى و ھەى نەبيّت، كە ئارەزووہكانى
كپيكات و جلەويكى ئەخلاقىيش نەبيّت كە لە لادان و خراپەكارى بپاريزيت
لەوہى لە تورەيى و تۆلە، يان شوينكەوتنى چيژو و ھەوا و ئارەزوودا،
توشى زيادەرەويى ببىتەوہ، ھەتا بەو ھويەوہ دلى رەقبىيت و كاريزەكانى
سۆز و ميھر و شەفەقەت لە بونياتە نەفسىيەكەيدا وشكبيّت. لە راستيدا
ھەر كەسيك ئەم كاردانەوہ و شلەژانە عاتيفىيە بيزاراوانە ببىتە سيفتە
تيايدا و زالبىيت بە سەريدا، ئەوا دەچىتە پلەيەكى خوارتر لەو حەيوانەى

که وها خه لَقَرَاوَه که شوین ئاره زوو و شه هوه تی ده که ویت و هه مان
 فه رمایشتی خودای به سه ردا جینه جیده بیت که ده فه رمویت: (أَمْ تَحْسَبُ
 أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا) واته:
 (یان بیت وایه که زوربه یان گوی شل ده کن و تیده گهن؟ ئه وانه وینه ی
 ولساتن، بگره له ویش گومراترن) [الفرقان: ۴۴].

ئو تویره ره دهروونیه ی له گوشه نیگای پسیپورییه که یه وه قسه له م
 دوز و بابه ته ئیسلامیانه دا ده کات، ئه وا خوی له به رده م دوو ئاراسته ی
 توندئاژودا ده بینیته وه؛ ئاراسته و بیرکردنه وه یه ک هه یه که ته نها وه کو
 پسیپورییه کی سیکولار و بی دین و مولحید ته ماشای دهروونناسی
 خورئاوایی نوئ ده کات، که له سه ر بنه مای شارستانییه تی یه هودی -
 مه سیحی دژه ئیسلام دامه زراییت، به هیچ جوریک به دروستی نازانیت
 هزری پشت به هیچ بابه تیکی ئیسلامی ببه ستیت، ئه وه هه ر باسی
 ژیاننامه ی پیغه مبه ران و سیفاته کانیا ن هه ر مه که. زورینه ی خاوه نی
 ئه م بیرکردنه وه یه له که سه ئایینداره ناپسیپوره کانی دهروونناسین و
 زوریکیشیا ن وه همه که ی له سه ر ئه و شتانه بونیاتناوه که سه باره ت
 به فیکر و هزر و تیورییه جنسییه ده گمه نه کانی فرۆید بیستوویه تی،
 ئیدی هیلیکی بو خوی کیشاوه، که شیکاریی دهروونی فرۆیدی به سه ر
 دهروونناسی به هه موو لقه کانیه وه زاله، به لکو له راستیدا دهروونناسی
 به هه موو شیوه و وینه کانیه وه جگه له شیکارییه کی دهروونی نه بیت
 هیچی دیکه نییه.

له م پیودانگه وه ئه و که سانه پئیانونایه هه ر هه ولێک بو راقه کردنی
 دهروونی لایه نه ئیسلامیه کان، به شیکه له پیویزان و سنوربه زاندنی
 پیروزی ئایین، وه لی ئه وانیه له ریزی توندئاژویی ته ره فی به رانبه رن،
 تا قمیک له و پسیپورانه ی دهروونناسی، نوینه رایه تییا نده که ن، که گه وره یی
 و مه زنایه تییه زانستییه که یان له سه ر بیرکردنه وه ی رواله تی سیکولار

سەبارەت بە دەروونناسى بونياتناوۋە. ئەم تەسەۋر و بىر كىرەنە ۋە يە جەخت لە ۋە دەكاتە ۋە كە دەروونناسىي نوڭ، فەلسەفە و فىكىرى ئايىنى پىشتگوڭخستوۋە و لە پرووى زانستىيەكەيە ۋە ۋەكو زانستە وردەكارەكانى لىنھاتوۋە كە چەشنى زانستى زىندە ۋە درزانى و فىزيان، يان لانىكەم بە دەم رىگاۋەيە بۇ گەشتن بە ۋە پىنگەيە. پىشتبەست بە ۋە ۋەھمەي كە زورىك لە زانايانى خورئاۋا خويان لىكە نارگرتوۋە، ھاتون ئەم پىسپورپىيە يان بە ھەموو تيورىيا و پىادەكارىيە گونجاۋ و نەگونجاۋەكانىە ۋە، لە ژىر چەترى زانستە ئەزمونىيە گەشاۋە (الوارفە)كانىە ۋە، جىكردوۋەتە ۋە و دانائە. بەم پىتەيش ئەوان ھىچ نزمى و ناسازىيەك بەدىناكەن لە جىبەجىكردنى تيورىياكانى، بە ۋە فىكرانەيشە ۋە كە ھىچ پالپىشتىكى زانستى، يان فىكىرىكى دروستى نىيە دەرھەق بە لىكۆلىنە ۋە لە پرسە ئايىنى و رۇخى و ژياننامەي پىغەمبەران.

لەبەرئە ۋە پىويستبوۋ لەم توڭژىنە ۋە يەدا ئەو جىاۋازىيە لە نيوان پىسپورپىيەكانى دەروونناسىدا بۇ خوينەر رۋونبەكەينە ۋە -بە تايبەت خوينەرەك پىسپورپىيەكەي دەروونناسى نىيە، كە پىشت بە چەند بىنەمايەكى زانستىي دروست دەبەستىت، ھاۋكات چۈنچۈنىش بىكرىت لە لىكۆلىنە ۋە لە ژيانى پىغەمبەراندا، سوۋدى لىبىبىرەيت و دانستى خودا لە ھەلبۇاردن و پەرۋەردە كىردنىاندا بىخرىنە پرو، ھاۋكات لە نيوان ئەو توڭژىنە ۋە ۋە ۋەكو ئەۋەن لە ليۋارى كەندەلانى فشەل و پروخەكى (جىرف ھار) ئەوتۆ، بونياتنرايىتن كە لە گەل خۇيدا بكە ۋە نە ناۋ بنى سىكۆلار و عىلمانىەتە ۋە. بۇ زىاتر رۋونكىرەنە ۋە سەبارەت بەم جىاۋازىيانە، چەند نمونەيە كمان بۇ ئەو دانەرەنە ھىتايە ۋە، كە لە بارەي ژيانى دەروونىي پىغەمبەران دەنووسن و لە دانراۋ و بلاۋكراۋەكانىاندا پىشتدەبەستن بە دەروونناسىي قال (مىحص)، ئەۋەپەرى رىز و ئەدەب لە لىكۆلىنە ۋە يان دەرھەق بە ژياننامەي پىغەمبەران دەنوئىن، ھەروەھا

ئەو كۆپىنچە ئىشنى كە پىششىقلاپ سىتوۋە بە و تېۋىر يىلانەى زانا يانى خۇرئالوا ماھىيەت يانى پوۋچە لىكردوۋەتەو و ئەو شىۋازى نوۋسىنەش كە بە ھىچ كلۇچىك رېز و حورمەتى پىغەمبەرانى خوداى (دروودى خۋاى لىبىت) تىدا نىيە، بۇيە بە جوانى ھاتوۋىن ئەو جىاۋازىيانەمان پوۋنكردوۋتەو، كە لە نىۋان ئەۋانەى گونجاۋە و ئەۋەشى نەگونجاۋە بەكاربەھىرئىت و ئەسلەن سەبارەت بە ژياننامەى پىغەمبەران و عاتىفە بەرزەكانىن قسانىكات.

بەو پىيەى ئەم كۆپىنچە جەختى لە لايەنى دەروونى و عاتىفى كردوۋەتەو سەبارەت بە ژياننامە و ئاكار و رەفتارى پىغەمبەران، ئەۋا بەشىكى تەۋامان بۇ قەسەكردن سەبارەت بە كاردانەۋە، يان ھەلچوۋن بە ھۋى عاتىفەۋە لە گوشەنىگى تويژىنەۋە دەروونى و مىشكىيە نوۋيەكانەۋە؛ چونكە ئەگەر خويئەر ئاشنانەكەين بەۋەى ئەمرو زانست لەم مەيدانەدا گەشتوۋە بە چى، ئەۋا ناتوانىن رى لەم لىكۆلنەۋە بە بگرىن، دواتر جىاكارىمانكرد لە نىۋان ئەۋەى زانستى ئەزمونى لەم مەيدانەدا چەسپاندوۋىتەى و لە نىۋانى ئەۋەش كە بەندە لە سەر تىۋرىزەكردن و بانگەشەى ئەۋ دەرووناسە عىلمانىيانەى كە ھەرچى ھەۋلە خستوۋىتەيانەگەر بۇ بالىشكاندى دەرئەنجامى تويژىنەۋە بايەلۇژى و ئەزمونىيەكان، بۇئەۋەى بەۋ فىكرە مادىيەيان كەسە سادە و پۋالەتتەيەكان لە سەر ئەۋە رامبەكن، كە نكۆلى لە بوونى لايەنى پۋچى لە بونىاتنانى مروۇقادا بىكات و ۋەھا گومانىبات كە ئەۋە تەنھا مىشك و دەماغە كە تواناى فەرمانكەردن، يان نەھىكردنى لە بونىاتى رەفتارى مروۇقادا ھەيە نەك شتىكى دى. لەم بەشەدا ھەۋلمانداۋە ئەۋ زانىارىيە بايەلۇژىيانە سادە و سانابكەينەۋە، ھەتا ئەۋ كەسەشى پىسپورىي لەم بواردە نەبىت، بتوانىت دەستى بە دەرئەنجامى ئەۋ لىكۆلنەۋانە رابگات و لىتچالىبىت و لە كارەكەيدا بىر لە توانست و بەدەھىتەنى خودا مەزن

بکاته‌وه. ئەم بەشە و بەشەکانی تریش، چەشنی قاعیدە و یاسایەکی زانستی دەروونین بۆ چوار بەشەکە‌ی تر، کە باس لە ناوەرۆکی بابەتی کتیبەکە دەکەن.

دواتر بە زنجیرە‌یەکی لۆژیکێ بەشی سی‌هەمان خستوو‌ه‌تەر‌وو، کە سەبارەت بە تێرمان و سەرنجمانە دەرەق بە رۆلی لایەنی عاتیفی لە پەرسشتدا، بە‌لکو سەبارەت بە تەواوکاری و قوولبوونە‌وه‌یە لە ئیماندا، چونکە بە‌ی تەواوکاری و قوولبوونە‌وه؛ ئیمان لاواز دەبێت و دەتوتیتە‌وه، ئەو ئیمانە‌ییشی لە سەر مە‌عریفە‌یەکی «ساردوسر» دامە‌زرایت، ئە‌گەر بە عاتیفە‌ی ئەوین و شەرم و تەکا‌کردن لە خودا «گەرم» نە‌کریت، هیچ دەرئە‌نجامێکی باشی نابیت، ئە‌گەر گەرم‌و‌گور بوو، ئە‌وا دلیش نە‌رم‌دە‌بیت و ئە‌س‌رین و فرمیسک بە خور لە چاوان دیتە‌خوارێ، ئە‌و‌دەم خودا بە مە‌حە‌بە‌تی خۆی دا‌یدە‌پۆشیت و لە پیزی پە‌سە‌ند‌کرا‌واندا هە‌ژمار‌یدە‌کات. عاتیفە لە لایەنی دەروونیی پە‌تیبە‌وه، لە هە‌موو ر‌وو‌ه‌کانە‌وه نوێنە‌رایە‌تی ر‌و‌کنی سی‌هە‌می ر‌ه‌فتاری م‌ر‌وفیتی دە‌کات، لایە‌نێکی مە‌عریفیی ئە‌وت‌و هە‌یە کە زانیاری گ‌ر‌نگ دە‌دات بە‌و کە‌سە‌ی کە سەر‌ق‌الی ئە‌و بابە‌تە‌یە و گ‌ر‌نگی پ‌یدە‌دات، د‌و‌ای ئە‌وه ر‌و‌کنی ک‌ردە‌یی بە‌شوێن‌دا‌یت، واتە ئە‌و ک‌ردە‌وانە‌ی کە تاک لە سەر بنە‌مای زانیارییە دە‌ست‌خست‌وو‌ه‌کان وەر‌ی‌گ‌رت‌وون، پ‌اشان لایەنی عاتیفی و وێژدانی بە‌شوێن‌دا‌یت، کە تیا‌یدا و بە هۆی ئە‌و سەر‌کە‌وتنە‌ی بە‌دە‌ست‌ی‌ه‌ینا‌وه، هە‌ست بە بزوان و خۆشی و متمانە‌بە‌خود دە‌کات.

لە تێ‌روونینێکی ئیسلامییانە‌وه گ‌فت‌و‌گ‌ۆمان لە سەر ئە‌م ب‌یر‌ک‌ردنە‌وه دە‌روونییە ک‌رد و هە‌ول‌ماندا کە ش‌فی هە‌موو ئە‌و گ‌ری‌و‌گ‌ۆل و بابە‌تە‌ شار‌اوانە‌ ب‌کە‌ین، کە پە‌ی‌وه‌ندی بە‌ه‌یزیان بە عاتیفە و لایەنی ر‌و‌حییە‌وه هە‌یە، ئە‌و پە‌ی‌وه‌ندییە پ‌ی‌ر‌ۆزە‌ی کە زۆر جار هە‌م دە‌روون‌ناسە نوێیە‌کان پ‌شت‌گ‌و‌ی‌یان‌خست‌وو‌ه و هە‌میش ئە‌وانە‌ی هە‌ول‌دە‌دن ئیسلام لە ر‌و‌حانیت

و په‌روشی و شه‌وقی عاتیفی دابرن.

دوابه‌دوای تیږامان و سه‌رنجدانمان سه‌بارت به‌و ږوله‌گرنگه‌ی عاتیفه له‌ته‌واوکاریی ئیماندا هه‌یووه، پیماننايه باسی چواره‌مه‌وه، که تیږامانه‌کانمان بو‌قسه‌کردن له‌باره‌ی عاتیفه‌ی پیغه‌مبه‌ران له‌و ږووه‌وه که مروئن و دارای نامیری ده‌ماری و میشکن که‌مه‌ندکیشمانده‌که‌ن، وه‌کو ئه‌وه‌ی له‌به‌شی دوه‌مه‌دا به‌دوورودریژی باسمانکرد، ئه‌ویش به‌به‌راورد به‌کاردانه‌وه‌ی عاتیفییان له‌گوشه‌نیگای مه‌زنیتیان وه‌کو پیغه‌مبه‌ران و نیردراوانیکی ئه‌وتو، که له‌ئاسمانه‌وه‌ سرووشیان بو‌دیټ. ئیدی تیږامان و سه‌رنج و تیخویندنه‌کانم ریڼوینیانکردم هه‌ژان و بزواندنه‌کانی عاتیفه‌کانمان بو‌چهند جوړیک پو‌لینبکه‌م:

یه‌که‌م: ئه‌و بزواندانه‌ی به‌بی ویست وه‌لامیاندده‌ینه‌وه، چونکه له‌ناو نامیری میشکماندان و هیچ بژارده‌یه‌کمان نییه بو‌ریگریکردن و وه‌ستاندنیان، ترسمان له‌گیانداره‌دره‌نده‌کان، یان زه‌مه‌یلته‌رزه‌کان، یان هه‌موو ئه‌و شتانه له‌سروشندا هه‌ن و توفینه‌رن، هاوکات ئه‌م به‌شه‌ئو هه‌لو‌یسته‌شهرمه‌ندانه‌یش ده‌گریته‌وه، که له‌ناکو زه‌فه‌رمانپیده‌هینن و ناچارمانده‌که‌ن به‌بی بیرکردنه‌وه‌یه‌کی وشیارانه، کاردانه‌وه‌ی خیرامان هه‌بیټ به‌رانبه‌ریان، وه‌کو ئه‌وه‌ی زانایانی میشک و ده‌مار — وه‌کو باسمانکرد — پینانویه له‌بادمه‌میشک (لوزة‌الدماع) — وه‌سه‌رچاوه‌یگرته‌وه؛ که خودی مروف تیایدا ده‌که‌ویته‌ته‌لزگه‌وه و ده‌بیټ ده‌ستبه‌جی به‌ده‌میه‌وه‌بچیت، یان ده‌بیټ وه‌لامگوکه‌ی په‌رچه‌کرداریکی وه‌ها بیټ شته په‌رجوو و له‌ناکاوه‌کانی ژینگه‌که‌ی بگوړیت. له‌وه‌یه سه‌رجه‌م ئه‌و وه‌لامگو خو‌نه‌ویستانه چهند په‌رچه‌کرداریکی ره‌نگدانه‌ره‌وه‌مان (ردود الأفعال المنعکسة Reflexes) وه‌بیربه‌ینیتته‌وه که له‌نامیره‌ده‌مارییه‌که‌ماندا هه‌یه، وه‌کو خیراده‌ستکیشانه‌وه له‌شتیکی زور گه‌رم، یان داخستنی چاو له‌کاتی بوونی وروژمی هه‌وايه‌کی له‌ناکو، یان ږوشناییه‌کی

له‌راده‌به‌دهر، [یان چه‌مینه‌وه له کاتی بیستنی ده‌نگیکی به‌رزی له‌پرتاوا].
 هه‌رچی تا‌قمی دو‌هه‌می هه‌لچوونه‌ژئینه (مثیرات الانفعال)،
 ئەوانه‌ن که به‌وپه‌ری ویست و ئا‌گاییمان‌ه‌وه وه‌لامیان‌ده‌دینه‌وه، یان
 به‌رپه‌رچیان‌ده‌دینه‌وه و تیایشیدا به‌رگه‌ی ده‌رئه‌نجامی بریاره‌کانمان
 ده‌گرین، به‌راده‌یه‌ک که‌سه بزوینراوه‌که وشیاره به‌سروشتی ئەو
 هه‌لو‌یسته‌ی ده‌بیته‌هۆی هه‌لچوونی، ئیدی به‌رمه‌بنای هه‌لسه‌نگاندنی
 هه‌لو‌یسته‌که، بریاره‌ده‌ات. وه‌لامدان‌ه‌وه‌ی ئەم هه‌ژین و بزوینه‌رانه‌ پشت
 به‌چه‌ند هۆکارێک ده‌به‌ستیت؛ وه‌کو توندی و مه‌ترسیی که‌سی بزوینه‌ر
 له‌گه‌ل حاله‌تی ده‌روونی که‌سی بزواو له‌ ئانوساتی هه‌ژان و بزواندا
 (الاسته‌ارة)، هاوکات مه‌ترسیی ده‌رئه‌نجامی ره‌فتاره‌که‌ی، ئەوه‌یش که
 وه‌کو بیروباوه‌ری پۆ‌حی و ئایینی بروای پینیه‌تی. لیره‌دا ئەو جیاوازییه
 زۆره له‌ نیوان کاردان‌ه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ران و خه‌لکی به‌گشتی به‌دیده‌که‌ین،
 وه‌کو چۆن جیاوازییه‌کی پوون و ئاشکرا له‌ نیوان به‌رپرسیاریتی
 پیغه‌مبه‌رانی ره‌ببانی و به‌رپرسیاریتی کۆی خه‌لکی به‌گشتی ده‌که‌ین
 سه‌بارت به‌و کاردان‌ه‌وانه‌ی هه‌یانبووه.

ئوه‌یش تیرامان ده‌کیشیت بۆئه‌وه‌ی به‌ دوورودریژی سه‌بارت به‌و
 په‌سنه‌عاتیفی و ده‌روونی و پۆ‌حییانه‌ پابمیتین که‌چه‌ندین پیاوی ئەوتوی
 پیغه‌یاند، که‌خودا هه‌لبێژاردن بۆئه‌وه‌ی ببه‌ پیغه‌مبه‌ر و فروستاده‌ی
 خۆی، ئەمه‌ ئەوه‌بوو که‌له‌ به‌شی پینجه‌مدا باسمانکرد؛ چونکه‌ هه‌ولیکی
 زۆرمان دا بۆئه‌وه‌ی زیاتر سه‌رنج له‌ دانستی خودای گه‌وره‌ بده‌ین له
 پووی هه‌لبێژاردن و دروستکردنی که‌سایه‌تیان و ئەو ژینگه‌ بۆماوه‌یی
 و په‌روه‌ده‌یییه‌ پۆ‌حییه‌ گونجاوه‌ی که‌به‌شداربوو له‌ کردنه‌وه‌ و
 چرۆکردنی ئەو تایبه‌تمه‌ندی و جیاوکانه‌ی خودا پینیه‌خشیبوون، خودا
 هه‌ر به‌خۆی ده‌زانیت چ که‌سیک بۆ پیغه‌مبه‌ری هه‌لده‌بژیریت.

دواتر و له‌ به‌شی شه‌شه‌م و حه‌وته‌مدا به‌ دوورودریژییه‌کی

قوولتر له وهی ههیه، ئەم په سن و سیفاتانه مان بهرجهسته کرد و تیایدا تیشکمانخسته سهر دانستی خودا بۆ حساوکردن بۆ پروداوی گهوره و بچووک له ژيانی دوو پیغه مبهردا، ئەوانیش موسا و یوسفن (دروودی خوای لیبیت)، له بهرئه وهی به دریژی قورئانی پیروز ئاماژهی به ژیانیان کردوه.

به م چه شنه گه یستمه کوتایی ئەم کتیبه م، ئەگه ر سهرنج و تیرامانه کانم سوودیان بۆ قوتاییانی دهروونناسی و خوینه ران به گشتی ههیه، ئەوا سوپاسگوزاری خودای له سهر دهکه م، بیت و جگه له وهیش بیت؛ ئەوا داوای لیبوردن و تۆبه هه ر له خودا دهکه م، چونکه ئەوهی نووسیومه جگه له قسهی دهروونم و تیرامان و سهرنج نه بیت هیچی دی نییه، به لکو ئەمه خودایه له هه له وپه له کانی بمانبه خشیت. دواکارم له خودای مه زن، ئەگه ر ته مه نیدام کارم بۆ کتیبی دوهه م ئاسانبات، که ته رخانیده که م بۆ قسه کردن له سهر سهرنجه کانم له باره ی لایه نی عاتیفی له ژیاننامه ی پیغه مبه ری خودا (دروودی خوای لیبیت) به ناو نیشانی «العاطفة والحین فی حیاة سید المرسلین/عاتیفة و تاسه له ژيانی گه وره ی پیغه مبه ران».

فه رهه نگوکا:

کوردی	عه ره بی
بنه ره تدۆزی	التأصيل
درکه	كنایة
خوار بوونه وه	التواء
سوۆز	العاطفة
بیرکردن، تاسه	حنین
یالنه ره نه سستییه کان	الدوافع اللاشعورية
شیزۆفرینیای عه قلی	الفصام العقلي
شه پله	شلل
گه له ئه سستییه ی کاکیشان	مجرة درب التبانة
رژینه	الغدة
خۆنه ویست	الإرادي
باده مه میشک	لوزة الدماغ
داد بهر	خصمان
هه لگه شه لی	حجل
په بیهر	مدرك
دالان	دهليزا

١ به گویره ی دۆخی دهقه کان زۆربه ی ئه و چه مک و زاراوانه ی له جیبه ندی رسته و گوزارشته کاندایه، گۆرانی به سهردا دیت. وهرگیڤ
 ١ زانایان به عه ره بی به گوندی دیلیژه یشیان گوتوه: دهلیز، بۆ نموونه گوتویوانه الملا محمد دهلیزی. وهرگیڤ

وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ	ریگه‌ی هاتونه‌هاتیشمان پیشاندا
مثبط	خاوکه‌ره‌وه
جرعة مخففة	سووکه‌قومی، چۆریک
الاستطراد	بینه‌وبگره
جوامع الکم	واتاکیش
الخلق	داهینه‌رانه
التخاطر	دل‌راز
المُحَدَّث	ئیلهمدار
التواؤم	هاوسکی
أولو العزم	پیغه‌مبه‌رانی لیبراو و نه‌به‌ز
هدهد	لایه‌لایه
بسطة	قه‌لآفه‌ت
حديد النظر	چاوتیز
الدعة	پاللیدانه‌وه
إيثار السلامة	ده‌ستگرتن به‌کلاوه‌که‌ی
الأسف	هه‌ناسه‌ساردی
النفسجسمية	ده‌روون_جه‌سته‌یی
ضحالة	ته‌نکاوی
التحامل	خۆجله‌وکردن
الإنسيابية	تیکشان
برمة	قابله‌مه‌یه‌کی مس
أمهات القرى	پایته‌ختی شاره‌کان
السنن الكبرى	رشته‌ی گه‌وره

صواع	جامۆلكە
المعاناة	ژانكو، كوژان
مصيبة	چۆرتم
حسد	چاوتىبيرين
محسود	چاوتىپراو
التروي	شىنەيى
الجبر والاختيار	سەپاندن و ئارەزومەندى
سياق	ناوكو، جىيەند
احتمالية	شىانى
التكرار الاتفاقي	دووبارە كىردنەوہ
عقلية قبلية	زەينى پىشۈەختە
عدم التناقض	نادژيەك
العناية والاختراع	بايە خىيىدان و ئەفراندن
تجريدية	رووتانەوہ
المغالطة	هەلە كارى
الفيض	سەرىيژ
المطبوع	بەرسروشت
السببية الطولية	هۆبەندىي بەرودوا
الانفعال	جۆشخواردن، هەلچوون، كاردانەوہ، شلە ژان
الإضافة	سەربار كىردن
التصديقات	راستاندن، وەر استزانين
التصورات	ويتا كىردن

ليستی سه رچاوه كان

أولاً: المراجع العربية

القرآن الكريم

- ٢- إبراهيم عبد الستار الإنسان وعلم النفس، الكويت: سلسلة عالم المعرفة، تصدر عن المجلس الوطني للثقافة والفنون والآداب، العدد ٨٦، فبراير ١٩٨٥.
- ٣- ابن إسحاق، محمد بن إسحاق بن يسار (توفي ١٥١هـ). سيرة ابن إسحاق، تحقيق: محمد حميد الله، معهد الدراسات والأبحاث والتعريب، ١٩٧٦م.
- ٤- البخاري، أبو عبد الله محمد بن إسماعيل (توفي ٢٥٦هـ). صحيح البخاري، اعتنى به أبو صهيب الكرمي، الرياض بيت الأفكار الدولية، ط ١، ١٩٩٨م.
- ٥- بدري، مالك التفكير من المشاهدة إلى الشهود: دراسة نفسية إسلامية، طبعة المعهد العالمي للفكر الإسلامي، ط ٤، ١٩٩٥م.
- ٦- بدري، مالك من قضايا التأصيل الإسلامي لمناهج علم النفس في الجامعات الإسلامية ووقفات مع أبي زيد البلخي، مجلة التجديد، المجلد العشرون، العدد التاسع والثلاثون، ١٤٣٧هـ / ٢٠١٦م.
- ٧- البيهقي، أبو بكر أحمد بن الحسين (توفي ٤٥٨هـ). دلائل النبوة، تحقيق: عبد المعطي قلجعي، بيروت: دار الكتب العلمية ودار الريان، ط ١، ١٩٨٨م.
- ٨- البيهقي، أبو بكر أحمد بن الحسين بن علي البيهقي (توفي ٤٥٨هـ). السنن الكبرى، تحقيق عبد الله عبد المحسن التركي، مركز هجر للبحوث والدراسات العربية والإسلامية، ط ١، ٢٠١١م.
- ٩- الترمذي، أبو عيسى محمد بن عيسى بن سورة (توفي ٢٧٩ هـ). جامع الترمذي، الرياض: بيت الأفكار الدولية، ط ١، ١٩٩٩م.
- ١٠- ابن تيمية، تقي الدين أبو العباس أحمد بن عبد الحلیم الحراني (توفي ٧٢٨هـ). مجموع الفتاوى

- تحقيق: أنور الباز، وعامر الجزار، ط ٣، ٢٠٠٥م، دار الوفاء
- ١١- الحاكم النيسابوري أبو عبد الله محمد بن عبد الله (توفي ٤٠٥هـ) المستدرک علی الصحیحین تحقیق: مصطفیٰ عبد القادر عطا، بیروت: دار الکتب العلمیة، ط ١، ١٩٩٠م.
- ١٢- ابن حجر، أبو الفضل أحمد بن علي بن حجر العسقلاني (توفي ٨٥٢هـ)، الإصابة في تمييز الصحابة تحقيق علی محمد البجاوي، بیروت: دار الجیل، ط ١، ١٤١٢هـ
- ١٣- الحکیم الترمذی، أبو عبد الله محمد بن علي بن الحسن بن بشر (توفي ٥٣٠هـ). أدب النفس، تحقیق: أحمد عبد الرحيم السائح، مصر: الدار المصرية اللبنانية، ط ١، ١٩٩٣م.
- ١٤- ابن حنبل، أبو عبد الله أحمد بن محمد (توفي ٢٤١هـ)، مسند الإمام أحمد، تحقیق شعيب الأرناؤوط وآخرون، بیروت: مؤسسة الرسالة، ط ١، ٢٠٠١م.
- ١٥- الخطيب البغدادي أبو بكر أحمد بن علي بن ثابت (توفي ٤٦٣هـ)، الجامع الأخلاق الراوي وأدب السامع، ل تحقیق الدكتور محمد عجاج الخطيب، بیروت: مؤسسة الرسالة، ط ١، ١٩٨٩م.
- ١٦- أبو داود، سليمان بن الأشعث السجستاني (توفي ٢٧٥هـ)، سنن أبي داود، الرياض: بيت الأفكار الدولية، ط ١، ١٩٩٩م.
- ١٧- الذهبي، شمس الدين محمد بن أحمد بن عثمان (توفي ٥٧٤٨هـ)، سير أعلام النبلاء، تحقیق شعيب الأرناؤوط، بیروت: مؤسسة الرسالة، ط ١، ١٩٨٢م.
- ١٨- سليمان السر أحمد الأبعاد النفسية للتعبير بالوجه في القرآن الكريم، الرياض: مكتبة الرشد، ٢٠١٧ م.
- ١٩- الطبراني، أبو القاسم سليمان بن أحمد (توفي ٣٦٠هـ). المعجم الأوسط، تحقیق: طارق عوض الله، القاهرة: دار الحرمين.
- ٢٠- الطبراني، أبو القاسم سليمان بن أحمد (توفي ٣٦٠هـ) المعجم الكبير، تحقیق: حمدي بن عبد المجيد، القاهرة: مكتبة ابن تيمية.
- ٢١- الطبري، أبو جعفر محمد بن جرير (توفي ٣١٠هـ) تاريخ الرسل والملوك، تحقیق محمد أبو الفضل إبراهيم، مصر: دار المعارف.

- ٢٢ - الطبري، أبو جعفر محمد بن جرير (توفي ٣١٠هـ)، جامع البيان في تفسير القرآن، دار هجر، طا.
- ٢٣- ابن عجيبة، أبو العباس أحمد بن محمد بن عجيبة (توفي ١٢٢٢هـ). البحر المديد في تفسير القرآن المجيد، تحقيق: أحمد عبد الله القرشي، القاهرة، طبع على نفقة حسن عباس زكي، ط١، ١٩٩٩م.
- ٢٤- ابن العربي، القاضي أبو بكر محمد بن عبد الله العربي المعافري الإشبيلي المالكي (توفي ٥٤٣هـ). أحكام القرآن، علق عليه: محمد عبد القادر عطاء بيروت: دار الكتب العلمية، ٢٠٠٣م.
- ٢٥- الغامدي، أحمد بن محمد تفسير أحلام ومنامات العلماء خيرا رأيت، موقع منظمة المجتمع <https://arsco.org/article-detail-8-688-العربي>
- ٢٦- الغزالي، محمد الجانب العاطفي من الإسلام، بحث في الخلق والسلوك والتصوف، ط ١، ١٩٩٠م.
- ٢٧- الفقير، عبد الهادي التحليل النفسي والذات العربية من التنظير إلى الممارسات»، المجلة الإلكترونية للشبكة النفسية العربية في عدها التاسع عشر، في عام ٢٠٠٨ م. <http://elfakir-arab-nafs.blogspot.com/p/html-page-٢٥.html>
- ٢٨ -فلوجل، جون كارل الإنسان والأخلاق والمجتمع : دراسة نفسية تحليلية، بيروت: دار الفكر العربي، ١٩٦٦م.
- ٢٩-القرطبي، أبو عبدالله محمد بن أحمد (توفي ٦٧١هـ). الجامع لأحكام القرآن، تحقيق سمير البخاري، الرياض : دار عالم الكتب، ط ١، ٢٠٠٣م.
- ٣٠- قطب، سيد. خصائص التصور الإسلامي، بيروت: دار الشروق، ط ١٩، ٢٠٠٠م.
- ٣١- قطب، سيد. في ظلال القرآن، القاهرة: دار الشروق، د.ت.
- ٣٢ - ابن قيم الجوزية، أبو عبد الله محمد بن أبي بكر (توفي ٧٥١هـ)، الروح، بيروت: دار الكتب العلمية، ط ١، ١٩٧٥م.
- ٣٣ - ابن قيم الجوزية، أبو عبد الله محمد بن أبي بكر الدمشقي (توفي : ٧٥١هـ).

- روضة المحبين ونزهة المشتاقين، بيروت: دار الكتب العلمية، ١٩٩٢م.
- ٣٤- ابن قيم الجوزية، أبو عبد الله محمد بن أبي بكر الدمشقي (توفي ٧٥١هـ). المنار المنيف في الصحيح والضعيف، تحقيق عبد الفتاح أبو غدة، حلب مكتب المطبوعات الإسلامية، ط ١، ١٤٠٣هـ.
- ٣٥- ابن كثير، أبو الفداء إسماعيل بن كثير القرشي (توفي ٧٧٤هـ) البداية والنهاية، بيروت، دار المعرفة، ١٩٩٧م.
- ٣٦- ابن كثير، أبو الفداء، إسماعيل بن كثير القرشي (توفي ٧٧٤هـ). السيرة النبوية، بيروت: دار المعرفة للطباعة والنشر، ١٩٧٦م.
- ٣٧ الكفوي، أبو البقاء أيوب بن موسى الحسيني (توفي ١٠٩٣هـ). الكليات معجم في المصطلحات والفروق اللغوية، تحقيق: عدنان درويش - محمد المصري، بيروت: مؤسسة الرسالة، ١٩٩٨م.
- ٣٨- كمال، عبد الله. التحليل النفسي للأنبياء، مطبوعات دار الخيال، ١٩٩٦م.
- ٣٩- ابن ماجه أبو عبدالله محمد بن يزيد توفي (٢٧٣هـ) سنن ابن ماجه، الرياض: بيت الأفكار الدولية، ط ١، ١٩٩٩م.
- ٤٠- المستعصي، محمد بن أيدير (توفي ٧١٠هـ). الدر الفريد وبيت القصيد، تحقيق : كامل سلمان الجبوري، بيروت: دار الكتب العلمية، ط ١، ٢٠١٥م.
- ٤١- مسلم، أبو الحسين مسلم بن الحجاج القشيري (توفي ٢٦١هـ). صحيح مسلم، اعتنى به أبو صهيب الكرمي، الرياض بيت الأفكار الدولية، ط ١، ١٩٩٨م.
- ٤٢- مصطفى، إبراهيم عبد الرحيم الانفعالات النفسية عند الأنبياء في القرآن الكريم، رسالة دكتوراه، قدمت الجامعة النجاح الوطنية، نابلس / فلسطين، عام ٢٠٠٩م.
- ٤٣ - ابن منظور، أبو الفضل جمال الدين محمد بن مكرم (توفي ٧١١هـ). لسان العرب، بيروت: دار صادر (د.ت).
- ٤٤ - النسائي، أبو عبد الرحمن أحمد بن شعيب (توفي ٣٠٣هـ). السنن الكبرى، تحقيق: حسن عبد المنعم شلبي، إشراف شعيب الأرنؤوط، بيروت: مؤسسة الرسالة، ٢٠٠١م.

ثانياً: المراجع الأجنبية

1. Benson, H. Timeless Healing. London: Simon & Schuster, 1996.
2. Brown, S.C. (ed.). Philosophy of psychology. London: The Macmillan Press Ltd., 1979.
- 3- Capra, Fritjof. The Tao of physics. Boulder CO: Shambhala Publications, 5th edition 2010.
- 4- Darwin, Charles. The Expression of the Emotions in Man and Animals. Oxford: Oxford University Press, 2013.
- 5- Driscoll, David Matthew. The effects of prefrontal cortex damage on the regulation of emotion, Iowa City, IA: University of Iowa, 2009.
- 6- Eagleman, David. Incognito: The secret lives of the brain. Amazon.com, 2012.
- 7- Eccles, J. Evolution of the brain: Creation of the self. London: Routledge Publishers, 1991.
- 8- Eysenck, H. J. "The effects of psychotherapy: an evaluation", Journal of Consult. Psychol, 1952.
- 9- James, William. The Varieties of Religious Experience: a study in Human Nature. London: Penguin Classics, 1982.
- 10- Ottoson, David & Others. Challenges and Perspectives in Neuroscience. Oxford: Pergamon Press, 1st edition, 1995.
- 11- Schmidberg, Melitta. "Psychotherapy with failures of psychoanalysis. British Journal of psychiatry, 1970.
- 12- Thornton, Elizabeth M. Freud and Cocaine: The Freudian Fallacy, London: Blond & Briggs Publishers, 1983.
- 13- Valle, R. S. & Eckartsberg, R. The metaphors of consciousness. New York: Plenum Press, 1992.
- 14- Vitz, P. Psychology as a religion: The cult of self worship. London: William Eerdmans Publishing, 1977.
- 15- Watson, J. B. Behaviorism. Chicago, IL: University of Chicago Press, 1930.
- 16- Wolpe, J. Psychotherapy by reciprocal inhibition. Stanford: Stanford Univ. Press, 1958.

سەنتەرىكى كوردستانىى ناھكومىى ناسىاسىىيە، گىرىنگى دەدات بە توئىنەھە و تاوتوئىكردنى پرسە ھىزىيە بىنەپەتئىيەكان بۇ دووبارە ھىنەنەگۆى دەق و تىكستە پىرۆزەكان و چۆنىەتى دابەزاندىنى چەمكە مەعرىفى و بەبايەخەكانى ئىسلام لە بوارە جىاوازەكانى سەردەمدە. لە سۆنگەى ئەوھە كە ھىز و بىرى پەسەن و قوول بىنچىنەى تىگەىشتىنى راست و دروستە بۇ دەقەكانى قورئان و سوننەت و دەستەبەرى لىكدانەھەى گونجاوہ بۆيان.

سەنتەرىھەوئى پەخساندىنى كەشوھەواى گونجاو دەدات بۇ كارابوونى عەقل و بىر وپانانى ھىزىى، لەم پىناوہدا سەنتەرىھەردوو سەرچاھەى قورئانى پىرۆز و فەرموودەى بەرز و بەرپىز بە كەرىھىنەنى ئامرازى زانستە ئىسلامىيەكان و زانستەكۆمەلەپەتى و سىروشتىيەكان دەكاتە بىنەماى كارەكانى.

بوارەكانى كاركردن:

- نووسىن بە قەلەمى خۆمائىى نووسەرانى كورد و بىرمەندان.
- وەرگىپران لە زمانە جىاوازەكانەھە بۇ زمانى كوردىى، لە پىناو دەولەمەندكردنى كلتورى كوردىيدا.
- بەستنى كۆنگرەى زانستى و كۆپ و سازدانى سىمىنار لە لایەن خاوەن بىر و ئەكادىمىانەھە.
- خولى راھىنان و وركشۆپ لە لایەن كەسانى پسپۆر و خاوەن بىرونامەى زانكۆپەھە.
- ھاوكارىيەكردنى دامودەزگا و دامەزراوہ ئەكادىمىيەكان و زانكۆكان لە پىناو پەرەپىدانى ئاستى زانستى.

پەيمانگاى جيهانى فيكرى ئىسلامىي

دامەزراوہیہ کی فیکری ئىسلامىي پۇشنىپرى سەربەخۇيە، لە سەرەتاي سەدەي پانزەيەمى كۇچى (۱۴۰۱ك . ۱۹۸۱ز) لە ويلايەتە يەكگرتووہكانى ئەمريكا دامەزراوہ، تاكار بۇ ئەم خالانەي خواروہ بكات:

. فەراھەمپىنانى تپروانىنى گشتگيرانەي ئىسلام، لەپىناو تەئسىلکردنى مەسەلە ھەنووکەيىہەكانى ئىسلام و پروونکردنەوہيان، ھەروہا لەپىناو پىكەوہگريدانى بەش و لقەكان بە ھەمەككيبەكان (الكليات) و مەبەست و ئامانجە گشتيىہەكانى ئىسلام.

. گپرانەوہي ناسنامەي فيكرى و پۇشنىپرى و ئيارىي بۇ ئوممەي ئىسلامى، ئەويش لە ميانەي چەند ھەول و كۇششپكى بەئىسلامکردنى زانستە مرؤفايەتى و كۆمەلأايەتيىہەكان و چارەسەرکردنى مەسەلەكانى فيكرى ئىسلامى.

. چاكسازى لە پرؤگرامەكانى فيكرى ئىسلامى ھاوچەرخدا، بۇ ئەوہي ئوممەي ئىسلامى تواناي دووبارە گەراندنەوہي شپوہ ئيانە ئىسلاميىہەكەي خوى و ھەروہا رؤئى خوى لە ئاراستەکردنى كاروانى ئيارىي مرؤفايەتى و بەرچاوپرۇشنىکردنى و گريدانى بە بەھا و ئامانجەكانى ئىسلامەوہ، ھەپىت.

پەيمانگا، بۇ بەدەستپىنانى ئامانجەكانى چەند ھۆكارتك دەگرتەبەر لەوانەش:

. بەستنى كۇنگرە و سيمينارى زانستى.

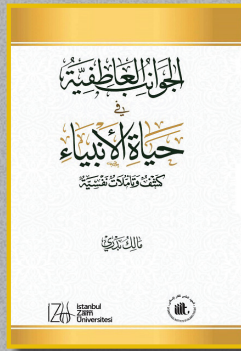
. ھاوكارىي ھەول و كۇششى زانا توپژەرەوہكانى زانكو و بنكەكانى توپژينەوہي زانستى و

بلاوکردنەوہي بەرھەمە زانستىيە نايابەكان.

. ئاراستەکردنى توپژينەوہ زانستى و ئەكادىميىہەكان لەپىناو خزمەتکردن بە فيكر و

مەعريفە.

ھەروہا پەيمانگا چەند نووسينگە و لقيكى لە پايتەختى و لاتنە عەرەبى و ئىسلاميىہەكان و ولاتانى تريس ھەيە، كە لە پنگەيانەوہ كار و چالاكيبە جۇراوجۆرەكانى خوى ئەنجام دەدات، ھەروہا چەند پىكەوتننامەيەكى لەگەل ئمارەيەك زانكوئى عەرەبى و ئىسلامىي و خۇرئاوايى لە سەرانسەرى جىھاندا بۇ ھاوكارىي زانستى ھاوبەش، ھەيە.

مالیک بەدری رەخنەى لەو دەگرت کە پتوهرە دەروونی و بەروەردەییەکانی بنیاتراو لە سەر تێروانیی ماددی بۆ مەرۆف کۆپی بکرین و بە سەر هەمواندا جێبەجێ بکرین، چونکە ئەو پتوهرانە ناشین بۆ لێکۆلینەووە لە لایەنی سۆزدارپی پێغەمبەران (دروودی خویان لیبیت)، بەمەیش دەیویست تاییەتمەندی بە دەرووناسی لە چوارچێوەیەکی ئیسلامیدا بدات، بە شتوویەیک کە دەکریت مسوڵمان سوود لەو ئەزمونە ماددیگەراییە وەرگیریت، بەلام پتویستە رەگ و ریشە و ژینگەى ئیسلامی بۆ فەراھەمبەکریت وا بەکاربیهێنیت کە لەگەڵ روحی ئیسلام و جیهانی وەحیدا بگونجیت.

نرخ (٦٠٠٠) دینار